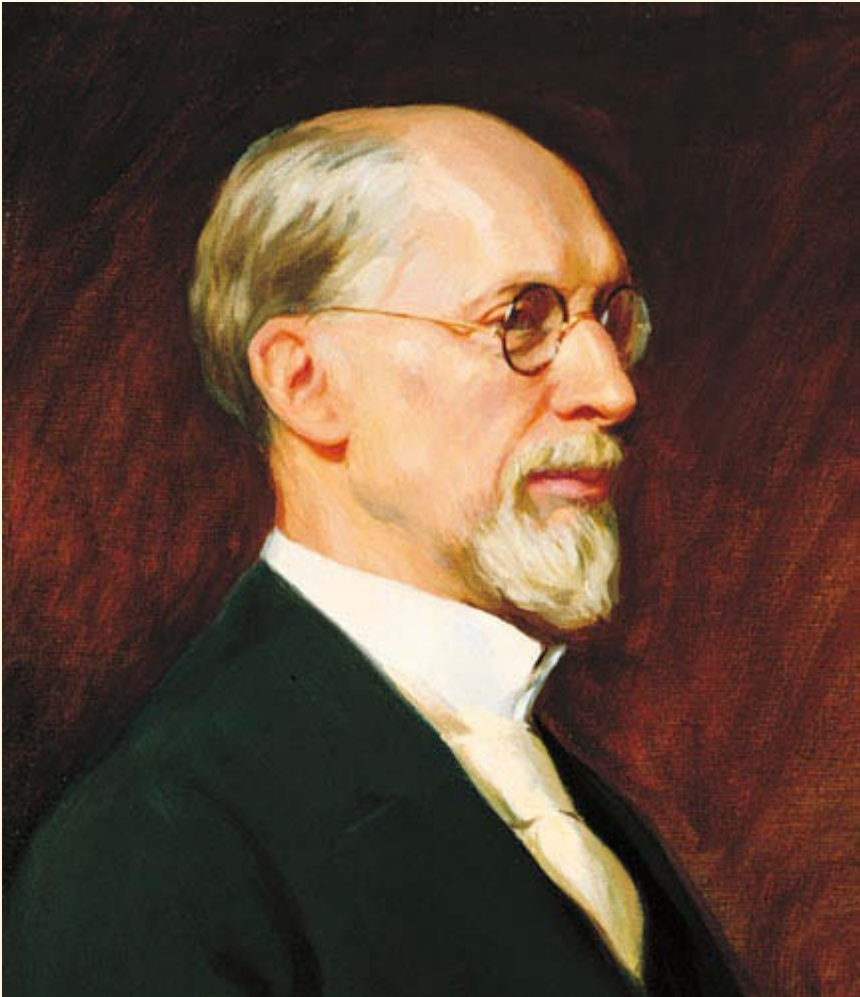

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΤΩΝ
ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΖΩΡΤΖ ΑΛΜΠΕΡΤ ΣΜΙΘ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΖΩΡΤΖ ΑΛΜΠΕΡΤ ΣΜΙΘ

Εκδόθηκε από την
Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών
Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα

Βιβλία της σειράς Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας

Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ

(αριθμός μονάδος 36481)

Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Μπρίγκαμ Γιανγκ (35554)

Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζων Τέιλορ (35969)

Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Ουίλφορντ Γούντροφ (36315)

Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Φ. Σμιθ (35744)

Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Χίμπερτ Γκραντ (35970)

Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ (36786)

Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Ντέιβιντ Ο. ΜακΚέι (36492)

Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Χάρολντ Μ. Λη (35892)

Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Σπένσερ Γ. Κίμπαλ (36500)

Για να παραγγείλετε αυτά τα βιβλία, πηγαίνετε στο τοπικό σας κέντρο διανομής ή επισκεφθείτε το store.lds.org.

Τα σχόλια και οι προτάσεις σας σχετικά με αυτό το εγχειρίδιο θα εκτιμηθούν. Παρακαλείσθε όπως τα υποβάλλετε στο Curriculum Development, 50 East North Temple Street, Room 2404, Salt Lake City, UT 84150-3220 USA.

Η αποστείλετε ηλεκτρονικώς τα σχόλια και τις προτάσεις σας στο: cur-development@ldschurch.org

Παρακαλούμε γράψτε το όνομα, τη διεύθυνση, τον τομέα και τον πάσσαλό σας. Φροντίστε να αναφέρετε τον τίτλο του βιβλίου. Κατόπιν, αναφέρετε τα σχόλια και τις προτάσεις σας σχετικά με τα δυνατά σημεία του βιβλίου και τους τομείς για πιθανή βελτίωση.

© 2011 υπό Intellectual Reserve, Inc.

Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα

Printed in Germany

Έγκριση αγγλικού κειμένου: 8/02

Έγκριση μεταφράσεως: 8/02

Μετάφραση του *Teachings of Presidents of the Church: George Albert Smith*

Greek

36786 133

Περιεχόμενα

Τίτλος	Σελίδα
Εισαγωγή	v
Ιστορική σύνοψη	ix
Η ζωή και η διακονία του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ	xii
1 Ζώντας αυτά που πιστεύουμε	1
2 «Θα αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου».	13
3 Η μαρτυρία μας για τον Ιησού Χριστό	23
4 Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ, όργανο του Θεού στην αποκατάσταση της αληθείας	35
5 Η Αγία Ιεροσύνη—για την ευλόγηση των τέκνων του Θεού	49
6 Υποστηρίζοντας αυτούς τους οποίους υποστηρίζει ο Κύριος	61
7 Η αθανασία της ψυχής	75
8 Ευλογίες του ναού για τον εαυτό μας και τους προγόνους μας.	89
9 Ανοίξτε την ψυχή σας στον Κύριο με προσευχή	101
10 Οι γραφές, η πολυτιμότερη βιβλιοθήκη στον κόσμο	113
11 Αποκάλυψη από τον Θεό προς τα τέκνα Του	123
12 Η ενθουσιώδης επιθυμία να διαδίδουμε το ευαγγέλιο	135
13 Κάνοντας αυτό που μας αναλογεί για τη διάδοση του ευαγγελίου	149
14 Πώς να διαδίδουμε το ευαγγέλιο αποτελεσματικώς	163
15 Προάγοντας το έργο του Κυρίου	175
16 «Να προσφέρεις τη θεία ευχαριστία σου κατά την αγία μου ημέρα»	187
17 Η ενισχυτική δύναμη της πίστεως	199
18 Να παραμένετε στο πλευρό του Κυρίου	211
19 Εγκόσμιες και πνευματικές ευλογίες από τον Λόγο Σοφίας	223
20 Εγκόσμια σωτηρία για εμάς και τους άλλους	235
21 Η δύναμη της καλοσύνης	249
22 Ανατρέφοντας παιδιά στο φως και στην αλήθεια	259
23 «Από εσάς απαιτείται να συγχωρείτε»	275
24 Χρηστός τρόπος ζωής σε επικίνδυνους καιρούς	285
Κατάλογος απεικονίσεων	296
Ευρετήριο	297

Ernest Smith

Εισαγωγή

Η Πρώτη Προεδρία και η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων έχουν καθιερώσει τη σειρά *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας*, προκειμένου να σας βοηθήσει να εμβαθύνετε την κατανόησή σας για το αποκατεστημένο ευαγγέλιο και να πλησιάσετε κονύτερα τον Κύριο μέσω των διδασκαλιών των προφητών των τελευταίων ημερών. Καθώς η Εκκλησία προσθέτει τόμους σε αυτήν τη σειρά, θα αποκτήσετε μία συλλογή από βιβλία με παραπομπές στο ευαγγέλιο για το σπίτι σας. Οι τόμοι σε αυτήν τη σειρά έχουν σχεδιασθεί να χρησιμοποιούνται για προσωπική μελέτη και για διδασκαλία την Κυριακή. Επίσης, μπορούν να σας βοηθήσουν να προετοιμάσετε άλλα μαθήματα ή ομιλίες και να απαντήσετε σε ερωτήσεις σχετικά με τις διδαχές της Εκκλησίας.

Το βιβλίο αυτό παρουσιάζει τις διδασκαλίες του Προέδρου Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ, ο οποίος υπηρέτησε ως Πρόεδρος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών από τις 21 Μαΐου 1945 ως τις 4 Απριλίου 1951.

Προσωπική μελέτη

Καθώς μελετάτε τις διδασκαλίες του Προέδρου Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ, κατόπιν προσευχής επιζητήστε την έμπνευση του Πνεύματος. Οι ερωτήσεις στο τέλος κάθε κεφαλαίου θα σας βοηθήσουν να καταλάβετε τις διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ και να τις εφαρμόσετε στη ζωή σας. Καθώς μελετάτε αυτές τις διδασκαλίες, μπορείτε, αν θέλετε, να σκεφθείτε πώς θα μπορούσατε να τις διδάξετε στα μέλη της οικογενείας και τους φίλους σας. Αυτό θα ενδυναμώσει την κατανόησή σας όσων διαβάσατε.

Διδάσκοντας από αυτό το βιβλίο

Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε αυτό το βιβλίο για κατ' οίκον διδασκαλία ή στην εκκλησία. Οι ακόλουθες κατευθυντήριες οδηγίες μπορούν να σας βοηθήσουν.

Προετοιμασθείτε να διδάξετε

Επιζητήστε την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος καθώς προετοιμάζεστε να διδάξετε. Κατόπιν προσευχής, μελετήστε το κεφάλαιο και βεβαιωθείτε για την κατανόησή σας των διδασκαλιών του Προέδρου Σμιθ. Θα διδάξετε με μεγαλύτερη ειλικρίνεια και δύναμη, όταν τα λόγια του σας έχουν επηρεάσει προσωπικώς (βλέπε Δ&Δ 11:21).

Αν διδάσκετε ένα μάθημα στη Μελχισεδική Ιεροσύνη ή την Ανακουφιστική Εταιρεία, δεν θα πρέπει να βάλετε στην άκρη αυτό το βιβλίο ή να προετοιμάσετε μαθήματα από άλλο υλικό. Κατόπιν προσευχής, επιλέξτε από το κεφάλαιο αυτές τις διδασκαλίες που αισθάνεστε ότι θα είναι χρησιμότες σε όσους διδάσκετε. Ορισμένα κεφάλαια περιέχουν περισσότερο υλικό απ' όσο θα μπορούσατε να συζητήσετε κατά τη διάρκεια της ώρας του μαθήματος. Δώστε τη δυνατότητα να συνεχίζονται οι καλές συζητήσεις παρά να προσπαθείτε να καλύψετε όλες τις διδασκαλίες.

Παροτρύνετε τους συμμετέχοντες να μελετούν το κεφάλαιο πριν από το μάθημα και να φέρνουν το βιβλίο μαζί τους. Όταν το κάνουν, θα είναι καλύτερα προετοιμασμένοι να συμμετάσχουν σε μία συζήτηση και να ανυψώνουν πνευματικές ο ένας τον άλλον.

Παρουσιάστε το κεφάλαιο

Καθώς παρουσιάζετε το κεφάλαιο, και καθ' όλη τη διάρκεια του μαθήματος, προσπαθήστε να δημιουργήσετε μία ατμόσφαιρα όπου το Πνεύμα να μπορεί να αγγίξει την καρδιά και τον νου όσων διδάσκετε. Για να αρχίσετε το μάθημα, βοηθήστε όσους διδάσκετε να εστιάσουν στις διδασκαλίες του κεφαλαίου. Για να το κάνετε αυτό, θα μπορούσατε:

- Να διαβάσετε και να συζητήσετε το τμήμα με τον τίτλο «Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ» στην αρχή του κεφαλαίου.

- Να συζητήσετε μία φωτογραφία ή μία γραφή από το κεφάλαιο.
- Να τραγουδήσετε έναν σχετικό ύμνο.
- Να αναφέρετε εν συντομία μία προσωπική εμπειρία σχετικώς με το θέμα.

*Διευθύνετε μία συζήτηση σχετικώς με τις
διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ*

Καθώς διδάσκετε από αυτό το βιβλίο, ζητήστε από τους άλλους να αναφέρουν τις σκέψεις τους, να κάνουν ερωτήσεις και να διδάξουν αλλήλους. Θα μάθουν καλύτερα, όταν συμμετέχουν ενεργώς. Αυτός είναι επίσης, ένας καλός τρόπος να τους βοηθήσετε να λάβουν προσωπική αποκάλυψη. Προκειμένου να ενθαρρύνετε τη συζήτηση, χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις στο τέλος του κεφαλαίου. Γίνεται παραπομπή σε αυτές τις ερωτήσεις σε πολλά μέρη στο κεφάλαιο, για να δείξουν σε ποιο τμήμα των διδασκαλιών αναφέρονται. Θα μπορούσατε επίσης να αναπτύξετε τις δικές σας ερωτήσεις ειδικώς για όσους διδάσκετε. Παραδείγματος χάριν, θα μπορούσατε να ερωτήσετε τους συμμετέχοντες πώς μπορούν να εφαρμόσουν τις διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ στις ευθύνες τους ως γονέων ή ως οικογενειακών διδασκάλων ή επισκεπτριών διδασκαλιστών.

Οι ακόλουθες επιλογές μπορεί να σας δώσουν επιπρόσθετες ιδέες:

- Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να αναφέρουν τι έχουν μάθει από την προσωπική τους μελέτη του κεφαλαίου. Ενδεχομένως να είναι χρήσιμο να επικοινωνήσετε με λίγους συμμετέχοντες κατά τη διάρκεια της εβδομάδος και να τους ζητήσετε να έλθουν προετοιμασμένοι, προκειμένου να αναφέρουν αυτά που έμαθαν.
- Αναθέστε στους συμμετέχοντες να διαβάσουν επιλεγμένες ερωτήσεις από το τέλος του κεφαλαίου (είτε ατομικώς είτε σε μικρές ομάδες). Ζητήστε τους να αναζητήσουν διδασκαλίες στο κεφάλαιο που σχετίζονται με τις ερωτήσεις. Κατόπιν, ζητήστε τους να αναφέρουν τις σκέψεις και τις εσώτερες γνώσεις τους στους υπόλοιπους της ομάδος.
- Διαβάστε μαζί μία συλλογή από δηλώσεις του Προέδρου Σμιθ από το κεφάλαιο. Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να αναφέρουν παραδείγματα από τις γραφές και από την εμπειρία τους τα οποία επεξηγούν αυτά που δίδαξε ο Πρόεδρος Σμιθ.

- Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να επιλέξουν ένα τμήμα για το οποίο ενδιαφέρονται και να το διαβάσουν σιωπηλώς. Ζητήστε τους να συγκεντρωθούν σε ομάδες δύο ή τριών ατόμων τα οποία επέλεξαν το ίδιο τμήμα και να συζητήσουν τι έμαθαν.

Ολοκληρώστε τη συζήτηση

Εν συντομία συνοψίστε το μάθημα ή ζητήστε από έναν ή δύο συμμετέχοντες να το κάνουν. Παροτρύνετε όσους διδάσκετε να αναφέρουν στους άλλους τι έμαθαν από τις διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ. Καταθέστε μαρτυρία για τις διδασκαλίες που έχετε συζητήσει. Μπορείτε, αν θέλετε, να ζητήσετε από άλλους να δώσουν τη μαρτυρία τους.

Πληροφορίες σχετικά με τις πηγές που παρατίθενται στο βιβλίο αυτό

Οι διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ σε αυτό το βιβλίο είναι άμεσα παραθέματα από ποικίλες πηγές. Τα αποσπάσματα αυτά έχουν διατηρήσει τη στίξη, την ορθογραφία, τη χρήση κεφαλαίων γραμμάτων και παραγράφων των πρωτότυπων πηγών, εκτός και αν ήταν απαραίτητες συντακτικές ή τυπογραφικές αλλαγές, για να βελτιώσουν την αναγνωσιμότητα. Για τον λόγο αυτόν, ενδέχεται να παρατηρήσετε μικρές ανακολουθίες στο κείμενο. Παραδείγματος χάριν, η λέξη *ευαγγέλιο* γράφεται με πεζό σε ορισμένα παραθέματα και με κεφαλαίο σε άλλα.

Επίσης, ο Πρόεδρος Σμιθ συχνά χρησιμοποιούσε όρους όπως *άνθρωποι*, *άνθρωπος* ή *ανθρωπότητα* προκειμένου να αναφερθεί σε όλους τους ανθρώπους, τόσο άνδρες όσο και γυναίκες. Συχνά χρησιμοποιούσε τις αντωνυμίες *εκείνος*, *αυτού* και *αυτόν* προκειμένου να αναφερθεί και στα δύο γένη. Ήταν σύνηθες στη γλώσσα της εποχής του. Παρά τις διαφορές μεταξύ αυτών των γλωσσικών κανόνων και της πιο τρεχούσης χρήσεως της γλώσσας, οι διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ ισχύουν τόσο για τις γυναίκες όσο και για τους άνδρες.

Ιστορική σύνοψη

Το ακόλουθο χρονολόγιο παρέχει ένα σύντομο ιστορικό πλαίσιο για τις διδασκαλίες του Προέδρου Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ, οι οποίες παρουσιάζονται σε αυτό το βιβλίο.

1870, 4 Απριλίου	Γεννήθηκε στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ της Γιούτα από τον Τζων Χένρυ και τη Σάρα Φαρ Σμιθ.
1874–75	Ο πατέρας του, Τζων Χένρυ Σμιθ, υπηρετεί σε μία ιεραποστολή στη Μεγάλη Βρετανία. Ο Τζωρτζ Άλμπερτ είναι τεσσάρων ετών, όταν φεύγει εκείνος.
1880, 27 Οκτωβρίου	Ο Τζων Χένρυ Σμιθ χειροτονείται Απόστολος.
1882–85	Ο Τζων Χένρυ Σμιθ υπηρετεί ως πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ιεραποστολής.
1883	Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ αρχίζει να εργάζεται σε ένα εργοστάσιο ενδυμάτων σε ηλικία 13 ετών.
1888	Αρχίζει να εργάζεται σε μία σιδηροδρομική εταιρεία. Παθαίνει μόνιμη βλάβη στα μάτια του λόγω της εργασίας του.
1891, Σεπτέμβριος–Νοέμβριος	Υπηρετεί σε μία ιεραποστολή στη νότιο Γιούτα για τον Σύλλογο κοινής βελτιώσεως Νέων Ανδρών.
1892, 25 Μαΐου	Νυμφεύεται τη Λούσου Έμιλυ Γούντροφ στον Ναό Μαντάι της Γιούτα.
1892–94	Υπηρετεί σε μία ιεραποστολή στις νότιες Ηνωμένες Πολιτείες, αρχίζοντας μόλις λίγες εβδομάδες ύστερα από τον γάμο του. Η Λούσου συμμετέχει τέσσερις μήνες στην ιεραποστολή.

- 1903, 8 Οκτωβρίου Χειροτονείται Απόστολος από τον Πρόεδρο Τζόζεφ Φ. Σμιθ.
- 1904 Γράφει το «προσωπικό πιστεύω» του, έναν κατάλογο με 11 ιδανικά, σύμφωνα με τα οποία δεσμεύεται να ζει (βλέπε σελίδες 1–2 αυτού του βιβλίου).
- 1909–12 Υποφέρει από σοβαρά προβλήματα υγείας.
- 1919–21 Προεδρεύει της Ευρωπαϊκής Ιεραποστολής.
- 1921–35 Υπηρετεί ως γενικός επόπτης του Συλλόγου κοινής βελτιώσεως Νέων Ανδρών.
- 1922 Εκλέγεται αντιπρόεδρος του National Society of the Sons of the American Revolution (Εθνικός Σύλλογος των Υιών της Αμερικανικής Επανάστασης). Υπηρετεί σε αυτήν τη θέση έως το 1925 και μετά πάλι το 1944 και το 1946.
- 1930, Σεπτέμβριος Βοηθά στην οργάνωση του Utah Pioneer Trails and Landmarks Association (Σύλλογος της Γιούτα διαδρομής πρωτοπόρων και ορόσημων), για τον εντοπισμό και χαρακτηρισμό ιστορικών τοποθεσιών της Εκκλησίας. Εκλέγεται πρώτος πρόεδρος της οργανώσεως.
- 1933, 27 Ιουλίου Γίνεται πρόεδρος του Society for the Aid of the Sightless (Σύλλογος για τη βοήθεια των τυφλών) στη Γιούτα.
- 1934, 31 Μαΐου Λαμβάνει τον Αργυρούν Βούβαλο, το ανώτατο βραβείο που δίδεται από το Boy Scouts of America (Πρόσκοποι της Αμερικής).
- 1935–36 Επιβλέπει την έκδοση του Βιβλίου του Μόρμον σε Μπράιγ.

- 1937, 5 Νοεμβρίου Η Λούσυ πεθαίνει σε ηλικία 68 ετών, ύστερα από παρατεταμένη ασθένεια.
- 1938, Ιανουάριος–Ιούλιος Επισκέπτεται τις ιεραποστολές της Εκκλησίας στον Νότιο Ειρηνικό, συμπεριλαμβανομένων στάσεων στη Χαβάη, στη Σαμόα, στην Τόνγκα, στην Ταϊτή, στη Νέα Ζηλανδία και την Αυστραλία.
- 1943, Ιούλιος Ξεχωρίζεται Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων.
- 1945, 21 Μαΐου Ξεχωρίζεται Πρόεδρος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών.
- 1945, 23 Σεπτεμβρίου Αφιερώνει τον Ναό Άινταχο Φολς στο Άινταχο.
- 1945, 2 Νοεμβρίου Συναντάται με τον πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών Χάρρυ Σ. Τρούμαν, για να συζητήσουν προσπάθειες να αποστείλουν βοήθεια στην Ευρώπη ύστερα από τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.
- 1946, Μάιος Επισκέπτεται τα μέλη της Εκκλησίας στο Μεξικό, ο πρώτος Πρόεδρος της Εκκλησίας που το κάνει. Παρουσιάζει ένα αντίτυπο του Βιβλίου του Μόρμον στον Μεξικανό πρόεδρο Μανουέλ Καμάτσο.
- 1947, 24 Ιουλίου Αφιερώνει το μνημείο This Is the Place (Αυτό είναι το μέρος) και τιμά την εκατονταετηρίδα από την άφιξη των πρωτοπόρων στην Κοιλιάδα της Σωλτ Λέηκ.
- 1947 Το σύνολο των μελών της Εκκλησίας φθάνει το 1 εκατομμύριο.
- 1949, 30 Σεπτεμβρίου – 2 Οκτωβρίου Συμμετέχει στην πρώτη παγκόσμια τηλεοπτική μετάδοση της γενικής συνελεύσεως.
- 1951, 4 Απριλίου Πεθαίνει στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ της Γιούτα στα 81α γενέθλιά του.

Η Ζωή και η διακονία του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Μία ημέρα κατά τη διάρκεια της υπηρετήσεώς του ως Πρόεδρου της Εκκλησίας, εστάλη στον Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ μία φωτογραφία με ένα σημείωμα που έλεγε: «Σας στέλνω αυτή τη φωτογραφία, επειδή αποτελεί γραφική απεικόνιση του ανδρός που πιστεύουμε ότι είσθε». Ήταν μία φωτογραφία του Προέδρου Σμιθ που επισκέφθηκε μία μητέρα και τα τέσσερα μικρά παιδιά της. Εκείνη τη συγκεκριμένη ημέρα, ο Πρόεδρος Σμιθ βιαζόταν να προλάβει το τρένο, όταν τον σταμάτησε η μητέρα, ελπίζοντας ότι τα παιδιά της θα είχαν την ευκαιρία να χαιρετίσουν διά χειραψίας τον προφήτη του Θεού. Κάποιος παρατηρητής απαθανάτισε τη στιγμή με τη φωτογραφία.

Το σημείωμα συνέχιζε: «Ο λόγος που θεωρούμε τόσο πολύτιμη [αυτήν τη φωτογραφία] είναι επειδή, πολυάσχολος όπως ήσαστε, παρά το γεγονός ότι βιαζόσασταν να μπειτε στο αυτοκίνητό σας και κατόπιν στο τρένο που σας ανέμενε, εντούτοις αφιερώσατε χρόνο να σφίξετε το χέρι κάθε παιδιού αυτής της οικογενείας».¹

Πράξεις καλοσύνης σαν και αυτήν χαρακτήριζαν τη ζωή και τη διακονία του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ. Είτε προσφέροντας αγάπη και ενθάρρυνση στον πλησίον του που πάλευε με την πίστη του είτε οργανώνοντας τεράστιες προσπάθειες για το έργο προνοίας, προκειμένου να ταΐσει χιλιάδες ανθρώπων, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ ζούσε σύμφωνα με την εντολή του Σωτήρος: «Θα αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου» (Κατά Μάρκον 12:31).

Πρώτα χρόνια, 1870–90

Περίπου 4 ετών

Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ γεννήθηκε στις 4 Απριλίου 1870 από τον Τζων Χένρυ και τη Σάρα Φαρ Σμιθ, σε μία ταπεινή οικία στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ. Η οικογένεια Σμιθ είχε μεγάλη κληρονομία υπηρετήσεως στη βασιλεία του Θεού. Ο πατέρας του Τζωρτζ Άλμπερτ θα υπηρετούσε αργότερα στην Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων και την Πρώτη Προεδρία. Ο παππούς του και συνονόματός του, Τζωρτζ Α. Σμιθ, ήταν εξάδελφος του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ και ήταν ανάμεσα στους πρώτους Αγίους των Τελευταίων Ημερών πρωτοπόρους που εισήλθαν στην Κοιλιάδα της Σωλτ Λέηκ το 1847. Ο Τζωρτζ Α. Σμιθ ήταν επίσης Απόστολος και σύμβουλος του Προέδρου Μπρίγκαμ Γιανγκ. Ο προπάππος του Τζωρτζ Άλμπερτ, Τζων Σμιθ, υπηρέτησε ως Πατριάρχης στην Εκκλησία και ως πρώτος πρόεδρος πασσάλου στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ. Και ο παππούς από την πλευρά της μητρός του, Λόριν Φαρ, ήταν ο πρώτος δήμαρχος του Όγκντεν στη Γιούτα και ο πρώτος πρόεδρος πασσάλου αυτής της πόλεως.

Τζων Χένρυ Σμιθ

Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ αγαπούσε και θαύμαζε τους γονείς του. Ανεγνώριζε στον πατέρα του ότι τον δίδαξε να προσεγγίζει όσους είχαν ανάγκη,² και επαινούσε τη μητέρα του για τις θυσίες που έκανε, προκειμένου να μεγαλώσει την οικογένειά της στο ευαγγέλιο. «Μολονότι ήμαστε πολύ πτωχοί», ενθυμείτο, «και ο πατέρας μου ήταν σε μία ιεραποστολή, όταν ήμουν πέντε ετών, ποτέ δεν θυμάμαι να άκουσα τη μητέρα μου να παραπονείται και ποτέ δεν την είδα να κλαίει λόγω των καταστάσεων που την περιέβαλλαν. Μπορούσε να χρησιμοποιεί τα χρήματά της με σύνεση όσο κανένας άλλος που ήξερα.

»... Όταν έλειπε ο πατέρας από το σπίτι σε μία ιεραποστολή, η μητέρα πήρε τη θέση του και ήταν πράγματι η κεφαλή του σπιτιού κατά την απουσία του. Κάναμε τις προσευχές μας και είχαμε ευλογία για το φαγητό και σε περίπτωση ασθένειας, καλούσε στο σπίτι τους πρεσβυτέρους, επειδή είχε μεγάλη πίστη στις διατάξεις του ευαγγελίου. Πάντοτε πλήρωνε τα δέκατα απαρέγκλιτα και στο μέτρο που

μπόρεσα να ανακαλύψω, ποτέ δεν μπήκε στον νου της η σκέψη ότι ίσως θα μπορούσε να υπάρχει κάποιο λάθος και ότι ο 'μορμονισμός' δεν ήταν αληθινός. Το πιστεύει με όλη της την καρδιά». ³

Σάρα Φαρ Σμιθ

Συγκεκριμένα, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ θυμόταν να του διδάσκει η μητέρα του να προσεύχεται και να έχει εμπιστοσύνη ότι ο Θεός θα εισάκουγε την προσευχή: «Όταν σκέπτομαι την επιρροή της μητρός μου, όταν ήμουν μικρός, αισθάνομαι ευλάβεια και συγκίνηση. ... Θυμάμαι σαν να ήταν χθες, με πήρε από το χέρι και ανεβήκαμε δύο πλατύσκαλα ως τον δεύτερο όροφο. Εκεί, γονάτισα ενώπιόν της και κρατούσα το χέρι της καθώς με δίδασκε να προσεύχομαι. Δόξα τω Θεώ γι' αυτές τις μητέρες, οι οποίες έχουν στην καρδιά τους το πνεύμα του ευαγγελίου και την επιθυμία να ευλογούν. Θα μπορούσα να επαναλάβω την προσευχή αυτή τώρα και είναι πάρα πολλά χρόνια από τότε που την έμαθα. Μου έδωσε τη διαβεβαίωση ότι είχα έναν Επουράνιο Πατέρα και μου γνώριζε ότι Εκείνος άκουγε και εισάκουγε την προσευχή. Όταν μεγάλωσα, ζούσαμε ακόμη σε ένα διώροφο ξύλινο σπίτι και όταν φυσούσε δυνατά ο άνεμος, εσειέτο σαν να κατέρρεε. Μερικές φορές, φοβόμουν πάρα πολύ να πάω για ύπνο. Το κρεβάτι μου ήταν σε ένα δωματιάκι μόνο του και πολλές νύκτες κατέβαινα και γονάτιζα και ζητούσα από τον Πατέρα μου στους Ουρανούς να φροντίσει το σπίτι, να το διατηρήσει, ώστε να μη γίνει κομμάτια και επέστρεφα στο μικρό μου κρεβάτι τόσο βέβαιος ότι θα προστατεύομαι από το κακό σαν να κρατούσα το χέρι του Πατρός μου». ⁴

Αναπολώντας την παιδική του ηλικία, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ είπε:

«Οι γονείς μου ζούσαν υπό πολύ ταπεινές συνθήκες, αλλά επαινώ τον Δημιουργό μου και τον ευχαριστώ με όλη μου την καρδιά που με έστειλε στο σπιτικό τους.

»... Έμαθα όταν ήμουν μικρός ότι αυτό είναι το έργο του Κυρίου. Έμαθα ότι υπήρχαν προφήτες που ζούσαν επί της γης. Έμαθα ότι η έμπνευση από τον Παντοδύναμο θα επηρέαζε όσους ζούσαν για να την απολαύσουν.

»... Είμαι ευγνώμων για τα κληρονομικά δικαιώματά μου, ευγνώμων για γονείς που με δίδαξαν το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και έθεσαν το παράδειγμα στο σπίτι τους». ⁵

*Τα παιδιά του Τζων Χένρυ και της Σάρας Φαρ Σμιθ.
Ο Τζωρτζ Αλμπερτ Σμιθ είναι στα αριστερά.*

Ο μικρός Τζωρτζ Αλμπερτ ήταν γνωστός ως ευτυχισμένο, παιγνιδιάρικο αγόρι. Οι φίλοι εκτιμούσαν την εύθυμη φύση του και εκείνος απολάμβανε να τους διασκεδάζει με τη φουσαρμόνικα, το μπάντζο, την κιθάρα και ένα ρεπερτόριο αστείων τραγουδιών. Εντούτοις, είχε επίσης εμπειρίες που τον βοήθησαν να αναπτύξει μία δυνατή αίσθηση ευθύνης, η οποία ήταν αξιοσημείωτη για το νεαρό της ηλικίας του. Όταν ήταν 12 ετών, ο Τζωρτζ Αλμπερτ φοίτησε στην Ακαδημία Μπρίγκαμ Γιανγκ, όπου έλαβε συμβουλές που επρόκειτο να έχουν βαθεία επίδραση στη ζωή του. Ενθυμήθηκε αργότερα:

«Ήταν τύχη που μέρος της εκπαιδεύσεώς μου ήταν υπό του δρ. Καρλ Μαξέρ, αυτού του εξαιρετου εκπαιδευτικού, ο οποίος ήταν ο πρώτος δημιουργός των σπουδαιών σχολείων της Εκκλησίας μας. ...Δεν μπορώ να θυμηθώ μεγάλο μέρος όσων ελέχθησαν κατά τη διάρκεια των ετών που ήμουν εκεί, αλλά υπάρχει κάτι που πιθανώς να μην ξεχάσω ποτέ. Το έχω επαναλάβει πολλές φορές. ...Ο δρ. Μαξέρ σηκώθηκε μία ημέρα και είπε:

‘Δεν θα θεωρηθείτε υπόλογοι μόνον για πράγματα που κάνετε, αλλά θα θεωρηθείτε υπεύθυνοι για τις ίδιες τις σκέψεις που κάνετε’.

»Μικρός ακόμη, μη έχοντας τη συνήθεια να ελέγχω τις σκέψεις μου πάρα πολύ, δεν ήξερα τι έπρεπε να κάνω και αυτό με ανησυχούσε. Στην πραγματικότητα, αυτή η ιδέα μου είχε κολλήσει. Ύστερα από περίπου μία εβδομάδα ή δέκα ημέρες, ξαφνικά κατάλαβα τι εννοούσε. Μπόρεσα να διαπιστώσω το σκεπτικό του τότε. Όλως εξαιφνης κατάλαβα την ερμηνεία όσων είχε πει: Ασφαλώς, θα θεωρηθείτε υπόλογοι για τις σκέψεις σας, επειδή όταν ολοκληρωθεί η ζωή σας στη θνητότητα, θα είναι το αποτέλεσμα των σκέψεών σας. Αυτή η υπόδειξη ήταν μεγάλη ευλογία για εμένα όλη μου τη ζωή και με κατέστησε ικανό σε πολλές περιστάσεις να αποφεύγω να σκέπτομαι απρεπώς, διότι συνειδητοποιώ ότι θα είμαι το προϊόν των σκέψεών μου, όταν ολοκληρωθεί το έργο της ζωής μου».⁶

Ο μικρός Τζωρτζ Άλμπερτ ανέλαβε μεγάλες ευθύνες στο σπίτι το 1882, όταν ο πατέρας του, οποίος υπηρετούσε στην Απαρτία των Δώδεκα για δύο χρόνια, εκλήθη ως πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ιεραποστολής. Η απουσία του Τζων Χένρυ καθιστούσε αναγκαία τη βοήθεια του Τζωρτζ Άλμπερτ στη συντήρηση της οικογενείας. Όταν ήταν 13 ετών, έκανε αίτηση για εργασία σε ένα εργοστάσιο κατασκευών και πολυκατάστημα ιδιοκτησίας της Εκκλησίας στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, αλλά ο διευθυντής είπε ότι δεν είχαν τη δυνατότητα να προσλάβουν κανέναν. Ο Τζωρτζ Άλμπερτ απήντησε ότι δεν είχε ζητήσει να πληρώνεται, μόνον να εργάζεται. Προσέθεσε: «Ξέρω ότι αν αξίζω κάτι, θα πληρωθώ».⁷ Η θετική στάση του τον έκανε να κερδίσει μία θέση ως εργάτης εργοστασίου για 2,50 δολάρια την εβδομάδα και η ισχυρή του επαγγελματική δεοντολογία συντόμως τον βοήθησε να προαχθεί σε καλύτερες θέσεις στην εταιρεία.

Όταν ήταν 18 ετών, βρήκε δουλειά σε έναν σιδηροδρομικό όμιλο δημοσκοπήσεων. Ενώ έκανε αυτήν τη δουλειά, το εκθαμβωτικό φως από τον ήλιο στην άμμο της ερήμου προξένησε βλάβη στα μάτια του. Αυτό άφησε μόνιμη βλάβη στην όραση του Τζωρτζ Άλμπερτ, δυσκολεύοντάς τον να διαβάζει και προξενώντας του ενοχλήσεις σε όλη του τη ζωή.

Ιεραποστολική υπηρετήση και γάμος, 1891–94

Τον Σεπτέμβριο του 1891, ο Πρόεδρος Ουίλφορντ Γούντροφ κάλεσε τον Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ να υπηρετήσει σε μία

βραχυπρόθεσμη ιεραποστολή στη νότιο Γιούτα. Η επακριβής ανάθεσή του ήταν να εργασθεί με τους νέους της Εκκλησίας στην περιοχή. Για τους επόμενους τέσσερις μήνες εκείνος και ο συνάδελφός του βοήθησαν στη δημιουργία οργανώσεων νέων στους πασάλους και τους τομείς, μίλησαν σε πολυάριθμες συγκεντρώσεις και παρότρυναν τους νέους να ζουν τα πρότυπα της Εκκλησίας.

Αφού επέστρεψε από την ιεραποστολή του, ο Τζωρτζ Άλμπερτ συνέχισε να φλερτάρει το κορίτσι που αγαπούσε από την παιδική του ηλικία, τη Λούσυ Γούντροφ, εγγονή του Προέδρου Ουίλφορντ Γούντροφ. Είχαν μεγαλώσει ως γείτονες και η Λούσυ είχε παρατηρήσει τα γνωρίσματα χαρακτήρος που ανέπτυξε ο Τζωρτζ Άλμπερτ. Κατέγραψε τον θαυμασμό της για εκείνον στο ημερολόγιό της: «Απόψε, πάω για ύπνο με καρδιά ευγνώμονα στον Θεό... και προσεύχομαι ώστε να μου δώσει δύναμη να αξίζω περισσότερο την αγάπη κάποιου για τον οποίον πιστεύω σθεναρώς ότι είναι ένας εκ των καλύτερων νέων ανδρών που ετέθη επί της γης. Η καλοσύνη και η αγαθότητά του κάνουν να έρχονται δάκρυα στα μάτια μου».⁸

Λούσυ Έμιλυ Γούντροφ Σμιθ

Όμως, η Λούσυ είχε πολλούς θαυμαστές και ορισμένοι εξ αυτών ήσαν ευκατάστατοι και της προσέφεραν πανάκριβα δώρα. Ο Τζωρτζ Άλμπερτ, από την άλλη, είλκυε τη Λούσυ με την αφοσίωσή του στον Κύριο. Της έγραψε: «Αν ενδιαφέρεσαι να νυμφευθείς κάποιον για τα χρήματα, αυτός δεν θα είμαι εγώ, διότι έχω από μακρού αποφασίσει να μην αφιερώσω τον εαυτό μου ή τη ζωή μου ή τον χρόνο μου κάνοντας χρήματα, αλλά να υπηρετώ τον Κύριο και να βοηθώ τα τέκνα

Του σε αυτόν τον κόσμο».⁹ Η Λούσυ είχε κάνει την επιλογή της και στις 25 Μαΐου 1892 εκείνη και ο Τζωρτζ Άλμπερτ νυμφεύθηκαν στον Ναό Μαντάι στη Γιούτα. Ο πατέρας του Τζωρτζ Άλμπερτ έκανε την τελετή. Εκείνη την ημέρα, η Λούσυ έδωσε στον σύζυγό

Ιεραπόστολοι στην Ιεραποστολή Νοτίων Πολιτειών. Οι νεόνυμφοι Λούσου (τρίτη από αριστερά) και ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ (καθήμενος δίπλα της) υπηρέτησαν μαζί στο Οίκημα της Ιεραποστολής.

της ένα μικρό μενταγιόν με τη φωτογραφία της μέσα. Εκείνος διατηρούσε το μενταγιόν στην αλυσίδα του ρολογιού τσέπης, που κρεμόταν κοντά στην καρδιά του και το φορούσε σχεδόν κάθε ημέρα για το υπόλοιπο της ζωής του.¹⁰

Οι νεόνυμφοι είχαν λιγότερο από μήνα μαζί, προτού αναχωρήσει ο Τζωρτζ Άλμπερτ για μία άλλη ιεραποστολή, αυτήν τη φορά μία ανάθεση διδασκαλίας στις νότιες Ηνωμένες Πολιτείες. Μολονότι ήξεραν ότι επέκειτο η αναχώρησή του—η κλήση είχε έλθει τρεις εβδομάδες προτού νυμφευθούν—ο αποχωρισμός ήταν εντούτοις δύσκολος. Και οι δύο ήσαν καταχαρούμενοι όταν, τέσσερις μήνες αργότερα, η Λούσου εκλήθη να υπηρετήσει στο πλευρό του συζύγου της στο ιεραποστολικό γραφείο, όπου ο Πρεσβύτερος Σμιθ είχε προσφάτως λάβει την ανάθεση να υπηρετήσει ως γραμματέας ιεραποστολής.

Ο πρόεδρος της Ιεραποστολής Νοτίων Πολιτειών ήταν ο Τζ. Γκόλντεν Κίμπαλ, ο οποίος συγχρόνως υπηρετούσε ως μέλος

των Εβδομήκοντα. Δύο φορές κατά την περίοδο της υπηρετήσεως του Πρεσβυτέρου Σμιθ, ο Πρόεδρος Κίμπαλ έπρεπε να αφήσει την ιεραποστολή, προκειμένου να φροντίσει σημαντικά ζητήματα πίσω στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ—λίγο αργότερα αφού έγινε ο Πρεσβύτερος Σμιθ ο γραμματέας ιεραποστολής και πάλι περίπου έναν χρόνο αργότερα. Και στις δύο περιστάσεις, ο Πρόεδρος Κίμπαλ άφησε την τεράστια ευθύνη της ηγεσίας και διοικήσεως της ιεραποστολής στον Πρεσβύτερο Σμιθ, προσφέροντας υποστήριξη και συμβουλές μέσω πολυάριθμων γραμμάτων. Συνολικώς, ο Πρεσβύτερος Σμιθ υπηρέτησε ως αναπληρωτής πρόεδρος της ιεραποστολής περίπου 16 μήνες. Ανησυχούσε ο Πρόεδρος Κίμπαλ που έλειπε τόσο πολύ, αλλά είχε εμπιστοσύνη στον νεαρό βοηθό του. Έγραφε σε ένα γράμμα του προς τον Πρεσβύτερο Σμιθ: «Νομίζω ότι η διάκριση και η ευφυΐα μου, όσο περιορισμένη και αν είναι, με καθιστά ικανό να εκτιμώ την ακεραιότητα και την αξία σου, που σε διαβεβαιώ ότι τα εκτιμώ».¹¹ Σε ένα άλλο γράμμα, έγραφε: «Πάντοτε να αφήνεις να κυριαρχεί αυτή η ιδέα: ότι εκτιμώ τους κόπους, τον ζήλο και το καλό σου πνεύμα».¹²

Ο Πρόεδρος Κίμπαλ είχε πολλές ευκαιρίες να υπάρξει μάρτυς του ζήλου και του καλού πνεύματος του Πρεσβυτέρου Σμιθ. Σε μία περίπτωση οι δύο τους ταξίδευαν μαζί και είχαν προσκληθεί να περάσουν τη νύκτα σε ένα μικρό ξύλινο σπίτι. Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ ενθυμήθηκε αργότερα:

«Περίπου τα μεσάνυκτα, ξυπνήσαμε από τρομερές κραυγές και ξεφωνητά απ' έξω. Ακούσαμε αναθεματισμούς και άσχημη γλώσσα καθώς ανακαθίσαμε στο κρεβάτι, προκειμένου να ανακαλύψουμε τι συνέβαινε. Ήταν μία νύκτα με λαμπρό σεληνόφως και μπορούσαμε να δούμε πολλούς ανθρώπους έξω. Ο Πρόεδρος Κίμπαλ πετάχτηκε από το κρεβάτι και άρχισε να ντύνεται. Οι άνδρες κτυπούσαν δυνατά την πόρτα και χρησιμοποιούσαν βρόμικη γλώσσα, διατάζοντας τους Μορμόνους να βγουν έξω, ότι επρόκειτο να τους πυροβολήσουν. Ο Πρόεδρος Κίμπαλ με ερώτησε αν σκεπτόμουν να σηκωθώ και να ντυθώ και του είπα όχι, ότι επρόκειτο να μείνω στο κρεβάτι, ότι ήμουν βέβαιος πως ο Κύριος θα μας προστάτευε. Σε λίγα μόλις λεπτά το δωμάτιο γέμισε με πυροβολισμούς. Προφανώς, ο όχλος είχε διαιρεθεί σε τέσσερις ομάδες και πυροβολούσαν στις γωνίες του σπιτιού. Σκλήθρες

πετούσαν επάνω από το κεφάλι μας σε κάθε κατεύθυνση. Υπήρξαν λίγες στιγμές ηρεμίας, κατόπιν μία άλλη σειρά πυροβολισμών εξαπολύθηκε και πετάχτηκαν περισσότερες σκλήθρες. Δεν αισθάνθηκα καθόλου τρομοκρατημένος. Ήμουν πολύ ήρεμος καθώς ήμουν ξαπλωμένος εκεί, βιώνοντας ένα από τα πιο τρομακτικά γεγονότα της ζωής μου, αλλά ήμουν βέβαιος... ότι ο Κύριος θα με προστάτευε και το έκανε.

»Προφανώς ο όχλος αποθαρρύνθηκε και έφυγε. Το επόμενο πρωινό, όταν ανοίξαμε την πόρτα, υπήρχε μία τεράστια δεσμίδα από βαρέα ραβδιά από λευκή καρυδιά, σαν εκείνα που χρησιμοποίησε ο όχλος, για να κτυπήσει τους ιεραποστόλους στον νότο».¹³

Χρόνια αργότερα, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ ανέφερε την εμπειρία αυτή στα εγγόνια του, για να τα διδάξει εμπιστοσύνη στον Κύριο. «Θέλω να σας εντυπωθεί», είπε, «ότι ο Κύριος θα σας προστατεύσει εν καιρώ κινδύνου, αν του δώσετε την ευκαιρία».¹⁴

Οικογενειακή ζωή

Ο Τζωρτζ Άλμπερτ και η Λούσυ απηλλάγησαν από την ιεραποστολή τους τον Ιούνιο του 1894. Λίγους μήνες μετά την επιστροφή τους στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, η Λούσυ έλαβε μία ευλογία από τον παππού της, τον Πρόεδρο Ουίλφορντ Γούντροφ, δίδοντας την υπόσχεση σε αυτήν ότι θα έκανε παιδιά. Στις 19 Νοεμβρίου 1895, γέννησε μία θυγατέρα την οποία ονόμασαν Έμιλυ και τέσσερα χρόνια αργότερα μία άλλη θυγατέρα γεννήθηκε, η Ίντιθ. Το τελευταίο τους παιδί, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ ο νεότερος, γεννήθηκε το 1905.

Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ ήταν στοργικός πατέρας και τα παιδιά του τον λάτρευαν. Η Ίντιθ έγραψε για εκείνον: «Για μένα, ο πατέρας μου είχε όλα τα χαρακτηριστικά που κερδίζουν τη συμπάθεια μίας θυγατέρας. Εκπλήρωνε όλες τις προσδοκίες μου για την πατρότητα». Ιδιαίτερος εντυπωσιακός για τα παιδιά ήταν ο τρόπος με τον οποίον ο Τζωρτζ Άλμπερτ φερόταν στην αγαπημένη του σύζυγο. «Η στοργή και το ενδιαφέρον του πατέρα για τη μητέρα ήσαν όμορφα», έγραφε η Ίντιθ. «Ποτέ δεν έχανε ευκαιρία να δείχνει την εκτίμησή του για εκείνη. Τα πάντα που έκαναν, τα έκαναν μαζί, ύστερα από καλά προετοιμασμένα σχέδια και ομαδική εργασία. Του ήταν πολύτιμη. ...Ενώ όλοι λατρεύαμε τη

μητέρα, είμαι βεβαία ότι το ενδιαφέρον και η τρυφερότητά του για εκείνη την έκανε ακόμη πιο αγαπητή από εμάς, τα παιδιά». ¹⁵

Ως πατέρας, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ προσπαθούσε ενθέρμως να βοηθά τα παιδιά του να βιώνουν τη χαρά που εκείνος ένιωθε από το γεγονός ότι ζούσε το ευαγγέλιο. Κάποια Χριστούγεννα ανήμερα, αφού είχαν ανοιχθεί τα δώρα, ερώτησε τις μικρές θυγατέρες του πώς θα αισθάνονταν, αν έδιδαν κάποια από τα παιγνίδια τους σε παιδιά που δεν είχαν λάβει καθόλου χριστουγεννιάτικα δώρα. Αφού μόλις είχαν λάβει καινούργια παιγνίδια, τα κορίτσια συμφώνησαν να δώσουν κάποια από τα παλαιά τους παιγνίδια σε παιδιά που είχαν ανάγκη.

«Δεν θα θέλατε να τους δώσετε κάποια από τα καινούργια σας, επίσης;» Πρότεινε με ευγένεια ο Τζωρτζ Άλμπερτ.

Οι θυγατέρες του δίσταζαν, αλλά τελικώς συμφώνησαν να δώσουν ένα ή δύο από τα καινούργια τους παιγνίδια. Ο Τζωρτζ Άλμπερτ πήγε τα κορίτσια στο σπίτι των παιδιών που είχε υπ' όψιν και παρέδωσαν τα δώρα. Η εμπειρία ήταν τόσο ανυψωτική πνευματικώς που καθώς έφευγαν, ένα από τα κορίτσια είπε με ενθουσιασμό στη φωνή της: «Τώρα ας πάμε να πάρουμε τα υπόλοιπα παιγνίδια για αυτά». ¹⁶

Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων, 1903–45

Την Τρίτη 6 Οκτωβρίου 1903, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ είχε μία πολυάσχολη ημέρα στην εργασία του και δεν ήταν εις θέσιν να παρακολουθήσει τις συγκεντρώσεις της γενικής συνελεύσεως εκείνη την ημέρα. Μέχρι να φύγει από το γραφείο, η συγκέντρωση απογεύματος της συνελεύσεως είχε σχεδόν τελειώσει και γι' αυτό ξεκίνησε για το σπίτι, με σχέδια να πάει τα παιδιά του στην πανήγυρη.

Όταν έφθασε στο σπίτι του, ξεπελάγη που ήυρε ένα πλήθος επισκεπτών, και κάποια γυναίκα ανάμεσά τους τον προσέγγισε και τον συνεχάρη θερμώς.

«Περί τίνος πρόκειται;», ερώτησε.

«Δεν ξέρεις;», απήντησε εκείνη.

«Να ξέρω τι;»

Η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων το 1921. Ορθιοι, από αριστερά προς δεξιά: Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ, Τζέιμς Ε. Τάλματς, Στίβεν Λ. Ρίτσαρντς, Ρίτσαρντ Ρ. Λάιμαν, Μέλβιν Τ. Μπάλαρντ και Τζων Α. Γουίντσοου. Καθήμενοι, από αριστερά προς δεξιά: Ράτζερ Κλόσον, Ριντ Σμουτ, Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ, Τζωρτζ Φ. Ρίτσαρντς, Όρσον Φ. Ουίτνυ και Ντέιβιντ Ο. ΜακΚέι.

«Μα, υποστηρίχθηκες μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων», αναφώνησε η επισκέπτρια.

«Αυτό δεν μπορεί να συμβαίνει», είπε ο Τζωρτζ Άλμπερτ. «Πρέπει να έγινε κάποιο λάθος».

«Το άκουσα η ίδια», ανταπάντησε εκείνη.

«Θα πρέπει να ήταν κάποιος άλλος Σμιθ», είπε εκείνος. «Δεν μου έχουν πει λέξη γι' αυτό και δεν μπορώ να πιστέψω ότι ισχύει».

Συγχυσμένη, η επισκέπτρια επέστρεψε στο Ταμπερνάκλ, προκειμένου να ανακαλύψει αν έκανε λάθος. Εκεί, πληροφορήθηκε ότι είχε δίκιο—ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ ήταν το πιο νέο μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων.¹⁷

Η θυγατέρα του, η Έμιλυ, αργότερα ενθυμήθηκε τη σκηνή στην οικία των Σμιθ: «Φαινόταν σαν να ξεχύθηκε ολόκληρο το

Ταμπερνάκλ, ο κόσμος να διασχίζει το χώρο με το γρασίδι προς το σπίτι μας, κλαίγοντας και φιλώντας τη μητέρα. Όλοι έλεγαν ότι ο πατέρας ήταν απόστολος και νομίζαμε ότι το να είσαι απόστολος, πρέπει να είναι το χειρότερο πράγμα που θα μπορούσε πιθανώς να σου συμβεί».

Ακόμη και μετά την επαλήθευση της αναφοράς, ο Τζωρτζ Άλμπερτ απεφάσισε ότι θα πήγαινε παρά ταύτα τις θυγατέρες του στην πανήγυρη όπως είχε υποσχεθεί «αν και δεν είδε και τίποτε», θυμόταν η Έμιλυ. «Πέρασε όλον τον καιρό με την πλάτη του στον τοίχο να μιλά στους ανθρώπους».¹⁸

Δύο ημέρες μετά, στις 8 Οκτωβρίου 1903, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ χειροτονήθηκε Απόστολος σε μία άνω αίθουσα του Ναού της Σωλτ Λέηκ από τον Πρόεδρο Τζόζεφ Φ. Σμιθ. Μετά τη χειροτόνηση, του ζητήθηκε να πει τα συναισθηματά του στα μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα που ήταν παρόντα. «Αισθάνομαι αδύναμος και μου λείπει η κρίση εν συγκρίσει με τους ωριμότερους άνδρες», είπε, «αλλά η καρδιά μου έχει δίκιο και επιθυμώ ειλικρινώς τη συνεχή πρόοδο του έργου του Κυρίου. ... Έχω μία ζωντανή μαρτυρία για τη θειότητα αυτού του έργου. Ξέρω ότι το ευαγγέλιο έχει έλθει στη γη υπό την διεύθυνση και κατεύθυνση του ίδιου του Κυρίου και ότι όσοι επιλέγονται να προεδρεύουν, ήσαν και είναι υπηρέτες Του πράγματι. Επιθυμώ και προσεύχομαι, ώστε να ζήσω αγνός και ταπεινός, ούτως ώστε να δικαιούμαι τις προτροπές και νουθεσίες του Πνεύματος να με καθοδηγούν σε όλη μου τη ζωή».¹⁹

Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ υπηρέτησε στην Απαρτία των Δώδεκα σχεδόν επί 42 έτη, συμπεριλαμβανομένων 2 ετών ως Πρόεδρος της Απαρτίας. Κατά τη διάρκεια αυτού του καιρού, εκπλήρωσε πολλές αναθέσεις και ευλόγησε ανθρώπους σε όλον τον κόσμο με πολυάριθμους τρόπους.

*Διαδίδοντας το ευαγγέλιο και κάνοντας
φίλους για την Εκκλησία*

Ο Πρεσβύτερος Σμιθ είχε ένα φυσικό ταλέντο να κάνει τους ανθρώπους να αισθάνονται άνετα και να μετατρέπει τους εχθρούς σε φίλους. Ένας τοπικός επιχειρηματίας, μη μέλος της Εκκλησίας, είπε για εκείνον κατά την κηδεία του: «Ήταν ένας προσηνής άνθρωπος. Ήταν ένας άνδρας που θα ήθελες απλώς να γνωρίσεις.

Το φιλικό του χαμόγελο, η εγκάρδια χειραψία του και η ζέση του χαιρετισμού του σε έκαναν να αισθάνεσαι ενδομύχως, στην καρδιά σου, την ειλικρίνεια της φιλίας του για το άτομό σου και για τον συνάνθρωπό του». ²⁰

Το ταλέντο αυτό ήταν πολύτιμο μία εποχή κατά την οποίαν η Εκκλησία ήταν σε μεγάλο μέρος ακόμη άγνωστη σε όλον τον κόσμο και πολλοί διατηρούσαν υποψίες γι' αυτήν. Κάποτε, ενώ εκπλήρωνε μία ανάθεση στη Δυτική Βιρτζίνια, έμαθε ότι οι αξιωματούχοι της πόλεως είχαν απειλήσει να συλλάβουν οιονδήποτε κήρυττε τον μορμονισμό. Ο Πρεσβύτερος Σμιθ συναντήθηκε με τον γραμματέα του δήμου, τον κύριο Ενγκλ, για να προσπαθήσει να αλλάξει την πολιτική. Έγραφε αργότερα στο ημερολόγιό του: «Όταν προσκάλεσα για πρώτη φορά τον κύριο Ενγκλ, ήταν πολύ απότομος στους τρόπους και κοφτά με πληροφόρησε ότι δεν θα μας ανέχονταν σε εκείνη την πόλη. ... Του είπα ότι πίστευα πως είχε πληροφορηθεί εσφαλμένως και θα ήθελα να καθίσω μαζί του και να έχουμε μια κουβέντα. ... Περάσαμε κάμποση ώρα συζητώντας περί μορμονισμού. Μαλάκωσε σε μεγάλο βαθμό μέχρι να φύγω και με χαιρέτισε διά χειραψίας και μου έδωσε την κάρτα του. Έφυγα, έχοντας τη βεβαιότητα ότι είχα εξαλείψει κάποια προκατάληψη». ²¹ Τρεις ημέρες αργότερα, ο Πρεσβύτερος Σμιθ τον επισκέφθηκε για άλλη μια φορά και αυτήν τη φορά του άφησε ένα αντίτυπο από το Βιβλίο του Μόρμον. ²²

Ο Πρεσβύτερος Σμιθ πάντοτε αναζητούσε ευκαιρίες να μιλά στους ανθρώπους σχετικώς με την Εκκλησία. Όποτε οι αναθέσεις απαιτούσαν να ταξιδεύει, έπαιρνε μαζί του αντίτυπα από το Βιβλίο του Μόρμον, από περιοδικά της Εκκλησίας και άλλα έντυπα της Εκκλησίας που ήλπιζε να διανείμει. Επειδή το Βιβλίο του Μόρμον καταθέτει δυνατή μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, ο Πρεσβύτερος Σμιθ το θεωρούσε ιδανικό χριστουγεννιάτικο δώρο και απέστειλε ταχυδρομικώς αντίτυπα σε φίλους άλλων δογματών και ακόμη και σε διακεκριμένους ανθρώπους που δεν είχε συναντήσει ποτέ. ²³ Σε μία επιστολή που συνόδευε ένα τέτοιο χριστουγεννιάτικο δώρο, έγραφε: «Σε λίγες ημέρες, ο χριστιανικός κόσμος θα εορτάσει τη γέννηση του Σωτήρος και είθισται αυτήν την εποχή να θυμόμαστε τους φίλους μας. Συνεπώς, ευελπιστώ ότι θα δεχθείτε από εμένα ένα αντίτυπο από το Βιβλίο του Μόρμον.

...Πιστεύοντας ότι θα χαρείτε να αποκτήσετε αυτό στη βιβλιοθήκη σας, σας το αποστέλλω ως χριστουγεννιάτικο δώρο».

Έλαβε την εξής απάντηση: «Το βιβλίο θα έχει θέση στα ράφια μας και θα το διαβάσουμε [από την αρχή έως το τέλος] με απροκατάληπτη σχολαστικότητα. Δεν μπορεί να αποτύχει να διευρύνει τους ορίζοντες και να αυξήσει το πνεύμα ανοχής όλων όσοι το διαβάζουν βαθυστόχαστα».²⁴

Ανάμιξη στα κοινά

Ο Πρεσβύτερος Σμιθ παρότρυνε τα μέλη της Εκκλησίας να συμμετάσχουν στις κοινότητές τους και να χρησιμοποιούν την επιρροή τους, προκειμένου να βελτιώνουν τις συνθήκες στον κόσμο. Ο ίδιος συμμετείχε σε διάφορες κοινοτικές οργανώσεις παρά την απαιτητική του κλήση ως Μέλους της Γενικής Εξουσίας. Εξελέγη πρόεδρος του International Irrigation Congress (Παγκόσμιο Συνέδριο Αρδεύσεως) και του Dry Farming Congress (Συνέδριο Ξηροκαλλιέργειας) και εξελέγη ως έξι φορές αντιπρόεδρος του National Society of the Sons of the American Revolution (Εθνικός Σύλλογος των Υιών της Αμερικανικής Επανάστασης). Ένθερμος υπέρμαχος της αεροπορίας ως μέσον να εκπληρώνουν τα Μέλη της Γενικής Εξουσίας τις αναθέσεις ταξιδίων τους αποτελεσματικότερα, ο Πρεσβύτερος Σμιθ υπηρέτησε στην επιτροπή διευθυντών των Western Air Lines (Δυτικών Αερογραμμών). Συμμετείχε, επίσης, ενεργώς στο Boy Scouts of America (Πρόσκοποι της Αμερικής) και το 1934 του απενεμήθη ο Αργυρός Βούβαλος, η ανώτατη τιμή που δίδεται στον προσκοπισμό. Κατά τα έτη ύστερα από τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, υπηρέτησε ως πρόεδρος της πολιτείας της Γιούτα για την εκστρατεία ανακουφίσεως Αρμενίων και Σύρων και ως αντιπρόσωπος της πολιτείας στο International Housing Convention (Διεθνές Συνέδριο Στεγάσεως), σκοπός του οποίου ήταν να βρει στέγη σε όσους έμειναν άστεγοι από τον πόλεμο.²⁵

Πριν κληθεί ως Απόστολος, ο Τζωρτζ Άλμπερτ ήταν ενεργός στην πολιτική, κάνοντας ενθέρμως εκστρατείες για σκοπούς και υποψηφίους που ένιωθε ότι θα βελτιώναν την κοινωνία. Μόλις έγινε Μέλος της Γενικής Εξουσίας, η ανάμιξή του στην πολιτική ελαττώθηκε, αλλά εξακολούθησε να υποστηρίζει σκοπούς τους οποίους πίστευε. Παραδείγματος χάριν, το 1923 βοήθησε να

παρουσιασθεί ένα νομοσχέδιο στο νομοθετικό σώμα της πολιτείας της Γιούτα, το οποίο οδήγησε στην κατασκευή ενός αναρρωτηρίου για ασθενείς με φθίση.²⁶

Η συμπόνια του Πρεσβυτέρου Σμιθ για τους άλλους ήταν ιδιαίτερα έκδηλη στην υπηρετήσή του ως προέδρου του Society for the Aid of the Sightless (Σύλλογος για τη βοήθεια των τυφλών), μία θέση που διατήρησε από το 1933 ως το 1949. Καθότι υπέφερε ο ίδιος από προβλήματα οράσεως, ο Πρεσβύτερος Σμιθ ένιωθε ιδιαίτερα συμπόνια για όσους ήσαν τυφλοί. Επέβλεψε την έκδοση του Βιβλίου του Μόρμον σε μπρέιλ και καθιέρωσε ένα πρόγραμμα, για να βοηθήσει τυφλούς να μάθουν να διαβάζουν Μπράιγ και να προσαρμοσθούν στην ανικανότητά τους με άλλους τρόπους. Οι προσπάθειές του κέρδισαν την αγάπη όσων υπηρέτησε. Ένα μέλος του Society for the Aid of the Sightless (Σύλλογος για τη βοήθεια των τυφλών) εξέφρασε την εκτίμησή του μέσω ενός ποιήματος το οποίο παρουσιάστηκε στον Πρεσβύτερο Σμιθ στα 70α γενέθλιά του:

Όταν η ζωή γίνεται πολύ δύσκολη,
και τρέχουν πικρά δάκρυα,
όταν ο άφιλος χειμώνας παγώνει την ψυχή μου
και η κενή ηχώ καλεί—
τότε γυρνώ, με ένθερμη ελπίδα.
Αν και τα βήματά μου είναι δύσκολα και αργά
να βρω μία καρδιά με κατανόηση,
εκεί όπου καίει μία φιλική φλόγα—
μία καρδιά όπου κατοικεί η ευγενής Σοφία,
συμπονετική και καλοσυνάτη,
της οποίας η πίστη στον Θεό και τον άνθρωπο έχει διδάξει
παρόμοια πίστη στους τυφλούς.

Μολονότι το τρυφερό, στοργικό πρόσωπό του
είναι αθέατο σε μας,
βλέπουμε την ευγενή σοφία
της καρδιάς του με κατανόηση.
Αισθανόμαστε γαλήνη εντός της ψυχής του
και γνωρίζουμε τη δική μας γαλήνη.
Ακούμε τη σιωπηλή προσευχή του που λέει
ότι δεν βαδίζουμε μόνοι.

Ο Πρεσβύτερος Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ επέβλεπε την έκδοση του Βιβλίου του Μόρμον σε Μπράιγ.

Η πίστη του σε μας θα μας δώσει δύναμη
καθώς αθέατα μονοπάτια βαδίζουμε.
Η ψυχή μας αννυώθηκε από έναν άνδρα
σε σύμπραξη με τον Θεό.²⁷

Προσωπική ασθένεια και άλλες δοκιμασίες

Το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του, ο Τζωρτζ Άλμπερτ δεν ήταν ιδιαίτερος υγιής. Αν και απολάμβανε την κολύμβηση, την ιππασία και άλλες σωματικές δραστηριότητες, το σώμα του ήταν ευπαθές και συχνά αδύναμο. Εκτός από τα χρόνια οφθαλμικά του προβλήματα, ο Πρεσβύτερος Σμιθ υπέφερε από στομαχικούς πόνους και πόνους στην πλάτη, συνεχή κούραση, καρδιακά προβλήματα και πολλές άλλες ασθένειες σε όλη του τη ζωή. Το άγχος και η πίεση από τις πολλές ευθύνες του είχαν επίπτωση στο σώμα του και στην αρχή δεν ήταν πρόθυμος να επιβραδύνει τους πολυάσχολους ρυθμούς του, προκειμένου να διατηρήσει την υγεία του. Ως αποτέλεσμα, από

το 1909 ως το 1912 πολέμησε μία ασθένεια τόσο σφοδρή που τον κράτησε κατάκοιτο και τον απέτρεψε από το να εκπληρώσει τα καθήκοντά του στην Απαρτία των Δώδεκα. Ήταν μία πολύ δύσκολη εποχή για τον Πρεσβύτερο Σμιθ, ο οποίος ήθελε απεγνωσμένα να αρχίσει εκ νέου την υπηρετήσή του. Ο θάνατος του πατέρα του το 1911 και η σοβαρή γρίπη που προσέβαλε τη σύζυγό του, έκανε την ανάρρωση του Πρεσβυτέρου Σμιθ ακόμη πιο δύσκολη.

Χρόνια αργότερα ανέφερε την ακόλουθη εμπειρία που είχε κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου:

«Πριν από λίγα χρόνια ήμουν σοβαρά άρρωστος. Στην πραγματικότητα, νομίζω ότι όλοι είχαν παραιτηθεί εκτός από τη σύζυγό μου. ... Έγινα τόσο αδύναμος, ώστε μόλις και μετά βίας ήμουν εις θέσιν να κινούμαι. Ήταν μία αργή και εξουθενωτική προσπάθεια για μένα, ακόμη και να αλλάζω πλευρό στο κρεβάτι.

«Μία ημέρα, υπό τις συνθήκες αυτές, έχασα την αίσθηση του περιβάλλοντός μου και νόμισα ότι είχα περάσει στην άλλη πλευρά. Βρέθηκα να στέκομαι με την πλάτη μου σε μία μεγάλη και όμορφη λίμνη, ατενίζοντας ένα μεγάλο δάσος. Δεν υπήρχε κανείς εν όψει και δεν υπήρχε λέμβος στη λίμνη ή άλλα ορατά μέσα που να υπεδείκνυαν τον τρόπο με τον οποίον θα μπορούσα να είχα φθάσει εκεί. Συνειδητοποίησα ή φαίνεται ότι συνειδητοποίησα ότι είχα τελειώσει το έργο μου στη θνητότητα και είχα επιστρέψει σίτι...

«Άρχισα να εξερευνώ και συντόμως ανεκάλυψα ένα μονοπάτι μέσα στο δάσος το οποίο φαινόταν ότι είχε χρησιμοποιηθεί λίγο και το οποίο είχε σκεπασθεί από το γρασίδι. Ακολούθησα αυτό το μονοπάτι και αφού περπάτησα για κάμποση ώρα και διήνυσα κάποια αξιόλογη απόσταση μέσα στο δάσος, είδα έναν άνδρα να έρχεται προς εμένα. Αντελήφθην ότι ήταν ένας πολύ μεγάλος άνδρας και επιτάχυνα τα βήματά μου, για να τον φθάσω, επειδή τον ανεγνώρισα ως τον παππού μου [Τζωρτζ Α. Σμιθ]. Στη θνητότητα ζύγιζε 136 κιλά, επομένως καταλαβαίνετε ότι ήταν μεγαλόσωμος. Θυμάμαι πόσο ευτυχισμένος ήμουν που τον είδα να έρχεται. Μου είχαν δώσει το όνομά του και πάντοτε ήμουν υπερήφανος γι' αυτό».

«Όταν ο παππούς ήλθε μόλις λίγα μέτρα μακριά μου, σταμάτησε. Το γεγονός ότι σταμάτησε ήταν μία πρόσκληση για μένα να σταματήσω. Κατόπιν—και αυτό δεν θα ήθελα ποτέ να το

ξεχάσουν τα αγόρια και τα κορίτσια και οι νέοι—με κοίταξε πολύ σοβαρά και είπε:

Τζωρτζ Α. Σμιθ

»Θα ήθελα να μάθω τι έχεις κάνει με το όνομά μου'.

»Όλα όσα είχα κάνει, πέρασαν από μπροστά μου σαν να ήταν μία ιπτάμενη ταινία επί της οθόνης—τα πάντα που είχα κάνει. Γρήγορα αυτή η ανασκόπηση έφθασε στην ώρα που στεκόμουν εκεί. Όλη μου η ζωή είχε περάσει μπροστά μου. Χαμογέλασα και κοίταξα τον παππού μου και είπα:

»Δεν έχω κάνει ποτέ τίποτε με το όνομά σου για το οποίο πρέπει να ντρέπεται'.

»Έκανε βήματα εμπρός και με πήρε στην αγκάλη του, και καθώς το έκανε, απέκτησα πάλι την αίσθηση του επίγειου περιβάλλοντός μου. Το μαξιλάρι μου ήταν τόσο υγρό σαν να είχε χυθεί επάνω του νερό—υγρό από δάκρυα ευγνωμοσύνης που μπόρεσα να απαντήσω χωρίς ντροπή.

»Το έχω σκεφθεί αυτό πολλές φορές και θέλω να σας πω ότι προσπαθούσα, περισσότερο από ποτέ έκτοτε, να φροντίζω γι' αυτό το όνομα. Λοιπόν, θέλω να πω στα αγόρια και τα κορίτσια, στους νέους άνδρες και τις γυναίκες, στους νέους της Εκκλησίας και όλου του κόσμου: Τιμάτε τον πατέρα και τη μητέρα σας. Τιμάτε το όνομα που φέρετε».²⁸

Τελικώς, ο Πρεσβύτερος Σμιθ άρχισε να ανακτά τη δύναμή του και βγήκε από αυτήν τη δοκιμασία με ανανεωμένη αίσθηση ευγνωμοσύνης για τη μαρτυρία της αληθείας. Είπε στους Αγίους κατά τη διάρκεια μίας επόμενης γενικής συνελεύσεως: «Ήμουν στην κοιλάδα της σκιάς του θανάτου τα τελευταία χρόνια, τόσο κοντά στην άλλη πλευρά που είμαι βέβαιος ότι [αν δεν ήταν] η ειδική ευλογία του Επουρανίου Πατρός μας, δεν θα μπορούσα να είχα παραμείνει εδώ. Όμως, ποτέ ούτε για μια στιγμή δεν εξασθένησε αυτή η μαρτυρία με την οποία με ευλόγησε ο Επουράνιος Πατέρας μου. Όσο πιο κοντά πήγα στην άλλη πλευρά, τόσο μεγαλύτερη ήταν η διαβεβαίωσή μου ότι το ευαγγέλιο είναι αληθινό. Τώρα που η ζωή μου έχει χαρισθεί, αγαλλιάζω που δίδω μαρτυρία ότι γνωρίζω πως

το ευαγγέλιο είναι αληθινό και με όλη την ψυχή μου ευχαριστώ τον Επουράνιο Πατέρα μου που μου το έχει αποκαλύψει». ²⁹

Διάφορες σωματικές ασθένειες και άλλες δυσχέρειες εξακολούθησαν να πλήττουν τον Πρεσβύτερο Σμιθ κατά τα επόμενα χρόνια. Ίσως, η μεγαλύτερη δοκιμασία του ήλθε τα έτη 1932 ως 1937, όταν η σύζυγός του, Λούσου, υπέφερε από αρθρίτιδα και νευραλγία. Πονούσε πολύ και μέχρι το 1937 απαιτούσε σχεδόν συνεχή φροντίδα. Τότε, μία καρδιακή προσβολή τον Απρίλιο του 1937 λίγο έλειψε να της αφαιρέσει τη ζωή και την άφησε ακόμη πιο αδύναμη από πριν.

Μολονότι ανησυχούσε για τη Λούσου συνεχώς, ο Πρεσβύτερος Σμιθ συνέχισε να επιτελεί τα καθήκοντά του όσο καλύτερα μπορούσε. Στις 5 Νοεμβρίου 1937, μίλησε στην κηδεία ενός φίλου και καθώς κάθισε, ύστερα από την ομιλία του, κάποιος του έδωσε ένα σημείωμα που έλεγε να επιστρέψει αμέσως στο σπίτι. Έγραφε αργότερα στο ημερολόγιό του: «Έφυγα από την εκκλησία αμέσως, αλλά η αγαπημένη μου σύζυγος είχε αφήσει την τελευταία της πνοή προτού φθάσω σπίτι. Περνούσε στην άλλη πλευρά, ενόσω μιλούσα στην κηδεία. Ασφαλώς έχασα μία διά βίου σύντροφο και θα είμαι μόνος χωρίς εκείνη».

Η Λούσου και ο Τζωρτζ Αλμπερτ ήσαν νυμφευμένοι λίγο περισσότερο από 45 χρόνια κατά τον θάνατό της. Ήταν 68 ετών. Αν και του έλειπε πολύ η σύζυγός του, ο Πρεσβύτερος Σμιθ ήξερε ότι ο αποχωρισμός ήταν μόνον παροδικός και αυτή η γνώση του έδιδε δύναμη. «Ενώ η οικογένειά μου είναι σε μεγάλο βαθμό λυπημένη», έγραφε, «παρηγορούμαστε από τη διαβεβαίωση της επανενώσεως με τη μητέρα, αν παραμείνουμε πιστοί. Ήταν μία αφοσιωμένη, χρήσιμη, αβρή σύζυγος και μητέρα. Υπέφερε για έξι χρόνια με τον έναν ή τον άλλον τρόπο και είμαι βέβαιος ότι είναι ευτυχής με τη μητέρα της και άλλα αγαπημένα πρόσωπα εκεί πέρα. ...Ο Κύριος είναι ιδιαίτερος καλοσυνάτος και έχει πάρει μακριά κάθε συναίσθημα θανάτου, κάτι για το οποίο είμαι υπερβολικώς ευγνώμων». ³⁰

Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ιεραποστολής

Το 1919 ο Πρόεδρος Χίμπερ Γκραντ, ο οποίος είχε προσφάτως υποστηριχθεί Πρόεδρος της Εκκλησίας, κάλεσε τον Πρεσβύτερο Σμιθ να προεδρεύσει επί της Ευρωπαϊκής Ιεραποστολής. Κατά

τη διάρκεια μίας ομιλίας γενικής συνελεύσεως, μόλις λίγες ημέρες πριν από την αναχώρησή του, ο Πρεσβύτερος Σμιθ είπε:

«Θα ήθελα να σας πω, αδελφοί και αδελφές μου, ότι το θεωρώ τιμή—όχι, περισσότερο από τιμή, το θεωρώ μία πολύ μεγάλη ευλογία—που με πήρε ο Κύριος από την αδύναμη κατάσταση στην οποία ήμουν πριν από λίγο διάστημα, επαναφέροντάς με σε μία τέτοια κατάσταση υγείας που οι αδελφοί αισθάνθηκαν ότι θα είναι δυνατόν να εκπληρώσω μία ιεραποστολή σε μία ξένη χώρα.

»... Την επόμενη Τετάρτη αναμένεται να πάρω το τρένο μέχρι την ανατολική ακτή και μετά να διασχίσω τον ωκεανό ως το πεδίο στο οποίο έχω κληθεί. Δόξα τω Θεώ για αυτήν την ευκαιρία να πάω. Είμαι ευγνώμων που η γνώση αυτής της αληθείας έχει έλθει στην ψυχή μου». ³¹

Τότε, η Ευρώπη ανέκαμπτε ακόμη από τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, ο οποίος είχε μόλις τελειώσει πριν από λίγους μήνες. Εξαιτίας του πολέμου, ο αριθμός των ιεραποστόλων στην Ευρώπη ήταν πολύ χαμηλός και ένα εκ των έργων του Πρεσβυτέρου Σμιθ ήταν να αυξήσει αυτόν τον αριθμό. Οι δύσκολες οικονομικές συνθήκες στη μεταπολεμική Ευρώπη, εντούτοις, κατέστησαν απρόθυμες τις κυβερνήσεις να δώσουν τις απαραίτητες βίβες. Τα πράγματα χειροτέρευσαν, επειδή υπήρχε ακόμη πολλή παρανόηση και προκατάληψη για τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών. Για να βελτιώσει την εικόνα της Εκκλησίας, ο Πρεσβύτερος Σμιθ συνάντησε πολυάριθμους κυβερνητικούς αξιωματούχους και άλλες διακεκριμένες μορφές. Εξηγώντας τον σκοπό των ιεραποστόλων στην Ευρώπη και σε όλον τον κόσμο, έλεγε συχνά: «Διατηρήστε όλα τα καλά που έχετε, διατηρήστε όλα που σας έχει δώσει ο Θεός τα οποία βελτιώνουν τη ζωή σας και έπειτα επιτρέψατέ μας να μοιρασθούμε κάτι μαζί σας το οποίο θα προσθέσει στην ευτυχία σας και θα αυξήσει την ικανοποίησή σας». ³² Σύμφωνα με έναν εκ των ιεραποστόλων, ο οποίος υπηρέτησε υπ' αυτόν: «μέσω του επιδέξιου, καλοσυνάτου τρόπου του κέρδισε την εκτίμηση και τη φιλία τους και εξασφάλισε παραχωρήσεις σχετικώς με τους ιεραποστόλους, τις οποίες τους είχαν στερήσει κατά το παρελθόν». ³³

Μέχρι το τέλος της υπηρετήσεώς του το 1921, ο Πρεσβύτερος Σμιθ είχε επιτύχει την αύξηση του αριθμού των ιεραποστόλων που υπηρετούσαν στην Ευρώπη και την αλλαγή ορισμένων

εσφαλμένων αντιλήψεων για τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών. Επίσης, είχε κάνει φίλους για την Εκκλησία και διατηρούσε επαφή μαζί τους μέσα από γράμματα για πολλά χρόνια.

Διατήρηση ιστορικών τοποθεσιών της Εκκλησίας

Στον Πρεσβύτερο Σμιθ άρεσε να λείι στους άλλους σχετικώς με την Εκκλησία και τα σπουδαία γεγονότα στην ιστορία της. Καθ' όλη τη διακονία του έκανε πολλά, προκειμένου να βοηθήσει στη διατήρηση αυτής της ιστορίας, δημιουργώντας μνημεία και χαρακτηρίζοντας τοποθεσίες ενδιαφέροντος για την ιστορία της Εκκλησίας. Όπως έγραφε ένας εκ των συνεργατών του: «Πιστεύει ότι με το να εφιστά την προσοχή της νεότερης γενεάς στα επιτεύγματα των προγόνων της, θα προσέφερε σημαντική υπηρετήση».³⁴

Ως νέος Απόστολος πήγε στην Παλμύρα της Νέας Υόρκης και διαπραγματεύθηκε την αγορά του αγροκτήματος του Τζόζεφ Σμιθ του γηραιότερου εν ονόματι της Εκκλησίας. Ενώ ήταν στη Νέα Υόρκη επισκέφθηκε, επίσης, έναν άνδρα ονόματι Πλίνυ Σέξτον, στον οποίο ανήκε ο λόφος Κουμώρα, το μέρος όπου ο Τζόζεφ Σμιθ απέκτησε τις πλάκες από χρυσό. Ο κύριος Σέξτον ήταν απρόθυμος να πωλήσει τη γη στην Εκκλησία, αλλά εκείνος και ο Πρεσβύτερος Σμιθ έγιναν παρά ταύτα φίλοι. Λόγω εν μέρει της καλής σχέσεως που διατήρησε ο Πρεσβύτερος Σμιθ με τον κύριο Σέξτον, η Εκκλησία τελικώς μπόρεσε να αγοράσει την ιδιοκτησία και να αφιερώσει ένα μνημείο εκεί.

Το 1930, το εκατοστό έτος από την οργάνωση της Εκκλησίας, ο Πρεσβύτερος Σμιθ βοήθησε στην ίδρυση του Utah Pioneer Trails and Landmarks Association (Σύλλογος της Γιούτα διαδρομής πρωτοπόρων και ορόσημων) και εξελέγη πρώτος πρόεδρος της ομάδος. Τα επόμενα 20 χρόνια, αυτή η οργάνωση έθεσε περισσότερα από 100 μνημεία και σημαίες επισημάνσεως τόπου, τα οποία πολλά εξ αυτών τιμούσαν το μακρύ κοπιαστικό ταξίδι των πρωτοπόρων προς την Κοιλάδα της Σωλτ Λέηκ. Ο Πρεσβύτερος Σμιθ ιερούργησε στις αφιερώσεις των περισσότερων εξ αυτών των μνημείων.³⁵

Εξηγώντας το ενδιαφέρον της Εκκλησίας για τις ιστορικές τοποθεσίες, έγραψε: «Είθισται να κτίζουμε μνημεία για άτομα, ώστε να διατηρηθεί η ανάμνησή τους. Σπουδαία γεγονότα έχουν μείνει μονίμως στον νου ανθρώπων, οικοδομώντας μνημεία. ... Υπάρχουν

*Μνημείο στον λόφο Κουμώρα, όπου ο άγγελος Μορόνι
παρέδωσε τις χρυσές πλάκες στον Τζόζεφ Σμιθ*

πολλά σημεία ενδιαφέροντος που λησμονούνται και οι άνθρωποι έχουν αισθανθεί ότι ήταν επιθυμητό να τα χαρακτηρίσουμε με αξιολογικό τρόπο, ούτως ώστε όσοι θα ακολουθήσουν να έχουν την προσοχή τους σε σημαντικά γεγονότα».³⁶

Όντας κάποιος του οποίου ο παππούς βάδισε στη Γιούτα με τους πρωτοπόρους, ο Πρεσβύτερος Σμιθ ένωθε βαθύ σεβασμό για τα πρώτα μέλη της Εκκλησίας τα οποία είχαν θυσιάσει τόσα πολλά για την πίστη τους. Σε μία ομιλία στην Ανακουφιστική Εταιρεία, ανέφερε την ακόλουθη εμπειρία που είχε, ενώ επαναλάμβανε τη διαδρομή των ομάδων χειραμάξης:

«Πήγαμε στο μέρος της διαδρομής, όπου η ομάδα χειραμάξης Μάρτιν έχασε τόσες πολλές ζωές. Ηύραμε, όσο πιο κοντά μπορέσαμε, το μέρος όπου κατασκήνωσαν. Όσοι ήσαν απόγονοι αυτής της ομάδος ήσαν εκεί, για να βοηθήσουν στην τοποθέτηση σημαίας επισημάνσεως τόπου. Κατόπιν πήγαμε στο Ροκ Κρικ. Μία παροδική σημαία επισημάνσεως είχε τοποθετηθεί από εμάς

τον περασμένο χρόνο. Εκείνη τη συγκεκριμένη εποχή του έτους, όμορφα αγριολούλουδα αναπτύσσονταν παντού, η άγρια ίρις ήταν εν αφθονία και μέλη της ομάδος μάζεψαν κάποια από αυτά τα λουλούδια και τα έβαλαν τρυφερά επάνω σε έναν τύμβο από πέτρες που είχαν συσσωρευθεί το προηγούμενο έτος. ...Εδώ 15 μέλη αυτής της Εκκλησίας είχαν θαφτεί σε έναν τάφο, έχοντας πεθάνει από την πείνα και την έκθεση στις κακουχίες.

»Ξέρετε, υπάρχουν στιγμές και μέρη όπου φαίνεται να πλησιάζουμε κοντύτερα τον Επουράνιο Πατέρα μας. Καθώς καθίσαμε γύρω από τη φωτιά της κατασκηνώσεως σε εκείνη τη μικρή κοιλάδα του Ροκ Κρικ, όπου η ομάδα χειραμάξης Γουίλι είχε έλθει αντιμέτωπη με την καταστροφή—εμείς, που ήμαστε απόγονοι των πρωτοπόρων, αυτών που είχαν διασχίσει τις πεδιάδες στη ζέστη του θέρους και το κρύο του χειμώνα—ιστορίες ελέχθησαν για τις εμπειρίες των προγόνων μας. ...Ήταν μια ευχάριστη περίσταση. Η ιστορία επαναλαμβανόταν προς όφελός μας.

»... Μου φαινόταν ότι ήμαστε στην παρουσία εκείνων που είχαν δώσει τα πάντα, ώστε να έχουμε εμείς τις ευλογίες του ευαγγελίου. Μας φαινόταν ότι αισθανόμαστε την παρουσία του Κυρίου.

»Καθώς φεύγαμε, αφού είχαμε κλάψει—γιατί αμφιβάλλω αν υπήρξαν στεγνά μάτια στην ομάδα των 30 ή 40 ατόμων περίπου—η επιρροή που ήλθε ως αποτέλεσμα αυτής της μικρής συγκεντρώσεως είχε αγγίξει την καρδιά μας και μία από τις καλές αδελφές με πήρε από τον βραχίονα και είπε: 'Αδελφέ Σμιθ, θα είμαι καλύτερη γυναίκα εφεξής'. Η γυναίκα αυτή... είναι μία εκ των καλύτερων γυναικών, αλλά πιστεύω ότι συγκινήθηκε, όπως πιθανώς οι περισσότεροι εξ ημών, από το γεγονός ότι κάπου συγκεκριμένως δεν ήμαστε ισάξιοι των ιδανικών που θα έπρεπε να είναι στην ψυχή μας. Οι άνθρωποι που ετάφησαν εδώ, όχι μόνον είχαν δώσει ημέρες από τη ζωή τους, αλλά έδωσαν την ίδια τους τη ζωή ως αποδεικτικό στοιχείο του πιστεύω τους στη θειότητα του έργου αυτού...

»Αν τα μέλη αυτής της οργανώσεως [της Ανακουφιστικής Εταιρείας] είναι τόσο πιστά όσο ήσαν αυτοί που κείνται θαμμένοι στις πεδιάδες, που αντιμετώπισαν τα προβλήματά τους με πίστη στον Κύριο, θα προσθέσετε στα πολλά επιτεύγματά σας και την εύνοια του στοργικού Πατρός που ρέει προς εσάς και τους δικούς σας.³⁷

Πρόεδρος της Εκκλησίας, 1945–51

Νωρίς το πρωί της 15ης Μαΐου 1945, ενώ ήταν σε ένα τρένο στις ανατολικές Ηνωμένες Πολιτείες, ο Πρεσβύτερος Σμιθ ξύπνησε από έναν υπάλληλο του σιδηροδρόμου με το μήνυμα: Ο Πρόεδρος Χίμπερ Γκραντ, ο οποίος ήταν Πρόεδρος της Εκκλησίας τότε, είχε αποβιώσει. Ο Πρεσβύτερος Σμιθ άλλαξε τρένα όσο γρήγορα μπορούσε και επέστρεψε στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ. Μόλις λίγες ημέρες αργότερα, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ, ως γηραιότερο μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, ξεχωρίστηκε όγδοος Πρόεδρος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών.

Στην πρώτη του ομιλία γενικής συνελεύσεως ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, είπε στους Αγίους, οι οποίοι μόλις τον είχαν υποστηρίξει: «Διερρωτώμαι αν κάποιος άλλος εδώ αισθάνεται τόσο αδύναμος και ταπεινός, όσο ο άνδρας ο οποίος ίσταται ενώπιόν σας».³⁸ Εξέφρασε παρόμοια συναισθήματα σε μέλη της οικογενείας του: «Δεν ήθελα αυτήν τη θέση. Δεν αισθανόμουν αντάξιός αυτής. Όμως, την έλαβα και θα την εκπληρώσω κατά το μέγιστο των ικανοτήτων μου. Θέλω να γνωρίζετε όλοι ότι, οτιδήποτε και αν κάνετε στην εκκλησία, από [οικογενειακή] διδασκαλία ως την προεδρία ενός πασσάλου, αν το κάνετε κατά το μέγιστο των ικανοτήτων σας, η θέση σας είναι εξίσου σημαντική με τη δική μου».³⁹

Υπήρχαν πολλοί οι οποίοι αισθάνονταν ότι τα ταλέντα του Προέδρου Σμιθ προσιδίαζαν μοναδικά στην κλήση αυτή. Ένα Μέλος της Γενικής Εξουσίας εξέφρασε την πεποίθησή αυτή λίγο μετά την υποστήριξη του Προέδρου Σμιθ: «Λέγεται συχνά ότι ο Κύριος έχει προετοιμάσει έναν συγκεκριμένο άνδρα να επιτελέσει μία συγκεκριμένη αποστολή. ... Δεν μπορώ να πω εγώ ποια συγκεκριμένη αποστολή έχει μπροστά του ο Πρόεδρος Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ. Ωστόσο, γνωρίζω το εξής, ότι την συγκεκριμένη περίοδο στην ιστορία του κόσμου, ποτέ δεν υπήρξε μεγαλύτερη ανάγκη για αγάπη ανάμεσα στους αδελφούς τόσο απεγνωσμένα, όπως υπάρχει σήμερα. Επιπλέον, γνωρίζω το εξής, ότι δεν υπάρχει κανείς γνωστός μου ο οποίος να αγαπά τους ανθρώπους, συλλογικώς και ατομικώς, πιο βαθέως απ' ό,τι ο Πρόεδρος Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ».⁴⁰

Ο Πρόεδρος Σμιθ και οι σύμβουλοί του, Τ. Ρούμπεν Κλαρκ ο νεότερος (αριστερά) και Ντέιβιντ Ο. ΜακΚέι (δεξιά)

*Βοήθεια προς τους έχοντες ανάγκη κατά το
επακόλουθο του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου*

Ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος τελείωσε μόλις μερικούς μήνες αφού ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ έγινε Πρόεδρος της Εκκλησίας. Ο πόλεμος είχε αφήσει χιλιάδες ατόμων άστεγα και πάμπτωχα στην Ευρώπη και ο Πρόεδρος Σμιθ γρήγορα κινητοποίησε τις πηγές προνοίας της Εκκλησίας, για να παράσχει βοήθεια. Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι είπε αργότερα για την προσπάθεια αυτή: «Ήμουν ανάμεσα σε αυτούς που εργάστηκαν νύκτες στην πλατεία Προνοίας εδώ στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, φορτώνοντας αγαθά σε σιδηροδρομικά βαγόνια που μετέφεραν τρόφιμα ως το λιμάνι, και τα οποία αποστέλλονταν στην άλλη πλευρά της θαλάσσης. Κατά την εποχή της αφιέρωσης του Ναού της Ελβετίας [το 1955], όταν πολλοί εκ των Αγίων της Γερμανίας ήλθαν στον ναό, άκουσα ορισμένους εξ αυτών, με δάκρυα να τρέχουν στα μάγουλά τους, να μιλούν με εκτίμηση για τα τρόφιμα αυτά τα οποία είχαν σώσει τη ζωή τους».⁴¹

Ο Πρόεδρος Σμιθ γνώριζε επίσης ότι υπήρχαν μεγάλες πνευματικές ανάγκες ανάμεσα στους ανθρώπους του κόσμου κατά το επακόλουθο ενός τέτοιου καταστρεπτικού πολέμου. Ως ανταπόκριση, έκανε βήματα για την αναδιοργάνωση ιεραποστολών σε χώρες όπου ο πόλεμος είχε διακόψει το ιεραποστολικό έργο και παρότρυνε τους Αγίους να ζουν το ευαγγέλιο της ειρήνης στην προσωπική τους ζωή. «Το καλύτερο αποδεικτικό στοιχείο ευγνωμοσύνης τώρα», είπε λίγο μετά το τέλος του πολέμου, «είναι να κάνουμε ό,τι μπορούμε, προκειμένου να φέρουμε ευτυχία σε αυτόν τον λυπηρό κόσμο, διότι είμαστε όλοι τέκνα του Πατρός μας και έχουμε όλοι την υποχρέωση να καταστήσουμε τον κόσμο αυτόν πιο ευτυχισμένο μέρος, επειδή έχουμε ζήσει σε αυτόν.

»Ας προσφέρουμε καλοσύνη και ενδιαφέρον σε όλους που τα χρειάζονται, μη λησμονώντας όσους δεν τα έχουν. Και κατά τον καιρό της αγαλλιάσεως για ειρήνη, ας μην ξεχάσουμε όσους έχουν δώσει τους αγαπημένους τους ως μέρος του τιμήματος της ειρήνης...

»Προσεύχομαι ώστε οι άνθρωποι να στραφούν στον Θεό και να υπακούσουν στους τρόπους του και εκ του γεγονότος αυτού να σώσουν τον κόσμο από περαιτέρω διαμάχες και καταστροφή. Προσεύχομαι ώστε η ειρήνη που προέρχεται μόνον από τον Επουράνιο Πατέρα μας να παραμένει στην καρδιά και το σπίτι όλων όσων πενθούν».⁴²

Αυξημένες ευκαιρίες για διάδοση του ευαγγελίου

Ο Πρόεδρος Σμιθ συνέχισε να διαδίδει το ευαγγέλιο στους άλλους σε κάθε ευκαιρία και αυτές οι ευκαιρίες αυξήθηκαν με τη νέα του θέση. Τον Μάιο του 1946, ο Πρόεδρος Σμιθ έγινε ο πρώτος Πρόεδρος της Εκκλησίας που επεσκέφθη τους Αγίους στο Μεξικό. Εκτός του ότι συναντήθηκε με μέλη της Εκκλησίας και μίλησε σε μία μεγάλη συνέλευση, ο Πρόεδρος Σμιθ συνάντησε επίσης διαφόρους υψηλόβαθμους αξιωματούχους του Μεξικού και τους μίλησε περί του αποκατεστημένου ευαγγελίου. Κατά τη διάρκεια μίας επισκέψεως στον Μεξικανό πρόεδρο Μανουέλ Καμάτσο, ο Πρόεδρος Σμιθ και η ομάδα του εξήγησαν: «Ερχόμαστε με ένα ειδικό μήνυμα για εσάς και τον λαό σας. Είμαστε εδώ, προκειμένου να σας πούμε για τους προγόνους σας και για το ευαγγέλιο του

Ιησού Χριστού. ... Έχουμε ένα βιβλίο που... μιλά για έναν σπουδαίο προφήτη, ο οποίος άφησε την Ιερουσαλήμ με την οικογένειά του και άλλους, 600 έτη πριν από τον Χριστό και ήλθε σε... αυτήν τη σπουδαία χώρα της Αμερικής, γνωστή σε αυτούς ως 'γη επαγγελίας, γη η οποία είναι πιο εκλεκτή υπεράνω κάθε άλλης γης'. Το Βιβλίο του Μόρμον μιλά επίσης για την επίσκεψη του Ιησού Χριστού σε αυτήν την ήπειρο και ότι οργάνωσε την Εκκλησία Του και επέλεξε τους δώδεκα μαθητές Του».

Ο Πρόεδρος Καμάτσο, ο οποίος εξέφρασε σεβασμό και θαυμασμό για τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών που ζούσαν στη χώρα του, ενδιαφέρθηκε πολύ για το Βιβλίο του Μόρμον και ερώτησε: «Θα ήταν δυνατόν να αποκτήσω ένα αντίτυπο του Βιβλίου του Μόρμον; Δεν έχω ακούσει ποτέ πριν γι' αυτό». Ο Πρόεδρος Σμιθ τότε του παρουσίασε ένα δερματόδετο αντίτυπο στα Ισπανικά, με περικοπές ιδιαίτερου ενδιαφέροντος καταγεγραμμένες στο μπροστινό μέρος του βιβλίου. Ο Πρόεδρος Καμάτσο είπε: «Θα διαβάσω ολόκληρο το βιβλίο, διότι ενδιαφέρει πολύ εμένα και τον λαό μου».⁴³

*Εορτασμός της εκατονταετηρίδος από
την άφιξη των πρωτοπόρων*

Ένα εκ των σημαντικότερων γεγονότων στα έξι χρόνια του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ ως Προέδρου της Εκκλησίας ήταν το 1947, όταν η Εκκλησία εόρτασε την εκατονταετηρίδα από την άφιξη των πρωτοπόρων στην Κοιλάδα της Σωλτ Λέηκ. Ο Πρόεδρος Σμιθ επέβλεψε τον εορτασμό, ο οποίος κέρδισε εθνική προσοχή και κορυφώθηκε με την αφιέρωση του μνημείου This Is the Place (Αυτό είναι το μέρος) στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, κοντά στην τοποθεσία όπου εισήλθαν για πρώτη φορά οι πρωτοπόροι στην κοιλάδα. Από το 1930, ο Πρόεδρος Σμιθ συμμετείχε στον σχεδιασμό ενός μνημείου για να τιμηθούν τα επιτεύγματα και η πίστη των πρωτοπόρων. Πρόσεχε, ωστόσο, ώστε να είναι βέβαιος ότι το μνημείο τιμούσε επίσης τους πρώτους εξερευνητές, ιεραποστόλους άλλων δογμάτων και σημαντικούς Αμερικανούς-Ινδιάνους ηγέτες από εκείνη την εποχή.

Κατά την αφιέρωση του μνημείου This Is the Place (Αυτό είναι το μέρος), ο Τζωρτζ Μόρρις, τότε πρόεδρος της Ιεραποστολής Ανατολικών Πολιτειών, επεσήμανε το πνεύμα καλής θελήσεως, το

Το μνημείο, This Is the Place (Αυτό είναι το μέρος), το οποίο τιμά την άφιξη των πρωτοπόρων στην Κοιλάδα της Σολτ Λέικ, αφιερώθηκε από τον Πρόεδρο Σμιθ το 1947.

οποίο απέδωσε στις προσπάθειες του Προέδρου Σμιθ: «Οι συνεισφορές του Προέδρου Σμιθ στην αδελφοσύνη και την ανεκτικότητα αντικατοπτρίζονται στην συγκέντρωση αφιερώσεως. ... Το ίδιο το μνημείο τιμούσε με τη μορφή γλυπτού—όσο είναι δυνατόν σε ατομικό πορτρέτο γλυπτού—τους άνδρες που είχαν γράψει ιστορία στην ενδότερη ορεινή δύση και προηγούντο των Μορμόνων πρωτοπόρων, ασχέτως φυλής ή θρησκείας. Όταν προετοιμαζόταν το πρόγραμμα για τη συγκέντρωση αφιερώσεως, ήταν επιθυμία του Προέδρου Σμιθ να υπάρχει αντιπροσωπία όλων των μειζόνων θρησκευτικών ομάδων συν τους αξιωματούχους της πολιτείας, της επαρχίας και της πόλεως. Ένας καθολικός ιερέας, ένας διαμαρτυρούμενος επίσκοπος, ένας Ιουδαίος ραββίνος και αντιπρόσωποι της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών ήσαν διακεκριμένοι ομιλητές. Ένας επισκέπτης από τα ανατολικά, ύστερα από το πρόγραμμα, έκανε το

εξής σχόλιο: 'Σήμερα, είχα μία πνευματική αναβάπτιση. Αυτό του οποίου υπήρξα μάρτυς δεν θα μπορούσε να είχε συμβεί πουθενά αλλού στον κόσμο. Το πνεύμα της ανεκτικότητας που ήταν έκδηλο σήμερα, ήταν θαυμάσιο'.⁴⁴

Μολονότι το 18 μέτρων μνημείο ήταν εντυπωσιακό, ο Πρόεδρος Σμιθ δίδαξε ότι ο καλύτερος τρόπος να τιμήσουν τους πρωτοπόρους ήταν να ακολουθούν το παράδειγμά τους πίστewς και αφοσιώσεως. Στην προσευχή, αφιερώνοντας το μνημείο, είπε: «Πατέρα μας που είσαι στους ουρανούς... ιστάμεθα στην παρουσία σου αυτό το πρωινό, σε αυτόν τον ήρεμο λόφο και κοιτάζουμε το μέγα μνημείο το οποίο έχει εγερθεί προς τιμήν των υιών και των θυγατέρων σου και της αφοσιώσεως αυτών. ...Προσευχόμαστε ώστε να ευλογηθούμε με το ίδιο πνεύμα που χαρακτήριζε αυτούς τους πιστούς, οι οποίοι πίστευαν σε εσένα και τον Αγαπημένο σου Υίο, οι οποίοι ήλθαν σε αυτήν την κοιλάδα, επειδή επιθυμούσαν να ζήσουν εδώ και να σε λατρεύουν. Προσευχόμαστε ώστε το πνεύμα λατρείας και ευγνωμοσύνης να συνεχίσει στην καρδιά μας».⁴⁵

Στοχασμοί για τη ζωή στην ηλικία των 80 ετών

Παρά το προκεχωρημένο της ηλικίας του, στο μεγαλύτερο μέρος της προεδρίας του ο Πρόεδρος Σμιθ ήταν ικανός να εκπληρώνει τις ευθύνες του χωρίς τις σωματικές ασθένειες, οι οποίες τον είχαν περιορίσει κατά το παρελθόν. Σε ένα άρθρο εκδεδωμένο τον Απρίλιο του 1950, κοντά στα 80α του γενέθλια, ο Πρόεδρος Σμιθ αναπολούσε τη ζωή του και σημείωνε πώς ο Θεός τον είχε υποστηρίξει και ευλογήσει:

«Αυτά τα ογδόντα χρόνια, έχω διανύσει πάνω από ένα εκατομμύριο χιλιόμετρα στον κόσμο προς όφελος του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Πήγα σε πολλά κλίματα και σε πολλούς τόπους και σε πολλά έθνη και από την παιδική ηλικία μου οι άνθρωποι μου ήταν καλοί και χρήσιμοι, μέλη της Εκκλησίας και μη μέλη ομοίως. Όπου και αν πήγα, ηύρα ευγενείς άνδρες και γυναίκες.

»... Όταν σκέπτομαι τι αδύναμο, ευπαθές άτομο είμαι, που εκλήθη να γίνω ηγέτης αυτής της μεγάλης Εκκλησίας, συνειδητοποιώ πόσο πολύ χρειάζομαι βοήθεια. Ευγνωμόνως αναγνωρίζω τη βοήθεια του Πατρός μου στους ουρανούς και την ενθάρρυνση και συντροφιά κατά τη διάρκεια της ζωής μου πολλών εκ των

καλύτερων ανδρών και γυναικών που ευρίσκονται παντού στον κόσμο, τόσο στην πατρίδα όσο και στο εξωτερικό».

Συνέχισε, εκφράζοντας την αγάπη του για τους ανθρώπους που είχε υπηρετήσει για τόσα πολλά χρόνια:

«Ασφαλώς, είναι ευλογία να συναναστρέφεται τέτοιους ανθρώπους και από τα βάθη της ψυχής μου δράττομαι αυτής της ευκαιρίας, για να σας ευχαριστήσω όλους για την καλοσύνη σας προς εμένα και επίσης δράττομαι αυτής της ευκαιρίας, για να πω σε όλους σας: Ποτέ δεν θα μάθετε πόσο πολύ σας αγαπώ. Δεν έχω λόγια να το εκφράσω. Και θέλω να αισθάνομαι κατ' αυτόν τον τρόπο για κάθε υιό και κάθε θυγατέρα του Επουρανίου Πατρός μου.

«Έζησα πολύ καιρό, εν συγκρίσει με τον μέσο όρο των ανθρώπων και είχα μία ευτυχισμένη ζωή. Δεν θα είναι πολλά χρόνια, με τη φυσική ροή των γεγονότων, έως ότου κληθώ στην άλλη πλευρά. Προσδοκώ εκείνον τον καιρό με ευχάριστη αναμονή. Και ύστερα από ογδόντα χρόνια στη θνητότητα, ταξιδεύοντας σε πολλά μέρη του κόσμου, συνεργαζόμενος με πολλούς σπουδαίους και καλούς άνδρες και γυναίκες, σας καταθέτω μαρτυρία ότι γνωρίζω σήμερα καλύτερα απ' ό,τι γνώριζα ποτέ πριν πως ο Θεός ζει, πως ο Ιησούς είναι ο Χριστός, πως ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν προφήτης του ζώντος Θεού και πως η Εκκλησία που οργάνωσε υπό την διεύθυνση του Επουρανίου Πατρός μας, η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών... λειτουργεί υπό τη δύναμη και εξουσία της ίδιας ιεροσύνης που απενεμήθη από τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη στον Τζόζεφ Σμιθ και τον Όλιβερ Κάουντερυ. Το γνωρίζω αυτό, όπως γνωρίζω ότι ζω, και συνειδητοποιώ ότι το να δίδω αυτήν τη μαρτυρία σε εσάς είναι ένα πολύ σοβαρό ζήτημα και ότι θα θεωρηθώ υπεύθυνος από τον Επουράνιο Πατέρα μου γι' αυτό και για όλα τα άλλα πράγματα που έχω διδάξει εν ονόματί του. ...Με αγάπη και καλοσύνη στην καρδιά μου για όλους, δίδω αυτήν τη μαρτυρία στο όνομα του Ιησού Χριστού του Κυρίου μας».⁴⁶

Έναν χρόνο αργότερα, στα 81α γενέθλιά του, στις 4 Απριλίου 1951, ο Τζωρτζ Αλμπερτ Σμιθ απεβίωσε ήσυχα στο σπίτι του με τον υιό και τις θυγατέρες του στο προσκέφαλό του.

Απλές πράξεις στοργικής υπηρετήσεως

Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ επέτυχε πολλά κατά τα 81 χρόνια του—στην Εκκλησία, στην κοινότητά του και σε όλον τον κόσμο. Όμως, όσοι τον γνώριζαν προσωπικώς τον θυμούνταν καλύτερα για τις πολλές απλές, ταπεινές πράξεις καλοσύνης και αγάπης. Ο Πρόεδρος Ντέιβιντ Ο. ΜακΚέι, ο οποίος ιερούργησε στην κηδεία του Προέδρου Σμιθ, είπε για εκείνον: «Όντως, ήταν μία ευγενής ψυχή, ευτυχέστατος όταν έκανε τους άλλους ευτυχείς».⁴⁷

Ο Πρεσβύτερος Τζων Α. Γουίντσοου, μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, αφηγήθηκε μία εμπειρία που είχε, ενώ προ-σπαθούσε να επιλύσει ένα σημαντικό, δύσκολο θέμα:

«Κάθισα στο γραφείο μου αρκετά κουρασμένος ύστερα από την εργασία της ημέρας. ... Ήμουν αποκαμωμένος. Τότε ακριβώς ακούσθηκε ένας κτύπος στην πόρτα και πέρασε μέσα ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ. Είπε: 'Είμαι καθ' οδόν για το σπίτι ύστερα από την εργασία της ημέρας. Σκέφθηκα εσένα και τα προβλήματα που πρέπει να επιλύσεις. Πέρασα για να σε παρηγορήσω και να σε ευλογήσω'.

»Αυτός ήταν ο τρόπος του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ. ... Δεν θα το ξεχάσω ποτέ. Μιλήσαμε μαζί για λίγο· χωρίσαμε, εκείνος πήγε σπίτι. Η καρδιά μου υψώθηκε πνευματικώς. Δεν ήμουν πλέον αποκαμωμένος.

»Βλέπετε, η αγάπη... δεν είναι απλώς μία λέξη ή μία αίσθηση εντός. Για να είναι άξια η αγάπη, πρέπει να γίνεται πράξη. Ο Πρόεδρος Σμιθ σε εκείνη την περίπτωση το έκανε αυτό. Έδωσε από τον χρόνο του, τη δύναμή του, σε μένα».⁴⁸

Ο Πρεσβύτερος Μάθιου Κόλεϊ, επίσης μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα και στενός φίλος του Προέδρου Σμιθ, απέτισε φόρο τιμής στην τελετή κηδείας κατ' αυτόν τον τρόπο:

«Όλοι που ήσαν σε θλίψη, όλοι οι βασανισμένοι από ασθένεια ή άλλη αντιξοότητα, οποιοσδήποτε ευρέθη στην παρουσία αυτού του υιού του Θεού, αντλούσε αρετή και δύναμη από εκείνον. Το να ήσουν στην παρουσία του, σήμαινε ότι θεραπευόσουν, αν όχι σωματικώς, τότε πράγματι πνευματικώς.

»... Ο Θεός προσελκύει τους ευσεβείς και είμαι βέβαιος ότι η συντομότερη διαδρομή που έκανε ποτέ αυτός ο άνδρας του Θεού

Ο Πρόεδρος Σμιθ στο γραφείο του

σε όλα τα ταξίδια του είναι αυτή που μόλις άρχισε. Ο Θεός είναι αγάπη. Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ είναι αγάπη. Είναι ευλαβής. Ο Θεός τον πήρε κοντά Του.

»... Δεν μπορούμε να τιμήσουμε μια ζωή σαν κι αυτή με λόγια. Δεν επαρκούν. Μόνον ένας τρόπος υπάρχει να τιμήσουμε την αρετή του, τη γλυκύτητα του χαρακτήρος του, τα σπουδαία χαρακτηριστικά της αγάπης του και αυτός είναι με τις πράξεις μας...

»Ας συγχωρούμε όλοι λίγο περισσότερο, ας είμαστε λίγο περισσότερο τρυφεροί στις συναναστροφές μας ο ένας με τον άλλον, λίγο πιο ευγενείς ο ένας με τον άλλον, λίγο πιο γενναιόδωροι με τα συναισθήματα του ενός προς τον άλλον».⁴⁹

Στην επιτύμβια στήλη του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ υπάρχει η ακόλουθη επιγραφή. Παρέχει μία προσιδιάζουσα περιγραφή μιας ζωής στοργικής υπηρετήσεως:

«Καταλάβαινε και διέδιδε τις διδασκαλίες του Χριστού και ήταν αουνηθίστα επιτυχής στο να τις θέτει σε εφαρμογή. Ήταν καλοσυνάτος, υπομονετικός, σοφός, ανεκτικός και με κατανόηση.

Πέρασε ευεργετώντας. Αγαπούσε τη Γιούτα και την Αμερική, αλλά δεν ήταν τοπικιστής. Είχε πίστη, χωρίς επιφυλάξεις, με την ανάγκη για αγάπη και με τη δύναμη αυτής. Για την Εκκλησία και την οικογένειά του είχε απεριόριστη στοργή και τους υπηρετούσε με πάθος. Ωστόσο, η αγάπη του δεν ήταν περιορισμένη. Περιελάμβανε όλους τους ανθρώπους, ασχέτως φυλής, δόγματος ή θέσεως. Προς αυτούς και σε αυτούς έλεγε συχνά: ‘Είμαστε όλοι τέκνα του Πατρός μας’.

Σημειώσεις

1. Στο D. Arthur Haycock, “A Day with the President,” *Improvement Era*, Απρ. 1950, 288.
2. Βλέπε “Pres. Smith’s Leadership Address,” *Deseret News*, 16 Φεβρουαρίου 1946, τμήμα της Εκκλησίας, 6.
3. “Mothers of Our Leaders,” *Relief Society Magazine*, Ιούλιος 1919, 313–14.
4. “To the Relief Society,” *Relief Society Magazine*, Δεκ. 1932, 707–8.
5. “After Eighty Years,” *Improvement Era*, Απρ. 1950, 263.
6. “Pres. Smith’s Leadership Address,” 1.
7. Στο Merlo J. Pusey, *Builders of the Kingdom* (1981), 209.
8. Ημερολόγιο της Λούσυ Γούντροφ, 5 Φεβρουαρίου 1888, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, θυρίδα 138, βιβλίο 1.
9. Στο Έμιλυ Στιούαρτ Σμιθ, “Some Notes about President George Albert Smith,” Μάιος 1948, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, θυρίδα 5, σελίδα 3.
10. Βλέπε Έμιλυ Στιούαρτ Σμιθ, “Some Notes about President George Albert Smith,” 5.
11. Τζ. Γκόλντεν Κίμπαλ, γράμμα με ημερομηνία 18 Μαρτίου 1893, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, box 72, folder 12.
12. Τζ. Γκόλντεν Κίμπαλ, γράμμα με ημερομηνία 30 Ιουνίου 1893, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, box 72, folder 15.
13. “How My Life Was Preserved,” George Albert Smith Family Papers, Πανεπιστήμιο της Γιούτα, θυρίδα 121, λεύκωμα 1ο, σελίδες 43–44.
14. “How My Life Was Preserved,” 43.
15. Ίντιθ Σμιθ Έλιοτ, “No Wonder We Love Him,” *Relief Society Magazine*, Ιούλιος 1953, 366, 368.
16. Βλέπε *Builders of the Kingdom*, 240.
17. Βλέπε *Builders of the Kingdom*, 224–25.
18. Έμιλυ Σμιθ Στιούαρτ, στο “Pres. Smith Mementos At Y,” *Deseret News*, 14 Οκτωβρίου 1967, τμήμα της Εκκλησίας, 6–7.
19. George Albert Smith Family Papers, University of Utah, box 100, folder 23, σελίδα 11.
20. Τζων Φ. Φίτζπατρικ, στο Conference Report, Απρ. 1951, 172.
21. Ημερολόγιο του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ, 27 Οκτωβρίου 1906, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, box 73, book 3, σελίδα 70.
22. Βλέπε Ημερολόγιο του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ, 30 Οκτωβρίου 1906, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, box 73, book 3, σελίδα 72.
23. Βλέπε Φράνσις Γκίμπσον, *George Albert Smith: Kind and Caring Christian, Prophet of God* (1990), 208–9.
24. Στο Glenn R. Stubbs, “A Biography of George Albert Smith, 1870 to 1951” (PhD diss., Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ, 1974), 295.
25. Βλέπε Μπράιαντ Σ. Χίνκλι, “Greatness in Men: Superintendent George Albert Smith,” *Improvement Era*, Μάρτ. 1932, 270, 271.
26. Βλέπε “A Biography of George Albert Smith,” 283.
27. Αϊρίν Τζόουνς, “The Understanding Heart,” *Improvement Era*, Ιούλιος 1940, 423.
28. “Your Good Name,” *Improvement Era*, Μάρτ. 1947, 139.

29. Στο Conference Report, Οκτ. 1921, 42.
30. Ημερολόγιο του Τζωρτζ Αλμπερτ Σμιθ, 5 Νοεμβρίου 1937, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, box 74, book 11, σελίδες 83–84.
31. Στο Conference Report, Ιούνιος 1919, 42, 44.
32. Στο Conference Report, Οκτ. 1950, 8.
33. James Gunn McKay, στο “A Biography of George Albert Smith,” 141.
34. Τζωρτζ Μόρρις, “Perpetuating Our Ideals through Markers and Monuments,” *Improvement Era*, Απρ. 1950, 284.
35. Βλέπε “Markers and Monuments,” 284.
36. Γράμμα στην Λέσλι Λάβεριτζ, 15 Μαρτ. 1937, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, θυρίδα 67, φάκελος 25.
37. “To the Relief Society,” *Relief Society Magazine*, Δεκ. 1932, 705–6.
38. Στο Conference Report, Οκτ. 1945, 18.
39. Στο *Builders of the Kingdom*, 315–16.
40. Τζόζεφ Φ. Σμιθ, στο Conference Report, Οκτ. 1945, 31–32. Ο Τζόζεφ Φ. Σμιθ ήταν Πατριάρχης στην Εκκλησία και εγγονός του Προέδρου Τζόζεφ Φ. Σμιθ, έκτου Προέδρου της Εκκλησίας.
41. Γκόρντον Χίνκλι, στο Conference Report, Απρ. 1992, 75 ή *Ensign*, Μάιος 1992, 52.
42. “Some Thoughts on War, and Sorrow, and Peace,” *Improvement Era*, Σεπτ. 1945, 501.
43. Βλέπε Arwell L. Pierce, στο Conference Report, Απρ. 1951, 112–13.
44. “Markers and Monuments,” 284–85.
45. “Dedicatory Prayer,” *Improvement Era*, Σεπτ. 1947, 571.
46. “After Eighty Years,” 263–64.
47. Ντέιβιντ Ο. ΜακΚέι, στο Conference Report, Απρ. 1951, 3.
48. Τζων Α. Γουίντσοου, στο Conference Report, Απρ. 1951, 99.
49. Μάθιου Κόλεϊ, στο Conference Report, Απρ. 1951, 168–69.

Ζώντας αυτά που πιστεύουμε

Η θρησκεία μας πρέπει να εκφράζεται με τον τρόπο που ζούμε την καθημερινή μας ζωή.

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Όταν ήταν 34 ετών, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ έκανε έναν κατάλογο με αποφάσεις τις οποίες αποκαλούσε «προσωπικό πιστεύω» του—11 ιδανικά για τα οποία δεσμεύθηκε να ζει:

»Θα είμαι φίλος με όσους δεν έχουν φίλους και θα ευρίσκω χαρά στην τέλεση διακονίας για τις ανάγκες των πτωχών.

»Θα επισκέπτομαι τους ασθενείς και τους βασανισμένους και θα τους εμπνέω την επιθυμία για πίστη ότι θα θεραπευθούν.

»Θα διδάσκω την αλήθεια προς κατανόηση και ευλόγηση όλης της ανθρωπότητας.

»Θα αναζητώ εκείνον που έχει σφάλει και θα προσπαθώ να τον φέρω πίσω στην ενάρετη και ευτυχισμένη ζωή.

»Δεν θα επιζητώ να εξαναγκάζω τους ανθρώπους να ζουν συμφώνως προς τα ιδανικά μου, αλλά αντιθέτως θα τους αγαπώ που κάνουν αυτό το οποίο είναι σωστό.

»Θα ζω με τους κοινούς ανθρώπους και θα βοηθώ στην επίλυση των προβλημάτων τους, ούτως ώστε η επίγεια ζωή τους να είναι ευτυχισμένη.

»Θα αποφεύγω τη δημοσιότητα των υψηλών θέσεων και θα αποθαρρύνω την κολακεία απερίσκεπτων φίλων.

»Δεν θα πληγώνω εσκεμμένως τα συναισθήματα κανενός ούτε και αυτού που ενδεχομένως να με αδίκησε, αλλά θα επιζητώ να του κάνω καλό και να τον κάνω φίλο μου.

»Θα υπερνικήσω την τάση προς την ιδιοτέλεια και τη ζηλοφθονία και θα αγαλλιιάζω με τις επιτυχίες όλων των τέκνων του Επουρανίου Πατρός μου.

»Δεν θα είμαι εχθρός καμίας ζώσης ψυχής.

»Επειδή γνωρίζω ότι ο Λυτρωτής της ανθρωπότητας έχει προσφέρει στον κόσμο το μόνο σχέδιο το οποίο θα μας αναπτύξει πλήρως και θα μας κάνει πραγματικώς ευτυχισμένους εδώ και στην επόμενη ζωή, το αισθάνομαι όχι μόνον καθήκον μου, αλλά επίσης ευλογημένο προνόμιο να διαδώσω αυτήν την αλήθεια¹ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 10.]

Όσοι γνώριζαν τον Πρόεδρο Σμιθ δήλωναν ότι πράγματι ζούσε συμφώνως προς το πιστεύω του. Ο Έζρα Ταφτ Μπένσον, τότε μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, ανέφερε μία εμπειρία όπου ο Πρόεδρος Σμιθ ήταν πιστός στην αποφασιστικότητά του να «επισκέπτεται τους ασθενείς και τους βασανισμένους και να τους εμπνέει την επιθυμία για πίστη ότι θα θεραπευθούν»:

«Δεν θα παύσω ποτέ να είμαι ευγνώμων για τις επισκέψεις που έκανε εκείνος στο σπίτι μου, ενώ έλειπα και υπηρετούσα ως ταπεινός ιεραπόστολος. ...Ιδιαίτερω είμαι ευγνώμων για μία επίσκεψη αργά τη νύκτα, όταν το μικρό κορίτσι μας ήταν στο κατώφλι του θανάτου. Χωρίς να το ανακοινώσει, ο Πρόεδρος Σμιθ βρήκε χρόνο να έλθει στο σπίτι και έθεσε τα χέρια του επί της κεφαλής της μικρής, η οποία ήταν στην αγκάλη της μητέρας της με τον ίδιο τρόπο που ήταν εκεί για πολλές ώρες, και της υποσχέθηκε την πλήρη ανάρρωσή της. Αυτός ήταν ο Πρόεδρος Σμιθ, πάντοτε είχε χρόνο για να βοηθήσει, ιδιαίτερω όσους ήταν ασθενείς, όσους τον χρειάζονταν περισσότερο».²

Ο Σπένσερ Κίμπαλ επεσήμανε ένα άλλο παράδειγμα στο οποίο οι πράξεις του Προέδρου Σμιθ επέδειξαν την πεποίθησή του να κάνει καλό σε «αυτόν που ενδεχομένως να [τον] αδίκησε»:

«Ανεφέρθη στον [Πρόεδρο Σμιθ] ότι κάποιος είχε κλέψει από την άμαξά του τον μανδύα του. Αντί να θυμώσει, απήντησε: 'Μακάρι να ξέραμε ποιος ήταν, ώστε να του δώσουμε και την κουβέρτα, διότι πρέπει να κρύωνε· και λίγο φαγητό επίσης, διότι πρέπει να πεινούσε'».³

Κάποιος άλλος παρατηρητής έγραψε για τον Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ: «Η θρησκεία του δεν αποτελείται από απρόσωπες και

θεωρητικές διδαχές. Δεν είναι θεωρία. Σημαίνει περισσότερο για εκείνον παρά ένα όμορφο σχέδιο προς θαυμασμό. Είναι περισσότερο από φιλοσοφία της ζωής. Για ένα άτομο πρακτικό όπως εκείνος, η θρησκεία είναι η στάση με την οποία ζει ένας άνθρωπος, με την οποία κάνει πράγματα, είτε αυτό είναι να πει μόνον έναν καλοσυνάτο λόγο είτε να δώσει ένα κύπελλο κρύο νερό. Η θρησκεία του πρέπει να εκφράζεται με πράξεις. Πρέπει να επεκτείνεται στις λεπτομέρειες της καθημερινής ζωής.⁴

Ένας εκ των συμβούλων του στην Πρώτη Προεδρία, ο Πρόεδρος Τζ. Ρούμπεν Κλαρκ ο νεότερος, συνόψισε την προσωπική ακεραιότητα του Προέδρου Σμιθ με αυτά τα λόγια: «Ήταν ένας εξ αυτών των λίγων ατόμων για τον οποίον μπορείς να πεις ότι έζησε όπως δίδαξε».⁵

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Η υπακοή μας στο ευαγγέλιο—όχι απλώς η ιδιότητά μας ως μέλη στην Εκκλησία—μας δίδει τις προϋποθέσεις να αποκαλούμαστε Άγιοι.

Η λατρεία στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών είναι μία αφοσιωμένη ζωή, η επιθυμία να είμαστε άξιοι εκείνου, κατ' εικόνα του οποίου έχουμε δημιουργηθεί και ο οποίος μάς έχει δώσει τα πάντα... τα οποία αξίζουν—το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού.⁶

Τι υπέροχο είναι να αισθανόμαστε ότι ανήκουμε σε μία εκκλησία, η οποία αποτελείται ή θα πρέπει να αποτελείται από αγίους. Δεν αρκεί να έχουμε το όνομά μας επί των μητρών. Είναι σημαντικό να ζούμε τη ζωή, η οποία μας δίδει το δικαίωμα να αποκαλούμαστε Άγιοι και αν το κάνετε αυτό, θα είστε ευτυχοισμένοι...

Όταν ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ ήλθε στον κόσμο και άρχισε να κηρύττει το ευαγγέλιο της βασιλείας, υπήρξαν πολλοί, ειδικώς οι κατά προσποίηση ευλαβείς Φαρισαίοι, οι οποίοι απέρριψαν το μήνυμά Του, ισχυριζόμενοι ότι ήσαν οι απόγονοι του Αβραάμ και υπέδειξαν ότι η καταγωγή τους θα τους έσωζε στο βασίλειο του Θεού.

Ο Σωτήρας τούς πληροφόρησε ότι αν ήσαν τέκνα του Αβραάμ, θα έκαναν τα έργα του Αβραάμ. [Βλέπε Κατά Ιωάννην 8:33–39.]

«Καθένας, λοιπόν, που ακούει τα λόγια μου αυτά, και τα πράττει, θα τον εξομοιώσω με έναν φρόνιμο άνδρα, που οικοδόμησε το σπίτι του επάνω στην πέτρα».

Θα ήθελα να πω στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών ότι εάν είμαστε άξιοι να αποκαλούμαστε Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, θα είναι επειδή ζούμε τη ζωή αγίων και είναι ο σκοπός του ευαγγελίου που μας δίδει τη δυνατότητα κατ' αυτόν τον τρόπο. Ο κόσμος έχει περιέλθει σε τέτοια κατάσταση και έχει εξαπατηθεί από τον εναντίο για τόσο πολύ διάστημα και έχει δηλώσει ότι η απλή πίστη στον Θεό είναι το μόνο απαραίτητο, κάτι για το οποίο φοβάμαι. Αυτό είναι απλώς ένα κόλπο του εναντίου.⁷ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 10.]

Ο «μορμονισμός», όπως λέγεται, είναι το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, συνεπώς είναι η δύναμη του Θεού προς σωτηρία σε όλους όσοι πιστεύουν και υπακούν στις διδασκαλίες του [του ευαγγελίου]. Δεν είναι αυτοί που λένουν: «Κύριε, Κύριε», οι οποίοι απολαμβάνουν τη συντροφιά του Πνεύματός Του, αλλά όσοι κάνουν το θέλημά Του [βλέπε Κατά Λουκάν 6:46].⁸

Αναφερόμενος στο 7ο κεφάλαιο από το Κατά Ματθαίον και στο 24ο εδάφιο, ευρίσκω τα ακόλουθα:

«Καθένας, λοιπόν, που ακούει τα λόγια μου αυτά, και τα πράττει, θα τον εξομοιώσω με έναν φρόνιμο άνδρα, που οικοδόμησε το σπίτι του επάνω στην πέτρα·

»και κατέβηκε η βροχή, και ήλθαν τα ποτάμια, και φύσηξαν οι άνεμοι, και έπεσαν με ορμή επάνω σ' εκείνο το σπίτι, και δεν έπεσε· επειδή, ήταν θεμελιωμένο επάνω στην πέτρα.

»Και καθένας που ακούει τα λόγια μου αυτά, και δεν τα πράττει, θα εξομοιωθεί με έναν άφρονα άνδρα, που οικοδόμησε το σπίτι του επάνω στην άμμο·

»και κατέβηκε η βροχή, και ήλθαν τα ποτάμια, και φύσηξαν οι άνεμοι, και έπεσαν με ορμή επάνω σ' εκείνο το σπίτι, και έπεσε· και η πτώση του ήταν μεγάλη». [Κατά Ματθαίον 7:24–27.]

Πόσοι εξ ημών, έχοντας μάθει το θέλημα του Κυρίου, το κά-
νουμε; Πόσοι εξ ημών καθημερινώς θέτουμε ένα θεμέλιο και οικο-
δομούμε ένα πλαίσιο που θα συμμορφώνεται με την αξιοπρέπεια
του πνευματικού αναστήματος του Διδασκάλου μας; «Μάλιστα, ο
άνθρωπος είναι το σκήνωμα του Θεού, δηλαδή ναοί. Και οποιος-
δήποτε ναός μολυνθεί, ο Θεός θα καταστρέψει αυτόν το ναό». [Δ&Δ 93:35.]
Μας έχει δώσει διάνοια και σοφία περισσότερη από
εκείνη των συνανθρώπων μας. Η γνώση της προ-υπάρξεως έχει
δοθεί στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών. Η γνώση ότι είμαστε
εδώ, διότι τηρήσαμε την πρώτη μας κατάσταση, και ότι μας έχει
δοθεί η ευκαιρία να αποκτήσουμε αιώνια ζωή στην παρουσία του
Επουρανίου Πατρός μας, τηρώντας την δεύτερή μας κατάσταση.
Δεν θα κριθούμε όπως κρίνονται οι αδελφοί και οι αδελφές μας
του κόσμου, αλλά σύμφωνα με τις μεγαλύτερες ευκαιρίες τεθειμένες
στη φύλαξή μας. Θα είμαστε ανάμεσα σε αυτούς που έχουν λάβει
τον λόγο του Κυρίου, που έχουν ακούσει τα λεχθέντα Του, και αν
τα κάνουμε, θα έχουμε αιώνια ζωή, αλλά αν αποτύχουμε, τότε το
αποτέλεσμα θα είναι καταδίκη.⁹

Ας κάνουμε καλύτερα απ' ό,τι έχουμε κάνει ποτέ. Ας ανανεώ-
σουμε την αποφασιστικότητά μας να είμαστε αληθινοί Άγιοι των
Τελευταίων Ημερών και όχι απλώς να παριστάνουμε ότι είμαστε

Άγιοι. ...Δεν γνωρίζω κανέναν που να μην μπορεί να κάνει λίγο καλύτερα από αυτό που κάνει, εάν το αποφασίσει.¹⁰

**Ο Επουράνιος Πατέρας μας αναμένει από
εμάς να προετοιμασθούμε και να ζήσουμε
άξιοι των υπεσχημένων ευλογιών Του.**

Έχω ανοίξει στο εικοστό δεύτερο κεφάλαιο από την αφήγηση του Ματθαίου για τη διδασκαλία του Σωτήρος και θα διαβάσω αυτήν τη συγκεκριμένη παραβολή:

«Και απαντώντας ξανά ο Ιησούς, τους είπε, με παραβολές, λέγοντας:

»Η βασιλεία των ουρανών ομοιώθηκε με έναν άνθρωπο βασιλιά, που έκανε γάμους στον γιο του·

»και έστειλε τους δούλους του να καλέσουν τους προσκεκλημένους στους γάμους...

»Και όταν ο βασιλιάς μπήκε για να θεωρήσει τους καθισμένους στο τραπέζι, είδε εκεί έναν άνθρωπο να μη είναι ντυμένος με ένδυμα γάμου·

»και του λέει: Φίλε, πώς μπήκες εδώ, μη έχοντας ένδυμα γάμου; Κι εκείνος αποστομώθηκε.

»Τότε, ο βασιλιάς είπε στους υπηρέτες: Αφού τον δέσετε χειροπόδαρα, σηκώστε τον, και ρίξτε τον στο εξώτερο σκοτάδι· εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών.

»Επειδή, πολλοί είναι οι καλεσμένοι, λίγοι όμως οι εκλεκτοί». [Βλέπε Κατά Ματθαίον 22:1-3, 11-14.] ...

...Εδώ έχουμε έναν άνδρα ο οποίος πήγε στην εορτή του γάμου και, όταν ήλθε ο καιρός, ο βασιλιάς ή ο εξουσιαστής είδε ότι δεν φορούσε ένδυμα γάμου. Προφανώς, είχε αγνοήσει τη σημασία αυτού. Είχε προσέλθει απροετοίμαστος, αναμένοντας να συμμετάσχει. Είχε πάει στην εορτή—όλοι ήσαν προσκεκλημένοι στην εορτή, αλλά εικάζω ότι υποτίθεται πως γνώριζαν ότι θα επιτρεπόταν η είσοδος μόνον σε όσους ήσαν καταλλήλως ενδεδυμένοι, και αυτός ο άνδρας εξεπλήγη, όταν του έγινε η ερώτηση γιατί ήταν εκεί σε εκείνη την κατάσταση.

Ο κόσμος φαίνεται να πιστεύει ότι μπορεί να έλθει όποτε είναι έτοιμος. Τα τέκνα του Πατρός μας δεν καταλαβαίνουν ότι υπάρχει κάποια προετοιμασία που πρέπει να γίνει. Ο εναντίος τα έχει εξαπατήσει τόσο που τα κάνει να πιστεύουν ότι δεν είναι απαραίτητη καμία προετοιμασία, οτιδήποτε αρκεί, αλλά σε αυτό το μήνυμα το οποίο έδωσε ο Σωτήρας σε μία παραβολή προς τους συναναστρεφόμενους εκείνον, πληροφορούμεθα ότι πρέπει να υπάρχει κάποια προετοιμασία και χωρίς αυτήν την προετοιμασία δεν θα επιτραπεί σε κανέναν να μετάσχει των πιο πολύτιμων δωρεών του Επουρανού Πατρός μας. Αυτό ισχύει για τα μέλη αυτής της Εκκλησίας που έχουν την ιδέα ότι επειδή έχουν προσκληθεί και επειδή το όνομά τους εμφανίζεται επί των μητρών ανάμεσα σε όσους έχουν κληθεί, δεν υπάρχει τίποτε περισσότερο να κάνουν. ... Έχουν ξεχάσει τον Κύριο και δεν προετοιμάζονται για την εορτή στην οποία τους έχει καλέσει.

Ο Επουράνιος Πατέρας μας εννοεί ότι θα πρέπει να προετοιμασθούμε για την εορτή του γάμου ή θα αποκλεισθούμε από αυτήν. Αναμένει από εμάς να συνεχίσουμε να εφοδιάζουμε τον νου μας με την αλήθεια και να διαδίδουμε αυτήν την αλήθεια ως προσφορές ευκαιρίας ανάμεσα σε όλα τα τέκνα του. Το γεγονός ότι το όνομά μας εμφανίζεται στα μητρώα της Εκκλησίας δεν αποτελεί εγγύηση ότι θα βρούμε θέση στο σελέστιο βασίλειο. Μόνον όσοι ζουν αξίως να είναι μέλη αυτού του βασιλείου θα βρουν θέση εκεί.

Μεσούσης της έκρυθμης καταστάσεως, της αβεβαιότητος που υπάρχει στον κόσμο, εάν υπήρχε ποτέ ο καιρός κατά τον οποίον θα έπρεπε να εξετάσουμε τον εαυτό μας, να βρούμε αν κάνουμε αυτό που θα ήθελε από εμάς ο Κύριος, τότε αυτός ο καιρός είναι σήμερα. Εάν υπήρχε ποτέ ο καιρός κατά τον οποίον θα έπρεπε να βεβαιωθούμε ότι είμαστε στο μονοπάτι της αιωνίας ζωής, τότε αυτός ο καιρός είναι τώρα. Δεν μπορούμε να αγνοούμε αυτές τις ευκαιρίες. Ο Θεός δεν εμπάζεται. Όταν μας προσέφερε μία δωρεά, όταν έκανε προσιτή για εμάς μία ευλογία, όταν μας προσκάλεσε να μετάσχουμε της εορτής και το αγνοούμε, μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι θα υποφέρουμε τη δυστυχία που θα νιώσουν όσοι αρνούνται τις ευλογίες του Κυρίου, όταν αυτές προσφέρονται.¹¹

«Αν επιζητούμε παντού να κάνουμε καλό στα τέκνα του Πατρός μας, τότε θα... αγαλλιάζουμε με το καλό που επιτυγχάνουμε εδώ».

Δεν μπορούμε να ζούμε σαν τον κόσμο και να αναμένουμε ότι θα αποκτήσουμε τη δικαιοματική μας θέση στη βασιλεία. Ο Κύριος μάς λέγει στο πρώτο τμήμα από το Διδαχή και Διαθήκες, αναφερόμενος στο κακό: ότι δεν μπορεί να αντικρίσει την αμαρτία με τον παραμικρό βαθμό ανεκτικότητας [βλέπε Δ&Δ 1:31]. Αυτό είναι δύσκολο να το αποδεχθούμε, επειδή ορισμένοι εξ ημών στην Εκκλησία έχουμε την ιδέα ότι μπορούμε να παίρνουμε επιπόλαια το ευαγγέλιο του Κυρίου μας και τα θεμελιώδη της αιώνιας ζωής και παρά ταύτα να αποκτήσουμε τη θέση που θέλουμε. Αυτό δεν είναι αλήθεια. Ο Κύριος θα είναι ευσπλαχνικός, αλλά θα είναι δίκαιος και, αν θέλουμε οιανδήποτε ευλογία, τότε υπάρχει μόνον ένας τρόπος για να την αποκτήσουμε, και αυτός είναι να τηρούμε τις εντολές οι οποίες θα μας δώσουν το δικαίωμα για την ευλογία.¹² [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 10.]

Αν κάνουμε το καθήκον μας πλήρως, η ζωή μας αποτελεί ένδειξη της πίστεώς μας στο ευαγγέλιο.

Τον περασμένο χρόνο, είχα το προνόμιο να συναντήσω και να συνομιλήσω με κάποιους άνδρες επί του ευαγγελίου, οι οποίοι ζουν σε αυτήν την κοινότητα [Σωλτ Λέηκ Σίτυ], μη μέλη της Εκκλησίας μας. Ένας άνδρας διέμενε εδώ επί είκοσι χρόνια, ένας άνδρας του οποίου η ζωή είναι ανεπίληπτη, καλός πολίτης, έξοχος επιχειρηματίας, κάποιος που έχει καλοσυνάτα αισθήματα προς τον λαό μας. Μου είπε ότι είχε ζήσει εδώ είκοσι χρόνια και είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι είμαστε εξίσου καλοί όσο οι γείτονές μας οι οποίοι είναι μέλη άλλων εκκλησιών· δεν μπορούσε να δει καμία διαφορά σε εμάς.

Θέλω να σας πω, αδελφοί και αδελφές μου, ότι αυτό, κατ' εμέ, δεν αποτελεί φιλοφρόνηση. Αν το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού δεν με κάνει καλύτερο άνθρωπο, τότε δεν έχω αναπτυχθεί πνευματικώς όπως θα έπρεπε, και αν οι γείτονές μας που δεν είναι σε αυτήν την Εκκλησία μπορούν να ζουν ανάμεσά μας χρόνο με τον χρόνο και δεν βλέπουν καμία ένδειξη των οφελών τα οποία προέρχονται από την τήρηση των εντολών του Θεού στη ζωή μας, τότε υπάρχει η ανάγκη για μεταρρύθμιση στον Ισραήλ.

...Κάνετε το καθήκον σας; Επιτελούμε το έργο το οποίο ανέθεσε ο Κύριος στην επιμέλειά μας; Αισθανόμαστε την ευθύνη που είναι εφ' ημών; Ή οκνηρώς επιπλέουμε στο ρεύμα, πηγαίνοντας ανάλογα με το κύμα, λαμβάνοντας ως δεδομένο ότι την τελευταία ημέρα θα λυτρωθούμε;¹³

Αποκαλούμεθα λαός που ο Θεός απέκτησε [βλέπε Πέτρου Α΄ 2:9], επειδή, ίσως, πιστεύουμε απολύτως στο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού...

Αν ήμασταν τόσο ιδιαίτεροι, ώστε να ζούμε με κάθε λόγο που εκπορεύεται από το στόμα του Επουρανίου Πατρός μας [βλέπε Δ&Δ 84:44], τότε πράγματι θα ήμασταν ευλογημένος λαός. Ζούμε σε μεγάλο βαθμό με τη μαρτυρία που μας έχει δοθεί από τον Λυτρωτή μας και σε αυτόν τον βαθμό είμαστε ευλογημένος λαός. Όμως, θα ήμασταν σε μεγάλο βαθμό πιο ευλογημένοι και ενημερία, εάν μπορούσαμε να κάνουμε τον εαυτό μας να κάνει το καθήκον μας πλήρως.

Προσεύχομαι ώστε το πνεύμα, το οποίο θα μας καταστήσει ικανούς να υπηρετήσουμε πιστώς, να είναι μαζί μας, ώστε η επιθυμία να κάνουμε καλό να μπορέσει να υπερνικήσει τους πειρασμούς οι οποίοι τίθενται στον δρόμο μας και ώστε, όπου και αν πάμε, οι άλλοι που παρατηρούν τα καλά έργα μας να ωθηθούν να δοξάσουν τον Πατέρα μας ο οποίος είναι στους Ουρανοί [βλέπε Κατά Ματθαίον 5:16].¹⁴

Λοιπόν, ας εξετάσουμε τον εαυτό μας. Κάνουμε τόσα πολλά, όσα θα έπρεπε; Και αν όχι, ας αλλάξουμε και ας κάνουμε καλύτερα. Αν κάνουμε καθώς πρέπει, αν επιζητούμε παντού να κάνουμε καλό στα τέκνα του Πατρός μας, τότε θα επιφέρουμε στον εαυτό μας την ευλογία ενός πάνσοφου Πατρός και θα αγαλλιάζουμε με το καλό που επιτυγχάνουμε εδώ...

Ας είμαστε ταπεινοί και ας προσευχόμαστε, ζώντας κοντά στον Επουράνιο Πατέρα μας και ας δείχνουμε την πίστη μας στο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, ζώντας σύμφωνα με τις αρχές του. Ας δείχνουμε την πίστη μας στον Θεό και το έργο που έχει δώσει στη γη, με μία ορθή και συνεπή ζωή, διότι εξάλλου αυτή είναι η ισχυρότερη μαρτυρία που θα είμαστε εις θέσιν να δώσουμε για την αλήθεια αυτού του έργου.¹⁵ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 11.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Καθώς επανεξετάζετε το πιστεύω του Προέδρου Σμιθ (σελίδες 1–2), σκεφθείτε ορισμένες ιδέες ή αρχές τις οποίες θα θέλατε να ακολουθήσετε στη δική σας ζωή. Εξετάστε το ενδεχόμενο να τις καταγράψετε στο προσωπικό ημερολόγιό σας.
2. Διαβάστε τις πρώτες τέσσερις ολόκληρες παραγράφους στις σελίδες 3–4. Τι σημαίνει να είναι κάποιος Άγιος των Τελευταίων Ημερών; Τι μπορεί να κάνει ένας γονέας, προκειμένου να βοηθήσει τα παιδιά του να μάθουν να ζουν τη ζωή ενός αγίου;
3. Καθώς διαβάζετε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 6, σκεφθείτε πώς η παραβολή της εορτής του γάμου θα μπορούσε

να εφαρμοσθεί στη ζωή σας (βλέπε, επίσης, Κατά Ματθαίον 22:1–14). Παραδείγματος χάριν, τι νομίζετε ότι αντιπροσωπεύει η εορτή του γάμου; Ποιον αντιπροσωπεύουν οι προσκεκλημένοι; Συλλογισθείτε τι μπορείτε να κάνετε, για να «προετοιμασθείτε για την εορτή του γάμου» (σελίδα 6).

4. Διαβάστε την τελευταία παράγραφο των διδασκαλιών (στη σελίδα 10) και σκεφθείτε κάποιον που γνωρίζετε, ο οποίος έχει δυνατή μαρτυρία για το ευαγγέλιο. Πώς η ζωή αυτού του ατόμου αποτελεί απόδειξη της μαρτυρίας του; Εξετάστε τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να δίδετε απόδειξη της μαρτυρίας σας.

Σχετιζόμενες γραφές: Κατά Ματθαίον 7:16–23, Ιακώβου 1:22–25, 2:15–18, Ιωάννου Α΄ 2:3–6, Μορόνι 7:3–5, Διδαχή και Διαθήκες 41:5

Βοήθεια διδασκαλίας: «Για να μας βοηθήσει να διδάσκουμε από τις γραφές και τα λόγια των προφητών των τελευταίων ημερών, η Εκκλησία έχει παραγάγει εγχειρίδια μαθημάτων και άλλο υλικό. Δεν υπάρχει ιδιαίτερη ανάγκη για σχόλια ή άλλο υλικό παραπομπών» (*Teaching, No Greater Call: A Resource Guide for Gospel Teaching* [1999], 52).

Σημειώσεις

1. “President George Albert Smith’s Creed,” *Improvement Era*, Απρ. 1950, 262.
2. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Conference Report, Απρ. 1951, 46.
3. Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπολ, *The Miracle of Forgiveness* (1969), 284.
4. Μπράντ Χίνκλι, “Greatness in Men: Superintendent George Albert Smith,” *Improvement Era*, Μάρτ. 1932, 270.
5. Τζ. Ρούμπεν Κλαρκ ο νεότερος, στο Doyle L. Green, “Tributes Paid President George Albert Smith,” *Improvement Era*, Ιούνιος 1951, 405.
6. Στο Conference Report, Απρ. 1949, 8.
7. “The Church with Divine Authority,” *Deseret News*, 28 Σεπτεμβρίου 1946, τμήμα της Εκκλησίας, 1, 6.
8. Στο Conference Report, Απρ. 1913, 28–29.
9. Στο Conference Report, Οκτ. 1906, 47.
10. Στο Conference Report, Απρ. 1941, 27.
11. Στο Conference Report, Οκτ. 1930, 66–68.
12. Συνέλευση Εβδομήκοντα και ιεραποστόλων τομέως, 4 Οκτωβρίου 1941, 6.
13. Στο Conference Report, Οκτ. 1916, 49.
14. “Some Points of ‘Peculiarity,’” *Improvement Era*, Μάρτ. 1949, 137.
15. Στο Conference Report, Απρ. 1914, 13.

*«Το ευαγγέλιο μάζ διδάσκει να έχουμε χριστιανική αγάπη
για όλους και να αγαπούμε τους συνανθρώπους μας.»*

«Θα αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου»

Η προσέγγιση των άλλων με αγάπη και συμπόνια είναι ουσιώδους σημασίας στο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού.

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ ήταν πολύ γνωστός για την ικανότητά του να αγαπά τους άλλους. Ο Πρόεδρος Τζ. Ρούμπεν Κλαρκ ο νεότερος, ένας εκ των συμβούλων του στην Πρώτη Προεδρία, είπε για εκείνον: «Το αληθινό όνομά του ήταν Αγάπη. ... Έδιδε την αγάπη σε όλους που συναντούσε. Έδιδε την αγάπη του σε όλους όσους δεν είχε συναντήσει ποτέ».¹

Η αγάπη του Προέδρου Σμιθ για τους άλλους ανεπτύχθη από την ειλικρινή πεποίθησή του ότι όλοι είμαστε αδελφοί και αδελφές, τέκνα του ιδίου Επουρανίου Πατρός. Κοντά στο τέλος της ζωής του, είπε προς τους Αγίους:

«Δεν γνωρίζω να έχω κάποιον εχθρό, και δεν υπάρχει κανείς στον κόσμο προς τον οποίον αισθάνομαι εχθρότητα. Όλοι οι άνδρες και όλες οι γυναίκες είναι τέκνα του Πατρός μου και έχω επιζητήσει κατά τη διάρκεια της ζωής μου να τηρώ τις συνετές οδηγίες του Λυτρωτή της ανθρωπότητας—να αγαπώ τον πλησίον μου σαν τον εαυτό μου. ... Ποτέ δεν θα μάθετε πόσο πολύ σας αγαπώ. Δεν έχω λόγια να το εκφράσω. Και θέλω να αισθάνομαι κατ' αυτόν τον τρόπο για κάθε υιό και κάθε θυγατέρα του Επουρανίου Πατρός μου».²

Ο Πρόεδρος Σμιθ επέδειξε την αγάπη του για τους άλλους μέσω αναρίθμητων πράξεων συμπόνιας. Κάποιος παρατηρητής επεσήμανε: «Χαρακτηριστικό του Προέδρου Σμιθ είναι ότι δεν φείδεται κόπων να αναλαμβάνει την προσωπική παρηγοριά και ευλόγηση πολλών που είναι ασθενείς, που είναι λυπημένοι και που

έχουν λόγο να είναι ευγνώμονες για την πρόσχαρη ενθάρρυνσή του. Δεν είναι ασύνηθες να τον δεις, πριν και μετά τις εργάσιμες ώρες, να περιπατεί σε διαδρόμους νοσοκομείων, να επισκέπτεται κάθε δωμάτιο, να ευλογεί, να ενθαρρύνει και να εμψυχώνει με τις αναπάντεχες εμφανίσεις του σε αυτά τα μέρη, όπου η παρηγορητική και καθησυχαστική παρουσία του είναι τόσο ευγνωμόνως ευπρόσδεκτη. ...Χαρακτηριστικό του είναι να πηγαίνει οπουδήποτε αισθάνεται ότι μπορεί να βοηθήσει και να ενθαρρύνει».³

Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον ανέφερε ένα συγκεκριμένο παράδειγμα για τον Πρόεδρο Σμιθ που δεν εφείσθη κόπων, προκειμένου να δείξει αγάπη για κάποιον που είχε ανάγκη:

«Ένα κρύο χειμωνιάτικο πρωινό, το συνεργείο οδοκαθαρισμού [στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ] απομάκρυνε μεγάλα κομμάτια πάγου από τα ρείθρα των οδών. Το τακτικό συνεργείο υποβοηθείτο από έκτακτους εργάτες οι οποίοι χρειάζονταν απεγνωσμένα την εργασία. Ένας εξ αυτών φορούσε μόνον ένα ελαφρύ πουλόβερ και υπέφερε από το κρύο. Ένας λεπτοκαμωμένος άνδρας με καλά περιποιημένα γένια σταμάτησε στο συνεργείο και είπε στον εργάτη: 'Χρειάζεσαι κάτι παραπάνω από αυτό το πουλόβερ ένα πρωινό σαν και αυτό. Πού είναι το πανωφόρι σου;' Ο άνδρας απήντησε ότι δεν είχε πανωφόρι να φορέσει. Ο επισκέπτης τότε έβγαλε το δικό του πανωφόρι, το έδωσε στον άνδρα και είπε: 'Αυτό το πανωφόρι είναι δικό σου. Είναι ολόμαλλο και θα σε κρατά ζεστό. Εργάζομαι ακριβώς απέναντι, σ' αυτόν τον δρόμο'. Ο δρόμος ήταν ο Σάουθ Τεμπλ. Ο καλός Σαμαρείτης που εισήρχετο στο Κτήριο Διοικήσεως της Εκκλησίας για την καθημερινή εργασία του και χωρίς το πανωφόρι του ήταν ο Πρόεδρος Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Η ανιδιοτελής πράξη γενναιοδωρίας απεκάλυψε την τρυφερή του καρδιά. Βεβαίως ήταν φύλακας του αδελφού του».⁴ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 20.]

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

**Όλοι οι άνθρωποι είναι αδελφοί και αδελφές
μας, τέκνα του Επουράνιου Πατρός μας.**

Θεωρούμε όλους τους ανθρώπους αδελφούς μας, όλες τις γυναίκες αδελφές μας· θεωρούμε κάθε ανθρώπινο ον που υπάρχει στον

κόσμο τέκνο του Πατρός μας και πιστεύουμε ότι καθώς καθένα είναι κατ' εικόνα του Πατρός, έτσι και καθένα κατέχει μία σπίθα θεϊότητας, η οποία αν αναπτυχθεί, θα μας προετοιμάσει για να πιστρέψουμε στην παρουσία Του...

Αυτή είναι η κατανόησή μας για τον σκοπό της υπάρξεώς μας στον κόσμο και εξηγεί το ενδιαφέρον μας για τους συνανθρώπους μας. Πολλοί έχουν υποθέσει ότι ήμαστε κλειστοί στη ζωή μας και ορισμένοι έχουν σκεφθεί ότι ήμαστε φατριακοί. Γεγονός είναι ότι θεωρούμε κάθε τέκνο που γεννάται στον κόσμο υιό ή θυγατέρα του Θεού, αδελφό ή αδελφή μας και αισθανόμαστε ότι η ευτυχία μας δεν θα είναι πλήρης στο βασίλειο των ουρανών εκτός και αν απολαύσουμε τη συντροφιά της οικογενείας μας και των φίλων και συνεργατών μας εκείνων με τους οποίους έχουμε γνωρισθεί και για τους οποίους δίδουμε τόσο πολύ από τον χρόνο μας στη γη.⁵

Καθώς σκέπτομαι την εκτίμηση και τη στοργή μου για την οικογένεια του Πατρός μου, την ανθρώπινη οικογένεια, θυμάμαι κάτι που είπε ο επίγειος πατέρας μου, και νομίζω ότι πιθανώς να το κληρονόμησα εν μέρει από εκείνον. Είπε: «Ουδέποτε έχω δει ένα τέκνο του Θεού τόσο εξευτελισμένο για το οποίο να μην νιώσω την ώθηση να σκύψω και να το ανυψώσω και να το κάνω να σταθεί στα πόδια του και να το βοηθήσω να αρχίσει τη ζωή του». Θα ήθελα να πω ότι δεν έχω δει ποτέ κανένα εκ των τέκνων του Πατρός μου στη ζωή μου και να μη συνειδητοποιήσω ότι είναι αδελφός μου και ότι ο Θεός αγαπά καθένα εκ των τέκνων του.⁶

Τι ευτυχισμένος κόσμος θα ήταν, εάν οι άνθρωποι παντού ανεγνώριζαν τους συνανθρώπους τους ως αδελφούς και αδελφές και κατόπιν το συνέχιζαν με το να αγαπούν τους πλησίον τους σαν τον εαυτό τους.⁷ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 20.]

Το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού μάς διδάσκει να αγαπούμε όλα τα τέκνα του Θεού.

Το ευαγγέλιο μάς διδάσκει να έχουμε χριστιανική αγάπη για όλους και να αγαπούμε τους συνανθρώπους μας. Ο Σωτήρας είπε:

«Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου από όλη την καρδιά σου, και από όλη την ψυχή σου, και από όλη τη διάνοιά σου. Αυτή είναι πρώτη και μεγάλη εντολή.

«Ας φανερώσουμε με τη συμπεριφορά μας... ότι όντως τηρούμε αυτήν τη μεγάλη εντολή... 'Θα αγαπάς τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου'».

»Δεύτερη, όμως, όμοια μ' αυτή είναι: Θα αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. Σ' αυτές τις δύο εντολές κρέμονται ολόκληρος ο νόμος και οι προφήτες». [Κατά Ματθαίον 22:37–40.]

Αδελφοί και αδελφές, αν το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, όπως σας έχει παραδοθεί, δεν έχει εμφυτεύσει αυτό το αίσθημα αγάπης στην καρδιά σας για τους συνανθρώπους σας, τότε θέλω να σας πω ότι δεν έχετε απολαύσει την πλήρη εκπλήρωση αυτού του υπέροχου δώρου το οποίο ήλθε στη γη, όταν οργανώθηκε αυτή η Εκκλησία.⁸ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 20.]

Η διακονία μας είναι διακονία αγάπης. Η υπηρετήσή μας είναι αυτή που βελτιώνει τη ζωή μας. ...Αν ζούμε όπως επιδιώκει ο Θεός να ζούμε, αν εκτελούμε διακονία όπως εκείνος επιθυμεί να εκτελούμε διακονία, κάθε ημέρα της ζωής μας βελτιώνεται από την επιρροή του Πνεύματός του, η αγάπη μας για τους συνανθρώπους μας αυξάνει και η ψυχή μας διευρύνεται έως ότου αισθανόμαστε ότι θα μπορούσαμε να αγκαλιάσουμε όλα τα τέκνα του Θεού με

την επιθυμία να τα ευλογήσουμε και να τα φέρουμε στην κατανόηση της αληθείας.⁹

Ως μέλη της Εκκλησίας του Χριστού, θα πρέπει να τηρούμε τις εντολές Του και να αγαπούμε ο ένας τον άλλον. Τότε, η αγάπη μας θα υπερβεί τα όρια της Εκκλησίας με την οποίαν έχουμε προσδιορισθεί και θα προσεγγίσει τα τέκνα των ανθρώπων.¹⁰

Ας φανερώσουμε με τη συμπεριφορά μας, την ευγένειά μας, την αγάπη μας, την πίστη μας, ότι όντως τηρούμε αυτήν τη μεγάλη εντολή που είπε ο Σωτήρας ότι ήταν σαν την πρώτη μεγάλη εντολή: «Θα αγαπάς τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου».¹¹

Έχουμε χριστιανική αγάπη, προσεγγίζοντας αυτούς που χρειάζονται βοήθεια και ενθάρρυνση.

Είναι αδύνατον να καταμετρήσουμε το αποτέλεσμα που μπορεί να επιτύχει στον κόσμο η αγάπη. Ευκαιρίες δίδονται σε κάθε κλάδο και τομέα και πεδίο ιεραποστολής να ασχοληθούμε, γεμίζοντας τον κόσμο με φως, προάγοντας την ευτυχία και ανυψώνοντας όσους είναι αποθαρρυσμένοι και φέρνοντας χαρά και παρηγοριά σε όσους είναι σε θλίψη.¹²

Ο Κύριος λέγει το εξής:

«Κοιτάξτε να αγαπάτε ο ένας τον άλλο. Πάψτε να είστε ζηλόφθονοι. Μάθετε να δίνετε ο ένας στον άλλο όπως απαιτεί το ευαγγέλιο...

»Και πάνω απ' όλα, να ντύνεστε με το δεσμό της αγάπης, σαν με μανδύα, ο οποίος είναι ο δεσμός της τελειότητας και της ειρήνης». [Δ&Δ 88:123, 125.] ...

...Ακολουθείτε τη συμβουλή του με αναφορά στη χριστιανική αγάπη; Θέλω να πω ότι αυτήν τη συγκεκριμένη περίοδο της ζωής μας, χρειάζεται να έχουμε χριστιανική αγάπη, όχι μόνον παρέχοντας από τον πλούτο μας σε όσους έχουν ανάγκη, αλλά χρειάζεται να έχουμε χριστιανική αγάπη για τις αδυναμίες και τις αποτυχίες και τα λάθη των τέκνων του Πατρός μας.¹³

Αν βρούμε έναν άνδρα ή μία γυναίκα που δεν έχουν επιτύχει στη ζωή τους, κάποιον που αδυνατεί στην πίστη του, ας μην του γυρίσουμε την πλάτη· ας επιζητήσουμε συγκεκριμένως να τον

«Ασχοληθείτε, γεμίζοντας τον κόσμο με φως, αναπτύσσοντας ευτυχία και ανυψώνοντας όσους είναι αποθαρρυσμένοι και φέρνοντας χαρά και παρηγοριά σε όσους είναι σε θλίψη».

επισκεφθούμε και να πάμε σε αυτόν με καλοσύνη και αγάπη και να τον ενθαρρύνουμε, προκειμένου να φύγει από την λανθασμένη οδό. Η ευκαιρία να κάνουμε ατομικό έργο ανάμεσά μας ως λαός είναι παρούσα παντού. Και υπάρχουν λίγοι άνδρες και λίγες γυναίκες σε αυτήν την Εκκλησία που δεν θα μπορούσαν, εάν ήθελαν, να εκταθούν λίγο από τον κοινωνικό κύκλο με τον οποίον έχουν προσδιορισθεί και να πουν έναν καλό λόγο ή να διδάξουν την αλήθεια σε ορισμένα εκ των τέκνων του Πατρός μας. ...Αυτό είναι το έργο του Πατρός μας. Είναι το πιο σημαντικό πράγμα με το οποίο θα προσδιορισθούμε σε αυτήν τη ζωή.¹⁴

Έχω μόνον καλή πρόθεση στην καρδιά μου για την ανθρωπότητα. Δεν έχω καμία εχθρότητα στην καρδιά για κανένα άνθρωπο ον. Γνωρίζω μερικούς για τους οποίους εύχομαι να φέρονταν ολίγον τι πιο ευπρεπώς απ' ό,τι φέρονται τώρα, αλλά αυτοί χάνουν, όχι εγώ. Αν μπορώ να βάλω τον βραχίονά μου γύρω αυτών

και να τους βοηθήσω να επιστρέψουν στη λεωφόρο της ευτυχίας, διδάσκοντάς τους το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, τότε η ευτυχία μου θα αυξηθεί εκ του γεγονότος αυτού. ... Δεν μπορείς να εξαναγκάσεις τους ανθρώπους να κάνουν πράγματα που είναι σωστά, αλλά μπορείς να τους αγαπάς όταν τα κάνουν, αν το παράδειγμά σου είναι τέτοιας ποιότητας, ούτως ώστε να μπορούν να δουν ότι εννοείς αυτά που λες.¹⁵ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 20.]

Η αληθινή ευτυχία προέρχεται από το να έχεις αγάπη και να υπηρετείς τους άλλους.

Μην ξεχνάτε ότι όσο και αν δώσετε σε χρήμα, όσο και αν επιθυμείτε τα του κόσμου, προκειμένου να γίνετε ευτυχισμένοι, η ευτυχία σας θα είναι εν αναλογία προς τη χριστιανική αγάπη σας, την καλοσύνη σας και την αγάπη σας για αυτούς με τους οποίους συσχετίζεστε εδώ επί της γης. Ο Επουράνιος Πατέρας έχει πει με πολύ απλούς όρους ότι αυτός που λέγει ότι αγαπά τον Θεό και δεν αγαπά τον αδελφό του δεν είναι φιλαλήθης [βλέπε Ιωάννου Α΄ 4:20].¹⁶

Δεν μας κάνει ευτυχισμένους μόνον αυτό που λαμβάνουμε· είναι αυτό που δίδουμε, και όσο περισσότερο δίδουμε από αυτό που είναι ανυψωτικό και βελτιωτικό πνευματικώς για τα τέκνα του Πατρός μας, τόσο περισσότερο έχουμε να δώσουμε. Γίνεται σαν μία μεγάλη πηγή της ζωής και κλιμακώνεται σε αιώνια ευτυχία.¹⁷

Όταν τελειώσει η ζωή μας εδώ και επιστρέψουμε σπίτι, θα βρούμε εκεί αναγνωρισμένη σε εμάς κάθε καλή πράξη που έχουμε επιτελέσει, κάθε καλοσύνη που έχουμε κάνει, κάθε προσπάθεια που έχουμε καταβάλει, προκειμένου να ωφελήσουμε τους συνανθρώπους μας.

...Ας φανερώσουμε την εκτίμησή μας για όσα μας έχει δώσει ο Κύριος, υπηρετώντας Τον, και Τον υπηρετούμε, όταν κάνουμε καλό στα τέκνα Του. Δωρεάν έχουμε λάβει, τώρα δωρεάν θα δώσουμε [βλέπε Κατά Ματθαίον 10:8]. Με την καρδιά θερμή με αγάπη και καλοσύνη για τους συνανθρώπους μας, ας προχωρήσουμε σταθερώς έως ότου έλθουν οι τελικές κλήσεις και θα αντιμετωπίσουμε το χρονικό που τηρείται για τη ζωή μας. Τότε, εάν έχουμε βελτιώσει τα ταλέντα μας, αν είμαστε έντιμοι, αληθινοί, αγνοί, φιλόανθρωποι και φιλεύσπλαχνοι και έχουμε επιζητήσει

να ανυψώσουμε κάθε ψυχή με την οποία έχουμε συσχετισθεί, εάν έχουμε ζήσει συμφώνως με το φως που έχουμε λάβει και το έχουμε διαδώσει όποτε παρουσιάσθηκε η ευκαιρία, πόσο ευτυχείς θα είμαστε και πώς θα διογκωθεί η καρδιά μας από ευγνωμοσύνη, όταν λάβουμε από τον Δημιουργό των ουρανών και της γης αυτήν την ευπρόσδεκτη επιδοκιμασία: «Εύγε, δούλε αγαθέ, και πιστέ· στα λίγα φάνηκες πιστός, επάνω σε πολλά θα σε καταστήσω· μπες μέσα στη χαρά του κυρίου σου». [Κατά Ματθαίον 25:21.]¹⁸ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 20.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Εξετάστε τρόπους με τους οποίους μπορείτε να επιδείξετε την αγάπη όπως έκανε ο Πρόεδρος Σμιθ (βλέπε σελίδες 13–14). Παραδείγματος χάριν, πώς μπορούμε να επιδείξουμε αγάπη στις αναθέσεις μας ως οικογενειακών διδασκάλων και ως επισκεπτριών διδασκαλιστών;
2. Καθώς μελετάτε το πρώτο τμήμα των διδασκαλιών (σελίδες 14–15), σκεφθείτε πώς η εφαρμογή αυτών των διδασκαλιών θα μπορούσε να βελτιώσει τη σχέση σας με τους γείτονες, τους συνεργάτες, τα μέλη της οικογενείας σας και άλλους.
3. Διαβάστε ολόκληρη την τελευταία παράγραφο στη σελίδα 16. Ποιες είναι μερικές διδασκαλίες ή ιστορίες στις γραφές, οι οποίες σας εμπνέουν να αγαπάτε και να υπηρετείτε τους άλλους;
4. Μελετήστε το τμήμα το οποίο αρχίζει στη σελίδα 17, ιδιαίτε-
 ρως τις τελευταίες δύο παραγράφους. Σκεφθείτε κάποιον που ενδεχομένως να είναι εκτός «του κοινωνικού κύκλου με τον οποίον έχετε προσδιορισθεί». Τι μπορείτε να κάνετε συγκεκριμένα, προκειμένου να προσεγγίσετε ένα τέτοιο άτομο;
5. Συλλογισθείτε τις διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ στις σελίδες 19–20. Τι εμπειρίες είχατε, οι οποίες σας δίδαξαν ότι η

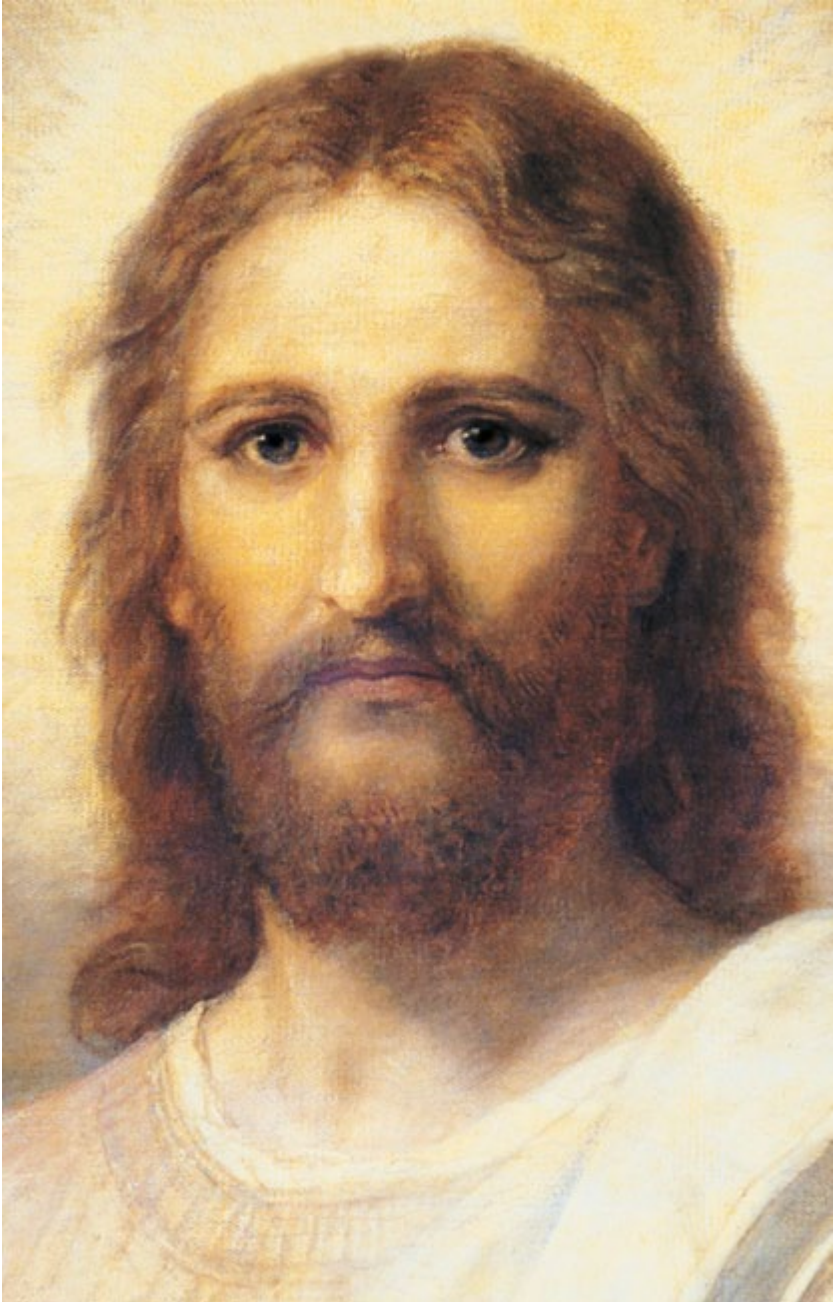
αληθινή ευτυχία προέρχεται από το να κάνουμε τους άλλους ευτυχισμένους;

Σχετιζόμενες γραφές: Κατά Ματθαίον 5:43–44, 25:34–40, Κατά Λουκάν 10:25–37, Κατά Ιωάννην 13:34–35, Ιωάννου Α΄ 4:7–8, Νεφί Α΄ 11:16–25, Μορόνι 7:44–48

Βοήθεια διδασκαλίας: «Αρκετή από την διδασκαλία που γίνεται στην Εκκλησία, γίνεται τόσο ανυτηρά, ώστε είναι σαν κήρυγμα. Δεν ανταποκρινόμαστε και τόσο καλά σε κηρύγματα μέσα σε αίθουσες διδασκαλίας. Ανταποκρινόμαστε στη συγκέντρωση μεταλήψεως και σε συνελύσεις, αλλά η διδασκαλία μπορεί να είναι αμφίδρομη, ούτως ώστε να μπορείτε να κάνετε ερωτήσεις. Μπορείτε εύκολα να προτείνετε ερωτήσεις στην τάξη» (Μπόιντ Πάκερ, “Principles of Teaching and Learning,” *Ensign*, Ιούνιος 2007, 87).

Σημειώσεις

1. Τζ. Ρούμπεν Κλαρκ ο νεότερος, “No Man Had Greater Love for Humanity Than He,” *Deseret News*, 11 Απριλίου 1951, τμήμα της Εκκλησίας, 10, 12.
2. “After Eighty Years,” *Improvement Era*, Απρ. 1950, 263.
3. Ρίτσαρντ Έβανς, “Anniversary,” *Improvement Era*, Απρ. 1946, 224.
4. Στο Conference Report, Απρ. 1990, 62 ή *Ensign*, Μάιος 1990, 47.
5. “Mormon View of Life’s Mission,” *Deseret Evening News*, 27 Ιουνίου 1908, τμήμα της Εκκλησίας, 2.
6. “Pres. Smith’s Leadership Address,” *Deseret News*, 16 Φεβρουαρίου 1946, 6.
7. Στο Conference Report, Οκτ. 1946, 149.
8. Στο Conference Report, Απρ. 1922, 52.
9. Στο Conference Report, Οκτ. 1929, 24.
10. Στο Conference Report, Απρ. 1905, 62.
11. Στο Conference Report, Απρ. 1949, 10.
12. “To the Relief Society,” *Relief Society Magazine*, Δεκ. 1932, 704.
13. “Saints Blessed,” *Deseret News*, 12 Νοεμβρίου 1932, τμήμα της Εκκλησίας, 5, 8.
14. Στο Conference Report, Απρ. 1914, 12–13.
15. Στο Conference Report, Απρ. 1946, 184–85.
16. “To the Relief Society,” 709.
17. *Sharing the Gospel with Others*, επιλογή υπό Πρέστον Νίμπλυ (1948), 214. Δοθείσα ομιλία στις 4 Νοεμβρίου 1945 στην Ουάσινγκτον, D.C.
18. “Mormon View of Life’s Mission,” 2.

«Γνωρίζω ότι ο Λυτρωτής μου ζει και μετά χαράς καταβάλλω τις ταπεινές προσπάθειές μου, προκειμένου να εδραιώσω τις διδασκαλίες Του.»

Η μαρτυρία μας για τον Ιησού Χριστό

Το αποκατεστημένο ευαγγέλιο δίδει στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών επιπρόσθετες μαρτυρίες ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού.

Από τη Ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Στα ταξίδια του ως Μέλους της Γενικής Εξουσίας, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ συναντούσε περιστασιακώς αυτούς που νόμιζαν ότι οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών δεν πίστευαν στον Ιησού Χριστό. Αυτή η εσφαλμένη αντίληψη εξέπληττε και ανησυχούσε τον Πρόεδρο Σμιθ και προσπαθούσε να την διορθώσει, αναφέροντας την προσωπική του μαρτυρία για τον Σωτήρα.

Σε μία περίπτωση, μίλησε σε μία συγκέντρωση της Εκκλησίας στο Κάρντοτον του Καναδά περί της ζωής και της αποστολής του Χριστού. Το επόμενο πρωινό πήγε στον σιδηροδρομικό σταθμό, για να αγοράσει ένα εισιτήριο. Ενώ ανέμενε στη σειρά, άκουσε τυχαίως μία συζήτηση μεταξύ μίας γυναίκας και μίας εισπράκτορας. Η γυναίκα ανέφερε ότι το προηγούμενο βράδυ είχε αποφασίσει να παρευρεθεί σε μία συγκέντρωση λατρείας Αγίων των Τελευταίων Ημερών.

Η εισπράκτωρ έδειξε έκπληκτη. «Μη χειρότερα», είπε. «Δεν εννοείς ότι πήγες εκκλησία εκεί».

«Ναι πήγα», απήντησε η γυναίκα. «Γιατί όχι;»

Η εισπράκτωρ είπε: «Δεν πιστεύουν καν στον Ιησού Χριστό».

Τότε η γυναίκα απήντησε: «Μόλις χθες βράδυ άκουσα έναν εκ των πρεσβυτέρων της Εκκλησίας να μιλά για τη ζωή του Ιησού από τη Ναζαρέτ και δεν έχω ακούσει ποτέ κανέναν που να δείχνει βαθύτερα εμπνευσμένος από τη γνώση ότι ο Ιησούς είναι

πράγματι ο Χριστός, από αυτόν τον ομιλητή σε εκείνη την περίπτωση». ¹ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 33.]

Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ απέκτησε δύναμη από τη μαρτυρία του για τον Ιησού Χριστό και ετέρπετο να την μοιράζεται με τους άλλους. Σε ηλικία 44 ετών, έχοντας υπηρετήσει στην αποστολική κλήση του επί 11 έτη, είπε:

«Έχω ενθαρρυνθεί και έχω υψωθεί επάνω από τον εαυτό μου και μου έχει δοθεί δύναμη όχι δική μου να διδάσκω τις ένδοξες αλήθειες προκηρυχθείσες από τον Λυτρωτή του κόσμου. Δεν Τον έχω δει πρόσωπο με πρόσωπο, αλλά έχω απολαύσει τη συντροφιά του πνεύματός Του και έχω αισθανθεί την παρουσία Του κατά τρόπον που δεν χρήζει παρανοήσεως. Γνωρίζω ότι ο Λυτρωτής μου ζει και μετά χαράς καταβάλλω τις ταπεινές προσπάθειές μου, προκειμένου να εδραιώσω τις διδασκαλίες Του. ...Κάθε ίνα τής υπάρξεώς μου πάλλεται με τη γνώση ότι Εκείνος ζει και ότι μία ημέρα όλοι οι άνθρωποι θα το μάθουν.

»Ο Κύριος απέθανε, για να μπορέσουμε να ζήσουμε εμείς. Υπερνίκησε τον θάνατο και τον τάφο και σε όλους όσοι υπακούν στις διδασκαλίες Του δίδει την ελπίδα μίας ένδοξης αναστάσεως. ...Γνωρίζω ότι αυτό είναι το έργο του Κυρίου, ότι ο Ιησούς ήταν όντως ο Σωτήρας μας». ²

Ο Πρόεδρος Σμιθ απεβίωσε στα 81α γενέθλιά του, στις 4 Απριλίου 1951. Κατά τις τελευταίες στιγμές της ζωής του, με την οικογένειά του κοντά, ο υιός του ερώτησε: «Πατέρα, υπάρχει κάτι που θα ήθελες να πεις στην οικογένεια—κάτι ξεχωριστό;»

Με χαμόγελο, διεκήρυξε εκ νέου τη μαρτυρία την οποία είχε αναφέρει αναρίθμητες φορές καθ' όλην τη διάρκεια της ζωής του. «Ναι, μόνον αυτό: Γνωρίζω ότι Λυτρωτής μου ζει. Γνωρίζω ότι Λυτρωτής μου ζει». ³

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού και ζει σήμερα ως ανεστημένος Σωτήρας μας.

Έχω βρει πολλούς στον κόσμο, οι οποίοι δεν εγνώριζαν ότι εμείς πιστεύουμε στη θεία αποστολή του Κυρίου μας και έχω οδηγηθεί

να πω σε περισσότερες από μία περιστάσεις ότι δεν υπάρχουν άνθρωποι στον κόσμο που να κατανοούν τόσο καλώς τη θεία αποστολή του Ιησού Χριστού, που να πιστεύουν απολύτως ότι εκείνος είναι ο Υιός του Θεού, που να είναι τόσο αισιόδοξοι [πεπεισμένοι] ότι τον παρόντα καιρό είναι ενθρονισμένος με δόξα στο δεξί χέρι του Πατρός του, από τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών.⁴

Γνωρίζω, όπως γνωρίζω ότι ζω, ότι ήταν ο υιός του Θεού, ότι μέσω αυτού και μόνον μέσω αυτού θα αποκτήσουμε υπερύψωση στο σελέστιο βασίλειο και όλοι όσοι ακολουθούν τα βήματά του και ζουν συμφώνως προς τις διδασκαλίες που έδωσε, θα είναι ευτυχισμένοι σε αυτήν τη ζωή και θα προετοιμαστούν για το ενδιαίτημα στο σελέστιο βασίλειό του, όπου θα κατοικήσουν μαζί του διά παντός.⁵

Ο Λυτρωτής της ανθρωπότητας ήταν περισσότερο από καλός άνθρωπος, ο οποίος ήλθε στον κόσμο, για να μας διδάξει το σύνολο των ηθικών αρχών του. Ο Λυτρωτής της ανθρωπότητας διέθετε περισσότερο από τη συνήθη γνώση. Ήταν πράγματι ο Υιός του Θεού, ο Μονογενής του Θεού κατά τη σάρκα. ... Ήλθε για να καλέσει τους ανθρώπους σε μετάνοια, να τους γυρίσει από την εσφαλμένη τους οδό. Πήγε ανάμεσά τους αντιπροσωπεύοντας τον Θεό, τον Αιώνιο Πατέρα, κηρύσσοντας ότι ήταν κατ' εικόνα του Πατρός του, και ότι όσοι είχαν δει εκείνον, είχαν δει και τον Πατέρα, και τους είπε ότι είχε αποσταλεί να κάνει το θέλημα του Πατρός του, και κάλεσε όλους τους ανθρώπους να αποστραφούν από το λάθος που κυριαρχούσε ανάμεσά τους, να μετανοήσουν για τις αμαρτίες τους και να εισέλθουν στα ύδατα της βαπτίσεως.⁶

Κατά την εποχή του Σωτήρος, ο εναντίος ψιθύριζε στους ανθρώπους: δεν είναι ο Υιός του Θεού, ασφαλώς δεν θα τον αποδεχθείτε, είναι απλώς ένας κοινός άνθρωπος, είναι απλώς ο υιός της Μαρίας και του Ιωσήφ και είναι ο Υιός του Θεού όσο είστε και εσείς, και οι άνθρωποι άκουσαν αυτόν τον ύπουλο και άνομο και σταύρωσαν τον Λυτρωτή της ανθρωπότητας.⁷

Ήταν όντως ο Υιός του Θεού. Κοπίασε ανάμεσα [στους ανθρώπους] με αγάπη και καλοσύνη, αλλά μιλούσαν για Εκείνον με περιφρόνηση, ισχυριζόμενοι ότι ήταν κακός. ... Ήταν ο Υιός του Θεού και είχε το δικαίωμα να μιλά εν ονόματι του Πατρός. Οι αλήθειες που έφερε στη γη, προήρχοντο από τον Πατέρα. Και μολονότι Τον

κάρφωσαν επί του σταυρού, μολονότι έθεσαν επί της κεφαλής Του το πλεγμένο στεφάνι από αγκάθια και του έβαλαν το σκήπτρο της χλεύης στα χέρια Του, μολονότι έχυσαν το αίμα Του με τη βασανιστική λόγχη, εντούτοις ο λόγος που τους μετέφερε ήταν ο λόγος του Κυρίου και ήταν όντως ο Υιός του Θεού.⁸

Όχι μόνον πιστεύουμε ότι ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ έζησε επί της γης, αλλά πιστεύουμε ότι ακόμη ζει, όχι ως ουσία, όχι ως κάτι ασώματο ή άυλο, αλλά πιστεύουμε σε εκείνον ως υπερυψωμένο άνθρωπο· διότι ηγέρθη με το ίδιο σώμα το οποίο ετέθη στο μνήμα του Ιωσήφ από την Αριμαθαία, το ίδιο σώμα για το οποίο έγινε τελετή εκεί από όσους τον αγαπούσαν. Ο ίδιος Ιησούς Χριστός, ο οποίος πρόβαλε από το μνήμα, έφερε μαζί του αυτό το σώμα το οποίο είχε εξαγισθεί και καθαρθεί... και το πήρε μαζί του, όταν εξηφανίσθη από τα βλέμματα των ανθρώπων στην Ιερουσαλήμ, όταν οι δύο άνδρες με τη λευκή περιβολή είπαν: «Θα 'ρθει έτσι, με τον ίδιο τρόπο που τον είδατε να πορεύεται». [Βλέπε Πράξεις 1:10–11.]

Αυτός είναι ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ στον οποίον πιστεύουν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών. Πιστεύουμε, επίσης, ότι οι υποσχέσεις οι οποίες έχουν δοθεί σχετικώς με την ανθρωπότητα θα εκπληρωθούν, ότι εν ευθέτω χρόνω, όταν το ευαγγέλιο θα έχει διακηρυχθεί σε όλη τη γη, σε κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό, όταν οι άνθρωποι θα μείνουν χωρίς δικαιολογία εν αναφορά προς αυτό, πιστεύουμε ότι μέσω της δύναμews του Επουρανού Πατρός μας η ανθρωπότητα θα λάβει αυτήν την υπέροχη ευλογία της αναστάσεως εκ νεκρών και ότι ο Λυτρωτής τής ανθρωπότητος θα έλθει μέσα στα σύννεφα των ουρανών με δύναμη και με δόξα να κατοικήσει σε αυτήν τη γη. Πιστεύουμε ότι ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ θα έλθει να κατοικήσει με όσους είναι άξιοι της σελέστιας δόξας.⁹ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 33.]

Δεχόμεθα τη μαρτυρία της Βίβλου για την ουράνια αποστολή του Ιησού Χριστού.

Ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ εισήλθε στο ύδωρ και βαπτίσθηκε από τον Ιωάννη και όταν εξήλθε, το Άγιο Πνεύμα ήλθε και κατέβηκε επάνω υπό μορφήν περιστεράς. Και μία φωνή από τους ουρανούς έλεγε: «Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός στον οποίο ευαρεστήθηκα». [Βλέπε Κατά Ματθαίον 3:13–17.]

«Αποδεχόμεθα χωρίς επιφυλάξεις τη μαρτυρία... στην Καινή Διαθήκη εν αναφορά προς την ανάσταση του Λυτρωτή της ανθρωπότητας».

Θα μπορούσε να υπάρχει κάτι πιο σαφές από αυτό; Η υπέροχη Βίβλος μας περιέχει όλες εκείνες τις πληροφορίες και πολλές περισσότερες, βεβαίως. Όταν οι άνθρωποι λένουν ή νομίζουν ότι δεν πιστεύουμε στην ουράνια αποστολή του Ιησού Χριστού, ας γνωρίζουν ότι πιστεύουμε σε όλα όσα διδάσκει η Βίβλος εν αναφορά προς εκείνον. Πιστεύουμε την ιστορία σύμφωνα με την οποία οργάνωσε τον λαό του και δίδαξε σε αυτόν και πώς τελικώς... σταυρώθηκε.¹⁰

Αποδεχόμεθα χωρίς επιφυλάξεις τη μαρτυρία όλων των ευαγγελιστών που περιέχεται στην Καινή Διαθήκη εν αναφορά προς την ανάσταση του Λυτρωτή της ανθρωπότητας. Είναι τόσο απλό που μου φαίνεται ότι κάθε βαθυστόχαστο άτομο μπορεί να το κατανοήσει. Γεγονός είναι ότι αφού σταυρώθηκε ο Σωτήρας και ετέθη στο μνήμα, ανέστη και επί σαράντα ημέρες συναναστρεφόταν με τους μαθητές του, γεύονταν ψάρι και μελόπιτα μαζί τους, άγγιξαν τα σημάδια από τα καρφιά στα χέρια του και το σημάδι της

λόγης στα πλευρά του. Διεκήρυξε σε αυτούς, ενώ ήταν ανάμεσά τους: «Δέστε τα χέρια μου και τα πόδια μου, ότι εγώ ο ίδιος είμαι· ψηλαφίστε με και δέστε· επειδή, ένα πνεύμα δεν έχει σάρκα και κόκαλα, όπως θεωρείτε εμένα ότι έχω». [Βλέπε Κατά Λουκάν 24:39–43.] Ασφαλώς, αυτά αποτελούν αδιάσειστα αποδεικτικά στοιχεία και παρά ταύτα υπάρχουν πολλά τέκνα του Πατρός μας τα οποία δεν τα καταλαβαίνουν.¹¹ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 33.]

**Το Βιβλίο του Μόρμον και η μαρτυρία του Τζόζεφ
Σμιθ μάς δίδουν επιπρόσθετα αποδεικτικά
στοιχεία για τη θειότητα του Χριστού.**

Έχει εγερθεί το ερώτημα στον παλαιό κόσμο ότι ο Ιησούς δεν ήταν ουράνιας καταγωγής, διότι γεννήθηκε ως παιδί, λικνίσθηκε σε μία φάτνη, η μητέρα Του ήταν η Μαρία και ο φερόμενος ως πατέρας του ήταν ο Ιωσήφ ο ξυλουργός. Πολλοί έχουν παραδεχθεί ότι ήταν σπουδαίος και καλός άνδρας, αλλά έχουν επιθυμήσει να τον αποστερήσουν από τη θειότητα της γεννήσεώς Του.

Ευτυχώς, εντούτοις, για τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, έχουμε λάβει μαρτυρία ότι αυτά τα πράγματα είναι αληθινά. Και εκτός αυτού, έχουμε λάβει τη μαρτυρία ότι ήλθε στο δυτικό ημισφαίριο, όπως καταγράφεται στο Βιβλίο του Μόρμον και εξετέλεσε διακονία στους Νεφίτες σε αυτήν την ήπειρο. Αυτήν τη φορά δεν ήλθε ως μικρό παιδί, αλλά ήλθε με τα σύννεφα του ουρανού. Και η έλευσή Του διακηρύχθηκε από μία φωνή η οποία διαπέρασε κάθε άτομο που κατοικούσε στη χώρα. Αυτήν τη φορά ήλθε ως άνθρωπος εξ ουρανού και Τον είδαν να έρχεται. Ήξεραν ότι ήταν ο Χριστός, διότι η έλευσή Του είχε προβλεφθεί από τους προφήτες τους. Τους έδωσε την ίδια οργάνωση που υπήρχε στην Εκκλησία στην Ιερουσαλήμ. Δίδαξε σε αυτούς ότι πρέπει να βαπτισθούν, όπως είχε κάνει Εκείνος, από όσους είχαν την εξουσία να ιεουργούν σε αυτήν τη διάταξη. [Βλέπε Νεφί Γ' 11:1–27.] Αυτός δεν ήταν ο λόγος ενός συνήθους ανθρώπου. Ήταν ο λόγος του Υιού του Θεού, ο οποίος είχε αναληφθεί στον Πατέρα Του και ο οποίος είχε επιστρέψει, ώστε τα τέκνα των ανθρώπων να έχουν μία άλλη μαρτυρία προστιθεμένη στις μαρτυρίες που ήδη τους είχαν δοθεί.¹²

Τι περισσότερο άμεσα αποδεικτικά στοιχεία της αναστάσεως εκ νεκρών θα μπορούσαν να υπάρξουν από το γεγονός ότι

*Όταν ο ανεστημένος Σωτήρας επισκέφθη τους Νεφίτες:
«Άγγελοι ήλθαν από τους ουρανοί σαν να ήσαν εν τώ
μέσω φωτιάς και περιστοίχισαν τα μικρά παιδιά».*

εκείνος, με το ανεστημένο σώμα του, πήγε ανάμεσα [στους Νεφίτες] και τους δίδαξε το ίδιο ευαγγέλιο το οποίο δίδαξε στην Ιερουσαλήμ; Και τώρα εξεπλήρωσε την υπόσχεση που είχε δώσει στην Ιερουσαλήμ, όταν είχε πει: «Έχω και άλλα πρόβατα, που δεν είναι απ' αυτή την αυλή· πρέπει να συγκεντρώσω κι εκείνα· και θα ακούσουν τη φωνή μου· και θα γίνει ένα ποίμνιο, ένας ποιμένας». [Κατά Ιωάννην 10:16.] Ήλθε με το ανεστημένο σώμα του, προκειμένου να φέρει τις πληροφορίες που είχε προβλέψει ότι θα έπρεπε να δοθούν σε αυτούς στους οποίους τώρα εκτελούσε διακονία.

Ήταν μία υπέροχη εμπειρία για αυτούς τους ανθρώπους. Αφού τους δίδαξε όλη την ημέρα... θεράπευσε τους ασθενείς τους και ευλόγησε τα παιδιά τους και συνέχισε να τους διδάσκει με την ομορφιά του ευαγγελίου του. Δεν υπήρχε καμία αμφιβολία στον νου τους ότι ήταν ο Σωτήρας του κόσμου. Τον είδαν να έρχεται από τους ουρανοί και υπήρξαν μάρτυρες της θαυμαστής

δυνάμεώς του. ... Ἦλθε εν δόξῃ. Ἄγγελοι ἦλθαν ἀπὸ τοὺς ουρανοὺς ὡς νὰ ἦσαν εν τῷ μέσω φωτιάς καὶ περιστοιχίσαν τὰ μικρὰ παιδιὰ, οὕτως ὥστε νὰ περικυκλωθοῦν ἀπὸ τὴ φωτιά. Καὶ οἱ ἄγγελοι ἐξετέλεσαν διακονία σε αὐτά. [Βλέπε Νεφί Γ΄ 17:6–24.]

Αὐτές δεν ἦσαν παραισθήσεις, ἀλλὰ ἐμπειρίες τέτοιας θαυμαστοῦ φύσεως, ὥστε τὶς θυμούνταν γιὰ πάντα ὅσοι τὶς ἐβίωσαν. Ὡς Ἅγιοι τῶν Τελευταίων Ἡμερῶν ἀποδεχόμεθα αὐτὸ τὸ χρονικὸ ὡς ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου μας.¹³

Κατόπιν, κατὰ τὴν ἐποχὴ στὴν ὁποῖαν ζοῦμε, ἐνεφανίσθη ἓνα ἄλλο ἄτομο. ...[Ὁ Τζόζεφ Σμιθ] δεν εἶχε μόνον μαρτυρία ἀπὸ τὴ Βίβλο ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦταν ὁ Χριστός, ἀλλὰ εἶδε τὸν Θεὸ Πατέρα νὰ ἰσταται στὰ σύννεφα τῶν ουρανῶν, ἐνδεδυμένο με δόξα, καὶ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸν Λυτρωτὴ τοῦ κόσμου, ὑπερυψωμένο στο δεξιὸ χέρι Του, καὶ ἀκούσε τὴ φωνὴ τοῦ Κυρίου νὰ λέγει: «Αὐτός εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ Ἀγαπητός. Αὐτόν νὰ ἀκούς!» [Βλέπε Τζόζεφ Σμιθ—Ἱστορία 1:16–17.] Κατέθεσε μαρτυρία γιὰ αὐτὸ τὸ ἔνδοξο ὄραμα σε ὅσους με τοὺς ὁποίους συσχετιζόταν. Ἄλλοι ἔλαβαν ἐπίσης μαρτυρία ἀπὸ τὰ ὕψη. Ἡ μαρτυρία τοὺς γιὰ τὴ θεϊότητα τῆς ἀποστολῆς τοῦ Σωτήρος εἶχε ἀυξηθεῖ καὶ ἐνδυναμωθεῖ, ὥστε δεν ἦταν πλέον ζήτημα ἀρχαίας ἱστορίας ὅτι ὁ Θεός ζοῦσε καὶ ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦταν ὁ Χριστός. Το ἤξεραν προσωπικῶς, ἐπειδὴ εἶχαν λάβει μαρτυρία ἀφ' ἐαυτοῦ τοὺς.¹⁴

Κατὰ τὴ γνώμη μου, μίᾳ ἐκ τῶν πιο δυνατῶν μαρτυριῶν γιὰ τὴ θεϊότητα τῆς ζωῆς τοῦ Σωτήρος μας εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Τζόζεφ Σμιθ ὁ ὁποῖός ἐδῶσε τὴ ζωὴ του ὡς μάρτυς τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.¹⁵ [Βλέπε πρόταση 3 στὴ σελίδα 33.]

Ἐκαστος ἐξ ἡμῶν μπορεῖ νὰ ἀποκτήσει προσωπικὴ μαρτυρία ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός.

Ἐχομε μίᾳ ἄλλῃ μαρτυρία, ἄλλα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα ποὺ εἶναι ἀκόμη πιο τέλεια καὶ πιο πειστικά ἀπὸ ἄλλα, διότι εἶναι ἡ μαρτυρία ποὺ λαμβάνει τὸ ἄτομο, ὅταν συμμορφώνεται με τὶς ἀπαιτήσεις τοῦ Πατρός μας στοὺς Οὐρανοὺς. Εἶναι μίᾳ μαρτυρία ποὺ ἐντυπώνεται σθεναρῶς στὴν ψυχὴ μας με τὴ δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅταν τελούμε τὸ ἔργο γιὰ τὸ ὁποῖο ὁ Κύριος ἔχει πει

ότι πρέπει να τελείται, αν θέλουμε να μάθουμε ότι η διδαχή είναι από τον Θεό ή από τον άνθρωπο.¹⁶

Εκείνος ο Ίδιος έχει πει: «Η δική μου διδαχή δεν είναι δική μου, αλλά εκείνου που με απέστειλε. Αν κάποιος θέλει να κάνει το θέλημά του, θα γνωρίσει για τη διδαχή, αν είναι από τον Θεό ή αν εγώ μιλάω από τον εαυτό μου». (Κατά Ιωάννην 7:16–17.) Αυτή ήταν η δική του υπόσχεση. Εμείς, ως χριστιανοί σε όλον [τον] κόσμο, αποδεχόμεθα την υπόσχεση αυτήν και θα πρέπει να προσπαθούμε να αποδείξουμε αν ισχύει ή όχι. Υπάρχουν πολλοί που το έχουν κάνει αυτό. Συνειδητοποιώ ότι υπάρχουν... πολλοί που το έχουν δοκιμάσει, πολλοί που γνωρίζουν ότι ο Θεός ζει και ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ότι είναι ο Σωτήρας του κόσμου.¹⁷

Επομένως, δεν έχουμε απλώς τα αποδεικτικά στοιχεία των χρονικών..., δεν έχουμε απλώς τη μαρτυρία των καλών ανθρώπων που έχουν ζήσει επί της γης κατά την εποχή μας, αλλά εάν έχουμε συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις του Επουρανού Πατρός μας, εάν έχουμε πίστη στον Θεό, εάν έχουμε μετανοήσει για τις αμαρτίες μας, εάν έχουμε βαπτισθεί με κατάδυση, εάν έχουμε λάβει το Άγιο Πνεύμα υπό τις χείρες εξουσιοδοτημένων υπηρετών του Κυρίου, τότε λέγω, εάν έχουμε κάνει όλα αυτά τα πράγματα, τότε υπάρχει σε κάθε ψυχή η βεβαία γνώση η οποία δεν μπορεί να αντικρουσθεί [διαψευσθεί] ότι ο Θεός ζει και ότι ο Ιησούς Χριστός ήταν ο Λυτρωτής της ανθρωπότητας.

...Ως ένα εκ των ταπεινών μελών της Εκκλησίας αυτής, σας καταθέτω τη μαρτυρία μου ότι γνωρίζω πως εκείνος ζει, όπως γνωρίζω ότι εγώ ζω. ...Ο Ιησούς είναι ο Χριστός και γνωρίζω ότι τα τέκνα των ανθρώπων πρέπει να αποκτήσουν αυτήν τη γνώση, ότι πρέπει να την λάβουν και στη γλώσσα εκείνου που ζει στους ουραμούς: «κάθε γόνατο θα κλίνει, και κάθε γλώσσα θα ομολογήσει ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός». [Βλέπε Δ&Δ 88:104.]¹⁸ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 34.]

Αποστολή μας είναι να διαδώσουμε σε όλους τους ανθρώπους αυτό που γνωρίζουμε για τον Ιησού Χριστό.

Σας λέγω, Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, δεν υπάρχει κανείς άλλος λαός σε ολόκληρο τον κόσμο που να έχει όλες τις

πληροφορίες που εμείς έχουμε εν αναφορά προς τη θειότητα του Σωτήρος. Και αν δεν πιστεύαμε σε Εκείνον, θα ήμασταν σε μεγαλύτερη καταδίκη από τους άλλους οι οποίοι δεν είχαν ποτέ αυτές τις πληροφορίες. Και έτσι μπορούμε να πούμε στον κόσμο χωρίς ενδοιασμούς ότι πιστεύουμε αυτά τα πράγματα...

Σας συγχαίρω που έχει έλθει στη ζωή σας αυτό το προνόμιο και αυτή η ευλογία. Και τώρα σας εξορκίζω ως αδελφός σας, σας παρακαλώ ως κάποιος εκ των ταπεινότερων ανάμεσά σας, μην κρύβετε το λυχνάρι σας κάτω από το μύδι. Μην αποκρύπτετε από τους συνανθρώπους σας τη γνώση την οποίαν σας έχει απονεμίσει ο Θεός.

Μην τους ενοχλείτε, αλλά μην είσθε ασύνετοι αρκετά, ώστε να κρύβετε από αυτούς το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Αυτή είναι η μοναδική δύναμη του Θεού προς σωτηρία στο σελέστιο βασίλειο.¹⁹

Οι ευτυχέστεροι άνδρες και οι ευτυχέστερες γυναίκες που γνωρίζετε στον κόσμο είναι αυτοί και αυτές που συμμορφώνουν τη ζωή τους με τις διδασκαλίες του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Είναι αυτοί που έχουν τη διαβεβαίωση της αιώνιας ζωής· είναι αυτοί που καταλαβαίνουν τον σκοπό της υπάρξεώς μας. ...Καθώς έχω ταξιδεύσει από μέρος σε μέρος στον κόσμο, δίδοντας μαρτυρία για αυτό το μήνυμα, η ψυχή μου γέμιζε με χαρά και τα μάτια μου θάμπωσαν από δάκρυα, όταν είδα πόσο τέλεια μπορεί να μετατραπεί η ζωή των ανθρώπων από το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Έχω δει αυτούς που ήσαν αποθαρρυσμένοι, αυτούς που ήσαν στο σκοτάδι, αυτούς που αμφισβητούσαν τον σκοπό της υπάρξεώς τους και όταν διδάχθηκαν τις αιώνιες αλήθειες του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, άλλαξαν, έμαθαν να είναι ευτυχισμένοι, να είναι ικανοποιημένοι, να είναι ενθουσιασμένοι που πιστεύουν στο ευαγγέλιο και το διδάσκουν, το οποίο προκηρύχθηκε από τον Ιησού Χριστό, όταν κατοίκησε επί της γης ταύτης και ταξίδεψε στη Γαλιλαία.

Αδελφοί και αδελφές, ο κόσμος δεν το καταλαβαίνει αυτό, αλλά είναι αποστολή μας να τον βοηθήσουμε να το καταλάβει και δεν είναι με εγωτισμό, δεν είναι με αλαζονεία, αλλά με χριστιανική αγάπη για όλους, με στοργική τρυφερότητα που αποστέλλεται αυτό το μήνυμα...

Ως ένας εκ των ταπεινότερων ανάμεσά σας, τον ευχαριστώ με όλη την καρδιά μου για τη διαβεβαίωση που έχει έλθει στη

ζωή μου. ...Πάνω απ' όλα, τον ευχαριστώ για τη γνώση που έχει εντυπωθεί σθεναρώς στην ψυχή μου. Γνωρίζω ότι ο Επουράνιος Πατέρας μου ζει, γνωρίζω ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας της ανθρωπότητας και δεν υπάρχει άλλο όνομα υπό των ουρανών διά και μέσω του οποίου οι άνδρες και οι γυναίκες να μπορούν να υπερυψωθούν, παρά το όνομα του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας. Γνωρίζω ότι ήλθε στον κόσμο αυτές τις τελευταίες ημέρες, ότι απένειμε ουράνια εξουσία σε ένα ταπεινό αγόρι το οποίο επιζητούσε την αλήθεια, και το αποτέλεσμα αυτού ήταν η οργάνωση της Εκκλησίας με την οποία έχουμε προσδιορισθεί. Και υπάρχει με αυτήν η δύναμη του Θεού προς σωτηρία σε όλους όσοι πιστεύουν.²⁰

Προσεύχομαι ώστε να μπορέσουμε να ζήσουμε κατά τρόπον, ώστε να είμαστε άξια παραδείγματα του σκοπού Του. Προσεύχομαι ώστε η ζωή μας να μπορεί να είναι τέτοια, ούτως ώστε να δείξουμε με αυτήν ότι πράγματι πιστεύουμε στον Κύριο Ιησού Χριστό.²¹ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 34.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Διαβάστε την ιστορία στη σελίδα 23. Πώς θα απαντούσατε σε κάποιον που λέγει ότι οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών δεν πιστεύουν στον Ιησού Χριστό;
2. Ο Πρόεδρος Σμιθ δίδαξε: «Οχι μόνον πιστεύουμε ότι ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ έζησε επί της γης, αλλά πιστεύουμε ότι ακόμη ζει» (σελίδα 25). Ποιους λόγους έχουν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών να πιστεύουν ότι ο Ιησούς Χριστός ζει σήμερα; Ποιους λόγους έχετε εσείς προσωπικώς να το πιστεύετε αυτό;
3. Επανεξετάστε εν συντομία τις σελίδες 26–30. Ποιες είναι μερικές ιστορίες ή περικοπές από τις γραφές που έχουν ενδυναμώσει τη μαρτυρία σας ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού; Διαβάστε το Νεφί Α΄ 10:17 και σκεφθείτε τρόπους με τους οποίους μπορείτε να αυξήσετε την κατανόησή σας για την αποστολή του Σωτήρος.

4. Καθώς διαβάζετε τη σελίδα 30, σκεφθείτε πώς η υπακοή στις αρχές και τις διατάξεις του ευαγγελίου έχει ενδυναμώσει τη μαρτυρία σας για τον Ιησού Χριστό. Τι μπορούν να κάνουν οι γονείς, προκειμένου να βοηθήσουν τα παιδιά τους να αποκτήσουν αυτήν τη μαρτυρία;
5. Τι σκέψεις ή συναισθήματα έχετε καθώς διαβάζετε τη μαρτυρία του Προέδρου Σμιθ στις σελίδες 31–33; Σκεφθείτε φορές που είδατε να αλλάζει η ζωή των ανθρώπων χάριν του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Πώς το ευαγγέλιο άλλαξε τη ζωή σας;

Σχετιζόμενες γραφές: Κατά Ματθαίον 16:15–17, 17:1–5, Νεφί Β΄ 25:26, Άλμα 5:45–48, Διδαχή και Διαθήκες 76:22–24, 110:1–4

Βοήθεια διδασκαλίας: «[Αποφεύγετε] τον πειρασμό να καλύπτετε τόση πολλή ύλη... Διδάσκουμε στους ανθρώπους, όχι την ύλη αυτή καθ' εαυτήν και ...κάθε σκιαγράφιση μαθήματος που έχω δει, θα έχει αναπόφευκτα περισσότερη ύλη απ' ό,τι μπορούμε πιθανώς να καλύψουμε στον διαθέσιμο χρόνο» (Τζέφρυ Χόλαντ, “Teaching and Learning in the Church,” *Ensign*, Ιούνιος 2007, 91).

Σημειώσεις

1. Στο *Deseret News*, Δεκ. 27, 1924, τμήμα της Εκκλησίας, 6. Βλέπε, επίσης, *Sharing the Gospel with Others*, επιλογή υπό Preston Nibley (1948), 201–2.
2. “Testimony of Elder George Albert Smith,” *Liahona: The Elders’ Journal*, 2 Φεβρ. 1915, 502.
3. Στο Ρόμπερτ Σίμπσον, *The Powers and Responsibilities of the Priesthood*, Brigham Young University Speeches of the Year (31 Μαρτίου 1964), 8.
4. Στο *Deseret News*, 27 Δεκεμβρίου 1924, τμήμα της Εκκλησίας, 6.
5. Στο *Deseret News*, 15 Ιανουαρίου 1927, τμήμα της Εκκλησίας, 8.
6. Στο Conference Report, Οκτ. 1921, 39.
7. Στο Conference Report, Απρ. 1918, 39.
8. Στο Conference Report, Απρ. 1904, 63.
9. Στο *Deseret News*, 27 Δεκεμβρίου 1924, τμήμα της Εκκλησίας, 6.
10. Στο Conference Report, Οκτ. 1950, 156.
11. Στο Conference Report, Απρ. 1939, 120–21.
12. Στο Conference Report, Απρ. 1905, 61.
13. Στο Conference Report, Απρ. 1939, 121–22.
14. Στο Conference Report, Απρ. 1905, 61–62.
15. Στο *Deseret News*, 15 Ιανουαρίου 1927, τμήμα της Εκκλησίας, 8.
16. Στο *Deseret News*, 27 Δεκεμβρίου 1924, τμήμα της Εκκλησίας, 6.
17. *Sharing the Gospel with Others*, 206. Ομιλία δοθείσα στις 4 Νοεμβρίου 1945, στην Ουάσινγκτον, D.C.
18. Στο *Deseret News*, 27 Δεκεμβρίου 1924, τμήμα της Εκκλησίας, 6.
19. *Sharing the Gospel with Others*, 211, 214. Ομιλία δοθείσα στις 4 Νοεμβρίου 1945, στην Ουάσινγκτον, D.C.
20. Στο Conference Report, Οκτ. 1927, 48–50.
21. Στο *Deseret News*, 2 Ιανουαρίου 1907, 31.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ, όργανο του Θεού στην αποκατάσταση της αληθείας

Μέσω του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ, ο Θεός αποκατέστησε το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού στην καθαρότητά του.

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Κοντά στην 100η επέτειο από τη γέννηση του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ, ο Πρεσβύτερος Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ ταξίδευσε με τον Πρόεδρο Τζόζεφ Φ. Σμιθ και άλλους, προκειμένου να επισκεφθούν σημαντικά μέρη στη ζωή του Προφήτου. Το πρωί της 23ης Δεκεμβρίου 1905, αφιερώθηκε ένα μνημείο στον Τζόζεφ Σμιθ στη γενέτειρά του στο Βερμόντ. Ήταν μία συγκινητική εμπειρία για τον Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ και όσους τον συνόδευαν να είναι σε ένα μέρος τέτοιας σημασίας στην αποκατάσταση του ευαγγελίου. «Τα δάκρυά μας έρρεαν αβίαστα», ενθυμήθηκε. «Υπό την επιρροή του Πνεύματος, κάθε ψυχή ένωσε ταπεινοφροσύνη, κάθε καρδιά μαλάκωσε και αγαλλιάσαμε με τις ευλογίες του Επουρανίου Πατρός μας». ¹ Ζητήθηκε από τον Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ να δώσει την τελική προσευχή κατά τις συγκεντρώσεις αφιερώσεως. Αφού συνόψισε την ημέρα στο ημερολόγιό του, έγραψε: «Έτσι, τελείωσε μία από τις πιο βαρυσήμαντες ημέρες της ζωής μου. Είμαι ευγνώμων που είμαι ένας εκ των λίγων ανθρώπων μας που βοήθησε στο έργο το οποίο μόλις ολοκληρώθηκε». ²

Αργότερα, πήγαν στην τοποθεσία του Πρώτου Οράματος, στην Παλμύρα της Νέας Υόρκης. Ο Πρεσβύτερος Σμιθ ενθυμήθηκε: «Πήγαμε στο δάσος, όπου ο Τζόζεφ είχε γονατίσει και ζητήσει από τον Κύριο να τον κατατοπίσει σε ποια εκκλησία θα έπρεπε να προσχωρήσει. Είχαμε την έμπνευση να τραγουδήσουμε, σε εκείνο το ηγιασμένο μέρος, τον όμορφο... ύμνο ‘Το πρωί με την αυγούλα’». ³

Στις 23 Δεκεμβρίου 1905, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ συμμετείχε με άλλους ηγέτες της Εκκλησίας στην αφιέρωση ενός μνημείου στη γενέτειρα του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ.

Αφού επεσκεφθήσαν τον λόφο Κουμώρα, τον Ναό στο Κίρτλαντ και άλλες τοποθεσίες σχετικές με την αποστολή του Προφήτου, η ομάδα εκλήθη σύσσωμη από τον Πρόεδρο Τζόζεφ Φ. Σμιθ την τελευταία βραδιά του ταξιδιού. «Αφού τραγουδήσαμε διάφορα τραγούδια της Σιών, επιτράπη σε κάθε μέλος της ομάδος να καταθέσει μαρτυρία για την καλοσύνη και την ευσπλαχνία του Πατρός μας προς εμάς. Το Πνεύμα του Κυρίου εκχύθηκε επάνω μας και χύσαμε δάκρυα χαράς και ευτυχίας»⁴ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 46.]

Μερικά χρόνια αργότερα, ενώ ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ υπηρετούσε ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, εξεδόθησαν ορισμένα βιβλία τα οποία επιχειρούσαν να δυσφημίσουν τον Τζόζεφ Σμιθ. Σε μία γενική συνέλευση της Εκκλησίας, ο Πρόεδρος Σμιθ με τόλμη υπερασπίσθηκε τον Προφήτη, καταθέτοντας μαρτυρία για την αποστολή του με τα λόγια αυτά:

«Πολλά από τα οφέλη και τις ευλογίες που έχω λάβει, έχουν προέλθει μέσω εκείνου του ανδρός ο οποίος έδωσε τη ζωή του για το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Υπάρχουν ορισμένοι που τον μείωσαν, αλλά θα ήθελα να πω ότι όσοι το έχουν κάνει, θα ξεχασθούν και το υπόλειμμά τους θα επιστρέψει στη μητέρα γη, εάν δεν έχει ήδη πάει, και η οσμή της αχρειότητός τους δεν θα πεθάνει ποτέ, ενώ η δόξα, η τιμή, η μεγαλοπρέπεια, το θάρρος και η πιστότητα που επέδειξε ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ θα προσδοθεί στο όνομά του διά παντός».⁵

Ο Πρεσβύτερος Χάρολντ Λη, τότε μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, είχε εντυπωσιασθεί τόσο από τη δήλωση αυτή, που διατηρούσε ένα απόκομμα αυτής στο πορτοφόλι του και την παρέθετε συχνά, επιθυμώντας τα λόγια του Προέδρου Σμιθ «να μπορέσουν να ακουστούν σε όλα τα πέρατα της γης».⁶

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Το πρώτο όραμα του Τζόζεφ Σμιθ κατέδειξε ότι οι ουρανοί δεν είναι σφραγισμένοι.

Πιστεύουμε ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας έχει μιλήσει κατά την εποχή μας..., ότι άκουσε την ταπεινή προσευχή ενός νέου στην Παλμύρα και εισάκουσε την προσευχή του και τον ευλόγησε με

τη γνώση της προσωπικότητός του, ώστε όλοι οι άνθρωποι να μπορέσουν να γνωρίσουν τον Κύριο, αν θέλουν.

Ήταν πολύ φυσικό το γεγονός ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήθελε να επιζητήσει τον Κύριο. Προήρχετο από... ανθρώπους οι οποίοι πίστευαν στον Επουράνιο Πατέρα μας, στην ουράνια αποστολή του Σωτήρος, στην αποτελεσματικότητα της προσευχής και ότι ο Θεός ακούει και απαντά στον λαό του, εάν ο τελευταίος πηγαίνει ενώπιόν του με το πέπον πνεύμα. Ήταν εύκολο να πιστέψει αυτός ο νέος άνδρας, διότι είχε γεννηθεί και ανατραφεί σε μία οικογένεια πιστών. Και όταν πήγε στο δάσος ανταποκρινόμενος στην παραγγελία από τη γραφή (Ιακώβου 1:5): «Αν, όμως, κάποιος από σας είναι ελλιπής σε σοφία, ας ζητάει από τον Θεό, που δίνει σε όλους πλούσια, και χωρίς να ονειδίζει· και θα του δοθεί», πίστεψε ότι η προσευχή του θα εισακούετο και ο Επουράνιος Πατέρας μας έχει υποσχεθεί στα τέκνα του από την αρχή ότι «με την πίστη τα πάντα γίνονται γνωστά».⁷

Η πίστη του στον Θεό τον οδήγησε μακριά από το πιστεύω, κοινό κατά την εποχή του, ότι η Βίβλος περιείχε όλες τις αποκαλύψεις που ήταν δυνατόν να λάβουν οι άνθρωποι και ότι οι ουρανοί είχαν σφραγισθεί επάνω από το κεφάλι του. Προσευχήθηκε στον Κύριο και η προσευχή του εισακούσθηκε. Είδε τον Πατέρα και τον Υίο να κατέρχονται στη γη, περιβαλλόμενοι με ένδοξο φως. Έλαβε αδιαμφισβήτητη γνώση ότι είχαν σκηνώματα σαν τους ανθρώπους και ότι ήσαν υλικά άτομα· του μίλησαν και εκείνος άκουσε τη φωνή τους.⁸

Το αποτέλεσμα [της προσευχής του Τζόζεφ] ήταν αυτή η υπέροχη φανέρωση, ανόμοια με οιαδήποτε άλλη για την οποίαν έχουμε ακούσει στην ιστορία του κόσμου. Έχουμε ακούσει περιπτώσεις όπου ο Επουράνιος Πατέρας μας έχει φανερωθεί· έχουμε διαβάσει περιπτώσεις όπου ο Λυτρωτής της ανθρωπότητας φανερώθηκε· όμως δεν έχουμε διαβάσει ποτέ καμία περίπτωση όπου ο Πατέρας και ο Υιός να έχουν εμφανισθεί πριν σε οιονδήποτε ζωνον και να έχουν μιλήσει σε αυτό το άτομο.

Οι άνθρωποι του κόσμου δεν το πιστεύουν. Οι άνδρες και οι γυναίκες έχουν διδαχθεί ότι οι ουρανοί έχουν σφραγισθεί..., και όταν αυτός ο νέος διεκήρυξε ότι κατά την εποχή μας, την εποχή που χρειαζόμασταν πάνω απ' όλα φως, όταν οι άνδρες και οι γυναίκες

πήγαιναν πέρα-δώθε για τον λόγο του Θεού και δεν μπορούσαν να τον βρουν, όπως είχε προλεχθεί από τους παλαιούς προφήτες [βλέπε Αμώς 8:11–12], ο Κύριος είχε φανερωθεί, εκείνος [ο Τζόζεφ] είχε γελοιοποιηθεί. ... Η δήλωσή του απερρίφθη και αυτοί που θα έπρεπε να είναι φίλοι του, απομακρύνθηκαν από εκείνον και μάλιστα είπαν ότι ήταν κάτι του πονηρού. Ποια ήταν η μαρτυρία του αγοριού;

«... Είχα πράγματι δει ένα φως, και μέσα σ' αυτό το φως είδα δυο Άτομα, και πράγματι μου μίλησαν. Και παρόλο που μισήθηκα και καταδιώχτηκα επειδή είπα ότι είχα δει ένα όραμα, εντούτοις ήταν αλήθεια. Και ενώ με καταδίωκαν, βρίζοντάς με, και λέγοντας κάθε είδους κακό ψευδώς εναντίον μου επειδή έτσι έλεγα, κατέληξα να λέω μέσα στην καρδιά μου: Γιατί με καταδιώκετε που λέω την αλήθεια; Είδα πράγματι ένα όραμα. Και ποιος είμαι εγώ για να αντισταθώ στο Θεό ή γιατί ο κόσμος θέλει να με κάνει να αρνηθώ αυτό που πράγματι είχα δει; Γιατί είχα δει ένα όραμα. Το ήξερα, και δεν μπορούσα να το αρνηθώ, ούτε καν τολμούσα να το αρνηθώ. Τουλάχιστον ήξερα ότι αν το αρνιόμουν θα πρόσβαλα το Θεό, και θα κατέληγα σε καταδίκη». [Βλέπε Τζόζεφ Σμιθ—Ιστορία 1:25.]⁹

Το έτος 1830, όταν αυτή η Εκκλησία οργανώθηκε, δεν υπήρχε επί της γης κάποια εκκλησιαστική οργάνωση η οποία θα ανακρίνωνε ότι πίστευαν πως ο Θεός θα απεκαλύπτετο στα τέκνα των ανθρώπων. Οι διδασκαλίες των εκκλησιών ήσαν όλες ενάντιες σε αυτό και ο Πατέρας μας είδε το μάταιο των προσπαθειών να σώσει τους υιούς και τις θυγατέρες του έως ότου μπορούσαν να λάβουν την έμπνευση να έλθουν σε εκείνον με την πίστη ότι θα άκουγε και θα εισάκουε τις προσευχές τους. Όταν ο μικρός προφήτης είδε τον Πατέρα και τον Υιό στο δάσος στην Παλμύρα και συνειδητοποίησε ότι ήσαν όντως άτομα, ότι μπορούσαν να ακούσουν και να απαντήσουν σε όσα έλεγε εκείνος, άρχισε μία νέα εποχή σε αυτόν τον κόσμο και ετέθη το θεμέλιο για την πίστη των τέκνων των ανθρώπων. Τώρα θα μπορούσαν να προσεύχονται στον Πατέρα μας στους ουρανούς και να συνειδητοποιούν ότι μπορούσε να ακούσει και να εισακούσει τις προσευχές τους, ότι υπήρχε μία σχέση μεταξύ των ουρανών και της γης.¹⁰ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 47.]

Το Πρώτο Όραμα του Τζόζεφ Σμιθ «άρχισε μία νέα εποχή σε αυτόν τον κόσμο και ετέθη το θεμέλιο για την πίστη των τέκνων των ανθρώπων».

**Μολονότι νέος και άπειρος, ο Τζόζεφ Σμιθ
εκλήθη να αποκαταστήσει την αληθινή
Εκκλησία του Ιησού Χριστού.**

Η πίστη παρακίνησε τον Τζόζεφ να επιζητήσει τον Θεό με προσευχή και να ερωτήσει σε ποια εκκλησία θα έπρεπε να προσχωρήσει. Ποια ήταν η απάντηση; Μήπως είπε ο Κύριος: «Παιδί μου, όλες είναι καλές, όλες προσπαθούν να τηρούν τις εντολές μου, εγκρίνω τους άνδρες οι οποίοι είναι ηγέτες όλων αυτών των εκκλησιών, σε οιαδήποτε εκκλησία πας είναι καλά, θα σε οδηγήσουν όλες πίσω στην παρουσία του Επουρανίου Πατρός μας;

Το αγόρι ενδεχομένως να ανέμενε μία τέτοια απάντηση βάσει των υπαρχουσών συνθηκών. Όμως, ήθελε να μάθει τι να κάνει και είχε πλήρη πίστη ότι ο Κύριος θα του έλεγε. Επομένως, προσευχήθηκε, ερώτησε σε ποια εκκλησία θα έπρεπε να προσχωρήσει και υποθέτω ότι εξεπλάγη όταν [του ελέχθη]: «[Μην] προσχωρήσει[ς] σε καμία απ' αυτές. Με πλησιάζουν με τα χείλη τους, όμως η καρδιά τους απέχει μακριά από εμένα, διδάσκουν ως διδαχές τις εντολές των ανθρώπων, έχοντας τη μορφή της ευσεβείας, αλλά αρνούνται τη δύναμή της». [Βλέπε Τζόζεφ Σμιθ—Ιστορία 1:19.] Σκεφθείτε ένα αγόρι δεκατεσσάρων ετών να σηκώνεται από τα γόνατά του στο δάσος κοντά στο σπίτι του και να ανακοινώνει στον κόσμο ένα τέτοιο μήνυμα όπως αυτό! Μπορείτε να φαντασθείτε ότι ένας νέος θα είχε τολμήσει να κάνει ένα τέτοιο πράγμα; Όμως με τη μαρτυρία που του είχε δοθεί από τον Επουράνιο Πατέρα του, με αυτήν την εντολή από τον ίδιο τον Κύριο, τόλμησε να κάνει οτιδήποτε άλλο από το να ανακοινώσει ότι ο Κύριος του είχε μιλήσει;¹¹

Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν μόνον ένα αγόρι, όταν τα χέρια των Πέτρου, Ιακώβου και Ιωάννου ετέθησαν επί της κεφαλής του και χειροτονήθηκε στη Μελχισεδική Ιεροσύνη,—εκείνος και ο Όλιβερ Κάουντερυ. Λίγο αργότερα, ο Τζόζεφ Σμιθ έλαβε οδηγίες να οργανώσει μία Εκκλησία. Ήταν απλώς νεαρός άνδρας, αλλά την οργάνωσε υπό την διεύθυνσιν του Λυτρωτή της ανθρωπότητας. Και ακολούθησε το πρότυπο της Εκκλησίας η οποία οργανώθηκε από τον Σωτήρα, όταν ήταν επί της γης. Δεν έχω καμία αμφιβολία ότι ήταν πολλοί που θεωρούσαν αυτόν τον νέο άνδρα τυγχάρπαστο και νόμιζαν ότι ήταν γελοίο κάποιος που δεν είχε εκπαιδευθεί να γίνει ηγέτης, να αποτολμούσε να είναι ηγέτης. Όμως, ήταν σαν τους άλλους υπηρέτες του Επουρανίου Πατρός μας οι οποίοι έζησαν επί της γης, οι οποίοι έχουν κληθεί από τον Κύριο να επιτελέσουν ένα ειδικό έργο, και η έλλειψη γνώσεως αναφορικώς προς τα του κόσμου δεν απέκλεισε την πιθανότητα να του δώσει ο Κύριος πληροφορίες οι οποίες τον κατέστησαν ίσο και μάλιστα ανώτερο από πολλές απόψεις από αυτούς που κατείχαν μεγάλες επίγειες ευκαιρίες, των οποίων εκείνος είχε στερηθεί.¹²

Αν και είχε καθυβρισθεί και είχε δοθεί ανακριβής εικόνα για το άτομό του, αν και τον είχαν καταφρονήσει όσοι θα έπρεπε να είναι φίλοι του, αν και του είχαν εναντιωθεί οι πολυμαθείς και οι

λόγιοι άνδρες του καιρού του, επέτυχε στην αποκατάσταση του ευαγγελίου της ζωής και της σωτηρίας και την ίδρυση της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών.

Ενώ οι δυνάμεις του κακού ήσαν πάντοτε ενεργές για την καταστροφή του, διατηρήθηκε από τον Κύριο, έως ότου ολοκληρώθηκε το έργο του και όλα τα κλειδιά και οι διατάξεις απαραίτητες για τη σωτηρία της ανθρωπίνης οικογένειας είχαν παραδοθεί εκ νέου στους ανθρώπους.¹³ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 47.]

**Οι αποκατασταθείσες αλήθειες μέσω
του Τζόζεφ Σμιθ φέρνουν γαλήνη και
αγαλλίαση σε όσους τις αποδέχονται.**

Από το αγόρι αυτό, το οποίο σε ηλικία δεκατεσσάρων ετών, είδε τον Πατέρα και τον Υιό, προήλθε αυτό το υπέροχο μήνυμα ότι ο Πατέρας μας στους ουρανούς και ο Υιός του, Ιησούς Χριστός, είναι ένδοξα άτομα, ότι ο Σωτήρας του κόσμου είχε αναστηθεί εκ νεκρών. Ο νέος αυτός είδε όσα εγνωρίζε ο κόσμος, αλλά για κάποιον λόγο είχε ξεχάσει, και άρχισε να δίδει μαρτυρία για αυτά στα τέκνα των ανθρώπων.¹⁴

[Στις αρχές της δεκαετίας του 1800] υπήρχαν λίγοι άνθρωποι στον κόσμο που πίστευαν σε έναν προσωπικό Θεό με σώμα. Όμως, μία θεϊκή εκδήλωση ήλθε τότε στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, όταν ήταν αγόρι, ούτε καν δεκαπέντε ετών, και είδε τον Πατέρα και τον Υιό και κατέθεσε μαρτυρία γι' αυτό. Εδέχθη επίσης επισκέψεις από άλλα ουράνια άτομα και ο Κύριος, μέσω αυτών του έδωσε επιπρόσθετες πληροφορίες για τα τέκνα των ανθρώπων, και εκείνος, με τον τρόπο του, έδωσε σε εμάς ή σε όσους προηγούνται ημών στην Εκκλησία την κατανόηση του σκοπού της ζωής. ...Η περιγραφή του για τους ουρανούς μάς εμπνέει με την επιθυμία να είμαστε άξιοι ενός σπιτικού εκεί, όταν τελειώσει η επίγεια ζωή μας. Η ανάσταση στην κυριολεξία και η περιγραφή των ουρανών και της κολάσεως έγινε τόσο απλά που, για να χρησιμοποιήσουμε μία γραφή «αυτός που θα περπατάει και οι μωροί δεν θα πλανιούνται». [Βλέπε Ησαΐα 35:8.]¹⁵

Μέσω εκείνου απεκαλύφθη η οικοδόμηση ναών, η αιωνιότητα της διαθήκης του γάμου και η σωτηρία για τους νεκρούς, φέρνοντας ανείπωτη χαρά σε χιλιάδες εκ των τέκνων του Πατρός μας.

«Λέγω προς όλους τους ανθρώπους παντού: Εξετάστε τις διδασκαλίες του ευαγγελίου του Κυρίου μας όπως απεκαλύφθησαν στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, ερευνήστε τις με προσευχή».

Οι αιώνιες αλήθειες που διατυπώθηκαν από εκείνον, ευρίσκουν τον δρόμο τους ανάμεσα στους λαούς της γης, φέρνοντας ειρήνη και ικανοποίηση σε όσους τις αποδέχονται.¹⁶

Ο Επουράνιος Πατέρας ήξερε τι ερχόταν, όταν κατά τις τελευταίες αυτές ημέρες αποκατέστησε το ευαγγέλιο στην καθαρότητά του. Ήξερε την αποστασία στον κόσμο ανάμεσα στα τέκνα του και ότι είχαν απομακρυνθεί από τη σαφή αλήθεια και με τη

μεγάλη του ευσπλαχνία απεκάλυψε αυτό το έργο των τελευταίων ημερών. Από τη χώρα επέλεξε ένα αγόρι ανάμεσα από τους ανθρώπους και το ενέπνευσε να αρχίσει το έργο το οποίο είχε ως προορισμό να επιφέρει επανάσταση στον θρησκευτικό κόσμο. Ήξερε ότι ο κόσμος αναζητούσε κάτι στο σκοτάος και με ευσπλαχνία αποκατέστησε το φως. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος κατά τον οποίον τα τέκνα των ανθρώπων να μπορούν να απολαύσουν αυτήν την ευτυχία παρά μόνον με τη ζωή της χρηστότητας και οι άνθρωποι δεν μπορούν να ζήσουν χρηστή ζωή και να μην είναι εναρμονισμένοι με την αλήθεια. Υπήρξε μεγάλο μέρος αληθείας στον κόσμο, αλλά ήταν τόσο αναμεμιγμένο με λάθη, που ο ίδιος ο Κύριος είπε στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ ότι οι άνθρωποι οι οποίοι ήσαν οι διδάσκαλοι και οι διδάκτορες στις εκκλησίες δίδασκαν για διδαχές τις εντολές των ανθρώπων και προειδοποίησε το αγόρι ότι δεν έπρεπε να προσχωρήσει σε αυτούς. Αποκατέστησε κατόπιν το ευαγγέλιο, τη δύναμη του Θεού προς σωτηρία, προς όλους όσοι θα πιστέψουν και θα υπακούσουν σε αυτό.¹⁷

Λέγω προς όλους τους ανθρώπους παντού: Εξετάστε τις διδασκαλίες του ευαγγελίου του Κυρίου μας όπως απεκαλύφθησαν στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, ερευνήστε τις με προσευχή και θα βρείτε τη θεραπεία για τις ασθένειες αυτού του κόσμου και δεν θα ανακαλυφθεί με κάποιον άλλον τρόπο.¹⁸ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 47.]

Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν πρόθυμος να δώσει τη ζωή του για τη μαρτυρία του.

Όπως είχε συμβεί με προφήτες τους οποίους είχε εμφανίσει ο Κύριος κατά το παρελθόν, φαινόταν απαραίτητο σε αυτήν την περίπτωση να επισφραγισθεί η μαρτυρία του υπηρέτη Του με το αίμα της ζωής του. Καμία πιο [οδυνηρή] σελίδα δεν θα βρεθεί στην ιστορία του κόσμου από αυτήν επάνω στην οποία έχουν εγγραφεί τα τελευταία λόγια του αγαπημένου μας Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ. Ήξερε ότι ο χρόνος του τελείωνε· συνειδητοποιούσε ότι η αποστολή της ζωής του είχε εκπληρωθεί. ...Και όταν ήλθε ο καιρός που ήλθε πρόσωπο με πρόσωπο με τον θάνατο, είπε: «Πηγαίνω σαν πρόβατο στη σφαγή. Όμως είμαι ήρεμος σαν καλοκαιριάτικο πρωινό. Έχω τη συνείδηση καθαρή προς το Θεό, και προς όλους

τους ανθρώπους. Θα πεθάνω αθώς, και το αίμα μου θα φωνάζει από το έδαφος για εκδίκηση, και κάποτε θα λένε για μένα -- ‘Δολοφονήθηκε εν ψυχρώ.’ [Βλέπε Δ&Δ 135:4.]

Δεν φοβόταν να σταθεί στο βήμα κρίσεως... και να απαντήσει για τις πράξεις που έχουν γίνει στο θνητό σώμα. Δεν φοβόταν να αντιμετωπίσει την κατηγορία που είχε απαγγελθεί εναντίον του, ότι εξαπατούσε τον λαό και τον μεταχειριζόταν αδικώς. Δεν φοβόταν το αποτέλεσμα της αποστολής της ζωής του και του τελικού θριάμβου του έργου το οποίο ήξερε ότι ήταν ουράνιας προελεύσεως και για το οποίο έδωσε τη ζωή του. Εντούτοις οι άνθρωποι του κόσμου, όπως κατά το παρελθόν, κρίνουν το έργο αυτό με το πνεύμα το ανθρώπινο. Δεν έχουν το Πνεύμα του Θεού, το οποίο θα τους έδιδε τη δυνατότητα να καταλάβουν ότι προήλθε από τον Πατέρα μας στους ουρανούς.¹⁹

Αυτός ο νέος ήταν τόσο βέβαιος για την αποκάλυψη που είχε λάβει και ήταν τόσο ανυπόμονος να μάθουν τα τέκνα του Πατρός του, όλα τους, την αλήθεια, ώστε από την εποχή που έλαβε τις πλάκες του Βιβλίου του Μόρμον από τον άγγελο Μορόνι, αφιέρωσε ολόκληρη τη ζωή του στην οργάνωση της Εκκλησίας και τη διάδοση της αληθείας. ... Έκαιγε στην ψυχή του τέτοια γνώση όπως αυτή που είχε ο Στέφανος [βλέπε Πράξεις 7:54–60], όπως είχε ο Λυτρωτής, ότι ο Επουράνιος Πατέρας κρατούσε τα ηνία, ότι το έργο του ήταν επί της γης, ότι η δύναμή του θα κυβερνούσε τελικώς, ότι αυτή η ζωή δεν ήταν παρά μέρος της αιωνιότητας. Ήταν προετοιμασμένος να εγκαταλείψει ένα μέρος της επίγειας ζωής του, εάν υπήρχε τέτοια ανάγκη, προκειμένου να μπορέσει να απολαύσει αιωνίως τη συντροφιά που τόσο ειλικρινώς αγαπούσε και τη συναναστροφή καλών ανδρών και γυναικών οι οποίοι έχουν κατοικήσει και κατοικούν επί της γης και θα κατοικήσουν εκ νέου επί της γης, όταν γίνει το σελέστιο βασίλειο.²⁰

Ο Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε ότι ήξερε ότι υπήρχε ζωή μετά θάνατον και ότι ήξερε πως ο Θεός ζει και πως ο Θεός ήξερε ότι εκείνος ήξερε ότι ο Θεός ζει. Ήταν πρόθυμος να θυσιάσει τη ζωή του, προκειμένου εσείς, αδελφοί και αδελφές μου, να μπορέσετε να έχετε την πίστη σας ενδυναμωμένη και η εμπιστοσύνη σας σε αυτόν να μην μπορεί να κλονισθεί. Ήξερε τον σκοπό αυτής της ζωής. Ήξερε ότι ήμαστε εδώ να προετοιμασθούμε για το μέλλον και για μια πιο

ένδοξη ύπαρξη. Και ήταν πρόθυμος, εάν υπήρχε τέτοια ανάγκη, να θυσιάσει τη ζωή του, όχι απλώς για να την χάσει, προς όφελός μας, αλλά επειδή ήξερε ότι ο Πατέρας είχε πει ότι όποιος έσωξε τη ζωή του, θα την έχανε, αλλά όποιος έχανε τη ζωή του για χάρη Του, θα την εύρισκε, δηλαδή την αιώνια ζωή [βλέπε Κατά Ματθαίον 16:25]. Αυτή η γνώση ήταν που κατέστησε δυνατόν στον Προφήτη και [τον] Πατριάρχη της Εκκλησίας [Χάουрум Σμιθ] τις πρώτες ημέρες να [αφήσουν πίσω] αγαπημένα πρόσωπα, να φυλακισθούν και να δώσουν όλα όσα είχαν σε αυτόν τον κόσμο, όσα οι άνθρωποι μπορούν να δώσουν για τους αδελφούς τους—τη θνητή ζωή τους.²¹

Εν έτει 1830, η Εκκλησία ήταν οργανωμένη με έξι μέλη. Ο εναντίος πάσης χρηστότητας έχει επιδιώξει από εκείνη την ημέρα ως σήμερα να παρεμποδίσει την πρόοδό της και να την καταστρέψει. Διερωτώμαι αν αυτός ο σπουδαίος άνδρας, ο Τζόζεφ Σμιθ, ο οποίος έδωσε τη ζωή του, ώστε να μπορέσει να οργανωθεί η Εκκλησία και να συνεχίσει όπως είχε σκοπό ο Κύριος, μπορεί να δει την Εκκλησία όπως υπάρχει σήμερα, με τους κλάδους της εδραιωμένους σε όλα τα μέρη του κόσμου και να συνειδητοποιήσει ότι κάθε ημέρα, αφού πέθανε μαρτυρικά, αφού θυσίασε τη ζωή του και σφράγισε τη μαρτυρία του με το αίμα του, η Εκκλησία έχει γίνει δυνατώτερη από την εποχή κατά το παρελθόν.²² [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 47.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Σκεφθείτε τις εμπειρίες που ο Πρόεδρος Σμιθ περιγράφει στις τρεις πρώτες παραγράφους από το «Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ» (σελίδες 35–37). Ποιες εμπειρίες στη ζωή σας έχουν ενδυναμώσει τη μαρτυρία σας για τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ; Καθώς διαβάζετε αυτό το κεφάλαιο, προσδιορίστε δηλώσεις από τις διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ, οι οποίες ενδυναμώνουν τη μαρτυρία σας και σκεφθείτε να τις αναφέρετε σε μέλη της οικογενείας σας, της απαρτίας της ιεροσύνης ή της Ανακουφιστικής Εταιρείας.

2. Επανεξετάστε το πρώτο τμήμα των διδασκαλιών (σελίδες 37–39) και επανεξετάστε την αφήγηση του Τζόζεφ Σμιθ για το Πρώτο Όραμα (βλέπε Τζόζεφ Σμιθ—Ιστορία 1:10–19). Πώς έχει επηρεάσει το Πρώτο Όραμα την πίστη σας στον Θεό; Πώς το έχετε δει να επηρεάζει την πίστη άλλων;
3. Μελετήστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 40 και διαβάστε το Διδαχή και Διαθήκες 1:17–19. Τι μπορούμε να μάθουμε σχετικά με την υπηρέτηση στην Εκκλησία από το παράδειγμα του Τζόζεφ Σμιθ; Σκεφθείτε κάποια φορά που αναλάβατε μία ανάθεση από τον Κύριο και δεν νιώθατε ότι πληρούσατε τις προϋποθέσεις. Πώς σας βοήθησε ο Κύριος;
4. Ποιες είναι ορισμένες εκ των αληθειών που απεκάλυψε ο Κύριος μέσω του Τζόζεφ Σμιθ; (Για ορισμένα παραδείγματα αυτών των αληθειών, βλέπε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 42.) Πώς έχει ευλογηθεί η ζωή σας, επειδή γνωρίζετε αυτές τις αλήθειες;
5. Καθώς συλλογίζεσθε την τελευταία παράγραφο των διδασκαλιών (σελίδα 46), εξετάστε τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να βοηθήσετε την Εκκλησία να εξακολουθήσει να γίνεται ισχυρότερη.

Σχετιζόμενες γραφές: Ησαΐας 29:13–14, Προς Κορινθίους Α΄ 1:26–27, Νεφί Β΄ 3:5–9, 11–15, Διδαχή και Διαθήκες 135

Βοήθεια διδασκαλίας: «Προκειμένου να ενθαρρύνετε τη συζήτηση, χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις στο τέλος του κεφαλαίου. ...Θα μπορούσατε επίσης να κάνετε τις δικές σας ερωτήσεις ειδικώς για όσους διδάσκετε. Παραδείγματος χάριν, θα μπορούσατε να ερωτήσετε τους συμμετέχοντες πώς μπορούν να εφαρμόσουν τις διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ στις ευθύνες τους ως γονέων ή ως οικογενειακών διδασκάλων ή επισκεπτριών διδασκαλισσών» (από τη σελίδα vii αυτού του βιβλίου).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Απρ. 1906, 54.
2. Καταχώριση ημερολογίου με ημερομηνία 23 Δεκεμβρίου 1905, George Albert Smith Family Papers, Πανεπιστήμιο της Γιούτα, κυτίο 73ο, βιβλίο 2ο, σελίδα 160η.
3. Στο Conference Report, Απρ. 1906, 56.
4. Στο Conference Report, Απρ. 1906, 57–58.
5. Στο Conference Report, Απρ. 1946, 181–82.
6. Χάρολντ Λη, στο Conference Report, Οκτ. 1947, 67.
7. Στο Conference Report, Οκτ. 1921, 158–59.
8. “The Latter-day Prophet,” *Millennial Star*, 7 Δεκεμβρίου 1905, 822.
9. Στο Conference Report, Οκτ. 1921, 159–60.
10. Στο Conference Report, Απρ. 1917, 37.
11. Στο Conference Report, Οκτ. 1921, 159–60.
12. Στο Conference Report, Απρ. 1927, 83.
13. “The Latter-day Prophet,” 823.
14. Στο Conference Report, Οκτ. 1921, 160.
15. Στο Conference Report, Απρ. 1934, 26.
16. “The Latter-day Prophet,” 823.
17. Στο Conference Report, Οκτ. 1916, 46–47.
18. Στο Conference Report, Οκτ. 1931, 121.
19. Στο Conference Report, Απρ. 1904, 63–64.
20. Στο Conference Report, Οκτ. 1927, 48.
21. Στο Conference Report, Απρ. 1905, 62–63.
22. Στο Conference Report, Οκτ. 1945, 18.

Η Αγία Ιεροσύνη—για την ευλόγηση των τέκνων του Θεού

Η ιεροσύνη είναι η εξουσία του Θεού. Όσοι έχουν την ιεροσύνη, πρέπει να είναι άξιοι και να την χρησιμοποιούν, προκειμένου να ευλογούν άλλους.

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Κατά τη διάρκεια της συγκεντρώσεως ιεροσύνης της γενικής συνελεύσεως στις 2 Οκτωβρίου 1948, ο Πρόεδρος Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ είπε:

«Διερωτώμαι ενίοτε εάν ως πατέρες καταβάλλουμε προσπάθειες να εξηγούμε στα αγόρια μας τη σοβαρότητα της υποχρεώσεως που αναλαμβάνει, όταν ένα αγόρι γίνεται διάκονος. Διερωτώμαι, όταν ένα αγόρι χειροτονείται διάκονος, εάν ο πατέρας τού δίδει την ευκαιρία να νιώσει ότι έχει κάτι τώρα που είναι αιωνίως σημαντικό...

»Θυμάμαι, σαν να ήταν χθες, όταν ο Τζων Τίνγκι έθεσε τα χέρια του επί της κεφαλής μου και με χειροτόνησε διάκονο. Το ζήτημα μου παρουσιάσθηκε κατά τέτοιο τρόπο καθώς και η σημασία αυτού, ώστε ένιωσα ότι ήταν μεγάλη τιμή. Το αποτέλεσμα ήταν μία ευλογία για εμένα και κατόπιν, ύστερα από σύντομο διάστημα, έλαβα άλλες χειροτονήσεις. Όμως, σε κάθε περίπτωση έτιθετο το θεμέλιο στον νου μου ότι επρόκειτο περί μίας ευκαιρίας για άλλη μία ευλογία».¹

Στην ίδια ομιλία, ο Πρόεδρος Σμιθ δίδαξε ότι μία εκ των ευλογιών που προέρχονται από τη χειροτόνηση στην ιεροσύνη είναι η ευκαιρία να ευλογούμε τη ζωή των άλλων. Ως παράδειγμα, έκανε λόγο περί ενός σημαίνοντος φέροντος την ιεροσύνη—ενός οικογενειακού διδασκάλου—από τη νεανική του ηλικία:

«Διερωτώμαι, όταν [ένα] αγόρι χειροτονείται διάκονος, εάν ο πατέρας του δίδει την ευκαιρία να νιώσει ότι έχει κάτι τώρα που είναι αιωνίως σημαντικό».

«Ο Ρόντυ Μπάντζερ ήταν διδάσκαλος στο σπιτικό του πατέρα μου για χρόνια και σπουδαίος άνδρας. Όποτε ερχόταν, η οικογένεια συγκεντρωνόταν και εκείνος καθόταν και μας έκανε ερωτήσεις και μας έλεγε τα πράγματα που νόμιζε ότι οφείλαμε να κατανοήσουμε. Και θέλω να σας πω ότι όταν ερχόταν σπίτι μας, έφερνε το πνεύμα του Κυρίου μαζί του. Και όταν έφευγε, νιώθαμε ότι είχαμε επίσκεψη από έναν υπηρέτη του Κυρίου».²

Ο Πρόεδρος Σμιθ ολοκλήρωσε, εκφράζοντας την επιθυμία του να υπηρετούν οι ηγέτες της ιεροσύνης τα μέλη του τομέως και του πασσάλου τους και «να μη χάνουν ευκαιρία να βοηθούν να ανυψώνουν και να αναπτύσσουν πνευματικώς και να τα οδηγούν να γίνουν αυτό που θα ήθελε ο Πατέρας μας να γίνουν».³ [Βλέπε πρόταση 1η στη σελίδα 58.]

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Ο Ιησούς Χριστός αποκατέστησε την ουράνια εξουσία κατά τη διάρκεια της θνητής διακονίας Του.

Όταν ο Σωτήρας ήλθε κατά το μεσουράνημα του χρόνου, βρήκε τη σπουδαία πόλη της Ιερουσαλήμ να βρίθει διαφθοράς. Οι κάτοικοι ζούσαν κατά τέτοιο τρόπο, ώστε είχαν χάσει ουράνια εξουσία, και έτσι [ο Θεός] έστειλε τον Υιό Του στον κόσμο και άρχισε εκ νέου μία Εκκλησία που είχε ουράνια εξουσία. ...Υπήρχαν εκείνοι στη συγγενική Του σειρά που ήσαν καλοί άνθρωποι ...και υπήρχαν άλλοι που ιερουργούσαν ακόμη στην Ιεροσύνη, αλλά ήταν απαραίτητο να έλθει ο Σωτήρας και να αποκαταστήσει την ουράνια εξουσία.

...Όταν άρχισε τη διακονία Του, δεν κάλεσε για βοήθεια τους βασιλείς και τους κυβερνήτες και τους ιερείς και όσους ήσαν υψηλά στην εξουσία, αλλά κάλεσε τους ταπεινούς αλιείς και το αποτέλεσμα ήταν ότι συγκέντρωσε γύρω Του άνδρες, οι οποίοι μπορούσαν να διδαχθούν και όχι άνδρες που δεν θα Τον πίστευαν. Οργάνωσε μία Εκκλησία υπό την καθοδήγησιν του Επουρανίου Πατρός μας. Απένειμε ουράνια εξουσία στους συντρόφους Του και τους καθοδήγησε ως προς το τι θα έπρεπε να κάνουν... Είχε ουράνια εξουσία και οι ενάρετοι Τον ανεγνώρισαν ως Υιό του Θεού. Ορισμένοι Τον θεωρούν απλώς ως έναν καλό άνδρα.

Πιστεύουμε ότι ήλθε επί της γης όχι μόνον για να διδάξει στους ανθρώπους τι να κάνουν, αλλά επίσης για να απονεμίσει στους συντρόφους Του ουράνια εξουσία να χορηγούν τις διατάξεις της Εκκλησίας Του...

Κατά τις ημέρες του Σωτήρος, Εκείνος ήταν η προεδρεύουσα εξουσία. Αμέσως μετά από Εκείνον σε εξουσία υπήρχε η απαρτία δώδεκα ανδρών, επιλεγείσα υπ' Αυτού. Όταν απεβίωσε, η Απαρτία των Δώδεκα, όχι κάποιιοι συνήθεις άνδρες οι οποίοι αυτοαπεκλήθησαν απόστολοι, αλλά μία απαρτία δώδεκα ανδρών που είχε ουράνια εξουσία και την είχε λάβει από τον Ιησού Χριστό, έγινε η ηγεσία της Εκκλησίας.⁴ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 58.]

Η ιεροσύνη αποκατεστάθη κατά την εποχή μας από άνδρες που την έφεραν κατά την αρχαία εποχή.

Έχει καταγραφεί και αναγνωρισθεί στους ουρανοίς και επί της γης ότι θρησκείες και δόγματα πολλαπλασιάσθηκαν αφότου [ο Ιησούς Χριστός] έφυγε από τη γη και οι εκκλησίες αυξήθηκαν σε αριθμό επί της γης και, ως τις ημέρες του Τζόζεφ Σμιθ, του αγαπημένου μας προφήτου, υπήρχαν πολλά δόγματα. Υπήρχαν πολλοί άνδρες, οι οποίοι προσποιούνταν ότι είχαν ουράνια εξουσία, και νομίζω ότι ορισμένοι εξ αυτών νόμιζαν ότι την είχαν λάβει...

Όταν ήλθε ο καιρός και ο κόσμος είχε χάσει την εξουσία ή την Ιεροσύνη, ο Κύριος κάλεσε ένα ταπεινό αγόρι και του έδωσε μία θεϊκή εκδήλωση και του μίλησε, του είπε αυτό που θα έπρεπε να κάνει και απέστειλε άλλους αγγελιαφόρους και ουράνια πρόσωπα κατά διαστήματα, το αποτέλεσμα των οποίων ήταν η οργάνωση της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών και σε αυτήν την Εκκλησία απετέθη ουράνια εξουσία...

Όταν ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν νεαρός, ο Κύριος τού έδωσε οδηγίες να μεταφράσει το Βιβλίο του Μόρμον. Σε μία περίπτωση, όταν ο Τζόζεφ και ο Όλιβερ Κάουντερυ μετέφραζαν, ο Κύριος απέστειλε ένα άγιο πρόσωπο να απαντήσει στις ερωτήσεις τους περί βαπτίσεως. Ποιος ήταν εκείνος που ήλθε; Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, ο οποίος έφερε την Ααρωνική Ιεροσύνη. Από πού ήλθε; Ήλθε από τους ουρανοίς. ...Ενεφανίσθη στον Τζόζεφ Σμιθ και τον Όλιβερ Κάουντερυ ως ένδοξο, ανεστημένο πρόσωπο. Ήλθε, καθοδηγούμενος

«Άνδρες που έφεραν την Ιερουσόνη κατά το παρελθόν, ήλθαν και απένειμαν αυτήν την Ιερουσόνη σε ταπεινούς άνδρες».

από τον Επουράνιο Πατέρα μας, για να απονείμει την Ααρωνική Ιερουσόνη στον Τζόζεφ και τον Όλιβερ, διότι δεν ευρίσκετο άλλο μέρος σε όλον τον κόσμο. Ήταν απαραίτητο να ανοίξουν οι ουρανοί και ένας άνδρας που έφερε κατά το παρελθόν την Ιερουσόνη και ακόμη την έφερε, να έλθει και να την απονείμει.

Κατόπιν αυτού, ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, οι οποίοι έφεραν τη Μελχισεδική Ιερουσόνη, απένειμαν αυτήν την Ιερουσόνη στον Τζόζεφ και τον Όλιβερ, και ο Κύριος κατηύθυνε την οργάνωση της Εκκλησίας, με μία Προεδρία, αποτελούμενη από έναν πρόεδρο και δύο συμβούλους· επίσης μία Απαρτία Δώδεκα Αποστόλων, έναν Πατριάρχη, Αρχιερείς, Εβδομήκοντα, Πρεσβυτέρους, Ιερείς, Διδασκάλους και Διακόνους· το ίδιο είδος οργανώσεως που υπήρχε στην αρχική εκκλησία όσον αφορά στην εξουσία.⁵

Η ίδια εξουσία που είχε [ο Τζόζεφ Σμιθ] έχει απονεμηθεί στους υιούς σας και ο Πατέρας μας στους ουρανοί θα απαιτήσει από

αυτούς να εκτελέσουν διακονία στις διατάξεις του ευαγγελίου. Η ευθύνη την οποία έλαβε ο Τζόζεφ Σμιθ, δεν έχει χαθεί με τη θανάτου, αλλά έχει τεθεί επάνω σε άλλους ώμους. Ο Πατέρας μας στους ουρανοί έχει φανερώσει κατά διαστήματα αυτούς που είχαν την εξουσία να μιλούν εν ονόματί Του, να εκτελούν διακονία στις διατάξεις του ευαγγελίου και να ευλογούν τα τέκνα των ανθρώπων. Έχουν γίνει κοινωνοί αυτής της τιμής μαζί σας και μαζί με τα τέκνα σας.⁶

Είμαι ευγνώμων που σε αυτήν την εποχή και αυτούς τους καιρούς ο Κύριος έχει αποκαλύψει το ευαγγέλιο εκ νέου. Ο Πατέρας και ο Υιός ενεφανίσθησαν· άνδρες που έφεραν κατά το παρελθόν την Ιεροσύνη ήλθαν και απένειμαν αυτήν την Ιεροσύνη σε ταπεινούς άνδρες και εκείνοι με τη σειρά τους προστάχθηκαν να την απονεύουν σε άλλους. Έτσι, το ευαγγέλιο και η Ιεροσύνη έχουν γίνει προσιτά σε όλους που θα πληρούν τις προϋποθέσεις να λάβουν τα ίδια, και αυτός είναι ο τρόπος του Κυρίου.⁷

Η αποστολή σας είναι πολύ αξιοσημείωτη, άνδρες, που φέρετε την Ιεροσύνη. Επάνω σας έχει απονεμηθεί ουράνια εξουσία. Δεν αποκτήσατε το δικαίωμά σας να κηρύσσετε και να διδάσκετε το ευαγγέλιο και να ιεουργείτε στις διατάξεις του ως αποτέλεσμα εκπαιδύσεως σε κολέγιο ή σε πανεπιστήμιο. Λάβατε την εξουσία σας από άνδρες επιφορτισμένους από τα ουράνια να ενεργούν ως υπηρέτες του Κυρίου και σας απενεμήθη από αυτούς που την έλαβαν απευθείας από τον Ιησού Χριστό, τον Κύριό μας.⁸ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 59.]

Η δύναμη και η εξουσία του Θεού μπορεί να βρεθεί μόνον στην αληθινή Εκκλησία Του.

Άνθρωποι με έχουν ερωτήσει: «Τι περισσότερο όφελος υπάρχει στην εκκλησία σου παρά σε ορισμένες άλλες εκκλησίες;» Έχω προσπαθήσει με λεπτότητα να τους εξηγήσω τη διαφορά. Οιαδήποτε οργάνωση μπορεί να ομαδοποιείται για λατρεία, αλλά αυτό δεν της δίδει ουράνια εξουσία. Οιαδήποτε ομάδα εκκλησιών μπορεί να συγκεντρώνεται και να οργανώνει κοινοτικές εκκλησίες. Αυτό δεν απονέμει ουράνια εξουσία. Άνθρωποι μπορεί να ενώνονται για καλούς σκοπούς, αλλά η εξουσία από τον Επουράνιο Πατέρα αποκτάται μόνον με τον τρόπο του και ο τρόπος του κατά την προγενεστέρα

εποχή ήταν με την κλήση και χειροτόνηση ανδρών και το ξεχώρισμα αυτών για το έργο. Το ίδιο ισχύει και κατά την εποχή μας...

Οι άνθρωποι θα πρέπει να κατανοήσουν ότι απλώς το να υποκλίνονται στον Κύριο με προσευχή, δεν τους δίδει ουράνια εξουσία. Το να ζουν σύμφωνα με τα απαιτούμενα που είναι η εντιμότητα, η αρετή, η αλήθεια, κ.τ.λ. δεν τους δίδει ουράνια εξουσία. ... Δεν αρκεί να προσευχόμαστε, να παρευρισκόμαστε στην εκκλησία. Είναι απαραίτητο να έχουμε ουράνια εξουσία και ο ισχυρισμός ότι έχουμε αυτήν την εξουσία είναι που έχει επιφέρει σε αυτήν την Εκκλησία μεγάλη καταδίωξη η οποία την ακολουθεί από την αρχή. Όμως, είναι η αλήθεια και πολλά εκ των τέκνων του Πατρός μας αρχίζουν να παρατηρούν το αποτέλεσμα της ουράνιας εξουσίας σε αυτήν την Εκκλησία. Βλέπουν την ανάπτυξη που σημειώνεται στη ζωή ανδρών και γυναικών.⁹ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 59.]

Προσωπικώς, δεν θέλω οι άνθρωποι να νομίζουν ότι ευρίσκω λάθη και επικρίνω τους ανθρώπους εκείνους που ανήκουν σε διάφορα δόγματα του κόσμου. Είμαι ευγνώμων που υπάρχουν σε τόσα πολλά εξ αυτών καλοί άνδρες και καλές γυναίκες, οι οποίοι πιστεύουν σε Εκείνον και με το φως που έχουν, υπηρετούν τον Θεό· όμως γεγονός είναι ότι ο Πατέρας μας έχει ιδρύσει σε αυτόν τον κόσμο τη δική του Εκκλησία. Έχει απονείμει επάνω στους άνδρες αυτήν την εποχή την εξουσία του και δεν υπάρχει άλλη εξουσία στον κόσμο την οποία θα αναγνωρίσει παρά αυτήν την οποία ο ίδιος καθιέρωσε.¹⁰ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 59.]

Οι διατάξεις της ιεροσύνης είναι ουσιώδους σημασίας για να εισέλθουμε στο σελέστιο βασίλειο.

Αν ήμασταν σαν όλα τα άλλα δόγματα, ενδεχομένως να επιζητούσαμε τον Κύριο και να λαμβάναμε τις ευλογίες του, καθότι κάθε άνδρας που κάνει καλό σε αυτόν τον κόσμο, λαμβάνει μία ευλογία· ενδεχομένως να είχαμε όλες τις πρώτιστες αρετές και να τις κάναμε κτήμα μας, αλλά χωρίς τη δύναμη του Θεού και την εξουσία της αγίας Ιεροσύνης είναι αδύνατον οι άνθρωποι να προσεγγίσουν το σελέστιο βασίλειο.¹¹

Το μοναδικό σχέδιο που θα προετοιμάσει τους ανθρώπους για το σελέστιο βασίλειο είναι το σχέδιο που έχει δοθεί από τον Ιησού

Χριστό, τον Κύριό μας· και η μοναδική εξουσία που θα δώσει τις προϋποθέσεις στους ανθρώπους να διδάσκουν και να ιερούργουν στις διατάξεις του ευαγγελίου ορθώς, είναι η εξουσία του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας.¹²

Ο Τζόζεφ Σμιθ ο νεότερος εκλήθη από τον Θεό να γίνει προφήτης Του και μέσω αυτού αποκατεστάθη στη γη η Αγία Μελχισεδική Ιεροσύνη, η οποία είναι η δύναμη του Θεού μεταβιβασθείσα στον άνθρωπο να ενεργεί εν ονόματί Του. Μέσω αυτής της Ιεροσύνης κάθε διάταξη του ευαγγελίου του Κυρίου μας, Ιησού Χριστού, απαραίτητη για τη σωτηρία των τέκνων του ανθρώπου, χορηγείται εγκύρως.¹³

Πώς θα μας επηρέαζε, αν έπρεπε να αποχωρισθούμε την εξουσία την οποίαν μας έχει απονείμει ο Θεός; Θα σήμαινε ότι θα είχαν κλείσει για εμάς οι θύρες του σελέστιου βασιλείου. Θα σήμαινε ότι η κορυφαία ευλογία για την οποίαν έχω διδαχθεί να προσδοκώ από τότε που ήμουν παιδί, δεν θα πραγματοποιείτο. ...Τη συντροφιά των αγαπημένων μου... που μου είναι αγαπητοί σχεδόν όσο η ίδια η ζωή δεν θα μπορούσα να την απολαύσω στο σελέστιο βασίλειο.¹⁴

Η ιεροσύνη... είναι μία ευλογία η οποία, εάν είμαστε πιστοί, θα ανοίξει τις θύρες του σελέστιου βασιλείου και θα μας δώσει ένα μέρος να ζήσουμε εκεί καθ' όλη την αιωνιότητα. Μην αντιμετωπίσετε επιπόλαια αυτήν την πολύτιμη ευλογία.¹⁵ [Βλέπε πρόταση 6 στη σελίδα 59.]

Οι φέροντες την ιεροσύνη έχουν την ευθύνη να ζουν υποδειγματική ζωή και να χρησιμοποιούν την ιεροσύνη, για να ευλογούν άλλους.

Πόσο όμορφο είναι να συνειδητοποιεί κάποιος ότι άνδρες που είναι άξιοι, μπορούν να λάβουν [την] ιεροσύνη και με την εξουσία που τους έχει δοθεί, να κάνουν τόσα πολλά πράγματα τα οποία αποτελούν ευλογία για τα άλλα τέκνα του Πατρός μας.¹⁶

Δεν μπορείτε να πάτε έξω στον κόσμο σε οιαδήποτε άλλη Εκκλησία ή σε όλες τις άλλες Εκκλησίες και να βρείτε... άνδρες να φέρουν ουράνια εξουσία. Μην το ξεχνάτε αυτό. Ανήκετε σε ένα εκλεκτό σώμα ανδρών... επί των οποίων ετέθησαν χείρες και έλαβαν ουράνια εξουσία, καθιστώντας σας συμπράττοντες με τον

Δημιουργό των Ουρανών και της Γης. Δεν εννοώ ότι δεν μπορείτε να γελάτε, να χαμογελάτε και να απολαμβάνετε τη ζωή, αλλά εννοώ ότι θα πρέπει να υπάρχει βαθιά σε κάθε ψυχή η συνείδηση ότι: «Είμαι φύλακας του αδελφού μου. Φέρω την εξουσία από τον Κύριο Ιησού Χριστό—είμαι φέρων την Αγία Ιεροσύνη». Αν το κά-
νουμε αυτό, δεν θα βρεθούμε να αντιμετωπίζουμε επιπόλαια τα
ιερά όπως έχουν κάνει ορισμένοι κατά το παρελθόν.¹⁷

Το γεγονός ότι φέρουν την Ιεροσύνη θα είναι για πολλούς άν-
δρες καταδίκη, λόγω του τρόπου με τον οποίο την έχουν μετα-
χειρισθεί, θεωρώντας την ως κάτι πολύ σύνηθες.¹⁸

Ορισμένοι άνδρες νομίζουν ότι επειδή φέρουν την Ιεροσύνη,
μπορούν να συμπεριφέρονται κατά έναν ειδικό τρόπο στο σπι-
τικό τους. Θέλω να πω σε εσάς, άνδρες που φέρετε την Ιεροσύνη,
ότι δεν θα φθάσετε ποτέ στο σελέστιο βασίλειο, εκτός και αν τι-
μάτε τη σύζυγο και την οικογένειά σας και τους καθοδηγείτε και
τους δίδετε τις ευλογίες που θέλετε για τον εαυτό σας.¹⁹

Η εξουσία του Επουρανίου Πατρός μας είναι επί της γης για
την ευλογία της ανθρωπότητας, όχι για να γίνουν όσοι λαμβάνουν
αυτήν την εξουσία αλαζόνες, αλλά για να γίνουν ταπεινοί· όχι για
να αισθανθούν όσοι έχουν λάβει ειδικά προνόμια ότι είναι σημα-
ντικότεροι από άλλους, αλλά για να γίνουμε ταπεινοί στην ψυχή
μας, γεμάτοι προσευχές στην καρδιά μας και ευγενείς με όλους
τους ανθρώπους σε όλα όσα κάνουμε και συνεπώς να αποτελούμε
παράδειγμα με την έντιμη ζωή μας αυτού για το οποίο ο Επουρά-
νιος Πατέρας επιθυμεί να διδάσκουμε.²⁰

Το γεγονός ότι είμαστε μέλη της Εκκλησίας και φέρουμε την Ιε-
ροσύνη, δεν θα μας οδηγήσει κάπου, εκτός και αν είμαστε άξιοι. Ο
Κύριος έχει πει ότι κάθε ευλογία που επιθυμούμε, προϋποθέτει υπα-
κοή στις εντολές Του. Μπορεί να εξαπατούμε τους πλησίον μας και
μπορεί να εξαπατούμε τον εαυτό μας με την ιδέα ότι τα περνάμε
καλά, αλλά αν δεν τηρούμε τις εντολές του Επουρανίου Πατρός
μας, αν δεν φέρουμε αξίως αυτήν την αγία Ιεροσύνη που είναι τόσο
πολύτιμη, δεν θα βρούμε τη θέση μας στο σελέστιο βασίλειο.²¹

Εσάς αδελφοί... σας έχει απονεμηθεί η ιερά ευκαιρία, μία ιερά
εμπιστοσύνη. Έχετε λάβει τις ευλογίες της αγίας Ιεροσύνης. Ου-
ράνια εξουσία σας έχει απονεμηθεί και με αυτήν την εξουσία έχει

έλθει και η ευθύνη να υψώνετε τη φωνή σας και να ζείτε τη ζωή σας, ούτως ώστε οι άνθρωποι του κόσμου να μπορούν να γνωρίσουν τη διαφορά μεταξύ του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού και των άλλων οργανώσεων του κόσμου.²²

Όπου πηγαίνετε, να έχετε υπ' όψιν το γεγονός ότι τον αντιπροσωπεύετε, εκείνον ο οποίος είναι ο δημιουργός της υπάρξεώς σας. Η ιεροσύνη που φέρετε δεν είναι η ιεροσύνη του Τζόζεφ Σμιθ ή του Μπρίγκαμ Γιανγκ ή κάποιων άλλων ανδρών οι οποίοι έχουν κληθεί στην ηγεσία της Εκκλησίας στην πατρίδα ή στο εξωτερικό. Η ιεροσύνη που φέρετε είναι η δύναμη του Θεού απονεμηθείσα σε εσάς από τα ύψη. Άγια πρόσωπα έπρεπε να αποσταλούν στη γη... προκειμένου να αποκαταστήσουν αυτήν την ένδοξη ευλογία η οποία είχε χαθεί στη γη για εκατοντάδες χρόνια. Ασφαλώς οφείλουμε να είμαστε ευγνώμονες για τις ευλογίες μας.²³

Προσεύχομαι ώστε ο Κύριος να μας ευλογήσει όλους, ώστε να είμαστε άξιοι να φέρουμε την ιεροσύνη την οποία μας έχει προσφέρει και μας έχει απονεμίσει, ώστε όπου πηγαίνουμε οι άνθρωποι να μπορούν να λένουν: «Αυτός ο άνδρας είναι υπηρέτης του Κυρίου».²⁴ [Βλέπε πρόταση 7 στη σελίδα 59.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Σκεφθείτε τις εμπειρίες τις οποίες ο Πρόεδρος Σμιθ περιγράφει στις σελίδες 49–51. Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να βοηθήσουμε τους νέους άνδρες να προετοιμαστούν να χειροτονηθούν σε θέσεις της ιεροσύνης; Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να βοηθήσουμε τις νέες γυναίκες να καταλάβουν τη σημασία της δυνάμεως της ιεροσύνης στη ζωή τους; Γιατί είναι σημαντικό οι άνδρες και οι γυναίκες να μάθουν περί της ιεροσύνης;
2. Γιατί ήταν «απαραίτητο για τον Σωτήρα να... αποκαταστήσει την ουράνια εξουσία» (σελίδα 51) κατά τη διάρκεια της επίγειας διακονίας Του, εκτός από το να διδάξει το ευαγγέλιο;

3. Διαβάστε τις σελίδες 53–54 και την πρώτη παράγραφο στη σελίδα 54. Γιατί νομίζετε ότι ο Κύριος διαθέτει την εξουσία Του σε όλους τους άξιους άνδρες αντί να την περιορίζει σε λίγους με επίσημη εκπαίδευση;
4. Ο Πρόεδρος Σμιθ έκανε λόγο για την «ανάπτυξη που σημειώνεται στη ζωή ανδρών και γυναικών» χάριν της ιεροσύνης (σελίδα 55). Τι σημαίνει για εσάς αυτή η δήλωση; Τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να γαλουχήσετε τη δύναμη και την επιρροή της ιεροσύνης στη ζωή σας;
5. Καθώς επανεξετάζετε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 54, σκεφθείτε πώς θα απαντούσατε, αν κάποιος σας έκανε την ερώτηση που ετέθη στον Πρόεδρο Σμιθ: «Τι περισσότερο όφελος υπάρχει στην εκκλησία σου παρά σε ορισμένες άλλες εκκλησίες;»
6. Μελετήστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 55. Ποιες είναι ορισμένες εκ των «πολύτιμων ευλογιών» που έχετε λάβει χάριν της ιεροσύνης;
7. Καθώς μελετάτε το τελευταίο τμήμα των διδασκαλιών (σελίδες 56–58), αναζητήστε τις ευθύνες που, σύμφωνα με τον Πρόεδρο Σμιθ, συνοδεύουν την ιεροσύνη. Τι μπορούν να κάνουν τα μέλη της απαρτίας της ιεροσύνης, προκειμένου να υποστηρίξουν αλλήλους στις ευθύνες τους; Πώς μπορούν οι γυναίκες να βοηθήσουν τους φέροντες την ιεροσύνη να παραμείνουν πιστοί σε αυτές τις ευθύνες; Τι μπορούν να κάνουν οι φέροντες την ιεροσύνη, προκειμένου να υποστηρίξουν τις γυναίκες στον ουράνιο ρόλο τους;

Σχετιζόμενες γραφές: Κατά Ιωάννην 15:16, Άλμα 13:1–3, 6–10, Διαχή και Διαθήκες 84:19–22, Τζόζεφ Σμιθ—Ιστορία 1:68–72, Άρθρα της Πίστεως 1:5

Βοήθεια διδασκαλίας: «Καταθέστε μαρτυρία όποτε το Πνεύμα σας προτρέπει να το κάνετε, όχι μόνον στο τέλος του μαθήματος. Δώστε ευκαιρίες σε όσους διδάσκετε να καταθέσουν τη μαρτυρία τους» (*Teaching, No Greater Call*, 45).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Οκτ. 1948, 180–81.
2. Στο Conference Report, Οκτ. 1948, 186.
3. Στο Conference Report, Οκτ. 1948, 190.
4. “The Church with Divine Authority,” *Deseret News*, 28 Σεπτεμβρίου 1946, τμήμα της Εκκλησίας, 6.
5. “The Church with Divine Authority,” 6.
6. Στο Conference Report, Απρ. 1904, 64.
7. Στο Conference Report, Απρ. 1934, 28–29.
8. Στο Conference Report, Απρ. 1927, 83.
9. Στο Conference Report, Απρ. 1934, 28–29.
10. Στο Conference Report, Απρ. 1917, 37–38.
11. Στο Conference Report, Οκτ. 1926, 106.
12. Στο Conference Report, Απρ. 1934, 30.
13. “Message to Sunday School Teachers,” *Instructor*, Νοέμβρ. 1946, 501.
14. Στο Conference Report, Απρ. 1925, 65.
15. Στο Conference Report, Απρ. 1949, 191–92.
16. Στο Conference Report, Οκτ. 1950, 6.
17. Συνέλευση Εβδομήκοντα και ιεραποστολών τομέως, 4 Οκτωβρίου 1941, 7.
18. Στο Conference Report, Απρ. 1948, 184.
19. Στο Conference Report, Απρ. 1948, 184.
20. Στο Conference Report, Οκτ. 1928, 94.
21. Στο Conference Report, Απρ. 1943, 91–92.
22. Στο Conference Report, Οκτ. 1933, 25.
23. Στο Conference Report, Οκτ. 1945, 118.
24. Στο Conference Report, Οκτ. 1950, 182.

Υποστηρίζοντας αυτούς τους οποίους υποστηρίζει ο Κύριος

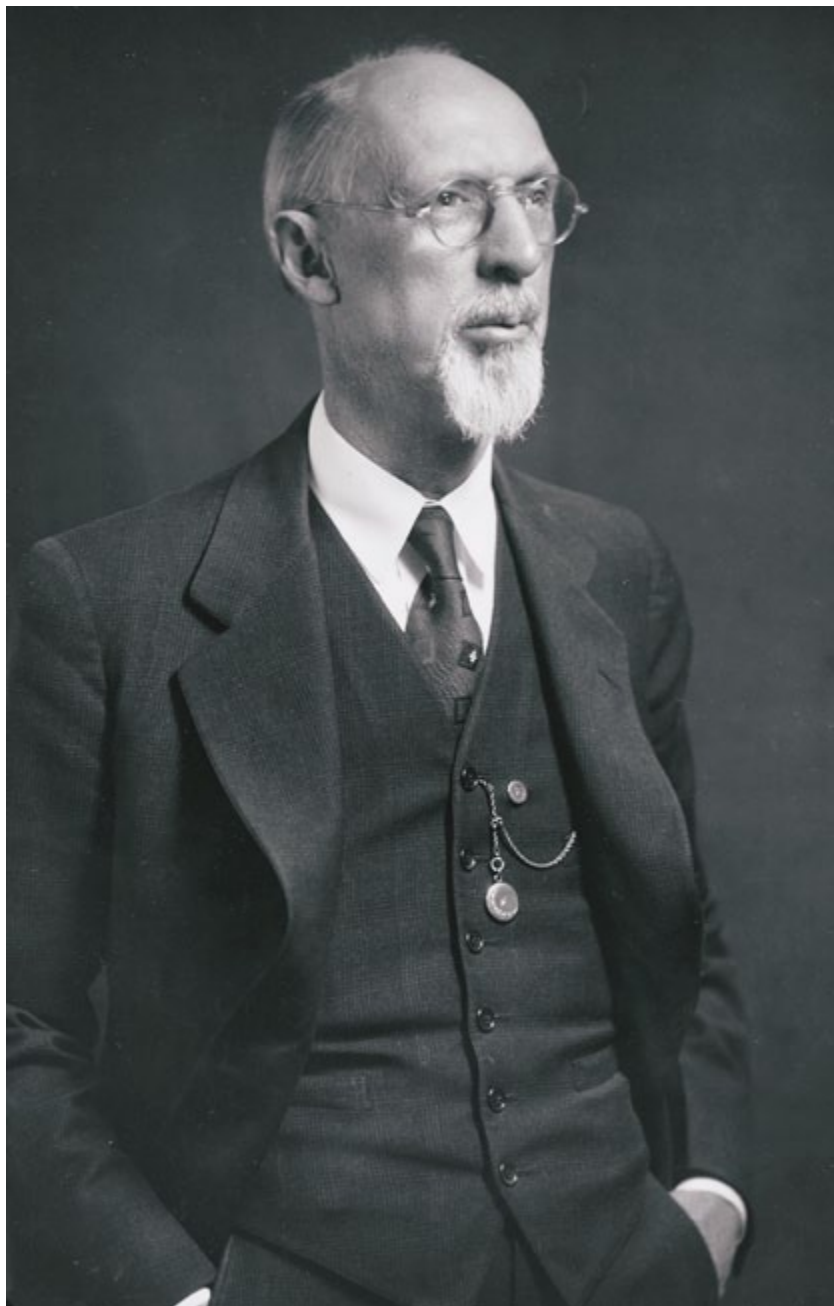
*Οι ηγέτες μας έχουν επιλεγεί από τον Κύριο
και Εκείνος αναμένει από εμάς να τους
υποστηρίξουμε με λόγια και έργα.*

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ υποστηρίχθηκε Πρόεδρος της Εκκλησίας στη γενική συνέλευση τον Οκτώβριο του 1945. Προς το τέλος της συνελεύσεως, ο Πρόεδρος Σμιθ εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του για την ψήφο υποστηρίξεως των Αγίων: «Σας ευχαριστώ για την εμπιστοσύνη η οποία εκδηλώθηκε, αδελφοί και αδελφές μου, ελπίζοντας ότι μπορώ να επιτύχω και έχοντας την υπόσχεση από ορισμένους εξ υμών ότι θα με βοηθήσετε να επιτύχω, διότι είμαι απλώς ένας άνδρας, ένας εκ των ταπεινοτέρων ανάμεσά σας, αλλά έχω κληθεί σε αυτήν την υπηρετήση—και δεν θα ήμουν εδώ, αν δεν ήξερα ότι είχα κληθεί—με την εξουσία του Επουρανίου Πατρός μας».

Και εν συνεχεία προσέθεσε αυτήν την παράκληση: «Θα χρειασθώ τη βοήθεια κάθε ανδρός και κάθε γυναικός και κάθε τέκνου, όχι για δική μου ευλογία, αλλά για δική σας και για την ευλογία των τέκνων των ανθρώπων όπου και αν είναι. Αυτό δεν είναι δική μου ευθύνη, αυτό είναι δική μας ευθύνη».¹

Όπως δεικνύουν οι διδασκαλίες σε αυτό το κεφάλαιο, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ κατάλαβε τα βαρέα φορτία που φέρει η Πρώτη Προεδρία, προτού ακόμη γίνει Πρόεδρος της Εκκλησίας. Δίδαξε στους Αγίους ότι η αφοσίωση και η πίστη τους μπορεί να βοηθήσει στην ανακούφιση από αυτά τα φορτία και έδωσε το παράδειγμα αυτής της αρχής κατά τη διάρκεια της υπηρετήσεώς του στην Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων.

*«Είμαι απλώς ένας άνδρας, ένας εκ των ταπεινοτέρων
ανάμεσά σας, αλλά έχω κληθεί σε αυτήν την υπηρετηση...
με την εξουσία του Επουρανίου Πατρός μας».*

Το 1946, ενώ διηύθυνε μία συγκέντρωση της γενικής συνελεύσεως, ο Πρόεδρος Σμιθ εισήγαγε την υποστήριξη των κατεχόντων υπεύθυνη θέση στην Εκκλησία, εξηγώντας ότι είναι πολύ περισσότερο από απλώς μία παθητική ενέργεια: «Τώρα έχουμε μία τάξη εργασίας που γίνεται κατά συνήθεια σε αυτές τις συνελεύσεις· δηλαδή η παρουσίαση των Μελών της Γενικής Εξουσίας της Εκκλησίας, προκειμένου να υποστηριχθούν με την ψήφο των ατόμων. Ελπίζω ότι θα συνειδητοποιήσετε, όλοι σας, ότι αυτό είναι ιερό προνόμιο. ... Δεν θα είναι απλώς ένα σύμβολο, αλλά θα αποτελεί ένδειξη ότι, με τη βοήθεια του Κυρίου, θα φέρετε το δικό σας μέρος του έργου»² [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 71.]

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

**Όσοι προεδρεύουν στην Εκκλησία,
είναι προετοιμασμένοι, επιλεγμένοι και
εμπνευσμένοι από τον Κύριο.**

Αυτής της σπουδαίας Εκκλησίας προήδρευαν άνδρες οι οποίοι έχουν προετοιμασθεί ειδικώς, έχουν διδαχθεί ειδικώς, έχουν εξοπλισθεί ειδικώς για την μεγάλη αυτή τιμή που έχει απονεμηθεί σε καθέναν καθώς έχει λάβει τη θέση του. Ο Επουράνιος Πατέρας μας, με τη σοφία του, έχει περιβάλλει αυτούς τους ηγέτες του Ισραήλ με άλλους που σαν αυτούς έχουν πίστη και δεν αποδέχονται το άτομο λόγω της προσωπικότητός του ή της μοναδικότητός του ως προέδρου της Εκκλησίας, αλλά τον αναγνωρίζουν ως αντιπρόσωπο του Επουρανίου Πατρός μας και τον υποστηρίζουν και τον υπερασπίζονται και προσεύχονται για αυτόν και τον αγαπούν, ώστε και εκείνοι να λάβουν τις ευλογίες του Επουρανίου Πατρός μας.

Δεν υπάρχει καμία άλλη οργάνωση σαν και αυτήν στον κόσμο. Δεν υπάρχουν άλλοι άνθρωποι [οι οποίοι] καθοδηγούνται όπως καθοδηγούνται αυτοί οι άνθρωποι. Λέγεται αληθώς ότι όσοι προεδρεύουν, είναι δίκαιοι άνδρες. Μέσω αυτών ο Επουράνιος Πατέρας θα εκτελέσει το έργο του. Μέσω αυτών πρέπει να διδαχθεί το ευαγγέλιο. ...Ο άνδρας ο οποίος προεδρεύει ημών σήμερα, δεν προεδρεύει λόγω της έμφυτης ικανότητός του. Δεν προεδρεύει, επειδή είναι υιός κάποιου άρχοντος, αλλά είναι στη θέση που κατέχει, επειδή ο Πατέρας μας στους ουρανούς γνωρίζει την ακεραιότητα

της ψυχής του. Συνειδητοποιώντας την αποφασιστικότητα που θα έπρεπε να έχει, για να μεταφέρει αυτό μήνυμα σε όλα τα έθνη της γης, τον προετοίμασε για την υψηλή κλήση η οποία του απενεμήθη. Προεδρεύει ως αντιπρόσωπος του Επουρανίου Πατρός μας.³

Σκεπτόμουν σήμερα τους ταπεινούς και όμως σπουδαίους άνδρες οι οποίοι έχουν ηγηθεί αυτής της Εκκλησίας από την οργάνωσή της. ...Γνωρίζω καλώς [πολλούς εκ των] Προέδρων [της Εκκλησίας] και πιστεύω ότι όλοι ήσαν άνδρες του Θεού. Είναι αδιανόητο να επέλεγε ο Επουράνιος Πατέρας οιονδήποτε άλλο είδος ανδρός να προεδρεύει της Εκκλησίας του.⁴

Τι συνέβη, όταν πέθανε [ο Τζόζεφ Σμιθ]; ...[Οι Άγιοι] δεν συγκάλεσαν σύσκεψη κεκλεισμένων των θυρών, δεν επέλεξαν έναν πρόεδρο και δεν διάλεξαν έναν νέο ηγέτη. Ο ηγέτης είχε ήδη επιλεγεί από τον Κύριο. Ήταν το αρχαιότερο τη τάξει μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα, ο Μπρίγκαμ Γιανγκ. ...Η Εκκλησία ως σώμα τον υποστήριξε σε όλες τις συνεδριάσεις της ως Πρόεδρο. Όταν εκείνος πέθανε, οι σύμβουλοί του δεν είπαν ότι ήσαν εκείνοι ο Πρόεδρος, αλλά η Απαρτία των Δώδεκα προήδρευε για μεγάλο χρονικό διάστημα και κατόπιν το αρχαιότερο τη τάξει μέλος υποστηρίχθηκε ως Πρόεδρος της Εκκλησίας. Τέλεια τάξη υπερίσχυσε...

Έχω εντοπίσει ορισμένα εξ αυτών, ούτως ώστε να μην υπάρξει λάθος. Ο Τζόζεφ Σμιθ δεν επέλεξε τον εαυτό του να γίνει Πρόεδρος της Εκκλησίας. Και κανείς που τον διαδέχθηκε. ...Ο διορισμός προέρχεται από τον Επουράνιο Πατέρα μας μέσω της εμπνεύσεως Του και οι άνδρες λαμβάνουν όλη τη δύναμη που συνοδεύει αυτόν τον διορισμό.⁵

Πόσο ευγνώμονες οφείλουμε να είμαστε που γνωρίζουμε ότι αυτό το έργο δεν είναι το έργο ανθρώπου, αλλά είναι το έργο του Κυρίου· ότι αυτή η Εκκλησία, η οποία φέρει το όνομα του Ιησού Χριστού, διευθύνεται υπ' αυτού και δεν θα επιτρέψει σε κανέναν άνδρα ή ομάδα ανδρών να την καταστρέψουν. Δεν θα επιτρέψει στους άνδρες οι οποίοι προεδρεύουν της Εκκλησίας του να οδηγήσουν τους ανθρώπους στο λάθος, αλλά θα τους υποστηρίξει με την πανίσχυρη δύναμή του. Θα τους μεγαλύνει στα μάτια των καλών και σπουδαίων ανδρών και γυναικών. Θα ευλογήσει τη διακονία τους και αυτή θα είναι πλήρης επιτυχίας. Όσοι αντιτίθενται και ευρίσκουν λάθη, δεν θα βρουν αγαλλίαση στην αντίθεσή

τους. Όσοι επικρίνουν και επιζητούν να καταστρέψουν την επιρροή των ηγετών της Εκκλησίας θα υποστούν το αποτέλεσμα της αδικοπραγίας τους.⁶

Υπάρχει η ανάγκη να έχουμε στην καρδιά μας ευγνωμοσύνη για το γεγονός ότι καθοδηγούμεθα από αγίους άνδρες, οι οποίοι έχουν εμπνευσθεί από τον Πατέρα μας στους ουρανούς να μας διδάσκουν καθημερινώς.⁷ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 72.]

Μέσω των υπηρετών Του, ο Κύριος μάς διδάσκει την οδό προς την ευδαιμονία και την ασφάλεια.

Από την εποχή του Πατρός Αδάμ ως το παρόν, ο Κύριος έχει νουθετήσει τους ανθρώπους μέσω των υπηρετών του. Τους έχει εμπνεύσει για καλύτερη ζωή, όταν τον άκουγαν με προσοχή, και κατά καιρούς, όπως το έχουν ζητήσει τα τέκνα του, έχει στείλει αγίους άνδρες στον κόσμο, να μεταδώσουν οδηγίες που συντελούν στην ευδαιμονία, τους έχει εμπνεύσει να διδάσκουν τις ένδοξες αλήθειες οι οποίες εξευγενίζουν και βελτιώνουν την ανθρωπότητα.⁸

Δεν γνωρίζω τίποτε μεγαλύτερης σημασίας που να έχει συμβεί στον κόσμο και ο Κύριος, μέσω των προφητών του, να μην έχει συμβουλευσει τους ανθρώπους για αυτό εκ των προτέρων, ούτως ώστε να μην αφεθούν σε άγνοια αυτού που επρόκειτο να συμβεί, αλλά να μπορούν να σχεδιάσουν τη ζωή τους, αν ήθελαν, προς όφελός τους...

Η περίπτωση του Νώε είναι ένα παράδειγμα. Προστάχθηκε από τον Κύριο να οικοδομήσει μία κιβωτό στην οποία θα μπορούσαν να διατηρηθούν οι χριστοί από την πλημμύρα που επρόκειτο να έλθει. Ο Νώε οικοδόμησε την κιβωτό και κήρυξε μετάνοια στη γενεά του για μία περίοδο εκατόν είκοσι ετών, τοιουτοτρόπως προειδοποιώντας τους πλήρως. Οι άνθρωποι, ωστόσο, ήσαν τόσο άνομοι που αδυνατούσαν να δώσουν προσοχή στην προειδοποίηση. Έχοντας την ελευθερά βούλησή τους, επέλεξαν το κακό αντί της χρηστότητας. Η βροχή έπεσε και ήλθε η πλημμύρα και μόνον ο Νώε και η οικογένειά του, οκτώ ψυχές, σώθηκαν. Όλοι είχαν προειδοποιηθεί πλήρως, αλλά λόγω της ισχυρογνωμοσύνης τους και της αρνήσεως τους να μετανοήσουν, πνίγηκαν. [Βλέπε Μωυσή 8:13–30.]⁹

Ο Κύριος θέλει να είμαστε ευτυχισμένοι. Γι' αυτό μας έδωσε το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Γι' αυτό μας απένειμε την ιεροσύνη. Θέλει να έχουμε αγαλλίαση. Γι' αυτό οργάνωσε αυτήν την εκκλησία και έθεσε σε αυτήν τις ποικίλες θέσεις και όλα αυτά είναι σε τάξη. ...Αν ακολουθήσετε την ηγεσία του Κυρίου και όσους υποστηρίζει ο Κύριος, δεν θα υποπέσετε στο σκότος, δεν θα χάσετε το φως, δεν θα παραβείτε τους νόμους του Θεού και δεν θα στερηθείτε των προνομίων σας για τα οποία αδημονεί τόσο να τα απολαμβάνουμε όλοι μας.¹⁰

Υπάρχει μόνον μία οδός ασφαλείας για εμένα σήμερα και αυτή είναι να ακολουθώ αυτούς τους οποίους ο Κύριος έχει διορίσει να ηγούνται. Ενδεχομένως να έχω τις δικές μου ιδέες και απόψεις, ενδεχομένως να διαμορφώνω τη δική μου κρίση σε σχέση με τα πράγματα, αλλά γνωρίζω ότι όταν η κρίση μου συγκρούεται με τις διδασκαλίες αυτών τους οποίους ο Κύριος μας έχει δώσει για να μας δείχνουν την οδό, θα πρέπει να αλλάζω την πορεία μου. Αν επιθυμώ σωτηρία, θα ακολουθήσω τους ηγέτες τους οποίους μας έχει δώσει ο Επουράνιος Πατέρας μας, καθόσον τους υποστηρίζει.¹¹ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 72.]

Όσοι είναι ταπεινοί και πιστοί, υποστηρίζουν και υπερασπίζονται τους υπηρέτες του Κυρίου.

Γνωρίζω χιλιάδες μέλη εκτός από τους ηγέτες και κατέχοντας υπεύθινη θέση αυτής της μεγάλης Εκκλησίας, άνδρες και γυναίκες από πολλά έθνη, οι οποίοι με ταπεινότητα και πίστη έχουν αποδεχθεί το ευαγγέλιο να είναι ταυτόσημο της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. ... Έχουν προσευχηθεί για τους ηγέτες τους και τους έχουν υποστηρίξει..., και κατά την εμπειρία μου στην Εκκλησία δεν γνωρίζω μέχρι στιγμής κάποιο άτομο, το οποίο να τηρεί τις εντολές του Κυρίου και να υψώσει τη φωνή του εναντίον εκείνων που εκλήθησαν να προεδρεύουν αυτής της Εκκλησίας. Αυτό είναι πραγματικώς αξιοσημείωτο...

Μία εκ των σπουδαιότερων μαρτυριών για εμένα για τη θειότητα αυτού του έργου είναι ότι ένα πλήθος ανθρώπων... έχοντας την ευκαιρία στη Συνέλευση Πασσάλου... να εκφραστούν, ψηφίζοντας είτε να υποστηρίξουν είτε να αρνηθούν να υποστηρίξουν αυτούς οι οποίοι προεδρεύουν αυτών (καθείς έχει ελευθέρα

«Εμείς... πρέπει να είμαστε σαν τον Ααρών και τον Ωρ της αρχαίας εποχής. Πρέπει να υποβαστάζουμε τα χέρια [του προφήτου].»

βούληση) εξακολουθούν να υποστηρίζουν τους ηγέτες τους. Ασφαλώς το Πνεύμα του Κυρίου προτρέπει τους πιστούς, ταπεινούς ανθρώπους να υποστηρίζουν τους επιλεγμένους υπηρέτες του.¹²

Όταν ο Μωυσής οδήγησε τον Ισραήλ από την Αίγυπτο μέσα στην ερημία και προς τη γη της επαγγελίας, ο Αμαλήκ επετέθη στον Ισραήλ στη Ραφιδείν. Ο Μωυσής έδωσε οδηγίες στον Ιησού του Ναυή να επιλέξει μαχητές, προκειμένου να προστατεύσουν τον Ισραήλ. Ο Μωυσής, ο Ααρών και ο Ωρ πήγαν στο επάνω μέρος του λόφου, βλέποντας από εκεί το πεδίο της μάχης. Ενώ ο Μωυσής κρατούσε τη ράβδο του Θεού επάνω από την κεφαλή του, ο Ισραήλ υπερίσχυε, αλλά όταν κατέβασε τα χέρια του από αδυναμία, ο Αμαλήκ υπερίσχυε. Παρασχέθηκε ένα κάθισμα από πέτρα και ο Ααρών και ο Ωρ υποβάσταζαν τα χέρια του, προκειμένου να εκχυθούν οι ευλογίες του Θεού στον Ισραήλ, ώστε οι πολεμιστές τους να μπορέσουν να επικρατήσουν και κέρδισαν τη μάχη. Η δύναμη του Θεού ήταν επάνω στον Μωυσή και παρέμεινε μαζί

του έως ότου τελείωσε το έργο του. [Βλέπε Έξοδος 17:8–13.] Όταν είχε την υποστήριξη του λαού, ήταν και εκείνος ευλογημένος και έτσι είναι με κάθε υπηρέτη του Κυρίου που προεδρεύει του Ισραήλ.

...Όσο [ο Πρόεδρος] προεδρεύει της Εκκλησίας αυτής, δεν έχει σημασία πόσα χρόνια θα είναι, ο Επουράνιος Πατέρας μας θα του δώσει ισχύ, δύναμη, σοφία, κρίση και έμπνευση να μιλήσει στον Ισραήλ όπως χρειάζεται να του μιλήσει. Εμείς, ακολουθώντας τη ηγεσία του, πρέπει να είμαστε σαν τον Ααρών και τον Ωρ της αρχαίας εποχής. Πρέπει να υποβασιάζουμε τα χέρια του, ώστε μέσω εκείνου ο Κύριος να επιτρέψει να κατέλθουν οι ευλογίες των ουρανών επάνω μας και επάνω σε αυτόν τον λαό.¹³

Γνωρίζω ότι αυτοί οι άνδρες [τα Μέλη της Γενικής Εξουσίας] είναι υπηρέτες του Κυρίου και γνωρίζω ότι επιζητούν να ευλογήσουν την ανθρωπότητα. Ελπίζω ότι κανείς εξ υμών... δεν θα παραλείψει να τους υποστηρίξει, όχι μόνον με την πίστη και τις προσευχές σας, αλλά αν αντιπροσωπεύονται εσφαλμένως και η στάση τους περιγράφεται παραπλανητικώς, να είσθε πρόθυμοι και να αδημονείτε να τους υπερασπίζεστε, εάν είναι απαραίτητο, επειδή έρχεται ο καιρός που θα χρειασθούν την υπεράσπισή σας. Ο εναντίος δεν τους έχει ξεχάσει και ένα από τα αποδεικτικά στοιχεία για εμένα της θειότητας της κλήσεως αυτών των ανδρών είναι ότι άνομοι άνδρες τους κακολογούν και καλοί άνδρες και καλές γυναίκες λένουν καλά λόγια γι' αυτούς.¹⁴ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 72.]

**Όταν επικρίνουμε τους ηγέτες μας ή
αγνοούμε τη συμβουλή τους, επιτρέπουμε
στον εναντίο να μας παρασύρει.**

Υπάρχουν αυτοί ανάμεσά μας... οι οποίοι έχουν τυφλωθεί από τις φιλοσοφίες και τη μωρία των ανθρώπων. Υπάρχουν αυτοί που απορρίπτουν τη συμβουλή και την παραίνεση του ανδρός τον οποίον έχει θέσει ο Θεός στην κεφαλή αυτής της Εκκλησίας...

Άνθρωποι οι οποίοι δεν έχουν πολλές πληροφορίες, εξάιφνης παρουσιάζουν μία έξυπνη ιδέα και προτείνουν «αυτός είναι ο τρόπος» ή «εκείνος είναι ο τρόπος» και μολοντί αντιτίθεται με τη συμβουλή του Κυρίου, ορισμένοι πείθονται να το δοκιμάσουν. Ο

Κύριος έχει δώσει ασφαλή συμβουλή και έχει διορίσει τον Πρόεδρο της Εκκλησίας του να ερμηνεύει αυτήν τη συμβουλή. Αν αγνοούμε αυτό που συμβουλεύει, ως ο Πρόεδρος της Εκκλησίας, ενδεχομένως να ανακαλύψουμε ότι έχουμε κάνει ένα σοβαρό λάθος.¹⁵

Η Προεδρία της Εκκλησίας... αντιπροσωπεύει τον Επουράνιο Πατέρα μας, όχι μόνον σε αυτόν τον λαό, αλλά τον αντιπροσωπεύει σε όλους τους λαούς της γης. Θα κάναμε καλά, αν μεγαλύναμε και τιμούσαμε αυτούς τους άνδρες που έχει θέσει στην κεφαλή μας. Είναι άνδρες με ανθρώπινες αδυναμίες, θα πράξουν λάθη, αλλά αν είμαστε τόσο φιλεύσπλαχνοι στα λάθη που πράττουν όσο είμαστε στις δικές μας υστερήσεις και λάθη, θα δούμε τις αρετές τους όπως βλέπουμε τις δικές μας.

Ίσταμαι εδώ να σας παρακαλέσω, αδελφοί και αδελφές μου, να μην επιτρέπετε λόγια επικρίσεως ή σκληρότητας να διαπερνούν τα χείλη σας σχετικώς με αυτούς τους οποίους έχει καλέσει ο Κύριος να ηγούνται ημών. Μην βρεθείτε στη συντροφιά αυτών που τους υποτιμούν ή μειώνουν την επιρροή τους ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων. Αν το κάνετε, μπορώ να σας πω ότι θα βρεθείτε στη δύναμη του εναντίου. Θα επηρεασθείτε από αυτόν να πάτε όσο το δυνατόν μακριά από το μονοπάτι της αλήθειας, και αν δεν μετανοήσετε, θα ανακαλύψετε, όταν είναι πολύ αργά, ότι έχετε χάσει το «πολύτιμο μαργαριτάρι». Λόγω του εγωισμού σας και της τυφλότητός σας, θα έχετε παρασυρθεί και τα αγαπημένα σας πρόσωπα... θα θλίβονται στην άλλη μεριά του πέπλου εξαιτίας της αδυναμίας σας και της απερισκεψίας σας.¹⁶ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 72.]

Ο εναντίος δεν κοιμάται. Εξαπατά πολλούς και τους οδηγεί στην αμαρτία. ...Υπάρχουν ορισμένοι που διδάσκουν ψευδείς διδαχές· και ορισμένοι που επιζητούν να πείσουν τους άνδρες και τις γυναίκες να παραβιάσουν τις εντολές του Επουρανίου Πατρός μας. ...Αν τα μέλη αυτής της Εκκλησίας, τα οποία ευρίσκουν λάθη στους ηγέτες της Εκκλησίας και επικρίνουν αυτούς που δίδουν τη ζωή τους την ίδια για να μας ευλογούν και να μας ευεργετούν, έκαναν απλώς μία παύση αρκετά για να ερωτήσουν με προσευχή: «Ποιον εξ αυτών των διδασκάλων είναι ασφαλές να ακολουθήσω;» δεν θα δυσκολεύονταν να βρουν τη σωστή πορεία τους και θα υποστηρίζαν αυτούς τους οποίους υποστηρίζει ο Κύριος.¹⁷

Υποστηρίζουμε τους ηγέτες μας, όταν «μεταφέρουμε το τμήμα του φορτίου μας και μεγαλώνουμε την κλήση μας προς δόξαν και τιμήν του Θεού».

**Όταν υποστηρίζουμε τους ηγέτες μας,
δεσμευόμαστε να ακολουθούμε τις συμβουλές
τους και να μεγαλώνουμε τη δική μας κλήση.**

Πρέπει να είναι πηγή δυνάμεως στον Πρόεδρο της Εκκλησίας τούτης να κοιτά τα πρόσωπα χιλιάδων εντίμων ανδρών και γυναικών και να τους παρατηρεί να υψώνουν το χέρι τους σε διαθήκη με τον Πατέρα μας στους ουρανούς και να υποστηρίζουν εκείνον στη θέση στην οποία έχει κληθεί ως πρόεδρος αυτής της μεγάλης Εκκλησίας. Η υποχρέωση που αναλαμβάνουμε, όταν υψώνουμε το χέρι μας υπό τις συνθήκες αυτές, είναι ιερότατη. Δεν σημαίνει ότι θα προχωρήσουμε ήσυχα στον δρόμο μας και θα είμαστε πρόθυμοι να διευθύνει ο προφήτης του Κυρίου αυτό το έργο, αλλά σημαίνει—αν καταλαβαίνω την υποχρέωση που ανέλαβα, όταν ύψωσα το χέρι μου—ότι θα τον υποστηρίζουμε, θα προσευχόμαστε για αυτόν, θα υπερασπιζόμαστε το καλό όνομά του και θα προσπαθούμε να

φέρουμε εις πέρας τις οδηγίες του καθώς ο Κύριος τον καθοδηγεί να μας τις προσφέρει, ενώ παραμένει σε αυτήν τη θέση.¹⁸

Όταν σκέπτομαι τα βάρη που φέρουν ο Πρόεδρος της Εκκλησίας αυτής και οι σύμβουλοί του και συνειδητοποιώ τις ευθύνες που τίθενται επί των ώμων τους, με όλη την καρδιά μου επιθυμώ να τους βοηθήσω, ούτως ώστε να μην επιβαρύνω, αλλά στη θέση στην οποία έχω κληθεί, με εσάς, αδελφοί και αδελφές μου, να μπορούμε να πάρουμε τη θέση μας και να μεταφέρουμε το τμήμα του φορτίου μας και να μεγαλύνουμε την κλήση μας προς δόξαν και τιμήν του Θεού.¹⁹ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 72.]

Ο Θεός να δώσει, ώστε εμείς που έχουμε τόσο αφθόνως ευλογηθεί, να υποβασιάζουμε τα χέρια του υπηρέτη του Κυρίου, ο οποίος προεδρεύει ημών· ώστε να τον βοηθήσουμε όχι μόνον με την πίστη μας και τις προσευχές μας, αλλά με την στοργική καλοσύνη καθώς υπάρχει η ευκαιρία· ώστε να βαδίσουμε υπό το λάβαρο που θα κρατά από ψηλά καθώς ο Θεός συνεχίζει να τον υποστηρίζει ως Πρόεδρο της Εκκλησίας, ως προφήτη του Κυρίου αυτές τις τελευταίες ημέρες.²⁰

Ας υποστηρίξουμε αυτούς τους άνδρες τους οποίους έχει φανερώσει ο Θεός να προεδρεύουν ημών. Ας τους ευλογούμε, όχι μόνον με τα χείλη μας, αλλά βοηθώντας τους με κάθε δυνατό τρόπο να μεταφέρουν αυτό το βάρος που ακουμπά τόσο βαρέως επί των ώμων τους. ... Προσευχηθείτε για αυτούς και ευλογήστε τους και βοηθήστε τους.²¹

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Διαβάστε την τελευταία παράγραφο από το «Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ» (σελίδες 61–63). Ποιο είναι «το δικό σας μέρος του έργου;» Καθώς μελετάτε αυτό το κεφάλαιο, εξετάστε τρόπους με τους οποίους μπορείτε να δείξετε με τα λόγια και τις πράξεις σας ότι υποστηρίζετε τους ηγέτες της Εκκλησίας.

2. Επανεξετάστε το πρώτο τμήμα των διδασκαλιών (σελίδες 63–65), ειδικώς τη δεύτερη και τέταρτη παράγραφο. Πώς ο τρόπος του Κυρίου επιλογής ηγετών είναι διαφορετικός από τον τρόπο του κόσμου; Τι εμπειρίες είχατε που ενδυναμώσαν την πίστη σας ότι οι ηγέτες μας έχουν επιλεγεί από τον Κύριο;
3. Μελετήστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 66 και διαβάστε το Διδαχή και Διαθήκες 21:4–7. Ποια συγκεκριμένη συμβουλή έχει δώσει ο Κύριος μέσω του νυν Προέδρου της Εκκλησίας; Μέσω του προέδρου πασσάλου ή περιφερείας σας; Μέσω του επισκόπου ή του προέδρου κλάδου σας; Τι ευλογίες έχετε λάβει καθώς έχετε ακολουθήσει αυτήν τη συμβουλή;
4. Επανεξετάστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 66 και διαβάστε ολόκληρες τις δύο πρώτες παραγράφους στις σελίδες 70–71. Τι σημαίνει για εσάς να υποστηρίζετε τους ηγέτες της Εκκλησίας; Πώς το να υποστηρίζουμε τους ηγέτες της Εκκλησίας ενδυναμώνει την οικογένεια και το σπιτικό μας;
5. Διαβάστε ολόκληρη την τελευταία παράγραφο στη σελίδα 69. Γιατί είναι επικίνδυνο να επικρίνουμε τους ηγέτες της Εκκλησίας; Ποιος θα ήταν ένας πρέπων τρόπος να απαντήσετε, αν κάποιος επεσήμανε ένα λάθος σε έναν εκ των τοπικών ηγετών σας;

Σχετιζόμενες γραφές: Αμώς 3:7, Προς Εφεσίους 4:11–14, Προς Εβραίους 5:4, Διδαχή και Διαθήκες 84:109–10, 107:22, 112:20

Βοήθεια διδασκαλίας: Ένας τρόπος να παροτρύνουμε την επιμελή μάθηση είναι να ενωτιζόμαστε, όταν κάποιος κάνει μία ερώτηση ή ένα σχόλιο. «Η ενώτισις είναι έκφραση αγάπης. Συχνά απαιτεί θυσία. Όταν ενωτιζόμαστε τους άλλους, συχνά αφήνουμε στην άκρη αυτό που θέλουμε να πούμε, ούτως ώστε να μπορέσουν να εκφραστούν» (*Teaching, No Greater Call*, 66).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Οκτ. 1945, 174–75.
2. Στο Conference Report, Οκτ. 1946, 153–54.
3. Στο Conference Report, Απρ. 1927, 86–87.
4. Στο Conference Report, Απρ. 1931, 31.
5. “The Church with Divine Authority,” *Deseret News*, 28 Σεπτεμβρίου 1946, τμήμα της Εκκλησίας, 6, 9.
6. Στο Conference Report, Απρ. 1934, 29.
7. Στο Conference Report, Οκτ. 1917, 45.
8. Στο Conference Report, Οκτ. 1917, 40.
9. Στο Conference Report, Απρ. 1945, 136.
10. Στο Conference Report, Απρ. 1949, 192.
11. Στο Conference Report, Απρ. 1937, 33.
12. Στο Conference Report, Απρ. 1931, 32.
13. Στο Conference Report, Απρ. 1942, 14.
14. Στο Conference Report, Οκτ. 1933, 29.
15. Στο Conference Report, Οκτ. 1936, 75.
16. Στο Conference Report, Απρ. 1937, 34.
17. Στο Conference Report, Απρ. 1937, 33.
18. Στο Conference Report, Ιούνιος 1919, 40.
19. Στο Conference Report, Οκτ. 1929, 24.
20. Στο Conference Report, Απρ. 1930, 68–69.
21. Στο Conference Report, Οκτ. 1930, 69.

*«Είμαι ευγνώμων που μας έχει αποκαλυφθεί και διευκρινισθεί
αυτές τις τελευταίες ημέρες ότι αυτή η ζωή δεν είναι το τέλος,
ότι δεν είναι παρά μόνον μέρος της αιωνιότητας».*

Η αθανασία της ψυχής

*Η ζωή μας είναι αιώνια και αυτή η γνώση
μάς βοηθά να κάνουμε ορθές επιλογές και
μας παρηγορεί εν καιρώ πένθους.*

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ είχε ευλογηθεί με σθεναρά κατανόηση του σκοπού της ζωής και αυτό του έδωσε τη δυνατότητα να παροτρύνει τους άλλους καθώς αντιμετώπιζαν αντιξοότητες. Συχνά υπενθύμιζε στους Αγίους ότι «ζούμε αιώνιες ζωές—ότι η αιωνιότητα δεν αρχίζει ύστερα από αυτήν τη ζωή, αλλά η θνητότητα αποτελεί κρίσιμο μέρος της αιωνιότητας. «Ενίοτε έλεγα στους φίλους μου, όταν φαινόταν ότι ήταν εν ώρα κρίσιμων αποφάσεων, αβέβαιοι ως προς το πού ήθελαν να πάνε: ‘Σήμερα είναι η αρχή της αιώνιας ευδαιμονίας ή της αιώνιας απογοητεύσεως για εσάς’».¹

Ο Πρόεδρος Σμιθ κατέθεσε μαρτυρία για τις αλήθειες αυτές κατά την κηδεία του Χάουριμ Σμιθ, Πατριάρχη της Εκκλησίας, ο οποίος απεβίωσε σε σχετικώς νεαρά ηλικία, αφήνοντας πίσω τη σύζυγό του και οκτώ παιδιά:

«Έχω νιώσει, από τη στιγμή που μου ζητήθηκε να μιλήσω σε αυτήν την κηδεία, ότι ίσως να μην ήμουν εις θέσιν να το κάνω. Τα συναισθήματά μου έχουν ταραχθεί και ευρίσκομαι ανίκανος να τα ελέγξω, αλλά από τη στιγμή που εισήλθα σε αυτό το κτήριο, μία όμορφη, γλυκεία επιρροή γαλήνης ήλθε στην ψυχή μου...

»Αντί να θρηνήσω, αισθάνομαι ότι πρέπει να ευχαριστήσω τον Πατέρα μας στους ουρανούς για το ευαγγέλιο του Αγαπημένου Υιού Του το οποίο έχει αποκαλυφθεί εκ νέου κατά την εποχή μας. ...Το να γνωρίζω ότι η ζωή είναι αιώνια, είναι μία υπέροχη ευλογία—να γνωρίζω ότι καθ’ όλη την αιωνιότητα οι ευλογίες για τις οποίες έζησε αυτός ο καλός άνδρας θα είναι δικές του. Η θνητή ζωή του

έχει τερματισθεί, αλλά είναι απλώς μέρος της αιώνιας ζωής. Έχει θέσει βαθιά και με ασφάλεια το θεμέλιο επί του οποίου έχει οικοδομήσει και θα συνεχίσει να οικοδομεί καθ' όλη την αιωνιότητα. Η αγαλλίαση την οποίαν έχει βιώσει εδώ επί της γης θα προστεθεί...

»Καθώς σκέπτομαι τις εμπειρίες ανθρώπων στον κόσμο, σε περιστάσεις αυτού του είδους, θαυμάζω πόσο έχουμε ευλογηθεί. Δεν έχω αμφιβολία πλέον για την αιώνια ζωή και την αθανασία της ψυχής, όπως δεν έχω για το γεγονός ότι ο ήλιος λάμπει το μεσημέρι. ...Είναι θλιβερό να αποχωριζόμαστε τους αγαπημένους μας, ακόμη και παροδικώς. Τους στέλνουμε σε ιεραποστολές ή πηγαίνουν για να ζήσουν σε άλλα μέρη του κόσμου και μας λείπουν. Όταν συμβαίνει μία περίπτωση σαν και αυτήν, φαίνεται ότι ευρίσκονται πιο μακριά, αλλά στην πραγματικότητα δεν είναι, αν απλώς το κατανοήσουμε. ...Αντί να εκφράσω συλλυπητήρια που ενίοτε μπορεί να πηγαίνουν σε αυτούς που έχουν στερηθεί με θάνατο την παρουσία συγγενούς, έχω την αίσθηση ότι περισσότερο πρέπει να αγαλλιώ αυτήν την ημέρα που γνωρίζω ότι αυτό δεν είναι το τέλος.

»... Επομένως σήμερα, καθώς ίσταμαι στην παρουσία σας, όταν ίσως δάκρυα ρέουν, η ψυχή μου είναι γεμάτη από παρηγοριά και ικανοποίηση. Προσεύχομαι ώστε η παρηγοριά να είναι στη ζωή καθενός εξ αυτών που έχουν στερηθεί με θάνατο συγγενή».² [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 85.]

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Ζούσαμε ως πνεύματα προτού έλθουμε στη γη και το πνεύμα μας θα εξακολουθήσει να ζει, αφότου πεθάνουμε.

Η κατανόησή μας για αυτήν τη ζωή είναι ότι είναι αιώνια ζωή— ότι ζούμε στην αιωνιότητα σήμερα, όσο και θα ζούμε πάντοτε στην αιωνιότητα. Η πεποίθησή μας είναι ότι ζούσαμε προτού έλθουμε εδώ· ότι αυτό που είναι διάνοια, αυτό που είναι πνεύμα, δεν είχε τις απαρχές του σε αυτήν τη ζωή. Πιστεύουμε ότι λάβαμε ένα πνευματικό σκήνωμα, προτού έλθουμε σε αυτόν τον κόσμο. Αυτό το πνευματικό σώμα εστάλη σε αυτόν τον κόσμο και εδώ έλαβε ένα υλικό σκήνωμα, το σώμα το οποίο βλέπουμε. Το υλικό τμήμα το οποίο βλέπουμε, είναι από τη γη, γαιώδες [βλέπε Προς

Κορινθίους Α΄ 15:47], αλλά αυτό το τμήμα που αφήνει το σώμα, όταν η ζωή μας φεύγει, είναι το πνευματικό και δεν πεθαίνει ποτέ. Το υλικό σκήνωμα κείται στο μνήμα—είναι τμήμα της γης και πηγαίνει πίσω στη μητέρα γη—αλλά η διάνοια την οποίαν ο Θεός έθεσε σε αυτό, αυτό που έχει τη δύναμη να συλλογίζεται και να σκέπτεται, αυτό που έχει τη δύναμη να τραγουδά και να μιλά, δεν γνωρίζει θάνατο· απλώς περνά από αυτήν τη σφαίρα της αιώνιας ζωής και αναμένει εκεί τον εξαγνισμό του υλικού σκηνώματος, έως τον καιρό που θα ενωθεί εκ νέου με αυτό το σκήνωμα, το οποίο θα δοξασθεί, όπως δοξάσθηκε το σώμα του ανεστημένου μας Κυρίου, αν έχουμε ζήσει για να είμαστε άξιοι για αυτό.³

Στη γλώσσα του ποιητή: «Η ζωή είναι αληθινή, η ζωή είναι ένθερμη» και «ο τάφος δεν είναι ο στόχος της». [Χένρυ Γουάντσογουορθ Λόνγκφελου, “A Psalm of Life.”] Το πνεύμα που κατοικεί στο σκήνωμα είναι αθάνατο. Ζει πέραν του τάφου. Το σώμα αποσυντίθεται και επιστρέφει στη γη, αλλά το πνεύμα συνεχίζει να ζει.⁴

Είμαι ευγνώμων που μας έχει αποκαλυφθεί και διευκρινισθεί αυτές τις τελευταίες ημέρες ότι αυτή η ζωή δεν είναι το τέλος, ότι δεν είναι παρά μόνον μέρος της αιωνιότητας και ότι εάν επωφεληθούμε των προνομίων μας εδώ, αυτό δεν είναι παρά το σκαλοπάτι προς σπουδαιότερες και πιο επιθυμητές καταστάσεις.⁵ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 86.]

Σκοπός μας εδώ επί της γης είναι να προετοιμασθούμε, προκειμένου να ζήσουμε με τον Επουράνιο Πατέρα μας.

Ορισμένοι πιστεύουν ότι αυτό είναι το τέλος, όταν περάσουμε από αυτήν τη σφαίρα υπάρξεως. Μου φαίνεται απίστευτο, όταν κοιτάζουμε τα έργα της φύσεως, όταν ερευνούμε τον οργανισμό του ανθρώπου, την τελειότητα του σώματός του, τους παλμούς της καρδιάς του, την ανάπτυξη και την ενδυνάμωση από την παιδική ηλικία στην ενηλικιότητα, κατόπιν τη σταδιακή φθορά έως ότου τελειώσει αυτή η ζωή—ότι είναι δυνατόν οιονδήποτε από τα τέκνα του Πατρός μας να μπορούν να πιστεύουν ότι οι άνθρωποι έχουν γεννηθεί στον κόσμο μόνον για να ζήσουν ως την ενηλικιότητα, να περάσουν στην προκεχωρημένη ηλικία και να πεθάνουν, χωρίς κάποιον σκοπό στη ζωή τους εδώ.⁶

Αυτή η ζωή δεν μας έχει δοθεί ως πάρεργο. Υπήρξε σοβαρός σκοπός στη δημιουργία μας, στη ζωή την οποίαν μας έχει δώσει ο Θεός. Ας μελετήσουμε ποιος είναι αυτός ο σκοπός, ώστε να μπορέσουμε να προοδεύσουμε και να αποκτήσουμε αιώνια ζωή.⁷

Δεν υπάρχει αμφιβολία στον νου ενός Αγίου των Τελευταίων Ημερών όσον αφορά στον σκοπό της επίγειας ζωής. Είμαστε εδώ, προκειμένου να προετοιμασθούμε και να αναπτυχθούμε και να αποκτήσουμε τις προϋποθέσεις να είμαστε άξιοι, ώστε να κατοικήσουμε στην παρουσία του Επουρανίου Πατρός μας.⁸

Πιστεύουμε ότι είμαστε εδώ, διότι τηρήσαμε την πρώτη μας κατάσταση και κερδίσαμε το προνόμιο να έλθουμε σε αυτήν τη γη. Πιστεύουμε ότι η ίδια μας η ύπαρξη είναι ανταμοιβή για την πίστη μας προτού έλθουμε εδώ και ότι απολαμβάνουμε επί της γης τους καρπούς των προσπαθειών μας στον κόσμο των πνευμάτων. Πιστεύουμε επίσης ότι σπέρνουμε τους σπόρους σήμερα μίας εσοδείας την οποίαν θα θερίσουμε, όταν αναχωρήσουμε από εδώ. Η αιώνια ζωή είναι για εμάς το άθροισμα της προ-υπάρξεως, της παρούσης καταστάσεως και της συνέχειας της ζωής στην αθανασία, προσφέροντάς μας τη δύναμη ατελείωτης προόδου και πνευματικής αυξησεως. Με αυτήν την αίσθηση και τη διαβεβαίωση, πιστεύουμε ότι: «Όπως είναι ο άνθρωπος, ήταν κάποτε ο Θεός, και όπως είναι ο Θεός, μπορεί να γίνει ο άνθρωπος». [Βλέπε Lorenzo Snow, “The Grand Destiny of Man,” *Deseret Evening News*, 20 Ιουλίου, 1901, 22.] Έχοντας δημιουργηθεί κατ’ εικόνα του Θεού, πιστεύουμε ότι δεν είναι ανάρμοστο, ότι δεν είναι άνομο, να ελπίζουμε ότι θα μας επιτραπεί να γίνουμε κοινωνοί των χαρακτηριστικών της θεότητας και, εάν είμαστε πιστοί, να γίνουμε σαν τον Θεό· διότι καθώς λαμβάνουμε τους φυσικούς νόμους και υπακούμε σε αυτούς οι οποίοι είναι του Πατρός και κυβερνούν αυτήν τη ζωή, γινόμαστε περισσότερο σαν Εκείνον· και καθώς επωφελούμεθα των ευκαιριών που τίθενται εντός των δυνατοτήτων μας, προετοιμαζόμαστε για να λάβουμε μεγαλύτερες ευκαιρίες σε αυτήν και την μετέπειτα ζωή...

Τι ευτυχισμένοι άνθρωποι θα πρέπει να είμαστε με τη γνώση που έχουμε ότι αυτή η δοκιμαστική περίοδος δεν είναι για να μας προετοιμάσει να πεθάνουμε, αλλά να ζήσουμε, ότι η επιθυμία του Πατρός για εμάς είναι ώστε να μπορέσουμε να αποφύγουμε κάθε σφάλμα και να λάβουμε κάθε αλήθεια και εφαρμόζοντας την

αλήθεια στη ζωή μας, να γίνουμε περισσότερο σαν Εκείνον και να γίνουμε άξιοι να κατοικήσουμε μαζί Του.⁹

Αδελφοί και αδελφές, αυτό είναι ένα σοβαρό ζήτημα. Θα πρέπει να το σκεφθούμε σοβαρά. Θα πρέπει να εξετάσουμε τη δική μας ζωή και να ανακαλύψουμε αν είμαστε προετοιμασμένοι για αυτήν τη σπουδαία μελλοντική ζωή, αν εκκαλούμεθα από σήμερα κατά πόσο θα ήμασταν έτοιμοι να λογοδοτήσουμε για τις επίγειες πράξεις μας, κατά πόσο μπορούμε να νιώσουμε ότι θα λαμβάναμε από τον Επουράνιο Πατέρα μας τον ευπρόσδεκτο έπαινο: «Εύγε, αγαθέ δούλε, και πιστέ».¹⁰ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 86.]

Κατά τη διάρκεια αυτής της ζωής θα πρέπει να επιζητούμε όσα είναι αιώνιας αξίας.

Ενδεχομένως να μας έχουν δοθεί σε αυτήν τη ζωή λίγα πράγματα που θα μας δώσουν ικανοποίηση, προσωρινώς: αλλά αυτά που είναι αιώνια, αυτά που αξίζουν, είναι τα αιώνια τα οποία επιζητούμε, και για τα οποία προετοιμαζόμαστε να λάβουμε, και τα οποία αποκτούμε με τις προσπάθειες που καταβάλλουμε ατομικώς.¹¹

Πράγματι, δεν είναι αξιοσημείωτο ότι αυτό για το οποίο αγωνίστηκε ο κόσμος από την αρχή, πλούτος, δύναμη και όλα αυτά που κάνουν άνετη τη ζωή των ανθρώπων, υπάρχουν εν αφθονία σήμερα—καλύτερη και περισσότερη ένδυση από ποτέ πριν, περισσότερη τροφή απ' ό,τι μπορεί να καταναλωθεί, περισσότερος πλούτος όλων των ειδών απ' ό,τι είχε ποτέ ο κόσμος. Το σπιτικό μας είναι πιο άνετο. Οι ευκολίες της ζωής έχουν πολλαπλασιασθεί κατά τρόπον θαυμαστό από τότε που το ευαγγέλιο ήλθε επί της γης και σήμερα έχουμε τα πάντα για τα οποία αγωνισθήκαμε. Η εκπαίδευση έχει φθάσει στο υψηλότερο σημείο της. Άνθρωποι κατέχουν περισσότερη γνώση των πραγμάτων αυτής της γης απ' ό,τι ποτέ πριν. Τα πάντα για τα οποία η ανθρωπότητα έχει αγωνισθεί από την αρχή του χρόνου και τα οποία θεωρούνται πολύ επιθυμητά είναι επί της γης σήμερα. Και παρά ταύτα, υπάρχει αμφιβολία και φόβος για το τι επιφυλάσσει το μέλλον.

Ποιο είναι το πρόβλημά μας; Είναι ότι έχουμε επιζητήσει υλικές ανέσεις, έχουμε επιζητήσει τις τιμές των ανθρώπων, έχουμε επιζητήσει τα πράγματα αυτά τα οποία η ιδιοτέλεια θέτει στην ψυχή μας.

«Αυτό... το οποίο αξίζει περισσότερο από όλα τα υπόλοιπα, είναι η ευκαιρία να αποκτήσετε αιώνια ζωή [με τους] υιούς και [τις] θυγατέρες, [τους/τις] συζύγους [σας]».

Έχουμε επιζητήσει να υψώσουμε τον εαυτό μας και προτιμούμε τον εαυτό μας από τα άλλα τέκνα του Επουρανίου Πατρός.¹²

Ας μην βαυκαλιζόμαστε με αυταρέσκεια, ας μην εξαπατώμεθα από την αφθονία των καλών πραγμάτων αυτού του κόσμου, επειδή, τι θα ωφελήσει τον άνθρωπο, αν κερδίσει ολόκληρο τον κόσμο, ζημιωθεί όμως την ψυχή του; [Βλέπε Κατά Μάρκον 8:36.] Ας μην παρορούμε τον αντικειμενικό σκοπό της δημιουργίας μας, αλλά ας μοχθούμε για τη σωτηρία της ψυχής μας.¹³

Ένα εκ των θλιβερών πραγμάτων σε αυτήν τη ζωή είναι να βλέπεις έναν άνδρα ή μία γυναίκα να τίθεται στη μητέρα γη και να συνειδητοποιείς το γεγονός ότι ηρνήθη τις μεγαλύτερες ευλογίες που του/της προσέφερε ο Πατέρας μας, και συνέχιζε να δράττεται από τα εγκόσμια που, σαν μια φούσκα, έχει διαλυθεί. Όταν σκέπτομαι τα εκατομμύρια των τέκνων των Θεού στον κόσμο και

συνειδητοποιώ πόσο λίγο αγωνίζονται για πράγματα που πραγματικώς αξίζουν, αισθάνομαι λύπη.¹⁴

Να θυμάσθε ότι είναι η διάνοια που αποκτάτε η οποία είναι αιώνια, η αλήθεια που μαθαίνετε εδώ και εφαρμόζετε στη ζωή σας, η γνώση και η εμπειρία που κερδίζετε και αποκομίζετε όφελος από αυτές—αυτά θα πάρετε μαζί σας, όταν επιστρέψετε στον Θεό.¹⁵

Οι θησαυροί που θα ανακαλύψουμε, όταν πάμε στην άλλη πλευρά, θα είναι αυτοί που έχουμε συγκεντρώσει εκεί, εκτελώντας διακονία προς τους άλλους υιούς και θυγατέρες του Πατρός μας, με τους οποίους έχουμε συσχετισθεί εδώ. Έχει καταστήσει αυτό δυνατόν για όλους εμάς και κατά τη διαμονή μας εδώ θα είμαστε ευτυχέστεροι υπηρετώντας τους συνανθρώπους μας, απ' όσο πιθανώς θα μπορούσαμε να είμαστε με οιονδήποτε άλλον τρόπο.¹⁶

Δεν είναι τόσο σημαντικό πόσα τιμαλφή ενδεχομένως να έχετε, πόση περιουσία ενδεχομένως να κατέχετε και πόσες τιμές των ανθρώπων ενδεχομένως να αποκτήσετε και όλα αυτά που είναι τόσο επιθυμητά στον κόσμο. Αυτό που σας έχει δώσει ο Θεός, το οποίο αξίζει περισσότερο από όλα τα υπόλοιπα, είναι η ευκαιρία να αποκτήσετε αιώνια ζωή στο σελέστιο βασίλειο και να έχετε ως συντρόφους σας, καθ' όλη την αιωνιότητα, υιούς και θυγατέρες, συζύγους με τους οποίους έχετε συναναστραφεί εδώ επί της γης.¹⁷ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 86.]

Χάριν του Ιησού Χριστού, θα αναστηθούμε.

Η χρηστή ζωή του Σωτήρος αποτελεί παράδειγμα σε όλα και η ανάστασή Του ήταν η πρώτη διαβεβαίωση στην ανθρωπότητα ότι και εμείς θα εγερθούμε από του τάφου.¹⁸

Όταν ο Ιησούς ηγέρθη εκ νεκρών, έγινε η απαρχή της αναστάσεως. Το γεννηθέν από τον Πατέρα πνεύμα (το μέρος της διανοίας από την ψυχή Του) κατοίκησε εκ νέου στο επίγειο σκήνωμά Του το οποίο είχε εξαγισθεί και έγινε ένα ένδοξο σελέστιο ον, και πήρε τη θέση Του, στα δεξιά του Πατρός, ως ένας εκ της Θεϊκής Κεφαλής. Είχε τη δύναμη να υπερνικήσει τον θάνατο, διότι είχε συμμορφωθεί με όλους τους νόμους του Πατρός Του που τον κυβερνούσαν [τον θάνατο] και έχοντας καθυποτάξει τον θάνατο, παρείχε τον τρόπο διά του οποίου όλη η ανθρωπότητα μπορεί να αναστηθεί

«Η ανάσταση... του Σωτήρος ήταν η πρώτη διαβεβαίωση στην ανθρωπότητα ότι και εμείς θα εγερθούμε από του τάφου».

και όλοι μπορούν να δοξαστούν επίσης, υπακούοντας στις διδασκαλίες Του, οι οποίες είναι τόσο απλές που όλοι μπορούν να συμμορφωθούν με αυτές, αν το θέλουν.¹⁹

Ο Ιησούς Χριστός ήταν ένας άνδρας χωρίς αμαρτίες. Λόγω της αγνότητός Του, της τιμιότητός Του και της αρετής Του, ήταν εις θέσιν να ξεκλειδώσει τις θύρες της φυλακής, να υπερνικήσει τον θάνατο και τον τάφο και να προπορευθεί... στους ουρανούς όπου αναμένουμε να πάμε.²⁰

Μπορούμε να πάμε στο 88ο τμήμα από το Διδαχή και Διαθήκες και να δούμε τι έχει πει ο Κύριος σχετικά με την ανάστασή μας, όχι μόνον την ανάσταση του Σωτήρος, αλλά μας λέγει τι μπορεί να μας συμβεί. ...Πληροφορούμεθα σε αυτό το τμήμα ότι το σώμα μας θα εγερθεί από του τάφου, όχι κάποιο άλλο σώμα, και ότι το πνεύμα που κατέχει αυτό το σκήνωμα τώρα θα κατοικεί στο ίδιο σκήνωμα, αφού καθαρθεί και εξαγνισθεί και καταστεί αθάνατον. [Βλέπε Δ&Δ 88:14–17, 28–33.]²¹

Πολλοί καλοί άνθρωποι στον κόσμο δεν γνωρίζουν τι είναι η ανάσταση. Διδάσκετε τα παιδιά σας και τους φίλους σας τι σημαίνει αυτή; ...Η ανάσταση [του Σωτήρος] είναι απλή για τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών που καταλαβαίνουν το ευαγγέλιο, αλλά υπάρχουν τόσοι πολλοί που δεν καταλαβαίνουν τι σημαίνει. ...Σκοπός του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού είναι να προετοιμάσει κάθε άνδρα, γυναίκα και παιδί για τον καιρό που όλοι αυτοί που έχουν πεθάνει, θα εγερθούν από του τάφου, και όταν ο Επουράνιος Πατέρας μας θα εγκαθιδρύσει το βασίλειό του επί της γης τούτης και οι ενάρετοι θα κατοικούν εκεί και ο Ιησούς Χριστός θα είναι ο βασιλεύς μας και ο νομοθέτης μας.²² [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 86.]

Η γνώση μας για την αθανασία της ψυχής μάς εμπνέει, μας ενθαρρύνει και μας παρηγορεί.

Διαβάζουμε στο Ιώβ: «Βέβαια, υπάρχει πνεύμα μέσα στον άνθρωπο· η έμπνευση, όμως, του Παντοδύναμου τον συνετίζει». [Ιώβ 32:8.] Όσοι δεν έχουν λάβει αυτήν την έμπνευση, δεν θα κατανοήσουν το νόημα της αναστάσεως εκ νεκρών και χωρίς αυτήν την κατανόηση, μου φαίνεται ότι θα υπάρξει λίγη ευτυχία για όσους είναι σε μεγαλύτερη ηλικία, αναμένοντας τον καιρό που το πνεύμα θα αφήσει το σώμα, για να πάει εκεί όπου δεν γνωρίζουν.²³

Ω πόσο λυπημένοι θα ήμαστε, αν σκεπτόμασταν ότι ο θάνατος τερμάτιζε την ύπαρξή μας. Αν δεν είχαμε την ευκαιρία να συνεχίσουμε να αναπτυσσόμαστε πνευματικώς, όταν τελείωνε το έργο της ζωής μας επί της γης, τότε θα υπήρχαν λίγα πράγματα να μας εμπνέουν να ζούμε όπως θα έπρεπε εδώ. Η γνώση ότι όλο το καλό που επιτυγχάνουμε εδώ και όλη η ανάπτυξη που σημειώνουμε, θα βελτιώσουν την ευτυχία μας αιωνίως, μάς ενθαρρύνει να κάνουμε το καλύτερο που μπορούμε.²⁴

Όλοι μας περνούμε ταχύτατα στον καιρό εκείνον που θα κληθούμε από αυτήν τη ζωή. Αν δεν καταλαβαίναμε ότι υπάρχει μελλοντική ζωή, αν δεν συνειδητοποιούσαμε ότι υπάρχει κάτι περισσότερο από την επιρροή που έχουμε ως τώρα λάβει, αν δεν υπήρχε για εμάς τίποτε άλλο στη ζωή παρά ματαιότητα και θλίψη πνεύματος, υπάρχουν πολλοί, μου φαίνεται, οι οποίοι θα απέκαμαν στον αγώνα που πρέπει να γίνει για την ύπαρξη εδώ. Όμως, με

την ευσπλαχνία του Επουρανίου Πατρός μας, μάς έχει απονεύσει τα πιο υπέροχα δώρα που έχει λάβει η ανθρωπότητα.²⁵

Ο Κύριος μάς έχει ευλογήσει με τη γνώση ότι ζει, ότι έχει ένα σώμα και ότι έχουμε δημιουργηθεί κατ' εικόνα του. Δεν πιστεύουμε ότι είναι από κάποιο είδος ουσίας ή ότι είναι ακατανόητος. Αν έχετε λάβει τη μαρτυρία που έχω λάβει εγώ και γνωρίζετε όπως εγώ ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας έχει αποκαλυφθεί στα τέκνα των ανθρώπων, ότι είναι προσωπικός Θεός, ότι έχουμε δημιουργηθεί κατ' εικόνα του, ότι το πνεύμα μας δημιουργήθηκε από εκείνον, ότι μας έχει δώσει μία ευκαιρία να κατοικήσουμε επί της γης, για να λάβουμε υλικό σκήνωμα, ώστε να προετοιμασθούμε να επιστρέψουμε στην παρουσία του και να ζήσουμε αιωνίως μαζί του, τότε λέγω, αν έχετε λάβει αυτήν τη διαβεβαίωση, έχετε το θεμέλιο επί του οποίου μπορείτε να οικοδομήσετε την πίστη σας. Πάρτε το αυτό από εσάς, τη γνώση ότι ο Θεός πράγματι ζει, τη διαβεβαίωση ότι ο Ιησούς Χριστός ήταν η φανέρωση του Θεού κατά τη σάρκα, πάρτε από εσάς τη διαβεβαίωση ότι θα υπάρξει στην κυριολεξία ανάσταση εκ νεκρών και θα βρεθείτε στην κατάσταση στην οποία ευρίσκονται τα τέκνα του Πατρός μας σε όλον τον κόσμο και σας ερωτώ, ποια ανακούφιση σας απομένει; Αυτές οι αλήθειες είναι θεμελιώδεις.²⁶

Περισσότεροι από τα αγαπημένα μου πρόσωπα είναι στην άλλη πλευρά απ' όσους είναι εδώ και δεν θα αργήσει προτού και εγώ, κατά την εξέλιξη των πραγμάτων, λάβω την κλήση μου να περάσω εκεί. Δεν προσδοκώ αυτόν τον καιρό με ανυπομονησία και θλίψη, αλλά με ελπίδα και με τη διαβεβαίωση ότι η αλλαγή, όταν συμβεί, θα είναι για αυξημένη ευδαιμονία και πλεονεκτήματα που δεν μπορούμε να γνωρίζουμε στη θνητότητα.²⁷

Όταν συνειδητοποιήσουμε ότι ο θάνατος είναι μόνον ένα εκ των βημάτων που θα κάνουν τα τέκνα του Θεού καθ' όλη την αιωνιότητα και είναι συμφώνως προς το σχέδιό του, κλέβει από τον θάνατο το κεντρί του και μας φέρνει πρόσωπο με πρόσωπο με την πραγματικότητα της αιώνιας ζωής. Πολλές οικογένειες έχουν κληθεί να πουν αντίο προσωρινώς σε αυτούς που αγαπούν. Όταν συμβαίνουν τέτοιοι θάνατοι, μας ενοχλούν, αν τους αφήσουμε και συνεπώς φέρνουν μεγάλη λύπη στη ζωή μας. Όμως, αν οι πνευματικοί μας οφθαλμοί μπορούσαν να ανοίξουν και μπορούσαμε να δούμε, θα

παρηγορούμασταν, είμαι βέβαιος, με όσα θα έβλεπε η όρασή μας. Ο Κύριος δεν μας έχει αφήσει χωρίς ελπίδα. Αντιθέτως, μας έχει δώσει κάθε διαβεβαίωση για την αιώνια ευδαιμονία, αν αποδεχθούμε την παραίνεση και συμβουλή του, ενώ είμαστε εδώ στην θνητότητα.

Αυτό δεν είναι μάταιο όνειρο. Αυτά είναι γεγονότα. Σε εσάς που είσθε μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού, αυτή η ιστορία είναι απλή αλλά αληθινή. Υπάρχουν ιεροί τόμοι γραφών τους οποίους ο Επουράνιος Πατέρας έχει κάνει σε εμάς προσιτούς, διδάσκοντάς μας ότι ζούμε αιώνιας. ...Ο Κύριος μάς έχει δώσει αυτές τις πληροφορίες με μεγάλη απλότητα και εκ βάθους καρδιάς τον ευχαριστώ για τη γνώση που μας έχει δώσει, ότι όσοι πενθούν, μπορούν να παρηγορηθούν και ότι εμείς οι ίδιοι μπορούμε να καταλάβουμε τον σκοπό που είμαστε εδώ. Αν αυτοί που έχουν περάσει στην άλλη πλευρά μπορούσαν να μας μιλήσουν, θα έλεγαν: «Συνεχίστε εμπρός, συνεχίστε εμπρός, για τον στόχο που θα μας φέρει αιώνια ευδαιμονία μαζί». Κάντε τα πράγματα που θα ήθελε ο Κύριος να κάνετε και δεν θα χάσετε τίποτε που αξίζει. Όμως, αντιθέτως, θα συγκεντρώνετε συνεχώς θησαυρούς στους ουρανούς, όπου ο σκόρος και η σκωρία δεν μπορούν να φθείρουν ούτε οι κλέφτες μπορούν να διαρρήξουν και να ληστέψουν. [Βλέπε Κατά Ματθαίον 6:19–20.]

Σας αφήνω τη μαρτυρία μου ότι γνωρίζω πως ζούμε αιώνια ζωή και ότι ο παροδικός αποχωρισμός του θανάτου... δεν είναι παρά ένα εκ των βημάτων κατά μήκος του μονοπατιού της αιώνιας προόδου και τελικώς θα καταλήξει στην ευδαιμονία, εάν είμαστε πιστοί.²⁸ [Βλέπε πρόταση 6 στη σελίδα 86.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Καθώς διαβάζετε το «Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ» (σελίδες 75–76), σκεφθείτε μία στιγμή κατά την οποία προσπαθήσατε να παρηγορήσετε κάποιον ύστερα από τον θάνατο ενός αγαπημένου προσώπου. Τι ήταν εκείνο που έφερε παρηγοριά στον Πρόεδρο Σμιθ;

2. Ο Πρόεδρος Σμιθ δίδαξε ότι «αυτή [η ζωή] δεν είναι παρά μόνον μέρος της αιωνιότητας» (σελίδα 77). Τι σημαίνει αυτό για εσάς; Πώς η κατανόησή μας για αυτήν την αρχή επηρεάζει τις επιλογές που κάνουμε;
3. Μελετήστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 77. Πώς οι διδασκαλίες σε αυτό το τμήμα διαφέρουν από αυτά που διδάσκει ο κόσμος σχετικά με τον σκοπό της ζωής; Ποιες εμπειρίες έχουμε κατά τη διάρκεια της θνητότητας οι οποίες μπορούν να μας βοηθήσουν «να γίνουμε κοινωνοί των χαρακτηριστικών της θεότητας»;
4. Επανεξετάστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 79, ειδικώς τις τέσσερις τελευταίες παραγράφους του τμήματος. Γιατί ο αγώνας για τα εγκόσμια είναι σαν να «δραττόμεθα από μια φούσκα που έχει διαλυθεί»;
5. Στις σελίδες 81–82, ο Πρόεδρος Σμιθ αναφέρεται σε πληροφορίες σχετικά με την ανάσταση στο Δίδαχέ και Διαθήκες 88. Τι σας διδάσκουν τα εδάφια 14–17 και 28–33 από αυτό το τμήμα σχετικά με την ανάσταση; Ποιοι είναι ορισμένοι αποτελεσματικοί τρόποι να διδάσκουμε τα παιδιά σχετικά με την ανάσταση;
6. Διαβάστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 83. Ποιες είναι ορισμένες εκ των δοκιμασιών της ζωής που είναι πιο υποφερτές, επειδή έχετε μαρτυρία για τις διδαχθείσες σε αυτό το τμήμα αρχές;

Σχετιζόμενες γραφές: Προς Κορινθίους Α΄ 15:12–26, 35–42, 53–58, Νεφί Β΄ 9:6–13, Άλμα 12:24, 28:12, Δίδαχέ και Διαθήκες 93:19–20, 29–34, 130:18–19, Αβραάμ 3:24–26

Βοήθεια διδασκαλίας: «Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να επιλέξουν ένα τμήμα για το οποίο ενδιαφέρονται και να το διαβάσουν σιωπηλώς. Ζητήστε τους να συγκεντρωθούν σε ομάδες δύο ή τριών ατόμων τα οποία επέλεξαν το ίδιο τμήμα και να συζητήσουν τι έμαθαν» (από τη σελίδα viii αυτού του βιβλίου).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Οκτ. 1944, 94.
2. Στο *Deseret News*, 13 Φεβρουαρίου 1932, τμήμα της Εκκλησίας, 5, 7.
3. "Mormon View of Life's Mission," *Deseret Evening News*, 27 Ιουνίου 1908, τμήμα της Εκκλησίας, 2.
4. Στο Conference Report, Απρ. 1905, 62.
5. Στο Conference Report, Οκτ. 1923, 70-71.
6. Στο Conference Report, Απρ. 1905, 59.
7. Στο Conference Report, Οκτ. 1906, 48.
8. Στο Conference Report, Οκτ. 1926, 102.
9. "Mormon View of Life's Mission," 2.
10. Στο Conference Report, Απρ. 1905, 63.
11. Στο Conference Report, Οκτ. 1909, 78.
12. Στο Conference Report, Απρ. 1932, 44.
13. Στο Conference Report, Οκτ. 1906, 50.
14. Στο Conference Report, Οκτ. 1923, 70.
15. "Mormon View of Life's Mission," 2.
16. Στο *Deseret News*, 26 Μαΐου 1945, τμήμα της Εκκλησίας, 6.
17. Στο Conference Report, Απρ. 1948, 163.
18. "President Smith Sends Greetings," *Deseret News*, 27 Δεκεμβρίου 1950, τμήμα της Εκκλησίας, 3.
19. "Mormon View of Life's Mission," 2.
20. Στο Conference Report, Απρ. 1905, 60.
21. Στο Conference Report, Απρ. 1939, 122-23.
22. Στο Conference Report, Απρ. 1950, 187-88.
23. Στο Conference Report, Απρ. 1939, 121.
24. Στο Conference Report, Οκτ. 1921, 41.
25. Στο Conference Report, Οκτ. 1923, 71.
26. Στο Conference Report, Οκτ. 1921, 39.
27. Στο *Deseret News*, 26 Μαΐου 1945, τμήμα της Εκκλησίας, 4.
28. "Some Thoughts on War, and Sorrow, and Peace," *Improvement Era*, Σεπτ. 1945, 501.

*Εσωτερικό του Ναού στο Κίρτλαντ, όπου ο αρχαίος προφήτης Ηλίας
ο Θεσβίτης ενεφανίσθη στον Τζόζεφ Σμιθ και του απένειμε τη δύναμη
επισφραγίσεως και τα κλειδιά του έργου για τους νεκρούς.*

Ευλογίες του ναού για τον εαυτό μας και τους προγόνους μας

*Σκοπός των ναών είναι να παράσχει ένα
μέρος όπου τελούνται άγιες διατάξεις για
τους ζώντες και για τους νεκρούς.*

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Το 1905, ως νέος Απόστολος, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ περιόδευσε σε διάφορες σημαντικές ιστορικές τοποθεσίες της Εκκλησίας με τον Πρόεδρο Τζόζεφ Φ. Σμιθ και άλλα μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα. Ένα μέρος το οποίο επισκέφθησαν ήταν το Κίρτλαντ του Οχάιο, όπου οι πρώτοι Άγιοι είχαν οικοδομήσει τον πρώτο ναό σε αυτήν τη θεϊκή νομή. «Βλέποντας τη θέα της κωμοπόλεως», ενθυμήθηκε ο Πρεσβύτερος Σμιθ, «το πρώτο πράγμα που είδαμε, ήταν ο όμορφος ναός του Κίρτλαντ. ... Εκεί ήταν όπου ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ και ο [Ολιβερ Κάουντερ] είδαν τον Σωτήρα επάνω στο στήθαιο του άμβωνα. Εκεί ήταν όπου ο Μωυσής τους παρέδωσε τα κλειδιά της συναθροίσεως του Ισραήλ και όπου ο Ηλίας και ο Ηλίας ο Θεσβίτης ήλθαν με τη δύναμη και τη μεγαλοπρέπεια των σπουδαίων κλήσεών τους και παρέδωσαν τα κλειδιά τα οποία είχαν ανατεθεί στη δική τους μέριμνα κατά τις ημέρες της διακονίας τους επί της γης».

Καθώς η ομάδα βάδιζε μέσα στον ναό, ο Πρεσβύτερος Σμιθ σκέφθηκε τους αφοσιωμένους Αγίους οι οποίοι τον οικοδόμησαν. «Όταν συνειδητοποιήσαμε ότι το κτήριο είχε κατασκευασθεί από ανθρώπους σε τρομερή ένδεια, πώς θαρραλέοι άνδρες εργάστηκαν κατά τη διάρκεια της ημέρας, προκειμένου να θέσουν τα θεμέλια και να οικοδομήσουν τους τοίχους αυτής της κατασκευής και κατόπιν τη νύκτα έστεκαν και την υπερασπίζονταν με όπλα

εναντίον όσων είχαν ορκισθεί ότι το κτήριο δεν θα έπρεπε ποτέ να αποπερατωθεί, πράγματι νιώσαμε ότι δεν ήταν απορίας άξιον που ο Κύριος έλαβε τις προσφορές τους και τους ευλόγησε όπως έχουν ευλογηθεί λίγοι άνθρωποι επί της γης.¹

Χρόνια αργότερα, αφού είχε ξεχωρισθεί ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, ο Πρόεδρος Σμιθ αφιέρωσε τον Ναό Άινταχο Φολς στο Άινταχο. Στην προσευχή αφιερώσεως, ευχαρίστησε για το σωτήριο έργο που ετελέσθη στον ναό για τους ζώντες και για τους νεκρούς:

«Σε ευχαριστούμε, Θεέ, που έστειλες τον Ηλία τον Θεσβίτη, τον αρχαίο προφήτη, στον οποίον ‘... [είχαν] ανα[τεθεί] τα κλειδιά της δύναμης τού να στρέφει την καρδιά των πατέρων προς τα τέκνα, και την καρδιά των τέκνων προς τους πατέρες, ώστε ολόκληρη η γη να μην παταχθεί με ανάθεμα.’ [Δ&Δ 27:9.] Σε ευχαριστούμε που απεστάλη στον δούλο σου, Τζόζεφ Σμιθ, για να απονεμίει τα κλειδιά και την εξουσία του έργου για τους νεκρούς και να αποκαλύψει ότι το σχέδιο σωτηρίας ισχύει για όλη την ανθρωπότητα, ότι το ευαγγέλιο είναι παγκόσμιο σε σφαίρα δράσεως και ότι δεν είσαι προσωπολήπτης, έχοντας παράσχει τα μέσα για την κήρυξη του ευαγγελίου της σωτηρίας τόσο στους ζώντες, όσο και τους νεκρούς. Είμαστε πλέον ευγνώμονες προς εσένα που παρέχεται η σωτηρία για όλους οι οποίοι επιθυμούν να σωθούν στο βασίλειό σου.

«Είθε να είναι ευάρεστο στον λαό σου να ερευνά τη γενεαλογία των προγόνων του, ώστε να γίνει σωτήρας στο Όρος Σιών, ιερουργώντας στους ναούς σου για τους νεκρούς συγγενείς του. Προσευχόμαστε επίσης ώστε το πνεύμα του Ηλιού του Θεσβίτου να ακουμπά σε όλους τους λαούς παντού, ώστε να κινητοποιηθούν και να συλλέξουν και να έχουν διαθέσιμη τη γενεαλογία των προγόνων τους και ώστε τα πιστά τέκνα σου να μπορέσουν να χρησιμοποιήσουν τους άγιους ναούς σου στους οποίους να τελούν για λογαριασμό των νεκρών όλες τις διατάξεις αναφορικώς προς την αιώνια υπερύψωση αυτών».

Στην προσευχή του ο Πρόεδρος Σμιθ ανεγνώρισε επίσης ότι ο ναός είναι όντως ο οίκος του Κυρίου και μέρος όπου μπορεί να γίνει αισθητή η παρουσία του Θεού:

«Σήμερα, είμαστε εδώ και τώρα αφιερώνουμε τον ναό προς εσένα και όλα όσα ανήκουν σε αυτόν, ώστε να είναι άγιος στα

μάτια σου, ώστε να είναι οίκος προσευχής, οίκος επαίνου και λατρείας, ώστε η δόξα σου να μπορεί να παραμένει επ' αυτού και η αγία παρουσία σου να είναι συνεχώς σε αυτόν, και ώστε να είναι αποδεκτό ενδιαίτημα για τον Πολυαγαπημένο σου Υιό, Ιησού Χριστό, τον Σωτήρα μας, ώστε να είναι καθηγιασμένος και αφιερωμένος σε όλα τα μέρη του, ιερά προς εσένα, και προσευχόμαστε ώστε όλοι που περνούν το κατώφλι αυτού του Οίκου σου να μπορούν να λάβουν έμπνευση από την αγιότητά του...

»Αν θέλεις, Επουράνιε Πατέρα μας, άφησε την παρουσία σου να γίνεται αισθητή εδώ πάντοτε, ώστε όλοι όσοι συναθροίζονται εδώ να μπορούν να συνειδητοποιήσουν ότι είναι επισκέπτες σου και ότι αυτός είναι ο Οίκος σου».² [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 99.]

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Στον ναό λαμβάνουμε ιερές διατάξεις, συμπεριλαμβανομένων διατάξεων που ενώνουν οικογένειες για την αιωνιότητα.

Προκειμένου να προετοιμασθούμε για [το σελέστιο] βασίλειο, ο Κύριος, με την ευσπλαχνία του, αποκατέστησε αυτές τις τελευταίες ημέρες το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και έθεσε σε αυτό ουράνια εξουσία και κατόπιν έδωσε κατανόηση στα τέκνα Του, ώστε να ληφθούν και να τελεστούν συγκεκριμένες διατάξεις. Για τον σκοπό αυτό οικοδομήθηκαν ναοί και σε αυτούς τους ναούς όσοι επιθυμούν ένα μέρος στο σελέστιο βασίλειο, έχουν την ευκαιρία να πάνε και να λάβουν τις ευλογίες τους, να βελτιώσουν τη ζωή τους και να προετοιμαστούν για το βασίλειο αυτό.³

Είμαστε οι μόνοι άνθρωποι στον κόσμο που γνωρίζουν γιατί υπάρχουν οι ναοί.⁴

Κάθε [ναός] έχει οικοδομηθεί για έναν μεγάλο, αιώνιο σκοπό: να εξυπηρετεί ως Οίκος του Κυρίου, να παράσχει ένα μέρος ιερό και κατάλληλο για την τέλεση αγίων διατάξεων οι οποίες ενώνουν επί της γης και επί των ουρανών—διατάξεις για τους νεκρούς και για τους ζώντες, που διασφαλίζουν σε όσους τις λαμβάνουν και όσους είναι πιστοί στις διαθήκες τους, την απόκτηση της οικογενείας τους και τη συναναστροφή με αυτήν, κόσμους δίχως τέλος και υπερύψωση με αυτούς στο σελέστιο βασίλειο του Πατρός μας.⁵

Θα πρέπει να είμαστε ευγνώμονες για την γνώση της αιωνιότητας της διαθήκης του γάμου. Αν μονάχα σε αυτή τη ζωή ελπίζουμε, θα ήμασταν πράγματι ελεεινότεροι από όλους τους ανθρώπους [βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 15:19]. Η διαβεβαίωση ότι η σχέση μας εδώ ως γονέων και τέκνων, ως συζύγων θα συνεχίσει στους ουραμούς και ότι αυτό δεν είναι παρά μόνον η αρχή ενός μεγάλου και ενδόξου βασιλείου το οποίο έχει προορίσει ο Πατέρας μας να κληρονομήσουμε στην άλλη πλευρά, μας γεμίζει με ελπίδα και αγαλλίαση.⁶

Αν σκεπτόμουν, όπως σκέπτονται τόσοι πολλοί, ότι τώρα η αγαπημένη μου σύζυγος και οι αγαπημένοι μου γονείς έχουν φύγει, ότι έχουν φύγει από τη ζωή μου για πάντα και ότι δεν θα τους δω ποτέ, θα μου στερούσε μία από τις μεγαλύτερες χαρές που έχω σε αυτήν τη ζωή: την πρόθεση να τους συναντήσω πάλι και να λάβω το καλωσόρισμα και τη στοργή τους και να τους ευχαριστήσω από τα βάθη μίας ευγνώμονος καρδιάς για όλα όσα έχουν κάνει για εμένα.

Όμως, υπάρχουν πολλά, πολλά εκατομμύρια από τα τέκνα του Πατρός μας που δεν γνωρίζουν ότι γινόμενοι κοινωνοί συγκεκριμένων διατάξεων καθορισμένων από τον Επουράνιο Πατέρα μας, οι σύζυγοι μπορούν να ενωθούν για τον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα και να απολαύσουν τη συντροφιά των τέκνων τους για πάντα. Πόσο ευγνώμονες θα πρέπει να είμαστε για αυτήν τη γνώση.⁷

Υπάρχουν μόνον λίγα μέρη στον κόσμο όπου μπορούμε να νυμφευθούμε για την αιωνιότητα και αυτά είναι στους ναούς του Θεού. ...Υπάρχουν επίσης πολλοί εκ των αδελφών μας, όλα τέκνα του Επουράνιου Πατρός μας, στα οποία αρνούνται αυτό το προνόμιο λόγω... αναπόφευκτων λόγων. Όμως, αν ζουν αξίως και αν επωφελήθηκαν του προνομίου, αν ήσαν εις θέσιν να το κάνουν, τίποτε δεν θα χάσουν από αυτές τις παροδικώς δυσμενείς συνθήκες. Όμως, σκεφθείτε πόση μεγαλύτερη είναι η ευθύνη όσων ζουν εκεί όπου άνδρες και γυναίκες μπορούν να ενωθούν για την αιωνιότητα και όπου μπορούν να πάνε και να κάνουν το έργο για τους νεκρούς τους! Οι άνθρωποι του κόσμου δεν έχουν αυτήν την ευλογία. Διερωτώμαι αν το εκτιμούμε...

Ας διδάξουμε τους νέους ανθρώπους μας σε αυτά τα θέματα από τη μικρή τους ηλικία, ούτως ώστε όταν φθάσουν σε ηλικία

«Υπάρχουν μόνον λίγα μέρη στον κόσμο όπου μπορούμε να νυμφευθούμε για την αιωνιότητα και αυτά είναι στους ναούς του Θεού».

γάμου να μην υπάρχει αμφιβολία στον νου τους ως προς το πού ή πώς ή από ποιον θα πρέπει να τελεσθεί αυτή η ιερά διατάξη—και το μόνον μέρος στο οποίο μπορεί να τελεσθεί για τον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα είναι εντός ενός ναού.⁸

Ευχαριστώ [τον Κύριο] για όλες τις διατάξεις του Οίκου του Κυρίου που έχω λάβει, εκάστη εκ των οποίων δεν προορίζεται μόνον για εμένα, αλλά μου έχει επιτραπεί να λάβω ένα τμήμα αυτού του οποίου προορίζεται για όλα τα τέκνα του, όπου και αν είναι, εάν είναι πρόθυμα να λάβουν αυτό που τους προσφέρει, χωρίς χρήματα και χωρίς τιμή.⁹

Όλοι οι... ναοί οι οποίοι έχουν οικοδομηθεί ή κάποτε στο μέλλον θα αφιερωθούν, θα αποδειχθούν ευλογία πέραν κάθε μέτρου προς όλους όσοι αξίως επωφελούνται του προνομίου τους να τον χρησιμοποιούν, τόσο για τους ίδιους όσο και για τους νεκρούς συγγενείς τους.¹⁰ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 100.]

Μέσω του έργου ναού κάνουμε διαθέσιμες αιώνιες ευλογίες στους αποθανόντες προγόνους μας.

Η γενεαλογική εταιρεία έχει αφιερώσει χρόνια συλλέγοντας πληροφορίες [οικογενειακής ιστορίας] και άλλοι αφιερώνουν χρόνια πηγαίνοντας στον Οίκο του Κυρίου, προκειμένου να βαπτισθούν για όσους είναι νεκροί, να επισφραγίσουν συζύγους και παιδιά μεταξύ αυτών, να ενώσουν την οικογένεια όπως έχει διδάξει ο Επουράνιος Πατέρας ότι θα πρέπει να κάνουμε. Θα ήταν καλό αν καθένας από εμάς διερωτάτο: Τι κάνω εγώ γι' αυτό; Κάνω αυτό που μου αναλογεί; Ο Επουράνιος Πατέρας μας είπε στους ανθρώπους μέσω του Τζόζεφ Σμιθ ότι αν δεν τελούσαμε το έργο για τους νεκρούς μας, θα χάναμε τις δικές μας ευλογίες και θα απεκοπτόμεθα και ένα εκ των τελευταίων πραγμάτων που προσπάθησε να κάνει ο Προφήτης ήταν να αποπερατώσει έναν ναό στον οποίο θα μπορούσαν να πηγαίνουν οι άνθρωποι και να τελούν έργο για τους νεκρούς τους. Τόσο σημαντικό είναι. Πρέπει να γίνει από κάποιον.¹¹

Ενθυμούμαι τώρα μία ιστορία δύο αδελφών που ζούσαν σε μία κωμόπολη της βορείου Γιούτα: Ο μεγαλύτερος αδελφός, ο Χένρυ, ήταν τραπεζίτης και χονδρέμπορος και είχε άφθονο εισόδημα. Ο άλλος αδελφός, ο Τζωρτζ, ήταν αγρότης και δεν είχε πάρα πολλά πέραν των αναγκών του, αλλά είχε την επιθυμία να κάνει έργο ναού για τους νεκρούς τους. Ερευνούσε τη γενεαλογία τους και πήγαινε στον ναό και εργαζόταν για όσους είχαν περάσει στην άλλη πλευρά.

Μία ημέρα, ο Τζωρτζ είπε στον Χένρυ: «Νομίζω ότι θα πρέπει να πας στον ναό και να βοηθήσεις».

Όμως, ο Χένρυ είπε: «Δεν έχω χρόνο να κάνω τίποτε από αυτά. Μου παίρνει όλον τον χρόνο μου για να φροντίσω τη δουλειά μου»...

Περίπου ύστερα από έναν χρόνο, ο Χένρυ επισκέφθηκε στο σπίτι του τον Τζωρτζ και είπε: «Τζωρτζ, είδα ένα όνειρο και με ανησυχεί. Διερωτώμαι αν μπορείς να μου πεις τι σημαίνει».

Ο Τζωρτζ ερώτησε: «Τι ονειρεύτηκες, Χένρυ;»

Ο Χένρυ είπε: «Ονειρεύτηκα ότι εγώ και εσύ περάσαμε από αυτήν τη ζωή και ήμαστε στην άλλη πλευρά του πέπλου. Καθώς

«Σκεφθείτε την αφοσίωση και την πίστη αυτών που μέρα με τη μέρα πηγαίνουν σε αυτούς τους ναούς και ιερούργούν για όσους έχουν περάσει στην άλλη πλευρά».

προχωρούσαμε, πήγαμε σε μία όμορφη πόλη. Άνθρωποι ήσαν συγκεντρωμένοι κατά ομάδες σε πολλά μέρη και σε κάθε μέρος που πηγαίναμε, σε χαιρετούσαν διά χειραψίας και σε αγκάλιαζαν και σε ευλογούσαν και έλεγαν πόσο ευγνώμονες ήσαν που σε έβλεπαν, αλλά», είπε, «εμένα δεν με πρόσεξαν καθόλου, μετά βίας ήσαν φιλικοί. Τι σημαίνει αυτό;»

Ο Τζωρτζ ερώτησε: «Νόμισες ότι ήμαστε στην άλλη πλευρά του πέπλου;»

«Ναι».

«Λοιπόν, γι' αυτό σου μιλούσα. Προσπαθούσα να σε κάνω να επιτελέσεις το έργο για αυτούς τους ανθρώπους που είναι εκεί πέρα. Έχω κάνει έργο για πολλούς εξ αυτών, αλλά το έργο για πολλούς περισσότερους πρέπει να γίνει ακόμη. ...Καλά θα κάνεις να αρχίσεις να ασχολείσαι, διότι είχες μία γεύση αυτού που

ενδεχομένως να αναμένεις όταν πας εκεί, αν δεν κάνεις αυτό που σου αναλογεί στην τέλεση αυτού του έργου για αυτούς». [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 100.]

Έχω σκεφθεί αυτήν την ιστορία από τη ζωή των δύο αδελφών πάρα πολλές φορές. Πολλοί άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν τη σοβαρότητα και την ιερότητα της ζωής· δεν καταλαβαίνουν την ιερότητα του παντοτινού γάμου. Υπάρχουν ορισμένοι εκ των ανθρώπων μας οι οποίοι δεν ενδιαφέρονται για τη γενεαλογία τους. Δεν ενδιαφέρονται καθόλου για τους προγόνους τους· τουλάχιστον αυτό θα νόμιζες από τον τρόπο που συμπεριφέρονται. Δεν πηγαίνουν στον ναό να κάνουν έργο για τους νεκρούς τους.

...Αφού έχουμε πάει στον Οίκο του Κυρίου για τις δικές μας ευλογίες, ας σκεφθούμε την ευθύνη μας προς τους προγόνους μας. Ποια θα είναι η υποδοχή σας, όταν πάτε στην άλλη πλευρά; Θα είσθε κάποιος τον οποίον θα προσεγγίσουν και θα ευλογούν καθ' όλη την αιωνιότητα ή θα είσθε σαν τον αδελφό ο οποίος ασχολείτο ιδιαιτελώς με τα προβλήματά του εδώ και άφηγε όσους δεν μπορούσαν να βοηθήσουν τον εαυτό τους να συνεχίζουν χωρίς τη βοήθειά του;¹²

Γνωρίζετε ότι είμαστε όλοι δεμένοι μαζί με το μέγα έργο που γίνεται στους ναούς του Πατρός μας, όπου οικογένειες οι οποίες δεν έχουν ενωθεί πριν, ενώνονται μαζί με τη δύναμη της Αγίας Ιεροσύνης. Ο Κύριος προόριζε ώστε έκαστος των υιών του και εκάστη των θυγατέρων του να έχει την ευκαιρία να ευλογηθεί, όχι μόνον εδώ επί της γης, αλλά και να απολαμβάνει αιώνιες ευλογίες.

Σκεφθείτε την αφοσίωση και την πίστη αυτών που μέρα με τη μέρα πηγαίνουν σε αυτούς τους ναούς και ιερουργούν για όσους έχουν περάσει στην άλλη πλευρά και να γνωρίζετε αυτό, ότι όσοι είναι στην άλλη πλευρά είναι εξίσου ανυπόμονοι για εμάς. Προσεύχονται για εμάς και για την επιτυχία μας. Παρακαλούν, με τον δικό τους τρόπο, για τους απογόνους τους, για τους επιγενομένους τους που ζουν επί της γης.¹³

**Ο Κύριος θα μας βοηθήσει στην έρευνα
για τους νεκρούς συγγενείς μας.**

Στο Σικάγο πριν από κάποια χρόνια, κατά τη διάρκεια της εκθέσεως «Αιών Προόδου», πήγα στον πάγκο της Εκκλησίας μας μία

ημέρα και ερώτησα τους ιεραποστόλους ποιος ήταν υπεύθυνος για τη μεγάλη πολιτιστική και επιστημονική έκθεση.

Μου είπαν ότι το όνομα του ανδρός ήταν Ντος και ερώτησα: «Είναι αδελφός του Τσαρλς Τζ. Ντος, ο οποίος ήταν αντιπρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών και επίσης πρέσβυς στη Μεγάλη Βρετανία;»

Και εκείνοι απήντησαν: «Ναι».

«Λοιπόν», είπα, «χαίρω που το μαθαίνω. Τυγχάνει να τον γνωρίζω».

Είπα στον εαυτόν μου: «Νομίζω ότι θα του τηλεφωνήσω. Θα είναι ο Χένρυ Ντος». Ήξερα τον Χένρυ Ντος, έτσι πήγα στο τηλέφωνο και κάλεσα το γραφείο του. Η γραμματεύς του... είπε στον κύριο Ντος ότι ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ από τη Σωλτ Λέηκ Σίτυ ήταν εκεί και ήθελε να τον συναντήσει και εκείνος της είπε να με αφήσει να περάσω. Λοιπόν, αντί να με τρέχει πίσω από εκατό ανθρώπους να περιμένω τη σειρά μου, με πήγε σε μία πόρτα παραπλεύρως και εκεί στεκόταν μπροστά μου ένας ψηλός άνδρας τον οποίον δεν είχα δει ποτέ στη ζωή μου.

Είπε: «Είμαι ο κύριος Ντος».

Ήταν πολύ ευχάριστος, αλλά μπορείτε να φαντασθείτε πόσο αμήχανα ένιωθα. *Ήταν* ο κύριος Ντος και ήταν ο αδελφός του πρέσβευς Ντος, αλλά ήταν ο Ρούφους Ντος. Δεν εγνώριζα ότι υπήρχε Ρούφους Ντος στον κόσμο.

«Λοιπόν», είπα, «ήλθα να σας πω ότι πρόκειται περί μίας υπέροχης εκθέσεως και να σας εκφράσω την εκτίμησή μου για όσα έχετε κάνει για την οργάνωση και επίβλεψή της. Είναι θαυμαστά όσα έχουν επιτευχθεί και τι εκπαίδευση αποτελεί για τόσους πολλούς ανθρώπους. Τώρα, καταλαβαίνω ότι είσθε πολυάσχολος, και αυτά μόνον ήθελα να έλθω να σας πω και να σας συγχαρώ και να σας ευχαριστήσω».

«Αυτό είναι πολύ ευγενικό», είπε. «Περάστε μέσα».

«Όχι, ήλθα μόνον να πω αυτά», απήντησα.

Εκείνος είπε: «Περάστε, περάστε μέσα».

Είπα: «Όχι, υπάρχουν εκατό άνθρωποι που περιμένουν να σας δουν».

«Κανείς από αυτούς δεν θα πει κάτι τόσο ωραίο όπως είπατε εσείς».

Έτσι, πέρασα μέσα χωρίς ιδέες και λαχανιασμένος σχεδόν. Επέμεινε να καθίσω και το επόμενο που είπα, ήταν: «Παρεμπιπτόντως, κύριε Ντος, από πού κατάγονται οι δικοί σας;»

«Εννοείτε στην Αμερική;» ερώτησε.

«Εννοώ, οπουδήποτε».

Είπε: «Ενδιαφέρεστε για γενεαλογία;»

«Ασφαλώς», απήντησα. «Έχουμε μία εκ των καλύτερων βιβλιοθηκών γενεαλογικού περιεχομένου στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ».

Είπε: «Συγχωρήστε με μία στιγμή» και εξήλθε του γραφείου του και επέστρεψε με ένα χαρτόκουτο σχεδόν στο μέγεθος μίας παλαιάς οικογενειακής Βίβλου. Πήρε το μαχαίρι του, άνοιξε το χαρτόκουτο και έβγαλε ένα πακέτο τυλιγμένο με λευκή ζελατίνη. Έβγαλε τη ζελατίνη και έβαλε επάνω στο τραπέζι ένα από τα ομορφότερα δεμένα βιβλία που έχω δει ποτέ. Ήταν καλώς τυπωμένο και πλουσίως εικονογραφημένο και το εξώφυλλο ήταν κομψώς διακοσμημένο με χρυσό.

Καθώς το εξετάζα, είπα: «Κύριε Ντος, αυτό είναι όμορφο δείγμα εργασίας».

«Πρέπει να είναι. Μου κόστισε είκοσι πέντε χιλιάδες δολάρια».

«Λοιπόν», είπα, «τα αξίζει».

Είπε: «Αξίζει τίποτε για εσάς;»

Είπα: «Θα αξίζε, αν το είχα».

Είπε: «Εντάξει, μπορείτε να το πάρετε!»—είκοσι πέντε χιλιάδες δολάρια αξίας γενεαλογία τοποθετημένη στα χέρια μου από έναν άνδρα τον οποίο είχα γνωρίσει μόλις πριν από πέντε λεπτά! Λοιπόν, εξεπλάγην. Η πρώτη μας συνάντηση συνεχίστηκε αλλά μόνον για λίγο περισσότερο. Του είπα πόσο ευχαριστημένος ήμουν που το πήρα και ότι θα το έβαζα στη βιβλιοθήκη γενεαλογίας στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ.

Πριν φύγω από το δωμάτιο, είπε: «Κύριε Σμιθ, αυτή είναι η γενεαλογία της μητρός μου, η γενεαλογία των Γκέιτ. Προετοιμάζουμε επίσης τη γενεαλογία του πατρός μου—της οικογενείας Ντος. Θα

είναι σαν και αυτό. Όταν τελειώσει, θα ήθελα να σας στείλω ένα αντίτυπο από αυτό επίσης».

Πενήντα χιλιάδες δολάρια γενεαλογίας—μόνο και μόνο επειδή προσπάθησα να είμαι ευγενικός με κάποιον! Δεν νομίζω ότι ήταν τυχαίο γεγονός...

Ο Κύριος μάς βοηθά· είναι θαυμάσιο πώς ανοίγει ο δρόμος και πώς άλλοι άνθρωποι συχνά προτρέπονται να προετοιμάσουν τη γενεαλογία τους. Όμως, ενίοτε αδυνατούμε να επωφεληθούμε των ευκαιριών μας να προετοιμάσουμε τις γενεαλογίες μας, παρά το γεγονός ότι ο Κύριος έχει με νόημα πει ότι αν δεν φροντίσουμε το έργο ναού μας, θα απορριφθούμε με τους νεκρούς μας [βλέπε Δ&Δ 124:32]. Αυτό είναι πολύ σοβαρό. Αυτό είναι κάτι που δεν μπορούμε να αλλάξουμε, αν έχουμε αναλώσει ασκόπως τις ευκαιρίες μας μέχρις ότου περάσει η ζωή. ...Δεν μπορούμε να αναμένουμε από άλλους να κάνουν αυτό το έργο για εμάς.

Επομένως, ο Κύριος, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, μας ενθαρρύνει, συμβουλεύει και παραινεί να κάνουμε το έργο μας. Ορισμένες οικογένειες που δεν μπορούν να κάνουν το έργο μόνες τους, έχουν κάποιον άλλον να εργάζεται συνεχώς επί της γενεαλογίας ναού αυτών και του υλικού γενεαλογικού ενδιαφέροντος.

Αν κάνουμε αυτό που μας αναλογεί, οι γενεαλογίες μας θα μας αποκαλυφθούν—ενίοτε με τον έναν τρόπο, ενίοτε με τον άλλον. Επομένως, θέλω να σας προτείνω, αδελφοί και αδελφές μου: ας κάνουμε αυτό που μας αναλογεί.¹⁴ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 100.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Διαβάστε τα αποσπάσματα από την προσευχή αφιερώσεως του Ναού Άινταχο στο Άινταχο Φολς στις σελίδες 90–91, και διαβάστε το Δ&Δ 109:1–5, 10–13 (από την προσευχή αφιερώσεως του Ναού στο Κίρτλαντ). Συλλογισθείτε τα συναισθήματα που έχετε, όταν παρευρίσκεσθε στον ναό και σκεφθείτε

τις εμπειρίες οι οποίες έχουν ενδυναμώσει τη μαρτυρία σας ότι ο ναός είναι ο οίκος του Κυρίου.

2. Ποιους λόγους δίδει ο Πρόεδρος Σμιθ για την οικοδόμηση ναών; (βλέπε σελίδες 91–93). Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να παροτρύνουμε τους νέους να προετοιμαστούν για να νυμφευθούν στον ναό;
3. Διαβάστε την ιστορία στη σελίδα 95. Ποιοι είναι ορισμένοι απλοί τρόποι για κάποιον με πολλές άλλες ευθύνες να συμμετάσχει στο έργο οικογενειακής ιστορίας; Τι μπορούν να κάνουν οι απαρτίες της ιεροσύνης και η Ανακουφιστική Εταιρεία για να συμμετάσχουν;
4. Επανεξετάστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 96. Πώς σας έχει βοηθήσει ο Κύριος καθώς προσπαθείτε να βρείτε πληροφορίες σχετικά με τους προγόνους σας; Ποιες άλλες ευλογίες έχετε λάβει καθώς συμμετέχετε στο έργο οικογενειακής ιστορίας;

Σχετιζόμενες γραφές: Μαλαχίας 4:5–6, Διδαχή και Διαθήκες 97:15–16, 110, 124:39–41, 128:9, 15–24.

Βοήθεια διδασκαλίας: Όταν ένα άτομο διαβάζει φωναχτά από τις διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ, ζητήστε από τα άλλα μέλη της τάξεως να «ενωτίζονται και να αναζητούν συγκεκριμένες αρχές ή ιδέες. Αν ένα απόσπασμα περιέχει ασυνήθεις ή δύσκολες λέξεις ή φράσεις, εξηγήστε τις προτού διαβασθεί. Αν κάποιος στην ομάδα δυσκολεύεται να διαβάσει, ζητήστε εθελοντές αντί να τους βάζετε να διαβάζουν με τη σειρά» (*Teaching, No Greater Call*, 56).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Απρ. 1906, 57.
2. “Dedicatory Prayer... Idaho Falls Temple,” *Improvement Era*, Οκτ. 1945, 564–65.
3. Στο *Deseret News*, 13 Φεβρουαρίου 1932, τμήμα της Εκκλησίας, 7.
4. Στο Conference Report, Οκτ. 1950, 159.
5. “The Tenth Temple,” *Improvement Era*, Οκτ. 1945, 561.
6. Στο Conference Report, Οκτ. 1905, 29.
7. “Priceless Prospects,” *Improvement Era*, Ιούνιος 1950, 469.
8. “The Tenth Temple,” 561, 602.
9. Στο Conference Report, Οκτ. 1929, 25.
10. “The Tenth Temple,” 602.
11. “The Tenth Temple,” 602.
12. “The Tenth Temple,” 561, 602.
13. Στο Conference Report, Απρ. 1937, 34–35.
14. “On Searching for Family Records,” *Improvement Era*, Αύγ. 1946, 491, 540.

Ανοίξτε την ψυχή σας στον Κύριο με προσευχή

*Μέσω της προσωπικής και οικογενειακής προσευχής,
μπορούμε να αισθανόμαστε την επιρροή του
Επουρανίου Πατρός στη ζωή μας και το σπιτικό μας.*

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Η προσευχή ήταν σημαντικό μέρος της ζωής στο σπιτικό, όπου μεγάλωσε ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ. «Εδίδετο προσοχή σε μυστικές και οικογενειακές προσευχές από κάθε μέλος του σπιτικού», είπε. «Έμαθα αρκετά νωρίς στη ζωή ότι ο Κύριος θα εισάκουε τις προσευχές, διότι εισάκουσε τη δική μου και με πολλούς τρόπους μου έδωσε αποδεικτικά στοιχεία για την άγρυπνη φροντίδα Του».¹

Ακόμη και αργότερα στη ζωή του, ο Πρόεδρος Σμιθ θυμόταν με τρυφερότητα πώς η μητέρα του, Σάρα Φαρ Σμιθ, τον δίδαξε να προσεύχεται:

«Εκπαιδεύθηκα στα γόνατα μίας μητέρας Αγίας των Τελευταίων Ημερών. Ένα εκ των πρώτων πραγμάτων που θυμάμαι ήταν όταν με πήρε από το χέρι και με οδήγησε στον επάνω όροφο. Στο δωμάτιο υπήρχαν δύο κρεβάτια, το κρεβάτι στο οποίο κοιμούνταν οι γονείς μου και ένα μικρό συρταρωτό κρεβάτι από την άλλη πλευρά. Το θυμάμαι σαν να ήταν χθες. Όταν πήγαμε επάνω, κάθισε δίπλα στο μικρό συρταρωτό κρεβάτι μου. Με έβαλε να γονατίσω εμπρός της. Δίπλωσε τα χέρια μου και τα πήρε στα δικά της και με δίδαξε την πρώτη μου προσευχή. Δεν θα το ξεχάσω ποτέ. Δεν θέλω να το ξεχάσω. Είναι μία εκ των πιο όμορφων αναμνήσεων που έχω στη ζωή, μία αγγελική μητέρα να κάθεται δίπλα στο κρεβάτι μου και να με διδάσκει να προσεύχομαι.

«Ήταν μία τόσο απλή προσευχή, αλλά... αυτή η προσευχή άνοιξε για εμένα τους καταρράκτες των ουρανών. Αυτή η

«Είναι μία υπέροχη ευλογία που απολαμβάνουμε... να νιώθουμε βέβαιοι για την ουράνια καθοδήγηση, να έχουμε απόλυτο πίστη σε έναν προσωπικό Θεό, ο οποίος ενδιαφέρεται για εμάς και ακούει και εισακούει τις προσευχές μας».

προσευχή μου εξέτεινε τη χείρα του Πατρός μου στους ουρανοί, διότι εκείνη μου είχε εξηγήσει περί τίνος επρόκειτο στο μέτρο που μπορεί να καταλάβει ένα παιδάκι. Από εκείνη την ημέρα ως τώρα, ενώ έχω καλύψει σχεδόν ένα εκατομμύριο χιλιόμετρα στον κόσμο ανάμεσα στα άλλα τέκνα του Πατρός μας, κάθε ημέρα και κάθε νύκτα, όπου και αν ήμουν, όταν πήγαινα στο κρεβάτι μου ή σηκωνόμουν από αυτό, αισθανόμουν ότι ήμουν κοντά στον Επουράνιο Πατέρα μου. Δεν είναι μακριά».²

Καθ' όλη τη ζωή του, ο Πρόεδρος Σμιθ βασιζόταν στην προσευχή όχι μόνον ως μέσου προσεγγίσεως του Θεού, αλλά επίσης να Του ζητήσει βοήθεια εν καιρώ ανάγκης. Μία ημέρα, ενώ κολυμπούσε στον Ειρηνικό Ωκεανό, μακριά από την ακτή της Καλιφόρνιας, είχε την εξής εμπειρία:

«Εθεωρούμην καλός κολυμβητής και απολάμβανα από κάθε άποψη το άθλημα. Αυτήν τη συγκεκριμένη ημέρα, η παλίρροια ήταν υψηλή και γρήγορη. Καθώς απομακρύνθηκα από την ακτή και κολυπούσα στον ωκεανό, καταδύθηκα στα μεγάλα αφρισμένα κύματα καθώς φούσκωναν και με πιτσιλούσαν. Αντικειμενικός στόχος μου ήταν η μεγάλη φουσκοθαλασσιά πέραν των αφρισμένων κυμάτων, όπου θα μπορούσα να ξαπλώσω με την πλάτη και να επιπλέω στα μεγάλα αφρισμένα κύματα πάνω-κάτω.

«Ενώ ασχολούμην με αυτό το ενδιαφέρον άθλημα, ένα τεράστιο κύμα φούσκωσε και έσκασε προτού μπορέσω να ορθωθώ μετά την κατάδυση μέσα από το προηγούμενο. Το δεύτερο κύμα με άρπαξε και με έριξε στον πυθμένα του ωκεανού. Μπορούσα να αισθανθώ τον εαυτό μου να παρασύρεται από το υποβρύχιο ρεύμα. Εκείνη τη συγκεκριμένη στιγμή, πολλά κύματα ήλθαν με ταχύτατη εναλλαγή και δεν ήμουν εις θέσιν να ορθωθώ προτού καταδυθώ από το ένα στο άλλο. Συνειδητοποίησα ότι η δύναμή μου με άφηνε ταχέως, ότι θα ήταν απαραίτητο να βρω κάποιο μέσον βοήθειας. Καθώς επέπλεα στην κορυφή του τεράστιου κύματος, είδα τους στύλους μίας προβλήτας κοντά και σκέφθηκα ότι αν μπορούσα με υπεράνθρωπες προσπάθειες να προσεγγίσω με ασφάλεια τους στύλους, θα μπορούσα να σώσω τη ζωή μου.

«Σιωπηλώς ζήτησα από τον Επουράνιο Πατέρα μου να μου δώσει τη δύναμη να προσεγγίσω τον αντικειμενικό στόχο μου. Καθώς το κύμα με έριξε σε μήκος ενός βραχίονος από την προβλήτα, άπλωσα

τα χέρια μου και τα έβαλα γύρω από έναν στύλο. Ήταν κεκαλυμμένος με αιχμηρές βαθυγάλαζες πεταλίδες και καθώς τύλιξα τα χέρια και τα πόδια μου γύρω από το ασφαλές αυτό σημείο, έκοψαν το στήθος, τα πόδια και τους μηρούς μου. Κρατήθηκα όσο μπορούσα να ανθέξω τον πόνο και είχα τον νου μου μήπως έλθει κάποιο μεγάλο, φιλικό κύμα, ώστε να μπορέσω να ριχθώ σε αυτό και να πάω σε έναν στύλο πιο κοντά στην ακτή. Κάθε φορά με προσευχή στην καρδιά μου έκανα την προσπάθεια να πάω από τον έναν στύλο στον άλλον με τη βοήθεια της φοράς του κύματος.

»Σιγά, αλλά ασφαλώς και με μεγάλη δυσκολία, βγήκα στην ακτή, όπου το νερό ήταν αρκετά ρηχό, ώστε να περιπατήσω προς την παραλία. Όταν έφθασα στην ασφάλεια της ζεστής άμμου, έπεσα εξουθενωμένος. Ήμουν τόσο αδύναμος, σχεδόν μισοπνιγμένος, που δεν ήμουν εις θέσιν να πάω στο σπίτι πριν ξεκουραστώ για λίγο. Ενώ ήμουν ξαπλωμένος στην άμμο με τη ζεστασιά και την ασφάλειά της, σκέφθηκα τη βασανιστική εμπειρία την οποίαν είχα μόλις υποστεί και η καρδιά μου ήταν γεμάτη ευγνωμοσύνη και ταπεινοφροσύνη που ο Κύριος μου είχε... χαρίσει τη ζωή». ³ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 110.]

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Η προσευχή μάς δίδει τη δυνατότητα να μιλούμε στον Επουράνιο Πατέρα μας σαν να ήταν παρών.

Είναι μία υπέροχη ευλογία που απολαμβάνουμε σε αυτές τις στιγμές εντάσεως και αβεβαιότητας να νιώθουμε βέβαιοι για την ουράνια καθοδήγηση, να έχουμε απόλυτο πίστη σε έναν προσωπικό Θεό, ο οποίος ενδιαφέρεται για εμάς και ακούει και εισακούει τις προσευχές μας. ⁴

Πριν από μερικά χρόνια... άκουσα για [ένα] εννιάχρονο αγόρι, ένα ορφανό, το οποίο διεκομίσθη εσπευσμένως στο νοσοκομείο, όπου η εξέταση έδειξε ότι έπρεπε να εγχειρισθεί χωρίς καθυστέρηση. Ζούσε με φίλους οι οποίοι του είχαν δώσει ένα σπιτικό. Ο πατέρας και η μητέρα του (όταν ήσαν ζωντανοί) είχαν διδάξει σε αυτό να προσεύχεται. Συνεπώς, όταν πήγε στο νοσοκομείο, αυτό που ήθελε ήταν να το βοηθήσει ο Κύριος.

Οι ιατροί είχαν αποφασίσει να κάνουν μία σύσκεψη. Όταν μετεφέρθη στο χειρουργείο, κοίταξε τριγύρω και είδε τις νοσοκόμες και τους ιατρούς οι οποίοι είχαν συσχεφθεί για την περίπτωση του. Ήξερε ότι ήταν σοβαρό και είπε σε έναν από αυτούς καθώς προετοιμάζονταν να του δώσουν το αναισθητικό: «Ιατρέ, πριν αρχίσεις την εγχείρηση, μπορείς σε παρακαλώ να προσευχηθείς για εμένα;»

Ο ιατρός, με φαινομενική αμηχανία, πρόβαλε τις δικαιολογίες του και είπε: «Δεν μπορώ να προσευχηθώ για εσένα». Τότε το αγόρι ερώτησε τους άλλους ιατρούς, με το ίδιο αποτέλεσμα.

Τελικώς, συνέβη κάτι πολύ αξιοσημείωτο· αυτός ο μικρός φίλος είπε: «Αν δεν μπορείτε να προσευχηθείτε για εμένα, θα περιμένετε, σας παρακαλώ, ενώ προσεύχομαι για εμένα;»

Έβγαλαν το σεντόνι και γονάτισε στο χειρουργικό τραπέζι, έσκυψε το κεφάλι του και είπε: «Επουράνιε Πατέρα, είμαι απλώς ένα ορφανό. Είμαι τρομερά άρρωστο. Μπορείς, σε παρακαλώ, να με κάνεις καλά; Ευλόγησε αυτούς τους άνδρες που πρόκειται να εγχειρήσουν, ώστε να το κάνουν σωστά. Αν με κάνεις καλά, θα προσπαθήσω να γίνω καλός άνδρας, όταν μεγαλώσω. Σε ευχαριστώ, Επουράνιε Πατέρα, που θα με κάνεις καλά».

Όταν τελείωσε την προσευχή, ξάπλωσε. Τα μάτια των ιατρών και των νοσοκόμων ήσαν γεμάτα δάκρυα. Κατόπιν είπε: «Είμαι έτοιμος».

Η εγχείρηση έγινε. Ο μικρός φίλος μετεφέρθη στο δωμάτιό του και σε λίγες ημέρες τον πήραν από το νοσοκομείο, ενώ όδευε προς πλήρη ανάρρωση.

Μερικές ημέρες ύστερα από αυτό, ένας άνδρας που είχε ακούσει για το περιστατικό, πήγε στο γραφείο ενός εκ των χειρουργών και είπε: «Πείτε μου σχετικά με την εγχείρηση που κάνατε πριν από λίγες ημέρες—την εγχείρηση σε ένα μικρό αγόρι».

Ο χειρουργός είπε: «Έχω εγχειρήσει πολλά μικρά αγόρια».

Ο άνδρας προσέθεσε: «Αυτό το μικρό αγόρι ήθελε να προσευχηθεί κάποιος για αυτό».

Ο ιατρός είπε πολύ σοβαρά: «Υπήρξε μία τέτοια περίπτωση, αλλά νομίζω ότι είναι πάρα πολύ ιερό για να μιλήσω σχετικά με αυτό».

«Θα πρέπει να ζούμε τόσο κοντά στον Επουράνιο Πατέρα μας, ώστε όταν σκύβουμε ενώπιόν του, να γνωρίζουμε ότι αυτό που του ζητούμε, θα είναι ευάρεστο σε εκείνον».

Ο άνδρας είπε: «Ιατρέ, αν μου πείτε, θα το χειρισθώ με σεβασμό. Θα ήθελα να ακούσω σχετικώς με αυτό».

Τότε ο ιατρός είπε την ιστορία περίπου όπως εγώ την επανέλαβα εδώ και προσέθεσε: «Έχω εγχειρήσει εκατοντάδες ανθρώπους, άνδρες και γυναίκες, οι οποίοι νόμιζαν ότι είχαν πίστη πως θα θεραπεύονταν. Όμως, ποτέ άλλοτε μέχρι τη στιγμή που στάθηκα μπροστά από αυτό το μικρό αγόρι, δεν ένιωσα την παρουσία του Θεού όπως την ένιωσα τότε. Το αγόρι αυτό άνοιξε τους καταρράκτες των ουρανών και μίλησε στον Επουράνιο Πατέρα του όπως θα μιλούσε κάποιος σε κάποιον άλλον, πρόσωπο με πρόσωπο. Θέλω να σας πω ότι είμαι καλύτερος άνθρωπος, επειδή είχα αυτήν την εμπειρία να σταθώ και να ακούσω ένα μικρό αγόρι να μιλά στον Πατέρα του στους ουρανούς σαν να ήταν εκείνος παρών».⁵ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 110.]

Είθε να ζούμε κατά τέτοιον τρόπο, ώστε κάθε νύκτα που γονατίζουμε να προσευχηθούμε και κάθε πρωί που σκύβουμε ενώπιον του Κυρίου με ευχαριστία, να υπάρχει εντός ημών η δύναμη να ανοίγουν οι ουρανοί, ούτως ώστε ο Θεός να ακούει και να εισακούει τις προσευχές μας και να γνωρίζουμε ότι Εκείνος μας έχει επιδοκιμάσει.⁶

Αν ζούμε κοντά στον Επουράνιο Πατέρα μας, θα λάβουμε έμπνευση για να μάθουμε για τι να προσευχόμαστε.

Ο πατέρας μου ως νέος άνδρας κόντεψε να χάσει τη ζωή του στον ποταμό Πρόβο. ...Ο πατέρας του, ο οποίος ήταν στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, ένωσε την παρότρυνση να πάει σε ένα δωμάτιο το οποίο είχε ξεχωρισθεί για προσευχή. Γονάτισε... και είπε: «Επουράνιε Πατέρα, αισθάνομαι ότι κάτι άσχημο συμβαίνει στην οικογένειά μου στο Πρόβο. Το γνωρίζεις ότι δεν μπορώ να είμαι μαζί τους εκεί και να είμαι και εδώ. Επουράνιε Πατέρα, διατήρησε και προστάτεψέ τους...»

Την ώρα που προσευχόταν, σχεδόν την ίδια ώρα από όσο μπορούμε να ξέρουμε, ο πατέρας μου είχε πέσει στον ποταμό. Ήταν την ώρα της πλημμύρας. Ξύλα και βράχοι ξεχύνονταν από το φαράγγι και εκείνος ήταν αβοήθητος. Όσοι ήσαν κοντά, είδαν τη δύσκολη θέση του, αλλά δεν μπορούσαν να τον προσεγγίσουν. Η δίνη του νερού ήταν τέτοια που κανείς δεν μπορούσε να επιζήσει σε αυτό. Απλώς ισταντο εκεί με τρόμο. Ο πατέρας έκανε ό,τι μπορούσε, προκειμένου να κρατήσει το κεφάλι του επάνω από το νερό, αλλά τον πετούσε επάνω-κάτω και τον κτυπούσε στους βράχους και τους κορμούς δένδρων. Εξαίφνης, ένα κύμα τον ύψωσε σύσσωμο από το νερό και τον πέταξε στην ακτή. Ήταν μία άμεσος απάντηση στην... προσευχή.⁷

Θα πρέπει να έχουμε τις μυστικές προσευχές μας. Θα πρέπει να ζούμε τόσο κοντά στον Επουράνιο Πατέρα μας, ώστε όταν σκύβουμε ενώπιόν του, να γνωρίζουμε ότι αυτό που του ζητούμε θα είναι ευάρεστο σε εκείνον και αν δεν δοθεί με τον τρόπο που ζητούμε, να μπορούμε να γνωρίζουμε ότι θα λάβουμε την ευλογία την οποίαν δικαιούμεθα και ότι πράγματι θα είναι ευλογία.⁸
[Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 110.]

*«Διασφαλίστε την οικογένειά σας με κάθε δυνατό τρόπο.
Ενώστε την υπό την επιρροή της προσευχής».*

Η προσευχή είναι μία δυνατή επιρροή στην προσωπική ζωή, στο σπιτικό και την κοινότητά μας.

Ο Κύριος... μάς έχει εξηγήσει πώς μπορούμε να λαμβάνουμε ευλογίες μέσω προσευχής. Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι στον κόσμο που δεν συνειδητοποιούν τα αληθινά οφέλη της προσευχής. Η προσευχή είναι δύναμη. Έχει επιρροή που συγκριτικώς λίγοι άνθρωποι φαίνεται να κατανοούν.

...Πόσοι υπάρχουν σε αυτήν την Εκκλησία οι οποίοι δεν γνωρίζουν ότι έχουν το δικαίωμα, το απόλυτο δικαίωμα, να προσεύχονται στον Πατέρα τους στους ουραμούς και να Του ζητούν να τους αφαιρέσει τη δυστυχία τους και να τους οδηγήσει στην ευτυχία και την ευδαιμονία;⁹

Είναι παράξενο που οιονδήποτε μέλος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών θα πρέπει να παροτρύνεται να λείι τις προσευχές του και όμως υπάρχουν ορισμένοι

άνθρωποι οι οποίοι δεν προσεύχονται εν κρυπτώ ούτε έχουν οικογενειακές προσευχές. Παρά ταύτα, αν δεν προσευχόμαστε, χάνουμε την προστασία που προσφέρει η προσευχή.¹⁰ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 111.]

Θα ήθελα να τονίσω το εξής: Ελπίζω ότι οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών δεν θα αδυνατούν να κάνουν τις προσευχές τους, τις μυστικές προσευχές τους και τις οικογενειακές προσευχές τους. Παιδιά που ανατρέφονται σε σπιτικά όπου δεν έχουν οικογενειακές προσευχές και μυστικές προσευχές, χάνουν πολλά και φοβούμαι ότι μεσούσης της συγχύσεως του κόσμου, της βιασύνης και της έντονης δραστηριότητας, πολλές φορές σπιτικά αφήνονται χωρίς προσευχές και χωρίς τις ευλογίες του Κυρίου· τα σπιτικά αυτά δεν μπορούν να συνεχίσουν να είναι ευτυχημένα. Ζούμε σε μία εποχή όπου χρειαζόμαστε τον Επουράνιο Πατέρα μας τόσο, όσο Τον χρειαζόνταν σε οιαδήποτε άλλη εποχή.¹¹

Μην απορρίπτετε τη δύναμη του Θεού. Διατηρήστε στο σπιτικό σας την επιρροή της προσευχής και της ευχαριστίας και αφήστε την ευγνωμοσύνη να ρέει προς εκείνον, ο οποίος είναι ο δημιουργός της υπάρξεώς μας και ο δότης παντός καλού.¹²

Ας είναι το σπιτικό μας σταθερό μέρος προσευχής, ευχαριστίας και ευγνωμοσύνης. ...Ας προσευχόμαστε για τους σπουδαίους άνδρες και γυναίκες του κόσμου που χρειάζονται τον Κύριο, αλλά δεν καταλαβαίνουν το ενδιαφέρον του για αυτούς. Προσευχηθείτε για... τους κυβερνήτες μας, τους δημάρχους των πόλεών μας, τους άνδρες που έχουν επιρροή στην πολιτική στις διάφορες κοινότητές μας, ώστε να μπορέσουν να κάνουν αυτά που θα είναι καλύτερα για όλους εμάς και θα μας κάνουν ευτυχέστερους και ευαρεστούν τον Επουράνιο Πατέρα μας. Αυτό είναι το προνόμιό μας. Σας λέγω ότι η δύναμη της προσευχής είναι κάτι που δεν μπορεί να μετρηθεί.¹³

Η οικογενειακή προσευχή φέρνει ενότητα στις οικογένειες.

Εμείς [ως μέλη της οικογενείας] δεν θα συμφωνούμε πάντοτε· οι άνδρες δεν θα σκέπτονται πάντοτε όπως οι σύζυγοί τους και το αντίθετο, αλλά αν προσευχέσθε μαζί, με αληθινή επιθυμία να ενωθείτε, μπορώ να σας πω ότι θα συμφωνήσετε σε όλα τα σημαντικά ζητήματα.

Παρατήρησα... σε έναν πίνακα ανακοινώσεων: «Η οικογένεια που προσεύχεται μαζί, μένει μαζί». Δεν γνωρίζω ποιος το ανήρτησε εκεί, αλλά θέλω να πω ότι αν το σκεφθείτε για μια στιγμή, θα γνωρίσετε ότι είναι αληθινό. Σας νουθετώ να προσεύχεσθε μαζί στον Κύριο και δεν εννοώ με αυτό απλώς να λέτε προσευχές, δεν εννοώ να... επαναλαμβάνετε κάτι ξανά και ξανά, αλλά ανοίξτε την ψυχή σας στον Κύριο ως σύζυγοι και πατέρες στο σπιτικό σας και ζητήστε από τις συζύγους και τα παιδιά σας να συμπράξουν με εσάς. Βάλτε τους να συμμετάσχουν. Τότε, έρχεται στο σπιτικό η επιρροή την οποίαν μπορείτε να νιώσετε, όταν πηγαίνετε εκεί.¹⁴

Ως κάποιος εκ των οποίων ο Κύριος έχει ζητήσει να διδάσκουν, σας παρακαλώ να θέσετε τον οίκο σας σε τάξη. Μην παίρνετε πάρα πολλά πράγματα ως δεδομένα. Μην οδηγείσθε στην απειροσκεψία και τις αδυναμίες του κόσμου. Διασφαλίστε την οικογένειά σας με κάθε δυνατό τρόπο. Ενώστε την υπό την επιρροή της προσευχής. ...Πόση δύναμη έχει η προσευχή να μας κρατά στο μονοπάτι προς την αιώνια ζωή και να μας οδηγεί στο σελέστιο βασίλειο!¹⁵ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 111.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Στο «Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ» (σελίδες 101–104), παρατηρήστε πώς οι πρώτες εμπειρίες του Προέδρου Σμιθ με την προσευχή τον επηρέασαν σε όλη του τη ζωή. Ποιοι είναι ορισμένοι αποτελεσματικοί τρόποι να διδάσκουμε τα παιδιά σχετικά με την προσευχή;
2. Επανεξετάστε την ιστορία σχετικά με το εννιάχρονο αγόρι (σελίδες 104–107). Γιατί ενίοτε οι προσευχές μας δεν μοιάζουν με μία συνομιλία ενώπιος ενώπιω με τον Επουράνιο Πατέρα; Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε στις προσωπικές προσευχές σας, προκειμένου να αισθάνεσθε πιο συχνά την παρουσία Του.
3. Καθώς συλλογίζεστε τις διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ στη σελίδα 107, σκεφθείτε μία στιγμή που νιώσατε την παρότρυνση

να ζητήσετε κάτι με προσευχή. Τι θα λέγατε σε κάποιον που νομίζει ότι οι προσευχές του δεν έχουν εισακουσθεί;

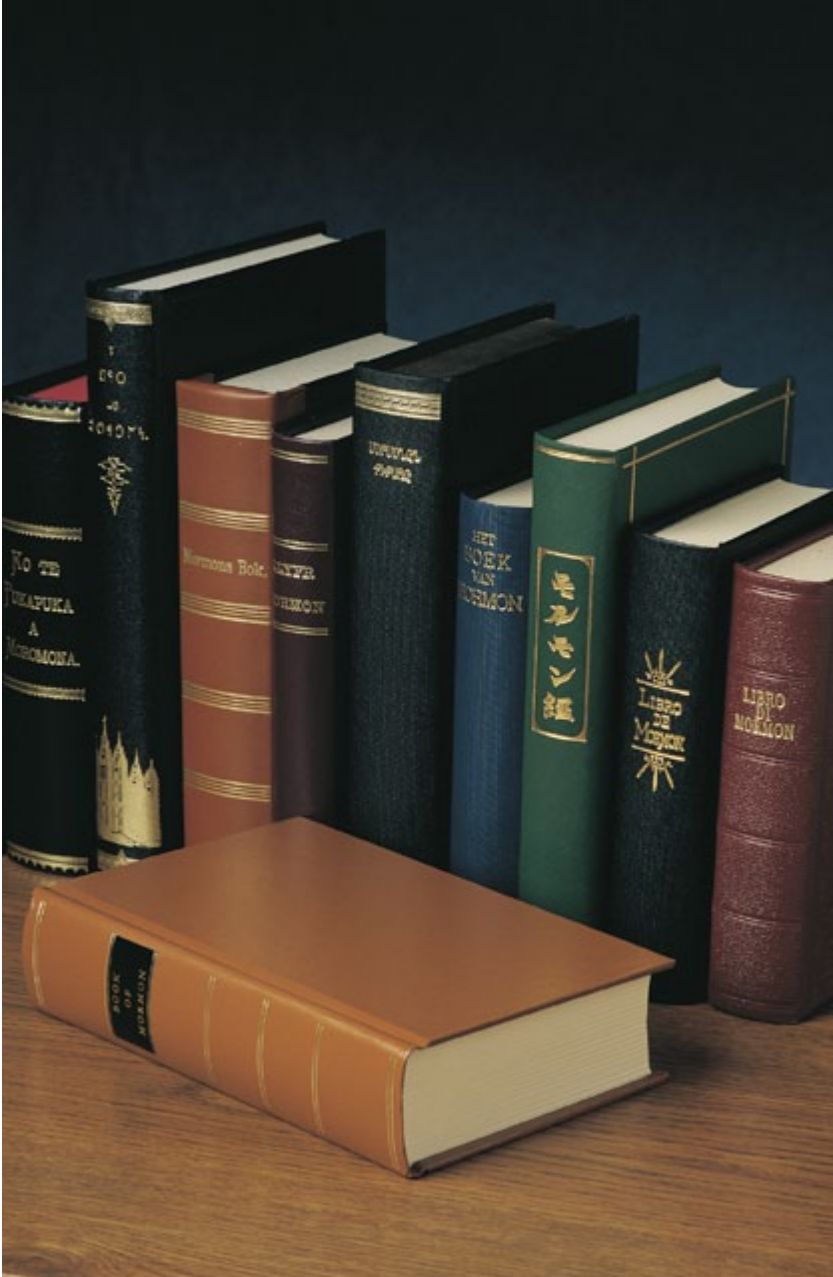
4. Σκεφθείτε τη δήλωση του Προέδρου Σμιθ: «Αν δεν προσευχόμαστε, χάνουμε την προστασία που προσφέρει η προσευχή» (σελίδα 108). Με ποιους τρόπους έχετε αισθανθεί τη δύναμη και την προστασία της προσευχής; Εξετάστε το ενδεχόμενο να πείτε τη μαρτυρία σας για τη δύναμη της προσευχής σε όσους επισκέπτεσθε ως οικογενειακός διδάσκαλος ή επισκέπτρια διδασκάλισσα.
5. Ο Πρόεδρος Σμιθ δίδαξε ότι η προσευχή θα μας κρατά στο μονοπάτι προς την αιώνια ζωή» (σελίδα 110). Γιατί νομίζετε ότι συμβαίνει αυτό; Τι μπορούν να κάνουν οι οικογένειες, ώστε να διασφαλίζεται ότι προσεύχονται μαζί με συνέπεια; Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να καταστήσετε την προσωπική προσευχή περισσότερο σημαντικό μέρος της ζωής σας.

Σχετιζόμενες γραφές: Κατά Ματθαίον 6:7–13, 7:7–11, Νεφί Β΄ 4:35, Άλμα 34:18–27, 37:37, Νεφί Γ΄ 18:20–21, Διδαχή και Διαθήκες 88:63–64

Βοήθεια διδασκαλίας: «Ο μαθητής είναι αυτός που πρέπει να παρακινηθεί να ενεργήσει. Αν ο διδάσκαλος τραβά όλη την προσοχή ο ίδιος, γίνεται το αστέρι του προγράμματος, μιλά μόνο αυτός και δεν αφήνει χώρο για συμμετοχή, είναι σχεδόν σίγουρο ότι εμποδίζει την μάθηση των μελών της τάξεως» (Asahel D. Woodruff, στο *Teaching, No Greater Call*, 61).

Σημειώσεις

1. “Testimony of Elder George Albert Smith,” *Liahona: The Elders’ Journal*, 2 Φεβρουαρίου 1915, 501.
2. Στο Conference Report, Οκτ. 1946, 150–51.
3. “How My Life Was Preserved,” George Albert Smith Family Papers, Πανεπιστήμιο της Γιούτα, θυρίδα 121, λεύκωμα 1ο, σελίδες 45–46.
4. Στο Conference Report, Απρ. 1931, 31.
5. “A Story of Two Boys,” *Improvement Era*, Ιούνιος 1949, 365.
6. Στο Conference Report, Απρ. 1942, 17.
7. “Pres. Smith’s Leadership Address,” *Deseret News*, 16 Φεβρουαρίου 1946, τμήμα της Εκκλησίας, 1.
8. Στο Conference Report, Οκτ. 1934, 51.
9. “Saints Blessed,” *Deseret News*, 12 Νοεμβρίου 1932, τμήμα της Εκκλησίας, 5.
10. Στο Conference Report, Απρ. 1941, 25.
11. Συγκέντρωση ιεροσύνης, 4 Οκτωβρίου 1947, Βιβλιοθήκη της Ιστορίας της Εκκλησίας, Σωλτ Λέηκ Σίτυ.
12. “Pres. Smith’s Leadership Address,” 6.
13. Στο Conference Report, Απρ. 1948, 163–64.
14. Στο Conference Report, Απρ. 1949, 190.
15. Στο Conference Report, Απρ. 1933, 72.

«[Οι γραφές περιέχουν] αυτά που ο δικός σας Πατέρας και ο δικός μου θεώρησε αρκετά σημαντικά ώστε να τα διατηρήσει και να δώσει στα τέκνα των ανθρώπων και να τα καταστήσει προσβάσιμα σε πολλές γλώσσες του κόσμου».

Οι γραφές, η πολυτιμότερη βιβλιοθήκη στον κόσμο

Ο Θεός μάς έχει δώσει άγιες γραφές να βοηθήσουν εμάς και την οικογένειά μας να προετοιμασθούμε για την αιώνια ζωή.

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Όταν ήταν ηλικιωμένος, ο Πρόεδρος Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ ενθυμήθηκε μία εμπειρία από τα νεανικά χρόνια του, όταν μία περικοπή από τις γραφές είχε μακράς διαρκείας αποτέλεσμα σε εκείνον: «Όταν ήμουν περίπου δεκατεσσάρων ετών, διάβασα το τεσσαρακοστό κεφάλαιο του Άλμα στο Βιβλίο του Μόρμον στο μάθημά μας του Σχολείου Κυριακής. Αποτυπώθηκε στον νου μου και στάθηκε χρήσιμο, όταν ο θάνατος πήρε αγαπημένα πρόσωπα. ... Υπάρχει ένα σημείο στις γραφές που μας λέγει πού πηγαίνει το πνεύμα μας, όταν αφήσει το σώμα μας [βλέπε εδάφια 11–14] και έκτοτε ήθελα να πάω σε αυτό το μέρος που αποκαλείται παράδεισος».¹ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 119.]

Ο Πρόεδρος Σμιθ ήλπιζε ότι οι άλλοι θα είχαν τις δικές τους σημαντικές εμπειρίες, διαβάζοντας τις γραφές. Στις δημόσιες ομιλίες του και τις προσωπικές αλληλεπιδράσεις του με άλλους, ενθάρρυνε όλους να μελετούν τις γραφές ως τρόπο οικοδομήσεως της μαρτυρίας τους για το ευαγγέλιο. Κάποτε, ενώ ταξίδευε με τρένο, άρχισε μία συζήτηση με έναν άνδρα, ο οποίος είχε μεγαλώσει σε μία οικογένεια Αγίων των Τελευταίων Ημερών, αλλά δεν συμμετείχε πλέον στην Εκκλησία. «Καθώς συνομιλούσαμε», είπε αργότερα, «τουμίλησα περί του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. ... Και εκείνος είπε καθώς συζητούσαμε τις αρχές του ευαγγελίου: ‘Τα πράγματα αυτά με ενδιαφέρουν’. Συνομιλήσαμε για αρκετό χρόνο και όταν τελειώσαμε, αυτός ο καλός άνθρωπος, πιστεύω ότι ήταν καλός

άνθρωπος, μου είπε: 'Θα έδίδα όλα όσα έχω, προκειμένου να αποκτήσω την πεποίθηση που έχεις...'

»Είπα: 'Αδελφέ μου, δεν χρειάζεται να δώσεις όλα όσα έχεις, προκειμένου να αποκτήσεις την πεποίθηση αυτή. Αυτό που πρέπει να κάνεις, είναι να ερευνάς τις γραφές με προσευχή. Πήγαινε εκεί όπου θα μπορούσαν να σου τις εξηγήσουν. Επιζήτησε την αλήθεια και η ομορφιά της αλήθειας θα σε ελκύσει και... μπορείς να μάθεις όπως εγώ γνωρίζω ότι ο Θεός ζει, ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ότι ο Τζόζεφ Σμιθ είναι προφήτης του ζώντος Θεού'.²

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Οι περιεχόμενες στις γραφές αλήθειες είναι κατά πολύ πολυτιμότερες από τις φιλοσοφίες των ανθρώπων.

Η Βίβλος, το Βιβλίο του Μόρμον, το Διδαχή και Διαθήκες και το Πολύτιμο Μαργαριτάρι δεν περιέχουν τη σοφία των ανθρώπων μόνον, αλλά του Θεού. Μολονότι δεν ευρίσκονται στο σπιτικό πολλών ανθρώπων, περιέχουν τον λόγο του Κυρίου. Είναι ήσσοнос σημασίας να καταλαβαίνουμε τον Όμηρο, τον Σαίξπηρ και τον Μίλτον — και θα μπορούσα να απαριθμήσω όλους τους μεγάλους συγγραφείς του κόσμου. Αν έχουμε αποτύχει να διαβάσουμε τις γραφές, τότε έχουμε χάσει το καλύτερο τμήμα από τη λογοτεχνία αυτού του κόσμου.

Αδελφοί και αδελφές μου, όλη η αλήθεια που είναι... απαραίτητη για τη σωτηρία μας, περιέχεται εντός των βιβλίων που μόλις απαρίθμησα. Ενδεχομένως να μην έχουμε μία βιβλιοθήκη με δύο ή τρεις χιλιάδες τόμους, αλλά να έχουμε με μικρό κόστος μία πολύτιμη βιβλιοθήκη που κόστισε το καλύτερο αίμα που υπήρξε ποτέ σε αυτόν τον κόσμο.³

Δεν ενδιαφέρομαι αν έχετε ή όχι βιβλία των μεγάλων βιβλιοθηκών του κόσμου στο σπιτικό σας, εφόσον έχετε αυτά τα βιβλία. Σκεφθείτε τα εκατομμύρια τόμων που υπάρχουν στη Βιβλιοθήκη του Κονγκρέσου στην Ουάσινγκτον, στη Βρετανική Βιβλιοθήκη και σε βιβλιοθήκες άλλων χωρών, εκατομμύρια τόμων—και όμως όλα όσα έχει αποκαλύψει και δημοσιεύσει ο Θεός στα τέκνα των ανθρώπων τα οποία είναι απαραίτητα για να προετοιμασθούν για ένα μέρος στο σελέστιο βασίλειο, περιέχονται εντός των ιερών αυτών βιβλίων. Πόσοι εξ ημών γνωρίζουμε τι περιέχουν; Συχνά πηγαίνω σε σπίτια,

όπου βλέπω όλα τα τελευταία περιοδικά. Ευρίσκω τα βιβλία τα οποία διαφημίζονται ως ευπώλητα στα ράφια. Αν τα πετούσατε όλα και διατηρούσατε μόνον αυτές τις ιερές γραφές, δεν θα χάνατε όσα έχει κάνει ο Κύριος να γραφούν και να διατεθούν, ώστε να τα απολαμβάνουμε όλοι μας. Επομένως, αδελφοί και αδελφές, ανάμεσα στις άλλες ευλογίες μας, ας μην ξεχνούμε ότι ο Κύριος κατέστησε δυνατόν να έχουμε, να απολαμβάνουμε και να καταλαβαίνουμε τις γραφές και να έχουμε τον λόγο του, ο οποίος έχει δοθεί διαμέσου των αιώνων για τη σωτηρία των τέκνων του.⁴

Καθώς διαβάζω τις γραφές... θαυμάζω την καλοσύνη του Κυρίου να ευλογεί όσους αποδέχονται τις διδασκαλίες του, διότι παρηγορούμαστε περισσότερο με αυτά τα ιερά χρονικά παρά με όλες τις φιλοσοφίες των αιώνων, όπως μας έχουν δοθεί από τη σοφία των ανθρώπων.⁵

Κάνουμε λόγο περί φιλοσοφιών των ανθρώπων και ενίοτε τις θαυμάζουμε ως ελκυστικές, αλλά όταν συγκρούονται με τις διδασκαλίες του Επουρανίου Πατρός μας, όπως περιέχονται στην Αγία Γραφή, είναι χωρίς αξία. Δεν θα οδηγήσουν ποτέ κανέναν στην αιώνια ευδαιμονία ούτε θα τον βοηθήσουν να βρει ένα μέρος στο βασίλειο του Επουρανίου Πατρός μας.⁶

Ενίοτε αισθάνομαι ότι δεν εκτιμούμε την Αγία Γραφή και ό,τι αυτή περιέχει, και αυτές τις άλλες γραφές, το Βιβλίο του Μόρμον, το Διδαχή και Διαθήκες και το Πολύτιμο Μαργαριτάρι τα οποία έχουν αναφερθεί... ως επιστολές από τον Επουράνιο Πατέρα μας. Μπορούν να γίνουν αποδεκτές ως επιστολές, τουλάχιστον είναι οι συμβουλές του και οι παραινέσεις του προς όλα τα τέκνα των ανθρώπων δοθείσες σε αυτά, ώστε να γνωρίζουν πώς να επωφεληθούν των ευκαιριών τους, ώστε να μη δαπανήσουν τη ζωή τους ματαιώς.⁷ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 120.]

Ο Κύριος μάς έδωσε τις γραφές, προκειμένου να μας βοηθήσει να υπερνικήσουμε τις δοκιμασίες μας και να προετοιμασθούμε για την υπερύψωση.

Αυτή είναι η εποχή να αποδειχθούμε, εποχή δοκιμασίας. Αυτή είναι η εποχή κατά την οποία οι άνθρωποι λιποψυχούν από τον φόβο. Όταν τα πλήθη στον κόσμο διερωτώνται ποιο θα είναι το τέλος. Λίγοι εμπνευσμένοι άνθρωποι γνωρίζουν ποιο θα είναι το

τέλος. Ο Κύριος μάς έχει πει τι θα συμβεί, στις [γραφές], σε αυτήν την υπέροχη βιβλιοθήκη που κρατώ στο χέρι μου. Μας έχει δώσει τις πληροφορίες που χρειαζόμαστε, για να προσαρμόσουμε τη ζωή μας και να προετοιμασθούμε, ώστε οτιδήποτε διαδραματισθεί, εμείς θα είμαστε στην πλευρά του Κυρίου.⁸

Επιτρέψατέ μου να διαβάσω τι λέγει ο Κύριος αναφορικός προς αυτές τις τελευταίες ημέρες στο πρώτο τμήμα από το Διδαχή και Διαθήκες: ...

«Επομένως, εγώ ο Κύριος, ξέροντας τον όλεθρο που πρόκειται να έλθει επάνω στους κατοίκους της γης, κάλεσα το δούλο μου Τζόζεφ Σμιθ τον νεότερο, και του μίλησα από τους ουρανοί, και του έδωσα εντολές...

»Ερευνήστε αυτές τις εντολές, γιατί είναι αληθινές και πιστές, και όλες οι υποσχέσεις και οι προφητείες που είναι μέσα σ' αυτές θα εκπληρωθούν.

»Αυτά που εγώ ο Κύριος είπα, τα είπα, και δεν προσπαθώ να δικαιολογηθώ. Και παρόλο που ο ουρανός και η γη θα εξαφανιστούν, ο λόγος μου δε θα εξαφανιστεί, αλλά όλα θα εκπληρωθούν, είτε με τη δική μου φωνή είτε με τη φωνή των δούλων μου, είναι το ίδιο.

»Επειδή, ιδέστε, και να, ο Κύριος είναι Θεός, και το Πνεύμα καταθέτει μαρτυρία, και η μαρτυρία είναι αληθινή, και η αλήθεια διαρκεί στον αιώνα του αιώνα. Αμήν». [Δ&Δ 1:17, 37–39.]

Η εισαγωγή αυτή αξίζει θερμή εξέταση εκ μέρους σας. Είναι η νουθεσία του Πατρός προς όλους εμάς. Είναι η στοργική συμβουλή ενός τρυφερού γονέως ο οποίος γνωρίζει τι χρειαζόμαστε, όπως είπε στο κεφάλαιο που μόλις ανεγνώσθη, ότι γνωρίζοντας τι επρόκειτο να έλθει επάνω στους κατοίκους της γης, έδωσε αυτές τις εντολές.⁹

Ενίστε, ξεχνούμε ότι ο Κύριος έχει μιλήσει και αδυνατούμε να πληροφορηθούμε για τις προσταγές Του...

Πάμπολλες περικοπές στις γραφές θα μπορούσαν να αναφερθούν ως αποδεικτικά στοιχεία ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας μιλά με ευσπλαχνία και καλοσύνη προς τα τέκνα των ανθρώπων διαμέσου των αιώνων, λέγοντας σε αυτά όχι μόνον τι θα συνέβαινε, αλλά παρακαλώντας τα να στραφούν από τον λανθασμένο δρόμο τους, ούτως ώστε να μην τα αιφνιδιάσει η καταστροφή...

Ο Επουράνιος Πατέρας μας, μέσω των πιστών Του αντιπροσώπων, μάς έχει πει τα σημαντικά πράγματα που θα συμβούν και μπορούμε να διαβάσουμε περί αυτών στις άγιες γραφές Του. Αν επιθυμούμε πραγματικώς να σωθούμε και να υπερυψωθούμε στο σελέστιο βασίλειό Του, μας έχει πει πώς να προχωρήσουμε.¹⁰

[Οι γραφές είναι] η μεγαλύτερη βιβλιοθήκη που ευρίσκεται σε όλον τον κόσμο. Τι περιέχει; Περιέχει αυτά που ο δικός σας Πατέρας και ο δικός μου θεώρησε ότι είναι αρκετά σημαντικά ώστε να τα διατηρήσει και να δώσει στα τέκνα των ανθρώπων και να τα καταστήσει προσβάσιμα σε πολλές γλώσσες του κόσμου. Αυτές οι γραφές είναι όλες σημαντικές και θα πρέπει να τις κατανοούν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών. Δεν πρόκειται να σας ζητήσω να σηκώσετε το χέρι σας, προκειμένου να εξακριβώσω πόσοι συναθροισμένοι εδώ έχουν διαβάσει αυτά τα βιβλία, αλλά επιθυμώ να σας επιστήσω την προσοχή για το γεγονός ότι αυτές είναι πολύτιμες αλήθειες και περιέχουν τον αποκεκαλυμμένο λόγο του Κυρίου τυπωμένο και δημοσιευμένο στον κόσμο για τον σκοπό της προετοιμασίας των τέκνων του για μία θέση στο σελέστιο βασίλειο. Γι' αυτόν τον λόγο λέγω ότι είναι τόσο πολύτιμες... Πόσο ευγνώμονες οφείλουμε να είμαστε που ζούμε σε μία εποχή κατά την οποία μπορούμε να διαβάζουμε τις συμβουλές και τις παραινήσεις του και να μας εξηγούνται πράγματα τα οποία διαφορετρόπως θα ήταν σκοτεινά και αβέβια για εμάς.¹¹ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 120.]

Εμπνέουμε πίστη στην οικογένειά μας, διαβάζοντας τις γραφές μαζί.

Θα ήθελα να διρωτηθείτε, πόσοι από εσάς έχετε διαβάσει κάτι από αυτά τα βιβλία στην οικογένειά σας κατά καιρούς, την έχετε καλέσει για να διδάξετε σε αυτήν τα πράγματα που οφείλει να γνωρίζει. Φοβάμαι ότι πολλοί από εμάς θα έλεγαν ότι είμαστε πολύ απησχολημένοι.¹²

Έχουμε ήδη ακούσει για πολλές εκ των ευλογιών που μας έχει δώσει ο Κύριος στα ιερά χρονικά και τα οποία έχουν διατηρηθεί μέχρι την εποχή μας και ότι περιέχουν τις συμβουλές και τις παραινήσεις ενός πάνσοφου Πατρός. Φαίνεται περίεργο που τόσοι πολλοί εκ των ανθρώπων μας, με τις προσφερθείσες

«Να καλείτε την οικογένειά σας γύρω σας και να της εμπνέετε πίστη στον ζώντα Θεό, διαβάζοντας αυτά που έχουν αποκαλυφθεί».

ευκαιρίες, υστερούνται οικειότητας με τα περιεχόμενα αυτών των ιερών χρονικών.¹³

Θα μας θεωρήσει αθώους ο Πατέρας μας, όταν επιστρέψουμε σε Εκείνον, αν έχουμε αποτύχει να διδάξουμε στα παιδιά μας τη σημασία αυτών των ιερών χρονικών; Δεν νομίζω. ... Υποθέτετε ότι αφού ο Κύριος... μας έκανε προσιτές αυτές τις υπέροχες διδασκαλίες που περιέχονται σε αυτά τα άγια χρονικά, θα μας θεωρήσει ευγνώμονες, αν αποτύχουμε να τις διδάξουμε στην οικογένειά μας και να τις εξηγήσουμε σε όσους με τους οποίους ερχόμαστε σε επαφή;

Αδελφοί και αδελφές, επιθυμώ να τονίσω εκ νέου τη διδασκαλία του Διδασκάλου: «ερευνάτε τις γραφές», να τις διαβάζετε με προσευχή και πίστη, να τις διδάσκετε στο σπιτικό σας, να καλείτε την οικογένειά σας γύρω σας και να της εμπνέετε πίστη στον ζώντα Θεό, διαβάζοντας αυτά που έχουν αποκαλυφθεί. Είναι οι πιο πολύτιμες από όλες τις βιβλιοθήκες σε όλον τον κόσμο.¹⁴

Διατηρήστε αυτήν τη βιβλιοθήκη εκεί όπου μπορείτε να την βρείτε και όπου τα παιδιά σας θα την βρουν και κατόπιν να έχετε αρκετό ενδιαφέρον για την αιώνια σωτηρία αυτών των αγοριών και κοριτσιών που είναι στο σπιτικό σας, ώστε να βρείτε τρόπους και μέσα να τους κινήσετε το ενδιαφέρον για όσα περιέχουν αυτά τα βιβλία, ώστε να γνωρίσουν πόσο πολύτιμα είναι στα μάτια του Επουρανού Πατρός τους.¹⁵

Τι ωραίο πράγμα ήταν για εμένα όταν ήμουν παιδί, να έχω έναν πατέρα και μία μητέρα να κάθονται κοντά στο τζάκι και να διαβάζουν τη Βίβλο, ενώ εμείς τα παιδιά καθόμασταν στο πάτωμα...

Τώρα, θέλω να πω, αδελφοί και αδελφές μου, ότι η συμβουλή του Ιησού Χριστού, ακόμη είναι δεσμευτική για εμάς, όπου είπε: «Ερευνάτε τις γραφές, επειδή εσείς νομίζετε ότι μέσα σ' αυτές έχετε αιώνια ζωή· κι εκείνες είναι που δίνουν μαρτυρία για μένα». [Κατά Ιωάννην 5:39.] Μην παραμελείτε την παλαιά οικογενειακή Βίβλο· μην τη βάλετε επάνω στο ράφι και την ξεχάσετε. Ανακαλύψτε, αν δεν γνωρίζετε ήδη, τι λέγει, και αν την έχετε διαβάσει κατά το παρελθόν, διαβάζετε την εκ νέου συχνά στα παιδιά σας και τα παιδιά των παιδιών σας. Μην τους διαβάσετε μόνον τη Βίβλο, αλλά και άλλα βιβλία γραφών τα οποία μας έχει δώσει ο Κύριος για την υπερύψωσή μας, για την παρηγοριά και την ευλόγησή μας.¹⁶

Σε νουθετώ, Ισραήλ, ερεύνα τις γραφές, διάβαζέ τις στο σπιτικό σου, δίδαξε την οικογένειά σου αυτά που έχει πει ο Κύριος και ας δαπανούμε λιγότερο από τον χρόνο μας διαβάζοντας ασήμαντα και συχνά επιβλαβή έντυπα της εποχής και ας πάμε στην πηγή αληθείας και ας διαβάζουμε τον λόγο του Κυρίου.¹⁷ [Βλέπε πρόταση 4 κατωτέρω.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Καθώς διαβάζετε την πρώτη παράγραφο στη σελίδα 113, σκεφθείτε κάποια στιγμή που σας ενέπνευσε ένα εδάφιο με παρόμοιο τρόπο. Πώς φθάσατε στο σημείο να γνωρίζετε

ότι οι γραφές είναι αληθινές; Τι εμπειρίες είχατε με αυτές οι οποίες ενδυνάμωσαν αυτήν τη μαρτυρία;

2. Διαβάστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 114 και συλλογισθείτε ποια θέση έχουν οι γραφές στην προσωπική σας βιβλιοθήκη (ανάμεσα στα άλλα που διαβάζετε, παρακολουθείτε ή ακούτε). Τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να δώσετε στις γραφές πιο εξέχουσα θέση στο σπιτικό και τη ζωή σας;
3. Επανεξετάστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 115. Πώς σας έχουν βοηθήσει οι γραφές να αντιμετωπίσετε τις συμφορές των τελευταίων ημερών; Σκεφθείτε πώς θα μπορούσατε να χρησιμοποιήσετε τις γραφές, προκειμένου να βοηθήσετε κάποιον που γνωρίζετε και ο οποίος αντιμετωπίζει μία δύσκολη δοκιμασία.
4. Συλλογισθείτε τη συμβουλή του Προέδρου Σμιθ προς τις οικογένειες στις σελίδες 117–19. Ποιες ευλογίες λαμβάνουν οι οικογένειες που μελετούν τις γραφές μαζί; Ποιοι είναι ορισμένοι αποτελεσματικοί τρόποι να εμπνεύσετε τα παιδιά σας (ή τα εγγόνια σας) να ενδιαφερθούν για τις γραφές; Κατόπιν προσευχής, συλλογισθείτε τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να είστε επιμελέστεροι στη μελέτη των γραφών με την οικογένειά σας.

Σχετιζόμενες γραφές: Δευτερονόμιο 6:6–7, Ιησούς του Ναυή 1:8, Προς Ρωμαίους 15:4, Προς Τιμόθεον Β΄ 3:15–17, Νεφί Β΄ 4:15, Ήλαμαν 3:29–30, Διδαχή και Διαθήκες 33:16

Βοήθεια διδασκαλίας: «Μπορείτε να βοηθήσετε όσους διδάσκετε να νιώσουν περισσότερη πεποίθηση για την ικανότητά τους να συμμετάσχουν σε μία συζήτηση, αν απαντάτε θετικά σε κάθε ειλικρινές σχόλιο. Επί παραδείγματι, θα μπορούσατε να πείτε: ‘Σε ευχαριστώ για την απάντησή σου. Ήταν πολύ βαθυστόχαστο’...ή ‘Αυτό είναι καλό παράδειγμα’ ή ‘Εκτιμώ όλα όσα είπατε σήμερα’» (*Teaching, No Greater Call*, 64).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Απρ. 1949, 83–84.
2. Στο Conference Report, Οκτ. 1948, 165–66.
3. Στο Conference Report, Οκτ. 1917, 43.
4. Στο Conference Report, Οκτ. 1948, 164–65.
5. Στο Conference Report, Οκτ. 1931, 120.
6. Στο Conference Report, Απρ. 1946, 125.
7. Στο Conference Report, Οκτ. 1923, 70.
8. Στο Conference Report, Απρ. 1942, 14.
9. Στο Conference Report, Οκτ. 1917, 42–43.
10. Στο Conference Report, Οκτ. 1940, 107–9.
11. Στο Conference Report, Οκτ. 1948, 164.
12. Στο Conference Report, Οκτ. 1950, 179.
13. Στο Conference Report, Απρ. 1929, 30.
14. Στο Conference Report, Οκτ. 1917, 43–44.
15. Στο Conference Report, Οκτ. 1948, 165.
16. “Pres. Smith’s Leadership Address,” *Deseret News*, 16 Φεβρουαρίου 1946, τμήμα της Εκκλησίας, 6.
17. Στο Conference Report, Οκτ. 1917, 41.

Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ και η σύζυγός του, Λούσυ. Ο Πρόεδρος Σμιθ χρησιμοποίησε μία εμπειρία που είχε σε ένα αεροπλάνο, για να διδάξει σχετικά με τη σημασία της αποκαλύψεως.

Αποκάλυψη από τον Θεό προς τα τέκνα Του

*Ο Επουράνιος Πατέρας μάς καθοδηγεί ατομικώς
και ως Εκκλησία μέσω του Αγίου Πνεύματος.*

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Για να διδάξει περί της σημασίας της αποκαλύψεως που οδηγεί την Εκκλησία, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ είτε περί μίας εμπειρίας που είχε σε μία αεροπορική πτήση από το Λος Άντζελες της Καλιφόρνιας στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ της Γιούτα:

«Κοντά στο Μίλφορντ της Γιούτα, εξαίφνης πετάξαμε σε μία από τις χειρότερες ομίχλες που έχω δει ποτέ. Προσπάθησα να κοιτάξω έξω από το παράθυρο του αεροπλάνου, αλλά δεν μπορούσα να δω τίποτε μέσα στην ομίχλη. Δεν μπορούσες να δεις τίποτε σε καμία κατεύθυνση έξω από το αεροπλάνο.

Ήξερα ότι πλησιάζαμε τα βουνά με σχετική ταχύτητα πέντε χιλόμετρα το λεπτό, ότι ήμαστε υποχρεωμένοι να περάσουμε επάνω από αυτά, για να πάμε στην Κοιλιάδα της Σωλτ Λέηκ. Ανησυχούσα και διερωτώμην: 'Πώς βρίσκει τον δρόμο ο κυβερνήτης, αφού δεν μπορεί να δει τίποτε;' Είχε την τυξίδα του, αλλά το αεροπλάνο θα μπορούσε να παρεκκλίνει της πορείας του. Είχε όργανα που έδειχναν την απόσταση από την επιφάνεια της θάλασσης, αλλά δεν είχε τρόπο να γνωρίζει πόσο μακριά ήμαστε από το έδαφος. Σκέφθηκα ότι θα μπορούσε να πετάξει ψηλά, προκειμένου να περάσει επάνω από τα βουνά μεταξύ ημών και της Κοιλιάδας της Σωλτ Λέηκ και να προσπαθήσει να βρει το πεδίο προσγειώσεως από τη λάμψη των φάρων, αν φθάναμε αρκετά κοντά, αλλά πάγωσα όταν σκέφθηκα τον κίνδυνο να χάσουμε την πορεία μας, τους φάρους και το αεροδρόμιο.

»Στην ανησυχία μου, πήγα στον χώρο που ήταν κατελιημμένος από τον κυβερνήτη και τον συγκυβερνήτη, προκειμένου να δω πώς ήξεραν πού πηγαίναμε. Δεν μπορούσα να διαπιστώσω αν ήμαστε τριάντα μέτρα, τριακόσια μέτρα ή τρεις χιλιάδες μέτρα από το έδαφος και δεν ήξερα πώς εκείνοι μπορούσαν να το διαπιστώσουν, παρά μόνον κατά προσέγγιση. Παρατήρησα ότι ο κυβερνήτης είχε μία μικρή συσκευή στο αφτί του όπως χρησιμοποιούν οι τηλεφωνητές σε τηλεφωνικά γραφεία για να ακούν κλήσεις. Ερώτησα τον συγκυβερνήτη πώς μπορούσαν να διαπιστώσουν αν πετούσαμε προς τη σωστή κατεύθυνση ή να γνωρίζουν αν ήμαστε εκτός πορείας. Απήντησε: 'Όταν δεν μπορούμε να δούμε, καθοδηγούμεθα από το σήμα ραδιοφάρου'.

»'Τι είναι αυτό;' ερώτησα. Εξήγησε ότι το σήμα θα μπορούσε να παρομοιασθεί με μία ηλεκτρική λεωφόρο ανάμεσα σε δύο σημεία και στην περίπτωση μας τα σημεία ήσαν το Μίλφορντ και η Σωλτ Λέηκ Σίτυ. Είπε ότι η συσκευή στο αφτί του κυβερνήτη λειτουργούσε έτσι ώστε όταν το αεροπλάνο ήταν σε χαμηλό σήμα, ακουγόταν ένας ήχος σαν βόμβος, αλλά αν το αεροπλάνο πηγαίνει δεξιά ή αριστερά ο ήχος αλλάζει και ο κυβερνήτης προειδοποιείται με το κλικ σαν του τηλεγράφου. Αν... οδηγήσει πίσω στο σήμα ή στη λεωφόρο, στο μονοπάτι της ασφαλείας, το κλικ παύει και επανέρχεται ο βόμβος. Αν εξακολουθήσουμε με το σήμα, θα φθάσουμε στον προορισμό μας με ασφάλεια.

»Επέστρεψα στη θέση μου σε μεγάλο βαθμό ανακουφισμένος που έμαθα ότι παρά το γεγονός ότι μας περιέβαλλε ομίχλη και σκότος και δεν μπορούσαμε ούτε να δούμε ούτε να αισθανθούμε πού ήμαστε, ο κυβερνήτης ελάμβανε πληροφορίες συνεχώς ότι ήμαστε στη λεωφόρο και ήξερε ότι συντόμως θα φθάναμε στον προορισμό μας. Λίγα λεπτά αργότερα, ένιωσα ότι το αεροπλάνο κατέβαινε. Περάσαμε επάνω από την κορυφή των βουνών και πλησιάζαμε στο αεροδρόμιο. Όταν είχαμε πλησιάσει αρκετά στο έδαφος, είδαμε τα δυνατά φώτα του διαδρόμου να υποδεικνύουν πού να προσγειωθούμε και το αεροπλάνο με το πολύτιμο φορτίο του άγγιξε το έδαφος απαλά όπως ο γλάρος προσεγγίζει το νερό, σταμάτησε σιγά-σιγά και αποβιβασθήκαμε από το μεταφορικό μέσο στο έδαφος, ευτυχώς που ήμαστε και πάλι σίτι...

»Έχω σκεφθεί πολλές φορές το μάθημα που έμαθα στο αεροπλάνο και το έχω εφαρμόσει στην πράξη στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών...

»Ο Κύριος όχι μόνον μας έχει δώσει τη συμβουλή ήδη καταγεγραμμένη στις γραφές να μας καθοδηγεί, αλλά επίσης έχει θέσει έναν ηγέτη σε αυτήν την Εκκλησία, έναν εκ των υιών του ο οποίος έχει επιλεγεί και χειροτονηθεί και ξεχωρισθεί να είναι ο Πρόεδρος. Είναι ο κυβερνήτης μας και θα καθοδηγείται από μία φωνή που θα του επιτρέψει να μας οδηγήσει εκεί όπου θα πρέπει να μεταβούμε. Αν είμαστε συνετοί, δεν θα επιτρέψουμε στις κρίσεις μας να συγκρουστούν με εκείνον, αλλά θα είμαστε ευτυχείς να τον τιμούμε στη θέση του όσο ο Κύριος τον υποστηρίζει».

Ο Πρόεδρος Σμιθ χρησιμοποίησε επίσης αυτήν την εμπειρία στο αεροπλάνο, για να διδάξει ότι καθείς εξ ημών μπορεί να λάβει αποκάλυψη να καθοδηγεί τη ζωή του, αν είμαστε άξιοι:

«Αν ζούμε όπως γνωρίζουμε ότι θα πρέπει, τότε έχουμε το δικαίωμα στον ψίθυρο της σιγαλής σαν αύρας φωνής που εφιστά την προσοχή μας σε κινδύνους, λέγοντας ότι αυτό είναι το μονοπάτι της ασφαλείας, περπατάτε επάνω σ' αυτό. ...Αν έχουμε σφάλει στη διαγωγή μας, η φωνή θα μας ψιθυρίσει: 'Γύρισε πίσω, έχεις κάνει λάθος· αγνόησες τη συμβουλή του Επουρανίου Πατρός σου'. Γυρίστε από το σφάλμα της οδού σας, ενώ υπάρχει ακόμη χρόνος, διότι αν απομακρυνθείτε πάρα πολύ από το σωστό μονοπάτι, δεν θα ακούτε τη φωνή και ενδέχεται να χαθείτε χωρίς ελπίδα...

»Η συμβουλή μου προς εσάς είναι να αποκτήσετε το Πνεύμα του Θεού και να το διατηρήσετε και ο μόνος τρόπος να το διατηρήσουμε, είναι να ζούμε κοντά σε εκείνον, να τηρούμε τις εντολές του. ...Ακούστε τη σιγαλή σαν αύρα φωνή που θα σας καθοδηγήσει πάντοτε, αν είστε άξιοι αυτής, στο μονοπάτι το οποίο σημαίνει αιώνια ευδαιμονία».¹ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 131.]

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Ο Θεός φανερώνεται στα τέκνα Του κατά την εποχή μας, όπως το έκανε κατά τους περασμένους αιώνες.

Τι προνόμιο είναι να ζούμε σε μία εποχή του κόσμου κατά την οποία γνωρίζουμε ότι ο Θεός ζει, κατά την οποία γνωρίζουμε

ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας του κόσμου και ο Λυτρωτής μας και κατά την οποία γνωρίζουμε ότι ο Κύριος εξακολουθεί να φανερώνεται στα τέκνα του, τα οποία έχουν προετοιμασθεί να λάβουν τις ευλογίες του! Κοιτάζω τα πρόσωπα του σπουδαίου ακροατηρίου αυτό το πρωί [σε μία συγκέντρωση της γενικής συνελεύσεως], τα περισσότερα εκ των οποίων απολαμβάνουν έμπνευση από τον Παντοδύναμο και, όταν προσεύχονται, προσεύχονται στον Πατέρα τους στους ουραμούς, γνωρίζοντας ότι οι προσευχές τους θα εισακουσθούν με ευλογίες επί της κεφαλής αυτών... Γνωρίζουμε ότι υπάρχει Θεός στους ουραμούς, ότι είναι ο Πατέρας μας, ότι ενδιαφέρεται πράγματι για τις υποθέσεις μας και ότι το κάνει αυτό από την απαρχή του κόσμου, όταν τα πρώτα του τέκνα τοποθετήθηκαν επί της γης.²

Από την αρχή, η διάκριση μεταξύ αυτής της σπουδαίας Εκκλησίας και όλων των άλλων εκκλησιών είναι ότι πιστεύουμε στη θεία αποκάλυψη· πιστεύουμε ότι ο Πατέρας μας μιλά στους ανθρώπους σήμερα όπως έκανε από την εποχή του Αδάμ. Πιστεύουμε και γνωρίζουμε—το οποίο είναι περισσότερο από απλό πιστεύω—ότι ο Πατέρας μας έχει θέσει τη χείρα του σε αυτόν τον κόσμο για τη σωτηρία των τέκνων των ανθρώπων.³

Δεν είναι μόνον επειδή έχουμε πίστη σε αυτά τα βιβλία [το Βιβλίο του Μόρμον, το Δίδαχό και Διαθήκες και το Πολύτιμο Μαργαριτάρι] που θεωρούμεθα ιδιόμορφος λαός, αλλά επειδή επίσης πιστεύουμε με πεποίθηση ότι ο Πατέρας μας στους ουραμούς έχει μιλήσει κατά την εποχή αυτή. Στην πραγματικότητα, γνωρίζουμε ότι υπάρχει επικοινωνία με τους ουραμούς. Πιστεύουμε ότι ο Ιεχωβά έχει τα ίδια συναισθήματα προς εμάς, την ίδια επιρροή επάνω μας την οποία είχε στα τέκνα του τα οποία ζούσαν σε αυτόν τον κόσμο σε περασμένες εποχές.

Από τους απίστους, τα μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού σε όλες τις εποχές του κόσμου θεωρούντο ιδιόμορφος λαός. Όταν μίλησε ο Κύριος μέσω των υπηρετών του, υπήρξαν κατά περιόδους πολλοί άνθρωποι στη γη, οι οποίοι είπαν: «Δεν πιστεύω στην αποκάλυψη». Αυτή η εποχή δεν αποτελεί εξαίρεση στον κανόνα. Τα χιλιάδες, ναι, εκατομμύρια, των τέκνων του Πατρός μας τα οποία ζουν επί της γης απλώς επαναλαμβάνουν την ιστορία του παρελθόντος, όταν αρνούνται ότι ο Θεός έχει εκ νέου αποκαλύψει το

θέλημά του στα τέκνα των ανθρώπων και λένουν ότι δεν χρήζουν περαιτέρω αποκαλύψεως.⁴

Δεν πιστεύουμε ότι οι ουρανοί έχουν σφραγισθεί επάνω από το κεφάλι μας, αλλά ότι ο ίδιος Πατέρας ο οποίος αγαπούσε τα τέκνα του Ισραήλ και είχε τρυφερά αισθήματα για αυτά, μας αγαπά και έχει τρυφερά αισθήματα για εμάς. Πιστεύουμε ότι έχουμε τόση ανάγκη βοήθειας από τον Επουράνιο Πατέρα μας στο να κατευθύνουμε τη ζωή μας, όση είχαν και εκείνοι. Γνωρίζουμε ότι κατά την εποχή που ζούμε, οι ουρανοί έχουν ανοίξει εκ νέου και ο Θεός έχει μιλήσει εκ νέου από τους ουρανούς.⁵ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 132.]

Ο Κύριος καθοδηγεί τον λαό Του μέσω αποκαλύψεως στον Πρόεδρο της Εκκλησίας.

Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών οργανώθηκε με απευθείας εντολή από τον Επουράνιο Πατέρα μας. Επάνω στον βράχο της αποκαλύψεως ιδρύθηκε αυτή η Εκκλησία και καθοδηγείται με αποκάλυψη.⁶

Είναι μοναδικό αυτές τις ημέρες να ανήκεις σε μία εκκλησία, στην οποία όσοι είναι μέλη, πιστεύουν ότι ο Κύριος μιλά μέσω των ηγετών τους. Όταν διδασκόμαστε από τον Πρόεδρο αυτής της Εκκλησίας, πιστεύουμε ότι μας λέγει αυτό που θέλει να κάνουμε ο Κύριος. Για εμάς είναι κάτι περισσότερο από απλώς η συμβουλή ενός ανθρώπου. Το πιστεύουμε αυτό και ελέγχει τα κινήτρά μας, και παροτρυνόμαστε να ανανεώσουμε την αποφασιστικότητά μας να γίνουμε αυτό που θα ήθελε ο Θεός να γίνουμε.⁷

Έχουμε παραπλανημένες ψυχές στην Εκκλησία, οι οποίες εν αγνοία τους εναντιώθηκαν στη συμβουλή του [Προέδρου της Εκκλησίας], χωρίς να καταλάβουν ότι εναντιώνονταν στον Κύριο και έπεσαν σε σκότος και θλίψη και αν δεν μετανοήσουν, δεν θα έχουν θέση στο σελέστιο βασίλειο.

Ας θυμηθούμε ότι ο Πρόεδρος αυτής της Εκκλησίας έχει διορισθεί επισήμως ως κυβερνήτης της Εκκλησίας εδώ στη θνητότητα, προκειμένου να αντιπροσωπεύει τον Διδάσκαλο των ουρανών και της γης.⁸

Όταν οι άνθρωποι, όπως έχουν ενίοτε κάνει, προκειμένου να επιτύχουν κάποια επιδίωξή τους, προσέγγισαν ένα άτομο ή άτομα

«Καθείς εξ ημών έχει το δικαίωμα στην έμπνευση από τον Κύριο σε αναλογία με τον τρόπο που ζούμε μία χρηστή ζωή».

και είπαν: «Είδα αυτό το όνειρο και ο Κύριος θέλει να κάνουμε το εξής», μπορείτε να γνωρίζετε ότι δεν είναι στην πλευρά του Κυρίου. Τα όνειρα και τα οράματα και οι αποκαλύψεις του Θεού προς τα τέκνα των ανθρώπων πάντοτε προέρχονται μέσω των κανονικώς διορισμένων υπηρετών του. Ενδεχομένως να έχετε όνειρα και εκδηλώσεις για δική σας παρηγοριά ή για δική σας ικανοποίηση, αλλά δεν θα τα έχετε για την Εκκλησία. ... Δεν πρέπει να παραπλανώμεθα.⁹

Η ψυχή μου είναι γεμάτη ευγνωμοσύνη σήμερα που γνωρίζω ότι καθώς συνεχίζουμε στην ιδιότητά μας ως μελών στην Εκκλησία, έχουμε έναν κυβερνήτη ο οποίος γνωρίζει την οδό και αν ακολουθήσουμε τις οδηγίες του... δεν θα έλθουμε αντιμέτωποι με τις πνευματικές καταστροφές όπως ο κόσμος, αλλά θα επιδοθούμε στο να κάνουμε το καλό, στο να ευλογήσουμε την ανθρωπότητα και στο να αγαλλιούμε με τη συντροφιά όσων αγαπούμε.¹⁰ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 132.]

Καθείς έχει το δικαίωμα στην προσωπική έμπνευση από το Άγιο Πνεύμα, αν υπακούει στις εντολές.

Πιστεύω σε εσάς, αδελφοί και αδελφές μου. ... Έχετε δικαίωμα στην ίδια γνώση στην οποία έχει και εκείνος ο οποίος προεδρεύει της Εκκλησίας. Έχετε δικαίωμα στην ίδια έμπνευση, η οποία ρέει σε αυτούς τους οποίους ο Θεός έκανε ώστε να χειροτονηθούν ως ηγέτες Του. Εσείς έχετε δικαίωμα στην έμπνευση από το Πνεύμα και στη γνώση ότι Εκείνος είναι ο Πατέρας σας και όταν λέγω «εσείς», μιλώ για όλους αυτούς που έχουν υπακούσει στις εντολές του Πατρός μας και έχουν γίνει κοινωνοί της γλυκείας επιρροής του Πνεύματος του Κυρίου στην Εκκλησία του Χριστού. ...Καθείς εξ ημών έχει το δικαίωμα στην έμπνευση από τον Κύριο σε αναλογία με τον τρόπο που ζούμε μία χρηστή ζωή.¹¹

Όπου και αν πάτε, δεν θα βρείτε καμία άλλη ομάδα σαν και αυτήν, καθείς εκ της οποίας έχει πίστη στον Θεό· και αν ερωτούσαμε όλους εσάς πόσοι έχετε μαρτυρία, όχι πεποιθήση, διότι κάποιος άλλος έτσι είπε, αλλά πόσοι από εσάς έχετε τη διαβεβαίωση ότι αυτό είναι το έργο του Θεού, ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ότι ζούμε αιώνια ζωή, ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν προφήτης του ζώντος Θεού, θα απαντούσατε ότι έχετε αυτήν τη μαρτυρία που σας ανυψώνει και σας ενδυναμώνει και σας δίδει ικανοποίηση καθώς προχωρείτε στον κόσμο.

... Έμαθα όταν ήμουν αγόρι ότι αυτό είναι το έργο του Κυρίου. Έμαθα ότι υπήρχαν προφήτες που ζούσαν επί της γης. Έμαθα ότι η έμπνευση από τον Παντοδύναμο θα επηρέαζε όσους ζούσαν αξίως, για να την λάβουν, επομένως δεν εξαρτώμεθα από ένα ή δύο ή από ολίγα άτομα. Υπάρχουν χιλιάδες μελών αυτής της Εκκλησίας τα οποία γνωρίζουν—δεν είναι καθόλου θέμα φαντασίας—γνωρίζουν ότι ο Θεός ζει και ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός και ότι είμαστε τέκνα του Θεού.¹²

Δεν εξαρτάσθε μόνον από την ιστορία ούτε από τις διδασκαλίες οιοδήποτε ανθρώπου, ώστε να γνωρίζετε ότι αυτό είναι το έργο του Κυρίου, επειδή αισθανθήκατε να φλέγεται η ψυχή σας με τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία στον νου σας σχετικώς με την καταγωγή σας ούτε σχετικώς με το

μέρος που θα πάτε, όταν τελειώσει αυτή η ζωή, αν είσθε πιστοί στην εμπιστοσύνη που σας εναποτέθηκε.¹³

Η μαρτυρία δεν μπορεί να μας δοθεί από κάποιον άλλον. Η πεποίθηση προέρχεται από τον Επουράνιο Πατέρα μας.¹⁴

Ίσταμαι εδώ σήμερα βαθέως ευγνώμων για τη γνώση την οποίαν έχω λάβει. Είμαι ευγνώμων που δεν εξαρτώμαι από κάποιο άτομο για τη μαρτυρία που έχω. Βεβαίως, είμαι ευγνώμων για την ενθάρρυνση που έλαβα από άλλους, οι οποίοι έχουν φως και αλήθεια και οι οποίοι δίδουν ενθάρρυνση μέσω της χρηστής ζωής τους, αλλά δεν εξαρτώμαι από κανέναν εξ αυτών για τη γνώση ότι ο Θεός ζει, ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Λυτρωτής της ανθρωπότητας και ο Τζόζεφ Σμιθ είναι προφήτης του Κυρίου. Αυτά τα πράγματα τα γνωρίζω αφ' εαυτού μου.

...Αγαλλιώ που δίδω μαρτυρία ότι γνωρίζω πως το ευαγγέλιο είναι αληθινό και με όλη την ψυχή μου ευχαριστώ τον Επουράνιο Πατέρα μου που μου το έχει αποκαλύψει.¹⁵

Από όλες τις ευλογίες που έχω λάβει στη ζωή, η πολυτιμότερη είναι η γνώση ότι ο Θεός ζει και ότι αυτό είναι το έργο του, διότι αυτή εμπεριέχει όλες τις άλλες ευλογίες τις οποίες ευελπιστώ να απολαύσω σε αυτήν τη ζωή ή στη ζωή που θα έλθει.¹⁶ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 132.]

Το Άγιο Πνεύμα αποτελεί ασφαλή οδηγό στην οδό της θνητής ζωής.

Η συντροφιά του Πνεύματος [του Θεού]... αποτελεί ασφαλή οδηγό στην οδό της θνητής ζωής και βεβαία προετοιμασία για το ενδιαίτημα στο σελέστιο βασίλειό του.¹⁷

Διαβάζουμε στον Ιώβ ότι υπάρχει πνεύμα μέσα στον άνθρωπο και η έμπνευση του Παντοδύναμου τον συνετίζει [βλέπε Ιώβ 32:8]. Αν τηρούμε τις εντολές του Θεού, έχουμε δικαίωμα σε αυτήν την έμπνευση και αν ζούμε όπως οφείλουν να ζουν οι υιοί του Θεού, θα έχουμε αυτήν την έμπνευση και κανείς δεν μπορεί να το αποτρέψει και το αποτέλεσμα θα είναι η δική μας σωματική, διανοητική και ηθική ανάπτυξη στη θνητότητα και συνεχής ανάπτυξη στην αιωνιότητα.¹⁸

Η συντροφιά του πνεύματος του Κυρίου αποτελεί το αντίδοτο για την κόπωση... για τον φόβο και όλα αυτά που μας κυριεύουν στη ζωή.¹⁹

Όταν οι μαθητές του Σωτήρος ήσαν μαζί του, τον θαύμαζαν μη γνωρίζοντας πόσο σπουδαίος ήταν πράγματι, αλλά όταν έλαβαν τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, όταν είχαν βάπτισμα με φωτιά, τότε ήσαν εις θέσιν να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα και να ανθέξουν τις καταδιώξεις οι οποίες έκαναν τη ζωή σχεδόν αφόρητη. Όταν η έμπνευση του Παντοδύναμου τούς συνέτισε, έμαθαν ότι ζούσαν [μία] αιώνια ζωή και αν απεδεικνύοντο πιστοί, ήξεραν ότι όταν θα απεβίωναν, θα ηγείροντο από του τάφου σε δόξα και αθανασία.

Αυτό ήταν το αποτέλεσμα της έμπνευσεως από το Πνεύμα του Θεού που έλαβαν, η έμπνευση από τον Παντοδύναμο που τους συνέτισε...

Προσεύχομαι ώστε αυτό το Πνεύμα το οποίο μας διατηρεί στην οδό της αληθείας και της χρηστότητας να παραμείνει μαζί μας και προσεύχομαι ώστε αυτή η επιθυμία που προέρχεται από την έμπνευση από τον Επουράνιο Πατέρα μας, να μας καθοδηγεί στην οδό της ζωής.²⁰

Όταν ολοκληρωθεί η θνητή ζωή, είτε να ανακαλύψουμε ότι έχουμε ενωτισθεί τους ψιθύρους αυτής της σιγαλής σαν αύρας φωνής που μας καθοδηγεί πάντοτε στο μονοπάτι της χρηστότητας και να γνωρίσουμε ότι έχει σημάνει για εμάς το άνοιγμα της θύρας στο σελέστιο βασίλειο, για εμάς και για αυτούς που αγαπούμε, να προχωρήσουμε στην αιωνιότητα... ευτυχείς αιωνίως.²¹ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 132.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Καθώς διαβάσετε το «Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ» (σελίδες 123–25), σκεφθείτε πώς η παρομοίωση του Προέδρου Σμιθ ισχύει για το ταξίδι μας στη θνητότητα. Τι θα μπορούσαν να αντιπροσωπεύουν η ομίχλη, το σήμα ραδιοφάρου

- και το κλικ; Πώς σας έχει προειδοποιήσει ο Κύριος για κινδύνους και πώς σας έχει βοηθήσει να παραμείνετε στο μονοπάτι προς την αιώνια ζωή;
2. Στις σελίδες 125–27, ο Πρόεδρος Σμιθ δηλώνει ότι η αποκάλυψη είναι τόσο απαραίτητη σήμερα όπως ήταν κατά την εποχή της Βίβλου. Πώς θα απαντούσατε σε κάποιον ο οποίος λέγει ότι οι αποκάλυψεις στις γραφές είναι επαρκείς για την εποχή μας; Ποιες εμπειρίες σας έχουν διδάξει ότι ο Επουράνιος Πατέρας «ενδιαφέρεται πράγματι για τις υποθέσεις μας»;
 3. Επανεξετάστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 127. Πώς έχετε φθάσει στο σημείο να γνωρίζετε ότι η συμβουλή του προφήτου προέρχεται από τον Κύριο και «είναι κάτι περισσότερο από απλώς η συμβουλή ενός ανθρώπου»; (σελίδα 128). Πώς η προσωπική αποκάλυψη σας βοηθά να αποδεχθείτε και να εφαρμόσετε την δοθείσα μέσω του προφήτου αποκάλυψη;
 4. Καθώς μελετάτε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 129, σκεφθείτε πώς αποκτήσατε μαρτυρία για το ευαγγέλιο. Πώς σας βοήθησαν οι μαρτυρίες των άλλων; Τι κάνατε, προκειμένου να φθάσετε στο σημείο να γνωρίσετε την αλήθεια αφ' εαυτού σας;
 5. Στο τελευταίο τμήμα των διδασκαλιών (σελίδες 130–31), ψάξτε λέξεις και φράσεις που περιγράφουν τους τρόπους με τους οποίους μπορεί να μας βοηθήσει το Άγιο Πνεύμα. Συλλογισθείτε τι μπορείτε να κάνετε, για να είστε άξιοι της συντροφιάς του Αγίου Πνεύματος πιο συχνά στη ζωή σας.

Σχετιζόμενες γραφές: Κατά Ιωάννην 15:26, Νεφί Α΄ 10:17–19, Νεφί Β΄ 32:5, Μορόνι 10:3–5, Διδαχή και Διαθήκες 1:38, 42:61, 76:5–10, Άρθρα της Πίστεως 1:9

Βοήθεια διδασκαλίας: «Μην ανησυχείτε, αν οι μαθητευόμενοι μείνουν σιωπηλοί για λίγα λεπτά, αφού κάνετε μία ερώτηση. Μην απαντάτε στη δική σας ερώτηση. Δώστε χρόνο στους μαθητευόμενους να σκεφθούν απαντήσεις. Εντούτοις, η παρατεταμένη σιωπή ενδέχεται να δεικνύει ότι δεν καταλαβαίνουν την ερώτηση και ότι

χρειάζεται να την διατυπώσετε διαφορετρόπως (*Teaching, No Greater Call*, 69).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Οκτ. 1937, 50–53.
2. Στο Conference Report, Απρ. 1946, 4.
3. Στο Conference Report, Απρ. 1917, 37.
4. “Some Points of ‘Peculiarity,’” *Improvement Era*, Μάρτ. 1949, 137.
5. Στο *Proceedings at the Dedication of the Joseph Smith Memorial Monument*, 55.
6. “Message to Sunday School Teachers,” *Instructor*; Νοέμβρ. 1946, 501.
7. Στο Conference Report, Οκτ. 1930, 66.
8. Στο Conference Report, Οκτ. 1937, 52–53.
9. Στο Conference Report, Οκτ. 1945, 118–19.
10. Στο Conference Report, Οκτ. 1937, 53.
11. Στο Conference Report, Οκτ. 1911, 44.
12. Στο Conference Report, Απρ. 1946, 124–25.
13. Στο Conference Report, Απρ. 1905, 62.
14. “Opportunities for Leadership,” *Improvement Era*, Σεπτ. 1949, 557.
15. Στο Conference Report, Οκτ. 1921, 42.
16. Στο Conference Report, Απρ. 1927, 82.
17. “To the Latter-day Saints Everywhere,” *Improvement Era*, Δεκ. 1947, 797.
18. Στο Conference Report, Απρ. 1944, 31.
19. Στο Conference Report, Οκτ. 1945, 115–16.
20. Στο Conference Report, Απρ. 1939, 124–25.
21. Στο Conference Report, Απρ. 1941, 28.

«Είναι το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού που φέρουμε. Είναι η επιθυμία να σώσουμε τις ψυχές των τέκνων των ανθρώπων που καίει στην καρδιά μας».

Η ενθουσιώδης επιθυμία να διαδίδουμε το ευαγγέλιο

*Οι αδελφοί και οι αδελφές μας σε όλον τον κόσμο
χρειάζονται το μήνυμα του αποκατεστημένου ευαγγελίου
και είναι προνόμιό μας να το διαδίδουμε σε αυτούς.*

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Ένας στενός φίλος του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ έγραψε: «Ο Πρόεδρος Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ είναι εκ φύσεως ιεραπόστολος. Από τη νεανική ηλικία του επιθυμούσε διακαώς να διαδίδει τις διδασκαλίες του ευαγγελίου στους συνανθρώπους του, να κάνει γνωστές στους 'υιούς και τις θυγατέρες του Θεού', τους οποίους θεωρεί αδελφούς και αδελφές του, τις αλήθειες που απεκαλύφθησαν στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ.

»Σε διάφορες περιστάσεις, είχα το προνόμιο να ταξιδεύσω με τρένο με τον Πρόεδρο Σμιθ. Κάθε φορά παρατηρούσα ότι μόλις το τρένο είχε ξεκινήσει το ταξίδι, έπαιρνε λίγα φυλλάδια περί του ευαγγελίου από την τσάντα του, τα έβαζε στην τσέπη του και κατόπιν τα διαμοίραζε στους επιβάτες. Με τον φιλικό, ευχάριστο τρόπο του, γνωριζόταν γρήγορα με κάποιον συνεπιβάτη και έπειτα από λίγο τον άκουγα να διηγείται την ιστορία της ιδρύσεως της Εκκλησίας από τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ ή να κάνει λόγο περί της εξόδου των Αγίων από τη Ναβού και των δοκιμασιών και δυσκολιών τους, όταν διέσχιζαν τις πεδιάδες προς τη Γιούτα ή να εξηγεί ορισμένες εκ των αρχών του ευαγγελίου στον άρτι ευρεθέντα φίλο του. Συζητήσεις επί συζητήσεων ακολουθούσαν με τον έναν μετά τον άλλον επιβάτη μέχρι το τέλος του ταξιδιού. Σε ολόκληρη τη γνωριμία μου με τον Πρόεδρο Σμιθ, η οποία διαρκεί περισσότερο από σαράντα χρόνια, έχω μάθει ότι οπουδήποτε και αν είναι, είναι πρωτίστως ιεραπόστολος για την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών».¹

Εγγραφή επίσης περί του Προέδρου Σμιθ: «Μιλούσε περί θρησκείας με τον καπνοδοχοκαθαριστή, ο οποίος εργαζόταν στο σπίτι του. Σπανίως έχανε ευκαιρία να εξηγήσει τις ‘αιώνιες αλήθειες του αποκατεστημένου ευαγγελίου’ είτε σε φίλους είτε σε ξένους. Από την οπτική του γωνία, αυτή ήταν η υπέρτατη καλοσύνη, επειδή το μήνυμα του Χριστού ήταν το πιο σημαντικό δώρο που είχε να δώσει».² [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 145.]

Επειδή η διάδοση του ευαγγελίου ήταν ένα θέμα στο οποίο αναφερόταν συχνά ο Πρόεδρος Σμιθ στις διδασκαλίες του, αυτό είναι το πρώτο εκ των τριών κεφαλαίων επί του θέματος σε αυτό το βιβλίο. Το κεφάλαιο αυτό εστιάζεται στους λόγους για τους οποίους διαδίδουμε το ευαγγέλιο. Το 13ο κεφάλαιο παρουσιάζει διαφόρους τρόπους με τους οποίους μπορούμε να συμμετάσχουμε σε αυτό το σημαντικό έργο και το 14ο κεφάλαιο περιγράφει πώς μπορούμε να είμαστε πλέον αποτελεσματικοί στις προσπάθειές μας.

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Ο κόσμος χρειάζεται να έχουμε—το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού αποκατεστημένο στην πληρότητά του.

Ο κόσμος είναι σε θλίψη, σε δυσκολία, απ’ άκρου εις άκρον. Άνδρες και γυναίκες κοιτάζουν εδώ κι εκεί, αναζητώντας πού να πάνε, για να κάνουν αυτά που θα τους φέρουν ειρήνη. ...Το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού έχει αποκατασταθεί. Η αποκεκαλυμμένη εξ ουρανόων αλήθεια είναι εδώ και είναι αυτή η αλήθεια, αυτό το ευαγγέλιο, τα οποία, αν γνώριζε μονάχα ο κόσμος, θα ήταν πανάκεια για όλα τα δεινά του. Είναι το μόνο πράγμα που θα τους φέρει ειρήνη, ενώ παραμείνουν επί της γης.³

Υπάρχει η ανάγκη οι άνθρωποι αυτού του κόσμου να χαράξουν εκ νέου την πορεία τους και να μεταβούν πίσω στο θεμέλιο το οποίο ετέθη από τον Διδάσκαλο των ουρανόων και της γης, το θεμέλιο της πίστεως, της μετάνοιας και της βαπτίσεως με κατάδυση για την άφεση των αμαρτιών και της λήψεως του Αγίου Πνεύματος υπό τις χείρες αυτών που έχουν ουράνια εξουσία. Αυτό χρειάζεται ο κόσμος. Είμαι όντως ευγνώμων που πολλοί κοιτάζουν προς αυτήν την κατεύθυνση. Πήγαιναν τυφλά κατά μήκος ενός μονοπατιού το οποίο έχει οδηγήσει σε λύπη και δυστυχία, αλλά

έχει γίνει προσιτή η ίαση κάθε δεινού—το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Έχει δοθεί ένας χάρτης για όλους που υποδεικνύει ένα μονοπάτι το οποίο, αν και στενό και δύσκολο να ακολουθηθεί, οδηγεί πίσω στον Πατέρα όλων μας και δεν υπάρχει άλλο μονοπάτι που να οδηγεί εκεί.⁴

Οι εκκλησίες του κόσμου προσπαθούν, με τον τρόπο τους, να φέρουν ειρήνη στην καρδιά των ανθρώπων. Κατέχουν πολλές αρετές και πολλές αλήθειες και επιτυγχάνουν πολύ καλό, αλλά δεν έχουν εξουσιοδοτηθεί εξ ουρανών. Ούτε οι ιερείς τους έχουν ορισθεί εξ ουρανών.⁵

Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών είναι οι μόνοι που φέρουν την εξουσία του Επουρανίου Πατρός μας να χορηγούν (ευλογίες) στις διατάξεις του ευαγγελίου. Ο κόσμος μάς χρειάζεται.⁶

Υπάρχει πραγματικός λιμός στον κόσμο για τα λόγια του Κυρίου και πολλές έντιμες ψυχές επιζητούν ενθέρμως να μάθουν τι επιθυμεί από εκείνες ο Επουράνιος Πατέρας μας. Έχω γνωρίσει αρκετούς ηγέτες των εκκλησιών του κόσμου και έχω βρει ανάμεσά τους ευγενείς χαρακτήρες αφοσιωμένους να κάνουν καλό, αλλά σπανίως έχω βρει ανάμεσα σε όσους έχουν κληθεί στον κλήρο σε ποικίλες εκκλησιαστικές οργανώσεις, άνδρες που να έχουν κατανόηση των σκοπών της υπάρξεώς τους ή που να συνειδητοποιούν γιατί είμαστε εδώ στον κόσμο. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να διδάξουν αυτά που οι ίδιοι δεν γνωρίζουν. Αυτοί οι καλοί άνθρωποι, μην καταλαβαίνοντας το ευαγγέλιο και την αναγκαιότητα των διατάξεων του ιδίου, περιορίζουν τις διδασκαλίες τους κατά μέγα μέρος σε ηθικά μαθήματα και στην ανάγνωση ψαλμών στα εκκλησιασμάτά τους. Μεμονωμένες περικοπές γραφών επιλέγονται ως κείμενα για ομιλίες περί αρετής, εντιμότητας, κ.λπ., όλα εκ των οποίων είναι χρήσιμα και ανυψωτικά πνευματικώς, αλλά λίγες ομιλίες διακηρύττονται, εξηγώντας όσα απαιτούνται για κάθε ψυχή, προτού εισέλθουμε στο βασίλειο των ουρανών. Αυτές τις πληροφορίες χρειάζεται περισσότερο ο κόσμος. Λίγοι ιερείς έχουν ένα μήνυμα για τα εκκλησιασμάτά τους το οποίο να εμπνέει σε αυτά το πιστεύω στη θεότητα του Ιησού Χριστού και την αναγκαιότητα να γίνουν κοινωνοί των καθορισμένων από εκείνον διατάξεων του ευαγγελίου.⁷ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 146.]

Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που θα ασπάζονταν την αλήθεια, αν τους εδίδετο η ευκαιρία.

Τα τέκνα του Πατρός μας παντού ανυπομονούν να μάθουν τι θα πρέπει να κάνουν, αλλά εξαιτίας κακών επιρροών οι οποίες έχουν διεισδύσει στη γη, έχουν εξαπατηθεί· έντιμοι άνθρωποι της γης δεν μπορούν να δουν την αλήθεια. ...Ο εναντίος είναι επί τω έργω και η μόνη δύναμη που μπορεί να αδρανοποιήσει την επιρροή του είναι το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού.⁸

Οι άνθρωποι υποπτεύονται ο ένας τον άλλον. Δεν πιστεύουν όσα έχουν ακούσει και δεν είναι πρόθυμοι να κάνουν όπως ο Φίλιππος, ένας εκ των μαθητών του Σωτήρος, συνέστησε στον Ναθαναήλ, ο οποίος τον επισκεπτόταν. Ο Φίλιππος είπε: «Έχει έλθει ο Κύριος».

Και τον περιέγραψε και ο Ναθαναήλ ερώτησε: «Από πού ήλθε;»

Και ο Φίλιππος απήντησε: «Ήλθε από τη Ναζαρέτ». Και τότε ο καλός άνδρας είπε: «Μπορεί να προέλθει κάτι καλό από τη Ναζαρέτ;» Ο Φίλιππος είπε: «Έλα και δες». (Βλέπε Κατά Ιωάννην 1:43–46.)

Ο Ναθαναήλ είχε διδαχθεί να πιστεύει ότι τίποτε καλό δεν μπορούσε να προέλθει από τη Ναζαρέτ και όμως ήταν ο άνδρας στον οποίον ανεφέρθη αργότερα ο Σωτήρας ως Ισραηλίτη χωρίς δόλο—έναν καλό άνδρα, αλλά εξαπατημένος εξαιτίας των ιστοριών που είχε ακούσει.

Όμως, όταν έμαθε, όταν είχε αποδεχθεί την πρόσκληση των μαθητών να «έλ[θει] και [να δει]», ήλθε να δει.

Έχουμε μεγάλη αγαλλίαση υπό την επιρροή του Πνεύματός Του. Θα θέλαμε όλοι να απολαμβάνουν αυτήν την ευλογία και επομένως όταν ερωτήσουν: «Τι είδους άνθρωποι είναι αυτοί εδώ;» η ερώτησή μας να είναι «Ελάτε να δείτε».⁹

Ο Επουράνιος Πατέρας... με έχει καλέσει να πάω σε πολλά μέρη της γης και έχω ταξιδεύσει περισσότερα από 1,6 εκατομμύρια χιλιόμετρα από τότε που εκλήθην στη διακονία. Έχω ταξιδεύσει σε πολλές χώρες και τόπους και όπου κι αν πήγα, εύρισκα καλούς ανθρώπους, υιούς και θυγατέρες του ζώντος Θεού που περιμένουν το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και υπάρχουν χιλιάδες,

«Όσοι πιστεύουν, θα ακολουθήσουν το δοθέν από τον Σωτήρα πρότυπο, όταν είπε στους μαθητές Του: 'Όποιος πιστέψει και βαπτιστεί, θα σωθεί· όποιος, όμως, απιστήσει, θα κατακριθεί'».

εκατοντάδες χιλιάδων, εκατομμύρια αυτών οι οποίοι θα αποδέχονταν την αλήθεια, αν ήξεραν μόνον αυτά που εμείς ξέρουμε.¹⁰

Υπάρχουν πολλές σπουδαίες οργανώσεις εκκλησιών στον κόσμο, πολλοί ευλαβείς άνδρες και γυναίκες που ζουν συμφώνως προς το θέλημα του Επουρανίου Πατρός μας, όπως το κατανοούν.

Όλοι οι άνθρωποι που ζουν συμφώνως προς το φως το οποίο τους έχει προσφέρει ο Κύριος και τον επιζητούν με ένθερμη προσευχή, η καρδιά τους θα αγγιχθεί, ο νους τους θα επηρεασθεί και θα τους προσφερθεί η ευκαιρία να μάθουν ότι ο Θεός έχει μιλήσει εκ νέου.¹¹ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 146.]

Έχουμε ενθουσιασμό όσον αφορά στη διάδοση του ευαγγελίου, διότι αγαπούμε τους πλησίον μας.

Ίσως να φαίνεται σε κάποιον που παρατηρεί απ' έξω ότι υπάρχει ανάμεσα στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών ένας ασυνήθης

ενθουσιασμός. Όπως είπε προσφάτως ένας άνδρας: «Μου φαίνεται παράξενο με πόση χαρά κάνετε όλοι εσείς το έργο σας. Δεν έχει σημασία αν μιλώ σε έναν νέο ή σε έναν ώριμο άνδρα, σε έναν κηπουρό ή σε έναν αστυνόμο ανάμεσα στους ανθρώπους σας, όλοι είναι ευτυχοισμένοι και ικανοποιημένοι και πεπεισμένοι ότι έχουν το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού».

...Δεν είναι απορίας άξιον που υπάρχει ενθουσιασμός στη λατρεία μας, ότι έχουμε την ψυχική διάθεση να ανυπομονούμε να γίνουμε κοινωνοί αυτών των ενδόξων αληθειών με τους πλησίον μας; Δεν είναι απορίας άξιον που όταν έλθει ο καιρός που οι υιοί και οι θυγατέρες μας κληθούν στο ιεραποστολικό πεδίο ή μας ζητηθεί να παραμερίσουμε τα καθήκοντά μας και να πάμε ως υπηρέτες του ζώντος Θεού, ενδεδυμένοι με δύναμη από τα ύψη, έχοντας εξουσία που έχει απονεμηθεί αυτές τις τελευταίες ημέρες, προκειμένου να γίνουμε κοινωνοί με όλους τους ανθρώπους αυτής της υπέροχης αληθείας, η οποία έχει εμπλουτίσει τόσο τη ζωή μας... να απαντούμε προθύμως και ευχαρίστως;¹²

Είναι το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού που φέρουμε. Είναι η επιθυμία να σώσουμε τις ψυχές των τέκνων των ανθρώπων που καίει στην καρδιά μας. Δεν είναι ότι μπορούμε να συσσωρεύσουμε πλούτη για τον εαυτό μας και να γίνουμε ισχυρός λαός από οικονομικής απόψεως· δεν είναι ότι μπορεί το όνομά μας να δοξαστεί στη γη για τα επιτεύγματά μας, αλλά είναι ότι οι υιοί και οι θυγατέρες του Θεού, όπου και αν είναι, μπορούν να ακούσουν αυτό το ευαγγέλιο, το οποίο είναι η δύναμη του Θεού προς σωτηρία σε όλους όσους πιστεύουν και υπακούν στα διδάγματά του. Και όσοι πιστεύουν, θα ακολουθήσουν το δοθέν από τον Σωτήρα πρότυπο, όταν είπε στους μαθητές Του: «Όποιος πιστέψει και βαπτιστεί, θα σωθεί· όποιος, όμως, απιστήσει, θα κατακριθεί». [Κατά Μάρκον 16:16.]¹³

Σκεφθείτε την ευθύνη που είναι επάνω μας, αν με απροσεξία και αδιαφορία ζούμε τη ζωή μας, μη επιδιώκοντας να γίνουμε κοινωνοί της αληθείας με αυτούς τους οποίους αγαπά ο Κύριος όπως αγαπά εμάς και οι οποίοι είναι πολύτιμοι στους οφθαλμούς του. Έχω την αίσθηση ότι θα πρέπει να υπάρξει μία αφύπνιση ανάμεσα σε ορισμένα μέλη αυτής της Εκκλησίας. Νομίζω ότι θα πρέπει να γίνει μεγαλύτερη προσπάθεια, προκειμένου να γίνουμε

κοινωνοί με τα τέκνα του Πατρός μας πάσης αληθείας που εμπειριέχει αυτή η Εκκλησία.¹⁴

Όταν ένας άνδρας είναι άρρωστος, αν είναι ο πλησίον μας, εκτελούμε διακονία σε αυτόν ευχαρίστως. Αν υπάρχει κάποιος θάνατος στην οικογένειά του, προσπαθούμε να τον παρηγορήσουμε. Όμως, χρόνο με τον χρόνο, του δίδουμε τη δυνατότητα να βαδίζει σε μονοπάτια που θα καταστρέψουν την ευκαιρία του για αιώνια ζωή, τον προσπερνάμε, σαν να ήταν ασήμαντος.¹⁵

Συνειδητοποιούμε ότι κάθε άνδρας είναι κατ' εικόνα του Θεού και είναι υιός του Θεού και κάθε γυναίκα η θυγατέρα του; Όπου και αν είναι, είναι τέκνα του και τα αγαπά και επιθυμεί τη σωτηρία τους. Ασφαλώς, ως μέλη της Εκκλησίας τούτης δεν μπορούμε να είμαστε απαθείς. Δεν μπορούμε να έχουμε λάβει τη στοργική είνονια του Επουρανίου Πατρός μας που μας έχει απονεμηθεί, τη γνώση για την αιώνια ζωή και ιδιοτελώς να την διατηρούμε, σκεπτόμενοι ότι ενδεχομένως να ευλογηθούμε με τον τρόπο αυτό. Δεν είναι αυτό που λαμβάνουμε το οποίο βελτιώνει τη ζωή μας, αλλά αυτό που δίδουμε.¹⁶

Ας ενδιαφερόμαστε αρκούντως για τη σωτηρία των ανθρώπων, ώστε να έχουμε άγιο ζήλο για τη μεταστροφή αυτών: ώστε να μπορέσουμε να απολαύσουμε την αιώνια ευγνωμοσύνη και αγάπη τους και την εκτίμηση του Επουρανίου Πατρός μας, χάριν του ανιδιοτελούς ενδιαφέροντός μας για τα τέκνα Του.¹⁷

Η αποστολή μας προς τα τέκνα του Πατρός... είναι αποστολή ειρήνης, ευδοκίας προς όλους τους ανθρώπους. Είναι η έντονη και ενθουσιώδης επιθυμία να γίνουμε κοινωνοί με όλα τα τέκνα του Πατρός μας των καλών πραγμάτων που με τόση γενναιοδωρία μάς έχει απονεμίσει· και είναι με την ελπίδα ότι θα μπορέσουν να καταλάβουν, ώστε να γονατίζουμε, κάθε ημέρα, και να προσευχόμενα να αγγιχθεί η καρδιά τους, ώστε να εισέλθει το πνεύμα του Θεού στην ψυχή τους, ώστε να μπορέσουν να καταλάβουν την αλήθεια όπως τους έχει δοθεί.¹⁸

Επιθυμώ ώστε αυτή η σπουδαία Εκκλησία, με τη δύναμη η οποία της έχει δοθεί από τον Θεό, να μπορέσει να διαδώσει ταχύτερα την αλήθεια και να σώσει τα έθνη από την καταστροφή. Αναπτυσσόμεθα ταχέως, ως οργάνωση, αλλά δεν αγαλλιώ τόσο

πολύ με την αριθμητική αύξηση, όσο με την πεποίθηση ότι η επιρροή που ακτινοβολούμε γίνεται με θετικό τρόπο αισθητή και ότι τα τέκνα του Πατρός μας, από τον βορρά ως τον νότο και από την ανατολή ως τη δύση, ακούν το μήνυμα της ζωής και της σωτηρίας, χωρίς τα οποία δεν δύνανται να κατοικήσουν στην παρουσία του Λυτρωτή της ανθρωπότητας.¹⁹ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 146.]

Ο Κύριος θα μας θεωρήσει υπόλογους για τις προσπάθειές μας να διαδίδουμε τη δωρεά του ευαγγελίου.

Έχουμε λάβει μία υπέροχη δωρεά, αλλά με αυτή τη δωρεά υπάρχει μία μεγάλη ευθύνη. Έχουμε ευλογηθεί από τον Κύριο με γνώση περισσότερη από εκείνη των συνανθρώπων μας και με τη γνώση αυτή έρχεται η απαίτηση να γίνουμε κοινωνοί αυτής με τα τέκνα Του, όπου και αν είναι αυτά.²⁰

Τώρα, δεν θεωρώ ότι υπηρετούμε τον Θεό με όλη την ισχύ μας, αν εγκαταλείπουμε τα τέκνα του ή αν δαπανούμε τόσο πολύ από τον χρόνο μας, ευεργετώντας ιδιοτελώς τον εαυτό μας, συσσωρεύοντας πράγματα αυτής της ζωής και αφήνουμε τα τέκνα του στο σκότος, όταν θα μπορούσαμε να τα φέρουμε στο φως. Η κατανόησή μου είναι ότι η σημαντικότερη αποστολή που έχω σε αυτήν τη ζωή είναι: πρώτον, να τηρώ τις εντολές του Θεού, όπως αυτές μου έχουν διδαχθεί και επόμενο, να τις διδάξω στα τέκνα του Πατρός μου που δεν τις καταλαβαίνουν.²¹

Δεν υπάρχει κανένα άλλο ευαγγέλιο σωτηρίας και εμείς, αδελφοί μου, οι οποίοι φέρουμε την αγία ιεροσύνη, έχουμε την ευθύνη να διαβιβάσουμε αυτό το μήνυμα, όχι μόνον στα έθνη της γης, αλλά να αποτελέσουμε παράδειγμα αυτού με τη ζωή μας και να το διδάξουμε στους πλησίον μας, όχι του δόγματός μας. Σας προειδοποιώ σήμερα ότι ο Κύριος μάς θεωρεί υπευθύνους να καλέσουμε τα τέκνα Του σε μετάνοια και για τη διάδοση της αληθείας Του. Αν αποτύχουμε να επωφεληθούμε των ευκαιριών μας να διδάξουμε τους υιούς και τις θυγατέρες του Θεού, οι οποίοι δεν είναι του δόγματός μας, οι οποίοι κατοικούν ανάμεσά μας, αυτό το ευαγγέλιο του Κυρίου μας, τότε θα μας θεωρήσει υπευθύνους στην άλλη πλευρά του πέπλου για όσα έχουμε αποτύχει να κάνουμε.²²

«Όταν έχουμε το πνεύμα του ευαγγελίου, επιθυμία μας είναι να μπορέσουμε να διδάξουμε όσο το δυνατόν περισσότερα εκ των τέκνων του Πατρός μας που μπορούμε να προσεγγίσουμε».

Μετά από λίγο θα πρέπει να έλθουμε αντιμέτωποι με το χρονικό της ζωής μας και αν ήμασταν πιστοί, είμαι βέβαιος ότι ο Πατέρας όλων ημών στον κόσμο θα μας ευχαριστήσει και θα μας ευλογήσει που φέραμε τόσους πολλούς εκ των υιών και των θυγατέρων του στην κατανόηση του σκοπού της ζωής και πώς να την απολαμβάνουν υπό την επιρροή του πνεύματός του.²³

Όταν έχουμε το πνεύμα του ευαγγελίου, επιθυμία μας είναι να μπορέσουμε να διδάξουμε σε όσο το δυνατόν περισσότερα εκ των τέκνων του Πατρός μας που μπορούμε να προσεγγίσουμε, τις ένδοξες αλήθειες που είναι απαραίτητες για την υπερύψωσή τους, ώστε όταν έλθει ο καιρός, να σταθούμε στην παρουσία του Λυτρωτή της ανθρωπότητας, ώστε να μπορέσουμε να του πούμε: «Με τέτοια δύναμη που μου έδωσες, με τέτοια σοφία και γνώση που μου έχεις δώσει, έχω αναζητήσει με τρυφερότητα και με αγάπη γνήσια και με αποφασιστικότητα και με καλοσύνη να φέρω όσα

περισσότερα εκ των τέκνων σου στη γνώση του ευαγγελίου όπως μου κατέστη δυνατόν να κάνω». ²⁴ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 146.]

Αν διαδίδουμε το ευαγγέλιο στα τέκνα του Θεού, η ανταμοιβή μας θα είναι μεγάλη αγαλλίαση με αυτά στο σελέστιο βασίλειο.

Δαπανούμε το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου μας, πολλοί εξ ημών, επιζητώντας τα της ζωής αυτής, τα οποία αναγκαζόμαστε να αφήσουμε, όταν αναχωρούμε από εδώ, ωστόσο υπάρχουν οι αθάνατες ψυχές γύρω μας τις οποίες, αν θέλαμε, θα μπορούσαμε να διδάξουμε και να εμπνεύσουμε να ερευνήσουν την αλήθεια και να εμφυσήσουμε στην καρδιά τους τη γνώση ότι ο Θεός ζει. Ποιος θησαυρός σε όλον τον κόσμο θα μπορούσε να είναι τόσο πολύτιμος για εμάς, γιατί θα είχαμε την ευγνωμοσύνη τους εδώ και την παντοτινή και αιώνια εκτίμησή τους στον άλλον κόσμο. Είναι μία σημαντικότερη αποστολή. ²⁵

Σκεφθείτε τι θα σήμαινε αν, αντί να έχουμε υπάρξει ιδιοτελείς προσπαθώντας να σώσουμε τη δική μας μικρή οικογένεια, μπορούσαμε να μετρούμε κατά δεκάδες και κατά εκατοντάδες άνδρες και γυναίκες τους οποίους έχουμε επηρεάσει, προκειμένου να αποδεχθούν το ευαγγέλιο του Κυρίου μας. Τότε, θα αισθανθούμε ευλογημένοι πράγματι και θα απολαύσουμε την αγάπη και την εκτίμησή τους διά παντός. ²⁶

Τι αγαλλίαση θα είναι στην άλλη πλευρά του πέπλου να βρούμε αυτούς τους καλούς άνδρες και γυναίκες που ζουν σύμφωνα με τέτοιο φως που έχουν, προσπαθώντας να κάνουν το καθήκον τους προς τον Θεό και χάριν της επικοινωνίας μας μαζί τους, χάριν της επιθυμίας και της προθυμίας μας να διαδώσουμε σε αυτούς, θα λάβουν άλλες πληροφορίες σχετικά με το ευαγγέλιο του Κυρίου μας και θα αποδεχθούν τις διατάξεις του Αγίου Οίκου Του και θα προετοιμαστούν να γίνουν μέλη στο σελέστιο βασίλειο. Πόσο ευτυχισμένους θα σας κάνει, όταν έλθει αυτή η ώρα, όταν θα σταθείτε στην παρουσία του μεγάλου Κριτή, προκειμένου να δώσετε αναφορά για τα λίγα χρόνια ζωής που περάσατε στη θνητότητα, αν αυτά τα τέκνα του Πατρός μας τα οποία Εκείνος αγαπά όπως αγαπά εμάς, ιστάμενα πλησίον μας, πουν: «Επουράνιε Πατέρα,

ήταν αυτός ο άνδρας, ήταν αυτή η γυναίκα που μου έφερε για πρώτη φορά αυτές τις πληροφορίες για την ένδοξη αλήθεια Σου, κάτι που μου προκάλεσε την επιθυμία να Σε επιζητήσω πιο ενθέρμως απ' ό,τι είχα κάνει κατά το παρελθόν. Ήταν αυτός ο άνδρας ή αυτή η γυναίκα που έκανε αυτό το υπέροχο πράγμα για εμένα». Και αυτό δεν είναι όλο.

Όταν έλθει αυτή η ώρα, όταν περάσετε τους αιώνες της αιωνιότητας, δηλαδή πολύ καιρό, θα έχετε την αγάπη και την ευγνωμοσύνη κάθε ανδρός, γυναικός και τέκνου για το οποίο παίζατε αποφασιστικό ρόλο στο να φέρετε αιώνια ευδαιμονία. Δεν αξίζει αυτό την προσπάθεια; Μπορεί να δαπανούμε τη ζωή μας εδώ και να αποκτούμε κάποιες εκατοντάδες ή χιλιάδες δολάρια, μπορεί να έχουμε ποιμνία, αγέλες, σπίτια και γη, αλλά δεν μπορούμε να τα πάρουμε αυτά μαζί μας στην άλλη πλευρά. Δεν είναι απαραίτητα για την αιώνια ζωή, είναι απλώς απαραίτητα για εμάς εδώ, αλλά αν έχουμε κερδίσει την ευγνωμοσύνη και την αγάπη των άλλων τέκνων του Θεού, αυτό θα ρέει προς εμάς διά παντός. Σκεφθείτε τι θα σημαίνει αυτό! Όταν έλθει ο καιρός που αυτός ο κόσμος θα καθαρθεί και εξαγνισθεί με φωτιά και γίνει το σελέστιο βασίλειο, και όταν θα έχει εξαλειφθεί πάσα ρυπαρότητα και καθετί που δεν είναι επιθυμητό, πόσο ευάρεστο θα είναι να ανακαλύψουμε ότι έχουμε τη συντροφιά αυτών τους οποίους υπηρετήσαμε στη θνητότητα, με τους οποίους έχουμε κληρονομία και καθοδηγούμεθα από τον Ιησού Χριστό, τον Κύριό μας διά παντός—δεν αξίζει την προσπάθεια; Δεν είναι ευκαιρία πλήρους αγαλλιάσεως;²⁷ [Βλέπε πρόταση 6 στη σελίδα 146.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Επανεξετάστε το «Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ» (σελίδες 135–36). Γιατί νομίζετε ότι ο Πρόεδρος Σμιθ ήταν τόσο ενθουσιώδης σχετικώς με το ιεραποστολικό έργο; Τι σημαίνει για εσάς να είσθε «πρωτίστως ιεραπόστολος για την Εκκλησία;»

2. Τι προσφέρει το αποκατεστημένο ευαγγέλιο στον κόσμο εκτός από τα «ηθικά μαθήματα» τα οποία προσφέρονται στις περισσότερες θρησκείες; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 136–37.)
3. Διαβάστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 138 (βλέπε, επίσης, Δ&Δ 123:12). Ποια παραδείγματα ανθρώπων έχετε που υπερνίκησαν τις εσφαλμένες αντιλήψεις σχετικά με την εκκλησία, αποδεχόμενοι την πρόσκληση να «έλθουν και να δουν»; Ποιοι είναι ορισμένοι αποτελεσματικοί τρόποι να απευθύνουμε μία τέτοια πρόσκληση;
4. Διαβάστε ολόκληρη την πρώτη παράγραφο στη σελίδα 141. Γιατί νομίζετε ότι ενίοτε είμαστε απρόθυμοι να διαδώσουμε το ευαγγέλιο στους πλησίον μας; Καθώς μελετάτε τις σελίδες 139–42, σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να υπερνικήσετε αυτήν την απροθυμία.
5. Καθώς διαβάζετε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 142, συλλογισθείτε αν κάνετε αυτό που αναμένει από εσάς ο Κύριος να κάνετε, προκειμένου να διαδίδετε το ευαγγέλιο. Σκεφθείτε κατόπιν προσευχής πώς θα μπορούσατε να τηρήσετε αυτήν την εντολή πληρέστερα.
6. Επανεξετάστε το τελευταίο τμήμα των διδασκαλιών (σελίδες 144–45) και σκεφθείτε το άτομο που πρωτοπαρουσίασε σε εσάς ή στην οικογένειά σας το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να δείξετε την ευγνωμοσύνη σας προς αυτό το άτομο;

Σχετιζόμενες γραφές: Αμώς 8:11–12, Μωσία 28:1–3, Αλμα 26:28–30, Διδαχή και Διαθήκες 4:4, 18:10–16

Βοήθεια διδασκαλίας: «Είναι καλύτερα να πάρετε απλώς μερικές καλές ιδέες και να έχετε μία καλή συζήτηση—και καλή εκμάθηση—παρά να βιάζεστε, προσπαθώντας να διδάξετε κάθε λέξη από το εγχειρίδιο. ...Μία γαλήνια ατμόσφαιρα είναι απολύτως απαραίτητη, εάν είναι να έχετε το Πνεύμα του Κυρίου παρόν στην τάξη σας» (Τζέφρυ Ρ. Χόλαντ, “Teaching and Learning in the Church,” *Ensign*, Ιούνιος 2007, 91).

Σημειώσεις

1. Πρέστον Νίμπλι, "Sharing the Gospel with Others," *Improvement Era*, Απρ. 1950, 270.
2. Μέγλο Πιούτζι, *Builders of the Kingdom* (1981), 240.
3. Στο Conference Report, Ιούνιος 1919, 43.
4. Στο Conference Report, Απρ. 1922, 54–55.
5. Στο Conference Report, Απρ. 1922, 53.
6. Στο Conference Report, Απρ. 1916, 47.
7. Στο Conference Report, Οκτ. 1921, 38.
8. Στο Conference Report, Απρ. 1922, 53.
9. Στο Conference Report, Οκτ. 1949, 5.
10. Στο Conference Report, Οκτ. 1945, 120.
11. Στο Conference Report, Απρ. 1935, 43–44.
12. Στο Conference Report, Οκτ. 1927, 46–47.
13. Στο *Proceedings at the Dedication of the Joseph Smith Memorial Monument*, 55.
14. Στο Conference Report, Απρ. 1934, 28.
15. Στο Conference Report, Οκτ. 1916, 50.
16. Στο Conference Report, Απρ. 1935, 46.
17. "Greeting," *Millennial Star*, 10 Ιουλίου 1919, 441.
18. Στο Conference Report, Οκτ. 1927, 49.
19. Στο Conference Report, Οκτ. 1922, 98.
20. Στο Conference Report, Απρ. 1922, 53.
21. Στο Conference Report, Οκτ. 1916, 50.
22. Στο Conference Report, Απρ. 1916, 48.
23. Στο Conference Report, Οκτ. 1948, 7–8.
24. Στο *Deseret News*, 20 Αυγούστου 1921, τμήμα της Εκκλησίας, 7.
25. Στο Conference Report, Οκτ. 1916, 50.
26. Στο Conference Report, Οκτ. 1941, 102.
27. *Sharing the Gospel with Others*, επιλογή υπό Πρέστον Νίμπλυ (1948), 214–16. Ομιλία δοθείσα στις 4 Νοεμβρίου 1945 στην Ουάσινγκτον, D.C.

Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ υπηρέτησε ως πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ιεραποστολής από το 1919 έως το 1921.

Κάνοντας αυτό που μας αναλογεί για τη διάδοση του ευαγγελίου

Υπάρχουν πολλοί τρόποι με τους οποίους μπορούμε να συμμετάσχουμε στο μέγα έργο της διαδόσεως του αποκατεστημένου ευαγγελίου του Ιησού Χριστού.

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Εκτός του γεγονότος ότι υπηρέτησε σχεδόν 48 χρόνια ως Μέλος της Γενικής Εξουσίας, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ υπηρέτησε σε τρεις ιεραποστολές πλήρους απασχολήσεως για την Εκκλησία, συν δύο χρόνια ως πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ιεραποστολής. Παρότρυνε τα μέλη της Εκκλησίας να προετοιμασθούν πνευματικώς για ιεραποστολική υπηρέτηση πλήρους απασχολήσεως και να αποδεχθούν τέτοιες κλήσεις, όταν αυτές έρχονται. Όμως, δίδαξε σε αυτά επίσης ότι δεν χρειάζεται να λάβουν επίσημη ιεραποστολική κλήση, προκειμένου να κηρύττουν το ευαγγέλιο. Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ ήταν ιεραπόστολος σε όλη του τη ζωή και συχνά υπενθύμιζε στα μέλη της Εκκλησίας τις πολλές ευκαιρίες τους να διαδίδουν το ευαγγέλιο στους πλησίον και τους φίλους τους και τα παρότρυνε να είναι καλά παραδείγματα μαθητών του Χριστού.

Η υπηρέτηση του Προέδρου Σμιθ στην Ευρωπαϊκή Ιεραποστολή άρχισε συντόμως μετά το τέλος του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Εξαιτίας του πολέμου, ο αριθμός των ιεραποστόλων στην ιεραποστολή είχε μειωθεί δραματικώς και οι προσπάθειες για την αύξηση αυτού του αριθμού παρεμποδίζονταν, διότι ηρνούντο θεώρηση διαβατηρίου στους ιεραποστόλους. Επιπλέον, εχθροί της Εκκλησίας διέδιδαν ψευδείς ιστορίες σχετικώς με τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, προκαλώντας εμπάθειες που ήταν δύσκολο να υπερνικηθούν. Παρά τους περιορισμούς αυτούς, ο Πρόεδρος

Σμιθ ήταν πεπεισμένος ότι το έργο θα προχωρούσε χάριν των παραδειγμάτων που έθεταν πιστοί Άγιοι των Τελευταίων Ημερών. Επεσήμανε ότι καθώς η Εκκλησία γίνεται περισσότερο γνωστή «τα μέλη της γίνονται σεβαστά για τις αρετές τους» και οι επικριτές «απεκδύονται ταχέως τις αναιτιολόγητες εμπάθειές τους, ερχόμενοι σε άμεσο επαφή με τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών στην καθημερινή ζωή τους. ... Τότε μας κρίνουν από τους καρπούς μας, από προσωπική παρατήρηση και τέτοιες πληροφορίες όπως τις μεταδίδουν, δεν μπορεί να έχουν παρά ένα μόνον αποτέλεσμα και αυτό είναι το ευνοϊκότερο για εμάς».¹

Συντόμως, αφού άρχισε την υπηρετήσή του ως προέδρου της ιεραποστολής, έγραψε στα μέλη της Εκκλησίας στην Ευρώπη, υπενθυμίζοντάς τους τις ευθύνες τους να διαδίδουν το ευαγγέλιο και να βοηθήσουν στην πρόοδο του έργου:

«Με πλήρη πίστη ότι ο Κύριος θα πείσει την καρδιά όλων των άξιων ανθρώπων στο ευαγγέλιο, όταν το καταλάβουν, ας επωφεληθούμε ενωμένοι της ευκαιρίας να κοπιάσουμε, ενώ υπάρχει ακόμη χρόνος. Ας διαδώσουμε τις διδασκαλίες του Διδασκάλου για τη σωτηρία, τόσο την επίγεια όσο και την πνευματική, προς τον καλό λαό της Μεγάλης Βρετανίας και των άλλων χωρών της ευρωπαϊκής ιεραποστολής».²

Λίγους μήνες αργότερα, έγραψε: «Κάθε μέλος της Εκκλησίας θα πρέπει να τέρπεται με τη διδασκαλία της αληθείας. Έκαστος θα πρέπει να κάνει κάτι κάθε ημέρα, προκειμένου να φέρει το φως στους συνανθρώπους μας. Όλοι είναι πολύτιμοι στα μάτια του Επουρανίου Πατρός και θα μας ανταμείψει επαρκώς που τους διαφωτίσαμε. Η ευθύνη μας δεν μπορεί να μετατεθεί σε άλλους ώμους».³

Αφού επέστρεψε από την Ευρώπη το 1921, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ ανέφερε στη γενική συνέλευση: «Η εμπάθεια που υπήρχε για εμάς κατά το παρελθόν σε μεγάλο βαθμό έχει διαλυθεί και εκατοντάδες και χιλιάδες ανδρών και γυναικών γνωρίζουν το έργο που επιτελούμε». Κατόπιν νουθέτησε τους Αγίους να επιζητούν συνεχώς τρόπους να διαδίδουν το ευαγγέλιο στους άλλους: «Πρόβλημά μας είναι να βρούμε έναν τρόπο διά του οποίου μπορούμε να παρουσιάσουμε σε όλους τους ανθρώπους το ευαγγέλιο του Κυρίου μας. Είναι δικό μας το πρόβλημα και με ουράνια βοήθεια θα βρούμε έναν τρόπο να το επιλύσουμε. Απαιτείται από εμάς να

διαπιστώσουμε αν δεν υπάρχουν κάποια μέσα διά των οποίων να μπορέσουμε να κάνουμε περισσότερα απ' όσα ήδη έχουμε κάνει, προκειμένου να εκπληρώσουμε τις προϋποθέσεις του Επουρανίου Πατρός μας.⁴ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 160.]

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Κάθε μέλος της Εκκλησίας έχει την ευθύνη να διαδίδει το ευαγγέλιο.

Νιώθω τόσο ευγνώμων για τα προνόμιά μου στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού, για τη συναναστροφή μου με τους άνδρες και τις γυναίκες αυτής της Εκκλησίας και άλλων εκκλησιών. Είμαι ευγνώμων που έχω πολλούς φίλους σε διάφορες εκκλησίες του κόσμου, διασκορπισμένους σε διαφορετικά μέρη. Είμαι ευγνώμων για αυτές τις φίλιες, αλλά δεν θα ικανοποιηθώ μέχρις ότου μπορέσω να μοιρασθώ μαζί τους ορισμένα εκ των πραγμάτων που δεν έχουν λάβει ακόμη.⁵

Αποστέλλουμε ιεραποστόλους στα έθνη της γης, προκειμένου να κηρύξουν το ευαγγέλιο όπως απεκαλύφθη αυτές τις τελευταίες ημέρες. Όμως, δεν είναι μόνον αυτό το καθήκον μας. Έξω από την πόρτα μας, κατά εκατοντάδες και χιλιάδες, είναι εκλεκτοί υιοί και θυγατέρες του Επουρανίου Πατρός μας. Ζουν ανάμεσά μας, γινόμαστε φίλοι, αλλά αδυνατούμε να τους διδάξουμε στον βαθμό που θα έπρεπε, όσον αφορά στο ευαγγέλιο που γνωρίζουμε ότι είναι η δύναμη του Θεού προς σωτηρία. Η Προεδρία της Εκκλησίας κάνει όλα όσα εναπόκεινται στη δύναμή της· αφιερώνει τον χρόνο της κατά την ημέρα και συχνά αργά τη νύκτα, προς το συμφέρον της Εκκλησίας. Οι αδελφοί, οι οποίοι σχετίζονται με εκείνη, δίδουν αφειδώς τον χρόνο τους, ταξιδεύοντας και διδάσκοντας τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών και μεταφέροντας το ευαγγέλιο στα τέκνα του Πατρός μας. Οι πρόεδροι πασσάλων, οι ανώτεροι σύμβουλοι, οι επίσκοποι τομέων και οι βοηθοί τους, εργάζονται ασταμάτητα, για να ευλογήσουν ανθρώπους και η ανταμοιβή τους είναι βεβαία. Όμως, κάνουμε όλα όσα οφείλουμε, ούτως ώστε όταν σταθούμε ενώπιον του βήματος του Επουρανίου Πατρός μας να μας πει ότι έχουμε κάνει πλήρως το καθήκον μας προς τους συνανθρώπους μας, τα τέκνα Του.⁶

Μία εκ των πρώτων αποκαλύψεων... στο Διδαχή και Διαθήκες, λέγει ως εξής:

«Λοιπόν ιδέστε, ένα υπέροχο έργο πρόκειται να παρουσιαστεί ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων...

»Επομένως, αν έχετε επιθυμία να υπηρετήσετε τον Θεό, καλείστε στο έργο». [Δ&Δ 4:1, 3.]

Δεν είναι απαραίτητο να κληθείτε σε ένα ιεραποστολικό πεδίο, προκειμένου να προκηρύξετε την αλήθεια. Αρχίστε από αυτόν που μένει στη διπλανή πόρτα, εμπνέοντάς του εμπιστοσύνη, εμπνέοντας αγάπη σε εκείνον για εσάς, χάριν της χρηστότητός σας και το ιεραποστολικό σας έργο έχει ήδη αρχίσει.

«Γιατί ιδέστε, ο αγρός είναι άσπρος, έτοιμος για συγκομιδή». [Δ&Δ 4:4.]⁷

Η διάδοση της αληθείας δεν είναι ευθύνη κάποιου άλλου, αλλά είναι δική σας ευθύνη και δική μου να φροντίσουμε ώστε το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού αμιγώς να διδαχθεί στα τέκνα των ανθρώπων. Αυτό δεν σας κάνει να αισθάνεσθε ευγνώμονες;⁸

Υπάρχει μεγάλη ευκαιρία για τον καθέναν εξ ημών. Θα ήθελα να τονίσω το ατομικό ιεραποστολικό έργο από τον καθέναν εξ ημών ανάμεσα στους πλησίον μας. Θα εκπλαγούμε, αν κάνουμε το καλύτερό μας, από το πόσοι θα ενδιαφερθούν και όχι μόνον θα μας είναι ευγνώμονες, επειδή τους φέραμε στην αλήθεια και ανοίξαμε τα μάτια τους στη δόξα και τις ευλογίες που έχει προετοιμάσει ο Επουράνιος Πατέρας, αλλά θα μας αγαπήσουν και θα μας είναι ευγνώμονες καθ' όλη την αιωνιότητα.

Υπάρχουν τόσα πολλά πράγματα που ο Κύριος μάς έχει απονεμίσει και τα οποία άλλοι άνθρωποι δεν έχουν λάβει ακόμη. Ασφαλώς δεν θα είμαστε εγωιστές. Θα πρέπει να υπάρχει στην καρδιά μας η επιθυμία να γίνουμε κοινωνοί με κάθε άλλη ψυχή όσο είναι δυνατόν των χαρμόσυνων αληθειών του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού.⁹

Επομένως, καθώς προχωρούμε, έκαστος εξ ημών, έχοντας επιρροή στους γείτονες και τους φίλους μας, ας μην είμαστε δειλοί. Δεν χρειάζεται να ενοχλούμε τους ανθρώπους, αλλά ας τους κάνουμε να νιώσουν και να καταλάβουν ότι ενδιαφερόμαστε, όχι να τους κάνουμε μέλη της Εκκλησίας για την ιδιότητα του μέλους, αλλά να τους φέρουμε στην Εκκλησία, ώστε να μπορέσουν να

«Σε κάθε γειτονιά υπάρχει η ευκαιρία να ακτινοβολήσουμε το πνεύμα γαλήνης, αγάπης και ευδαιμονίας».

απολαύσουν τις ίδιες ευλογίες που εμείς απολαμβάνουμε.¹⁰ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 160.]

Αν ζούμε παραδειγματική ζωή, η επιρροή μας μπορεί να ενθαρρύνει τους άλλους να μάθουν περί του ευαγγελίου.

Να θυμάστε, όλοι έχουμε ευθύνες. Ενδεχομένως να μην έχουμε κληθεί σε κάποιο καθορισμένο καθήκον, αλλά σε κάθε γειτονιά υπάρχει η ευκαιρία να ακτινοβολήσουμε το πνεύμα γαλήνης, αγάπης και ευδαιμονίας, με σκοπό αυτοί οι άνθρωποι να καταλάβουν το ευαγγέλιο και να συγκεντρωθούν στο ποίμνιο.¹¹

Μόλις πριν από λίγες ημέρες, μία εκ των αδελφών μας, επισκεπτόμενη τις ανατολικές Ηνωμένες Πολιτείες, σε μία συζήτηση με έναν μορφωμένο άνδρα, εκείνος της είπε: «Δεν μπορώ να πιστέψω όπως εσύ, αλλά εύχομαι να μπορούσα. Είναι όμορφο». Και το ίδιο είναι με πολλά εκ των τέκνων του Πατρός μας, τα οποία παρατηρώντας τον χαρακτήρα αυτού του έργου, παρακολουθώντας τις

πράξεις των ανδρών και των γυναικών οι οποίοι έχουν ασπασθεί την αλήθεια, είναι γεμάτοι θαυμασμό με όσα έχουν επιτευχθεί και με τη γαλήνη και την ευδαιμονία που ακολουθούν τον ειλικρινή πιστό και εύχονται να μπορούσαν να είχαν μέρος και αυτοί σε αυτό· και θα μπορούσαν, αν είχαν πίστη.¹²

Έχω παρατηρήσει συχνά και νομίζω οι πλείστοι εξ υμών που έχετε ιεραποστολική εμπειρία, θα επιβεβαιώσετε την παρατήρησή μου, ότι κανείς καλός άνδρας ή καλή γυναίκα, αν επηρεασθούν από τα πιστά μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, δεν μπορούν να μην εκφράζουν θαυμασμό για όσα παρατηρούν, όταν είναι μαζί μας. Όταν φεύγουν από εμάς, ενίοτε είναι διαφορετικό, αλλά ενώ είναι υπό αυτήν την επιρροή που προέρχεται από τον Κύριο και την οποία κατέχουν οι υπηρέτες Του, οι οποίοι τον υπηρετούν, συνήθως είναι στην ευχάριστη θέση να επαινέσουν όσα έχουν δει και αισθανθεί.¹³

Ο εναντίος χρησιμοποιεί τις πιο ισχυρές προσπάθειές του, προκειμένου να αποτρέψει τη διάδοση των αληθειών του ευαγγελίου. Και είναι δικό σας καθήκον και δικό μου, με λεπτότητα και αδελφική αγάπη και πίστη, να υπερνικήσουμε την εμπάθεια που έχει σπείρει ο εναντίος στην καρδιά των τέκνων του Πατρός μας, να διαλύσουμε τις ψευδείς εντυπώσεις που υπάρχουν σε ορισμένες περιπτώσεις ακόμη και στον νου καλών ανδρών και καλών γυναικών και να τους διδάξουμε το ευαγγέλιο του Κυρίου μας, ότι είναι η δύναμη του Θεού προς σωτηρία σε όλους όσοι πιστεύουν και υπακούν σε αυτό.¹⁴

Νομίζω ότι αυτή η μεγάλη οργάνωση στην οποία ανήκουμε οφείλει να είναι εις θέσιν να θέτει ένα τέτοιο παράδειγμα, ώστε οι άνθρωποι στις γειτονιές μας, όχι μέλη της Εκκλησίας, βλέποντας τα καλά έργα μας, να παρακινηθούν να δοξάσουν το όνομα του Επουρανίου Πατρός μας. Αυτήν την αίσθηση έχω όσον αφορά σε αυτό. Αυτό που χρειαζόμαστε μόνον είναι να θέσουμε ένα παράδειγμα, να είμαστε καλοί άνδρες και καλές γυναίκες και εκείνοι θα το παρατηρήσουν. Τότε, ίσως μας δώσουν την ευκαιρία να τους διδάξουμε αυτά που δεν γνωρίζουν.¹⁵

Αν εμείς, ως μέλη της Εκκλησίας, τηρούσαμε τις εντολές του Θεού, αν εκτιμούσαμε την αλήθεια όσο θα έπρεπε, αν η ζωή μας εναρμονιζόταν με την ομορφιά των διδασκαλιών της, ώστε οι

πλησίον μας, παρατηρώντας τη συμπεριφορά μας, να παροτρύνονταν να επιζητήσουν την αλήθεια, θα κάναμε θαυμάσιο ιεραποστολικό έργο.¹⁶ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 160.]

Συμμετέχουμε στο ιεραποστολικό έργο, βοηθώντας στην προετοιμασία μελλοντικών ιεραποστόλων και υποστηρίζοντάς τους στην ιεραποστολή τους.

Δεν είναι αποστολή μας μόνον να διδάσκουμε το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και να το ζούμε, αλλά είναι αποστολή μας να αποστέλλουμε στον κόσμο τους υιούς και τις θυγατέρες μας καθώς καλούνται κατά καιρούς να εργάζονται στη διακονία της Εκκλησίας. Όταν πηγαίνουν, θα πρέπει να είναι τόσο εκπαιδευμένοι, που θα πρέπει να είναι άκαμπτοι στους πειρασμούς του εναντίου. Θα πρέπει να είναι τόσο αγνοί και ενάρετοι και χρηστοί στη ζωή τους, όσο το δυνατόν περισσότερο και κατόπιν η επιρροή της ίδιας τους της παρουσίας θα γίνει αισθητή από αυτούς με τους οποίους έρχονται σε επαφή. Το Πνεύμα του Θεού δεν θα κατοικεί σε ακάθαρτα σκηνώματα, αλλά το Πνεύμα του θα κατοικεί σε όσους διατηρούνται καθαροί και πράοι.

Ως εκ τούτου, ας [αναθρέψουμε] τα αγόρια και τα κορίτσια μας υπό την επιρροή του Πνεύματος του Θεού.¹⁷

Μην αφήσετε τα παιδιά σας να μεγαλώσουν, χωρίς να διδάξετε σε αυτά τις αρχές του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Μην περιμένετε να τα στείλετε στο ιεραποστολικό πεδίο, για να μάθουν τι σημαίνει το ευαγγέλιο. Θυμάμαι όταν ήμουν στις νότιες Ηνωμένες Πολιτείες [ως ιεραπόστολος] πριν από πενήντα πέντε ή εξήντα χρόνια, έναν άνδρα που προήρχετο από μία μεγάλη οικογένεια να λέει: «Δεν ξέρω τι να πω. Δεν ξέρω τι να πω σε αυτούς τους ανθρώπους».

«Δίδαξε σε αυτούς τη Βίβλο», είπε ένας εκ των αδελφών. «Πήγαине και πάρε τη Βίβλο σου και διάβασε τη Γένεση». Είπε: «Δεν ξέρω πού είναι η Γένεση στη Βίβλο» και παρό ταύτα είχε έλθει από ένα... σπιτικό Αγίων των Τελευταίων Ημερών να διαβιβάσει το μήνυμα της ζωής και της σωτηρίας σε αυτούς τους ανθρώπους στις νότιες Ηνωμένες Πολιτείες. Εντούτοις, δεν άργησε ο καιρός που άλλαξε γνώμη. Είχε λάβει μαρτυρία για την αλήθεια μέσω μελέτης και προσευχής και ήξερε ότι το ευαγγέλιο ήταν εκεί και ήταν εις θέσιν

να σταθεί στα πόδια του και να καταθέσει ελεύθερα τη μαρτυρία του ότι το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού είναι η αλήθεια.¹⁸

Έχω εντυπωσιασθεί από τη σημασία της προετοιμασίας για το έργο. Δεν αρκεί απλώς να δείξει ένα αγόρι την επιθυμία του, λόγω της εμπιστοσύνης του στους γονείς του, να κάνει αυτό που θα ήθελαν εκείνοι, να πάει στον κόσμο και να κηρύξει το ευαγγέλιο· δεν αρκεί να ανταποκριθεί στις κλήσεις που κάνει ο Επουράνιος Πατέρας μας κατά καιρούς μέσω των υπηρετών του για ιεραποστολική υπηρετηση· όμως είναι, επίσης, απαραίτητο να πληροί τις προϋποθέσεις για το έργο, να ερευνά τις γραφές και να μάθει αυτά που θα ήθελε ο Κύριος. Είναι σημαντικό να εδραιώσουν οι υιοί και οι θυγατέρες μας την πίστη τους και να γνωρίζουν όπως γνωρίζουν οι γονείς τους, ότι αυτό είναι το έργο του Πατρός μας...

Δώδεκα άνδρες, που πληρούν τις προϋποθέσεις για το έργο, αξίζουν περισσότερο στο ιεραποστολικό πεδίο παρά εκατό που αγνοούν την αλήθεια και οι οποίοι πρέπει να διδαχθούν, προτού να είναι εις θέσιν να την εξηγήσουν στους άλλους.

Αυτό είναι το έργο του Πατρός μας και δεν πρέπει να το παίρνουμε με επιπολαιότητα. Έχει μέγιστη σημασία για εμάς. Ας... αγωνισθούμε, προκειμένου να εδραιώσουμε πίστη στα τέκνα μας, ώστε να είναι πρόθυμα να ανταποκριθούν σε κάθε κλήση και να νιώσουν στα βάθη της ψυχής τους να πουν: «Είμαι έτοιμος να πάω όπου επιθυμεί ο Επουράνιος Πατέρας μου να πάω».¹⁹ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 160.]

Έχει γίνει έκκληση... ώστε να αποστέλλουμε τους υιούς και τις θυγατέρες μας στο ιεραποστολικό πεδίο. ... Ήταν χαρά μου να βλέπω άνδρες και γυναίκες να αποταμιεύουν χρήματα και να σχεδιάζουν, προκειμένου να πάνε τα παιδιά τους στον κόσμο. Τις τελευταίες εβδομάδες ένας νέος άνδρας... έφυγε και πήγε στο ιεραποστολικό πεδίο και οι δύο αδελφές του... του αποστέλλουν μέρος του μικρού μισθού τους, ώστε να απολαύσει την ευλογία μίας ιεραποστολής. Είναι ο πρώτος από μία οικογένεια με πολλά παιδιά που πηγαίνει στο ιεραποστολικό πεδίο, για να διαδώσει την αλήθεια. ... Γνωρίζω τη χαρά που θα έλθει στην καρδιά αυτών των δύο εξαιρετών γυναικών, οι οποίες έχουν την πίστη για να δώσουν οικονομικά μέσα στον αδελφό τους, προκειμένου να μπορέσει να υπηρετήσει τον Κύριο στο πεδίο. Θα λάβουν την

«Υπάρχουν σε αυτήν την Εκκλησία χιλιάδες ανδρών και γυναικών που είναι ικανοί να διδάξουν το ευαγγέλιο και οι οποίοι μπορούν να γίνουν πιο ικανοί, κάνοντας το καθήκον τους στο ιεραποστολικό πεδίο».

ευλογία που προέρχεται από τη διδασκαλία του ευαγγελίου, όσο είναι δυνατόν να τη λάβει κάποιος χωρίς προσωπική υπηρετηση.²⁰

Σκέπτομαι... τους αντιπροσώπους μας στο ιεραποστολικό πεδίο, διασκορπισμένους στα διάφορα τμήματα της χώρας τούτης και σε ορισμένες ξένες χώρες. Προσευχηθείτε για αυτούς, αδελφοί και αδελφές. Χρειάζονται τη βοήθεια του Κυρίου και χρειάζονται την πίστη και τις προσευχές μας. Γράψτε τους και ενθαρρύνετέ τους, ώστε όταν λάβουν γράμμα από το σπίτι, να γνωρίζουν ότι τους θυμούνται πάντοτε.²¹

Συμμετέχουμε στο ιεραποστολικό έργο, προετοιμαζόμενοι να υπηρετήσουμε σε ιεραποστολές οι ίδιοι.

Δεν θα αργήσει να υπάρξει ζήτηση για ικανούς άνδρες και γυναίκες σε αυτήν την Εκκλησία, για να διδάσκουν την αλήθεια σε τμήματα της γης, όπου μέχρι τούδε έχουμε αποκλεισθεί: και αν

θέλουμε να έχουμε αιώνια αγαλλίαση στη βασιλεία του Πατρός μας με όσους μας έχει ευλογήσει εδώ μαζί, ως είμαστε ανιδιοτελείς στη ζωή μας: ως προετοιμασθούμε για το έργο και να πάμε στον κόσμο και να διακηρύξουμε την αλήθεια, όταν έλθει η ευκαιρία και να είμαστε τα μέσα στα χέρια του Πατρός μας που θα φέρουν τα τέκνα του πίσω σε εκείνον, διδάσκοντάς τα τις ομορφιές του ευαγγελίου.²²

Μόλις πριν από λίγα χρόνια, πολλοί εκ των φίλων μου ήσαν ευκατάστατοι, είχαν τα αναγκαία της ζωής και πολλές πολυτέλειες, και όταν υπαινίχθηκε ότι ενδεχομένως να πάνε στο ιεραποστολικό πεδίο, ορισμένοι έλεγαν: «Δεν μπορώ να αφήσω την επιχείρησή μου, δεν μπορώ να επιβιώσω οικονομικά, αν φύγω και αφήσω όσα έχω». Όμως, η επιχείρησή τους απέτυχε. Τα πράγματα που νόμιζαν ότι χωρίς αυτά δεν μπορούσαν να επιβιώσουν οικονομικά, εξηφανίστησαν από τον έλεγχό τους και πολλοί εξ αυτών των ιδίων ανδρών σήμερα θα ήσαν ευτυχείς, αν μπορούσαν να γυρίσουν πίσω δέκα χρόνια και αν εκαλούντο τότε να υπηρετήσουν τον Κύριο, να μπορούσαν να πουν: «Θα κανονίσω τις υποθέσεις μου, είμαι ευτυχής με την ευκαιρία που μου προσφέρεται να γίνω υπηρετών της ζωής και της σωτηρίας».

...Σκεφθείτε τις ευκαιρίες και τα προνόμιά μας, που είμαστε εις θέσιν να καθόμαστε στα σπιτικά εντίμων ανδρών του κόσμου και να τους διδάσκουμε το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Σκεφθείτε τι ενδεχομένως να σημαίνει να καθόμαστε με άνδρες που δεν έχουν ουράνια εξουσία και να τους διδάσκουμε το σχέδιο σωτηρίας και να τους εξηγούμε τον τρόπο με τον οποίον και εκείνοι μπορούν να απολαμβάνουν τις ευλογίες της ουράνιας εξουσίας την οποίαν εσείς απολαμβάνετε.

Αισθάνομαι ότι ορισμένοι εξ ημών είμαστε εγωιστές. Είμαστε τόσο ευτυχείς που απολαμβάνουμε τις ευλογίες μας, είμαστε τόσο ευχαριστημένοι να περιβαλλόμεθα από τις ανέσεις της ζωής και να έχουμε τη συναναστροφή των καλύτερων ανδρών και γυναικών που ευρίσκονται στον κόσμο, ώστε ξεχνούμε το καθήκον μας προς τους άλλους. Πόσο ευτυχισμένοι θα μπορούσαμε να είμαστε, αν προσπαθούσαμε να γίνουμε πιο δυνατοί για καλό του κόσμου, εκτελώντας διακονία σε όσους δεν έχουν καταλάβει ακόμη το ευαγγέλιο του Κυρίου μας.

Πολλοί εξ ημών έχουμε περάσει τη μέση ηλικία, πολλοί εξ ημών ολοκληρώνουμε το έργο μας. Η Εκκλησία χρειάζεται ιεραποστόλους στο πεδίο. Άνδρες που καταλαβαίνουν το ευαγγέλιο και είναι πρόθυμοι να δώσουν τη ζωή τους για αυτό, αν παραστεί ανάγκη, και όταν λέγω ότι χρειαζόμαστε ιεραποστόλους, εννοώ ότι ο κόσμος τους χρειάζεται.²³

Το ιεραποστολικό πεδίο μας είναι ενώπιόν μας. Οι υιοί και οι θυγατέρες του Πατρός μας μάς χρειάζονται. ...Υπάρχουν σε αυτήν την Εκκλησία χιλιάδες ανδρών και γυναικών που είναι ικανοί να διδάξουν το ευαγγέλιο και οι οποίοι μπορούν να γίνουν πιο ικανοί, κάνοντας το καθήκον τους στο ιεραποστολικό πεδίο. Θα ευλογηθούν με υλικά μέσα, επαρκή να τους κάνουν να επιτελέσουν το έργο το οποίο ο Κύριος θέλει να επιτελέσουμε.²⁴

Τώρα που η ώρα είναι κοντά, όταν πέσουν τα εμπόδια και όταν ανατραπούν τα προσκόμματα, τα οποία υψώθηκαν για να εμποδίσουν τη διάδοση του ευαγγελίου, όταν ο ήχος της φωνής του Κυρίου θα σας έλθει, μέσω των υπηρετών του: «Προετοιμασθείτε να πάτε στον κόσμο και να κηρύξετε το ευαγγέλιο», μην κάνετε όπως ο Ιωνάς, μην προσπαθήσετε να κρυφθείτε ή να δραπετεύσετε από το καθήκον σας· μην προβάλετε δικαιολογίες ότι δεν έχετε τα απαραίτητα μέσα να πάτε, μην αφήσετε ανόητα πράγματα να παρεμποδίσουν τη θέασή σας της αιώνιας ζωής, τα οποία θα σας αποτρέψουν από το να δείτε την αιώνια ζωή στην παρουσία του Επουρανίου Πατρός μας, πράγμα που μπορεί να έλθει μόνον μέσω πίστεως και αφοσίωσης στον σκοπό Του. Κάθε άνδρας ας βάλει τάξη στο σπίτι του, κάθε άνδρας που φέρει την ιεροσύνη ας μπει σε τάξη και όταν έλθει η κλήση από τους υπηρέτες του Κυρίου, που θα του λέγει να πάει στον κόσμο για να διδάξει την αλήθεια, για να προειδοποιήσει τα τέκνα των ανθρώπων, όπως απαιτεί ο Πατέρας μας να προειδοποιηθούν, ας μην κρυφθεί κανένας πίσω από κάτι ανόητο, για να τον καταπιεί ένα μεγάλο κήτος, από τα ανόητα πράγματα του κόσμου. [Βλέπε Ιωνάς 1:1–17.]²⁵

Δεν είναι εύκολο έργο. Ίσως δεν είναι ευχάριστο να καλούμεθα έξω στον κόσμο, να αφήνουμε τους αγαπημένους μας, αλλά σας λέγω ότι η ιεραποστολή θα ανταμείψει αυτούς που είναι πιστοί, αυτούς που εκπληρώνουν αυτήν την υποχρέωση όπως απαιτείται από αυτούς, με γαλήνη και ευδαιμονία πέραν πάσης κατανοήσεως και

θα τους προετοιμάσει, ούτως ώστε εν ευθέτω χρόνω, όταν ολοκληρωθεί το έργο της ζωής, να σταθούν στην παρουσία του Δημιουργού τους, όντες αποδεκτοί από Εκείνον χάριν όσων έχουν κάνει.²⁶

Προσεύχομαι ώστε το Πνεύμα του να είναι σε όλη [την Εκκλησία], ώστε η αγάπη των τέκνων του Πατρός μας να είναι στην καρδιά μας, ώστε να μπορούμε να αισθανόμαστε τη σημασία της αποστολής μας στον κόσμο, ενόσω κατανοούμε τα μη δικά μας, ότι μας έχουν δανεισθεί ως επιστάτες, ώστε να μη λησμονούμε την πολύτιμη δωρεά, το πολύτιμο προνόμιο, εντός των δυνατοτήτων μας, της διδασκαλίας του ευαγγελίου και της σωτηρίας των ψυχών των τέκνων των ανθρώπων.²⁷ [Βλέπε πρόταση 5 κατωτέρω.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Συλλογισθείτε τα λόγια του Προέδρου Σμιθ στο «Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ» (σελίδες 149–51). Γιατί νομίζετε ότι ήταν τόσο αισιόδοξος όσον αφορά στο ιεραποστολικό έργο στην Ευρώπη παρά την εναντίωση που αντιμετώπισε; Πώς μπορεί το παράδειγμά του να σας βοηθήσει, αν τα μέλη της οικογενείας ή οι φίλοι σας αρνούνται την πρόσκλησή σας να μάθουν περί του ευαγγελίου;
2. Επανεξετάστε το πρώτο τμήμα των διδασκαλιών (σελίδα 151). Ποιες μεθόδους έχετε βρει αποτελεσματικότες στις προσπάθειές σας να διαδίδετε το ευαγγέλιο στον πλησίον και τους φίλους σας;
3. Καθώς διαβάσετε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 151, σκεφθείτε μία περίπτωση που γνωρίζετε, όταν το παράδειγμα ενός μέλους της Εκκλησίας οδήγησε κάποιον να μάθει περισσότερο σχετικά με την Εκκλησία. Ποιοι είναι ορισμένοι άλλοι λόγοι που το να ζούμε τα πρότυπα της Εκκλησίας είναι τόσο σημαντικό στο ιεραποστολικό έργο;
4. Στις σελίδες 155–56, αναζητήστε πράγματα που χρειάζεται να κάνουν οι μελλοντικοί ιεραπόστολοι, για να

προετοιμασθούν πνευματικώς για την ιεραποστολή τους (βλέπε, επίσης, Δ&Δ 4). Τι μπορούν να κάνουν οι γονείς, προκειμένου να βοηθήσουν τους υιούς και τις θυγατέρες τους να προετοιμασθούν; Πώς μπορούν οι απαρτίες ιεροσύνης και οι αδελφές της Ανακουφιστικής Εταιρείας να βοηθήσουν;

5. Επανεξετάστε το τελευταίο τμήμα των διδασκαλιών (σελίδες 157–60). Ποια είναι ορισμένα από τα «ανόητα πράγματα» τα οποία ενδεχομένως να μας απέτρεπαν από το υπηρετήσουμε σε μία ιεραποστολή; Ποιες είναι ορισμένες εκ των ευλογιών που προέρχονται μέσω της υπηρετήσεως γηραιότερων ιεραποστόλων; Συλλογισθείτε τι χρειάζεται να κάνετε, προκειμένου να προετοιμασθείτε για ιεραποστολική υπηρετήση.

Σχετιζόμενες γραφές: Κατά Ματθαίον 5:14–16, Κατά Μάρκον 16:15–16, Προς Τιμόθεον Α΄ 4:12, Άλμα 17:2–3, Διδαχή και Διαθήκες 31:1–8, 38:40–41

Βοήθεια διδασκαλίας: «Όταν χρησιμοποιείτε ποικίλες δραστηριότητες μαθήσεως, οι μαθητευόμενοι έχουν την τάση να καταλαβαίνουν καλύτερα τις αρχές του ευαγγελίου και να συγκρατούν περισσότερα. Μία προσεκτικά επιλεγμένη μέθοδος μπορεί να καταστήσει ευκρινέστερη μία αρχή, πιο ενδιαφέρουσα και πιο αξιωματική» (*Teaching, No Greater Call*, 89).

Σημειώσεις

1. “New Year’s Greeting,” *Millennial Star*, 6 Ιανουαρίου 1921, 2.
2. “Greeting,” *Millennial Star*, 10 Ιουλίου 1919, 441.
3. “New Year’s Greeting,” *Millennial Star*, 1 Ιανουαρίου 1920, 2.
4. Στο Conference Report, Οκτ. 1921, 37–38.
5. Στο Conference Report, Οκτ. 1950, 159.
6. Στο Conference Report, Απρ. 1916, 46.
7. Στο Conference Report, Οκτ. 1916, 50–51.
8. Στο Conference Report, Οκτ. 1929, 23.
9. Στο *Deseret News*, 25 Ιουνίου 1950, τμήμα της Εκκλησίας, 2.
10. Στο Conference Report, Απρ. 1948, 162.
11. Στο Conference Report, Απρ. 1950, 170.
12. Στο Conference Report, Οκτ. 1913, 103.
13. Στο Conference Report, Απρ. 1922, 49.
14. “The Importance of Preparing,” *Improvement Era*, Μάρτ. 1948, 139.
15. Στο Conference Report, Απρ. 1941, 26.
16. Στο Conference Report, Οκτ. 1916, 49.
17. Στο Conference Report, Οκτ. 1932, 25.
18. Στο Conference Report, Οκτ. 1948, 166.
19. “The Importance of Preparing,” 139.
20. Στο Conference Report, Απρ. 1935, 45.
21. Στο Conference Report, Οκτ. 1941, 98.
22. Στο Conference Report, Οκτ. 1916, 51.
23. Στο Conference Report, Οκτ. 1933, 27–28.
24. Στο Conference Report, Απρ. 1946, 125.
25. Στο Conference Report, Ιούνιος 1919, 44.
26. Στο Conference Report, Απρ. 1922, 53.
27. Στο Conference Report, Οκτ. 1916, 51.

«Επιθυμούμε να κάνουμε καλό σε όλους και να βοηθήσουμε όλους να καταλάβουν το σχέδιο της ζωής και της σωτηρίας το οποίο αποκάλυψε ο Κύριος αυτές τις τελευταίες ημέρες».

Πώς να διαδίδουμε το ευαγγέλιο αποτελεσματικώς

*Οι προσπάθειές μας να διαδίδουμε το ευαγγέλιο
είναι αποτελεσματικότερες, αν αγαπούμε
τους αδελφούς και τις αδελφές μας και έχουμε
τη συντροφιά του Αγίου Πνεύματος.*

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Κατά τις άοκνες προσπάθειές του να διαδίδει το ευαγγέλιο στους άλλους, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ ακολουθούσε αυτήν τη δήλωση από το προσωπικό του πιστεύω: «Δεν θα επιζητώ να εξαναγκάζω τους ανθρώπους να ζουν συμφώνως προς τα ιδανικά μου, αλλά αντιθέτως θα τους αγαπώ που κάνουν αυτό το οποίο είναι σωστό».¹ Είχε την αίσθηση ότι ο αποτελεσματικότερος τρόπος να διαδίδει το ευαγγέλιο ήταν να αναζητεί τις καλές αρετές στους ανθρώπους άλλων δογμάτων και κατόπιν, με τόλμη και όμως με καλοσύνη, να διαδίδει τις επιπρόσθετες αλήθειες του αποκατεστημένου ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Διηγήθηκε την ακόλουθη εμπειρία που είχε, ενώ προήδρευε της Ευρωπαϊκής Ιεραποστολής:

«Ήμουν στο τρένο μία ημέρα. Συνταξιδιώτης μου στο διαμέρισμα του τρένου ήταν ένας πρεσβυτεριανός κληρικός, πολύ ευχάριστος, έξοχος κύριος, και όταν μου έδωσε την ευκαιρία, του είπα ότι ήμουν μέλος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Απόρησε και με κοίταξε με έκπληξη. Είπε: 'Δεν ντρέπεσαι που ανήκεις σε μία τέτοια ομάδα;'

»Του χαμογέλασα και είπα: 'Αδελφέ μου, θα ντρεπόμουν αν δεν άνηκα σε αυτήν την ομάδα, γνωρίζοντας όσα γνωρίζω'. Κατόπιν, αυτό μου έδωσε την ευκαιρία που επιθυμούσα, προκειμένου να του μιλήσω και να του εξηγήσω ορισμένα εξ αυτών που πιστεύουμε...

»Ήταν καλός άνδρας, ο οποίος δεν είχε ιδέα τι προσπαθούσαμε να κάνουμε. Δεν ήμαστε εκεί, για να τον στεναχωρήσουμε ή να τον θλίψουμε· προσπαθούσαμε να τον βοηθήσουμε. Και καθώς συζητούσαμε περί της καταστάσεως, του είπα: 'Έχεις εσφαλμένη αντίληψη για τον σκοπό της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών σε αυτήν τη χώρα. Είμαι εδώ ως ένας εκ των αντιπροσώπων της και αν με αφήσεις απλώς να σου πω ορισμένα πράγματα, νομίζω ότι θα αισθανθείς καλύτερα απέναντί μας'. Είπα: 'Πρώτα απ' όλα, ζητούμε από όλους εσάς τους υπέροχους ανθρώπους εδώ να διατηρήσετε όλες τις ένδοξες αλήθειες τις οποίες έχετε αποκτήσει στην εκκλησία σας, τις οποίες έχετε απορροφήσει από τις γραφές σας, να τις διατηρήσετε όλες αυτές, να διατηρήσετε όλη την υπέροχη εκπαίδευση που έχετε λάβει στα παιδαγωγικά σας ιδρύματα, όλη τη γνώση και την αλήθεια που έχετε λάβει από κάθε πηγή, να διατηρήσετε... τα πάντα που είναι καλά στον χαρακτήρα σας και τα οποία τα έχετε λάβει ως αποτέλεσμα της καλής οικογενείας σας· διατηρήστε όλη την αγάπη και την ομορφιά που ευρίσκεται στην καρδιά σας από το γεγονός ότι έχετε ζήσει σε μία τόσο όμορφη και υπέροχη χώρα... Αυτά είναι όλα μέρος του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Κατόπιν ως καθίσουμε και να σας πούμε ορισμένα που δεν έχουν έλθει ακόμη στη ζωή σας και τα οποία έχουν βελτιώσει τη ζωή μας και μας έχουν κάνει ευτυχισμένους. Σας τα προσφέρουμε χωρίς χρήματα και χωρίς τίμημα. Αυτό που σας ζητούμε μόνον να κάνετε, είναι να ακούσετε αυτά που έχουμε να πούμε και αν σας αρέσουν, αποδεχθείτε τα ελεύθερα...'

»Αυτή είναι η στάση της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών».² [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 171.]

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

**Το ιεραποστολικό έργο είναι αποτελεσματικότερο,
όταν το κάνουμε με αγάπη και καλοσύνη,
όχι με καταναγκασμό ή με επίκριση.**

Ο Επουράνιος Πατέρας... μας απέστειλε, τους αντιπροσώπους του, στον κόσμο, όχι να εξαναγκάσουμε ούτε να υποχρεώσουμε

διά της βίας, αλλά να προσκαλέσουμε. «Έλα, ακολούθα με» είπε ο Σωτήρας, «Κι εγώ θα σας αναπαύσω». Αυτά διδάσκει το ευαγγέλιο και αυτή είναι η διακονία μας.³

Δεν είναι σκοπός αυτής της Εκκλησίας να κάνει δηλώσεις που θα πλήγωναν τα συναισθήματα όσων δεν καταλαβαίνουν ορισμένα πράγματα. Η Εκκλησία αυτή δεν είναι κάποια που επιδιέχεται σε επικρίσεις και εύρεση λαθών στους άλλους, αλλά με πνεύμα οργικής καλοσύνης και επιθυμία να είναι χρήσιμοι, οι αντιπρόσωποι της διαβιβάζουν το μήνυμα του ευαγγελίου στα έθνη της γης.⁴

Σε όλες... τις εκκλησίες υπάρχουν καλοί άνδρες και καλές γυναίκες. Είναι το καλό που υπάρχει στα διάφορα αυτά θρησκευόμενα που τους ενώνει. Είχα το προνόμιο να είμαι με ανθρώπους σε πολλά μέρη του κόσμου και να είμαι στο σπίτι πολλών ανθρώπων διαφορετικών θρησκευμάτων του κόσμου, τόσο χριστιανικών όσο και ιουδαϊκών. Ήμουν με [μουσουλμάνους]. Ήμουν με αυτούς που πιστεύουν στον Κομφούκιο και θα μπορούσα να αναφέρω πάρα πολλούς άλλους. Έχω βρει υπέροχους ανθρώπους σε όλες αυτές τις οργανώσεις και έχω την τεράστια ευθύνη, όπου και αν πάω ανάμεσά τους, να μην τους προσβάλλω, να μην πληγώσω τα συναισθήματά τους, να μην τους επικρίνω, διότι δεν καταλαβαίνουν την αλήθεια.

Ως αντιπρόσωποι της Εκκλησίας, έχουμε την ευθύνη να πάμε ανάμεσά τους με αγάπη, ως υπηρέτες του Κυρίου, ως αντιπρόσωποι του Κυρίου των ουρανών και της γης. Ενδεχομένως να μην το εκτιμούν πλήρως αυτό· ενδεχομένως να τους κακοφαινεται ως εγωιστικό και άδικο, αλλά αυτό δεν θα άλλαζε τη στάση μου. Δεν πρόκειται να τους κάνω δυστυχισμένους, αν περνά από το χέρι μου. Θα ήθελα να τους κάνω ευτυχισμένους, ειδικώς όταν σκέπτομαι τις θαυμάσιες ευκαιρίες που έχω λάβει χάριν της ιδιότητός μου ως μέλους σε αυτήν την ευλογημένη Εκκλησία.⁵

Η διακονία μας είναι διακονία αγάπης και μακροθυμίας και επιθυμούμε να κάνουμε καλό σε όλους και να βοηθήσουμε όλους να καταλάβουν το σχέδιο της ζωής και της σωτηρίας το οποίο απεκάλυψε ο Κύριος αυτές τις τελευταίες ημέρες.⁶

Δεν μπορούμε να κατευθύνουμε αυτούς τους νέους ανθρώπους, τους πλησίον και τους φίλους μας προς το βασίλειο των ουρανών, επιπλήττοντάς τους και ευρίσκοντάς λάθη σε αυτούς, αλλά θέλω

να σας πω ότι μπορούμε να τους αγαπούμε προς την κατεύθυνση του Πατρός μας στους ουρανούς και τελικώς, ίσως να τους οδηγήσουμε εκεί επίσης.

Αυτό είναι το προνόμιό μας. Η αγάπη είναι η μεγάλη δύναμη που επηρεάζει αυτόν τον κόσμο.⁷

Εμείς που γνωρίζουμε, όσοι εξ ημών έχουμε μαρτυρία, ως βγαίνουμε έξω κάθε ημέρα και με αγάπη και καλοσύνη ανυπόκριτη να πάμε ανάμεσα σε αυτούς τους άνδρες και τις γυναίκες, είτε είναι στην Εκκλησία είτε εκτός αυτής και να βρούμε τρόπο να αγγίξουμε την καρδιά τους και να τους οδηγήσουμε στο μονοπάτι εκείνο που θα τους διασφαλίσει τη γνώση της αληθείας.⁸

Προσεύχομαι ενθέρμως ώστε ως υπηρέτες του Κυρίου να έχουμε χριστιανική αγάπη για την ανθρωπότητα, να έχουμε υπομονή με όσους σφάλουν και με καλοσύνη και αγάπη να προχωρήσουμε, διδάσκοντας τις απλές αρχές του ευαγγελίου του Κυρίου μας προς ευλόγηση κάθε ψυχής με την οποίαν ερχόμαστε σε επαφή.⁹ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 172.]

**Δεν χρειάζεται να ντρεπόμαστε να αναφέρουμε
αυτό που γνωρίζουμε ότι είναι αληθινό.**

Ενίοτε νιώθω ότι δεν έχουμε επαρκώς αίσθηση της σπουδαιότητας του [ευαγγελίου], ότι δεν το διδάσκουμε με τον ζήλο που απαιτείται.¹⁰

Το ευαγγέλιο αυτό του Ιησού Χριστού είναι η δύναμη του Θεού προς σωτηρία, όπως διεκήρυξε ο Απόστολος Παύλος [βλέπε Προς Ρωμαίους 1:16]. Είναι το έργο του Λυτρωτή. Είναι η μόνη οδός διά της οποίας δυνάμεθα να επιτύχουμε την ανωτάτη υπερύψωση την οποία ο Σωτήρας της ανθρωπότητας επεδίωκε για όσους τον ακολουθούσαν, να την απολαύσουν. Δεν το λέγω αυτό εγωιστικά, το λέγω με χριστιανική αγάπη για τα τέκνα του Πατρός μας τα οποία ανήκουν σε άλλες εκκλησίες. Το λέγω με αγάπη για τους υιούς και τις θυγατέρες τους που δεν καταλαβαίνουν, αλλά Εκείνος έχει προστάξει να το λέμε αυτό. Είναι το θέλημά του το οποίο θα πρέπει να γνωρίζουν οι άνθρωποι.¹¹

Γνωρίζω ότι ο Θεός ζει. Γνωρίζω ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός. Γνωρίζω ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν προφήτης του Κυρίου. Δεν έχω

πάει πουθενά και να αισθανθώ ντροπή να καταθέσω μαρτυρία για αυτές τις αλήθειες. Δεν γνωρίζω γιατί κάποιος θα πρέπει να ντρέπεται που γνωρίζει την αλήθεια, επειδή κάποιος άλλος δεν την γνωρίζει, ειδικώς όταν έχει σχέση με το ευαγγέλιο το οποίο είναι η δύναμη του Θεού προς σωτηρία.¹²

Δεν θα πρέπει να θεωρείται κομपाστικό να εκφραζόμαστε κατ' αυτόν τον τρόπο, αν γνωρίζουμε την αλήθεια. Δεν θα πρέπει να θεωρείται εγωιστικό κατά την άποψή μας, αν μπορούμε να πούμε στα άλλα τέκνα του Πατρός μας: «Γνωρίζω αυτό και εσείς επίσης μπορείτε να το γνωρίζετε, αν το επιθυμείτε».

Αυτή είναι η ομορφιά του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Δεν είναι για λίγα άτομα, αλλά είναι για να γνωρίζει κάθε ψυχή που γεννιέται στον κόσμο. ...Σήμερα υπάρχουν αυτοί που γνωρίζουν ότι ο Θεός ζει και υπάρχουν χιλιάδες άλλων που θα μπορούσαν να το γνωρίζουν, αν ήθελαν. ...Οι άνθρωποι αυτοί δεν εξαρτώνται από εμάς να γνωρίζουν, αλλά εξαρτώνται από εμάς να τους διδάξουμε πώς θα μπορούσαν να γνωρίσουν.¹³

Ξέρω ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας έχει μιλήσει αυτήν την εποχή και τη χρονική περίοδο του κόσμου, ότι ο ευαγγέλιό του είναι επί της γης και ενώ δεν θα εξαναγκάζα καμία ψυχή να το αποδεχθεί, προσεύχομαι ώστε να έχουμε τη δύναμη και τη σοφία και την ισχύ να προσεγγίσουμε τους πλησίον μας που δεν καταλαβαίνουν την αλήθεια. Ας κάνουμε το καθήκον μας και ας τους προσελκύσουμε προς το ποίμνιο του Διδασκάλου, ώστε και αυτοί, μαζί μας, να γνωρίζουν ότι Εκείνος ζει.¹⁴ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 172.]

**Επιζητούμε να προσθέσουμε στην ευτυχία και
καλοσύνη που ήδη έχουν τα τέκνα του Θεού.**

Όταν [οι άνθρωποι] με ερώτησαν: «Ποιο είναι το κίνητρο της οργανώσεως στην οποία ανήκετε; Για ποιο πράγμα ενδιαφέρεσθε τόσο πολύ, ώστε αποστέλλετε ιεραποστόλους σε όλον τον κόσμο;» Ενίστε έχω απαντήσει: «Θέλουμε όλοι εσείς να είσθε ευτυχισμένοι. Θέλουμε όλοι εσείς να αγαλλιείτε όπως αγαλλιούμε εμείς».¹⁵

Χιλιάδες επί χιλιάδων ιεραποστόλων... έχουν πάει έξω στον κόσμο και με αγάπη και καλοσύνη πηγαίνουν πόρτα-πόρτα, λέγοντας στα άλλα τέκνα του Πατρός μας:

«Ας το αναλύσουμε λογικά μαζί σας. Επιτρέψατέ μας να σας εξηγήσουμε κάτι για το οποίο είμαστε βέβαιοι ότι θα σας κάνει ευτυχισμένους όπως έχει κάνει εμάς!»

Αυτή είναι η ιστορία του ιεραποστολικού έργου της Εκκλησίας με την οποίαν ταυτιζόμαστε.¹⁶

Θυμάμαι, σε μία περίπτωση, ένας άνδρας μου είπε, αφού είχαμε μιλήσει λίγο: «Λοιπόν, απ' όλα όσα μπορώ να μάθω, η εκκλησία σας είναι εξίσου καλή όσο οιαδήποτε άλλη εκκλησία». Υποθέτω ότι σκέφθηκε πως μας έκανε μία μεγάλη φιλοφρόνηση, αλλά του είπα: «Αν η Εκκλησία που αντιπροσωπεύω εδώ δεν έχει περισσότερη σημασία στα τέκνα των ανθρώπων από οιαδήποτε άλλη εκκλησία, τότε σφάλω στο καθήκον μου εδώ. Έχουμε έλθει όχι για να σας αφαιρέσουμε την αλήθεια και την αρετή που κατέχετε. Έχουμε έλθει όχι για να βρούμε λάθη σε εσάς ή να σας επικρίνουμε... Κρατήστε όλα τα καλά που έχετε και επιτρέψατέ μας να σας φέρουμε περισσότερα καλά, προκειμένου να είστε πιο ευτυχείς και προκειμένου να προετοιμασθείτε να εισέλθετε στην παρουσία του Επουρανίου Πατρός μας». [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 172.]

...Την εποχή που ο Σωτήρας ήταν επί της γης, στο μεσουράνημα του χρόνου, υπήρχαν άλλες εκκλησίες· υπήρχαν πολυάριθμα θρησκευόμενα και σέκτες και πίστευαν ότι υπηρετούσαν τον Κύριο. Οι μεγάλες συναγωγές της Ιουδαίας ήσαν γεμάτες με άνδρες που πίστευαν ότι είχαν την εξουσία της ιεροσύνης. Ακολουθούσαν τις διδασκαλίες, όπως νόμιζαν, του Αβραάμ και του Μωυσή. Εξακολουθούσαν να διακηρύττουν τον ερχομό του Σωτήρος του κόσμου. Είχαν ενθαρρύνει άνδρες και γυναίκες σε έργα χρηστότητας. Είχαν οικοδομήσει έναν ναό και οίκους λατρείας. Είχαν ανεγείρει μνημεία προς τους προφήτες που είχαν καταθέσει μαρτυρία για την ύπαρξη του Θεού και ορισμένοι εξ αυτών είχαν φονευθεί και είχαν επισφραγίσει τη μαρτυρία τους με το αίμα της ζωής τους. Αυτοί ήσαν οι άνθρωποι στους οποίους πήγε ο Σωτήρας. ...Υπήρχε πολύ καλό μέσα τους. Υπήρχαν πολλοί καλοί άνδρες και γυναίκες ανάμεσά τους. Υπήρχε πολλή χρηστότητα ανάμεσα σε αυτούς τους ανθρώπους. Ο Σωτήρας δεν ήλθε, για να αφαιρέσει κάτι από αυτά τα καλά πράγματα από αυτούς. Όταν ενεφανίσθη ανάμεσά τους, δεν ήταν για να τους καταδικάσει, αλλά για να τους καλέσει σε

«Ας κοπιάζουμε καθημερινώς, ούτως ώστε ο Πατέρας μας να μας ευλογήσει. Αν έχουμε το Άγιο Πνεύμα Του, οι άνθρωποι με τους οποίους ερχόμαστε σε επαφή, θα το αισθανθούν».

μετάνοια, ήταν για να τους καλέσει από τα λάθη τους και να τους ενθαρρύνει να διατηρήσουν πάσα αλήθεια που κατείχαν.

...Όταν διακηρύττουμε στους ανθρώπους, με τον τρόπο που το κάνουμε, ότι ο άνθρωπος έχει αποστατήσει από το ευαγγέλιο, δεν διακηρύττουμε κάτι που δεν έχει συμβεί στον κόσμο κατά το παρελθόν. Όταν λέμε ότι καλοί άνδρες και καλές γυναίκες έχουν οδηγηθεί να κάνουν και να πιστεύουν πράγματα που δεν είναι σωστά, δεν το λέμε αυτό καταδικαστικά, δεν μιλούμε με την επιθυμία να πληγώσουμε, αλλά μιλούμε με την επιθυμία να κάνουν μία παύση αρκούντως μακριά οι άνθρωποι, προκειμένου να εξετάσουν τον εαυτό τους, για να δουν πού πηγαίνουν και ποιος θα είναι ο τελικός προορισμός τους.¹⁷

Ω, θα επιθυμούσα να δώσουμε στην ανθρωπότητα μία κατανόηση των συναισθημάτων μας, ώστε να μπορέσουν να συνειδητοποιήσουν ότι δεν επιθυμούμε να περιορίσουμε τις ευκαιρίες

τους, αλλά ώστε να μπορέσουν να αισθανθούν ότι η καρδιά μας τους προσεγγίζει με αγάπη και καλοσύνη, όχι με επιθυμία να τους πληγώσει. Αποστολή μας στον κόσμο είναι να σώσουμε ψυχές, να τις ευλογούμε και να τις θέτουμε σε μία κατάσταση, ώστε να μπορέσουν να επιστρέψουν στην παρουσία του Πατρός μας, στεφανωμένες με δόξα, αθανασία και αιώνια ζωή.¹⁸

Αν διδάσκουμε με το Άγιο Πνεύμα, Εκείνος θα καταθέτει μαρτυρία για την αλήθεια σε όσους διδάσκουμε.

Ιεραπόστολοι έχουν αποσταλεί στα τέσσερα άκρα της γης από αυτήν την Εκκλησία και έχουν διακηρύξει το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Πολλοί δεν μορφώθηκαν στα σπουδαία πανεπιστήμια του κόσμου. Η μόρφωσή τους έχει περιορισθεί κατά κύριο λόγο στις πρακτικές εμπειρίες της ζωής, αλλά είχαν αυτό που είναι ισχυρότερο στο να εμπνέει τους ανθρώπους, τη συντροφιά του Αγίου Πνεύματος.¹⁹

Καθώς ταξιδεύω στο ιεραποστολικό πεδίο, βλέπω την ανάπτυξη αυτών των εξαιρετικών, νέων ανδρών και γυναικών, οι οποίοι υπηρετούν ανιδιοτελώς, και συνειδητοποιώ ότι όχι μόνον μαθαίνουν τη γλώσσα της χώρας στην οποία εργάζονται, αλλά γνωρίζουν επίσης ότι έχουν ένα χάρισμα από τον Κύριο να διαδίδουν την αλήθεια, την οποία οι άνθρωποι δεν μπορούν να αποκτήσουν με κάποιον άλλον τρόπο.²⁰

Πολλοί εξ υμών ή εκ των προγόνων σας έχουν ακούσει το ευαγγέλιο όπως έχει διδαχθεί από την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. ...Ενίοτε το ακούσατε στον δρόμο, όπου υπήρχε ένας ταπεινός ιεραπόστολος που δίδασκε αυτό που ο Κύριος τον είχε καλέσει να διδάσκει.

Υπήρχε κάτι που άγγιξε την καρδιά όσων άκουγαν. Είχα εμπειρίες στο ιεραποστολικό πεδίο. Έχω δει ομάδες ατόμων να ίστανται και να ενωτίζονται έναν ταπεινό ιεραπόστολο να εξηγεί τον σκοπό της ζωής και να μιλά στους ανθρώπους και να τους παροτρύνει να μετανοήσουν για τις αμαρτίες τους και ενίοτε έχω ακούσει τους ανθρώπους να λένε: «Δεν έχω αισθανθεί ποτέ πριν τέτοια επιρροή που αισθάνομαι ενώ ακούω αυτόν τον άνδρα να μιλά».²¹

Άσχετα από το πόσο χαρισματικοί μπορείτε να είμαστε ή πόσο εύγλωττοι, είναι το Πνεύμα του Πατρός μας που αγγίζει την καρδιά και φέρνει πεποίθηση για τη θειότητα αυτού του έργου.²²

Αυτό είναι το έργο του Κυρίου. Οι άνθρωποι δεν θα μπορούσαν να το είχαν προάγει επιτυχώς, όπως έχει γίνει, με τα απλά μέσα που εμείς χρησιμοποιούμε. Συνήθεις άνθρωποι δεν θα μπορούσαν να είχαν φέρει στην ψυχή σας τη γνώση που κατέχετε. Ούτε και εμείς ως άνδρες μπορούμε να εμπνεύσουμε τα άτομα στον κόσμο με τη διαβεβαίωση ότι ο Θεός ζει και ότι αυτή είναι η Εκκλησία του, αλλά αν κάνουμε αυτό που μας αναλογεί, ο Επουράνιος Πατέρας θα ευλογήσει την προσπάθειά μας.²³

Ας κοπιάζουμε καθημερινώς, ούτως ώστε ο Πατέρας μας να μας ευλογήσει. Αν έχουμε το Άγιο Πνεύμα Του, οι άνθρωποι τους οποίους συναναστρεφόμαστε, θα το αισθανθούν, επειδή θα διαποτίσει την ατμόσφαιρα στην οποία ζούμε και θα γίνουν κοινωνοί αυτού.²⁴

Υπάρχουν μόνον λίγοι συγκριτικώς που έχουν αποδεχθεί το ευαγγέλιο όπως έχει αποκαλυφθεί αυτό κατά τις τελευταίες ημέρες. Όμως, υπάρχουν εκατομμύρια εκ των τέκνων του Πατρός μας που επιθυμούν να γνωρίσουν το θέλημά Του· και όταν λάβουν την αλήθεια και η πειστική επιρροή του Πνεύματος καταθέσει μαρτυρία για την αλήθεια σε αυτούς, θα αγαλλιούν με την αποδοχή της.²⁵ [Βλέπε πρόταση 5 κατωτέρω.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Μελετήστε τις δύο τελευταίες παραγράφους από το «Από τη Ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ» (σελίδες 163–64). Σκεφθείτε κάποιον που γνωρίζετε ότι δεν είναι μέλος της Εκκλησίας. Ποιες αρετές θαυμάζετε σε αυτό το άτομο; Σε ποιες αλήθειες του ευαγγελίου ήδη πιστεύει; Ποιες επιπρόσθετες ευαγγελικές αλήθειες θα του ήσαν ιδιαίτερος χρήσιμες; Πώς το να

- σκεπτόμαστε τους ανθρώπους κατ' αυτόν τον τρόπο επηρεάζει τον τρόπο που διαδίδουμε το ευαγγέλιο σε αυτούς;
2. Καθώς διαβάσετε το πρώτο τμήμα των διδασκαλιών (σελίδες 164–66), σκεφθείτε μία στιγμή κατά την οποία επηρεασθήκατε για καλό από την αγάπη που σας έδειξε κάποιος. Γιατί είναι τόσο σημαντικό να αποφεύγουμε να είμαστε επικριτικοί με αυτούς των οποίων τα πιστεύω διαφέρουν από τα δικά μας;
 3. Διαβάστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 166. Τι σημαίνει να διαδίδουμε το ευαγγέλιο με «ζήλο»; Πώς μπορούμε να αναφέρουμε τη μαρτυρία μας για το αποκατεστημένο ευαγγέλιο, χωρίς να ακουγόμαστε κομπορρήμονες ή εγωιστές;
 4. Τι νομίζετε ότι εννοούσε ο Πρόεδρος Σμιθ, όταν είπε: «Αν η Εκκλησία που αντιπροσωπεύω εδώ δεν έχει περισσότερη σημασία στα τέκνα των ανθρώπων από οιαδήποτε άλλη εκκλησία, τότε σφάλλω στο καθήκον μου εδώ»; (σελίδα 168). Τι προσφέρει η Εκκλησία του Ιησού Χριστού που μπορεί να προσθέσει στην ευτυχία στη ζωή ενός ατόμου;
 5. Καθώς διαβάσετε το τελευταίο τμήμα των διδασκαλιών (σελίδες 170–71), σκεφθείτε μία εμπειρία που είχατε στην οποία διαδώσατε το ευαγγέλιο σε κάποιον. Τι έκανε την εμπειρία επιτυχή; Τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να βελτιωθείτε στις προσπάθειές σας να διαδίδετε το ευαγγέλιο;

Σχετιζόμενες γραφές: Κατά Ιωάννην 13:34–35, Προς Τιμόθεον Β΄ 1:7–8, Νεφί Β΄ 33:1, Άλμα 20:26–27, Διδαχή και Διαθήκες 50:13–22

Βοήθεια διδασκαλίας: Εξετάστε το ενδεχόμενο να χωρίσετε τα μέλη της τάξεως σε μικρές ομάδες τριών έως πέντε ατόμων. Καθορίστε έναν ηγέτη σε κάθε ομάδα. Αναθέστε σε κάθε ομάδα ένα διαφορετικό τμήμα. Ζητήστε τους να διαβάσουν ως ομάδα το τμήμα τους και να συζητήσουν τις αντίστοιχες ερωτήσεις στο τέλος του κεφαλαίου. Κατόπιν, ζητήστε από τα μέλη της τάξεως να αναφέρουν σε όλη την τάξη αυτά που έμαθαν στην ομάδα τους. (Βλέπε *Teaching, No Greater Call*, 161.)

Σημειώσεις

1. "President George Albert Smith's Creed," *Improvement Era*, Απρ. 1950, 262.
2. *Sharing the Gospel with Others*, επιλογή υπό Πρέστον Νίμπλυ (1948), 199–201. Ομιλία δοθείσα στις 4 Νοεμβρίου 1945 στην Ουάσινγκτον, D.C.
3. Στο Conference Report, Οκτ. 1930, 67–68.
4. Στο Conference Report, Οκτ. 1931, 120.
5. Στο Conference Report, Οκτ. 1945, 168.
6. Στο Conference Report, Οκτ. 1927, 47.
7. Στο Conference Report, Απρ. 1950, 187.
8. Στο Conference Report, Απρ. 1934, 30.
9. Στο Conference Report, Οκτ. 1928, 94.
10. Στο Conference Report, Απρ. 1916, 47.
11. Στο Conference Report, Οκτ. 1927, 48.
12. "At This Season," *Improvement Era*, Δεκ. 1949, 801, 831.
13. "Opportunities for Leadership," *Improvement Era*, Σεπτ. 1949, 557, 603–4.
14. Στο Conference Report, Οκτ. 1930, 69.
15. Στο Conference Report, Οκτ. 1948, 7.
16. Στο Conference Report, Οκτ. 1946, 5.
17. Στο *Deseret News*, 20 Αυγούστου 1921, τμήμα της Εκκλησίας, 7.
18. Στο Conference Report, Οκτ. 1904, 66.
19. Στο Conference Report, Απρ. 1940, 85.
20. Στο Conference Report, Απρ. 1935, 45.
21. Στο Conference Report, Οκτ. 1949, 7.
22. Στο Conference Report, Οκτ. 1904, 66.
23. Στο Conference Report, Οκτ. 1929, 25.
24. Στο Conference Report, Οκτ. 1906, 50–51.
25. Στο *Deseret News*, 12 Ιανουαρίου 1907, 31.

*Ο Πρόεδρος Σμιθ πίστευε ότι οι εξελίξεις στην τεχνολογία
«μπορούν όντως να γίνουν ευλογίες, αν τις χρησιμοποιούμε με
χρησιμότητα για τη διάδοση της αληθείας και την προώθηση
του έργου του Κυρίου ανάμεσα στους ανθρώπους».*

Προάγοντας το έργο του Κυρίου

Ο Θεός διευθύνει το έργο Του και καλεί κάθε μέλος της Εκκλησίας να συμμετάσχει στην προαγωγή αυτού.

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Όταν ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ εκλήθη στην Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων το 1903, το σύνολο των μελών της Εκκλησίας ήταν μόλις άνω των 300.000. Μέχρι το τέλος της υπηρετήσεώς του ως Προέδρου της Εκκλησίας, είχε υπερβεί το 1 εκατομμύριο. Ο Πρόεδρος Σμιθ αγαλλιούσε με τέτοια ανάπτυξη, διότι σήμαινε ότι το μήνυμα της σωτηρίας προσέγγιζε όλο και περισσότερους ανθρώπους. «Πόσο ευτυχείς θα πρέπει να είμαστε», είπε στο ακροατήριο μίας γενικής συνελεύσεως το 1950, «όχι που έχουμε αυξηθεί σε αριθμό στην οργάνωση στην οποία ανήκουμε, αλλά που περισσότερα εκ των τέκνων του Πατρός μας, περισσότεροι εκ των υιών και των θυγατέρων του, έχουν οδηγηθεί στην κατανόηση της αληθείας και έρχονται στην οργάνωσή του που προετοίμασε για να μας διδάξει την οδό της ζωής και να μας οδηγήσει κατά μήκος του μονοπατιού της αιώνιας ευδαιμονίας».¹

Μεταξύ του 1903 και του θανάτου του Προέδρου Σμιθ το 1951, η Εκκλησία αντιμετώπισε πολλές δυσκολίες στην εξέλιξή της παγκοσμίως. Γεγονότα όπως ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος, ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος και το Μεγάλο Κραχ (μία διαδεδομένη οικονομική κρίση) περιόρισαν σε μεγάλο βαθμό τον αριθμό των ιεραποστόλων που μπορούσαν να αποσταλούν στο εξωτερικό. Παρά τις δυσκολίες αυτές, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ παρέμεινε πεπεισμένος ότι η Εκκλησία θα εξακολουθούσε να αναπτύσσεται και να εκπληρώσει τον προορισμό της να «γ[εμίσει] ολόκληρη τη γη» (Δανιήλ 2:35). Το 1917, στο αποκορύφωμα του Πρώτου Παγκοσμίου

Πολέμου, είπε στους Αγίους: «Δεν αποθαρρύνομαι, επειδή αυτή η αλήθεια δεν ευρίσκει τον δρόμο της ταχύτερα. Αντιθέτως, βλέπω στα σημερινά γεγονότα την προσωπική επέμβαση ενός πάνσοφου Πατρός να προετοιμάσει την οδό για τη διάδοση του ευαγγελίου, το οποίο έχει αποκαταστήσει στη γη κατά τις ημέρες μας».²

Ενώ το πρώτο μισό του 20ου αιώνα είδε σημαντικές δυσκολίες, έφερε επίσης νέες τεχνολογίες για τις οποίες ο Πρόεδρος Σμιθ πίστευε ότι θα προήγαγαν το έργο του Κυρίου. Ήταν ισχυρός υπέρμαχος της αεροπορικής βιομηχανίας και την είδε ως τρόπο να εκπληρώνει αποτελεσματικότερα τις αναθέσεις ταξιδιών του ως Μέλους της Γενικής Εξουσίας. Υποστήριξε, επίσης, τη χρήση από την Εκκλησία του ραδιοφώνου και της τηλεοράσεως, προκειμένου να διαβιβασθεί ο λόγος του Κυρίου σε ένα ευρύτερο ακροατήριο. «Οφείλουμε να θεωρούμε αυτές τις [επινοήσεις] ως ευλογίες από τον Κύριο», είπε. «Διευρύνουν σε μεγάλο βαθμό τις ικανότητές μας. Μπορούν όντως να γίνουν ευλογίες, αν τις χρησιμοποιούμε με χρηστότητα για τη διάδοση της αληθείας και την προώθηση του έργου του Κυρίου ανάμεσα στους ανθρώπους. Η μεγάλη δυσκολία που αντιμετωπίζει σήμερα ο κόσμος ευρίσκεται στη χρήση που κάνουμε πολλών εξ αυτών των επινοήσεων. Μπορούμε να τις χρησιμοποιούμε, για να καταστρέφουμε, όπως έχουμε κάνει ενίοτε κατά το παρελθόν, ή μπορούμε να τις χρησιμοποιούμε, για να διαφωτίζουμε και να ευλογούμε την ανθρωπότητα, όπως θα ήθελε να κάνουμε ο Επουράνιος Πατέρας μας».³

Σε μία ομιλία γενικής συνελεύσεως το 1946, ο Πρόεδρος Σμιθ προφήτευσε για τη χρήση τέτοιων τεχνολογιών: «Δεν θα είναι για πολύ καιρό ώσπου, από αυτόν τον άμβωνα και άλλα μέρη που θα υπάρξουν, οι υπηρέτες του Κυρίου θα είναι εις θέσιν να εκφωνούν μηνύματα σε απομονωμένες ομάδες που είναι τόσο μακριά, ώστε να μην μπορούν να προσεγγισθούν. Κατ' αυτόν και κατ' άλλους τρόπους, το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού του Κυρίου μας, η μοναδική δύναμη του Θεού προς σωτηρία, σε προετοιμασία για το σελέστιο βασίλειο, θα ακουσθεί σε όλα τα μέρη του κόσμου και πολλοί εξ υμών που είσθε εδώ, θα ζήσετε για να δείτε αυτήν την ημέρα».⁴ [Βλέπε προτάσεις 1 και 4 στις σελίδες 184 και 185.]

Ο Πρόεδρος Σμιθ κατάλαβε ότι το έργο της Εκκλησίας είναι επιτυχές, διότι είναι το έργο του Κυρίου και δίδαξε στους Αγίους

ότι η ευκαιρία για συμμετοχή σε αυτό το έργο αποτελεί μία ευλογία που προσφέρει ο Κύριος σε κάθε μέλος της Εκκλησίας Του. Κατά τη διάρκεια της πρώτης γενικής συνελεύσεως, αφού ξεχωρίστηκε Πρόεδρος της Εκκλησίας, είπε: «Συνειδητοποιώ τη μεγάλη ευθύνη που είναι επί των ώμων μου. Γνωρίζω ότι χωρίς τη βοήθεια του Επουρανίου Πατρός μας, η οργάνωση με την οποία ταυτιζόμαστε δεν μπορεί να είναι επιτυχής. Κανένας άνθρωπος και καμία ομάδα ανθρώπων δεν μπορεί να την καταστήσει επιτυχή, όμως εάν τα μέλη της Εκκλησίας ετούτης εξακολουθήσουν να τηρούν τις εντολές του Θεού, ζουν τη θρησκεία τους, θέτουν παράδειγμα στον κόσμο [και] αγαπούν τον πλησίον τους όπως τον εαυτό τους, θα προχωρήσουμε και αυξανόμενη ευτυχία θα ρέει σε εμάς».⁵

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Υπάρχουν άφθονες ευκαιρίες να συμμετάσχει κάθε μέλος στο έργο του Κυρίου.

Η ευθύνη για τη διεξαγωγή αυτού του έργου δεν περιέρχεται αποκλειστικώς στον [Πρόεδρο της Εκκλησίας] ούτε στους συμβούλους του ούτε στην απαρτία των Αποστόλων· όμως περιέρχεται, επίσης, σε κάθε άνδρα και γυναίκα που έχει βαπτισθεί από υπηρέτες του Θεού και γίνεται μέλος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. ... Δεν μπορούμε να μεταβιβάσουμε την ευθύνη, αν το θέλουμε· ο Πατέρας μας την έχει θέσει επί των ώμων μας και πρέπει να φέρουμε αυτήν την ευθύνη και να βοηθήσουμε στο να την φέρουμε εις πέρας θριαμβευτικά.⁶

Πιστεύω σε εσάς, αδελφοί και αδελφές μου. Έχω πεποίθηση στην πίστη και την ακεραιότητά σας. ... Έκαστος εξ υμών επίσης [είναι] υπεύθυνος προς [τον Κύριο] για την προαγωγή αυτού του έργου, όπως είναι και αυτοί οι οποίοι προεδρεύουν υμών. Δεν μπορώ να πω: «Είμαι φύλακας του αδελφού μου;» Δεν μπορώ να μεταβιβάσω την ευθύνη..., αλλά ισταμένος στην τάξη των τέκνων του Πατρός μας, πρέπει να φέρω το τμήμα που μου αναλογεί, πρέπει να μεταφέρω αυτό το μέρος του φορτίου που θέτει ο Κύριος επάνω μου και αν το αποφεύγω, τότε συνειδητοποιώ ότι εκπίπτω της ευλογίας που θα ελάμβανα με υπακοή στις εντολές του Πατρός μας.⁷

Πόσο ανυπόμονοι θα πρέπει να είμαστε να περάσουμε ευεργετώντας. Είναι ένας νωθρός υπηρέτης αυτός ο οποίος περιμένει μέχρι να προσταχθεί στα πάντα. [Βλέπε Δ&Δ 58:26–27.] Ο Επουράνιος Πατέρας αναμένει από εμάς να μεγαλύνουμε την κλήση μας, ασχέτως πού είναι αυτή, ασχέτως της καταστάσεώς μας στη ζωή.⁸

Δεν είναι απαραίτητο να είναι κάποιος μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα ή της Προεδρίας της Εκκλησίας, προκειμένου να αποκτήσει τις μεγαλύτερες ευλογίες στη βασιλεία του Επουρανίου Πατρός μας. Αυτές δεν είναι παρά μόνον θέσεις που απαιτούνται στην Εκκλησία και υπάρχουν πολλοί πιστοί και αφοσιωμένοι άνδρες, άξιοι να πληρώσουν αυτές τις θέσεις, των οποίων ο χρόνος και τα ταλέντα είναι απαραίτητα σε όλη την Εκκλησία. ...Να θυμάσθε ότι ανάμεσα στα μέλη της Εκκλησίας και σε όλη την Εκκλησία υπάρχουν άφθονες ευκαιρίες για κάθε άνδρα και για κάθε γυναίκα να κάνει κάτι προς ευλόγηση των συνανθρώπων του/της και για την προαγωγή του έργου του Κυρίου.⁹

Υπάρχει η τάση εκ μέρους κάποιων που φέρουν την ιεροσύνη και κάποιων που κατέχουν θέσεις στην Εκκλησία να παραμελούν συγκεντρώσεις μεταλήψεως και άλλα σημαντικά καθήκοντα και να περιορίζουν το έργο τους σε κάποια ειδική κλήση. Ενδεχομένως να είναι κατέχοντες υπεύθυνη θέση και διδάσκαλοι στο Σχολείο Κυριακής και όταν επιτελούν το έργο του Σχολείου Κυριακής να το θεωρούν αρκετό ή ενδεχομένως να είναι λειτουργοί [Νέων Ανδρών ή Νέων Γυναικών] ή Προκαταρκτικής ή γενεαλογίας ή προνοίας ή να έχουν κάποια άλλη τέτοια ανάθεση και αν επιτελούν τις υποχρεώσεις τους από την άποψη αυτή, θεωρούν ότι έχουν επιτελέσει πλήρως το καθήκον τους.

Αν και αγαπούμε και ευλογούμε όλους αυτούς για τη σπουδαία υπηρέτηση που προσφέρουν, είμαστε υποχρεωμένοι να υπενθυμίσουμε στον εαυτό μας ότι απαιτείται από όλους εμάς να ζούμε με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Πατρός μας στους ουρανούς [βλέπε Δ&Δ 84:44]. Γενικώς ειπείν, οι ειδικές αναθέσεις δεν μας απαλλάσσουν από άλλες υποχρεώσεις· και οι ειδικές συγκεντρώσεις συνήθως δεν αντικαθιστούν ούτε παραγκωνίζουν τις γενικές συγκεντρώσεις της Εκκλησίας. Και πέραν των ειδικών υποχρεώσεων και αναθέσεων μας, αναμένεται από εμάς να έχουμε κάθε ημέρα μία συμπεριφορά των Αγίων των Τελευταίων Ημερών με την ευρύτερη

«Σε όλη την Εκκλησία υπάρχουν άφθονες ευκαιρίες για κάθε άνδρα και για κάθε γυναίκα να κάνει κάτι προς ευλόγηση των συνανθρώπων του/της και για την προαγωγή του έργου του Κυρίου».

έννοια του όρου, ώστε αν δούμε κάποιον σε θλίψη ή σε ανέχεια ή σε ανάγκη για συμβουλή σε οιαδήποτε περίπτωση, θα πρέπει αμέσως να ενεργήσουμε ως υπηρέτες του Κυρίου στην πράξη.

Και έπειτα υπάρχουν αυτοί που αποδέχονται την ιδιότητα του μέλους στην Εκκλησία κατ' όνομα μόνον, αλλά φαίνεται ότι αισθάνονται εξαιρούμενοι από την προσφορά οιαδήποτε είδους υπηρετήσεως. Όμως, αργά ή γρήγορα, αισθάνονται ταραγμένοι στην καρδιά και αμφιβάλλουν στις σκέψεις τους, όπως κάνουμε όλοι, όταν αποτυγχάνουμε να κάνουμε αυτό που γνωρίζουμε ότι είναι πλήρως το καθήκον μας. Αυτός που ζει σύμφωνα με το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού δεν αμφιβάλλει ποτέ για την επιτυχία του. Όμως, αυτός που παραμελεί το καθήκον του, αυτός που αποτυγχάνει να τηρεί τις διαθήκες του, χάνει το Πνεύμα του Κυρίου και έπειτα αρχίζει να διερωτάται τι θα γίνει η Σιών...

Όταν κάνετε πλήρως το καθήκον σας, θα γνωρίζετε, όπως γνωρίζετε ότι ζείτε, ότι είναι το έργο του Πατρός μας και ότι θα το φέρει εις πέρας θριαμβευτικά.¹⁰

Δεν μπορείτε να δείτε πώς ένα έργο υπέροχο και θαυμαστό προοδεύει; Δεν μπορείτε να δείτε πώς εμείς ως άτομα έχουμε συνεισφέρει μόνον τον οβολό μας, αλλά το πλήθος έχει ενωθεί και ο λόγος του Κυρίου έχει διαδοθεί ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, όχι με τρόπο μαχητικό, αλλά με καλοσύνη και με αγάπη, με την επιθυμία να ευλογηθεί όλη η ανθρωπότητα;¹¹ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 184.]

**Η αντίθεση δεν θα σταματήσει την
πρόοδο της Εκκλησίας, διότι είναι το
έργο του Θεού, όχι των ανθρώπων.**

Η Εκκλησία άρχισε με έξι μέλη μόνον. Έχει αναπτυχθεί ημέρα με την ημέρα παρά την αντίθεση του εναντίου. Αν δεν ήταν ο ισχυρός βραχίων της χρηστότητας, αν δεν ήταν η προσοχή του Επουρανίου Πατρός μας, αυτή η Εκκλησία θα είχε συντριβεί σαν κέλυφος εδώ και πολύ καιρό. Εντούτοις, ο Κύριος έχει πει ότι θα μας προφύλασσε και μας έχει υποσχεθεί προστασία, αν τιμούμε εκείνον και τις εντολές του.¹²

Η ανάπτυξη της Εκκλησίας αυτής δεν έχει πραγματοποιηθεί, επειδή ήταν δημοφιλής. Έχει πραγματοποιηθεί παρά την αντίθεση των σοφών ανδρών του κόσμου. Έχει πραγματοποιηθεί παρά την αντίθεση των διδασκάλων θρησκευτικών και έχει εξακολουθήσει να συγκεντρώνει εδώ και εκεί εκλεκτά πνεύματα που έχουν ζήσει κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια.¹³

Διάβαζα το ημερολόγιο του παππού μου, του Τζωρτζ Α. Σμιθ. ... Έχω διαβάσει τις προσωπικές εμπειρίες του, ορισμένες οδυνηρότατες και άλλες θαυμαστές. Κατά τα νεανικά του χρόνια απεστάλη να κηρύξει το ευαγγέλιο του Κυρίου μας. Δική του ήταν η εμπειρία άλλων ανδρών που έχουν κληθεί στη διακονία. Άτομα με πονηρό νου τον κατηγορήσαν ψευδώς, εκείνον και τους συναδέλφους του, αλλά εκείνος συνέχισε πιστός και ο Κύριος τους απήλαξε και τους μεγάλυνε στα μάτια των ανθρώπων και τους έδωσε μαρτυρία για τη θειότητα αυτού του έργου που ήταν τόσο θετική,

ώστε κανένα έργο δεν ήταν τόσο δύσκολο να το αναλάβουν για τη διάδοση της αληθείας.

Ο παππούς ήταν ανάμεσα στην ομάδα που απεστάλη στην Αγγλία, προκειμένου να κηρύξει το ευαγγέλιο το 1839. Εκεί, ο εναντίος επεδίωξε να τους αποθαρρύνει παντοιοτρόπως. Τα ημερολόγια τους που εγράφησαν τότε φανερώνουν ότι άνομοι τους συκοφαντούσαν και πονηρά πνεύματα τους επιτίθεντο, αλλά ο Κύριος τους διατήρησε και επιτέλεσαν ένα σπουδαίο έργο. Οκτώ από την Απαρτία των Δώδεκα ήσαν εκεί τότε. Ανάμεσα σε όσους εκλήθησαν να πάνε στην Αγγλία υπήρχαν άνδρες χωρίς οικονομικά μέσα να πληρώσουν τη διαδρομή, αλλά ξεκίνησαν από τα σπίτια τους με τα πόδια. Λόγω παρατεταμένης ασθενείας, ένας εξ αυτών των ανδρών ήταν πολύ αδύναμος να περιπατήσει τρία χιλιόμετρα, για να πάρει μία άμαξα, αλλά τον βοήθησε σε αυτήν την απόσταση ένας φίλος. Είχαν πίστη στον Θεό. Ήξεραν ότι αυτή ήταν η Εκκλησία του και έτσι πήραν τον δρόμο τους και φίλοι που δεν ανήκαν στην Εκκλησία εμπνεύσθηκαν από τον Θεό να τους δώσουν χρήματα και να πληρώσουν για να διασχίσουν τον ωκεανό, εκεί όπου παρέδωσαν το μήνυμά τους και πολλοί πιστοί απεδέχθησαν την αλήθεια ως αποτέλεσμα της διακονίας τους.¹⁴

Αυτό είναι το έργο του Θεού. Δεν είναι το έργο κάποιου ανθρώπου. Κανένας άνδρας ούτε ομάδα ανδρών δεν θα μπορούσε να το φέρει εις πέρας και να το καταστήσει επιτυχές, ενώ αντιμετώπιζε τέτοια αντίθεση από τον κόσμο. Πολλές φορές αυτοί [οι οποίοι αντιτίθενται στο έργο] θεώρησαν ότι είχε έλθει το τέλος της Εκκλησίας και κάθε φορά με τη μεγαλοπρέπεια της δυνάμεώς του, ο Κύριος το ανύψωνε και έχει προχωρήσει από πόλη σε πόλη, από χωριό σε χωριό, από έθνος σε έθνος.¹⁵

Γνωρίζω ότι υπάρχουν πολλά προβλήματα και θα υπάρξουν μεγαλύτερα προβλήματα καθώς περνούν οι ημέρες, αλλά ο ίδιος Πατέρας στους ουρανοίς που ηγείτο των τέκνων του Ισραήλ, που έσωσε τον Δανιήλ και τα τρία τέκνα Εβραίων από την καταστροφή, ο ίδιος Επουράνιος Πατέρας που διατήρησε τους προγόνους μας, οι οποίοι ήλθαν [στην Κοιλιάδα της Σωλτ Λέηκ] και τους εδραίωσε εδώ και τους ευλόγησε και κατέστησε δυνατόν στην ένδεια των ανθρώπων να αποκτήσουν αυτόν τον σπουδαίο ναό [της Σωλτ Λέηκ] και άλλους σπουδαίους ναούς... ο ίδιος αυτός

Πατέρας, ο Πατέρας σας και ο δικός μου, είναι έτοιμος να εκχύσει τις ευλογίες του επάνω μας σήμερα.¹⁶

Δεν υπάρχει λόγος για αποθάρρυνση. Το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού εξακολουθεί να κυλά. Έχουμε την υπόσχεση από τον Επουράνιο Πατέρα μας ότι θα εξακολουθεί να κυλά. Καμία άλλη θεϊκή νομή δεν είχε τη διαβεβαίωση που έχουμε εμείς. Κατά τις θεϊκές νομές του παρελθόντος, το ευαγγέλιο είχε αφαιρεθεί από τη γη. Όταν αποκατεστάθη κατά την εποχή μας, ήταν με την υπόσχεση ότι δεν θα αφαιρεθεί ποτέ πια από τη γη ούτε θα δοθεί σε άλλον λαό. Επομένως, σας ικετεύω, εσάς που έχετε βάλει το χέρι σας επάνω στο άροτρο, μην γυρίσετε πίσω. Να υπηρετείτε τον Θεό και να τηρείτε τις εντολές του.¹⁷

Δεν χρειάζεται να ανησυχούμε για την πρόοδο της Σιών, διότι το καλό, παλαιό πλοίο θα πλεύσει με υπερηφάνεια και, όσοι είναι πιστοί και αληθινοί, θα φθάσουν με αυτό ασφαλώς στον λιμένα του Θεού, εστεμμένοι με δόξα, αθανασία και αιώνιο ζώη. Δεν φοβάμαι καθόλου για τους ηλικιωμένους αυτούς άνδρες και γυναίκες που έχουν διατηρήσει την πίστη. Δεν φοβάμαι καθόλου για τα αγόρια και τα κορίτσια που βαδίζουν με υπακοή στις εντολές του Κυρίου. ...Όμως, οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών που, γνωρίζοντας το θέλημα του Πατρός μας, δεν το έχουν κάνει, όσοι ακούν τις διδασκαλίες του Κυρίου κατά διαστήματα και γυρίζουν την πλάτη τους σε αυτές, φοβούμαι ότι δεν θα επιτύχουν τον στόχο τους, εκτός και αν γυρίσουν και μετανοήσουν με όλη τους την καρδιά.¹⁸

Το έργο του είναι προοδευτικής αναπτύξεως· πρέπει να είμαστε ενεργοί, αν θέλουμε να συμβαδίζουμε με αυτό. Κάθε έτος που περνά, από την οργάνωση της Εκκλησίας, το έχει δει να γίνεται ισχυρότερο από το περασμένο έτος. Σήμερα, η προοπτική της συνεχούς επιτυχίας είναι καλύτερη από ποτέ άλλοτε. Περισσότεροι άνθρωποι μαθαίνουν την αλήθεια για εμάς και τη στάση μας προς αυτούς. Η προκατάληψη λόγω αγνοίας υπερνικάται, όπως το φως διαδίδεται ανάμεσα στις μάζες...

Θα πρέπει να είναι εμφανές σε όλους και θα είναι κάποια ημέρα, ότι η αντίθεση σε αυτό το έργο θα το είχε νικήσει πολύ καιρό πριν, αν δεν ήταν θείο. Ας γνωρίζει όλος ο κόσμος ότι δεν μπορεί να ανατραπεί, επειδή «είναι δύναμη Θεού προς σωτηρία

σε κάθε έναν που πιστεύει». [Βλέπε Προς Ρωμαίους 1:16.]¹⁹ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 184.]

Ο Θεός προσαρμόζει καταστάσεις στον κόσμο, ώστε το έργο Του να μπορεί να διαδοθεί σε όλη τη γη.

[Ο Θεός] έχει αποφασίσει ότι το μήνυμα, το οποίο διακηρύχθηκε από τους υπηρέτες του κατά τα περασμένα χρόνια, το οποίο ανανεώθηκε και γνωστοποιήθηκε από τους υπηρέτες του κατά τις τελευταίες ημέρες, θα ακουσθεί και με τη δύναμη της ισχύος του θα προσαρμόσει τις καταστάσεις αυτού του κόσμου και θα ταπεινώσει τα τέκνα των ανθρώπων, έως ότου μετανοήσουν και είναι πρόθυμοι να ενωτισθούν. Οι αλήθειες που διδάσκουμε, τουτέστιν οι αλήθειες που απαιτήσε από εμάς ο Θεός να διδάσκουμε στον κόσμο, ευρίσκουν τον δρόμο τους.²⁰

Ο Κύριος απεκάλυψε σε έναν εκ των προφητών του ότι κατά την εμφάνιση του Βιβλίου του Μόρμον, θα άρχιζε το έργο του ανάμεσα στα έθνη για την αποκατάσταση του λαού του. [Βλέπε Νεφί Β΄ 30:3–8, Νεφί Γ΄ 21:1–14, 29:1–2.] Όταν συνειδητοποιήσουμε με ποια ταχύτητα μπορεί να διαδοθεί το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού τώρα εν συγκρίσει με το έτος 1830, μπορούμε να δούμε ότι ο Κύριος έχει βάλει το χέρι του και την ευκαιρία να γνωρίζουν ότι προσφέρεται στους ανθρώπους. Δεν θα είναι πολύς ο καιρός, έως ότου σε κάθε μέρος αυτού του κόσμου το ευαγγέλιο θα ακουσθεί μέσω των υπηρετών του Κυρίου να το διακηρύττουν με δύναμη. Ο Επουράνιος Πατέρας μας θα προσαρμόσει τις συνθήκες στον κόσμο, ώστε να κηρυχθεί το ευαγγέλιο.²¹

Ο Σωτήρας είπε ότι αυτό το ευαγγέλιο της βασιλείας θα κηρυχθεί σε όλον τον κόσμο, ως μαρτυρία σε όλα τα έθνη και κατόπιν θα έλθει το τέλος! [Βλέπε Τζόζεφ Σμιθ—Κατά Ματθαίον 1:31.] Ο Κύριος δεν θα απαιτούσε το αδύνατον. Απομακρύνει τα προσκόμματα και το ευαγγέλιο «θα κηρυχθεί».²²

Η Σιών θα λυτρωθεί και ο κόσμος, ο οποίος τώρα παρεξηγεί το έργο του «Μορμονισμού», θα ζήσει για να γνωρίσει ότι είναι η δύναμη του Θεού προς σωτηρία προς όσους θα τηρήσουν τις εντολές του Πατρός μας. Η μαρτυρία μου είναι ότι το έργο αναπτύσσεται γοργά και ότι τα τέκνα των ανθρώπων λαμβάνουν

τον «Μορμονισμό» στην ψυχή τους, τουτέστιν το έργο του Πατρός μας. Ενδεχομένως να είμαστε μικροί και αδύναμοι, αλλά αν θα είμαστε ενάρητοι και αγνοί στη ζωή μας, αν θα κάνουμε αυτό που γνωρίζουμε ότι είναι σωστό, άνδρες και γυναίκες θα εμπνευσθούν να συνεχίσουν το έργο του Κυρίου, έως ότου να γίνει το έργο του Πατρός μας με τον τρόπο που Εκείνος επιθυμεί. Όσοι μας παρεξηγούν τώρα, θα μας γνωρίσουν καλύτερα. Όσοι πιστεύουν ότι έχουμε ιδιοτελή κίνητρα, θα ελευθερωθούν από την πλάνη τους, και οι αδελφοί και οι αδελφές μας του κόσμου, οι οποίοι επιθυμούν την αλήθεια και θέλουν να γνωρίσουν τι θέλει από αυτούς ο Κύριος, θα αποδεχθούν το ευαγγέλιο και η καρδιά τους θα έλθει σε κατάνυξη. Η Σιών θα εγερθεί και θα λάμψει και θα γίνει η δόξα ολόκληρης της γης, ούτως έχει διατάξει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ.²³ [Βλέπε πρόταση 4 κατωτέρω.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Ο Πρόεδρος Σμιθ προφήτευσε ότι «το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού του Κυρίου μας... θα ακουσθεί σε όλα τα μέρη της γης» (σελίδα 176). Ποιες τεχνολογίες βοηθούν στο να γίνει αυτό δυνατόν; Με ποιους άλλους τρόπους συνεισφέρουν οι νέες τεχνολογίες ή οι επιστημονικές πρόοδοι στο έργο του Κυρίου;
2. Καθώς διαβάζετε το τελευταίο τμήμα των διδασκαλιών (σελίδες 177–80), σκεφθείτε την τρέχουσα κλήση ή ανάθεσή σας στην Εκκλησία. Πώς η εκπλήρωση της κλήσεώς σας σας επιτρέπει να συμμετάσχετε στην «προαγωγή του έργου του Κυρίου»; Πώς οι προσπάθειές σας ως οικογενειακού διδασκάλου ή επισκέπτριας διδασκάλισσας συνεισφέρουν σε αυτό το έργο; Με ποιους τρόπους μπορούμε όλοι να συμμετάσχουμε πέραν των επίσημων κλήσεων και αναθέσεων μας;
3. Στις σελίδες 180–83, ο Πρόεδρος Σμιθ καταθέτει τη μαρτυρία του ότι ο Κύριος διευθύνει το έργο της Εκκλησίας Του. Ποιες εμπειρίες είχατε που σας έδειξαν ότι ισχύει αυτό; Πώς

το να διδάσκουμε και να ζούμε το ευαγγέλιο στο σπιτικό μας δείχνει την πίστη μας στο έργο του Κυρίου;

4. Στις σελίδες 176 και 183–84, αναζητήστε πράγματα που είπε ο Πρόεδρος Σμιθ ότι θα κάνει ο Κύριος, για να προετοιμάσει την οδό, προκειμένου να κηρυχθεί το ευαγγέλιό Του. Ποια αποδεικτικά στοιχεία βλέπετε ότι αυτά έχουν συμβεί ή συμβαίνουν στον κόσμο σήμερα;

Σχετιζόμενες γραφές: Δαυνιήλ 2:44–45, Ιωήλ 2:27–28, Μωσία 27:13, Διδαχή και Διαθήκης 64:33–34, 65:1–6, 107:99–100, Μωυσή 1:39

Βοήθεια διδασκαλίας: «Ενδεχομένως... να υπάρχουν φορές που δεν γνωρίζετε την απάντηση σε μία ερώτηση. Αν συμβεί αυτό, απλώς πείτε ότι δεν γνωρίζετε. Μπορείτε, αν θέλετε, να πείτε ότι θα προσπαθήσετε να βρείτε την απάντηση. Ή μπορείτε, αν θέλετε, να προσκαλέσετε τους μαθητευόμενους να βρουν την απάντηση, δίδοντάς τους χρόνο σε ένα άλλο μάθημα να αναφέρουν αυτό που έμαθαν» (*Teaching, No Greater Call*, 64).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Απρ. 1950, 6.
2. Στο Conference Report, Απρ. 1917, 37.
3. Στο *Deseret News*, 10 Μαΐου 1947, τμήμα της Εκκλησίας, 10.
4. Στο Conference Report, Οκτ. 1946, 6.
5. Στο Conference Report, Οκτ. 1945, 173.
6. Στο Conference Report, Απρ. 1904, 64.
7. Στο Conference Report, Οκτ. 1911, 44.
8. Στο Conference Report, Απρ. 1934, 30.
9. Στο Conference Report, Ιούνιος 1919, 42–43.
10. “Our Full Duty,” *Improvement Era*, Μάρτ. 1946, 141.
11. Στο Conference Report, Απρ. 1930, 68.
12. Στο Conference Report, Οκτ. 1945, 170–71.
13. Στο Conference Report, Οκτ. 1916, 47.
14. Στο Conference Report, Απρ. 1931, 32–33.
15. Στο Conference Report, Οκτ. 1931, 122–23.
16. Στο Conference Report, Οκτ. 1945, 174.
17. Στο *Deseret News*, 20 Αυγούστου 1921, τμήμα της Εκκλησίας, 7.
18. Στο Conference Report, Οκτ. 1906, 49.
19. “New Year’s Greeting,” *Millennial Star*, 1η Ιανουαρίου 1920, 3.
20. Στο Conference Report, Απρ. 1917, 37.
21. Στο Conference Report, Απρ. 1927, 82–83.
22. “New Year’s Greeting,” 2.
23. Στο Conference Report, Απρ. 1906, 58.

«Να τιμάτε την Ημέρα του Κυρίου και να την διατηρείτε αγία, Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, και θα σας φέρει μεγάλη αγαλλίαση».

«Να προσφέρεις τη θεία ευχαριστία σου κατά την άγιά μου ημέρα»

*Η τήρηση της Ημέρας του Κυρίου αγίας
και το να μεταλαμβάνουμε αξίως μας
φέρει αυξημένη πνευματική δύναμη.*

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Ως παιδί, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ έμαθε τη σημασία της τιμής της Ημέρας του Κυρίου. Συχνά τις Κυριακές, μία ομάδα αγοριών από τη γειτονιά ερχόταν στο σπίτι του, ύστερα από το Σχολείο Κυριακής, για να τον προσκαλέσει να παίξουν ποδόσφαιρο. «Ήμουν σαν τα αγόρια», είπε. «Νόμιζα ότι θα ήταν διασκεδαστικό να παίξω ποδόσφαιρο και άλλα παιχνίδια. Όμως, είχα μία υπέροχη μητέρα. Δεν έλεγε: 'Δεν μπορείς να το κάνεις', αλλά έλεγε: 'Παιδί μου, θα είσαι ευτυχέστερος, αν δεν το κάνεις αυτό. ...' Θέλω να σας πω ότι είμαι ευγνώμων για το είδος αυτό της εκπαίδευσης στο σπίτι».¹ Ο αντίκτυπος των διδασκαλιών της μητέρας του είναι ορατός στη συχνή υπενθύμιση του Προέδρου Σμιθ προς τους Αγίους ότι η τήρηση της Ημέρας του Κυρίου αγίας φέρνει μεγάλες ευλογίες.

Ως Μέλος της Γενικής Εξουσίας, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ είχε την ευκαιρία να παρευρίσκεται σε κυριακάτικες συγκεντρώσεις της Εκκλησίας σε πολυάριθμες τοποθεσίες. Καθώς παρατηρούσε τους Αγίους να λατρεύουν μαζί κατά την Ημέρα του Κυρίου, ήταν ευχαριστημένος από την ευλαβική στάση τους προς τη μετάληψη: «Αισθάνομαι ότι η κατανόηση της ιερότητας της μεταλήψεως του Μυστικού Δείπνου του Κυρίου είναι σημαντική για τα μέλη της Εκκλησίας. ...Αγαλλιώ, όταν ευρίσκω τους αδελφούς και τις

αδελφές να έρχονται στην εκκλησία και να λαμβάνουν αυτά τα σύμβολα... αξίως.² [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 196.]

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Η εντολή του Θεού να τηρούμε την Ημέρα του Κυρίου αγία δεν είναι βάρος αλλά μία ευλογία.

[Ο Κύριος] μάς δίδαξε ότι πρέπει να τηρούμε την Ημέρα του Κυρίου, για να τη διατηρούμε αγία. Μία ημέρα από τις επτά έχει ξεχωρίσει ως ημέρα του και λαμβάνοντας υπ' όψιν όλες τις ευλογίες του που απονεμήθηκαν σε εμάς τις άλλες ημέρες, μου φαίνεται ότι οφείλουμε να ευρίσκουμε χαρά στο να κάνουμε τα πράγματα που εκείνος μας ζητεί να κάνουμε κατά την αγία ημέρα του, και πιστεύω ότι αν δεν το κάνουμε, δεν θα βρούμε ευτυχία. ...Θέλει να είμαστε ευτυχισμένοι και μας έχει πει πώς μπορούμε να κερδίσουμε αυτήν την ευτυχία.³

Θα πρέπει να σκεπτόμαστε τον σκοπό της ημέρας του [Κυρίου] και να μετέχουμε της επιρροής της λατρείας. Τι θα επιτύχανε ο κόσμος, αν όλα τα τέκνα του Επουρανίου Πατρός μας—και είμαστε όλα τέκνα του—σέβονταν την επιθυμία του να είναι η Ημέρα του Κυρίου ημέρα λατρείας; Δεν υπάρχει τρόπος να υπολογίσουμε τι ευεργετική αλλαγή θα μπορούσε να επιφέρει, όχι μόνον στο δικό μας έθνος, αλλά σε όλα τα έθνη του κόσμου, αν τιμούσαμε την Ημέρα του Κυρίου και την τηρούσαμε αγία.⁴

Η Ημέρα του Κυρίου έχει γίνει ημέρα αναψυχής...—η ημέρα που ξεχωρίζεται από χιλιάδες να παραβαίνουν την εντολή που έδωσε από μακρού ο Θεός και είμαι πεπεισμένος ότι μέγα μέρος της λύπης και της θλίψεως που ταλανίζει και θα συνεχίσει να ταλανίζει την ανθρωπότητα ανιχνεύεται στο γεγονός ότι έχουν αγνοήσει τη νουθεσία του να τηρούν την Ημέρα του Κυρίου αγία.⁵ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 196.]

Μία εκ των πρώτων ομιλιών που κηρύχθηκαν σε αυτήν την κοιλάδα [της Σωλτ Λέηκ] ήταν από τον Πρόεδρο Μπρίγκαμ Γιανγκ και προειδοποίησε τους ανθρώπους να τιμούν την Ημέρα του Κυρίου και να την διατηρούν αγία και όσο δύσκολες και αν ήσαν οι συνθήκες ζωής τους, δεν έπρεπε να βγουν έξω και να κάνουν χειρωνακτική εργασία κατά την Ημέρα του Κυρίου. ...Η Εκκλησία

του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών έχει παροτρύνει τους ανθρώπους της να μην ξεχνούν να τηρούν την Ημέρα του Κυρίου αγία, διότι ευαρεστεί τον Επουράνιο Πατέρα μας που το κάνουμε αυτό.⁶

Ας διδάξουμε σε αυτά τα αγόρια και τα κορίτσια [της Εκκλησίας] καθώς μεγαλώνουν να κάνουν τα πράγματα που θα ήθελε ο Κύριος να κάνουν κατά την Ημέρα Του και θα είναι εκπληκτική η επιρροή που μπορούν να έχουν στην κοινότητα στην οποία ζουν. Αν δεν μετανοήσει ο κόσμος για την απερισκεψία και την αδιαφορία του, αν εμείς, ως Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, σε πολλές περιπτώσεις δεν μετανοήσουμε για τη συμπεριφορά ή την αδιαφορία μας απέναντι στην αγία ημέρα του Επουρανού Πατρός μας, δεν θα λάβουμε όλη την αγαλλίαση και την ευδαιμονία που επιθυμούμε να απολαύσουμε εδώ και δεν θα είναι μαζί μας στην αιωνιότητα.⁷

Ορισμένοι φαίνεται ότι νομίζουν πως αν έχουν παρευρεθεί σε θρησκευτικές συγκεντρώσεις ή έχουν προσφέρει ορισμένο τμήμα από την υπηρετηση που απαιτείται από αυτούς την Κυριακή, τότε έχουν το ελεύθερο να επιδιώκουν απολαύσεις και να απασχολούνται σε δραστηριότητες που δεν συνάδουν με το πνεύμα της Ημέρας του Κυρίου και παρά ταύτα να εξακολουθούν να απολαύουν της εύνοιας του Πατρός μας. Σας λέγω ότι αν τα μέλη της Εκκλησίας, γνωρίζοντας καλύτερα, επιμένουν να βεβηλώνουν την Ημέρα του Κυρίου σε επιδίωξη εγκόσμιων απολαύσεων, θα χάσουν την πίστη τους και το Πνεύμα του Επουρανού Πατρός μας θα αποσυρθεί από αυτά.⁸

Δεν είναι ασήμαντο πράγμα η παράβαση της Ημέρας του Κυρίου. Θέλω να πω ότι χάνετε κάθε φορά που παραβαίνετε την Ημέρα του Κυρίου, χάνετε περισσότερα απ' όσα μπορείτε να κερδίσετε, όσα και αν νομίζετε ότι πρόκειται να κερδίσετε.⁹

Να ξεχνάμε ότι [η Ημέρα του Κυρίου] είναι δική Του, όπως φαίνεται ότι κάνουν ορισμένοι εξ ημών, είναι κάτι το αγνώμον. Έχει ξεχωρίσει μία ημέρα από τις επτά, όχι για να την κάνει φορτίο, αλλά για να φέρει χαρά στη ζωή μας και να καταστήσει το σπίτι μας μέρος συναθροίσεως της οικογενείας, ώστε οι γονείς και τα παιδιά να συγκεντρώνονται στην οικογενειακή εστία, αιξάνοντας την αγάπη ο ένας για τον άλλον...

Να τιμάτε την Ημέρα του Κυρίου και να την διατηρείτε αγία, Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, και θα σας φέρει μεγάλη αγαλλίαση και ο Επουράνιος Πατέρας μας θα σας απονεμίει τις ευλογίες που είναι το αποτέλεσμα της υπακοής στη συμβουλή του.¹⁰

Το να παρευρισκόμαστε στην εκκλησία είναι σημαντικό μέρος της τηρήσεως της Ημέρας του Κυρίου αγίας.

Αν κάνουμε αυτό που θέλει να κάνουμε ο Επουράνιος Πατέρας, θα πηγαίνουμε στον άγιο οίκο του την Ημέρα του Κυρίου και θα μεταλαμβάνουμε εις ανάμνησιν της θυσίας που έγινε για εμάς από τον Λυτρωτή της ανθρωπότητας.¹¹

Αυτή [η Ημέρα του Κυρίου] είναι η αγία ημέρα Του· αυτή είναι η ημέρα που έχει ξεχωρίσει, στην οποίαν πρέπει να τον λατρεύουμε και κατά τις τελευταίες αυτές ημέρες έχει δώσει μία επιπρόσθετη εντολή να πηγαίνουμε στον οίκο προσευχής και να νηστεύουμε και εκεί να αναγνωρίζουμε τα λάθη μας και να καταθέτουμε τη μαρτυρία μας στην παρουσία των άλλων [βλέπε Δ&Δ 59:9–12]...

Την θαυμαστή αυτή εποχή, κατά την οποίαν οι άνθρωποι μπορούν να κάθονται άνετα στην οικία τους και να ακούν τη μουσική του κόσμου και να ενωτίζονται τις δημόσιες συζητήσεις και ομιλίες, παραμένουν στη δική τους εστία και ίσως αισθάνονται ότι λαμβάνουν όλα όσα θα μπορούσαν να λάβουν, αν πήγαιναν στο καθορισμένο μέρος για θρησκευτικές συγκεντρώσεις.

Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών δεν πρέπει να εξαπατώνται ως προς αυτό. Δεν είναι μόνον ο λόγος που ακούμε ο οποίος είναι επωφελής, αλλά είναι η επιρροή που διεισδύει στους οίκους λατρείας μας, η οποία προέρχεται από τον Επουράνιο Πατέρα που είναι απαραίτητη. Ενδεχομένως να έχουμε ραδιόφωνο στο σπιτικό μας, αλλά δεν θα επωφεληθούμε αυτού πνευματικώς, τόσο όσο αν πάμε στον οίκο του Κυρίου κατά την αγία ημέρα Του, όπου μας επιτρέπεται να μεταλάβουμε και όπου προσευχόμαστε και επικαλούμαστε τις ευλογίες του Επουρανίου Πατρός μας και λαμβάνουμε [μία] μαρτυρία για την αλήθεια που σκοπό έχει να σώσει την ανθρωπότητα.¹² [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 196.]

«Η μετάληψη, καθιερωμένη από [τον Διδάσκαλο], προτού αποβιώσει, πρέπει να είναι για εμάς μία πνευματική ανύψωση, μία έμπνευση και μία ευλογία καθ' όλη την αιωνιότητα».

Είναι ιερό προνόμιο να μεταλαμβάνουμε κατά την Ημέρα του Κυρίου.

Νομίζω ότι ίσως οι περισσότεροι εξ ημών συνειδητοποιούμε τι δωρεά έχουμε λάβει σε αυτές τις περιστάσεις, κατά τις οποίες μας επιτρέπεται να συναθροισόμαστε εν ειρήνη και ήσυχια, να συγκεντρωνόμαστε και να λαμβάνουμε τα σύμβολα του τεμαχισμένου άρτου και του χυμένου αίματος του Διδασκάλου. Θα πρέπει να είναι και εικάζω ότι είναι, στον νου του καθενός εξ ημών, μία ιερότατη και επίσημη περίσταση να συνειδητοποιήσουμε ότι ανανεώνουμε τις διαθήκες μας με Εκείνον, ο οποίος έδωσε τη ζωή του, ώστε να αναστηθούμε και να υπερυψωθούμε. Όταν λαμβάνουμε αυτά τα σύμβολα, είμαι βέβαιος ότι όλοι συνειδητοποιούμε ότι η μετάληψη, καθιερωμένη από εκείνον, προτού αποβιώσει, πρέπει να είναι για εμάς μία πνευματική ανύψωση, μία έμπνευση και μία ευλογία καθ' όλη την αιωνιότητα.¹³

Η μετάληψη έχει μεγάλη σημασία. Ο ίδιος ο Κύριος διέταξε να λαμβάνουμε αυτά τα σύμβολα. Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που πιστεύουν ότι είναι απαραίτητο να βαπτισθούν και να τελεστούν άλλες διατάξεις του ευαγγελίου για λογαριασμό τους και όμως αδιαφορούν και αμελούν τη μετάληψη του Δείπνου του Κυρίου. Εθεωρείτο τέτοιας σημασίας από τον Πατέρα μας στους Ουρανοί που, μέσω του αγαπημένου Του Υιού και των αποστόλων και προφητών, όπως κατεγράφη στις γραφές, οι Άγιοι έλαβαν τη νουθεσία να μεταλαμβάνουν τακτικώς. Τρεις εκ των ευαγγελιστών αναφέρονται σε αυτήν [βλέπε Κατά Ματθαίον 26:26–28, Κατά Μάρκον 14:22–24, Κατά Λουκάν 22:19–20], και ευρίσκουμε ότι η γραφή, σε πολλά σημεία, διδάσκει τη σημασία αυτής, όπως διδάχθηκε από τον ίδιο τον Κύριο, όταν κατοικούσε κατά τη σάρκα. Ο Πατέρας μας στους Ουρανοί δεν μας δίδει εντολές ή συμβουλές που δεν έχουν σημασία. Μας διδάσκει για την ανύψωσή μας, για την πνευματική μας ανάπτυξη και αν ακολουθήσουμε τις συμβουλές Του, θα προετοιμασθούμε να επιστρέψουμε στην παρουσία Του. ...Κάθε Ημέρα του Κυρίου αναμένεται από εμάς να συγκεντρωνόμαστε και να λαμβάνουμε τα σύμβολα του σώματος και του αίματος του ανεστημένου μας Λυτρωτή...

Ευρίσκουμε επίσης αναφορά σε αυτό στο 18ο κεφάλαιο από το Νεφί Γ', όπου ο Σωτήρας διδάσκει τον λαό σε αυτήν [την αμερικανική] ήπειρο, όπως είχε διδάξει τους μαθητές Του στον παλαιό κόσμο να τηρούν τη μετάληψη. Γράφει τα εξής:

«Και όταν το πλήθος έφαγε και ήταν πλήρεις, είπε στους μαθητές του: Ιδέστε, ένας από εσάς πρέπει να χειροτονηθεί, και σε αυτόν θα δώσω εξουσία να τεμαχίζει το ψωμί και να το ευλογεί και να το δίνει στο λαό της εκκλησίας μου, σε όλους όσοι θα πιστέψουν και θα βαφτιστούν στο όνομά μου.

«Και τούτο να προσέχετε πάντα να κάνετε, ακριβώς όπως εγώ έκανα, ακριβώς όπως εγώ τεμάχισα το ψωμί και το ευλόγησα και σας το έδωσα».

...Το επόμενο εδάφιο γράφει τα εξής:

«Και αυτό θα κάνετε σε ανάμνηση του σώματός μου, το οποίο σας έδειξα. Και θα αποτελεί μαρτυρία προς τον Πατέρα ότι

πάντα με θυμάστε. Και αν πάντα με θυμάστε, θα έχετε το Πνεύμα μου μαζί σας». [Νεφί Γ' 18:5–7.]

...Εκτός αυτού, ανακαλύπτουμε ότι κατά την εποχή μας ο Κύριος μάς έχει δώσει αποκάλυψη επί του θέματος τούτου. Στο 20ο τμήμα από το Διδαχή και Διαθήκες, ο Κύριος μάς δίδει οδηγίες επί του θέματος: Σε εκείνη την αποκάλυψη, αρχίζοντας με το 75ο εδάφιο, λέγει:

«Είναι σκόπιμο τα μέλη της εκκλησίας να συγκεντρώνονται συχνά για να παίρνουν το ψωμί και κρασί σε ανάμνηση του Κυρίου Ιησού.

»Και πρέπει να το χορηγεί ο πρεσβύτερος ή ο ιερέας. Και πρέπει να το χορηγεί κατά τον ακόλουθο τρόπο—πρέπει να γονατίζει μαζί με τα μέλη της εκκλησίας και να επικαλείται τον Πατέρα σε ένθερμη προσευχή, λέγοντας—»

Προσέξτε την όμορφη προσευχή που ακολουθεί...:

«Ω Θεέ, Αιώνιε Πατέρα, σε παρακαλούμε στο όνομα του Υιού σου, Ιησού Χριστού, να ευλογήσεις και να αγιάσεις ετούτο το ψωμί στις ψυχές όλων εκείνων που το παίρνουν, ώστε να το φάνε σε ανάμνηση του σώματος του Υιού σου, και να δώσουν μαρτυρία προς εσένα, ω Θεέ, Αιώνιε Πατέρα, ότι είναι πρόθυμοι να πάρουν επάνω τους το όνομα του Υιού σου, και να τον θυμούνται πάντοτε, και να τηρούν τις εντολές του, τις οποίες τους έχει δώσει, ώστε να έχουν πάντοτε το Πνεύμα του μαζί τους. Αμήν». [Δ&Δ 20:75–77.]

Η προσευχή και η ευλογία του νερού είναι κάπως παρόμοια [βλέπε Δ&Δ 20:78–79].

Πόσο ιερές, πόσο βαθυστόχαστα ιερές, είναι οι σκέψεις που εκφράζονται στην προσευχή μεταλήψεως. Σας νουθετώ, αδελφοί μου, όταν ιερουργούμε στη χορήγηση της μεταλήψεως, να επαναλαμβάνουμε... ακριβώς τα λόγια που εδόθησαν με αποκάλυψη και να το κάνουμε με το Πνεύμα του Κυρίου. Όταν επαναλαμβάνουμε αυτές τις προσευχές, θα πρέπει να αισθανόμαστε το νόημα που εκφράζεται από τα λόγια που λέμε.¹⁴

Φοβούμαι ενίοτε ότι καθώς χορηγείται η μετάληψη σε ορισμένες εκ των συγκεντρώσεών μας, δεν υπάρχει η επίσημη ατμόσφαιρα που θα έπρεπε. Είναι ένα τόσο ιερό προνόμιο. ...Όσοι μεταλαμβάνουν, θα πρέπει να έχουν στον νου τους την υποχρέωση που υποδηλούται στην προσευχή.¹⁵ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 196.]

Το να μεταλαμβάνουμε αξίως ανανεώνει την πνευματική μας δύναμη.

Λαμβάνουμε υλική τροφή—δηλαδή, λαμβάνουμε ψωμί και νερό, κ.λπ., για να θρέψουν το υλικό σώμα. Είναι εξίσου απαραίτητο να λαμβάνουμε τα σύμβολα του σώματος και του αίματος του ανεστημένου μας Κυρίου, για να αυξήσουμε την πνευματική δύναμή μας. Έχει παρατηρηθεί ότι άνδρες και γυναίκες οι οποίοι δεν λαμβάνουν χρόνο με τον χρόνο τον Δείπνο του Κυρίου, σταδιακά χάνουν το Πνεύμα του Επουρανίου Πατρός μας, χάνουν τη συντροφιά του, όπου θα είχαν την ευκαιρία να συμμετάσχουν σε αυτήν την ευλογία, αλλά απέτυχαν να επωφεληθούν αυτής...

Έχω γυρίσει σε μία περικοπή γραφής στο 11ο κεφάλαιο από το Προς Κορινθίους Α΄, αρχίζοντας με το 23ο εδάφιο, το οποίο γράφει ως εξής:

«Επειδή, εγώ παρέλαβα από τον Κύριο εκείνο το οποίο και παρέδωσα σε σας, ότι ο Κύριος Ιησούς κατά τη νύχτα που παραδινόταν, πήρε ψωμί,

»και αφού ευχαρίστησε έκοψε και είπε: Λάβετε, φάγεται· τούτο είναι το σώμα μου που κόβεται για χάρη σας· αυτό να το κάνετε στη δική μου ανάμνηση.

»Παρόμοια και το ποτήρι, αφού δείπνησε, λέγοντας: Τούτο το ποτήρι είναι η καινή διαθήκη, με βάση το αίμα μου· τούτο να το κάνετε, όσες φορές πίνετε, στη δική μου ανάμνηση.

»Επειδή, όσες φορές αν τρώτε το ψωμί τούτο, και πίνετε το ποτήρι τούτο, εξαγγέλλετε επίσημα τον θάνατο του Κυρίου, μέχρι την έλευσή του.

»Όποτε, όποιος τρώει τούτο το ψωμί ή πίνει το ποτήρι του Κυρίου ανάξια, θα είναι ένοχος του σώματος και του αίματος του Κυρίου.

»Ας δοκιμάζει, λοιπόν, ο άνθρωπος τον εαυτό του, και έτσι ας τρώει από το ψωμί, και ας πίνει από το ποτήρι.

»Επειδή, αυτός που τρώει και πίνει ανάξια, τρώει και πίνει κατάκριση στον εαυτό του, μη διακρίνοντας το σώμα του Κυρίου.

»Γι' αυτό, υπάρχουν ανάμεσά σας πολλοί ασθενείς και άρρωστοι, και πεθαίνουν αρκετοί». [Προς Κορινθίους Α΄ 11:23–30.]

...Επιθυμώ να σας επιστήσω την προσοχή στο γεγονός ότι υπάρχει κίνδυνος, αν το κάνουμε [μεταλαμβάνουμε] αναξίως. Προτού μεταλάβουμε, η καρδιά μας θα πρέπει να είναι αγνή· τα χέρια μας θα πρέπει να είναι καθαρά· θα πρέπει να εγκαταλείψουμε πάσαν εχθρότητα προς τους συνεργάτες μας· θα πρέπει να είμαστε εν ειρήνη με τους συνανθρώπους μας· και θα πρέπει να έχουμε στην καρδιά μας την επιθυμία να κάνουμε το θέλημα του Πατρός μας και να τηρούμε όλες τις εντολές Του. Αν το κάνουμε αυτό, θα αποτελεί ευλογία σε εμάς το να μεταλαμβάνουμε και θα ανανεώνουμε την πνευματική μας δύναμη.

...Θα πρέπει να λαμβάνουμε υπ' όψιν σοβαρά τις διαθήκες που συνάπτουμε με τον Πατέρα μας. Ας δίδουμε αυστηρή προσοχή σε αυτές τις διαθήκες και ας φροντίσουμε να τρώμε και να πίνουμε αξίως, προς ευλόγηση της ψυχής μας και προς αύξηση της πνευματικής μας δυνάμεως. Οι ευλογίες αυτές είναι για εσάς, αδελφοί και αδελφές μου, που είσθε οικείοι της πίστεως. Ας τις εκτιμούμε και ας ζούμε αξίως αυτών, ώστε με τη ζωή μας να αποτελούμε παράδειγμα του πιστεύω μας. Ας μην είναι κανείς εξ ημών σε κατάκριση, μεταλαμβάνοντας αναξίως, αποστερούμενοι με τον τρόπο αυτό τη συντροφιά του Πνεύματος του Πατρός μας.¹⁶

Θα πρέπει να μεταλαμβάνουμε με ταπεινοφροσύνη, με προετοιμασία καθαρών χεριών και αγνής καρδιάς και με την επιθυμία να είμαστε αποδεκτοί στον Πατέρα μας. Τότε θα την λαμβάνουμε αξίως και θα αγαλλιούμε στην ευλογία που λαμβάνουμε.¹⁷

Είθε να μας ευλογεί ο Κύριος. Είθε το Πνεύμα Του να εξακολουθεί να εκχέεται επάνω μας. Είθε να αγαπούμε αλλήλους, όπως προσέταξε ο Πατέρας μας να κάνουμε. Αν μπορούμε να μεταλαμβάνουμε αξίως, μπορούμε να αγαπούμε αλλήλους, δηλαδή όπως ο Πατέρας μας έχει διατάξει, ενθυμούμενοι ότι μας έχει πει: «Αν δεν είστε ένα δεν είστε δικοί μου». [Δ&Δ 38:27.]¹⁸ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 196.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Διαβάστε την τελευταία παράγραφο στη σελίδα 187. Αν παρευρίσκετο ο Πρόεδρος της Εκκλησίας στη δική σας συγκέντρωση μεταλήψεως, ποιες νομίζετε ότι θα ήσαν οι εντυπώσεις του; Τι μπορείτε να κάνετε προσωπικώς, προκειμένου να δείξετε μεγαλύτερη ευλάβεια για τον Κύριο και τη μετάληψη;
2. Συλλογισθείτε τα λόγια του Προέδρου Σμιθ στη δεύτερη και τρίτη παράγραφο στη σελίδα 188. Εν γένει, πώς θα επωφελείτο η κοινωνία, αν περισσότεροι άνθρωποι τιμούσαν την Ημέρα του Κυρίου; Ποιοι είναι ορισμένοι κατάλληλοι τρόποι να βοηθήσουμε την οικογένειά μας και άλλους να δουν την τήρηση της Ημέρας του Κυρίου ως ευλογία παρά ως βάρος;
3. Ποια είναι ορισμένα οφέλη της λατρείας μαζί την Κυριακή που δεν λαμβάνουμε απλώς με το να μελετούμε το ευαγγέλιο στην οικία μας; (Βλέπε σελίδα 190 για κάποια παραδείγματα. Βλέπε, επίσης, Δ&Δ 59:9–12.)
4. Καθώς διαβάζετε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 191, συλλογισθείτε τι μπορείτε να κάνετε, για να καταστήσετε πιο σημαντικό μέρος της ζωής σας τη διάταξη της μεταλήψεως. Ποιοι είναι ορισμένοι αποτελεσματικοί τρόποι, για να βοηθήσετε τα παιδιά να προετοιμάζονται για τη μετάληψη και να την αντιμετωπίζουν με ευλάβεια;
5. Καθώς διαβάζετε τις τέσσερις τελευταίες παραγράφους των διδασκαλιών (σελίδα 195), αναζητήστε τι λέει ο Πρόεδρος Σμιθ ότι μας δίδει τις προϋποθέσεις, για να μεταλαμβάνουμε αξίως. Γιατί νομίζετε ότι το να μεταλαμβάνουμε αξίως αυξάνει την πνευματική μας δύναμη;

Σχετιζόμενες γραφές: Έξοδος 20:8–11, Ησαΐας 58:13–14, Κατά Ματθαίον 18:20, Νεφί Γ' 18:1–12, 20:8–9, Μορόνι 6:5–6

Βοήθεια διδασκαλίας: «Ένας επιδέξιος διδάσκαλος δεν σκέφτεται: 'Τι να κάνω στο μάθημα σήμερα;' αλλά διερωτάται: 'Τι θα κάνουν οι μαθητές μου στο μάθημα σήμερα;' ούτε 'Τι θα διδάξω σήμερα;' αλλά: 'Πώς θα βοηθήσω τους μαθητές μου να ανακαλύψουν αυτό που πρέπει να ξέρουν;» (Virginia H. Pearce, στο *Teaching, No Greater Call*, 61).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Οκτ. 1948, 188.
2. Στο Conference Report, Απρ. 1908, 34–35.
3. Στο Conference Report, Οκτ. 1937, 50.
4. “A Faith Founded upon Truth,” *Deseret News*, 17 Ιουνίου 1944, τμήμα της Εκκλησίας, 4.
5. Στο Conference Report, Οκτ. 1935, 120.
6. Στο Conference Report, Απρ. 1948, 13–14.
7. “Tribute to Richard Ballantyne,” *Instructor*, Νοέμβρ. 1946, 505.
8. “Faith—and Life,” *Improvement Era*, Απρ. 1949, 252.
9. Στο Conference Report, Οκτ. 1948, 188.
10. Στο Conference Report, Οκτ. 1932, 23.
11. Στο Conference Report, Οκτ. 1932, 23.
12. In *Deseret News*, 31 Ιανουαρίου 1925, τμήμα 3, σελίδα 4.
13. “The Sacredness of the Sacrament,” *Improvement Era*, Απρ. 1946, 206.
14. Στο Conference Report, Απρ. 1908, 35–37.
15. “The Sacredness of the Sacrament,” 206.
16. Στο Conference Report, Απρ. 1908, 34–35, 37.
17. Στο Conference Report, Απρ. 1908, 36.
18. Στο Conference Report, Απρ. 1908, 37.

«Οι γραφές είναι υπερπλήρεις αποδεικτικών στοιχείων της δυνάμεως της πίστεως... Με πίστη, ο Προφήτης Ηλίας ο Θεοβίτης κάλεσε πυρ εξ ουρανού να κάψει ολοκληρωτικώς την προσφορά του.»

Η ενισχυτική δύναμη της πίστewς

Η πίστη είναι ένα χάρισμα από τον Κύριο διά του οποίου οι χριστοί καθίστανται ικανοί να επιτελέσουν αξιοσημείωτα πράγματα.

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Το 1919, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ, τότε μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, εκλήθη ως πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ιεραποστολής. Σε ένα μήνυμα προς τους τοπικούς Αγίους, λίγο μετά την άφιξη του, ο Πρόεδρος Σμιθ επεσήμανε τις δύσκολες καταστάσεις στην Ευρώπη, η οποία ανέκαμπτε ακόμη από τις καταστροφές του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου: «Συνειδητοποιώ ότι ζούμε σε μία σημαντική περίοδο της ιστορίας του κόσμου. Με τις νέες, τεταμένες καταστάσεις που αντιμετωπίζουν τα έθνη και μία ατμόσφαιρα αναταραχής διαδεδομένη σχεδόν παντού, ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, συνεπώς διαισθάνομαι τη μεγάλη ευθύνη που έχω να τους συναντώ και πλέον ενθέρμως επιθυμώ θεία καθοδήγηση στην άσκηση των καθηκόντων μου». Ο Πρόεδρος Σμιθ είχε πίστη ότι παρά τους δύσκολους καιρούς που αντιμετωπίζαν, οι προσπάθειες των μελών και των ιεραποστόλων θα ανταμείβονταν με επιτυχία: «Βοηθούμενος από καλούς, ικανούς συνεργάτες στα κεντρικά [της ιεραποστολής] και πιστούς άνδρες και γυναίκες στο πεδίο, αναζητώ με ευχάριστη προσδοκία την καρποφόρο συγκομιδή έντιμων ψυχών».¹

Ένα εκ των πιο πιεστικών καθηκόντων του Προέδρου Σμιθ ως προέδρου ιεραποστολής ήταν να αυξήσει τον αριθμό των ιεραποστόλων στην Ευρώπη. Η Εκκλησία είχε αποστείλει πολύ λίγους ιεραποστόλους στην Ευρώπη κατά τη διάρκεια του πολέμου και τώρα η έλλειψη τροφίμων και άλλα οικονομικά προβλήματα

έκαναν απρόθυμους τους αξιωματούχους των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων να δώσουν βίζα σε αλλοδαπούς. Το δύσκολο έργο του Προέδρου Σμιθ ήταν να πείσει αυτούς τους αξιωματούχους να επιτρέψουν την είσοδο των ιεραποστόλων στις χώρες τους. Σε ένα γράμμα προς τη θυγατέρα του, Έμιλυ, ο Πρόεδρος Σμιθ έκανε λόγο περί ενός ταξιδιού στο Λονδίνο για τον σκοπό αυτόν.

«Ο Αμερικανός πρέσβυς μας είναι πολύ καλός και επέτυχε να εξασφαλίσει μία συνέντευξη για εμάς με τον σερ Ρόμπερτ Χορν, τον Υπουργό Εργασίας της Μεγάλης Βρετανίας. Όταν παρουσιάσαμε στο γραφείο του, παραδώσαμε την επιστολή μας από τον πρέσβυν στον γραμματέα του σερ Ρόμπερτ, ο οποίος μας ερώτησε αν θα μπορούσαμε να αναβάλουμε την υπόθεση, επειδή ο προϊστάμενός του έφευγε σε λίγα λεπτά για τη Σκωτία και θα έλειπε για τρεις εβδομάδες. Τον διαβεβαίωσα ότι θα εκτιμούσαμε πολύ πέντε λεπτά από τον χρόνο του τώρα καθώς δεν μέναμε στο Λονδίνο και η υπόθεσή μας ήταν επείγουσα. Ο γραμματέας πήγε στον σερ Ρόμπερτ και εντός ολίγου επέστρεψε με την πληροφορία ότι θα ανέβαλε το ταξίδι του και θα μας συναντούσε στις τέσσερις η ώρα εκείνη την ημέρα. Είχα προσευχηθεί πολύ ενθέρμως εκείνο το πρωινό, ώστε να ανοιγόταν η οδός και όταν λάβαμε την πρόσκληση να πάμε πάλι, αισθάνθηκα πολύ ευγνώμων στον Επουράνιο Πατέρα μας».

Την καθορισμένη ώρα, ο Πρόεδρος Σμιθ και οι συνάδελφοί του προσκλήθηκαν στο ιδιαίτερο γραφείο του σερ Ρόμπερτ Χορν. «Προσπαθήσαμε να του πούμε αυτά που χρειαζόμασταν και τον διαβεβαίωσαμε ότι η Μεγάλη Βρετανία χρειαζόταν αυτά που ζητούσαμε. Σχεδόν επί μία ώρα και μισή, άκουγε με προσοχή μέρος της ιστορίας της Εκκλησίας και των πιστεύω μας, κ.λπ.

«Όταν τελείωσα, ερώτησε πάλι τι θέλαμε από εκείνον και όταν του είπαμε ότι θέλαμε το προνόμιο να αυξήσουμε τις ιεραποστολικές δυνάμεις μας σε διακόσιες πενήντα, το ίδιο όπως πριν από τον πόλεμο, είπε ότι θα ήταν στην ευχάριστη θέση να δώσει οδηγίες προς το τμήμα του, ώστε να επιτρέψουν αυτόν τον αριθμό ιεραποστόλων μόλις έφθαναν. Ασφαλώς ήμαστε κατευχαριστημένοι και τον αφήσαμε με τη διαβεβαίωση ότι είχε άρει ένα μεγάλο βάρος από εμάς.

«Είμαι βέβαιος ότι κάναμε φίλο έναν εκ των πιο ισχυρών ανδρών της Αγγλίας και δεν θα δίσταζα να πάω σε εκείνον οποτεδήποτε, αν το απαιτούσε η ανάγκη».²

Ο Τζέιμς Γκαν ΜακΚέι, ένας εκ των ιεραποστόλων του Προέδρου Σμιθ, ο οποίος ήταν παρών κατά τη συνάντηση με τον σερ Ρόμπερτ Χορν, είπε αργότερα: «Κοιτάζτε το υπέροχο έργο που έφερε εις πέρας. Υπήρχαν μόνον λίγοι ιεραπόστολοι εκεί [στην ιεραποστολή]. Φαινόταν ότι η οδός μας είχε εμπόδια και όμως εκείνος ήλθε πλήρης εμπνεύσεως Κυρίου και ήταν εις θέσιν να κτυπήσει τις θύρες των αξιωματούχων, να κερδίσει την εμπιστοσύνη τους και τελικώς αποκτήσαμε τα προνόμια που θέλαμε, ώστε οι πρεσβύτεροι να μπορέσουν να έλθουν και να αναλάβουν το έργο τους και να εκπληρώσουν την ιεραποστολή τους, στο να προάγουν τον σκοπό του Θεού και να φέρουν εις πέρας το έργο του και κατ' αυτόν τον τρόπο διασφάλισε για εμάς τη μαρτυρία ότι ο Θεός διευθύνει το έργο αυτό».³ Ο Πρεσβύτερος ΜακΚέι απέδωσε την επιτυχία του Προέδρου Σμιθ στην «πίστη, την αφοσίωση και χριστιανική αγάπη του προς όλους με τους οποίους συναναστρεφόταν». «Εργάσθηκα μαζί του», είπε. «Συσκέφθηκα με αυτόν, προσευχήθηκα με αυτόν και γνωρίζω ότι η πίστη και η αφοσίωσή του είναι τόσο βαθιές όπως η ίδια η ζωή».⁴ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 208.]

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Η δύναμη της πίστεως είναι έκδηλη στις γραφές.

Πληροφορούμεθα ότι χωρίς πίστη δεν μπορούμε να ευαρεστήσουμε τον Θεό [βλέπε Προς Εβραίους 11:6]. Είναι το αίτιο που κινητοποιεί κάθε ενέργεια και οι γραφές είναι υπερπλήρεις αποδεικτικών στοιχείων της δυνάμεως της πίστεως. Ήταν η πίστη του Νώε που τον κατέστησε ικανό να οικοδομήσει μία κιβωτό και ως αποτέλεσμα της υπακοής στις εντολές του Θεού, εκείνος και οι οικείοι του σώθηκαν, ενώ όσοι υστερούσαν σε πίστη πνίγηκαν στη μεγάλη πλημμύρα [βλέπε Γένεση 6:13–22, 7:1–24].

Μέσω πίστεως ο Λωτ και τα μέλη της οικογενείας του διατηρήθηκαν, όταν πυρ εξ ουρανών αφάνισε τις πόλεις Σόδομα και Γόμορρα και κατέστρεψε τους κατοίκους οι οποίοι δεν είχαν πίστη [βλέπε Γένεση 19:12–25].⁵

Με πίστη ο Μωυσής οδήγησε τα τέκνα του Ισραήλ από τη σκλαβιά, περνώντας μέσω της Ερυθράς Θαλάσσης σαν να ήταν ξηρά εις την οποίαν, αποπειρώμενες να περάσουν οι καταδιώκουσες

«Με πίστη ο Μωυσής οδήγησε τα τέκνα του Ισραήλ από τη σκλαβιά, περνώντας μέσα από την Ερυθράς Θαλάσσης σαν να ήταν ξηρά».

δυνάμεις των Αιγυπτίων, πνίγηκαν. Το πλήθος ετράφη με άρτον εξ ουρανό. Όταν ο Μωυσής κτύπησε την πέτρα στο Χωρήβ, βγήκε νερό από αυτή, προκειμένου να σβήσει [ικανοποιήσει] τη δίψα τους και περνώντας μέσα από την ερημία, οδηγήθηκαν στη γη της επαγγελίας. [Βλέπε Έξοδος 14:21–31, 16:14–15, 17:5–6.]⁶

Όταν ο Δανιήλ εξακολουθούσε να προσεύχεται δημοσίως στον Θεό των Ισραηλιτών, ενάντια στο διάταγμα που είχε προετοιμασθεί από τους εχθρούς του εσκεμμένως για να τον καταστρέψουν, ρίχθηκε στον λάκκο των λεόντων και αφέθη εκεί όλη νύκτα. Ήξερε ότι ο Επουράνιος Πατέρας του μπορούσε να τον διατηρήσει και η πεποίθησή του ήταν ακλόνητη. Το επόμενο πρωινό, ο βασιλεύς πήγε νωρίς στον λάκκο και ηύρε τον Δανιήλ ζωντανό. Η πίστη του είχε καταστήσει τα άγρια θηρία ακίνδυνα και εκείνος κέρδισε την αφοσίωση του βασιλέως. [Βλέπε Δανιήλ 6:4–28.]

Τρεις Εβραίοι, ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδέ-νεγώ, οι οποίοι ηρνήθησαν να λατρεύσουν μία χρυσή εικόνα που έστησε ο

Ναβουχοδονόσορας ρίχθηκαν σε μίαν πυρωμένη κάμινο η οποία είχε ζεσταθεί επτά φορές περισσότερο του κανονικού. Είχαν εμπιστοσύνη στον ζώντα Θεό και η πίστη τους ανταμείφθηκε με τη διατήρηση της ζωής τους. [Βλέπε Δανιήλ 3:8–28.]

Με πίστη, ο Προφήτης Ηλίας ο Θεοβίτης κάλεσε πυρ εξ ουρανού να κάψει ολοκληρωτικώς την προσφορά του και ο βασιλεύς και ο λαός πείσθηκαν ότι ο Θεός του Ισραήλ ήταν Θεός και ότι ο Βάαλ δεν ήταν [βλέπε Α΄ Βασιλέων 18:36–40].

Ήταν με πίστη που ο αδελφός του Ιαρέδ και οι οπαδοί του διατήρησαν τη γλώσσα των πατέρων τους κατά τη διάρκεια της συγχύσεως των γλωσσών στον Πύργο της Βαβέλ και οδηγήθηκαν σε αυτό το δυτικό ημισφαίριο [βλέπε Εθέρ 1:33–43]. ... Ήταν παρόμοια πίστη που κατέστησε ικανό τον Λεχί να περάσει διά θαλάσσης την οικογένειά του και να πατήσουν σε αυτήν τη γη, εκλεκτή υπεράνω πάσης άλλης χώρας.

Ήταν η πίστη που κατέστησε ικανούς τους μαθητές του Ιησού να ανθέξουν την καταδίωξη που τους κατέβαλλε και παρά την αντίθεση των Ιουδαίων, να εδραιώσουν το ευαγγέλιο το οποίο είχε παραδώσει σε αυτούς ο Σωτήρας.⁷

Ήταν με πίστη που όλα τα θαύματα έγιναν από τον Λυτρωτή του κόσμου και από αυτούς οι οποίοι συνδέθηκαν μαζί Του. Από καταβολής κόσμου ως τώρα μόνον το πιστό άτομο έχει δύναμη με τον Θεό.⁸ [Βλέπε πρόταση 2 στις σελίδες 208–09.]

Η δύναμη της πίστεως είναι έκδηλη στη ζωή χρηστών Αγίων κατά τη θεϊκή νομή αυτή.

Σε αυτήν την τελευταία θεϊκή νομή ήταν χάριν της απολύτου πίστεως στον Θεό που ο μικρός προφήτης [Τζόζεφ Σμιθ] πήγε στο δάσος και γονάτισε και προσευχήθηκε και έλαβε την πρώτη σπουδαία ουράνια φανέρωση που ήλθε σε εκείνον, με την οποία η προσωπικότητα της Θεϊκής Κεφαλής έγινε εκ νέου γνωστή στην ανθρωπότητα. Ήταν με την πίστη που μπόρεσε να πάει στον λόφο Κουμώρα και να λάβει από τα χέρια του αγγέλου αυτά τα ιερά χρονικά τα οποία μετέφρασε αργότερα με τη δωρεά και δύναμη του Θεού. Ήταν με την πίστη που οδήγησε τους ανθρώπους του από το Κίρτλαντ έως τη γη του Μιζούρι και πίσω στο Ιλινόι και

«Ήταν με την πίστη που ο Μπρίγκαμ Γιανγκ οδήγησε τον λαό στην [Κοιλάδα της Σωλτ Λέηκ].»

μολονότι επανειλημμένως λεηλατήθηκαν και εξεδιώχθησαν από τις εστίες τους, η πίστη η οποία είχε φυτευτεί στην καρδιά τους παρέμεινε μαζί τους και ήξεραν ότι ο Θεός νοιαζόταν γι' αυτούς. Ήταν με την πίστη που ιδρύθηκε η μεγάλη πόλη Ναβού, υπό την διεύθυνση του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ και με πίστη οι ένδοξες αλήθειες που περιέχονται στο Διδαχή και Διαθήκες ελήφθησαν από αυτόν.

Ήταν με την πίστη που ο Μπρίγκαμ Γιανγκ οδήγησε τον λαό σε αυτήν τη δυτική γη [Κοιλάδα της Σωλτ Λέηκ] και, όταν έφθασε επάνω στην κορυφή του βουνού και κοίταξε κάτω την κοιλάδα, ο Θεός του έδωσε μαρτυρία ότι αυτό ήταν το μέρος όπου θα έπρεπε να «φυτευτεί» ο Ισραήλ. ... Ήταν με την πίστη που οι άνθρωποι έθεσαν τον ακρογωνιαίο λίθο αυτού του σπουδαίου Ναού [του Ναού της Σωλτ Λέηκ], με τις αδυναμίες και τη φτώχεια τους, πιστεύοντας ότι ο Θεός θα προετοίμαζε την οδό και θα παρείχε τα μέσα με τα οποία θα μπορούσε να αποπερατωθεί η κατασκευή. Ήταν με την πίστη που επεκτάθηκε η ευσπλαχνία του Επουρανίου

Πατρός μας στον λαό, όταν κατά τη δυστυχία τους, είδαν τις καλλιέργειές τους να καταβροχθίζονται από ακρίδες, χωρίς να έχουν μέσα να το αποτρέψουν και με την πρόνοια του Θεού οι προσευχές τους εισακούσθηκαν και έλαβαν μαρτυρία γι' αυτό με τον ερχομό γλάρων που διατήρησαν την καλλιέργειά τους και τους ελευθέρωσαν από λιμό.

...Ήταν με την πίστη που άνδρες οι οποίοι ηγούντο αυτού του έργου εμπνεύσθηκαν, κατά διαστήματα, να δώσουν οδηγίες που χρειαζόμασταν. Είναι με την πίστη που ανυψωνόμαστε πνευματικά... από αυτούς που εκτελούν διακονία στο όνομα του Κυρίου και ο Παράκλητος επισπεύδει την κατανόησή τους, υπενθυμίζοντας πράγματα και δείχνοντάς τους πράγματα που θα έλθουν, τοιουτοτρόπως φανερώνοντας το πνεύμα της αποκαλύψεως.⁹

Είναι η πίστη μου ότι οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ έχουν προχωρήσει, αφήνοντας σπίτι και αγαπημένα πρόσωπα και υπομένοντας την επιτίμηση του κόσμου, για να δώσουν μαρτυρία ότι ο Θεός ζει και ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός και ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν προφήτης του Κυρίου. Με πίστη οι ασθενείς σας έχουν ιαθεί, οι νεκροί σας έχουν εγερθεί στη ζωή. Αν ήσαν διαθέσιμα τα χρονικά για τα θαύματα που έγιναν ανάμεσα σε αυτόν τον λαό..., θα ήταν μία μαρτυρία για τη δύναμη του Θεού, μέσω πίστεως, αξεπέραστη σε κάθε εποχή του κόσμου.

Είναι αυτή η αρχή, αδελφοί και αδελφές μου, που μας δείχνει προς τους ουρανούς, που μας δίδει ελπίδα στη μάχη της ζωής. Όταν συγχιζόμαστε και ευρισκόμαστε αντιμέτωποι με εμπόδια, τα οποία φαινομενικώς δεν μπορούμε να υπερβούμε, έχοντας πίστη στον Λυτρωτή του κόσμου, μπορούμε να προσφύγουμε σε Εκείνον και να γνωρίσουμε ότι οι προσευχές μας θα εισακουσθούν για καλό.¹⁰ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 209.]

Συχνά τίθεται η ερώτηση: Είναι δυνατόν τα αγόρια και τα κορίτσια, οι νέοι άνδρες και οι νέες γυναίκες που έχουν ανατραφεί σε αυτήν τη γενεά της Εκκλησίας να είναι πρόθυμα να υπομείνουν τις δυσχέρειες, τις στερήσεις και τις δοκιμασίες που άντεξαν οι πατέρες και οι μητέρες τους για χάρη του ευαγγελίου; Θα αφήναν τις άνετες εστίες τους, προκειμένου να εποικίσουν μία νέα χώρα προς όφελος της πίστεώς τους;

Σας λέγω ότι εάν έχει φυτευτεί στην καρδιά τους η γνώση της θεϊότητας αυτού του έργου όπως το γνωρίζουμε, εάν η πίστη τους έχει οικοδομηθεί λόγω του ότι εμείς τηρούμε τις εντολές του Κυρίου, εάν έχουν διδαχθεί να γνωρίζουν ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός και ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν προφήτης του Κυρίου, τότε σας λέγω: Ναι! Θα έκαναν αυτό που έχουν κάνει οι πατέρες και οι μητέρες τους, θα εκπλήρωναν τον ρόλο τους ανάμεσα στον Ισραήλ των τελευταίων ημερών.

Αν αυτό σήμαινε στερήσεις, αν αυτό σήμαινε ασθένεια και θλίψη ή ακόμη και εκπατρισμό από την εστία τους, υπάρχουν εκατοντάδες και χιλιάδες εκ των υιών και των θυγατέρων μας, οι οποίοι γνωρίζοντας ότι αυτό είναι το ευαγγέλιο του Χριστού, θα επισφράγιζαν τη μαρτυρία τους με τη ζωή τους, αν παρίστατο ανάγκη.¹¹ [Βλέπε πρόταση 2 στις σελίδες 208–09.]

**Ο Κύριος θα ανοίξει την οδό, προκειμένου να
κάνουμε αυτό που ζητεί, αν έχουμε πίστη.**

Θυμάμαι μία ημέρα είχα την έμπνευση να πω σε έναν ιεραπόστολο, ο οποίος πήγαινε σε κάποια συγκεκριμένη κωμόπολη, όπου δεν θα μας άφηναν να έχουμε συγκεντρώσεις στον δρόμο:

«Τώρα θυμήσου, δώσε στον Κύριο μία ευκαιρία. Πρόκειται να ζητήσεις μία χάρη. Δώσε στον Κύριο μία ευκαιρία. Ζήτησέ του να ανοίξει την οδό».

Ο νεαρός άνδρας πήγε σε εκείνη την πόλη, πήγε στο γραφείο του δημάρχου και ερώτησε αν μπορούσε να τον δει. Επρόκειτο να ερωτήσει αν θα μπορούσαν να αλλάξουν τον κανόνα.

Όταν πήγε εκεί, ανεκάλυψε ότι ο δήμαρχος ήταν εκτός. Ο νεαρός άνδρας βγήκε από το γραφείο, κοίταξε τον διάδρομο και είδε σε μία πόρτα, στο τέλος του διαδρόμου, «Γραφείο αρχιφύλακα». Δίστασε μία στιγμή και κάτι του έλεγε: «Δώσε στον Κύριο μία ευκαιρία». Πήγε μέσα στο γραφείο του αρχιφύλακα και του είπε για ποιον λόγο είχε έλθει. Όταν τελείωσε, ο άνδρας είπε:

«Λοιπόν, ποια γωνιά του δρόμου θα ήθελες;»

Είπε: «Δεν ξέρω την πόλη τόσο καλά όσο εσείς. Δεν θα ζητούσα μία γωνιά που θα ήταν ανεπιθύμητη ή όπου θα εμποδίζαμε την

κυκλοφορία. Θα σας πείραζε να πηγαίναμε μαζί και να διαλέξουμε μία γωνιά;»

Απλώς σκεφθείτε έναν ιεραπόστολο να ερωτά τον αρχιφύλακα να διαλέξει μία γωνιά στην οποία να διδάξουν το ευαγγέλιο!

Ο αρχιφύλακας είπε:

«Ασφαλώς, θα σε συνοδεύσω».

Σε δεκαπέντε λεπτά είχαν μία από τις καλύτερες γωνιές στην πόλη, με άδεια να κηρύττουν το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, όπου δεν είχε κηρυχθεί στους δρόμους από πριν από τον πόλεμο [Α΄ Παγκόσμιο]...

Ο Κύριος έχει έναν τρόπο να επιτυγχάνει πράγματα τα οποία εμείς δεν είμαστε εις θέσιν να κάνουμε και ποτέ δεν μας ζητεί να κάνουμε κάτι για το οποίο δεν καθιστά δυνατή την οδό. Αυτό μας είπε μέσω του Νεφί. Δεν θα απαιτήσει τίποτε χωρίς να προετοιμάσει την οδό.

«Και έγινε ώστε εγώ, ο Νεφί, είπα στον πατέρα μου: Θα πάω και θα κάνω αυτά που ο Κύριος πρόσταξε, διότι ξέρω ότι ο Κύριος δε δίνει εντολές στα τέκνα των ανθρώπων, παρά μόνον όταν προετοιμάσει γι' αυτούς το δρόμο, για να μπορέσουν να εκπληρώσουν αυτό που τους πρόσταξε». [Νεφί Α΄ 3:7.]

Αν έχετε κάτι που ζητεί ή αναμένει να κάνετε από εσάς ο Κύριος και δεν γνωρίζετε απλώς πώς να προχωρήσετε, κάνετε το καλύτερο που μπορείτε. Κινηθείτε προς την κατεύθυνση που οφείλετε να πάτε· εμπιστευθείτε τον Κύριο, δώστε του μία ευκαιρία και δεν θα σας απογοητεύσει ποτέ.¹²

Τι υπέροχο είναι να γνωρίζουμε ότι μπορούμε, αν θέλουμε, να κρατήσουμε το χέρι του Επουρανίου Πατρός μας και να καθοδηγηθούμε από αυτόν. Κανένας άλλος λαός στον κόσμο δεν έχει τη διαβεβαίωση την οποία έχει αυτή η ομάδα ατόμων.¹³ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 209.]

Ο Θεός δίδει πίστη ως χάρισμα στους χριστούς.

Η πίστη μας καθορίζεται από τη χρηστή ζωή μας. Δεν μπορούμε να ζούμε απρεπώς και να έχουμε πίστη όπως θα έπρεπε, αλλά αν

τηρούμε τις εντολές του Κυρίου, μπορούμε να έχουμε πίστη και θα μεγαλώσει και θα αυξηθεί όπως αυξάνεται η χρησιμότητά μας.¹⁴

Αν υπάρχουν ορισμένοι εξ ημών που είναι ελλιπείς πίστεως σε αυτό το έργο, αυτό συμβαίνει επειδή δεν έχουμε τηρήσει τις εντολές του Θεού. Αν υπάρχουν ορισμένοι που δεν γνωρίζουν ότι αυτό είναι το έργο του Πατρός μας, αυτό συμβαίνει επειδή δεν έχουν κάνει το καθήκον τους. Γνωρίζω τόσο καλά όπως γνωρίζω ότι ζω ότι αυτό είναι το έργο του Κυρίου και αυτή η γνώση έρχεται ως αποτέλεσμα από την τήρηση των εντολών Του.¹⁵

Γνωρίζουμε ότι η πίστη είναι ένα χάρισμα από τον Θεό· είναι η καρποφορία της χρηστής ζωής. Δεν έρχεται σε εμάς κατ' εντολήν μας, αλλά είναι το αποτέλεσμα από την επιτέλεση του θελήματος του Επουρανίου Πατρός μας. Αν είμαστε ελλιπείς πίστεως, ας εξετάσουμε τον εαυτό μας, προκειμένου να δούμε αν τηρούσαμε τις εντολές Του και ας μετανοήσουμε χωρίς καθυστέρηση, αν δεν τις τηρούσαμε. ...Είθε ο Κύριος να αυξάνει την πίστη μας και είθε να ζούμε, ώστε να είμαστε άξιοι αυτής.¹⁶

Ελπίζω ότι όσοι έχουν λάβει αυτό το υπέροχο χάρισμα της πίστεως να ζουν, για να το διατηρούν.¹⁷ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 209.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Αναζητήστε αποδεικτικά στοιχεία της πίστεως του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ στην ιστορία στις σελίδες 199–201. Ένας εκ των ιεραποστόλων του Προέδρου Σμιθ είπε ότι το επίτευγμά του «διασφάλισε για μας τη μαρτυρία ότι ο Θεός διευθύνει το έργο αυτό» (σελίδα 201). Πώς έχετε επηρεασθεί από την πίστη των άλλων, όπως από ένα μέλος της οικογενείας ή έναν στενό φίλο;
2. Επανεξετάστε τα παραδείγματα της πίστεως στις σελίδες 201–06. Ποια άλλα παραδείγματα πίστεως είναι ιδιαίτερος σημαντικά για εσάς; Πώς θα μπορούσατε να

χρησιμοποιήσετε αυτά τα παραδείγματα, για να βοηθήσετε κάποιον που έχει πίστη, αλλά δεν έχει λάβει ακόμη τις ευλογίες που επιθυμεί;

3. Πώς η πίστη σας σας έχει δώσει «ελπίδα στη μάχη της ζωής»; Πώς μπορεί η πίστη να μας βοηθήσει να υπερνικήσουμε τον φόβο ή άλλα «εμπόδια, τα οποία φαινομενικώς δεν μπορούμε να υπερβούμε»; (σελίδα 205).
4. Διαβάστε την ιστορία που αρχίζει στη σελίδα 205 και συγκρίνετέ την με την ιστορία στο «Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλπερτ Σμιθ». Ποιες εμπειρίες είχατε που είναι παρόμοιες με αυτές; Τι νομίζετε ότι σημαίνει να «δίδουμε» στον Κύριο μία ευκαιρία;
5. Ο Πρόεδρος Σμιθ διδάξε ότι «η πίστη είναι ένα χάρισμα από τον Θεό» που «δεν έρχεται σε εμάς κατ' εντολήν» (σελίδες 207–08). Πώς επηρεάζει αυτή η αρχή τον τρόπο με τον οποίον προσπαθείτε να αυξήσετε την πίστη σας και εμπνέει πίστη στους άλλους; Ποια είναι ορισμένα πράγματα που μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να «διατηρήσουμε» το χάρισμα της πίστεως; (βλέπε Άλμα 32:35–43).

Σχετιζόμενες γραφές: Προς Εβραίους 11:1–11, 17–34, Ιακώβου 2:17–24, Άλμα 32:26–43, Εθέρ 12:6–22, Μορόνι 7:27–39, Διδαχή και Διαθήκες 136:42

Βοήθεια διδασκαλίας: «Για να βοηθήσετε τους μαθητευόμενους να απαντήσουν σε ερωτήσεις, μπορείτε, αν θέλετε, να τους πείτε, προτού αναγνωσθεί ή παρουσιασθεί κάτι, ότι θα ζητήσετε τις απαντήσεις τους... Επί παραδείγματι, θα μπορούσατε να πείτε: 'Ακούστε καθώς διαβάζω αυτήν την περικοπή, ούτως ώστε να μιλήσετε για αυτό που σας ενδιαφέρει περισσότερο σε αυτό' ή 'Καθώς θα αναγνωσθεί αυτή η γραφή, δείτε αν μπορείτε να καταλάβετε τι μας λέγει ο Κύριος σχετικά με την πίστη'» (*Teaching, No Greater Call*, 69).

Σημειώσεις

1. "Greeting," *Millennial Star*, 10 Ιουλίου 1919, 440–41.
2. Στο Glenn R. Stubbs, "A Biography of George Albert Smith, 1870 to 1951" (PhD diss., Πανεπιστήμιο Μπρίγχαμ Γιανγκ, 1974), 142–43.
3. Τζέιμς Γκον ΜάκΚέι, στο Conference Report, Οκτ. 1921, 156.
4. Τζέιμς Γκον ΜάκΚέι, στο "A Biography of George Albert Smith," 160.
5. Στο Conference Report, Απρ. 1923, 75–76.
6. Στο Conference Report, Οκτ. 1913, 102.
7. Στο Conference Report, Απρ. 1923, 75–76.
8. Στο Conference Report, Οκτ. 1913, 102.
9. Στο Conference Report, Οκτ. 1913, 102–3.
10. Στο Conference Report, Οκτ. 1913, 102–3.
11. "As to This Generation," *Improvement Era*, Φεβρ. 1949, 73.
12. "Give the Lord a Chance," *Improvement Era*, Ιούλιος 1946, 427.
13. Στο Conference Report, Απρ. 1947, 164.
14. Στο Conference Report, Οκτ. 1950, 6.
15. Στο Conference Report, Οκτ. 1915, 27–28.
16. Στο Conference Report, Οκτ. 1913, 103.
17. Στο Conference Report, Απρ. 1923, 77.

Να παραμένετε στο πλευρό του Κυρίου

Ο Κύριος μάς έχει δώσει εντολές, ώστε να μπορούμε να ανθιστάμεθα στο κακό και να βρούμε ευτυχία.

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Ο παππούς του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ, Τζωρτζ Α. Σμιθ υπηρέτησε για πολλά χρόνια στην Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων και την Πρώτη Προεδρία ως σύμβουλος του Μπρίγκαμ Γιανγκ. Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ συχνά επαναλάμβανε τη συμβουλή που έδιδε ο παππούς του στην οικογένειά του: «Υπάρχει μία γραμμή οριοθέτησεως καλά καθορισμένη μεταξύ της επικρατείας του Κυρίου και της επικρατείας του διαβόλου. Αν παραμείνετε στο πλευρό του Κυρίου, θα είστε υπό την επιρροή του και δεν θα έχετε την επιθυμία να κάνετε λάθος. Όμως, αν περάσετε στην πλευρά του διαβόλου έστω και ένα εκατοστόμετρο, είστε στη δύναμη του πειρασμού και εάν είναι επιτυχής, δεν θα είστε εις θέσιν να σκεφθείτε ούτε καν να συλλογισθείτε ορθώς, επειδή θα έχετε χάσει το Πνεύμα του Κυρίου».

Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ είπε ότι χρησιμοποιούσε αυτήν τη συμβουλή καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του, για να καθοδηγεί τις επιλογές του: «Όποτε έμπαινα σε πειρασμό κάποιες φορές να κάνω κάτι συγκεκριμένο, διερωτώμην: 'Σε τίνος το πλευρό είμαι;' Αν αποφάσιζα να είμαι στην ασφαλή πλευρά, στο πλευρό του Κυρίου, έκανα το σωστό κάθε φορά. Επομένως, όταν ο πειρασμός έλθει, σκεφθείτε με προσευχή το πρόβλημά σας και η επιρροή του Κυρίου θα σας βοηθήσει να αποφασίσετε συνεντός. Υπάρχει ασφάλεια για εμάς μόνον στο πλευρό του Κυρίου».¹ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 221.]

«Αν ακολουθήσουμε τη συμβουλή και την παραίνεση που έχει δώσει ο Κύριος, το μονοπάτι μας θα είναι μονοπάτι ευδαιμονίας.»

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Το να παραμένουμε στο πλευρό του Κυρίου απαιτεί αυστηρή υπακοή στις εντολές.

Κάθε ασφάλεια, κάθε χρησιμότητα, κάθε ευτυχία είναι στην πλευρά του Κυρίου. Αν τηρείτε τις εντολές του Θεού, τηρώντας την Ημέρα του Κυρίου, είστε στο πλευρό του Κυρίου. Αν έχετε προσωπικές προσευχές και οικογενειακές προσευχές, είστε στο πλευρό του Κυρίου. Αν είστε ευγνώμονες για το φαγητό και εκφράζετε αυτήν την ευγνωμοσύνη στον Θεό, είστε στο πλευρό του Κυρίου. Αν αγαπάτε τον πλησίον σας ως εαυτόν, είστε στο πλευρό του Κυρίου. Αν είστε έντιμοι στις σχέσεις σας με τους συνανθρώπους σας, είστε στο πλευρό του Κυρίου. Αν τηρείτε τον Λόγο Σοφίας, είστε στο πλευρό του Κυρίου. Και θα μπορούσα να συνεχίσω τις Δέκα Εντολές και τις άλλες εντολές που έχει δώσει ο Θεός για καθοδήγησή μας και λέγω πάλι, όλα όσα βελτιώνουν τη ζωή μας και μας κάνουν ευτυχισμένους και μας προετοιμάζουν για αιώνια ζωή είναι στο πλευρό του Κυρίου. Η εύρεση σφαλμάτων σε όσα μας έχει δώσει ο Θεός για την καθοδήγησή μας δεν είναι στο πλευρό του Κυρίου.² [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 221.]

[Ο Κύριος έχει πει]: «Δεν μπορώ να αντικρίσω την αμαρτία με τον παραμικρό βαθμό ανεκτικότητας», ούτε με τον παραμικρό βαθμό ανεκτικότητας [Δ&Δ 1:31]. Γιατί; Επειδή γνωρίζει ότι αν μετέχουμε στην αμαρτία, τότε χάνουμε μία ευλογία που θα απολαμβάναμε, αν δεν εγκαταλείπαμε το μονοπάτι που οδηγεί σε εκείνη την ευλογία.³

Κάθε τόσο ακούμε κάποιον να λέγει: «Α, δεν νομίζω ότι πρέπει να είσαι τόσο προσεκτικός. Ο Κύριος δεν πρόκειται να είναι πολύ αυστηρός μαζί μας, αν εκπληρώσουμε μόνον μέρος μίας εντολής». Κάποιος που ομιλεί κατ' αυτόν τον τρόπο είναι ήδη στην πλευρά του διαβόλου και δεν θέλετε να τον ακούτε, επειδή αν το κάνετε, ενδέχεται να παραπλανηθείτε. Ουδείς ομιλεί κατ' αυτόν τον τρόπο και έχει το Πνεύμα του Κυρίου. Ο ίδιος ο Κύριος έχει πει ότι πρέπει να τηρούμε τις εντολές του: «Υπάρχει ένας νόμος, αμετάκλητα θεσπισμένος στους ουραμούς πριν τη θεμελίωση του κόσμου τούτου, κατά τον οποίο όλες οι ευλογίες αποτελούν αναγκαίο

«Οι αποκαλύψεις του Κυρίου προς εμάς αυτήν την εποχή του κόσμου, δεν είναι για μένα παρά η γλυκεία μουσική της φωνής του Πατρός μας στους ουρανοίς με την ευσπλαχνία Του για εμάς».

επακόλουθο». (Δ&Δ 130:20.) Το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού είναι για να μας διδάσκει πώς να αποκτήσουμε αυτήν την ευλογία.⁴

Ο στοργικός Πατέρας μας στους Ουρανοίς μάς δίδει εντολές, προκειμένου να μας βοηθήσει να βρούμε ευτυχία.

Ο Κύριος, με την καλοσύνη Του, βλέποντας τη στάση των τέκνων Του, και γνωρίζοντας ότι θα χρειάζονταν καθοδήγηση, μας έδωσε τις Δέκα Εντολές και άλλες εντολές που έχουν δοθεί κατά καιρούς, για να μας βοηθήσουν να βρούμε την ευδαιμονία. Παρατηρείς ανθρώπους να πηγαίνουν πέρα-δώθε στον κόσμο, αναζητώντας την ευδαιμονία, αλλά δεν την ευρίσκουν. Αν σταματούσαν μόνο και μόνο για να αποδεχθούν τη συμβουλή του Κυρίου, η ευδαιμονία θα ακολουθούσε, αλλά δεν θα την βρουν με κανέναν άλλον τρόπο.⁵

Όταν ήμουν παιδί, ανεγνώρισα ή νόμιζα ότι ανεγνώρισα ότι οι εντολές του Κυρίου ήσαν οι νόμοι και οι κανόνες Του για την

καθοδήγησή μου. Νόμιζα ότι ανεγνώρισα στην ανυπακοή των νόμων αυτών ότι θα ακολουθούσε η τιμωρία και ως παιδί νομίζω ότι πιθανώς να αισθάνθηκα πως ο Κύριος είχε κανονίσει τις υποθέσεις και είχε καθορίσει τα πράγματα σε αυτή τη ζωή κατά τέτοιο τρόπο ώστε έπρεπε να υπακούω συγκεκριμένους νόμους ή θα ακολουθούσε ταχεία τιμωρία. Όμως, καθώς μεγάλωνα, έμαθα το μάθημα από μία άλλη οπτική γωνία και τώρα οι επονομαζόμενοι νόμοι του Κυρίου, οι συμβουλές που περιέχονται στις Άγιες Γραφές, οι αποκαλύψεις του Κυρίου προς εμάς αυτήν την εποχή του κόσμου, δεν είναι για μένα παρά η γλυκεία μουσική της φωνής του Πατρός μας στους ουρανοίς με την ευσπλαχνία Του για εμάς. Δεν είναι παρά μόνον οι συμβουλές ενός στοργικού πατρός, ο οποίος ενδιαφέρεται περισσότερο για την ευημερία μας απ' ό,τι μπορούν οι επίγειοι γονείς και συνεπώς αυτό που κάποτε φαινόταν να φέρει το σκληρό όνομα του νόμου για μένα είναι τώρα η στοργική και τρυφερή συμβουλή ενός πάνσοφου Επουρανίου Πατρός. Και επομένως λέγω ότι δεν μου είναι δύσκολο να πιστέψω ότι το καλύτερο για εμένα είναι να τηρώ τις εντολές του Θεού.⁶

Όλη η ευτυχία που έχω λάβει εγώ και η οικογένειά μου είναι το αποτέλεσμα της προσπάθειάς μας να τηρούμε τις εντολές του Θεού και να ζούμε ώστε να είμαστε άξιοι των ευλογιών που έχει υποσχεθεί σε όσους τον τιμούν και τηρούν τις εντολές του.⁷

Αν ακολουθήσουμε τη συμβουλή και την παραίνεση που έχει δώσει ο Κύριος, το μονοπάτι μας θα είναι μονοπάτι ευδαιμονίας. Θα είναι ένα μονοπάτι, ίσως όχι ανέσεως και ευκολίας πάντοτε, αλλά στο τέλος θα τερματίσει στην παρουσία του Επουρανίου Πατρός μας και η δόξα, η αθανασία και η αιώνια ζωή θα είναι το μερίδιό μας.⁸ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 221.]

Ο εναντίος προσπαθεί να μας παραπλανήσει με τις εξαπατήσεις και τις πανουργίες του.

Υπάρχουν δύο επιρροές στον κόσμο σήμερα και ήσαν εξ αρχής. Η μία είναι η εποικοδομητική, η οποία ακτινοβολεί ευδαιμονία και οικοδομεί τον χαρακτήρα. Η άλλη επιρροή είναι αυτή που καταστρέφει, μετατρέπει τους ανθρώπους σε δαίμονες, κατακρημνίζει και αποθαρρύνει. Όλοι είμαστε ευεπηρεάστοι σε αμφότερες. Η μία προέρχεται από τον Επουράνιο Πατέρα μας και η άλλη προέρχεται

από την πηγή του κακού που υπάρχει στον κόσμο εξ αρχής, επιζητώντας να επιφέρει την καταστροφή της ανθρωπότητας.⁹

Όλοι θα μπορούμε σε πειρασμό· κανείς δεν απαλλάσσεται από τον πειρασμό. Ο εναντίος θα χρησιμοποιήσει κάθε δυνατόν μέσον για να μας εξαπατήσει· προσπάθησε να το κάνει με τον Σωτήρα του κόσμου ανεπιτυχώς. Το έχει προσπαθήσει σε πολλούς άλλους άνδρες που έχουν ουράνια εξουσία και ενίοτε ευρίσκει ένα αδύναμο σημείο και το άτομο χάνει αυτό που θα μπορούσε να είναι μεγάλη ευλογία, αν ήταν πιστό.¹⁰

Ένας άνδρας κάποτε μου είπε—ή επεσήμανε σε ένα μέρος όπου ετύγχανε να είμαι—«Λοιπόν, αυτοί οι άνθρωποι εδώ φαίνεται ότι νομίζουν πως είμαι διαβολικός, αλλά δεν είμαι». Και του είπα: «Αδελφέ μου, γνώριζες ποτέ κάποιον που να ήταν διαβολικός και να το γνωρίζει;» Αυτό είναι ένα από τα κόλπα του διαβόλου: Να σας κατακυριεύσει και να σας αποτρέψει από το να το γνωρίζετε. Και αυτή είναι μία από τις δυσκολίες μας.¹¹

Ο Προφήτης Νεφί, εκατοντάδες χρόνια πριν, είδε τι θα συνέβαινε, ότι οι άνθρωποι θα ανταγωνίζονταν ο ένας τον άλλον και θα ηρνούντο τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος και του Αγίου του Ισραήλ και θα δίδασκαν ως διδαχή τις εντολές των ανθρώπων. Υπάρχει μία επιρροή στον κόσμο σήμερα που προσπαθεί να κάνει τους ανθρώπους να πιστέψουν ότι με τη δική τους ευφυΐα και με τη δική τους δύναμη μπορούν να αποκτήσουν αιώνια ζωή. Επιτρέψατέ μου... να διαβάσω από το Νεφί:

«Και θα υπάρξουν επίσης πολλοί που θα πουν: Φάτε, πιείτε, και χαρείτε. Κι όμως να φοβάστε τον Θεό — θα δικαιώσει τη διάπραξη λίγης αμαρτίας».

Θέλω να προσέξετε το εξής: «Θα δικαιώσει τη διάπραξη λίγης αμαρτίας». Αυτός ο πονηρός εναντίος, γνωρίζοντας ότι αν μπορούσε μονάχα να κάνει έναν άνδρα ή μία γυναίκα να σφάλουν λίγο, στον βαθμό αυτόν θα είχαν πάει στην επικράτειά του, στον βαθμό αυτόν θα ήσαν κάτω από τη δύναμή του.

«Κι όμως να φοβάστε τον Θεό — θα δικαιώσει τη διάπραξη λίγης αμαρτίας. Μάλιστα, πες λίγα ψέματα, επωφελήσου από κάποιον εξαιτίας των λόγων του, σκάψε λάκκο για τον πλησίον σου. Δεν είναι κακό αυτό. Και κάνε όλα αυτά γιατί αίριο θα πεθάνουμε. Και

αν γίνει και είμαστε ένοχοι, ο Θεός θα μας δείρει με μερικές ξυλίες, και στο τέλος θα σωθούμε στη βασιλεία του Θεού». [Νεφί Β΄ 28:8.]

Δεν είναι αυτό ακριβώς που λέει ο διάβολος στα τέκνα των ανθρώπων σήμερα τόσο απλά, όσο είναι γραμμένο εδώ; Ω διαπράξτε λίγες αμαρτίες, αυτό δεν θα κάνει κακό, πείτε λίγα ψέματα, αυτό δεν θα κάνει ιδιαίτερη ζημιά, ο Κύριος θα το συγχωρήσει αυτό και θα σας δείρει με μερικές ξυλίες και τελικώς θα σωθείτε στη βασιλεία του Θεού. Αυτά λέγει στον άνδρα ή τη γυναίκα που έχει διδαχθεί τον Λόγο Σοφίας, όταν λέγει, ω πεις λίγο τσάι, δεν θα σε βλάψει· χρησιμοποίησε λίγο καπνό, δεν θα κάνει κάτι το διαφορετικό, λίγο οινοπνευματώδες ποτό δεν θα κάνει κακό. Αυτά είναι μικροπράγματα· πάντοτε το κάνει λίγο-λίγο κάθε φορά, όχι όλα μαζί στη στιγμή. Αυτό θα ήθελα να θυμόμαστε. ...Αυτοί οι ασήμαντοι ύπουλοι ψίθυροι προδίδουν την ανθρωπότητα και μας θέτουν στη δύναμη του διαβόλου...

Και ο Νεφί λέγει περαιτέρω:

«Και άλλους θα τους γαληνεύει, και θα τους αποκοιμίζει μέσα σε σαρκική σιγουριά, ώστε θα λένε: Όλα είναι εντάξει στη Σιών. Μάλιστα, η Σιών ευημερεί, όλα είναι εντάξει. Και έτσι ξεγελάει ο διάβολος τις ψυχές τους».

Θέλω να προσέξετε το εξής: «Και έτσι ξεγελάει ο διάβολος τις ψυχές τους, και τους παρασύρει προσεκτικά κάτω στην κόλαση». [Νεφί Β΄ 28:21.] Και αυτός είναι ο τρόπος που το κάνει, αυτός είναι ακριβώς ο τρόπος που το κάνει. Δεν έρχεται να σας αρπάξει σωματικώς και να σας πάει στην επικράτειά του, αλλά ψιθυρίζει: «Κάνετε αυτό το μικρό κακό» και όταν το επιτύχει, κάποιο άλλο κακό και άλλο και για να χρησιμοποιήσω την έκφραση που παρετέθη, «Ξεγελάει τις ψυχές τους». Αυτό κάνει. Σας κάνει να πιστεύετε ότι κερδίζετε κάτι, όταν χάνετε. Επομένως, κάθε φορά που αποτυγχάνουμε να τηρούμε έναν νόμο του Θεού ή να τηρούμε μία εντολή, μας ξεγελά, επειδή δεν υπάρχει κανένα όφελος σε αυτόν τον κόσμο ή στον επόμενο παρά μόνον με υπακοή στον νόμο του Επουρανού Πατρός μας.

...Αυτή η παράξενη πρόταση, «Και τους παρασύρει προσεκτικά κάτω στην κόλαση» είναι σημαντική, αυτή είναι η μέθοδός του. Άνδρες και γυναίκες στον κόσμο σήμερα υποτάσσονται σε αυτήν

την επιρροή και παρασύρονται εδώ και εκεί και αυτός ο ψίθυρος εξακολουθεί και δεν καταλαβαίνουν τι επιθυμεί ο Κύριος να κάνουν, αλλά εξακολουθούν στην επικράτεια του πονηρού, υποκείμενοι στη δύναμή του, εκεί όπου το Πνεύμα του Κυρίου δεν θα πάει.

Λέει περαιτέρω: ...

«Και ιδέστε, άλλους παρασύρει με κολακείες, και τους λέει ότι δεν υπάρχει κόλαση. Και τους λέει: Εγώ δεν είμαι ο διάβολος, γιατί δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα — και έτσι ψιθυρίζει στ' αφτιά τους, μέχρι που τους αρπάζει με τις απαίσιες αλυσίδες του, απ' όπου δεν υπάρχει λυτρωμός». [Νεφί Β΄ 28:22.]

Λοιπόν, αδελφοί και αδελφές μου, αυτή είναι η κατάσταση του κόσμου σήμερα. Ο Νεφί δεν θα μπορούσε να το είχε δηλώσει απλούστερα, αν ήταν εδώ και τώρα στον κόσμο. Και ο εναντίος εργάζεται και επειδή ο Επουράνιος Πατέρας ήθελε να διατηρήσει τα τέκνα του από το κακό αυτής της διδασκαλίας και αυτού του πιστεύω, απέστειλε τον μικρό προφήτη, τον Τζόζεφ Σμιθ, στον κόσμο, τον επιφόρτισε με ουράνια εξουσία, οργάνωσε την Εκκλησία Του και άρχισε εκ νέου να διδάσκει την αλήθεια στα τέκνα των ανθρώπων, ώστε να οδηγηθούν μακριά από την εσφαλμένη οδό τους.¹²

Πρέπει να μάθουμε να υπερνικούμε τα πάθη μας, τις πονηρές μας τάσεις. Πρέπει να μάθουμε να ανθιστάμεθα στους πειρασμούς. Γι' αυτό είμαστε εδώ και προκειμένου να το κάνουμε αυτό πιο τέλεια, έχει αποκατασταθεί το ευαγγέλιο στη γη και έχουμε γίνει μέτοχοι αυτού, και έχουμε τη δύναμη που έρχεται σε εμάς ως αποτέλεσμα της δυνάμεως του Αγίου Πνεύματος. Δεν έχουμε απλώς τις αντιστάσεις ενός συνηθισμένου ατόμου, με τους περιορισμούς που έχει ένα τέτοιο άτομο, το οποίο δεν έχει τη γνώση της αληθείας—έχουμε ίσες αντιστάσεις με εκείνον και επιπλέον την αντίσταση που προέρχεται από τη γνώση της αληθείας και τη γνώση του σκοπού της υπάρξεώς μας.¹³ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 221.]

Μπορούμε να ανθιστάμεθα στο κακό, επιλέγοντας να υποτασσόμεθα στην επιρροή του Κυρίου.

Θυμάμαι πριν από κάμποσα χρόνια έναν καλό άνδρα, ο οποίος ήταν τότε πρόεδρος της επιτροπής ελέγχου της Εκκλησίας

«Πόσο προσεκτικοί εμείς, ως Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, οφείλουμε να είμαστε, για να ζούμε κάθε ημέρα της ζωής μας, ώστε να επηρεαζόμαστε από τη δύναμη του Κυρίου».

των ουνιβερσαλιστών της Αμερικής. Ήλθε εδώ να επισκεφθεί [τη Σωλτ Λέηκ Σίτυ] και παρευρέθηκε σε δύο εκ των Σχολείων Κυριακής. Ενδιαφέρθηκε πολύ για ένα από τα μαθήματα [των παιδιών]. Τελικώς, όταν το [μάθημα] επρόκειτο να τελειώσει, ο πρόεδρος του Σχολείου Κυριακής είπε: «Θα θέλατε να πείτε λίγα λόγια στην [τάξη];» ...Είπε: «Θα ήθελα να πω λίγα λόγια». Είπε: «Μακάρι να μπορούσα να ζήσω στην ατμόσφαιρα που βρήκα σε αυτήν τη μικρή... τάξη σε αυτό το σχολείο της Ημέρας του Κυρίου αυτό το πρωινό, θα γινόμουν αναπόφευκτα καλός άνθρωπος». [Βλέπε πρόταση 5 στις σελίδες 221–22.]

Το έχω σκεφθεί αυτό πάρα πολλές φορές. Επιλέγουμε με προσοχή την ατμόσφαιρα στην οποία αναπνέουμε, ώστε να μπορέσουμε να ζήσουμε με υγεία. Όμως, ενίοτε, στην απροσεξία μας, θέτουμε τον εαυτό μας κάτω από ανήθικες επιρροές που καταστρέφουν την αντίστασή μας στο πονηρό και οδηγούμεθα να

κάνουμε πράγματα που δεν οφείλουμε να κάνουμε και δεν θα κάναμε, αν ήμασταν υπό την επίδραση του Κυρίου. Αν ήμασταν ταπεινοί, αν προσευχόμασταν, αν ζούσαμε κατά τέτοιο τρόπο, ώστε κάθε ώρα της ζωής μας να μπορούσαμε να πούμε αληθώς: «Πατέρα στους ουρανούς, είμαι πρόθυμος και ανυπόμονος να κάνω αυτό που θέλεις να κάνω», η ζωή μας κάθε ημέρα θα βελτιωνόταν καθώς περνούμε αυτήν την επίγεια εμπειρία.¹⁴

Επιλέγουμε πού θα είμαστε. Ο Θεός μάς έχει δώσει την ελευθέρα βούλησή μας. Δεν θα μας την αφαιρέσει και αν κάνω αυτό που είναι εσφαλμένο και εισέλθω στην επικράτεια του διαβόλου, το κάνω, επειδή έχω τη θέληση και τη δύναμη να το κάνω. Δεν μπορώ να επιρρίψω την ευθύνη σε κανέναν άλλον και αν αποφασίσω να τηρώ τις εντολές του Θεού και να ζω ως οφείλω να ζω και να παραμείνω στο πλευρό του Κυρίου, το κάνω, επειδή οφείλω να το κάνω και θα λάβω την ευλογία μου γι' αυτό. Δεν θα είναι το αποτέλεσμα αυτού που ενδεχομένως να κάνει κάποιος άλλος.¹⁵

Πόσο προσεκτικοί εμείς, ως Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, οφείλουμε να είμαστε, για να ζούμε κάθε ημέρα της ζωής μας, ώστε να επηρεαζόμαστε από τη δύναμη του Κυρίου και ώστε να είμαστε εις θέσιν να απομακρυνθούμε από τα πράγματα αυτά που έχουν την τάση να διασπάζουν τη δύναμή μας να κερδίσουμε το σελέστιο βασίλειο.¹⁶

Φροντίστε τα πόδια σας να φυτευτούν επάνω στον βράχο. Φροντίστε να μάθετε τις επιθυμίες του Διδασκάλου για εσάς και, γνωρίζοντας αυτές τις επιθυμίες, φροντίστε να τηρείτε τους νόμους και τις εντολές Του. Φροντίστε ώστε η αγνότητα της ζωής σας να σας δώσει το δικαίωμα της συντροφιάς του Αγίου Πνεύματος, επειδή αν είσθε αγνοί και ενάρετοι και έντιμοι, ο πονηρός δεν θα έχει δύναμη να σας καταστρέψει.¹⁷

Προσεύχομαι ώστε να εξετάζουμε τον εαυτό μας και να βρούμε σε τίνος το πλευρό είμαστε. Και αν είμαστε στο πλευρό του Κυρίου, να παραμείνουμε εκεί, επειδή αυτό σημαίνει αιώνια ευδαιμονία με τη συντροφιά των καλύτερων ανδρών και γυναικών που έχουν ζήσει επί της γης.

Αν έχουμε ολισθήσει κατά οιονδήποτε τρόπο, αν ήμασταν απρόσεκτοι, αν έχουμε ενωτισθεί τον βάλλοντα εις πειρασμό και

έχουμε περάσει τη γραμμή, για να μετέχουμε αυτών που ο κόσμος νομίζει ότι είναι τόσο επιθυμητά και για τα οποία ο Κύριος έχει πει ότι δεν είναι καλά για εμάς, ως επιστρέψουμε όσο το δυνατόν γρηγορότερα στην άλλη πλευρά, ως ζητήσουμε από τον Κύριο να συγχωρήσει την ανοησία μας και κατόπιν με τη βοήθειά του να συνεχίσουμε να ζούμε τη ζωή που σημαίνει αιώνια ευδαιμονία.¹⁸

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Διαβάστε το «Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ» (σελίδα 211) και το Μορόνι 7:10–19. Πώς ξέρετε όταν είσθε «στο πλευρό του Κυρίου»; Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να βοηθήσουμε ο ένας τον άλλον να παραμείνει στο πλευρό του Κυρίου;
2. Στην πρώτη παράγραφο στη σελίδα 213, ο Πρόεδρος Σμιθ αναφέρει διάφορες εντολές στις οποίες θα πρέπει να υπακούμε, για να παραμείνουμε στο πλευρό του Κυρίου. Ποια άλλα πρότυπα μάς έχει δώσει ο Κύριος, προκειμένου να μας βοηθήσει να παραμείνουμε στο πλευρό Του;
3. Καθώς διαβάσετε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 214, σκεφθείτε πώς θα μπορούσατε να χρησιμοποιήσετε τις διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ, για να βοηθήσετε κάποιον ο οποίος αισθάνεται ότι οι εντολές είναι πάρα πολύ περιοριστικές.
4. Καθώς επανεξετάζετε τις σελίδες 215–18, αναζητήστε τις τακτικές του Σατανά που περιγράφει ο Πρόεδρος Σμιθ και σκεφθείτε φορές που έχετε δει αποδεικτικά στοιχεία αυτών των τακτικών. Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τους νέους να τις αναγνωρίζουν και να τις υπερνικούν; Πώς «η γνώση του σκοπού της υπάρξεώς μας» (σελίδα 218) μας βοηθά να ανθιστάμεθα στον πειρασμό;
5. Σκεφθείτε πώς η ιστορία στη σελίδα 218 μπορεί να ισχύει για εσάς. Ποια είναι ορισμένα από τα μέρη ή συνθήκες στα οποία δεν επιθυμείτε καθόλου να κάνετε κακό; Τι μπορούμε

να κάνουμε, για να δημιουργήσουμε μία τέτοια ατμόσφαιρα στην οικία μας; Στον εργασιακό χώρο μας; Στην κοινότητά μας; Στην προσωπική μας ζωή;

Σχετιζόμενες γραφές: Κατά Ματθαίον 4:1–11 (συμπεριλαμβάνει αποσπάσματα από τη Μετάφραση του Τζόζεφ Σμιθ στις υποσημειώσεις), Ιακώβου 4:7, Ιωάννου Α΄ 5:3–4, Άλμα 13:27–28, Ήλαμαν 5:12, Διδαχή και Διαθήκες 82:8–10

Βοήθεια διδασκαλίας: «Ερωτήσεις γραμμένες στον πίνακα πριν αρχίσει το μάθημα, θα βοηθήσουν τους μαθητευόμενους να αρχίσουν να σκέπτονται τα θέματα ακόμη και πριν αρχίσει το μάθημα» (*Teaching, No Greater Call*, 93).

Σημειώσεις

1. "A Faith Founded upon Truth," *Deseret News*, 17 Ιουνίου 1944, τμήμα της Εκκλησίας, 9.
2. Στο Conference Report, Οκτ. 1945, 118.
3. *Sharing the Gospel with Others*, επιλογή υπό Πρέστον Νίμπλυ (1948), 198. Ομιλία δοθείσα στις 4 Νοεμβρίου 1945 στην Ουάσινγκτον, D.C.
4. "Seek Ye First the Kingdom of God," *Improvement Era*, Οκτ. 1947, 690.
5. Στο Conference Report, Απρ. 1941, 25.
6. Στο Conference Report, Οκτ. 1911, 43–44.
7. Στο Conference Report, Απρ. 1949, 87.
8. Στο Conference Report, Απρ. 1937, 36.
9. "A Faith Founded upon Truth," 9.
10. Στο Conference Report, Οκτ. 1945, 117.
11. Στο Conference Report, Απρ. 1948, 179.
12. Στο Conference Report, Απρ. 1918, 39–41.
13. Στο Conference Report, Οκτ. 1926, 102.
14. Στο Conference Report, Οκτ. 1929, 23.
15. Στο Conference Report, Οκτ. 1932, 27.
16. Στο Conference Report, Οκτ. 1926, 103.
17. Στο Conference Report, Οκτ. 1906, 48.
18. "Seek Ye First the Kingdom of God," 691.

Εγκόσμιες και πνευματικές ευλογίες από τον Λόγο Σοφίας

Ο Επουράνιος Πατέρας μας μάς έδωσε τον Λόγο Σοφίας, προκειμένου να μας ευλογήσει με σωματική υγεία και να μας προετοιμάσει για την αιώνια ζωή.

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Όταν ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ ήταν παιδί, προσεβλήθη από τυφοειδή πυρετό. Ο ιατρός ο οποίος έκανε τη διάγνωση, είπε στη μητέρα του ότι θα έπρεπε να μείνει στο κρεβάτι για τρεις εβδομάδες, να μην τρώει στερεά τροφή και να πίνει λίγο καφέ. Ο Πρόεδρος Σμιθ ενθυμήθηκε αργότερα:

«Όταν έφυγε, είπα στη μητέρα ότι δεν ήθελα καφέ. Είχα διδαχθεί ότι ο Λόγος Σοφίας, δοθείς από τον Κύριο στον Τζόζεφ Σμιθ, μας συμβούλευε να μη χρησιμοποιούμε καφέ.

»Η μητέρα είχε φέρει τρία παιδιά στον κόσμο και δύο είχαν πεθάνει. Ήταν ασυνήθιστα ανήσυχη για εμένα».

Ο μικρός Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ ζήτησε αντιθέτως μία ευλογία της ιεροσύνης, την οποία έλαβε από τον οικογενειακό του διδάσκαλο.

«Όταν ήλθε ο ιατρός το επόμενο πρωινό, έπαιζα έξω με τα άλλα παιδιά. Εξεπλάγη. Με εξέτασε και ανεκάλυψε ότι είχε φύγει ο πυρετός και φαινόταν να είμαι καλά.

»Είμαι ευγνώμων στον Κύριο για την ανάρρωσή μου. Είμαι σίγουρος ότι με είχε θεραπεύσει».¹

Ο Πρόεδρος Σμιθ ήθελε οι Άγιοι να καταλάβουν ότι η υπακοή στον Λόγο Σοφίας φέρνει όχι μόνον σωματική υγεία, αλλά επίσης

Ο Πρόεδρος Σμυθ δίδαξε ότι επειδή ο Δανιήλ τήρησε τον νόμο του Κυρίου περί υγείας κατά την εποχή του, ήταν άξιος της «εμπνεύσεως του Παντοδύναμου».

πνευματικές ευλογίες. Σε μία συγκέντρωση ιεροσύνης της γενικής συνελεύσεως, είπε την ιστορία του προφήτου της Παλαιάς Διαθήκης, Δανιήλ, ο οποίος είχε αιχμαλωτισθεί στη Βαβυλώνα και αναμενόταν από εκείνον να φάει το κρέας του βασιλέως και να πει το κρασί του βασιλέως:

«Ο Δανιήλ ήταν προφήτης του Θεού και ήταν προφήτης, επειδή τηρούσε τις εντολές του Θεού. Θα ήθελα... να πάρετε το μήνυμα αυτό μαζί σας. Ο Δανιήλ τηρούσε τις διδασκαλίες του Θεού με τους συντρόφους του, όσον αφορά στο είδος τροφής και ποτού που έπρεπε να έχουν, και ηρνήθη να δεχθεί το φαγητό που είχε σερβιριστεί στο τραπέζι του βασιλέως. [Βλέπε Δανιήλ 1:3–16].»

Ο Πρόεδρος Σμιθ συνέχισε και εξήγησε ότι λόγω της υπακοής του Δανιήλ στον νόμο του Κυρίου περί υγείας κατά την εποχή του, όχι μόνον διατηρήθηκε η ζωή του, αλλά ο Δανιήλ έλαβε επίσης μία μεγάλη πνευματική ευλογία: «την έμπνευση του Παντοδύναμου».² [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 232.]

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Ο Λόγος Σοφίας είναι στοργική συμβουλή από τον Πατέρα μας, ο οποίος γνωρίζει τα πάντα.

Θα σας διαβάσω ένα τμήμα απ' όσα είπε ο Κύριος προς την Εκκλησία στις 27 Φεβρουαρίου 1833.

«Ο Λόγος Σοφίας, προς όφελος του συμβουλίου των αρχιερέων, των συγκεντρωμένων στο Κίρτλαντ, και της εκκλησίας, και επίσης των αγίων της Σιών—

»Για να σταλεί ως χαιρετισμός. Όχι με εντολή ή εξαναγκασμό, αλλά με αποκάλυψη και με το λόγο σοφίας, φανερώνοντας την τάξη και το θέλημα του Θεού για τη σωματική σωτηρία όλων των αγίων κατά τις τελευταίες ημέρες».

Λοιπόν, απλώς σκεφθείτε το αυτό για μία στιγμή—«για τη σωματική σωτηρία όλων των αγίων κατά τις τελευταίες ημέρες».

«Δοσμένος ως θεσμός με υπόσχεση, προσαρμοσμένος στη δυνατότητα του αδύναμου και του αδυναμότερου, απ' όλους τους αγίους, που ονομάζονται ή μπορούν να ονομαστούν άγιοι». [Βλέπε Δ&Δ 89:1–3.]

Κατόπιν, ο Κύριος συνεχίζει και μας λέει τα πράγματα που είναι καλά για εμάς, εξηγεί το είδος των τροφών που είναι επιθυμητά να χρησιμοποιούμε και κατόπιν μας προειδοποιεί για ορισμένα που είναι ανθυγιεινά και επιβλαβή [βλέπε Δ&Δ 89:5–17].

Μου φαίνεται ότι ως λαός έχουμε ευλογηθεί θαυμαστά. ...Ο Κύριος είναι ελεήμων μαζί μας, για να μας επιστήσει την προσοχή, να μας συμβουλευτεί και να μας προειδοποιήσει όσον αφορά πολλά πράγματα.³

Θεωρώ τον Λόγο Σοφίας ως το είδος συμβουλής του Πατρός μας στους ουρανοίς, ο οποίος επιθυμεί να δει τα τέκνα Του να γίνονται περισσότερο σαν Εκείνον. ...Την λαμβάνω ως πατρική συμβουλή κάποιου που, γνωρίζοντας τι χρειαζόμουν, μου είπε: «Γιε μου, αυτά τα πράγματα δεν είναι καλά για σένα και αν τα αποφύγεις, θα σου δώσω τη συντροφιά του Αγίου Πνεύματός μου και αγαλλίαση όσο ζεις στον κόσμο και στο τέλος αιώνια ζωή». Πόσο ανόητος θα ήμουν τότε να γευθώ τα απαγορευμένα, έχοντας τη διαβεβαίωση ότι η συμβουλή του Κυρίου είναι ότι θα πρέπει να απέχω απ' αυτά. Θα αισθανόμουν σε καταδίκη, αν τα γεύομουν, όταν Εκείνος ο οποίος γνωρίζει καλύτερα από τον οιονδήποτε λέγει ότι είναι επιβλαβή και με έχει προειδοποιήσει για αυτά.

...Την θεώρησε αρκετής σημασίας, για να μας τη δώσει και να μας προειδοποιήσει και αν Εκείνος που γνωρίζει τα πάντα σκέφθηκε ότι ήταν απαραίτητο να δώσει συμβουλή και παραίνεση ως προς αυτά τα εγκόσμια ζητήματα, πόσο προσεκτικά θα πρέπει εμείς, οι οποίοι δεν γνωρίζουμε τι μας επιφυλάσσει το μέλλον, να τηρούμε αυτήν την ουράνια συμβουλή. Έχω την αίσθηση ότι οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών έχουν στον Λόγο Σοφίας έναν νόμο που θα τους υπερυψώσει και θα τους σηκώσει πάνω απ' αυτούς που αποτυγχάνουν να τον τηρούν.⁴

Το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού διατηρεί ψυχές, για τις οποίες το σώμα είναι το σκήνωμα, για αιώνια ευδαιμονία. Πόσο ανόητοι είμαστε, αν ενδίδουμε στις συνήθειες και τα έθιμα του κόσμου! ...Ο Επουράνιος Πατέρας μας με την καλοσύνη και την αγάπη του [προειδοποίηση]: «Σαν συνέπεια της πανουργίας και σκευωρίας που επικρατούν και θα επικρατούν στις καρδιές των συνωμοτών κατά τις τελευταίες ημέρες, σας προειδοποίησα και σας ξαναπροειδοποιώ, δίνοντάς σας αυτόν τον λόγο σοφίας με αποκάλυψη». (Δ&Δ

89:4.) ...Σκοπός του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού είναι να μας προετοιμάσει να καταλάβουμε την ομορφιά της ζωής όπως έχει υποδείξει ο Κύριος ότι θα πρέπει να τη ζούμε, λέγοντάς μας πώς μπορούμε να αποφεύγουμε αυτά που καταστρέφουν τον κόσμο.⁵

Πιστεύετε ότι ο Κύριος μάς έδωσε τον Λόγο Σοφίας; Πιστεύετε πράγματι ότι γνωρίζει αυτό που είναι καλό για εμάς; Νομίζετε ότι θα τον ευαρεστούσε, αν τηρούσαμε αυτόν τον νόμο; Λέγει ότι θα τον ευαρεστούσε. Νομίζετε ότι το εννοούσε;⁶

Αδελφοί και αδελφές, δεν μπορούμε ατιμωρητί να κοιτάζουμε χλευαστικά τον Λόγο Σοφίας. Εδόθη ως συμβουλή και παραίνεση όχι με εντολή ή περιορισμό, αλλά ως λόγος σοφίας από τον Πατέρα μας, για την εγκόσμια σωτηρία του σώματός μας και την προετοιμασία της ψυχής μας για την αιώνια ζωή.⁷ [Βλέπε πρόταση 2 στις σελίδες 232–33.]

Ο Κύριος υπόσχεται διανοητική και σωματική υγεία σε όσους υπακούν στον Λόγο Σοφίας.

Είμαι ευγνώμων γι' αυτόν τον υπέροχο Λόγο Σοφίας, έτσι απλός όπως είναι και όπως λέγει ο Κύριος «προσαρμοσμένος στη δυνατότητα του αδύναμου και του αδυναμότερου, απ' όλους τους αγίους, που ονομάζονται ή μπορούν να ονομαστούν άγιοι». Κάνω μία παύση, προκειμένου να ερωτήσω..., είμαστε άξιοι να ονομαζόμαστε Άγιοι; Όλοι όσοι ελπίζουν να ονομάζονται Άγιοι, θα πρέπει ασφαλώς να τηρούν τον Λόγο Σοφίας. Και τι σημαίνει αυτό για εμάς; Μας δίδει γλυκύτητα της ζωής, μας παίρνει μακριά από τις δηλητηριώδεις αναθυμιάσεις που αναπνέουν πολλοί άνθρωποι, επειδή καπνίζουν. Μας δίνει τη δυνατότητα να αποφύγουμε την αηδιαστική κατάσταση που είναι το αποτέλεσμα του μασήματος καπνού. Μας προφυλάσσει, αν τον τηρούμε, από τις αδυναμίες που οφείλονται όταν παίρνουμε στον οργανισμό μας τις [ουσίες] που περιέχονται στο τσάι και τον καφέ και από τις καταστρεπτικές συνέπειες των οινοπνευματωδών ποτών...

Ο Επουράνιος Πατέρας μας δεν μας λέγει μόνον τι θα πρέπει να αποφεύγουμε, αλλά μας λέγει τι μπορούμε να χρησιμοποιούμε προς όφελος. Μας έχει πει ότι όλα τα δημητριακά, τα ευεργετικά βότανα, ο καρπός της αμπέλου κ.λπ. είναι καλά για τον άνθρωπο.

«Ο Επουράνιος Πατέρας μας δεν μας λέγει μόνον τι θα πρέπει να αποφεύγουμε, αλλά μας λέγει τι μπορούμε να χρησιμοποιούμε προς όφελος».

Κρέας ζώων και πτηνών των ουρανών· και αυτά τα πράγματα στα οποία αναφέρεται μπορούμε να τα χρησιμοποιούμε με σύνεση και ευχαριστία· και θέλω να τονίσω το με ευχαριστία.⁸

Παρατηρούμε ότι η συμμόρφωση με τους νόμους περί υγείας επιφέρει διανοητική και σωματική δύναμη και ανακαλύπτουμε ότι μέσω της ανυπακοής σε αυτόν, ακολουθεί διανοητική και σωματική φθορά. Είναι ο Δημιουργός μας, ο Πατέρας των πνευμάτων μας, ο οποίος μας έδωσε την ευκαιρία να κατοικήσουμε επί ταύτης της γης, ο οποίος έχει πει ότι ορισμένα αναφερθέντα σε αυτήν την αποκάλυψη δεν είναι καλά για εμάς. Μας έχει δώσει πολύτιμες υποσχέσεις, αν υπακούμε σε αυτόν τον νόμο,—υποσχέσεις σοφίας, υγείας και δυνάμεως και ότι ο καταστροφέας άγγελος θα μας προσπεράσει και δεν θα μας κάνει κακό, όπως με τα τέκνα του Ισραήλ [βλέπε Δ&Δ 89:18–21].⁹ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 233.]

Η υπακοή στον Λόγο Σοφίας ενδυναμώνει την πίστη και την πνευματικότητά μας.

Είμαι τελείως πεπεισμένος ότι ο Κύριος με την ευσπλαχνία Του, όταν μας έδωσε τον Λόγο Σοφίας, τον έδωσε σε εμάς, όχι μόνον για να έχουμε υγεία, ενώ ζούμε στον κόσμο, αλλά ώστε η πίστη μας να ενδυναμωθεί, ώστε η μαρτυρία για τη θειότητα της αποστολής του Κυρίου και Διδασκάλου μας να αυξηθεί, ώστε με τον τρόπο αυτόν να μπορέσουμε να προετοιμασθούμε καλύτερα, προκειμένου να επιστρέψουμε στην παρουσία του, όταν ολοκληρωθεί το έργο μας εδώ. Φοβούμαι ότι ως υιοί και θυγατέρες της Σιών ενίοτε αποτυγχάνουμε να συνειδητοποιήσουμε τη σημασία αυτού του σπουδαίου μηνύματος στον κόσμο.¹⁰

Θέλω να σας πω, κατά την κρίση μου, ότι η χρήση του καπνού, μηδαμινό όπως φαίνεται σε ορισμένους, ήταν το μέσον για να καταστρέψουν την πνευματική τους ζωή, ήταν το μέσον να εκβάλουν τη συντροφιά του Πνεύματος του Πατρός μας, τους αποξένωσε από τη συναναστροφή με καλούς άνδρες και γυναίκες και τους επέφερε την περιφρόνηση και επιτίμηση των τέκνων που γεννήθηκαν από αυτούς, και παρά ταύτα ο διάβολος θα πει στους ανθρώπους: Α, είναι μηδαμινό!¹¹

Ζούμε σε μία εποχή όπου ο Κύριος έχει μιλήσει ξανά στον λαό Του. Εμείς, που είμαστε μέλη της Εκκλησίας, που έχουμε συμμορφωθεί με τις προϋποθέσεις του Πατρός μας στους Ουρανοίς, καταλαβαίνουμε τέλεια ότι ο Θεός ζει και ότι ανταμείβει όσους Τον υπηρετούν επιμελώς. Καταλαβαίνουμε ότι έχει δώσει ορισμένους κανόνες και κανονισμούς να μας διέπουν σε τούτη τη ζωή και η υπακοή στις απαιτήσεις Του μας διασφαλίζει ότι ευαρεστείται και οι υπεσχημένες ευλογίες θα ακολουθήσουν την υπακοή μας, αλλά αν αποτύχουμε να υπακούσουμε στις διδασκαλίες Του, αν αγνοήσουμε τις σοφές συμβουλές Του, τότε δεν έχουμε καμία υπόσχεση από Εκείνον και χάνουμε ευκαιρίες που δεν θα έλθουν πάλι σε εμάς. Αισθάνομαι πόσο σημαντικό είναι για τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών να τηρούν αυτόν τον συγκεκριμένο νόμο [τον Λόγο Σοφίας]. Πιστεύω ότι με υπακοή σε αυτόν, πολλή περισσότερη πίστη μπορούν να απολαύσουν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών. Διαβάζουμε στις διδασκαλίες του Μόρμον ότι αν δεν

γίνονταν θαύματα ανάμεσα σε αυτόν τον λαό ήταν επειδή δεν είχαν πίστη, και τους είπε, περαιτέρω, ότι χωρίς πίστη «η κατάσταση του ανθρώπου είναι φοβερή». [Βλέπε Μορόνι 7:37–38.] Αν παραβαίνουμε το γνωστό θέλημα του Κυρίου είναι φυσικό να φθίνει η πίστη μας, γιατί το Πνεύμα δεν θα προσπαθεί πάντοτε μαζί μας.

...Πιστεύω σθεναρώς ότι εξαιτίας της παραμελήσεως αυτής της απλής προϋποθέσεως, η πίστη έχει ελαττωθεί στην καρδιά ορισμένων εκ των ανθρώπων μας—ότι με μία γενικότερη τήρηση του Λόγου Σοφίας, η πίστη θα αυξηθεί ανάμεσα στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών και μεγαλύτερη γνώση θα ρέει προς εμάς ως αποτέλεσμα· διότι με υπακοή σε αυτόν, θα έλθει η διάθεση να υπακούσουμε σε άλλους νόμους του Πατρός μας και η συμμόρφωση με έκαστο νόμο διασφαλίζει μία ευλογία.¹² [Βλέπε προτάσεις 3 και 4 στη σελίδα 233.]

Υπακούοντας στον Λόγο Σοφίας, προετοιμαζόμαστε για αιώνια ζωή.

Ενίοτε διερωτώμαι αν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών συνειδητοποιούν ότι [ο Λόγος Σοφίας] μας έχει δοθεί για την υπερέψωσή μας, όχι μόνον για την εγκόσμια ευλόγησή μας, αλλά για να μας προετοιμάσει για την πνευματική ζωή...

Μας έχει ειπωθεί ότι η δόξα του Θεού είναι διάνοια [βλέπε Δ&Δ 93:36] και όλοι θαυμάζουμε ευφείς άνδρες και γυναίκες, συνεπώς θα πρέπει να είναι επιθυμία μας να θέσουμε το θεμέλιο για αυξημένη διανοητική δύναμη και να μην κάνουμε κάτι να την αποδυναμώσει. Είναι έκδηλο στη ζωή ορισμένων ότι στερούν από τον εαυτόν τους τη δύναμη του νου που θα μπορούσαν να απολαμβάνουν με τη συνεχή χρήση των πραγμάτων που έχει πει ο Επουράνιος Πατέρας ότι δεν είναι καλά. Γίνονται λιγότερο ευφείς ως αποτέλεσμα και αποτυγχάνουν να προετοιμαστούν για την αιώνια ζωή, η οποία θα πρέπει να είναι η φιλοδοξία τους.¹³

Αν πιστεύουμε, όπως ισχυριζόμαστε, ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός και ότι είμαστε τέκνα του Επουρανίου Πατρός μας, τότε πόσο προσεκτικοί θα πρέπει να είμαστε να έχουμε τέτοια συμπεριφορά, ώστε να είμαστε άξιοι του ναού που κατέχουμε, ο οποίος δημιουργήθηκε κατ' εικόνα του Θεού. Πόσοι εξ ημών συνειδητοποιούμε

ότι με το να εισέρχονται στον οργανισμό μας πράγματα που έχει απαγορεύσει ο Πατέρας μας, ρυπαίνουμε τον ναό του σώματος; Πόσοι εξ ημών κάνουμε παύση, για να συλλογισθούμε ότι όταν ενδίδουμε στις αδυναμίες της σαρκός, στερούμε από τον εαυτό μας ευκαιρίες που μας αναμένουν στο μέλλον και αποκοπτόμαστε από τις ευλογίες που έχει διαφυλάξει για εμάς ο Κύριος;¹⁴

Αν αυτόν τον νόμο, που είναι προσαρμοσμένος στην ικανότητα των αδυναμότερων από εμάς, τον υπακούμε, θα είναι το θεμέλιο επί του οποίου μπορούν να προστεθούν πολλές σπουδαίες ευλογίες, τις οποίες ο Πατέρας μας θα ευαρεστηθεί να απονεμίει, στις οποίες άλλως δεν θα είχαμε το δικαίωμα και δεν θα μπορούσαμε να λάβουμε. Πώς μπορεί κάποιος εξ ημών να αισθάνεται δικαιωμένος με το να αγνοεί έναν απλό νόμο του Θεού στον οποίον Εκείνος, με τη δική Του φωνή, έχει πει ότι μπορούμε να υπακούμε; Μπορούμε να αναμένουμε ότι θα είμαστε εις θέσιν να τηρήσουμε έναν ανώτερο νόμο και θα είμαστε εις θέσιν να επιτύχουμε μεγάλη υπερύψωση, αν αποτύχουμε να τηρήσουμε αυτήν την απλή προϋπόθεση;¹⁵ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 233.]

Ο καλύτερος τρόπος να διδάξουμε στην οικογένειά μας να υπακούει στον Λόγο Σοφίας είναι να υπακούμε σε αυτόν οι ίδιοι.

Οι πατέρες και οι μητέρες, αν τηρούν τον Λόγο Σοφίας, μπορούν να μεταδώσουν στα παιδιά τους αρετές και δύναμη που δεν θα μπορούσαν άλλως να τους δώσουν. Πιστεύω ότι η συντροφιά του Πνεύματος του Πατρός μας θα είναι στην καρδιά και το σπιντικό όσων τηρούν τον νόμο αυτόν και η επιθυμία τους να είναι υπάκουοι, θα μεταδοθεί στα τέκνα αυτών. ...Είναι πασιγνωστο το γεγονός ότι το αποτέλεσμα του καπνού στον εγκέφαλο των παιδιών είναι πολύ επιβλαβές, καταστρέφοντας τη μνήμη και θολώνοντας τις λεπτότερες αισθήσεις, επίσης ότι το αποτέλεσμα των οινόπνευματων ποτών στον νεανικό εγκέφαλο είναι πολύ φθοροποίο: σταματά την επιθυμία να είναι έντιμοι και ευπρόληπτοι και οδηγεί στη φαυλότητα και το έγκλημα. ...Ο Κύριος μάς έχει δώσει αυτόν τον νόμο με καλοσύνη και με αγάπη, υποσχόμενος συγκεκριμένες ευλογίες, αν υπακούμε σε αυτήν τη συμβουλή Του. Νιώθω ότι πρέπει να σας εξορκίσω, αδελφοί και αδελφές μου, να

το διδάξετε στο σπιτικό σας. Επιστήσατε σε αυτό την προσοχή των παιδιών σας που μεγαλώνουν και την ανταμοιβή που βασίζεται στην υπακοή σε αυτό.

Επιτρέψατέ μου να σας πω ότι το καλύτερο αποδεικτικό στοιχείο της πίστεώς μας σε αυτόν τον νόμο, που πιστεύουμε ότι προήλθε από τον Θεό, είναι η συνεπής τήρηση αυτού στη ζωή μας. Μπορούμε να τον κηρύττουμε όλη την ημέρα, αλλά αν τον παραβαίνουμε στην πράξη, το παράδειγμά μας μπορεί να είναι καταστρεπτικό για αυτούς τους οποίους αγαπούμε περισσότερο από τη ζωή μας, γιατί θα αισθανθούν ότι μπορούν να ακολουθήσουν με ασφάλεια εκεί όπου εμείς καθοδηγούμε.¹⁶

Επιτρέψατέ μου να σας παρακαλέσω να ερευνάτε κατόπιν προσευχής τον Λόγο Σοφίας. Μην τον διαβάζετε απλώς· ερευνάτε τον κατόπιν προσευχής. Ανακαλύψτε γιατί τον έδωσε ο Επουράνιος Πατέρας μας. Μας τον έδωσε με την υπόσχεση μίας μακρύτερης ζωής και ευδαιμονίας, όχι αν αποτύχουμε να τον τηρήσουμε, αλλά αν τον τηρήσουμε. Διαβάστε τον Λόγο Σοφίας παρουσία της οικογενείας σας και θέστε το παράδειγμα. Αν το κάνουμε αυτό, η Σιών θα εξακολουθήσει να μεγαλώνει. Αν το κάνουμε αυτό, η Εκκλησία του Αμνού του Θεού θα εξακολουθήσει να γίνεται δύναμη για καλό στον κόσμο.¹⁷ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 233.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Στη σελίδα 225, ο Πρόεδρος Σμιθ αναφέρει την ιστορία του Δανιήλ που ηρνήθη να φάει το κρέας και να πει το κρασί του βασιλέως. Διαβάστε το Δανιήλ, κεφάλαιο 1, και σκεφθείτε μία εμπειρία που ενδεχομένως να είχατε, όταν αναμενόταν από εσάς να φάτε ή να πιείτε κάτι που απαγορεύεται στον Λόγο Σοφίας. Ποιοι είναι ορισμένοι κατάλληλοι τρόποι να υπακούμε στον Λόγο Σοφίας σε τέτοιες περιπτώσεις και παράλληλα να σεβόμαστε τους άλλους;
2. Επανεξετάστε το πρώτο τμήμα των διδασκαλιών (σελίδες 225–27. Πώς θα μπορούσατε να χρησιμοποιήσετε τις

διδασκαλίες αυτές, για να βοηθήσετε κάποιον που δυσκολεύεται να υπακούει στον Λόγο Σοφίας;

3. Επανεξετάστε εν συντομία τις σελίδες 227–31, στις οποίες ο Πρόεδρος Σμιθ συζητεί περί ορισμένων εκ των υπεσχημένων ευλογιών σε όσους υπακούν στον Λόγο Σοφίας (βλέπε, επίσης, Δ&Δ 89:18–21). Πώς έχουν εκπληρωθεί αυτές οι υποσχέσεις στη ζωή σας; Ποιες άλλες ευλογίες έχετε λάβει καθώς ζείτε αυτόν τον νόμο;
4. Στη σελίδα 230, ο Πρόεδρος Σμιθ υπόσχεται ότι η υπακοή στον Λόγο Σοφίας φέρνει «διάθεση να υπακούσουμε». Τι σημαίνει αυτή η φράση για εσάς;
5. Κατά τη γνώμη σας, πώς η υπακοή σας στον Λόγο Σοφίας βοηθά την Εκκλησία «να γίνει δύναμη για καλό στον κόσμο»; (σελίδα 231). Μελετήστε κατόπιν προσευχής το τμήμα 89 από το Διδαχή και Διαθήκες, όπως προτείνει ο Πρόεδρος Σμιθ και συλλογισθείτε τι μπορείτε να κάνετε, για να υπακούσετε πληρέστερα στον Λόγο Σοφίας.

Σχετιζόμενες γραφές: Προς Κορινθίους Α΄ 6:19–20, Άλμα 34:36, Διδαχή και Διαθήκες 29:34, 130:20–21

Βοήθεια διδασκαλίας: «Μπορείτε να εκφράσετε αγάπη για όσους διδάσκετε, ακούγοντάς τους προσεκτικά και ενδιαφερόμενοι ειλικρινώς για τη ζωή τους. Η αγάπη σαν του Χριστού έχει τη δύναμη να μαλακώνει καρδιές και να βοηθά τους ανθρώπους να είναι δεκτικοί στους ψιθύρους του Πνεύματος» (*Teaching, No Greater Call*, 46).

Σημειώσεις

1. “Boyhood Experiences,” *Instructor*, Φεβρ. 1943, 73.
2. Στο Conference Report, Οκτ. 1943, 44.
3. “Saints Blessed,” *Deseret News*, 12 Νοεμβρίου 1932, τμήμα της Εκκλησίας, 5.
4. Στο Conference Report, Απρ. 1907, 19–21.
5. “Seek Ye First the Kingdom of God,” *Improvement Era*, Οκτ. 1947, 688.
6. Στο Conference Report, Οκτ. 1935, 121.
7. Στο Conference Report, Απρ. 1907, 21.
8. Στο Conference Report, Οκτ. 1923, 72–73.
9. Στο Conference Report, Απρ. 1907, 19.
10. Στο Conference Report, Απρ. 1907, 19.
11. Στο Conference Report, Απρ. 1918, 40.
12. Στο Conference Report, Οκτ. 1908, 83–84.
13. Στο Conference Report, Απρ. 1907, 19.
14. Στο Conference Report, Απρ. 1905, 62.
15. Στο Conference Report, Οκτ. 1908, 84.
16. Στο Conference Report, Απρ. 1907, 21.
17. Στο Conference Report, Απρ. 1949, 191.

Ο Τζωρτζ Αλμπερτ Σμιθ επισκέπτεται την αποθήκη του επισκόπου με άλλους ηγέτες της Εκκλησίας. Επειδή η Εκκλησία αποθήκευε τρόφιμα, ήταν προετοιμασμένη να βοηθήσει όσους ήσαν σε ανάγκη ως επακόλουθο του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Εγκόσμια σωτηρία για εμάς και τους άλλους

*Αν ακολουθήσουμε τη συμβουλή του Κυρίου, θα
είμαστε καλύτερα εις θέσιν να ανταποκριθούμε
στις δικές μας εγκόσμιες ανάγκες και να
βοηθήσουμε όσους είναι σε ανάγκη γύρω μας.*

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ έγινε Πρόεδρος της Εκκλησίας καθώς τελείωνε ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος. Ο πόλεμος είχε αφήσει πολλές χώρες ερημωμένες και χιλιάδες ανθρώπων ήσαν χωρίς τροφή και άλλα αναγκαία είδη. Σε μία ομιλία γενικής συνελεύσεως, ο Πρόεδρος Σμιθ περιέγραφε τα δεινοπαθήματά τους και παρότρυνε τους Αγίους να βοηθήσουν στην ανακούφιση των δεινών τους: «Είναι όλοι τέκνα του [Θεού]. Μας χρειάζονται. Δεν χρειάζονται μόνον την ηθική μας υποστήριξη και τη θρησκευτική μας διδασκαλία, αλλά χρειάζονται τροφή και ένδυση και κλινοστρωμνή και βοήθεια κάθε είδους, επειδή σε πολλές περιπτώσεις δεν τους έχει απομείνει τίποτε. Αν μπορούσατε να δείτε κάποια από τα γράμματα που έρχονται στο γραφείο μας από κάποιους από τους πτωχούς ανθρώπους εκεί, θα σας έκαναν να λυπηθείτε. Άνθρωποι που έχουν απομακρυνθεί από την εστία τους με την ιδέα ότι επρόκειτο να τους επιτρέψουν να εγκατασταθούν αλλού και εξαιφνης εγκαταλείφθηκαν και κατόπιν, όταν επέστρεψαν στην εστία τους, την ηύραν λεηλατημένη και ληστεμένη απ' αυτά που είχαν—από τα πάντα—και έφυγαν απελπισμένοι, χωρίς να έχουν κανένα μέρος να πάνε».¹

Επειδή η Εκκλησία εφήρμοζε επί πολλά χρόνια την αποθήκευση τροφίμων, ήταν προετοιμασμένη να βοηθήσει σε αυτές τις συνθήκες. Προσπάθειες να παρασχεθεί τέτοια βοήθεια άρχισαν προς τα τέλη του 1945, όταν ο Πρόεδρος Σμιθ πήγε στην Ουάσινγκτον D.C.,

προκειμένου να κανονίσει με τον πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών Χάρρυ Σ. Τρούμαν, να στείλουν τρόφιμα και ένδυση στην Ευρώπη. Κατά τη διάρκεια της συναντήσεώς τους, ο Πρόεδρος Τρούμαν είπε: «Θα είμαστε ευτυχείς να σας βοηθήσουμε με οιονδήποτε τρόπο μπορούμε. ...Πόσο καιρό θα σας πάρει να το ετοιμάσετε;»

Ο Πρόεδρος Σμιθ τον εξέπληξε, απαντώντας: «Όλα είναι έτοιμα. ...Έχουμε οικοδομήσει σιταποθήκες και τις γεμίζαμε με δημητριακά, και αυξήσαμε τα κοπάδια μας και τα ποιμνιά μας και τώρα αυτό που χρειαζόμαστε είναι βαγόνια και πλοία, προκειμένου να αποστείλουμε αξιόλογης ποσότητας τρόφιμα, ένδυση και κλινοστρωμή στον λαό της Ευρώπης που είναι σε δυστυχία. Έχουμε μία οργάνωση στην Εκκλησία [την Ανακουφιστική Εταιρεία] που έχει έτοιμα πάνω από δύο χιλιάδες χειροποίητα παπλώματα».

Ο Πρόεδρος ανέφερε στους Αγίους ότι ως αποτέλεσμα αυτών των αποστολών «πολλοί άνθρωποι έλαβαν ζεστά ενδύματα και κλινοστρωμή και τρόφιμα χωρίς καμία καθυστέρηση. Μόλις μπορέσαμε να βρούμε βαγόνια και πλοία, είχαμε αυτά που ήταν απαραίτητο να στείλουμε στην Ευρώπη».²

Σχεδόν 15 χρόνια νωρίτερα, ο Πρεσβύτερος Σμιθ, τότε μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, απευθύνθηκε στην Ανακουφιστική Εταιρεία κατά τη διάρκεια μίας άλλης περιόδου μεγάλης ανάγκης—κατά το Μεγάλο Κραχ. Δίδαξε ότι η παροχή βοήθειας προς όσους ήταν σε ανάγκη, υπερβαίνει την παροχή εγκόσμιας βοήθειας. Απαιτεί, επίσης, αληθινή καλοσύνη και χριστιανική αγάπη:

«Ποτέ δεν υπήρξε καιρός, κατά την κρίση μου, στον οποίον χρειαζόταν η καλοσύνη περισσότερο από τώρα. Αυτές είναι ημέρες κατά τις οποίες δοκιμάζεται η ψυχή των ανθρώπων και θλίβεται η καρδιά τους. Αυτές είναι ημέρες κατά τις οποίες πολλοί αντιμετωπίζουν πείνα και θλίψη ακόμη και ανάμεσα στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών.

»... Πιστεύω ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας μάς δίδει την ευκαιρία μας για πνευματική ανάπτυξη. ...Θα ανακαλύψουμε τώρα αν η αγάπη για την οποίαν ο Σωτήρας είπε ότι θα πρέπει να είναι στην καρδιά μας, είναι ανάμεσά μας».³ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 245.]

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

**Αν είμαστε συνετοί με τα τους υλικούς πόρους ζωής,
θα είμαστε προετοιμασμένοι για δύσκολες εποχές.**

Ήταν η συμβουλή των πρώτων πρωτοπόρων υπό τον Πρόεδρο [Μπρίγκαμ] Γιανγκ να έχουμε διαθέσιμα είδη διατροφής ενός έτους, ώστε αν κάποιος έχανε τη συγκομιδή του, να μπορούσε να συνεχίσει μέχρι την επόμενη εποχή...

Ίσως να έχουμε δύσκολες εποχές, αδελφοί και αδελφές, αλλά μπορούμε να προετοιμασθούμε γι' αυτές, αν σκεφθούμε τα επτά έτη αφθονίας και τα επτά έτη λιμού κατά τις ημέρες του Φαραώ και να σχεδιάσουμε όπως έκαναν εκείνοι [βλέπε Γένεση 41]. Τέτοιες καταστάσεις ενδέχεται να έλθουν πάλι. Δεν γνωρίζουμε, αλλά γνωρίζουμε ότι κατά τις πρώτες ημέρες της Εκκλησίας, η Προεδρία και η ηγεσία της Εκκλησίας συμβούλευσε τους ανθρώπους να αποθηκεύουν επαρκή τρόφιμα, για να καλύψουν μία έκτακτο ανάγκη. Το αποτέλεσμα ήταν ότι από τότε που οι άνθρωποι εγκαταστάθηκαν μόνιμα εδώ και τα αγροκτήματα άρχισαν να παράγουν και τα κοπάδια και τα ποιμνία αυξάνονταν, δεν υπήρξε πραγματική ανάγκη για κάποιον να υποφέρει για φαγητό.⁴

Ζούμε σε δύσκολους καιρούς. Οι γραφές εκπληρώνονται και νομίζω ότι αυτή είναι η συγκεκριμένη εποχή κατά την οποία, αν ήταν δυνατόν, οι πολύ εκλεκτοί θα εξαπατούνταν. Είναι αξιοσημείωτο πόσο εύκολο είναι για όσους επιθυμούν να προαγάγουν τα οικονομικά τους συμφέροντα στον κόσμο να βρουν έναν λόγο να παραμερίσουν τις απλές διδασκαλίες του Κυρίου αφορώσες στη ζωή μας. Και μου φαίνεται παράξενο πόσοι άνθρωποι υποπίπτουν στη συνήθεια να ακούν αυτούς που λένουν πράγματα αντίθετα με το αποκεκαλυμμένο θέλημα του Επουρανίου Πατρός μας.

...Αυτός ο λαός έχει συμβουλευθεί να διαφυλάσσει την ενέργεια και τους υλικούς πόρους ζωής του. Έχουμε διδαχθεί από αυτούς τους οποίους φανέρωσε ο Κύριος να μας διδάσκουν ότι θα πρέπει να δαπανούμε λιγότερα απ' όσα κερδίζουμε, ότι δεν θα πρέπει να ακολουθούμε τις τάσεις του κόσμου και να δαπανούμε τόσο ταχέως και ακόμη ταχύτερα απ' όσα μπορούμε να κερδίσουμε, τα χρήματα που έρχονται στα χέρια μας, για να φροντίσουμε τον εαυτό μας και την οικογένειά μας.

*«Ίσως να έχουμε δύσκολες εποχές, αδελφοί και αδελφές,
αλλά μπορούμε να προετοιμασθούμε γι' αυτές».*

Φοβούμαι ότι οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, σε πολλές περιπτώσεις, τυφλώνονται από τη δική τους ματαιοδοξία, από την επιθυμία τους να γίνουν αυτό που είναι ο κόσμος και μας έχει ειπωθεί με τόσο απλή γλώσσα από τον Επουράνιο Πατέρα μας ότι δεν μπορούμε να ζούμε όπως ζει ο κόσμος και να απολαμβάνουμε το Πνεύμα Του.⁵

Ορισμένα άτομα... καταναλίσκουν τα υπάρχοντά τους και δαπανούν τα χρήματά τους για περιττά και αν έλθουν οι δύσκολοι καιροί, ενδεχομένως να βρεθούν ανίκανοι να καλύψουν τις υποχρεώσεις τους.

Θα μπορούσαμε να μάθουμε ένα μάθημα από το μυρμήγκι. Συγκεντρώνει τις προμήθειές του, όταν αυτές είναι διαθέσιμες και τις αποθηκεύει για την ημέρα κατά την οποία δεν θα είναι δυνατόν να τις αποκτήσει. Το αποτέλεσμα είναι ότι το κελάρι του είναι συνήθως καλώς εφοδιασμένο. Η ακρίδα, ένα πολύ μεγαλύτερο έντομο, δεν λειτουργεί κατ' αυτόν τον τρόπο. Δεν αποθηκεύει

τίποτε για τις δύσκολες στιγμές, αλλά εξαρτάται από την πρόνοια να της παράσχει αυτά που χρειάζεται και το αποτέλεσμα είναι ότι οι περισσότερες ακρίδες πεθαίνουν της πείνας.

Φοβούμαι ότι ορισμένα ανθρώπινα όντα είναι σαν την ακρίδα και δεν δράττονται με λογικό τρόπο των ευκαιριών που είναι δικές τους. Αν έπαιρναν ένα μάθημα από το μυρμήγκι, θα αποθήκευαν την τροφή που χρειάζονται και πάντοτε θα είχαν ορισμένη διαθέσιμη.⁶ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 246.]

**Ο Κύριος μάς έχει δώσει οδηγίες να εργαζόμαστε,
ώστε να κερδίζουμε τα προς το ζην.**

Το ίδιο το γεγονός ότι τόσα πολλά χρήματα έχουν διατεθεί σε πολλούς ανθρώπους, δίδει στους νέους, σε ορισμένες περιπτώσεις, την αίσθηση ότι επειδή τα χρήματα έρχονται σχετικώς εύκολα, ο έντιμος μόχθος δεν είναι απαραίτητος ούτε επιθυμητός. Και όμως είμαι ικανοποιημένος που κανένας λαός δεν έχει ζήσει επί της γης, ο οποίος, έχοντας αποτύχει να κερδίσει τα προς το ζην του με ακεραιότητα και φιλοπονία, να έχει διαφθαρεί.

Αν τα παιδιά μας μεγαλώσουν με οκνηρία, γνωρίζουμε ότι αυτό είναι δυσάρεστο προς τον Κύριο.⁷

Πόσο πολύ καλύτερα είμαστε, όταν απασχολούμαστε με κάποια λογική εργασία.⁸

Ο Επουράνιος Πατέρας μας... είπε πριν από καιρό ότι υπήρχαν αργόσχολοι στη Σιών... και είπε: «Αυτός που είναι αργόσχολος δεν πρέπει να τρώει το ψωμί ούτε να φοράει τα ρούχα του εργαζόμενου». [Δ&Δ 42:42.] Υποθέτω ότι δεν εννοούσε αυτούς που δεν μπορούν να βρουν εργασία και προσπαθούν κατά τρόπο θεμιτό να φροντίσουν τον εαυτό τους. Υποθέτω ότι αναφερόταν στη συνήθεια στην οποία επιδίδονται ορισμένοι να αναμένουν από τον πλησίον τους να τους φροντίζει. ... Έχω την αίσθηση ότι δεν υπάρχει δικαιολογία που να έχει δοθεί σε οιονδήποτε άνδρα του κόσμου τούτου, να αισθάνεται ότι μπορεί να εξαρτάται από κάποιον άλλον, για να του παράσχει τα προς το ζην. Δεν είχα την αίσθηση, όταν ήμουν παιδί ότι κάποιος θα εξαναγκαζόταν να μου παράσχει τα μέσα για τον βιοπορισμό μου. Ο Κύριος μού έδωσε διάνοια. Μου έδωσε οδηγίες να εργάζομαι και άρχισα να

εργάζομαι, όταν ήμουν δώδεκα ετών και ήύρα χαρά σε αυτό και έχω κερδίσει τα προς το ζην και βοηθήσει άλλους κατά τη διάρκεια περισσότερων των πενήντα ετών.

Ευχαριστώ τον Θεό για την εργασία, για την αγαλλίαση που προέρχεται από το να κάνει κάποιος πράγματα στον κόσμο. Δεν υποδηλώνω κάποιο συγκεκριμένο είδος απασχολήσεως παρά ότι πρέπει να είναι έντιμο. Όμως, ο Κύριος έχει υποδηλώσει ότι θα πρέπει να είμαστε εργατικοί. Κατά την αρχαία εποχή είπε ότι θα πρέπει να κερδίζουμε τα προς το ζην μας με τον ιδρώτα του προσώπου μας [βλέπε Γένεση 3:19].⁹ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 246.]

Ούτε ο πλούσιος ούτε ο πτωχός δεν θα πρέπει να θέτει την καρδιά του επάνω στα πλούτη.

«Αλίμονο σε σας πλούσιοι, που δε δίνετε από τα υπάρχοντά σας στους φτωχούς, γιατί τα πλούτη σας θα διαβρώσουν την ψυχή σας, και τούτος θα είναι ο θρήνος σας την ημέρα της επίσκεψης, και της κρίσης και της αγανάκτησης. Η συγκομιδή τελείωσε, το καλοκαίρι πέρασε, και η ψυχή μου δε σώθηκε!» (Δ&Δ 56:16.)

Αυτό λέγει ο Κύριος για τους πλουσίους που αρνούνται να δώσουν από τα πλούτη τους σε όσους είναι πτωχοί. Όμως, λέγει κάτι εξίσου σοβαρό προς τους πτωχούς που δεν κάνουν το καλύτερο που μπορούν. Λέγει:

«Αλίμονο σε σας φτωχοί, που η καρδιά σας δεν είναι συντετριμμένη, που το πνεύμα σας δεν είναι μεταμελημένο, και που οι κοιλιές σας δε χορταίνουν, και που τα χέρια σας δεν παύουν να απλώνονται προς τα αγαθά των άλλων, που τα μάτια σας είναι γεμάτα πλεονεξία, και που δεν κοιτάζετε τα ίδια σας τα χέρια!» (Δ&Δ 56:17.)

...Κατόπιν, είπε περαιτέρω: «Μακάριοι είναι οι φτωχοί που είναι καθαροί στην καρδιά». Υπάρχει μία μεγάλη διαφορά εδώ «... μακάριοι είναι οι φτωχοί που είναι καθαροί στην καρδιά, που η καρδιά τους είναι συντετριμμένη, και που το πνεύμα τους είναι μεταμελημένο, γιατί θα ιδούν τη βασιλεία του Θεού να έρχεται με εξουσία και μεγάλη δόξα προς ελευθέρωσή τους. Γιατί το πάχος της γης θα είναι δικό τους». (Δ&Δ 56:18.)

Είναι όσοι δεν έχουν τα πλούτη του κόσμου, αλλά εντούτοις έχουν ζωή και υπόσταση και διάνοια και είναι ανυπόμονοι να κάνουν αυτό που ο Κύριος θα ήθελε να κάνουν...

Λοιπόν, αδελφοί και αδελφές μου, έχουμε πλουσίους και πτωχούς εξίσου στις οργανώσεις μας. Αν είμαστε πτωχοί, μπορούμε να είμαστε άξιοι όπως υποδηλώνει εδώ ο Κύριος. Μπορούμε να είμαστε αγνοί στην καρδιά και να κάνουμε το καλύτερο που μπορούμε και δεν θα επιτρέψει σε όσους κάνουν το καλύτερο που μπορούν να υποφέρουν για τα αναγκαία της ζωής ανάμεσα στους ανθρώπους που είναι στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών...

Ελπίζω ότι δεν θα πικραθούμε, επειδή ορισμένοι άνδρες και γυναίκες είναι ευκατάστατοι. Αν είμαστε ευκατάστατοι, ελπίζω ότι δεν θα είμαστε εγωκεντρικοί και χωρίς επίγνωση των αναγκών των άλλων τέκνων του Πατρός μας. Αν είμαστε μακράν καλύτεροι απ' ό,τι είναι εκείνοι, οφείλουμε να είμαστε πραγματικοί αδελφοί και αδελφές, όχι να προσποιούμαστε. Επιθυμία μας θα πρέπει να είναι να αυξήσουμε σε αυτόν τον κόσμο μία τέτοια οργάνωση, ώστε οι άλλοι, βλέποντας τα καλά έργα μας, να παρακινηθούν να δοξάσουν το όνομα του Επουρανίου Πατρός μας...

Δεν πρέπει να υιοθετούμε τις κακές συνήθειες άλλων ανθρώπων. Δεν πρέπει να μας μπαίνει η ιδέα ότι θα πάρουμε αυτό που έχει ο άλλος άνθρωπος. Ανατρέξτε στις δέκα εντολές και θα βρείτε μία σύντομη παράγραφο: «Μη επιθυμήσεις». [Εξοδος 20:17.] ...

Δεν πρέπει να μας μπαίνουν τέτοιες ιδέες. Άλλοι μπορεί να το κάνουν, αλλά αν έχουμε το πνεύμα του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού στην καρδιά μας, δεν θα εξαπατηθούμε από αυτήν την άποψη.

Μας έχει ειπωθεί ότι δεν μπορούμε να υπηρετούμε τον Θεό και κάποιον άλλον κύριο [βλέπε Κατά Ματθαίον 6:24]. Πρέπει να κάνουμε την επιλογή μας και αν θέλουμε να είμαστε υπηρέτες του Θεού και τέκνα του Επουρανίου Πατρός μας και να κερδίσουμε τις ευλογίες του, πρέπει να το κάνουμε τιμώντας εκείνον και τηρώντας τις εντολές του. Τα συναισθήματά μας και η αγάπη μας, αν μπορώ να χρησιμοποιήσω αυτήν την έκφραση, θα πρέπει να είναι προς όλον τον κόσμο στο μέτρο που θα τα λάβουν.¹⁰ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 246.]

«Ο Κύριος μάς έχει δώσει το προνόμιο να συνεισφέρουμε ένα δέκατο από το εισόδημά μας, για την Εκκλησία Του, για την ανάπτυξη του έργου Του».

Μέσω δεκάτων και άλλων προσφορών, βοηθούμε στο έργο της Εκκλησίας και ευλογούμε όσους είναι σε ανάγκη.

Ο Κύριος μάς έχει δώσει το προνόμιο να συνεισφέρουμε ένα δέκατο από το εισόδημά μας, για την Εκκλησία Του, για την ανάπτυξη του έργου Του στον κόσμο. Όσοι πληρώνουν τα δέκατά τους, λαμβάνουν την ευλογία τους. ... Δεν μπορούμε να αναμένουμε ότι θα κερδίσουμε ευλογίες χωρίς ένθερμη προσπάθεια. Θα απαιτηθεί από εμάς να κάνουμε αυτό που σε ορισμένους φαίνεται ότι είναι θυσία. Υποθέτω ότι οι άνθρωποι νομίζουν, όταν πληρώνουν τα δέκατά τους, ότι κάνουν μία θυσία, αλλά δεν κάνουν. Κάνουν μία πραγματική επένδυση που θα αποφέρει αιώνιο μέρισμα. Ο Επουράνιος Πατέρας μας μάς δίδει όλα όσα έχουμε.

Θέτει τα πάντα στα χέρια μας, εξουσιοδοτώντας μας να διατηρήσουμε προς ίδια χρήση εννέα δέκατα από αυτά και κατόπιν μας ζητεί να θέσουμε το δέκατό Του εκεί όπου κατευθύνει Εκείνος, όπου γνωρίζει ότι θα επιτύχει το καλύτερο για την ανάπτυξη της Εκκλησίας Του.

Όταν ακούσαμε αυτό το πρωί τις αναφορές αυτής της σπουδαίας Εκκλησίας [κατά τη διάρκεια μίας συγκεντρώσεως της γενικής συνελεύσεως], η οικονομική αναφορά με εξέπληξε πολύ—που έμαθα ότι μία σπουδαία οργάνωση σαν και αυτήν, με τα πλήθη των ανθρώπων της, λειτουργώντας με τόσους πολλούς τρόπους, μεσοσύσης της αναταραχής και της δυστυχίας του κόσμου είναι σε τέτοια κατάσταση ώστε κάποιος εκ της Προεδρίας της Εκκλησίας μπόρεσε να σταθεί εδώ και να μας πει αληθώς ότι αυτή η Εκκλησία δεν έχει χρέος. Με τα έθνη και τους περισσότερους ανθρώπους σε χρέος, ωστόσο η Εκκλησία έχει διοικηθεί κατά τέτοιον τρόπον, ώστε δεν έχει χρέος. Ας το σκεφθούμε αυτό. Ας υποστηρίξουμε την Εκκλησία. Ας ακολουθήσουμε την ενεργό ηγεσία της Εκκλησίας. Ας ζούμε κατά τέτοιον τρόπο, ώστε ο Κύριος να μπορεί να μας ευλογεί όπως ευλογεί την Εκκλησία.¹¹

Αν έχετε πληρώσει δέκατα εις το ακέραιον, μπορώ να πω χωρίς ενδοιασμό ότι τα άλλα εννέα δέκατα είναι μεγαλύτερη ευλογία σε όσους έχουν πληρώσει δέκατα παρά το εκατό τοις εκατό σε όσους δεν έχουν πληρώσει. Είναι το έργο του Κυρίου. ...Οι άνθρωποι δεν θα μπορούσαν να το είχαν κάνει αυτό. Με όλη τη γενναιοδωρία σας και όλη την προσφορά σας, όλο το ιεραποστολικό σας έργο, με τη φροντίδα σας των πτωχών... με όλα όσα δίδετε ως κανονικοί άνθρωποι, σας δίδω μαρτυρία ότι σας φέρνει περισσότερη ευτυχία, περισσότερη γαλήνη, περισσότερη παρηγοριά και περισσότερη διαβεβαίωση για την αιώνια ζωή απ' ό,τι απολαμβάνει οιοσδήποτε άλλος λαός σήμερα στον κόσμο.¹²

Είμαι βέβαιος ότι ο Κύριος αγαπά αυτές τις ταπεινές, πιστές ψυχές που είναι πρόθυμες να προσεγγίσουν και να αγγίξουν όσους είναι σε ανάγκη είτε είναι με φαγητό είτε ένδυση ή κλινοστρωμένη ή καλοσύνη, επειδή αυτό είναι μέρος του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού.¹³ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 246.]

Αν είμαστε γενναιόδωροι με τα οικονομικά μας μέσα, δεν υπάρχει λόγος να λείψουν σε κανέναν.

Δεν υπάρχει λόγος για κανέναν άνδρα, γυναίκα ή παιδί στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών να του λείψουν, γιατί η Εκκλησία έχει οργανωθεί, προκειμένου να βοηθά όσους υστερούνται των αναγκών της ζωής. Υπάρχουν πολλά για όλους και περισσεύουν. ...Ο Θεός έχει επιτρέψει στους ανθρώπους να πλουτίσουν και αν πλούτισαν ορθώς, ο πλούτος είναι δικός τους και θα τους ευλογήσει στη χρήση του, αν τον χρησιμοποιούν ορθώς.¹⁴

Απορροφούμαστε τόσο πολύ από τον κόσμο που ξεχνούμε τους ανθρώπους τους οποίους υποφέρουν και τους οποίους θα μπορούσαμε να βοηθήσουμε σε πολλές περιπτώσεις.¹⁵

Σκεφθείτε τους άνδρες που είναι χωρίς εργασία και τις γυναίκες επίσης. ...Σκεφθείτε τον αριθμό των τέκνων του Πατρός μας που αγαπά τόσο πολύ, όσο αγαπά εμάς που θα είναι σε δυστυχία. Σκεφθείτε ποια θα είναι τα δεινά, αν εμείς, οι οποίοι είμαστε πιο τυχεροί, δεν είμαστε γενναιόδωροι με τον πλούτο που έχει θέσει ο Θεός στα χέρια μας—όχι μόνον τον πλούτο, αλλά αν παρακρατούμε από τα τέκνα του τον λόγο ενθαρρύνσεως και βοήθειας και αποτυγχάνουμε να επισκεπτόμαστε τα σπίτια όπου υπάρχουν τόσοι πολλοί σε ανάγκη και αποτυγχάνουμε να δίδουμε ό,τι είναι δυνατόν για τον καθέναν εξ ημών να δώσει. Αδελφοί και αδελφές, όλες αυτές οι ευκαιρίες μάς δίδονται, προκειμένου να μας βελτιώσουν και να αναπτύξουν τον χαρακτήρα μας και ώστε να συγκεντρώσουμε για τον εαυτό μας θησαυρούς στους ουρανοίς όπου ούτε το σκουλήκι ούτε η σκουριά τους αφανίζει και όπου οι κλέφτες δεν κάνουν διάρρηξη ούτε κλέβουν [βλέπε Κατά Ματθαίον 6:20]. Οι ευκαιρίες αυτές μάς προσφέρονται από έναν πάνσοφο Πατέρα, ο οποίος γνωρίζοντας το τέλος από την αρχή, έχει πει: «Αυτό είναι το μονοπάτι, βαδίστε σε αυτό».

Ας... κοιτάξουμε γύρω μας στη γειτονιά μας—ας μην το αφήσουμε στον επίσκοπο και την Ανακουφιστική Εταιρεία, αλλά ας είναι καθείς εξ ημών εκτελών διακονία στοργικής καλοσύνης σε όσους μας χρειάζονται τόσο πολύ. Και ό,τι κάνουμε, ας μην κάνουμε αυτούς που χρήζουν βοήθειας να αισθάνονται σαν πένητες.

Ας δίδουμε ό,τι δίδουμε σαν να ανήκε σε αυτούς. Ο Θεός μάς το έχει δανείσει. Ενίοτε, εμείς που έχουμε συσσωρεύσει [οικονομικά] μέσα, [ενεργούμε] σαν να νομίζουμε ότι μας ανήκουν. Τα πάντα που έχουμε, το φαγητό μας, τα ενδύματά μας, τη στέγη μας, το σπίτι μας και τις ευκαιρίες μας, όλα μας έχουν δοθεί ως επιστάτες στην Εκκλησία και τη βασιλεία του Επουρανίου Πατρός μας και αν... δώσουμε από τα πλούτη μας, ακόμη και αν είναι μόνον ο οβολός της χήρας, θα αποκτήσουμε από εκείνον, ο οποίος ζει άνωθεν, τις ευλογίες που χρειαζόμαστε κατά την εποχή μας εδώ επί της γης και όταν έλθει ο καιρός να πάμε στην άλλη ζωή, θα βρούμε να μας αναμένει η ευλογία ενός στοργικού Πατρός, ο οποίος έχει εκτιμήσει τις προσπάθειες που έχουμε καταβάλει.¹⁶

Αν επιθυμούμε να ταυτισθούμε με το βασίλειο του Κυρίου μας, το σελέστιο βασίλειο, αυτή είναι η ευκαιρία μας να προετοιμασθούμε,—με αγάπη γνήσια, με φιλοπονία, με λιτότητα, με καρτερικότητα, με την επιθυμία να κάνουμε τα πάντα εντός των δυνάμεών μας για την ευλόγηση των άλλων, να δίδουμε—όχι να αισθανόμαστε πάντοτε ότι πρέπει να δίδουμε, αλλά να επιθυμούμε να δίδουμε, επειδή σας λέγω: «Μακάριο είναι το να δίνει κάποιος, παρά να παίρνει». [Πράξεις 20:35.] Το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού είναι ένα ευαγγέλιο προσφοράς, όχι μόνον του πλούτου μας αλλά και του εαυτού μας και ευχαριστώ τον Επουράνιο Πατέρα μου που ανήκω σε μία τέτοια οργάνωση η οποία έχει διδαχθεί τοιουτοτρόπως.¹⁷ [Βλέπε πρόταση 6 στη σελίδα 246.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ είπε στους Αγίους κατά τη διάρκεια του Μεγάλου Κραχ: «Πιστεύω ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας μάς δίδει την ευκαιρία μας για πνευματική ανάπτυξη» (σελίδα 236). Τι σημαίνει αυτό για εσάς; Με ποιους τρόπους «αναπτυσσόμαστε» [πνευματικώς] καθώς υπηρετούμε όσους είναι σε ανάγκη;

2. Καθώς διαβάζετε το πρώτο τμήμα των διδασκαλιών (σελί-
δες 237–39), σκεφθείτε πράγματα που μπορείτε να κάνετε,
προκειμένου να αρχίσετε ή να βελτιώσετε την αποθήκευση
τροφίμων και προσόδων. Ποια είναι ορισμένα παραδείγματα
εκτάκτων αναγκών ή συνθηκών για τις οποίες θα πρέπει να
είσθε προετοιμασμένοι; Τι μπορούν να κάνουν απαρτίες της
ιεροσύνης και η Ανακουφιστική Εταιρεία, για να βοηθήσουν
τα μέλη να προετοιμασθούν για τέτοιες εκτάκτους ανάγκες;
3. Επανεξετάστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 239 και δια-
βάστε το Διδαχή και Διαθήκες 68:31. Γιατί νομίζετε ότι ο
Κύριος απαιτεί από εμάς να εργαζόμαστε για τα προς το
ζην; Ποιοι είναι ορισμένοι αποτελεσματικοί τρόποι να διδά-
σκουμε τα παιδιά σχετικώς με τη σημασία της εργασίας;
4. Διαβάστε τις προειδοποιήσεις του Προέδρου Σμιθ προς τους
πλουσίους και τους πτωχούς στις σελίδες 240–41. Ποιες εί-
ναι οι συνέπειες από το να θέτουμε την καρδιά μας επάνω
στα πλούτη; Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να το
αποφύγουμε;
5. Διαβάστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 242, στο οποίο
ο Πρόεδρος Σμιθ συζητεί για τις ευλογίες από την πληρωμή
δεκάτων και άλλων προσφορών. Ποιοι είναι ορισμένοι απο-
τελεσματικοί τρόποι να διδάξουμε στους νέους ανθρώπους
ή σε νέα μέλη περί αυτών των ευλογιών;
6. Καθώς μελετάτε το τελευταίο τμήμα των διδασκαλιών (σελίδες
244–45), σκεφθείτε κάτι συγκεκριμένο που μπορείτε να κάνετε,
προκειμένου να βοηθήσετε τον επίσκοπο και άλλους ηγέτες
του τομέως να ανταποκριθούν στις ανάγκες ατόμων στον
τομέα ή την κοινότητά σας. Τι σημαίνει για εσάς να δίδετε
«όχι μόνον τον πλούτο μας αλλά και τον εαυτό μας;»

Σχετιζόμενες γραφές: Προς Εφεσίους 4:28, Ιακώβου 1:27, Νεφί Β΄
5:17, Ιακώβ 2:17–19, Μωσία 4:22–25, Διδαχή και Διαθήκες
104:13–18

Βοήθεια διδασκαλίας: «Ακόμη και όταν διδάσκετε πολλούς αν-
θρώπους ταυτοχρόνως, μπορείτε να προσεγγίσετε τα άτομα. Πα-
ραδείγματος χάριν, προσεγγίστε τα άτομα, όταν χαιρετάτε κάθε

άτομο ζεστά κατά την έναρξη του μαθήματος... Προσεγγίζετε, επίσης, όταν καθιστάτε τη συμμετοχή τους ελκυστική και ασφαλή (*Teaching, No Greater Call*, 35).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Απρ. 1948, 181.
2. Στο Conference Report, Οκτ. 1947, 6.
3. "To the Relief Society," *Relief Society Magazine*, Δεκ. 1932, 706.
4. Στο Conference Report, Απρ. 1947, 162, 165.
5. Στο Conference Report, Απρ. 1929, 30.
6. Στο *Improvement Era*, Αύγ. 1946, 521.
7. "Some Warning Signs," *Improvement Era*, Ιούλιος 1948, 425.
8. Στο Conference Report, Οκτ. 1949, 171.
9. Στο Conference Report, Οκτ. 1934, 49–50.
10. Στο Conference Report, Οκτ. 1949, 170–72.
11. Στο Conference Report, Απρ. 1941, 25, 28.
12. Στο Conference Report, Απρ. 1948, 16–17.
13. Στο Conference Report, Απρ. 1947, 162.
14. Στο Conference Report, Οκτ. 1949, 169, 171.
15. Στο Conference Report, Απρ. 1948, 181.
16. "Saints Blessed," *Deseret News*, 12 Νοεμβρίου 1932, τμήμα της Εκκλησίας, 8.
17. Στο Conference Report, Οκτ. 1934, 52.

«Ήουχα, ο παππούς ετοίμασε λίγη λεμονάδα και αφού έβαλε κάποια ποτήρια και μία κανάτα σε έναν δίσκο, τα πήγε στους άνδρες που εργάζονταν σκληρά».

Η δύναμη της καλοσύνης

*Με το να είμαστε καλοί και υπομονετικοί,
μπορούμε να μαλακώσουμε καρδιές και να
ενθαρρύνουμε τους άλλους να ζουν εναρέτως.*

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ πίστευε σθεναρώς στη δύναμη της καλοσύνης να μαλακώνει καρδιές. Δίδαξε ότι θα πρέπει «να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματά μας με πνεύμα αγάπης και καλοσύνης προς όλους». ¹ Ο παππούς του είπε πώς η καλοσύνη και το ενδιαφέρον του για τους άλλους έφερε γαλήνη σε μία τεταμένη ατμόσφαιρα:

«Κάποτε, μία ζεστή καλοκαιρινή ημέρα, υπήρχε ένα πρόβλημα στον δρόμο κοντά στο σπίτι του παππού στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ και ορισμένοι εργάτες από την πόλη είχαν έλθει, για να το φτειάξουν. Ήταν ζέστη έξω, ο ήλιος έλαμπε δυνατά και η δουλειά απαιτούσε κασμά και φτυάρι που έκανε τον ιδρώτα να τρέχει από το πρόσωπο και την πλάτη των ανδρών καθώς έσκαπταν στον δρόμο. Οι εργάτες δεν πρόσεχαν τη γλώσσα τους ή ίσως η μητέρα τους δεν τους είχε διδάξει καλύτερα, αλλά έβριζαν και χρησιμοποιούσαν απαίσια γλώσσα. Τα λόγια τους συντόμως έγιναν προσβλητικά σε πολλούς εκ των γειτόνων των οποίων τα παράθυρα ήσαν ανοικτά, προκειμένου να μπαίνει το αεράκι που θα μπορούσε να τους δροσίσει.

«Κάποιος βγήκε και ζήτησε από τους άνδρες να σταματήσουν την αισχρή κουβέντα τους και κατά τη διαδικασία τόνισε ότι ο αδελφός Σμιθ ζούσε εκεί—δεν μπορούσαν να δείξουν λίγο σεβασμό και να ησυχάσουν, παρακαλώ; Με αυτό, οι άνδρες εξαπέλυσαν νέες βωμολοχίες. Ήσυχα, ο παππούς ετοίμασε λίγη λεμονάδα και αφού έβαλε κάποια ποτήρια και μία κανάτα σε έναν δίσκο, τα πήγε στους άνδρες που εργάζονταν σκληρά, λέγοντας: ‘Φίλοι μου, φαίνεται ότι ζεσταίνεστε και είστε κουρασμένοι. Γιατί δεν έρχεστε να καθίσετε κάτω από τα δένδρα μου εδώ και να πιείτε κάτι

δροιστικό;’ Ο θυμός τους έφυγε, οι άνδρες ανταποκρίθηκαν στην καλοσύνη με πραότητα και εκτίμηση. Ύστερα από το ευχάριστο μικρό τους διάλειμμα, επέστρεψαν επί το έργον και το τελείωσαν προσεκτικά και ήσυχα». ² [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 257.]

Ένας λόγος που ο Πρόεδρος Σμιθ φερόταν στους ανθρώπους με τέτοια καλοσύνη, ήταν η πεποίθησή του ότι υπάρχει έμφυτη καλοσύνη στους πάντες. Μόλις λίγες εβδομάδες προτού αποβιώσει ο Πρόεδρος Σμιθ, ο Πρεσβύτερος Μάθιου Κόλεϊ, μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, τον επισκέφθηκε στο νοσοκομείο. «Πήγα ως το προσκέφαλό του», είπε «και εκείνος άπλωσε το χέρι του, έπιασε το δικό μου και σφίγγοντάς το δυνατά, είπε: ‘Νεαρέ, να θυμάσαι όλες τις ημέρες της ζωής σου ότι μπορείς να βρεις καλό στους πάντες, μόνον αν το ψάξεις’».

Ο Πρεσβύτερος Κόλεϊ είπε κατόπιν για τον Πρόεδρο Σμιθ:

«Αγαπούσε τους πάντες, επειδή μπορούσε να δει το καλό μέσα τους. Δεν μπορούσε να αντικρίσει την αμαρτία με τον παραμικρό βαθμό ανεκτικότητας, αλλά αγαπούσε τον αμαρτωλό, επειδή ήξερε ότι ο Θεός είναι αγάπη [βλέπε Ιωάννου Α΄ 4:16] και ότι είναι η αγάπη του Θεού που ανανεώνει την ανθρώπινη ψυχή και μπορεί, μέσω αυτής της διαδικασίας, να μεταμορφώσει τον αμαρτωλό σε άγιο.

Ίσως υπάρχουν αμαρτωλοί που έπαιρναν την αγάπη του ως σεβασμό. Δεν σεβόταν τον αμαρτωλό, αλλά τον αγαπούσε. Είμαι βέβαιος ότι η αγάπη ήρε απάντηση στην καρδιά και τη ζωή αυτών που εκείνος αγαπούσε». ³

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

**Το Πνεύμα του Κυρίου είναι πνεύμα καλοσύνης,
όχι τραχύτητας και επικρίσεως.**

Λυπάμαι μερικές φορές, όταν ακούω να λέγονται σκληρά πράγματα, όχι μόνον από ανθρώπους της Εκκλησίας μας, αλλά και από ανθρώπους του κόσμου. Σκληρά πράγματα δεν λέγονται συνήθως υπό την έμπνευση του Κυρίου. Το Πνεύμα του Κυρίου είναι πνεύμα καλοσύνης, είναι πνεύμα υπομονής, είναι πνεύμα χριστιανικής αγάπης και ανεκτικότητας και μακροθυμίας και δεν υπάρχει κανείς μας που να μην χρειάζεται όλες αυτές τις αρετές

που είναι το αποτέλεσμα του γεγονότος ότι έχουμε το Πνεύμα του Επουρανού Πατρός μας.⁴

Κάθε επιρροή για ειρήνη πρέπει να ασκείται. Ο Εωσφόρος ασκεί κάθε μέσον, προκειμένου να καταστρέψει την ψυχή των ανθρώπων. Είναι πιο ενεργός από ποτέ και εργάζεται με ύπουλο τρόπο. Δεν θα πάρω χρόνο, για να απαριθμήσω τους πολλούς τρόπους που χρησιμοποιεί, αλλά υπάρχει ένας τρόπος με τον οποίον λειτουργεί και λειτουργούσε από καταβολής κόσμου και αυτός είναι να βάζει σε πειρασμό ένα άτομο να καταστρέψει τη φήμη ενός άλλου, λέγοντας άσχημα πράγματα γι' αυτό.⁵

Είναι τόσο εύκολο να επικρίνουμε κάποιον άλλον, τόσο εύκολο να ευρίσκουμε λάθη και ενίοτε μιλούμε σκληρά για τον πλησίον και τους φίλους μας. Λοιπόν, αυτά μας έδωσε ο Επουράνιος Πατέρας μας...:

«Μη κρίνετε για να μη κριθείτε·

»επειδή, με όποια κρίση κρίνετε, θα κριθείτε· και με όποιο μέτρο μετράτε, θα σας αντιστραφεί και σε σας.

»Και γιατί βλέπεις το ξυλαράκι που είναι στο μάτι του αδελφού σου, ενώ το δοκάρι που είναι στο μάτι σου δεν το παρατηρείς;

»Ή, πώς θα πεις στον αδελφό σου: Άφησε να βγάλω το ξυλαράκι από το μάτι σου, ενώ το δοκάρι είναι μέσα στο μάτι σου;» [Κατά Ματθαίον 7:1-4.]

Ως λαός έχουμε λάβει τη συμβουλή να μην είμαστε επικριτικοί, να μην είμαστε αγενείς, να μη μιλούμε με σκληρότητα για αυτούς τους οποίους συναναστρεφόμαστε. Οφείλουμε να είμαστε τα μεγαλύτερα παραδείγματα σε όλον τον κόσμο από την άποψη αυτή. Σκεφθείτε την κριτική σήμερα. Πάρτε τις εφημερίδες και δείτε τα αγενή πράγματα που λέγονται από άτομα για άλλους και όμως πολλές φορές το άτομο που επικρίνει έχει ένα δοκάρι στο μάτι του και δεν βλέπει καθόλου ευκρινώς, αλλά νομίζει ότι ο αδελφός του έχει ένα ξυλαράκι στο μάτι του.⁶ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 257.]

Μάλιστα δεν έχουμε την τάση να βλέπουμε τους περιορισμούς και τις αδυναμίες του πλησίον μας; Εντούτοις, αυτό είναι αντίθετο προς τις διδασκαλίες του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Υπάρχει μία τάξη ατόμων που ευρίσκουν λάθη και επικρίνουν πάντοτε με

έναν τρόπο καταστρεπτικό. Υπάρχει διαφορά στην κριτική. Αν κρίνουμε εποικοδομητικώς υπό την επιρροή του Πνεύματος του Κυρίου, μπορεί να αλλάξουμε ευεργετικά και ορθώς ορισμένα απ' όσα γίνονται. Όμως, αν έχουμε το πνεύμα της ευρέσεως λαθών, της εμφάσεως των αδυναμιών και των ελαττωμάτων των άλλων με καταστρεπτικό τρόπο, αυτό δεν έρχεται ποτέ ως αποτέλεσμα της συντροφιάς του Πνεύματος του Επουρανίου Πατρός μας και πάντοτε είναι επιβλαβές.⁷

Θα πρέπει πάντοτε να επιζητούμε τις αρετές στους άλλους και να προσφέρουμε ειλικρινείς επαίνους.

Ίσταμαι εδώ απόψε, για να μιλήσω περί ενός ανδρός ο οποίος πέθανε πριν από πολλά χρόνια. ...Αναφέρομαι στον Φράνσις Μ. Λάιμαν [της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων] και θέλω να σας πω ότι αυτός ο μέγας άνδρας ήταν τρυφερός σαν μωρό, τρυφερός σαν ένα μικρό παιδί και η επιθυμία του να βοηθά και να ενθαρρύνει ήταν όμορφη. Τον άκουσα να φιλοφρονεί τους αδελφούς του πολλές φορές, όταν έκαναν κάτι αξιέπαινο—κάποιος είχε εκφωνήσει μία έξοχη ομιλία, ένας άλλος είχε καταθέσει μία πειστική μαρτυρία, ένας άλλος είχε κάνει κάτι άλλο αξιέπαινο. Τον είδα να βάζει τα χέρια του γύρω τους και να τους λέγει: «Είμαι υπερήφανος για εσένα και το υπέροχο πράγμα που έκανες». Δεν είναι αυτός αξιέπαινος τρόπος να ζεις; Αυτός είναι ο τρόπος διά του οποίου κάνουμε τον εαυτό μας ευτυχομένο. Αν, αντί να ζηλεύουμε, βλέπουμε και εκτιμούμε και επαινούμε τις αρετές και τις ικανότητες των συνανθρώπων μας, αν βλέπουμε τη δύναμη για καλό στους [άλλους], πόσο πολύ καλύτερα θα είναι.

Πολλοί εξ ημών ζούμε σε ένα τέτοιο περιβάλλον, που σχεδόν σωπαίνουμε όταν πρόκειται να επαινέσουμε κάποιον άλλον. Φαινόμενα ότι δεν είμαστε εις θέσιν να πούμε αυτά που θα μπορούσαμε να πούμε... προς ευλόγηση των άλλων. Ας επιζητούμε τις αρετές των συνεργατών μας και παρατηρώντας τις ας τους κάνουμε ευτυχομένους, επαινώντας τους.⁸

Σας παρακαλώ, αδελφοί και αδελφές μου, ας είμαστε γενναίο-δωροι ο ένας με τον άλλον. Ας είμαστε υπομονετικοί ο ένας με τον άλλον, όπως θα θέλαμε να είναι οι άλλοι μαζί μας. Ας βλέπουμε

τις αρετές του πλησίον μας και των φίλων μας και ας κάνουμε λόγο περί των αρετών αυτών, ας μην ευρίσκουμε λάθη και ας μην επικρίνουμε. Αν το κάνουμε αυτό, τότε θα ακτινοβολούμε και όσοι μας γνωρίζουν καλύτερα, θα μας αγαπούν.⁹ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 257.]

Η καλοσύνη έχει τη δύναμη να οδηγεί τους ανθρώπους μακριά από τα λάθη τους.

Υπάρχουν αυτοί που θα κάνουν λάθη. Υπάρχουν αυτοί ανάμεσά μας σήμερα που έχουν παραστρατίσει, αλλά είναι τέκνα του Κυρίου μας και τα αγαπά. Εκείνος έχει δώσει σε εσάς και σε μένα το δικαίωμα να πάμε σε αυτά με καλοσύνη και αγάπη και με υπομονή και με την επιθυμία να ευλογήσουμε, να επιζητήσουμε να τα επαναφέρουμε από τα λάθη που κάνουν. Δεν είναι δικαίωμά μου να κρίνω κάποιον από αυτά [τα τέκνα] που έχουν κάνει λάθη και εξακολουθούν να κάνουν λάθη, εκτός και αν έχω κληθεί γι' αυτό λόγω εξουσίας, η οποία μπορεί να μου απονεμηθεί. Όμως είναι δικαίωμά μου, αν τα δω να κάνουν το λάθος, κατά κάποιον τρόπον, ει δυνατόν, να τα γυρίσω πίσω στο μονοπάτι που οδηγεί στην αιώνια ζωή στο σελέστιο βασίλειο.¹⁰

Ας μην παραπονούμαστε για τους φίλους μας και τον πλησίον μας, επειδή δεν κάνουν αυτό που θέλουμε εμείς να κάνουν. Αντιθέτως, ας τους αγαπούμε, επειδή κάνουν αυτά που θα ήθελε να κάνουν ο Επουράνιος Πατέρας μας. Μπορούμε να το κάνουμε αυτό και δεν μπορούμε να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη τους ή την αγάπη τους με κανέναν άλλον τρόπο.¹¹

Τι χαρά, τι παρηγοριά, τι ικανοποίηση μπορεί να προστεθεί στη ζωή του πλησίον και των φίλων μας μέσω καλοσύνης. Πώς ήθελα να γράψω αυτήν τη λέξη με κεφαλαία και να τη ζωγραφίσω στον αέρα. Η καλοσύνη είναι η δύναμη που μας έχει δώσει ο Θεός να ξεκλειδώνουμε τις σκληρές καρδιές και να δαμάζουμε πεισματάρικες ψυχές και να τις φέρνουμε στην κατανόηση των σκοπών Του.¹² [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 257.]

«Ζήστε κατά τέτοιον τρόπο, με αγάπη και καλοσύνη, ώστε η ειρήνη, η προσευχή και η ευχαριστία να είναι στο σπίτι σας».

Η αγάπη και η καλοσύνη στο σπίτι μας μπορεί να οδηγήσει τα παιδιά μας να ακούσουν τις συμβουλές μας.

Είναι καθήκον μας—θα έλεγα ότι είναι προνόμιό μας όπως και καθήκον μας να αφιερώνουμε επαρκή χρόνο, προκειμένου να περιφρουρούμε τα παιδιά μας και να τα αγαπούμε κατ’ αυτόν τον τρόπο και να κερδίζουμε την αγάπη τους, ώστε να χαίρονται να ακούν τις συμβουλές και τις παραινήσεις μας.¹³

Ζήστε κατά τέτοιον τρόπο, με αγάπη και καλοσύνη, ώστε η ειρήνη, η προσευχή και η ευχαριστία να είναι στο σπίτι σας μαζί. Μην επιτρέψετε να είναι το σπίτι σας απλώς ένα μέρος όπου κρεμάτε τα καπέλα σας τη νύκτα και τρώτε και κατόπιν πηγαίνετε γρήγορα σε ένα άλλο μέρος, αλλά ας είναι το σπίτι σας το μέρος σας όπου παραμένει το Πνεύμα του Κυρίου.¹⁴

Προσεύχομαι ώστε να είμαστε πλήρεις του πνεύματος αυτού που προέρχεται από [τον Κύριο] και αυτό είναι το πνεύμα της

αγάπης, της καλοσύνης και της βοηθείας και της υπομονής και της μακροθυμίας. Έπειτα, αν διατηρούμε αυτό το πνεύμα στο σπίτι μας, τα αγόρια και τα κορίτσια μας θα μεγαλώσουν και θα γίνουν αυτό που θα θέλαμε να γίνουν.¹⁵

Θυμάμαι πριν από λίγα χρόνια ήμουν σε ένα τρένο που πήγαινε προς τα βόρεια. Είδα να κάθεται στο βαγόνι εκείνου του τρένου μία γυναίκα που ήξερα. ...Με ανεγνώρισε καθώς περνούσα στον διάδρομο του βαγονιού. Μου μίλησε και εγώ ερώτησα: «Πού πηγαίνεις;» Είπε: «Πηγαίνω στο Πόρτλαντ, [Ορεγκον]. Γνωρίζα ότι η οικογένεια δεν ήταν ευκατάστατη. Γνωρίζα ότι αυτή η γυναίκα ήταν μητέρα μίας μεγάλης οικογενείας με υιούς, επομένως είπα: «Τι σε κάνει να πας στο Πόρτλαντ;» Είπε: «Έχω έναν υιό εκεί στο νοσοκομείο».

Δεν γνώριζα ότι κάποιος από τα παιδιά της είχε μετακομίσει και γ' αυτό την ερώτησα λίγο περισσότερο και κατόπιν μου άνοιξε την καρδιά της. Είπε: «Το μικρότερο αγόρι μου, πριν από λίγες εβδομάδες, έφυγε από το σπίτι και δεν μας είπε πού θα πήγαινε. Δεν είχαμε νέα από αυτόν, αλλά αναμφιβόλως νόμιζε ότι θα πήγαινε έξω στον κόσμο και θα τον έβλεπε, και η πρώτη ειδοποίηση που είχαμε για το πού ήταν, ήταν όταν ήλθε ένα τηλεγράφημα από το νοσοκομείο Μέρσι στο Πόρτλαντ που έλεγε ότι το παιδί μας ήταν άρρωστο εκεί σε εκείνο το νοσοκομείο». Είπε: «Ασφαλώς το μήνυμά μας κατέπληξε πάρα πολύ. Μόνο ένα πράγμα έπρεπε να κάνω, και αυτό ήταν να μαζέψω χρήματα και να πάω αμέσως στο παιδί».

...Ήταν προετοιμασμένη να ξαγρυπνήσει κατά τη διάρκεια αυτού του μακρινού ταξιδιού, ημέρα και νύκτα, χωρίς πικρία για τη σκληρότητα και την απερισκεψία του παιδιού της, αλλά μόνον σκεπτόμενη ότι ήταν δικό της, ότι ανήκε σε εκείνη, ότι ο Θεός της το έδωσε και ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας ανέμενε από εκείνη να μεταχειρισθεί κάθε δυνατόν μέσον, προκειμένου να βελτιώσει τη ζωή του και να το προετοιμάσει για τις ευκαιρίες που το περίμεναν. Επομένως, μέσα στη μακρά νύκτα, καθώς το τρένο βροντούσε στις σιδηροτροχιές, αυτή η καλή γυναίκα καθόταν εκεί, λαχταρώντας το παιδί της, κάθε χιλιόμετρο να την πηγαίνει όλο και πιο κοντά σε αυτό που την τραβούσε δυνατά η καρδιά της. Τελικώς, όταν έφθασε όσο το δυνατόν γρηγορότερα, πήγε στο νοσοκομείο. Συνέβη ώστε το μέρος όπου έπρεπε να μείνω δεν ήταν μακριά από το νοσοκομείο κι έτσι πήγα από εκεί, για να δω τι είχε συμβεί.

Ήταν εκεί η γλυκιά μητέρα και καθόταν στο προσκέφαλο του παιδιού της, το οποίο είχε προσβληθεί από σοβαρή πνευμονία και εκείτετο εκεί με πόνο. Δεν τον μάλωνε, επειδή δεν την νοιάστηκε· δεν είχε πικρία για την απερισκεψία του και την απροσεξία του, απλώς ήταν ευγνώμων που ήταν με το παιδί της το οποίο της είχε δώσει ο Θεός. Προσπαθούσε τώρα να περιθάλπει το παιδί για το οποίο είχε εισέλθει σε συνεργασία με τον Επουράνιο Πατέρα της, για να το φέρει σε αυτόν τον κόσμο. Παρεμπιπτόντως, ήταν περίπου 16 ετών, αλλά ήταν το μωρό της. Προσπαθούσε να τον ενθαρρύνει, λέγοντάς του πράγματα που θα τον έκαναν ευτυχισμένο και ικανοποιημένο, διατηρώντας για εκείνον τις ευκαιρίες που θα ήσαν δικές του, όταν θα ήταν καλά. Στη θέση της δυστυχίας και του άγχους που γέμιζαν το δωμάτιο προτού εισέλθει εκείνη εκεί, υπήρχε μία τέλεια άλω φωτός, γαλήνης και ευδαιμονίας απλωμένα επάνω στην όψη του αγοριού καθώς κοίταζε το πρόσωπο εκείνης, η οποία του είχε προσφέρει τη ζωή της, ώστε να υπάρχει και η οποία σε αυτήν την περίπτωση είχε διανύσει αυτήν τη μεγάλη απόσταση, προκειμένου να καθίσει στο πλευρό του και να τον περιθάλπει.

Διερωτώμαι ενίοτε αν αυτές οι μητέρες συνειδητοποιούν πόσο υπέροχες είναι στα μάτια των παιδιών τους, σε μία περίπτωση σαν και αυτήν. Το αγόρι αυτό είχε αποφασίσει, αρκετή ώρα προτού πάει η μητέρα του εκεί, ότι ποτέ δεν θα την πρόδιδε, ποτέ πια δεν θα ήταν αδιάφορος για όσα του είχε δώσει, αλλά ήταν αποφασισμένος ότι το όνομα που του είχε δοθεί με τιμή, θα διεφυλάσσετο από εκείνον με τιμή όσο διαρκούσε η ζωή του.¹⁶ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 257.]

Προσεύχομαι ώστε η αγάπη του ευαγγελίου του Κυρίου μας να καίει στην ψυχή μας και να βελτιώνει τη ζωή μας, ώστε να κάνει τους άνδρες να είναι πιο καλοσυνάτοι με τις συζύγους τους και τις γυναίκες να είναι πιο καλοσυνάτες με τους συζύγους τους, τους γονείς προς τα παιδιά και τα παιδιά προς τους γονείς χάριν του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, το οποίο είναι ευαγγέλιο αγάπης και καλοσύνης.¹⁷

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Διαβάστε την ιστορία για τον Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ που ετοίμασε λεμονάδα για τους αποκααμωμένους εργάτες (σελίδες 249–50). Πότε είδατε μία πράξη καλοσύνης να μαλακώνει την καρδιά κάποιου; Ποια είναι ορισμένα προβλήματα που νομίζετε ότι θα μπορούσαν να επιλυθούν με «πνεύμα αγάπης» και καλοσύνης προς όλους;
2. Ο Πρόεδρος Σμιθ διδάξε ότι «οφείλουμε να είμαστε τα μεγαλύτερα παραδείγματα σε όλον τον κόσμο», στο να αποφεύγουμε σκληρή επίκριση (σελίδα 251). Ποιες είναι ορισμένες καταστάσεις στις οποίες μπορούμε να θέσουμε ένα τέτοιο παράδειγμα; Κατά τη γνώμη σας, γιατί είναι τόσο επιβλαβείς η σκληρή επίκριση και η εύρεση λαθών;
3. Στις σελίδες 252–53, ο Πρόεδρος Σμιθ κάνει λόγο περί του Πρεσβυτέρου Φράνσις Μ. Λάιμαν που φιλοφρονούσε τους αδελφούς του. Πώς έχετε επηρεασθεί από κάποιον που σας επαίνεσε ειλικρινώς; Σκεφθείτε για ένα λεπτό κάποιον τον οποίο θα πρέπει να φιλοφρονήσετε.
4. Ο Πρόεδρος Σμιθ είπε ότι «η καλοσύνη είναι η δύναμη που μας έχει δώσει ο Θεός να ξεκλειδώνουμε τις σκληρές καρδιές» (σελίδα 253). Ποιες ιστορίες μπορείτε να σκεφθείτε από τις γραφές που επεξηγούν αυτήν την αρχή; (Για κάποια παραδείγματα, βλέπε Κατά Ματθαίον 9:10–13, Άλμα 20:1–27.)
5. Επανεξετάστε την ιστορία για τη μητέρα που επισκέφθηκε τον υιό της στο νοσοκομείο (σελίδες 254–56). Όταν παραστρατίσει ένα παιδί, γιατί είναι δύσκολο ενίοτε να αντιδράσει με τον τρόπο που αντέδρασε η μητέρα στην ιστορία; Κατόπιν προσευχής, συλλογισθείτε πώς το πνεύμα καλοσύνης και υπομονής θα μπορούσε να βελτιώσει τη σχέση σας με μέλη της οικογενείας.

Σχετιζόμενες γραφές: Παροιμίες 15:1, Κατά Ματθαίον 18:15, Κατά Ιωάννην 8:2–11, Προς Εφεσίους 4:29–32, Νεφί Γ΄ 12:22–24, Διδαχή και Διαθήκες 121:41–46

Βοήθεια διδασκαλίας: Οι συζητήσεις σε μικρές ομάδες «δίδουν την ευκαιρία σε μεγάλο αριθμό ατόμων να συμμετάσχουν στο μάθημα. Άτομα που είναι συνήθως διστακτικά να συμμετάσχουν, θα μπορούσαν να αναφέρουν σε μικρές ομάδες ιδέες που δεν θα εξέφραζαν μπροστά σε ολόκληρη την ομάδα» (*Teaching, No Greater Call*, 161).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Απρ. 1941, 28.
2. Martha Stewart Hatch, στο Susan Arrington Madsen, *The Lord Needed a Prophet* (1990), 130–31.
3. Matthew Cowley, στο Conference Report, Απρ. 1951, 166–67.
4. Στο Conference Report, Απρ. 1937, 34.
5. “To the Relief Society,” *Relief Society Magazine*, Δεκ. 1932, 704.
6. Στο Conference Report, Οκτ. 1949, 168–69.
7. Στο Conference Report, Οκτ. 1934, 50.
8. “To the Relief Society,” 707.
9. Στο Conference Report, Οκτ. 1934, 50.
10. Στο Conference Report, Απρ. 1937, 34.
11. Στο Conference Report, Οκτ. 1945, 174.
12. “To the Relief Society,” 709.
13. Στο Conference Report, Απρ. 1929, 33.
14. Στο Conference Report, Απρ. 1948, 183.
15. Στο Conference Report, Οκτ. 1950, 9.
16. Στο *Deseret News*, 15 Μαΐου 1926, τέταρτο τμήμα, β.
17. Στο Conference Report, Οκτ. 1948, 167.

Ανατρέφοντας παιδιά στο φως και στην αλήθεια

*Ο Κύριος έχει δώσει στους γονείς την
ευθύνη να διδάσκουν στα παιδιά τους το
ευαγγέλιο με λόγο και με παράδειγμα.*

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Κοντά στο τέλος της ζωής του, ο Πρόεδρος Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ συλλογίστηκε την ανατροφή του και τις διδασκαλίες από τους γονείς του:

«Γεννήθηκα σε ένα ταπεινό σπίτι. ...Οι γονείς μου ζούσαν υπό ταπεινές συνθήκες, αλλά επαινώ τον Δημιουργό μου και τον ευχαριστώ με όλη μου την καρδιά που με έστειλε στο σπιτικό τους.

»Μεγάλωσα στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ. Όταν ήμουν οκτώ ετών, βαπτίσθηκα στο Σίτυ Κρικ. Επικυρώθηκα μέλος της Εκκλησίας κατά τη συγκέντρωση νηστείας στον Έβδομο τομέα και έμαθα ότι αυτό είναι το έργο του Κυρίου, όταν ήμουν μικρός. Έμαθα ότι υπήρχαν προφήτες που ζούσαν επί της γης. Έμαθα ότι η έμπνευση από τον Παντοδύναμο θα επηρέαζε όσους ζούσαν για να την απολαύσουν...

»Δεν γνωρίζω κανέναν άνθρωπο σε όλον τον κόσμο που να έχει περισσότερους λόγους να είναι ευγνώμων από εμένα. Είμαι ευγνώμων για τα κληρονομικά δικαιώματά μου, ευγνώμων για γονείς που με δίδαξαν το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και έθεσαν το παράδειγμα στο σπίτι τους. Αν έκανα κάτι που δεν θα έπρεπε να είχα κάνει στη ζωή μου, θα ήταν κάτι που δεν έμαθα στο σπίτι της μητέρας μου. Μία μεγάλη οικογένεια με παιδιά, χρειαζόταν μία μητέρα με πολλή υπομονή, αλλά πάντοτε ήταν υπομονετική μαζί μας. Υπήρχε πάντοτε γλυκύτητα και καλοσύνη και αγάπη.¹

*Η σύζυγος του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ, Λούσυ, και οι
θυγατέρες τους, Ίντιθ (αριστερά) και Έμιλυ (δεξιά).*

Στο σπιτικό του, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ προσπαθούσε να ακολουθεί το παράδειγμα των γονέων του να διδάσκει με υπομονή και αγάπη. Η θυγατέρα του, Ίντιθ, ενθουμήθηκε μία εμπειρία από τη νεανική ηλικία της:

«Μας συμβούλευε συνεχώς σχετικά με τη συμπεριφορά μας, τονίζοντας την εντιμότητα και την αμεροληψία. Θυμάμαι μία ημέρα όταν καθ' οδόν προς το σπίτι από τα μαθήματα πιάνου, ο εισπράκτορας του λεωφορείου ξέχασε να εισπράξει το αντίτιμο για το εισιτήριο. ...Κάπως με προσπέρασε και έφθασα στον προορισμό μου κρατώντας ακόμη το νόμισμα των 5 λεπτών στο χέρι μου και αρκετά περιχαρής που είχα κάνει τη διαδρομή δωρεάν.

»... Έτρεξα γεμάτη χαρά στον πατέρα, για να του πω σχετικώς με την καλή μου τύχη. Άκουσε την ιστορία μου υπομονετικά. Άρχισα να πιστεύω ότι ήταν μια σπουδαία επιτυχία. ...Ήμουν βεβαία ότι ο εισπράκτορας δεν ήξερε πως δεν είχα πληρώσει για τη διαδρομή και συνεπώς όλα ήσαν καλά.

«Όταν τελείωσα την ιστορία μου, ο πατέρας είπε: 'Όμως, αγάπη μου, ακόμη και αν ο εισπράκτορας δεν ξέρει γι' αυτό, εσύ το ξέρεις και εγώ το ξέρω και ο Επουράνιος Πατέρας το ξέρει. Λοιπόν, υπάρχουμε ακόμη οι τρεις μας που πρέπει να ικανοποιηθούμε, βλέποντάς σε να πληρώνεις πλήρως το αντίτιμο του εισιτηρίου'».

Η Ίντιθ πήγε πίσω στη γωνία του δρόμου και πλήρωσε για το εισιτήριό της, όταν ήλθε το λεωφορείο. Αργότερα εξέφρασε ευγνωμοσύνη για τον τρόπο με τον οποίο ο πατέρας της χειρίστηκε την κατάσταση: «Είμαι όντως ευγνώμων για έναν πατέρα που ήταν αρκετά σοφός, ώστε να μου τονίσει ευγενώς το λάθος, επειδή αν το είχε παραβλέψει, θα μπορούσα να νομίζω ότι το ενέκρινε και θα μπορούσα να είχα δοκιμάσει κάτι παρόμοιο κάποια άλλη φορά».² [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 271.]

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Οι γονείς έχουν την πρωταρχική ευθύνη να διδάσκουν στα παιδιά τους το ευαγγέλιο.

Μία εκ των μεγαλύτερων και πλουσιότερων ευλογιών σας θα είναι εκείνη που έρχεται, αν διδάσκετε καθώς πρέπει και εκπαιδεύετε

καθώς πρέπει αυτά τα εκλεκτά πνεύματα που στέλνει ο Επουράνιος Πατέρας στον κόσμο αυτές τις τελευταίες ημέρες. ...Μην αφήνετε την εκπαίδευση των παιδιών σας στα δημόσια σχολεία. Μην αφήνετε την εκπαίδευσή τους στην Προκαταρκτική, στο Σχολείο Κυριακής, στις [οργανώσεις νέων της Εκκλησίας]. Θα σας βοηθήσουν και θα συνεισφέρουν όμορφα, αλλά να θυμάσθε τι έχει πει ο ίδιος ο Θεός, ότι οι γονείς που δεν διδάσκουν στα παιδιά τους πίστη στον Θεό, μετάνοια και βάπτισμα και χειροθεσία, όταν είναι οκτώ ετών, η αμαρτία είναι επί της κεφαλής των γονέων [βλέπε Δ&Δ 68:25–28]. Αυτή δεν είναι απειλή, αδελφοί και αδελφές μου, αυτή είναι η καλοσυνάτη και στοργική συμβουλή του Επουρανίου Πατρός μας που γνωρίζει τα πάντα και καταλαβαίνει και συνειδητοποιεί τι σημαίνει, όταν επιτρέπεται στα παιδιά να μεγαλώσουν χωρίς αυτήν την εκπαίδευση.³

Αυτό που πρόκειται να πω είναι ότι ανησυχώ υπερβολικώς, ώστε θα πρέπει να επηρεάσει σε μεγάλο βαθμό τη γνώμη κάθε γονέως στη Σιών και αυτό είναι ότι ενώ ο Κύριος έχει παράσχει όλους αυτούς τους υπέροχους εκπαιδευτικούς θεσμούς, ενώ η επιστήμη έχει συνεισφέρει τόσο πολύ στην άνεση και ευλογία μας, ενώ η Εκκλησία έχει προετοιμάσει μέρη στα οποία μπορούμε να στέλνουμε τα παιδιά μας να διδάσκονται το ευαγγέλιο του Χριστού, αυτό δεν απαλλάσσει ούτε εσάς ούτε εμένα της ευθύνης και της υποχρέωσης που έχει τεθεί επάνω μας από τον Επουράνιο Πατέρα να διδάσκουμε τα δικά μας παιδιά. ...Δεν αρκεί να διδαχθούν πίστη τα παιδιά μου, μετάνοια και βάπτισμα και χειροθεσία για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος στις βοηθητικές οργανώσεις. Ο Πατέρας μου στους ουρανούς έχει προστάξει να το κάνω εγώ ο ίδιος.⁴

Κανείς άλλος δεν μπορεί να κάνει το μέρος που μας έχει αναθέσει ο Θεός ως γονέων. Αναλάβαμε μία υποχρέωση, όταν είμαστε τα μέσα της ανατροφής παιδιών στον κόσμο. Δεν μπορούμε να θέσουμε αυτήν την ευθύνη σε καμία οργάνωση. Είναι δική μας... Πρώτο και κύριο, η υποχρέωση είναι επάνω σας και επάνω μου, όχι μόνον να συμβουλευόμαστε, αλλά να εκπαιδεύουμε, θέτοντας το παράδειγμα, δαπανώντας επαρκή χρόνο με τα αγαπημένα μας πρόσωπα, αυτά τα αγόρια και τα κορίτσια, ώστε να μην οδηγηθούν σε... απαγορευμένα μονοπάτια.⁵

Καλέστε την οικογένειά σας γύρω σας και αν αποτύχατε κατά το παρελθόν να της δώσετε να καταλάβει τους σκοπούς της ζωής και τη γνώση του ευαγγελίου του Κυρίου μας, κάντε το τώρα, επειδή σας λέγω ως υπηρέτης του Κυρίου, ότι το χρειάζονται τώρα και θα το χρειάζονται εφεξής.⁶ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 271.]

Άλλα ενδιαφέροντα δεν πρέπει να μας κάνουν να αγνοούμε το καθήκον μας να διδάσκουμε τα παιδιά μας.

Μας έχει ειπωθεί στο Κατά Λουκάν ότι θα υπάρξει ο καιρός κατά τον οποίον οι άνθρωποι θα συμπνίγονται στις μέριμνες, στον πλούτο και τις ηδονές της ζωής [βλέπε Κατά Λουκάν 8:14]. Έχω στον νου μου... ακόμη και τώρα, άνδρες και γυναίκες που αγαπώ, των οποίων η πνευματικότητα συμπνίγεται από αυτά τα πράγματα και ο εναντίος τους οδηγεί κατά μήκος αυτού του εύκολου μονοπατιού της ηδονής και παραμελούν το καθήκον τους ως γονέων και ως μελών της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού.

...Τώρα μεσούσης της συγχύσεως, της εξάψεως και όλων των ηδονών της ζωής... ας μην αγνοούμε το καθήκον το οποίο έχουμε σε αυτά τα αγόρια και τα κορίτσια που έχουν δημιουργηθεί κατ' εικόνα του Θεού. Είναι ο Πατέρας των πνευμάτων τους και θα μας θεωρήσει υπευθύνους για τη διδασκαλία που λαμβάνουν. Ελπίζω και προσεύχομαι ώστε να τα διδάξουμε κατ' αυτόν τον τρόπο, ώστε όταν έλθει το τέλος, να μπορούμε να λάβουμε από αυτόν εκείνη την ευλογία: «Εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ, ας εισέλθεις στην αγαλλίαση του Κυρίου σου» και να έχουμε τα αγαπημένα μας πρόσωπα μαζί μας αιωνίως.⁷

Νομίζω ότι θα ήθελα να σας πω μία ιστορία. Πριν από μερικά χρόνια, ζούσαν στην Ινδιάννα δύο νεαροί που εργάζονταν σε αγροκτήματα—αγροκτήματα 8 με 11 χιλιόμετρα σε απόσταση. Εργάζονταν σκληρά κάθε ημέρα, κάνοντας τις δουλειές τους, αρμέγοντας αγελάδες, κ.λπ. Το πρώτο αγόρι πήγε στον πατέρα του μία ημέρα, όταν ήταν περίπου 13 ή 14 ετών και είπε: «Πατέρα, θα ήθελα να πάω στην πόλη. Θα ήθελα να δω τα λαμπρά φώτα. Αναρωτιέμαι αν δεν θα μπορούσα να πάω κάποιο βράδυ νωρίς, αν εργαζόμουν σκληρά και τελειώνω τη δουλειά μου;» Ο πατέρας είπε: «Δεν μπορείς να το κάνεις αυτό, επειδή δεν μπορείς να κάνεις τη δουλειά σου». «Αν είμαι πρόθυμος να σηκωθώ τη χαραυγή και να εργασθώ όλη

την ημέρα, τότε μπορώ να πάω στην πόλη; Δεν είναι πολύ μακριά και θα μπορούσα να μείνω εκεί μία με δύο ώρες και κατόπιν να γυρίσω στο σπίτι νωρίς». Ο πατέρας είπε: «Λοιπόν, ασφαλώς αν κάνεις όλες τις δουλειές σου, τότε μπορείς να πας». Πατέρες, καταλάβετε αυτό. Το αποτέλεσμα ήταν ότι πήγε στην πόλη. Πήγε στην πόλη, όταν ήταν σχεδόν σκοτάδι. Καταστήματα και τράπεζες είχαν κλείσει. Υπήρχαν ανοικτά πολλά μπιλιαρδάδικα και χαρτοπαικτικές λέσχες. Όλοι οι καλοί άνθρωποι ήσαν μέσα, οι περισσότεροι εξ αυτών στο σπίτι τους. Όλος ο συρφετός ήταν στους δρόμους ή στα μέρη αυτά. Είδαν αυτό το μικρό αγόρι να έρχεται και το μάζεψαν. Δεν άργησαν να του δείξουν κάποια από τα πράγματα που κανένα αγόρι δεν θα πρέπει να βλέπει. Αυτή ήταν η εμπειρία του. Του έδωσε τη γεύση από κάτι που δεν ήταν καλό για εκείνο.

Το δεύτερο αγόρι πήγε στον πατέρα του με τον ίδιο τρόπο. Είπε: «Πατέρα, θα ήθελα να πάω στην πόλη κάποτε. Δεν θα ήθελες να πάω και να δω κάποια από τα πράγματα που δεν έχω δει ποτέ; Θα πρέπει να πάω πριν νυχτώσει, για να δω τα πάντα». «Αγόρι μου», απήντησε ο πατέρας, «νομίζω ότι έχεις το δικαίωμα να πας στην πόλη και νομίζω ότι έχεις το δικαίωμα να σε συνοδεύσει ο πατέρας σου. Διάλεξε την ημέρα και θα σε βοηθήσω στις δουλειές, ώστε να μπορούμε να πάμε αρκετά νωρίς, ώστε να μπορέσεις να συναντήσεις ορισμένους εκ των συνεργατών μου».

Είναι το ίδιο μέρος περί του οποίου κάνω λόγο—τα δύο αγροκτήματα δεν ήσαν μακριά σε απόσταση. Σε μία εβδομάδα είχε επιλέξει την ημέρα. Έκαναν τις δουλειές και πήγαν στην πόλη. Έφθασαν λίγο πριν από τις τέσσερις η ώρα. Έφθασαν εκεί προτού κλείσουν οι τράπεζες. Το αγόρι ήταν ντυμένο με τα καλά του. Ο πατέρας του το πήγε στην τράπεζα και το γνώρισε στον τραπεζίτη, ο οποίος το πήρε από το χέρι και είπε: «Όταν είσαι στην πόλη, έλα να μας δεις και θα σε υποδεχούμε».

Ο πατέρας του το πήγε σε επιχειρηματικούς οίκους, όπου είχε υποθέσεις, όπου οι άνθρωποι το χαιρέτισαν με ευχαρίστηση. Όταν πήγαν σπίτι μαζί, αφού είχαν παραμείνει για να δουν ένα θέαμα, το αγόρι εκείνο είχε γνωρίσει ορισμένους εκ των εξοχότατων ανδρών στην κοινότητα. Το αποτέλεσμα ήταν ότι όταν μεγάλωσε και πήγε στην πόλη, έκανε παρέα με έξοχους ανθρώπους.⁸ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 271.]

«Ο καλύτερος τρόπος που μπορείτε να δαπανάτε τον χρόνο σας, ο καλύτερος τρόπος που μπορείτε να χρησιμοποιείτε τον χρόνο σας που θα είναι προς μεγαλύτερο όφελος, είναι να εκπαιδεύσετε τα αγόρια σας και τα κορίτσια σας να είναι άξια των ευλογιών του Επουρανίου Πατρός μας.»

Θέλω να σας προτείνω ... , ο καλύτερος τρόπος που μπορείτε να δαπανάτε τον χρόνο σας, ο καλύτερος τρόπος που μπορείτε να χρησιμοποιείτε τον χρόνο σας που θα είναι προς μεγαλύτερο όφελος, είναι να εκπαιδεύσετε τα αγόρια σας και τα κορίτσια σας να είναι άξια των ευλογιών του Επουρανίου Πατρός μας.⁹

Το παράδειγμα του γονέα μπορεί να οδηγήσει ένα παιδί στην ασφάλεια, στη χρησιμότητα και την ευδαιμονία.

Ας είμαστε παραδείγματα χρησιμότητας στα παιδιά μας, ας έχουμε τις οικογενειακές προσευχές μας και ας ζητούμε ευλογία για το φαγητό. Ας βλέπουν τα παιδιά μας ότι ως σύζυγοι είμαστε στοργικοί ο ένας προς τον άλλον. Ενώ υπάρχει ακόμη χρόνος, αδράξτε την ευκαιρία ως σύζυγοι να ευλογείτε ο ένας τον άλλον με την αγάπη σας, με την καλοσύνη σας και με τη βοήθειά σας με

κάθε τρόπο. Αδράξτε την ευκαιρία, ενώ υπάρχει ακόμη χρόνος, να διδάσκετε στους υιούς και τις θυγατέρες σας πώς να ζουν, ώστε να είναι ευτυχημένοι. ...Ας είναι το σπιτικό μας καταφύγιο γαλήνης, ελπίδος και αγάπης.¹⁰

Μόλις πριν από μερικές ημέρες είδα ένα γράμμα από έναν άνδρα, ο οποίος είχε ζήσει πιθανώς τη μισή του ζωή. Γράφοντας στον πατέρα του, έλεγε: «Το ενδιαφέρον σου για τους αγαπημένους σου, η διδασκαλία σου προς εμένα, τα παραδείγματα που έθεσες σε εμένα, είναι έμπνευση για μένα να κάνω αυτό που θα ήθελε να κάνω ο Κύριος. Έχω αισθανθεί ότι θα ήμουν ασφαλής, ακολουθώντας τα χνάρια σου». Αυτός ήταν ένας σοφός πατέρας, αυτός ήταν ένας ευλογημένος πατέρας, ο οποίος μπόρεσε να εμπνεύσει στον υιό του τέτοια πεποίθηση. ...Λόγω της συμπεριφοράς του πατέρα—τουλάχιστον έδιδε εύσημα στον πατέρα του στο γράμμα του—λόγω του παραδείγματος που είχε τεθεί στο σπίτι του, είναι σήμερα ένας εκ των αφοσιωμένων οπαδών αυτής της Εκκλησίας. Μπορεί να ζει στον κόσμο και να τηρεί τις εντολές του Κυρίου. Η επιθυμία του να κάνει καλό εμπνεύστηκε από το σπίτι όπου έζησε. Δεν ανεκάλυψε ιδιοτέλεια στο σπίτι, αλλά ανιδιοτέλεια. Οι γονείς δεν επιθυμούσαν να αποκτήσουν όλα όσα μπορούσαν και να τα κρατήσουν ιδιοτελώς για τον εαυτό τους, αλλά έζησαν, επιζητώντας όσους τους είχαν ανάγκη, ενθαρρύνοντας και ευλογώντας τους. Όλες οι συζητήσεις στον κόσμο δεν θα έβαζαν στην καρδιά αυτού του ανδρός αυτό που έχει σήμερα, αλλά ήταν το παράδειγμα το οποίο ετέθη από τους γονείς του, από αυτούς που έζησαν στο σπίτι στο οποίο έζησε εκείνος.

Δεν έχω αμφιβολία ότι υπάρχουν χιλιάδες ανδρών και γυναικών, χιλιάδες αυτών, ίσως, στην κοινότητα όπου ζούμε και στον κόσμο, που θα έλεγαν το ίδιο για τις διδασκαλίες του πατέρα τους και της μητέρας τους. Όμως, φοβούμαι ότι υπάρχουν ορισμένοι εξ ημών που επηρεάζονται από τις συνήθειες του κόσμου και έχουν την έμμονη ιδέα ότι πρέπει να ακολουθούμε το πλήθος άσχετα από το τι πιστεύει ή κάνει. Στην περίπτωση αυτή το παράδειγμά μας δεν θα αποτελεί ευλογία, αλλά ενδεχομένως να καταστρέψει την ευτυχία των παιδιών μας.¹¹

Ας καταθέτουμε μαρτυρία στις καθημερινές μας πράξεις, καθώς και στη συζήτησή μας, ότι πιστεύουμε πως αυτό είναι το έργο του

Πατρός και θα λάβουμε ανείπωτη αγαλλίαση και τα παιδιά που μεγαλώνουν στο σπίτι μας θα αυξηθούν σε πίστη και ταπεινοφροσύνη. Τα παιδιά θα ευλογηθούν και θα τους δοθεί δύναμη να ανθίστανται στους πειρασμούς του εναντίου, οι οποίοι κατευθύνονται προς αυτά, και στη θέση της δυστυχίας με την οποίαν έχει ταλανίσει τα τέκνα των ανθρώπων, λόγω αμαρτίας, θα υπάρξει παρηγοριά, γαλήνη και ευδαιμονία και... άνδρες και γυναίκες θα κατοικούν σε αυτήν τη γη, οι οποίοι θα έχουν δύναμη χαρακτήρος να παραμερίζουν τα κακά της ζωής.¹² [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 272.]

**Αγαπώντας και διδάσκοντας τους νέους μας,
μπορούμε να τους περιφρουρήσουμε από το κακό.**

Αγιοι των Τελευταίων Ημερών, διδάξτε στα παιδιά σας να τηρούν τον ηθικό νόμο. Περιβάλλετέ τα σαν με την αγκάλη της αγάπης σας, ώστε να μην έχουν καθόλου την επιθυμία να γευθούν τους πειρασμούς του πονηρού, οι οποίοι τους περιβάλλουν από κάθε πλευρά...

Τι προνόμιο αποτελεί για τους γονείς να κάθονται στο σπιτικό τους, περιβαλλόμενοι από μία οικογένεια αγνών αγοριών και κοριτσιών, τα οποία τους έχουν δοθεί από τον Επουράνιο Πατέρα μας, το πνεύμα των οποίων είναι γεννημένο από τον Πατέρα μας στους Ουρανοί! Τι χαρά είναι να τα έχουμε να αλληλεπιδρούν μεταξύ τους, γινόμενα κοινωνοί των ευλογιών του Επουρανίου Πατρός μας και αγαλλιάζοντας στη συντροφιά του Πνεύματός του και να τα εκπαιδεύουμε κατά τα νεανικά τους χρόνια κατ' αυτόν τον τρόπο, ώστε ενώ αναπτύσσονται στην ωριμότητά τους να έχουν διατηρήσει την αγνότητα της ζωής τους!

Αδελφοί και αδελφές μου, σας παρακαλώ να περιφρουρείτε με περισσότερο ζήλο, με περισσότερη προνοητικότητα, με περισσότερη υπομονή από πριν, τη νέα γενεά από τους κρυφούς κινδύνους που έχει θέσει μπροστά τους ο εναντίος. Πολλές από τις [ταινίες] μας, τα ραδιοφωνικά προγράμματα, τα περιοδικά, τα βιβλία, κ.λπ. δεν είναι κατάλληλα..., και αν δεν ουδετεροποιήσουμε την επιρροή αυτών των πραγμάτων με την ψυχωφελή διδασκαλία και το περιβάλλον, φέροντας στους νέους οφέλη αποκτηθέντα από το γεγονός ότι γνωρίζουμε τη ζωή καλών ανδρών και γυναικών, διδάσκοντάς τους τις αρετές των προφητών και τη σημασία του

ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, ορισμένοι εξ αυτών που αγαπούμε ενδεχομένως να ολισθήσουν μακριά από εμάς...

Ας διδάσκουμε στα παιδιά μας να είναι αγνά στη ζωή τους, να είναι ενάρετα. Διδάξτε στα αγόρια σας να περιφρουρούν την αρετή των αδελφών τους και των κοριτσιών-συνοδών τους. Διδάξτε στις θυγατέρες σας να περιφρουρούν την αρετή των αγοριών τα οποία συναναστρέφονται. ...Ας ειδικευθούμε, αν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τον όρο αυτό, στην ανατροφή των αγοριών και των κοριτσιών μας υπό την επιρροή του Πνεύματος του Θεού, ώστε ο εναντίος να μην έχει καθόλου δύναμη να τα κάνει να παραστρατίσουν.¹³ [Βλέπε προτάσεις 5 και 6 στη σελίδα 272.]

Η μελέτη του ευαγγελίου ως οικογένεια θα μας βοηθήσει να κρατήσουμε τα παιδιά μας κοντά μας.

Στο σπιτικό μας, αδελφοί και αδελφές, είναι προνόμιό μας, είναι καθήκον μας να συγκεντρώνουμε την οικογένειά μας για να απολαμβάνει, να ενδυναμώνει και να υποστηρίζει ο ένας τον άλλον, να διδάσκεται τις αλήθειες των Αγίων Γραφών. Σε κάθε σπιτικό, τα παιδιά θα πρέπει να παροτρύνονται να διαβάζουν τον λόγο του Κυρίου όπως μας έχει αποκαλυφθεί σε όλες τις θεϊκές νομές. Θα πρέπει να διαβάζουμε τη Βίβλο, το Βιβλίο του Μόρμον, το Διδαχί και Διαθήκες και το Πολύτιμο Μαργαριτάρι. Όχι μόνον να τα διαβάζουμε στο σπιτικό μας, αλλά επίσης να τα εξηγούμε στα παιδιά μας, ώστε να μπορούν να καταλάβουν τις... σχέσεις του Θεού με τους ανθρώπους της γης.

Ας δούμε αν μπορούμε να κάνουμε περισσότερο απ' αυτό στο μέλλον σε σχέση με αυτό που έχουμε κάνει κατά το παρελθόν. Ας δεσμευθούμε στην αρχή και την πρακτική της συγκεντρώσεως της οικογενείας γύρω μας στο ίδιο μας το σπίτι. Ας διερωτηθεί καθείς εξ ημών: «Έχω κάνει το καθήκον μου στο σπιτικό μου, στο διάβασμα και τη διδασκαλία του ευαγγελίου, όπως έχει αποκαλυφθεί μέσω των προφητών του Κυρίου; Έχω κρατήσει κοντά μου τα παιδιά μου και έχω κάνει το σπιτικό ευχάριστο μέρος και ένα μέρος ευλαβείας, αγάπης, κατανοήσεως και αφοσιώσεως;»

Αν όχι, ας μετανοήσουμε για την αμέλειά μας και ας συγκεντρώσουμε την οικογένειά μας γύρω μας και ας της διδάξουμε την αλήθεια...

«Αν η οικογενειακή βραδιά μπορούσε απλώς να είναι γεγονός ανάμεσα στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών... πόσα ευτυχισμένα σπιτικά θα υπήρχαν».

«Έχω βάλει τον οίκο μου σε τάξη;» Αυτή θα πρέπει να είναι η ερώτηση σε κάθε καρδιά. Όχι, το έχει κάνει ο πλησίον μου; Όμως, έχω κάνει εγώ αυτό που απαιτεί από εμένα ο Κύριος;¹⁴

Τα παιδιά μας είναι το πολυτιμότεο δώρο που μας απονέμει ο Πατέρας μας. Αν μπορούμε να οδηγήσουμε τα βήματά τους στο μονοπάτι της σωτηρίας, τότε θα υπάρξει αιώνια αγαλλίαση για εμάς και για αυτά...

Ένας τρόπος με τον οποίον μπορούμε να τα κρατήσουμε κοντά μας είναι να συγκεντρωνόμαστε συχνότερα στο σπιτικό μας. Η Εκκλησία έχει ζητήσει να αφιερώνουμε τουλάχιστον μία οικογενειακή βραδιά κάθε εβδομάδα, για να συγκεντρώνεται όλη η οικογένεια και να απολαμβάνει τη συντροφιά ο ένας του άλλου,

να απολαμβάνει απλές χαρές από την εστιακή συγκέντρωση της οικογενείας και να συζητεί ο ένας με τον άλλον αυτά τα πράγματα που είναι μεγάλης και παντοτινής αξίας.

...Το 1915, η Πρώτη Προεδρία έγραψε περί τούτου σε «προέδρους πασσάλου, επισκόπους και γονείς στη Σιών» και παραθέτω απ' όσα είπαν τότε:

«Συμβουλευόμαστε και παροτρύνουμε την καθιέρωση μιας 'Οικογενειακής βραδιάς' σε ολόκληρη την Εκκλησία, κατά την οποία ο πατέρας και η μητέρα θα μπορούν να συγκεντρώνουν τα αγόρια και τα κορίτσια μαζί, στο σπίτι, και θα τους διδάσκουν τον λόγο του Κυρίου. ...Αυτή η 'Οικογενειακή βραδιά' θα πρέπει να είναι αφιερωμένη στην προσευχή, στο τραγούδισμα ύμνων, σε τραγούδια, σε ενόργανη μουσική, σε διάβασμα των γραφών, σε οικογενειακά ζητήματα και σε συγκεκριμένη διδασκαλία επί των αρχών του ευαγγελίου και σε ηθικά προβλήματα της ζωής καθώς και σε καθήκοντα και υποχρεώσεις των παιδιών προς τους γονείς, στο σπίτι, στην Εκκλησία, στην κοινωνία και το έθνος».

Και αυτή είναι η υπεσχημένη ευλογία προς όσους θα έκαναν αυτό που εξητείτο:

«Εάν οι Άγιοι υπακούσουν στη συμβουλή αυτή, υποσχόμαστε ότι μεγάλες ευλογίες θα απορρεύσουν. Η αγάπη μέσα στο σπιτικό και η υπακοή στους γονείς θα αυξηθούν. Θα αναπτυχθεί η πίστη στις καρδιές των νέων του Ισραήλ και θα αποκτήσουν δύναμη, για να μάχονται τις κακές επιρροές και τους πειρασμούς οι οποίοι τους περιστοιχίζουν».

Οι αρχές και οι υποσχέσεις αυτές είναι ακόμη ενώπιόν μας.¹⁵

Αν η οικογενειακή βραδιά μπορούσε απλώς να είναι γεγονός ανάμεσα στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, αν κατά τη διάρκεια μίας βραδιάς της εβδομάδος παραμέναμε με τους δικούς μας, υπό την επιρροή του πνεύματος του Κυρίου, στις δικές μας εστιακές συγκεντρώσεις, περιβαλλόμενοι από αυτούς τους οποίους μας έχει δώσει ο Κύριος και μας είπε συγκεκριμένως ότι θα πρέπει να τους διδάσκουμε, πόσα ευτυχημένα σπιτικά θα υπήρχαν εκεί όπου σήμερα υπάρχει λύπη και διχόνοια και δυστυχία.

...Όταν αποκλείουμε τον κόσμο και τα πράγματα απ' έξω και υπό τη δύναμη της προσευχής και της ευχαριστίας δίδουμε στους

υιούς και τις θυγατέρες μας αυτές τις πλούσιες αλήθειες τις οποίες μας έχει εναποθέσει ο Κύριος για τη δική μας και δική τους ευημερία, θα ακολουθήσει μία γνήσια ανάπτυξη πίστεως. Ελπίζω ότι θα είναι δυνατόν να επιστρέψουμε, αν έχουμε ξεφύγει από αυτήν τη συμβουλή. Ας συγκεντρώσουμε τα παιδιά μας γύρω μας και ας είναι το σπιτικό μας το μέρος όπου παραμένει το Πνεύμα του Κυρίου. Αν κάνουμε αυτό που μας αναλογεί, τότε μπορούμε να γνωρίζουμε και να είμαστε βέβαιοι ότι ο Επουράνιος Πατέρας θα κάνει αυτό που αναλογεί σε Εκείνον.¹⁶ [Βλέπε πρόταση 7 στη σελίδα 272.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Σκεφθείτε την ιστορία στις σελίδες 259–61. Γιατί νομίζετε ότι ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ ήταν εις θέσιν να διδάξει τη θυγατέρα του, Ίντιθ, τόσο επιτυχώς; Σκεφθείτε μία φορά από τη νεανική ηλικία σας κατά την οποία ο γονέας σας σάς δίδαξε κάτι που επηρέασε τη ζωή σας. Γιατί ήταν τόσο αποτελεσματικό το μάθημα αυτό;
2. Μελετήστε το πρώτο τμήμα των διδασκαλιών (σελίδες 261–63) και το Διδαχή και Διαθήκες 93:37–40. Γιατί νομίζετε ότι ο Κύριος έχει δώσει στους γονείς, αντί σε κάποιες άλλες οργανώσεις, την ευθύνη να διδάσκουν στα παιδιά τους το ευαγγέλιο; Πώς μπορούν οι οργανώσεις της Εκκλησίας να βοηθήσουν τους γονείς σε αυτήν την ευθύνη; Πώς μπορούν να βοηθήσουν τα μέλη της ευρύτερης οικογενείας; Αν δεν έχετε δικιά σας παιδιά, σκεφθείτε τρόπους με τους οποίους μπορείτε να είσθε χρηστή επιρροή στους νέους της Εκκλησίας κατά τρόπον που είναι υποστηρικτικός προς τους γονείς.
3. Επανεξετάστε την ιστορία στις σελίδες 263–65. Πώς επωφελούνται τα παιδιά, όταν οι γονείς περνούν χρόνο μαζί τους; Ποιες είναι ορισμένες «μέριμνες και... ηδονές της ζωής» (σελίδα 263) που μπορούν να μας κάνουν να αμελήσουμε τις ευθύνες μας για την οικογένειά μας; Τι μπορούμε να κάνουμε,

προκειμένου να υπερνικήσουμε αυτήν τη διάσπαση της προσοχής;

4. Διαβάστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 265. Σκεφθείτε τη στάση σας έναντι «των συνηθειών του κόσμου» και πώς αυτή η στάση μπορεί να επηρεάσει τα παιδιά σας. Ποιες είναι ορισμένες «καθημερινές πράξεις» που καταθέτουν ιδιαιτέρως δυνατή μαρτυρία για τα πιστεύω μας προς τα παιδιά μας;
5. Ποιοι είναι ορισμένοι πειρασμοί που αντιμετωπίζουν παιδιά και νέοι στην κοινότητά σας; Μελετήστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 267, αναζητώντας πράγματα που μπορούν να κάνουν οι γονείς, οι παππούδες και άλλοι, προκειμένου να βοηθήσουν τους νέους να ανθίστανται στον πειρασμό.
6. Ο Πρόεδρος Σμιθ συμβούλευσε ότι θα πρέπει να «ειδικευθούμε» ή να εξειδικευθούμε στην ανατροφή των παιδιών μας υπό την επιρροή του Πνεύματος (βλέπε σελίδα 268). Τι σημαίνει αυτό για εσάς; Τι είδους πράγματα μπορούν να κάνουν οι γονείς, προκειμένου να εξειδικευθούν στην ανατροφή των παιδιών τους με χρηστότητα;
7. Στις σελίδες 269–71, ο Πρόεδρος Σμιθ επανεξετάζει ορισμένες εκ των υποσχέσεων που έχουν γίνει προς τις οικογένειες, οι οποίες έχουν τακτικές οικογενειακές βραδιές. Πώς έχουν εκπληρωθεί αυτές οι υποσχέσεις στην οικογένειά σας; Ποια συμβουλή θα δίδατε σε μία οικογένεια, η οποία δεν είχε ποτέ πριν οικογενειακή βραδιά, αλλά θέλει να αρχίσει;

Σχετιζόμενες γραφές: Παροιμίες 22:6, Ησαΐας 54:13, Ενώς 1:1–3, Μωσία 4:14–15, Άλμα 56:45–48, Διδαχή και Διαθήκες 68:25–31, βλέπε, επίσης, «Η οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο», *Ensign*, Νοέμβρ. 1995, 102.

Βοήθεια διδασκαλίας: «Προσέξτε να μην τερματίζετε καλές συζητήσεις πολύ σύντομα στην προσπάθεια να παρουσιάσετε όλη την ύλη που έχετε προετοιμάσει. Μολονότι είναι σημαντικό να καλύψετε την ύλη, είναι πιο σημαντικό να βοηθήσετε τους μαθητευόμενους να νιώσουν την επιρροή του Πνεύματος, να λύσουν τις απορίες τους, να αυξήσουν την κατανόησή τους για το ευαγγέλιο και να εμβαθύνουν τη δέσμευσή τους να τηρούν τις εντολές» (*Teaching, No Greater Call*, 64).

Σημειώσεις

1. "After Eighty Years," *Improvement Era*, Απρ. 1950, 263.
2. Edith Smith Elliott, "No Wonder We Love Him," *Relief Society Magazine*, Ιούνιος 1953, 367.
3. "To the Relief Society," *Relief Society Magazine*, Δεκ. 1932, 708–9.
4. Στο Conference Report, Απρ. 1926, 145.
5. Στο Conference Report, Απρ. 1933, 72.
6. Στο Conference Report, Απρ. 1937, 36.
7. Στο Conference Report, Απρ. 1926, 146–47.
8. "President Smith Gives Scouting Address," *Deseret News*, 22 Φεβρουαρίου 1947, τμήμα της Εκκλησίας, 8.
9. Στο Conference Report, Οκτ. 1948, 181.
10. Στο Conference Report, Οκτ. 1941, 101.
11. Στο Conference Report, Απρ. 1937, 35.
12. Στο Conference Report, Απρ. 1913, 29.
13. Στο Conference Report, Οκτ. 1932, 24–25.
14. "The Family Hour," *Improvement Era*, Απρ. 1948, 248.
15. "The Family Hour," 201.
16. Στο Conference Report, Απρ. 1926, 145–46.

«Θυμηθείτε το παράδειγμα του Θείου Διδασκάλου, ο οποίος, όταν κρεμάσθηκε επί του σταυρού, είπε: 'Πατέρα, συγχώρεσέ τους· επειδή, δεν ξέρουν τι κάνουν'».

«Από εσάς απαιτείται να συγχωρείτε»

*Συγχωρώντας τους άλλους, απελευθερώνομαστε
από το βάρος του μίσους και
προετοιμαζόμαστε για την αιώνια ζωή.*

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Το 1897, ενώ ήταν ακόμη νέος, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ κατετάγη στην Εθνική Φρουρά της Γιούτα. Κατόπιν παροτρύνσεως ορισμένων εκ των συναδέλφων του, έθεσε υποψηφιότητα για μία θέση στη Φρουρά, αλλά κατά τη διάρκεια των εβδομάδων που οδηγούσαν στην εκλογή, ένας αντίπαλος εθνοφρουρός άρχισε να διαδίδει ψευδείς φήμες, κατηγορώντας τον Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ για αντιδεοντολογικές πρακτικές. Ως αποτέλεσμα, ο λοχίας Σμιθ έχασε την εκλογή την οποία αισθανόταν ότι θα είχε κερδίσει. Αυτό που έκανε πιο δύσκολη την κατάσταση ήταν ότι ο άνδρας που διέδωσε ψευδείς φήμες ήταν κάποτε φίλος.

Αν και προσπάθησε να το ξεχάσει, η προσβολή γέμισε την καρδιά του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ με πικρία. Πήγε στην εκκλησία την επόμενη Κυριακή, αλλά δεν αισθανόταν καλά να μεταλάβει. Προσευχήθηκε για βοήθεια και συνειδητοποίησε ότι χρειαζόταν να μετανοήσει για τη δυσαρέσκεια που αισθανόταν. Απεφάσισε να αναζητήσει τον φίλο του και να συμφιλιωθεί μαζί του.

Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ πήγε κατευθείαν στο γραφείο του ανδρός και είπε με απαλή φωνή: «Αδελφέ μου, θέλω να με συγχωρήσεις που σε μίσησα τις τελευταίες εβδομάδες».

Αμέσως, η καρδιά του φίλου μαλάκωσε. «Αδελφέ Σμιθ, δεν χρειάζεσαι συγχώρηση», είπε. «Εγώ χρειάζομαι συγχώρηση από εσένα». Έδωσαν τα χέρια και ύστερα από αυτό παρέμειναν καλοί φίλοι.¹ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 282.]

Λίγα χρόνια αργότερα, ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ έκανε τη συγχώρηση των άλλων έναν εκ των ισοβίων στόχων του, όταν έγραφε στο πιστεύω του: «Δεν θα πληγώνω εσκεμμένως τα συναισθήματα κανενός ούτε και αυτού που ενδεχομένως να με αδίκησε, αλλά θα επιζητώ να του κάνω καλό και να τον κάνω φίλο μου».²

Ένας στενός συνεργάτης του Προέδρου Σμιθ παρατήρησε ότι η ικανότητα να συγχωρεί ήταν πράγματι ένα εκ των καθοριστικών του γνωρισμάτων: «Αληθώς, συγχωρούσε όλους τους ανθρώπους. Γνώριζε σε όλη του τη ζωή την εντολή του Θεού: Ο Θεός θα συγχωρήσει όποιον συγχωρήσει. Όσο για εμάς, πρέπει να συγχωρούμε όλους τους ανθρώπους. Μπορούσε να το κάνει αυτό και κατόπιν παρέπεμπε το ζήτημα στον Θεό. Όπως συγχωρούσε, είμαι βέβαιος ότι ξεχνούσε. Όταν αυτός που συγχωρεί, μπορεί να ξεχάσει, τότε αληθώς αυτός ο άνθρωπος είναι ασυνήθης άνθρωπος, πράγματι άνθρωπος του Θεού!»³

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Αν καταλάβουμε το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, τότε είμαστε περισσότερο διατεθειμένοι να συγχωρούμε τους άλλους.

Υπάρχει ένα πράγμα που θα μπορούσαμε κάλλιστα να καλλιεργήσουμε και αυτό είναι η διάθεση να συγχωρούμε ο ένας στον άλλον τα αμαρτήματά μας. Το πνεύμα της συγχωρήσεως είναι μία αρετή χωρίς την οποία δεν θα πραγματοποιήσουμε ποτέ τις ευλογίες που ελπίζουμε να λάβουμε.⁴

Οι άνθρωποι του κόσμου δεν καταλαβαίνουν... πώς αισθάνθηκε ο Σωτήρας, όταν με αγωνία στην ψυχή του, ανεφώνησε προς τον Επουράνιο Πατέρα του να μην καταδικάσει και καταστρέψει αυτούς, οι οποίοι του αφαιρούσαν τη θνητή του ζωή, αλλά είπε:

«... Πατέρα συγχώρεσέ τους· επειδή, δεν ξέρουν τι κάνουν». (Κατά Λουκάν 23:34.)

Αυτή θα πρέπει να είναι η στάση όλων των μελών της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Αυτή θα πρέπει να είναι η στάση όλων των υιών και θυγατέρων του Θεού και θα ήταν, μου φαίνεται, αν κατανοούσαν πλήρως το

σχέδιο σωτηρίας. ...Ο θυμός και το μίσος στην καρδιά μας δεν θα μας φέρει γαλήνη και ευδαιμονία.⁵

Ο Κύριος μάς έχει δώσει σπουδαίες πληροφορίες, μας έχει αποκαλύψει την άποψη και το θέλημά Του, μας έχει διδάξει πράγματα τα οποία δεν γνωρίζει ο κόσμος και σύμφωνα με τις πληροφορίες που έχουμε λάβει, μας καθιστά υπεύθυνους και αναμένει από εμάς να ζούμε μία ανωτέρα ζωή, μία ιδανικότερη ζωή από αυτούς που δεν καταλαβαίνουν τόσο πλήρως το ευαγγέλιο όπως εμείς. Το πνεύμα της συγχωρήσεως είναι κάτι για το οποίο οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών θα είχαν όφελος να εμφανίζον αφειδώς ανάμεσά τους. ...Πρέπει να εισέλθουμε σε μία κατάσταση στην οποία μπορούμε να συγχωρούμε τους αδελφούς μας.⁶ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 282.]

Όταν συγχωρούμε τους άλλους, δείχνουμε εκτίμηση για τη συγχώρηση που μας προσφέρει ο Επουράνιος Πατέρας μας.

Σε σχέση με αυτό το ζήτημα [της συγχωρήσεως των άλλων], θα διαβάσω λίγα εδάφια από το δέκατο όγδοο κεφάλαιο του Κατά Ματθαίον, αρχίζοντας με το εικοστό πρώτο εδάφιο. Φαίνεται ότι οι Απόστολοι ήσαν με τον Διδάσκαλο σε αυτήν την περίπτωση και ο Πέτρος ήλθε προς Αυτόν και είπε:

«Κύριε, πόσες φορές αν ο αδελφός μου αμαρτήσει σε μένα, θα τον συγχωρήσω; Μέχρι 7 φορές;

«Ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Δεν σου λέω μέχρι 7 φορές, αλλά μέχρι 70 φορές 7». [Κατά Ματθαίον 18:21–22.]

Κατόπιν, ο Σωτήρας είπε μία παραβολή... για δύο άνδρες. Ένας εκ των ανδρών όφειλε στον κύριό του ένα μεγάλο χρηματικό ποσόν και πήγε σε αυτόν και του είπε ότι δεν μπορούσε να πληρώσει αυτό που όφειλε και ερώτησε αν θα μπορούσε να του χαρισθεί το χρέος. Ο κύριος αυτού του δούλου συγκινήθηκε από συμπόνια και χάρισε το χρέος. Αμέσως αυτός ο άνδρας, που του είχε χαρισθεί το χρέος, πήγε και ήρε έναν συνδούλο, ο οποίος του όφειλε ένα μικρό ποσόν και απαίτησε την πληρωμή του. Ο φτωχός άνδρας δεν ήταν εις θέσιν να ανταποκριθεί στην υποχρέωση και εκείνος με τη σειρά του ζήτησε να του χαρισθεί το χρέος. Όμως,

δεν του χαρίσθηκε. Αντιθέτως, μετεφέρθη και ρίχθηκε στη φυλακή από κάποιον στον οποίον είχε ήδη χαρισθεί το χρέος από τον κύριό του. Όταν οι συνδούλοι είδαν τι είχε γίνει, πήγαν στον κύριο αυτού του ανδρός και του είπαν και εκείνος εξοργίσθηκε και παρέδωσε αυτόν στον οποίον είχε χαρίσει το χρέος στους βασιανιστές, μέχρις ότου να πληρώσει ολόκληρο εκείνο που όφειλε. Η ψυχή του δεν ήταν αρκετά μεγάλη, για να εκτιμήσει το έλεος που του είχε επιδειχθεί και εξαιτίας αυτής της ελλείψεως χριστιανικής αγάπης, έχασε τα πάντα. [Βλέπε Κατά Ματθαίον 18:23–35.]

Ενίστε, έχουμε λίγες δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε και ξεχνούμε την υπομονή που έχει ο Επουράνιος Πατέρας απέναντί μας και μεγαλύνουμε στην καρδιά μας ορισμένα ασήμαντα πράγματα που ενδεχομένως να έχει πει ή να έχει κάνει ο αδελφός ή αδελφή μας που μας αφορούν. Δεν ζούμε πάντοτε αυτόν τον νόμο τον οποίον ο Κύριος επιθυμεί να τηρούμε όσον αφορά στα ζητήματα αυτά. Ξεχνούμε την εντολή που έδωσε στους Αποστόλους με τα λόγια της προσευχής, στην οποία ελέχθη σε αυτούς να προσεύχονται, ώστε να αφεθούν τα οφειλήματά τους όπως και εκείνοι αφιένται τους οφειλέτες τους [βλέπε Κατά Ματθαίον 6:12]. Έχω την αίσθηση ότι πρέπει να μάθουμε πολλά από την άποψη αυτή. Δεν έχουμε συμμορφωθεί όσο θα έπρεπε με τις απαιτήσεις του Επουρανού Πατρός μας.⁷ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 282.]

**Επιλέγοντας να μην προσβληθούμε, μπορούμε
να καθαρίσουμε από την καρδιά μας
όλα τα αισθήματα σκληρότητας.**

Έχουμε διδαχθεί να αγαπούμε τους εχθρούς μας και να προσευχόμαστε για όσους κακεντρεχώς μας χρησιμοποιούν και μας κακολογούν [βλέπε Κατά Ματθαίον 5:44]. ... Όταν καθυβρίζετε, μη καθυβρίζετε ξανά. Όταν σας κακολογούν άλλοι, δείξτε έλεος γι' αυτούς και προσευχηθείτε γι' αυτούς. Θυμηθείτε το παράδειγμα του Θείου Διδασκάλου, ο οποίος όταν κρεμάσθηκε επί του σταυρού, είπε: «Πατέρα, συγχώρεσέ τους· επειδή, δεν ξέρουν τι κάνουν».⁸

Ενίστε, ένας αδελφός με εξουσία προσβάλλει, κατά κάποιον τρόπο, ένα εκ των μελών της Εκκλησίας, ίσως άγνωστο για τον ίδιο και αυτό το τέκνο του Πατρός μας σιωπηλώς εξακολουθεί να αισθάνεται πληγωμένο, αντί να κάνει όπως έχει προτάξει ο

«Αν υπήρξαν οιοσδήποτε διαφωνίες μεταξύ υμών και των πλησίων σας, διευθετήστε τις όσο το δυνατόν συντομότερα μπορείτε, υπό την επιρροή του Πνεύματος του Κυρίου».

Κύριος, να πάει στον άνδρα που τον προσέβαλε και να του δηλώσει με καλοσύνη τα αισθήματα της καρδιάς του και να δώσει σε αυτόν τον αδελφό την ευκαιρία να του πει: «Συγγνώμη που σε προσέβαλα και επιθυμώ να με συγχωρήσεις». Το αποτέλεσμα είναι ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, ευρίσκουμε ένα συναίσθημα αγανάκτησης να υπάρχει, το οποίο υποδαυλίστηκε από τον Σατανά.⁹ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 282.]

Δεν έχουμε κακία έναντι κανενός εκ των συνανθρώπων μας. Δεν συντρέχει κανένας λόγος. Αν μας παρεξηγούν, παραποιούν τα λεγόμενά μας και μας καταδιώκουν, θα πρέπει να θυμόμαστε ότι ευρίσκονται στα χέρια του Κυρίου. ...Επομένως, όταν μεταλαμβάνουμε τον Μυστικό Δείπνο... ας καθαρίζουμε από την καρδιά μας όλα τα αισθήματα σκληρότητας ο ένας για τον άλλον και προς τους αδελφούς και τις αδελφές μας, οι οποίοι δεν ανήκουν στο δόγμα μας.¹⁰

Συγχωρώντας τους άλλους, προετοιμαζόμαστε για το σελέστιο βασίλειο.

Ας ζει καθείς εξ ημών κατά τέτοιον τρόπο, ώστε ο εναντίος να μην έχει καθόλου δύναμη επάνω μας. Αν έχετε οιοσδήποτε διαφορές μεταξύ σας, αν υπήρξαν οιοσδήποτε διαφωνίες μεταξύ ημών και των πλησίων σας, διευθετήστε τις όσο το δυνατόν συντομότερα μπορείτε υπό την επιρροή του Πνεύματος του Κυρίου, ώστε όταν έλθει ο καιρός τόσο εσείς όσο και οι απόγονοί σας, οι οποίοι ίσως ακολουθήσουν μετά από εσάς, να είσθε προετοιμασμένοι να λάβετε κληρονομία στο σελέστιο βασίλειο.¹¹

Στο βιβλίο Διδαχή και Διαθήκες ευρίσκουμε μία αναφορά που έγινε σε αυτό το ζήτημα της συγχωρήσεως, στην οποία ο Κύριος δίδει μία εντολή. Περιέχεται στο εξηκοστό τέταρτο τμήμα και μας αφορά σήμερα. Γράφει τα εξής:

«... Αληθινά σας λέω, εγώ, ο Κύριος, συγχωρώ τις αμαρτίες εκείνων που εξομολογούνται τις αμαρτίες τους ενώπιόν μου και ζητούν συγχώρηση, εκείνων που δεν έχουν αμαρτήσει θανάσιμα.

»Οι απόστολοί μου, κατά την παλαιά εποχή, ζητούσαν να βρουν πρόφαση ο ένας κατά του άλλου και δεν συγχωρούσαν ο ένας τον άλλον μέσα στην καρδιά τους. Και γι' αυτό το αμάρτημα βασανίστηκαν και τιμωρήθηκαν σκληρά.

»Γι' αυτό, σας λέω, ότι πρέπει να συγχωρείτε ο ένας τον άλλο. Γιατί εκείνος που δεν συγχωρεί στον αδελφό του τις παραβάσεις του, είναι ένοχος ενώπιον του Κυρίου. Γιατί παραμένει μέσα του η μεγαλύτερη αμαρτία».

Το τελευταίο αναγνωσθέν εδάφιο είναι αυτό το οποίο θα ήθελα να τονίσω.

«Εγώ, ο Κύριος, θα συγχωρήσω όποιον εγώ συγχωρήσω, αλλά από εσάς απαιτείται να συγχωρείτε όλους τους ανθρώπους.

»Και πρέπει να λέτε μέσα στην καρδιά σας, ας κρίνει ο Θεός ανάμεσα σε εμένα και σε εσένα, και ας σε ανταμείψει ανάλογα με τις πράξεις σου». [Δ&Δ 64:7–11.]

Αν η ζωή μας ήταν τέτοια ώστε όταν έχουμε διαφορές με τον πλησίον μας, αντί να ορθωνόμαστε ως δικαστές ο ένας εναντίον του άλλου, μπορούσαμε εντίμως και ευσυνειδήτως να κάνουμε

έκκληση στον Πατέρα μας στους Ουρανούς και να πούμε: «Κύριε, κρίνε μεταξύ εμού και του αδελφού μου. Εσύ γνωρίζεις την καρδιά μου. Εσύ γνωρίζεις ότι δεν έχω αίσθημα θυμού εναντίον του. Βοήθησέ μας να δούμε ομοίως και δώσε μας σοφία, ώστε να φερθούμε αναρέτως ο ένας προς τον άλλον», πόσες λίγες διαφορές θα υπήρχαν και τι χαρά και ευλογίες θα λαμβάναμε! Όμως, λίγες δυσκολίες ανακύπτουν κατά διαστήματα που διαταράσσουν την ισορροπία της καθημερινής ζωής μας και εξακολουθούμε να είμαστε δυστυχείς, επειδή διατηρούμε μία απρεπή επιρροή και δεν έχουμε χριστιανική αγάπη.

...«Λοιπόν, σας μιλώ σχετικά με τις οικογένειές σας. Αν οι άνθρωποι επιτεθούν σε εσάς ή την οικογένειά σας, μια φορά, και το ανεχτείτε υπομονετικά και δε βρίζετε εναντίον τους, ούτε ζητάτε εκδίκηση, θα ανταμειφτείτε.

«Όμως αν δεν το ανεχτείτε υπομονετικά, θα υπολογιστεί σε σας σαν να έχει μετρηθεί ως δίκαιο μέτρο για εσάς». [Δ&Δ 98:23–24.]

Αυτός είναι επίσης ο λόγος του Διδασκάλου προς εμάς. Αν ζούμε σύμφωνα με αυτόν τον νόμο, θα αυξανόμαστε σε χάριν και δύναμη κάθε ημέρα και με την εύνοια του Επουρανίου Πατρός μας. Η πίστη θα αυξάνει στην καρδιά των τέκνων μας. Θα μας αγαπούν για την εντιμότητα και την ακεραιότητα της ζωής μας και θα αγαλλιούν που έχουν γεννηθεί από τέτοιους γονείς. Σας λέγω ότι αυτή η εντολή δεν δίδεται με επιπόλαιο τρόπο, διότι ο Κύριος έχει διακηρύξει ότι δεν δίδει κανέναν νόμο με αδιαφορία, αλλά κάθε νόμος δίδεται, ώστε να μπορούμε να τον τηρούμε και να τον ζούμε.

Θα είμαστε σε αυτόν τον κόσμο μόνον για ένα σύντομο χρονικό διάστημα. Οι μικρότεροι και οι δυνατώτεροι από εμάς απλώς προετοιμάζονται για την άλλη ζωή και προτού εισέλθουμε στη δόξα του Πατρός μας και απολαύσουμε τις ευλογίες τις οποίες ελπίζουμε να λάβουμε μέσω πίστεως, θα πρέπει να ζούμε τους νόμους της υπομονής και να συγχωρούμε όσους αμαρτάνουν εναντίον μας και να απομακρύνουμε από την καρδιά μας όλα τα συναισθήματα μίσους προς αυτούς.

«Και πάλι, αν ο εχθρός σας σας επιτεθεί για δεύτερη φορά, και δε βρίζετε εναντίον του εχθρού σας, και το ανεχτείτε υπομονετικά, η ανταμοιβή σας θα είναι εκατονταπλάσια.

»Και πάλι, αν σας επιτεθεί για τρίτη φορά, και το ανεχτείτε υπομονετικά, η αμοιβή σας θα τετραπλασιαστεί». [Δ&Δ 98:25–26.] ...

Είθε να έχουμε το Πνεύμα του Διδασκάλου να κατοικεί μέσα μας, ώστε να μπορούμε να συγχωρούμε όλους τους ανθρώπους όπως έχει προστάξει Εκείνος να συγχωρούμε, όχι μόνον με τα χείλη μας, αλλά στα βάθη της καρδιάς μας, κάθε αμαρτήμα το οποίο ενδεχομένως να έχει διαπραχθεί εναντίον μας. Αν το κάνουμε αυτό στη ζωή, οι ευλογίες του Κυρίου θα παραμένουν στην καρδιά και το σπιτικό μας.¹² [Βλέπε πρόταση 5 κατωτέρω.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Συλλογισθείτε την ιστορία στη σελίδα 275 και διαβάστε το Νεφί Γ΄ 12:22–24. Γιατί νομίζετε ότι ο Κύριος απαιτεί να συμφιλιωθούμε με τους αδελφούς και τις αδελφές μας, προτού πάμε σε Εκείνον;
2. Στις σελίδες 276–77 ο Πρόεδρος Σμιθ εξηγεί ότι η γνώση μας του σχεδίου σωτηρίας θα πρέπει να μας βοηθά να συγχωρούμε περισσότερο. Γιατί νομίζετε ότι συμβαίνει αυτό; Πώς «εισερχόμαστε σε μία κατάσταση» (σελίδα 277) στην οποίαν μπορούμε να συγχωρούμε τους άλλους;
3. Καθώς μελετάτε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 277, σκεφθείτε μια φορά που σας συγχώρησε ο Επουράνιος Πατέρας σας. Γιατί νομίζετε ότι η αποτυχία μας να συγχωρούμε τους άλλους θα μας έκανε ανάξιους της συγχωρήσεως που επιζητούμε;
4. Διαβάστε ολόκληρη τη δεύτερη παράγραφο στη σελίδα 278. Τι μας εμποδίζει να συμφιλιωθούμε με έναν ηγέτη της Εκκλησίας ή κάποιον άλλον ο οποίος σκοπίμως ή εξ αγνοίας μας προσέβαλε; Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να υπερνικήσουμε αυτές τις δυσκολίες;
5. Επανεξετάστε το τελευταίο τμήμα των διδασκαλιών (σελίδες 278–82). Πώς η προθυμία μας να συγχωρούμε μας

προετοιμάζει για το σελέστιο βασίλειο; Με ποιους τρόπους ευλογείται η οικογένειά μας, όταν συγχωρούμε τους άλλους;

Σχετιζόμενες γραφές: Κατά Ματθαίον 5:23–24, 38–48, 6:12, 14–15, 7:1–5, 18:15, Νεφί Α΄ 7:16–21, Διδαχή και Διαθήκες 42:88

Βοήθεια διδασκαλίας: «Όταν κάποιος κάνει μία ερώτηση, σκεφθείτε το ενδεχόμενο να προσκαλέσετε άλλους να απαντήσουν, αντί να απαντήσετε εσείς ο ίδιος. Επί παραδείγματι, θα μπορούσατε να πείτε: 'Είναι μία ενδιαφέρουσα ερώτηση. Τι νομίζετε οι υπόλοιποι;' Ή, 'Μπορεί να βοηθήσει κάποιος με αυτήν την ερώτηση;» (*Teaching, No Greater Call*, 64).

Σημειώσεις

1. Βλέπε Merlo J. Pusey, "The Inner Strength of a Leader," *Instructor*, Ιούλιος 1965, 232.
2. "President George Albert Smith's Creed," *Improvement Era*, Απρ. 1950, 262.
3. Μάθιου Κόλεϊ, στο Conference Report, Απρ. 1951, 167.
4. "The Spirit of Forgiveness," *Improvement Era*, Αύγ. 1945, 443.
5. Στο Conference Report, Οκτ. 1945, 169.
6. Στο Conference Report, Οκτ. 1905, 27.
7. Στο Conference Report, Οκτ. 1905, 27.
8. Στο Conference Report, Οκτ. 1904, 65–66.
9. Στο Conference Report, Οκτ. 1905, 27.
10. Στο Conference Report, Οκτ. 1906, 50.
11. Ομιλία δοθείσα στην ιεραποστολική συνέλευση Μεξικού, 26 Μαΐου 1946, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, θυρίδα 121, σελίδα 288.
12. Στο Conference Report, Οκτ. 1905, 27–28, 30.

*«Ειρήνη αφήνω σε σας, ειρήνη τη δική μου δίνω σε σας·
όχι όπως δίνει ο κόσμος, σας δίνω εγώ. Ας μη ταραζείται η
καρδιά σας ούτε να δειλιάζει» (Κατά Ιωάννην 14:27).*

Χρηστός τρόπος ζωής σε επικίνδυνους καιρούς

Μέσω της πίστεώς μας στο ευαγγέλιο, μπορούμε να βρούμε ασφάλεια από τους κινδύνους της εποχής μας και να γίνουμε θετική επιρροή στον κόσμο.

Από τη ζωή του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Η υπηρετήση του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ ως Μέλους της Γενικής Εξουσίας κάλυψε το περισσότερο από το πρώτο μισό του 20ου αιώνας. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, ο κόσμος είδε πολλά καταστρεπτικά και ταραχώδη γεγονότα, συμπεριλαμβανομένου του Μεγάλου Κραχ και δύο παγκοσμίων πολέμων. Αυτές οι συμφορές, μαζί με αυτό που θεωρούσε γενική ηθική παρακμή της κοινωνίας, οδήγησαν τον Πρόεδρο Σμιθ να πει πάνω από μία φορά: «Αυτός ο κόσμος είναι σε κρίσιμη κατάσταση».¹ Είδε στα παγκόσμια γεγονότα την εκπλήρωση των προφητειών σχετικώς με τις τελευταίες ημέρες και ήταν πεπεισμένος ότι η μόνη ελπίδα για ειρήνη στον κόσμο ήταν η υπακοή στους νόμους του Θεού. Στο αποκορύφωμα του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, προειδοποίησε: «Ο πόλεμος δεν θα σταματήσει και η διαπάλη στον κόσμο αυτόν δεν θα παύσει, έως ότου τα τέκνα των ανθρώπων μετανοήσουν για τις αμαρτίες τους και στραφούν στον Θεό και τον υπηρετήσουν και τηρήσουν τις εντολές του».²

Εν τω μέσω αυτών των δύσκολων εποχών, ο Πρόεδρος Σμιθ ανεκάλυψε ότι πολλοί άνθρωποι είχαν αποθαρρυνθεί. Ανέφερε: «Ήταν προνόμιό μου να είμαι σε διαφορετικά μέρη των [Ηνωμένων Πολιτειών] και είναι σπάνιο να μη βρεις κάποιους που δεν είναι υπερβολικώς απαισιόδοξοι, εξαιτίας καταστάσεων επί των οποίων φαίνεται ότι δεν έχουμε τον έλεγχο».³ Ενώ ανηγνώριζε ότι ο πόλεμος, οι φυσικές καταστροφές και ο πνευματικός κίνδυνος

αποτελούν μέρος της ζωής κατά τις τελευταίες ημέρες, ο Πρόεδρος Σμιθ δίδαξε τους Αγίους ότι μπορούν να διαφύγουν μεγάλο μέρος της δυστυχίας αυτών των επικίνδυνων καιρών, ζώντας το ευαγγέλιο και ανθιστάμενοι στον πειρασμό.

Ήταν επίσης αισιόδοξος, διότι πίστευε ότι χρηστοί Άγιοι των Τελευταίων Ημερών θα μπορούσαν να έχουν δυνατή επιρροή στον κόσμο γύρω τους. Δίδαξε ότι οι Άγιοι δεν θα πρέπει απλώς να αποδέχονται την κατάσταση του κόσμου, αλλά θα πρέπει να παραμένουν ενεργοί στην κοινότητά τους και να προσπαθούν να κάνουν αισθητή την επιρροή τους, παρά οιαδήποτε εναντίωση που ενδεχομένως να αντιμετωπίσουν. «Όλοι έχουμε την υποχρέωση να καταστήσουμε αυτόν τον κόσμο πιο ευτυχημένο μέρος, διότι έχουμε ζήσει σε αυτόν», είπε.⁴

Η αδελφή Μπελ Σ. Σπάφορντ, γενική πρόεδρος της Ανακουφιστικής Εταιρείας, ανέφερε μία εμπειρία στην οποία ο Πρόεδρος Σμιθ της δίδαξε αυτήν την αρχή. Λίγο αφότου εκλήθη στη θέση της προέδρου, η αδελφή Σπάφορντ ειδοποιήθηκε για μία συγκέντρωση που θα διεξήγεται στη Νέα Υόρκη από το National Council of Women [Εθνικό Συμβούλιο Γυναικών]. Η Ανακουφιστική Εταιρεία ήταν μέλος αυτού του συμβουλίου για πολλά έτη, αλλά προσφάτως διάφορα άλλα μέλη του συμβουλίου ήσαν ανταγωνιστικά έναντι της Εκκλησίας και είχαν φέρει σε δύσκολη θέση απεσταλμένες των Αγίων των Τελευταίων Ημερών στις συγκεντρώσεις του. Λόγω αυτού, η αδελφή Σπάφορντ και οι σύμβουλοί της θεώρησαν ότι η Ανακουφιστική Εταιρεία θα έπρεπε να παύσει να είναι μέλος του συμβουλίου και προετοίμασαν μία εισήγηση, εκφράζοντας τις απόψεις τους. Η αδελφή Σπάφορντ αργότερα αφηγήτο:

«Με ραντεβού ένα πρωινό, πήγα μόνη μου να δω τον Πρόεδρο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ, παίρνοντας την εισήγηση μαζί μου, μαζί με έναν κατάλογο από τους λόγους για τους οποίους έγινε η εισήγηση. Ο Πρόεδρος διάβασε προσεκτικά το δακτυλογραφημένο υλικό. Κατόπιν ερώτησε: 'Δεν είναι αυτή η οργάνωση στην οποία προσεχώρησαν οι αδελφές πριν αλλάξει ο αιώνας;'

»Είπα: 'Μάλιστα, κύριε'.

»Είπε εκείνος: 'Αν, λοιπόν, καταλαβαίνω καλά, θέλετε να παύσετε να είστε μέλη;'

»Είπα: 'Μάλιστα, κύριε'. Κατόπιν προσέθεσα: 'Ξέρετε, Πρόεδρε Σμιθ, δεν αποκομίζουμε τίποτε από το Συμβούλιο'.

»Ο Πρόεδρος με κοίταξε με έκπληξη. Είπε: 'Αδελφή Σπάφορντ, πάντοτε σκέπτεσθε αναφορικά με αυτό που αποκομίζετε; Δεν νομίζετε ότι είναι καλό μερικές φορές να σκέπτεσθε αναφορικά με αυτό που έχετε να δώσετε; Πιστεύω', συνέχισε, 'ότι οι γυναίκες Μορμόνοι έχουν κάτι να δώσουν στις γυναίκες του κόσμου και ότι μπορούν επίσης να μάθουν από αυτές. Αντί να παύσετε να είσθε μέλη, προτείνω να πάρετε αρκετά από τα πιο ικανά μέλη της επιτροπής και να πάτε σε αυτήν τη συγκέντρωση'.

»Κατόπιν είπε με έμφαση: 'Κάνετε αισθητή την επιρροή σας'.⁵

Η αδελφή Σπάφορντ υπάκουσε σε αυτήν τη συμβουλή και αργότερα ορίσθηκε σε θέση ηγεσίας στο National Council of Women [Εθνικό Συμβούλιο Γυναϊκών] και τελικώς εξελέγη πρόεδρος του. [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 294.]

Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Σοβαρές δυσκολίες έχουν προλεχθεί για τις τελευταίες ημέρες.

Μας έχει ειπωθεί ότι κατά τις τελευταίες ημέρες θα προέκυπταν σοβαρές δυσκολίες. ...Δεν έχουμε προειδοποιηθεί μόνον από τις γραφές, οι οποίες εδόθησαν κατά τις ημέρες του Σωτήρος και πριν από την εποχή του και αυτές που εδόθησαν μετά από αυτόν, αλλά κατά την εποχή μας ο Κύριος έχει μιλήσει και οι αποκαλύψεις του Επουρανίου Πατρός μας ευρίσκονται στο Διδαχή και Διαθήκες. Αν διαβάσουμε αυτές τις αποκαλύψεις, θα μάθουμε ότι οι εμπειρίες, τις οποίες περνούμε, προελέχθησαν.

...Ο καθημερινός Τύπος μάς φέρνει περιγραφές καταστροφών που είναι παντού—η θάλασσα που είναι τρικυμιώδης και η απώλεια ζωής σε αυτήν, σεισμοί, μεγάλοι τυφώνες, όπως μας έχει ειπωθεί ότι θα συνέβαιναν κατά τις τελευταίες ημέρες—και μου φαίνεται, αδελφοί και αδελφές, αν σκέπτονται σοβαρά οι άνθρωποι, αν διαβάζουν τις γραφές, πρέπει να γνωρίζουν ότι τα γεγονότα για τα οποία είπε ο Κύριος ότι θα συνέβαιναν κατά τις τελευταίες ημέρες, συμβαίνουν. Η σικιά ασφαλώς αρχίζει να

βγάζει φύλλα [βλέπε Τζόζεφ Σμιθ—Κατά Ματθαίον 1:38–39] και όσοι είναι προνοητικοί πρέπει να ξέρουν ότι πλησιάζει το θέρος, ότι αυτά τα οποία έχει προείπει ο Κύριος ως προηγούμενα της δευτέρας παρουσίας του τώρα συμβαίνουν.⁶

Είμαστε ακόμη σε κίνδυνο. Ο κόσμος αυτός είναι για καθαρισμό, εκτός αν οι υιοί και οι θυγατέρες του Επουρανίου Πατρός μας μετανοήσουν για τις αμαρτίες τους και στραφούν σε εκείνον. Και αυτό σημαίνει ότι οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών ή τα μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, μαζί με όλους τους υπόλοιπους, αλλά εμείς πρώτα απ' όλα, οφείλουμε να θέτουμε το παράδειγμα.⁷ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 294.]

Ο μόνος δρόμος προς τη γαλήνη είναι το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού.

Υπάρχει μόνον μία ίαση για την παγκόσμια θλίψη—μία πανάκεια για την ασθένεια του κόσμου. Είναι το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού· ο τέλειος νόμος της ζωής και της ελευθερίας, ο οποίος έχει αποκατασταθεί ξανά εις εκπλήρωσιν των γραφών.⁸

«Ειρήνη αφήνω σε σας, ειρήνη τη δική μου δίνω σε σας· όχι όπως δίνει ο κόσμος, σας δίνω εγώ. Ας μην ταραξεται η καρδιά σας ούτε να δειλιάζει». (Κατά Ιωάννην 14:27.)

Υπάρχουν καθησυχαστικά λόγια από τον Πρίγκιπα Ειρήνης προς τους πιστούς οπαδούς του. Ασφαλώς, δεν υπάρχει τίποτε που να χρειάζονται περισσότερο οι άνθρωποι από τις ευλογίες ειρήνης και ευδαιμονίας και καρδιές ελεύθερες από φόβο. Και αυτά προσφέρονται [σε] όλους εμάς, αν γίνουμε απλώς κοινωνοί αυτών.

Όταν αποκατεστάθη το ευαγγέλιο στη γη σε αυτήν τη θεϊκή νομή, ο Κύριος επανέλαβε αυτό που έχει πει τόσες πολλές φορές στην Παλαιά και την Καινή Διαθήκη, ότι το τίμημα της ειρήνης και της ευδαιμονίας είναι η χρηστότητα. Παρά τη γνώση αυτή, υπάρχουν πολλοί που φαίνεται ότι νομίζουν πως μπορούμε να έχουμε ευδαιμονία με κάποιον άλλον τρόπο, αλλά θα πρέπει ήδη να γνωρίζουμε όλοι ότι δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Και εντούτοις, με την πονηρή πανουργία του ο Σατανάς έχει πείσει την πλειονότητα της ανθρωπότητας να φύγει από την οδό που θα

διασφαλίσει ευδαιμονία και ακόμη είναι απησυχολημένος. Ο εναντίος της χρηστότητας δεν κοιμάται ποτέ.

Όμως, ακολουθώντας τις διδασκαλίες του Κυρίου, στρεφόμενοι σε εκείνον και μετανοώντας για τις αμαρτίες μας, περνώντας κάνοντας καλό, μπορούμε να έχουμε ειρήνη, ευδαιμονία και ευημερία. Αν οι άνθρωποι αγαπούν αλλήλους, το μίσος και η σκληρότητα που υπήρχαν τόσο πολύ στον κόσμο, θα χαθούν.⁹

Αυτές τις ημέρες αβεβαιότητας κατά τις οποίες οι άνθρωποι πηγαίνουν εδώ κι εκεί, επιζητώντας κάποιο νέο σχέδιο με το οποίο μπορεί να έλθει η ειρήνη στον κόσμο, να γνωρίζετε το εξής: ότι η μόνη οδός προς την ειρήνη για τον κόσμο αυτόν είναι το μονοπάτι του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας. Δεν υπάρχει άλλη... Να κατέχουμε τη γνώση της αληθείας αξίζει όλα τα πλούτη του κόσμου, να γνωρίζουμε ότι είμαστε στην ασφαλή οδό, όταν είμαστε στο μονοπάτι του καθήκοντος όπως καθορίστηκε από τον Επουράνιο Πατέρα μας και να γνωρίζουμε ότι μπορούμε να συνεχίσουμε εκεί αν το θέλουμε, ανεξαρτήτως των επιρροών και των κινήτρων που ενδεχομένως να προσφερθούν από αυτούς που δεν έχουν οριστεί να είναι ηγέτες μας, είναι μία ευλογία που είναι ανεκτίμητη.¹⁰

Ζούμε σε μία εποχή κατά την οποία η γραφή εκπληρώνεται ανάμεσα στα έθνη, όπου ο Κύριος είπε μέσω ενός εκ των προφητών του, ότι κατά την τελευταία ημέρα «... η σοφία των σοφών του θα χαθεί, και η σύνεση των συνετών του θα κρυφτεί». (Ησαΐας 29:14.) Με όλη τη σοφία του κόσμου, καμία ομάδα έως τώρα δεν ήταν εις θέσιν να δείξει την οδό προς ειρήνη, με τη βεβαιότητα ότι αυτή είναι η οδός. Εμείς... είμαστε τυχεροί που γνωρίζουμε ότι υπάρχει η οδός προς ειρήνη που μόνον αυτή θα έχει αποτελέσματα και αυτή η οδός είναι να τηρούμε τις εντολές του Θεού όπως απεκαλύφθησαν στα τέκνα των ανθρώπων κατά τα αρχαία χρόνια και κατά την εποχή μας. Αν ακολουθείτο αυτή η οδός, όλα τα προβλήματα που είναι τόσο σοβαρά στον κόσμο θα μπορούσαν να επιλυθούν και η ειρήνη θα ερχόταν σε αυτήν τη δυστυχημένη γη.¹¹

Αν και ο κόσμος μπορεί να είναι γεμάτος θλίψη και οι ουρανοί να είναι σκοτεινοί και να υπάρχουν έντονες αστραπές και η γη να σειέται από το κέντρο ως την περιφέρειά της, αν γνωρίζουμε ότι ο Θεός ζει και η ζωή μας είναι ενάρετη, τότε θα είμαστε ευτυχείς, θα

υπάρχει ανείπωτη ειρήνη, επειδή γνωρίζουμε ότι ο Πατέρας μας εγκρίνει τη ζωή μας.¹² [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 294.]

Δεν χρειάζεται να φοβούμαστε, αν κάνουμε αυτό που μας έχει ζητήσει να κάνουμε ο Κύριος.

Δεν χρειάζεται να φοβούμαστε, αν κάνουμε αυτό που μας έχει ζητήσει να κάνουμε ο Κύριος. Αυτός είναι ο κόσμος Του. Όλοι οι άνδρες και οι γυναίκες υπόκεινται σε Εκείνον. Όλες οι δυνάμεις του κακού θα ελεγχθούν για χάρη του λαού Του, αν Τον τιμά και τηρεί τις εντολές Του.¹³

Αν έχουμε την εμπιστοσύνη του Επουρανού Πατρός μας, αν έχουμε την αγάπη Του, αν είμαστε άξιοι των ευλογιών Του, όλες οι στρατιές του κόσμου δεν μπορούν να μας καταστρέψουν, δεν μπορούν να διασπάσουν την πίστη μας και δεν μπορούν να υπερνικήσουν την Εκκλησία, η οποία έχει πάρει το όνομα του Υιού του Θεού.

Διαβάστε στο δέκατο ένατο κεφάλαιο από το Β΄ Βασιλέων πώς ο Σενναχειρείμ, ο βασιλεύς της Ασσυρίας, επεδίωξε να καταστρέψει την Ιερουσαλήμ. Ο Εζεκίας, ο βασιλεύς που αντιπροσώπευε τον Ισραήλ παρακάλεσε τον Κύριο για απελευθέρωση, ενώ ο Σενναχειρείμ τον χλεύαζε, λέγοντας: «Μην νομίζεις ότι οι προσευχές σου προς τον Θεό σου μπορούν να σε βοηθήσουν. Σε κάθε μέρος που πήγα και πήρα ήδη, προσεύχονταν. Είσαι χαμένος» και το επόμενο πρωί ένα μεγάλο μέρος του στρατού των Ασσυρίων ευρέθη νεκρό επάνω στο έδαφος και η Ιερουσαλήμ είχε διατηρηθεί από τον Κύριο. [Βλέπε Β΄ Βασιλέων 19:10–20, 35.] Εκείνος είναι η ισχύ μας... ο Πατέρας σας και ο δικός μου, ο Πατέρας όλων. Αν απλώς είμαστε άξιοι, θα μας διατηρήσει όπως διατήρησε τους υιούς του Ήλαμαν [βλέπε Αλμα 57:24–27] και όπως διατήρησε τον Δανιήλ από τους λέοντες [βλέπε Δανιήλ 6] και τους τρεις παίδες από τη φλογερή κάμινο [βλέπε Δανιήλ 3] και εξακόσιες χιλιάδες εκ των απογόνων του Αβραάμ, όταν τους έβγαλε από την Αίγυπτο υπό την ηγεσία του Μωυσή και έπνιξε τον στρατό του Φαραά στην Ερυθρά Θάλασσα [βλέπε Έξοδος 14:21–30]. Είναι ο Θεός αυτού του σύμπαντος. Είναι ο Πατέρας όλων εμάς. Είναι παντοδύναμος και μας υπόσχεται προστασία, αν ζούμε αξίως αυτής.¹⁴

«Καταστήστε το σπιτικό σας το μέρος όπου διαμένει το Πνεύμα του Κυρίου. Ας είναι άγιο μέρος.»

Δεν έχει σημασία αν έλθουν δυσκολίες, δεν έχει σημασία ποιος μπορεί να είναι σε πόλεμο, δεν έχει σημασία τι καταστάσεις μπορεί να προκύψουν στον κόσμο, εδώ στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, όποτε τιμούμε και τηρούμε τις εντολές του Θεού, θα υπάρχει προστασία από τις δυνάμεις του κακού και θα επιτραπεί στους άνδρες και τις γυναίκες να ζήσουν επί της γης έως ότου τελειώσει η ζωή τους με τιμή και δόξα, αν τηρούν τις εντολές του Επουρανίου Πατρός μας.¹⁵ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 294.]

Το σπιτικό μας μπορεί να είναι ειρηνικό, ένα άγιο μέρος ακόμη και εν τω μέσω συμφορών.

Νομίζω ότι με τη θλίψη παντού, με την πρόρρηση που έκανε ο Κύριος στο πρώτο τμήμα από το Διδαχή και Διαθήκες, ότι «η ειρήνη θα αφαιρεθεί από τη γη», [Δ&Δ 1:35] πρέπει να αισθανόμαστε ότι αυτός ο καιρός έχει έλθει. Ασφαλώς, οφείλουμε να αξιολογήσουμε

εαυτόν και το σπιτικό μας θα πρέπει να είναι σταθερό μέρος προσευχής, ευγνωμοσύνης και ευχαριστίας. Οι άνδρες θα πρέπει να είναι καλοί με τις συζύγους τους και οι γυναίκες θα πρέπει να νοιάζονται τους συζύγους τους. Οι γονείς θα πρέπει να έχουν την αγάπη των παιδιών τους με τον χρηστό τρόπο ζωής τους. Το σπιτικό μας δεν θα ήταν απλώς σταθερό μέρος προσευχής και ευχαριστίας, αλλά θα ήταν το μέρος όπου ο Πατέρας μας θα μπορούσε να απονεμίσει τις εκλεκτότερες ευλογίες Του, χάριν της αξιοσύνης μας.¹⁶

Προσεύχομαι ώστε το σπιτικό μας να καθαγιασθεί από τη χρηστότητα της ζωής μας, ώστε ο εναντίος να μην έχει καθόλου δύναμη να έλθει εκεί και να καταστρέψει τα παιδιά του σπιτικού μας ή αυτούς που κατοικούν κάτω από τη στέγη μας. Αν τιμούμε τον Θεό και τηρούμε τις εντολές του, το σπιτικό μας θα είναι ιερό, ο εναντίος δεν θα έχει καμία επιρροή και θα ζούμε εν ευδαιμονία και ειρήνη, μέχρι το τέλος της θνητότητας και θα πάμε να λάβουμε την ανταμοιβή μας στην αθανασία.¹⁷

Εναρμονίστε τη ζωή σας με τις διδασκαλίες του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού και όταν σας απειλήσουν οι συμφορές, θα αισθανθείτε την υποστήριξη του παντοδύναμου βραχίονά του. Καταστήστε το σπιτικό σας το μέρος όπου διαμένει το Πνεύμα του Κυρίου. Ας είναι άγιο μέρος, όπου δεν μπορεί να έλθει ο εναντίος. Ενωτισθείτε την απαλή σαν αύρα φωνή που σας παροτρύνει σε έργα χρηστότητας. Είναι η προσευχή μου για τον καθένα και για όλους σας να μην μεταποπισθείτε από το μονοπάτι, το οποίο οδηγεί στη γνώση και δύναμη του Θεού, την κληρονομία των πιστών, δηλαδή την παντοτινή ζωή.¹⁸

Προσεύχομαι ώστε στην καρδιά και το σπιτικό μας να μπορεί να κατοικεί αυτό το πνεύμα αγάπης, υπομονής, καλοσύνης, χριστιανικής αγάπης, βοήθειας, το οποίο βελτιώνει τη ζωή μας και κάνει τον κόσμο λαμπρότερο και καλύτερο χάριν αυτού.¹⁹ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 294.]

Μπορούμε να είμαστε θετική επιρροή στον κόσμο.

Θέλω να σας παρακαλέσω... ας είσθε σαν άγκυρες στην κοινότητα στην οποία ζείτε, ώστε να σας πλησιάζουν άλλοι και να νιώθουν ασφαλείς. Ας λάμπει τοιουτοτρόπως το φως σας, ώστε

βλέποντας άλλοι τα καλά σας έργα να έχουν την επιθυμία στην καρδιά τους να γίνουν σαν εσάς.²⁰

Είναι καθήκον μας να θέσουμε το παράδειγμα, είναι καθήκον μας να σηκώσουμε ψηλά το λάβαρο της αληθείας. Είναι καθήκον μας να παροτρύνουμε άλλα τέκνα του Πατρός μας να ενωτισθούν τη συμβουλή και παραίνεσή του και να προσαρμόσουν τοιουτοτρόπως τα πράγματα, ώστε οπουδήποτε και αν είμαστε, να ευρίσκουμε το πνεύμα του Θεού να καίει στην ψυχή μας και η επιρροή μας να είναι για καλό.²¹

Ο Κύριος δεν έχει ζητήσει κάτι που είναι αδύνατον. Αντιθέτως, μας έχει δώσει εντολές, συμβουλές και παρααινέσεις που είναι δυνατόν να τις ακολουθήσουμε όλοι εμείς αυτήν την εποχή στην οποία ζούμε.

...Αδελφοί και αδελφές, οφείλουμε να είμαστε πιστοί. Η χώρα στην οποία ζούμε θα πρέπει να καθαγιασθεί από τη δική μας ζωή χρηστότητας. ...Αυτό που χρειαζόμαστε, είναι να μετανοήσουμε για τις αμαρτίες μας, να απομακρυνθούμε από το σφάλμα των τρόπων μας, να καθαρίσουμε τη ζωή μας από τη ρυπαρότητα και έπειτα να περάσουμε ευεργετώντας. Δεν απαιτείται να ξεχωρισθούμε για τον σκοπό αυτόν. Κάθε άνδρας, γυναίκα και παιδί στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού μπορεί να περάσει ευεργετώντας και να λάβει την ευλογία που είναι αποτέλεσμα αυτού. [Βλέπε πρόταση 6 στη σελίδα 294.]

...Ας θέσουμε τα χέρια μας στο έργο που έχει εμπιστευθεί στη φροντίδα μας, ας ευλογήσουμε τα τέκνα του Πατρός μας, όπου και αν είναι και η ζωή μας θα βελτιωθεί και αυτός ο κόσμος θα γίνει ευτυχέστερος. Αυτή είναι η αποστολή η οποία έχει τεθεί επί των ώμων μας. Ο Επουράνιος Πατέρας θα μας θεωρήσει υπεύθυνους για τον τρόπο με τον οποίον την εκπληρώνουμε. Ο Θεός να δώσει, ώστε με την ταπεινότητα της ψυχής μας να πάμε με την επιθυμία στην καρδιά μας να κάνουμε καλό σε όλους τους ανθρώπους όπου και αν είναι και να φέρουμε σε αυτούς τη χαρά που μπορεί να έλθει μόνον μέσω τηρήσεως των νόμων και των εντολών του. Η ειρήνη αυτή είτε να παραμείνει στην καρδιά μας και το σπιτικό μας, ώστε να ακτινοβολούμε ευδιαθεσία και να έχουμε θάρρος όπου και αν πηγαίνουμε, ώστε να μπορέσουμε να αποδείξουμε στον κόσμο ότι γνωρίζουμε πράγματι ότι ο Θεός ζει,

με τη ζωή που διάγουμε και να λάβουμε τις ευλογίες του συνεπώς, προσεύχομαι ταπεινώς.²²

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες v–viii.

1. Διαβάστε την ιστορία σχετικώς με τη Μπελ Σ. Σπάφορντ που έλαβε συμβουλή από τον Πρόεδρο Σμιθ (σελίδες 286–87). Με ποιους τρόπους μπορείτε να «κάνετε αισθητή την επιρροή σας»;
2. Στο πρώτο τμήμα των διδασκαλιών (σελίδα 287), ο Πρόεδρος Σμιθ λέγει περί των δυσκολιών που έχουν προλεχθεί ότι θα προηγούνται της Δευτέρας Παρουσίας (βλέπε, επίσης, Προς Τιμόθεον Β΄ 3:1–7, Δ&Δ 45:26–35). Γιατί νομίζετε ότι είναι σημαντικό να γνωρίζουμε ότι οι δυσκολίες αυτές προελέχθησαν στις γραφές;
3. Επανεξετάστε το τμήμα που αρχίζει στο τέλος της σελίδος 288. Ποια είναι ορισμένα εκ των προβλημάτων στον κόσμο που θα μπορούσαν να επιλυθούν με την υπακοή στο αποκατεστημένο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού; Πώς έχει φέρει ειρήνη το αποκατεστημένο ευαγγέλιο στην προσωπική σας ζωή; Στην οικογένειά σας; Στη σχέση σας με άλλους;
4. Στις σελίδες 290–91, ο Πρόεδρος Σμιθ δίδει παραδείγματα από τις γραφές που ο Κύριος προστάτευσε τον λαό Του. Με ποιους τρόπους έχει προστατεύσει εσάς και την οικογένειά σας; Πώς η υπακοή μάς βοηθά να υπερνικήσουμε τον φόβο;
5. Ποιοι είναι ορισμένοι εκ των κινδύνων που απειλούν την πνευματική ασφάλεια του σπιτικού μας σήμερα; Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να καταστήσουμε το σπιτικό μας «άγιο μέρος, όπου δεν μπορεί να έλθει ο εναντίος»; (Για μερικές ιδέες, επανεξετάστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 291.)
6. Διαβάστε την πρώτη και την τέταρτη παράγραφο στις σελίδες 292–93. Πώς οι πιστοί Άγιοι των Τελευταίων Ημερών είναι σαν «άγκυρες» στην κοινότητά τους; Γιατί «[το να

καθαρίσουμε] τη ζωή μας από τη ρυπαρότητα» μας καθιστά ικανότερους να «περάσουμε ενεργώντας; Συλλογισθείτε κατόπιν προσευχής τι θα πρέπει να κάνετε, προκειμένου να καθαρίσετε τη δική σας ζωή από τη ρυπαρότητα.

Σχετιζόμενες γραφές: Ησαΐας 54:13–17, Κατά Ματθαίον 5:13–16, Κατά Ιωάννην 16:33, Νεφί Β΄ 14:5–6, Διδαχή και Διαθήκες 87:6–8, 97:24–25, Τζόζεφ Σμιθ—Κατά Ματθαίον 1:22–23, 29–30

Βοήθεια διδασκαλίας: Σκεφθείτε το ενδεχόμενο να προσκαλέσετε μέλη της τάξεως να διαβάσουν τις επικεφαλίδες στο «Διδασκαλίες του Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ» και να επιλέξουν ένα τμήμα που είναι σημαντικό γι' αυτά ή την οικογένειά τους. Ζητήστε τους να μελετήσουν τις διδασκαλίες του Προέδρου Σμιθ σε αυτό το τμήμα, συμπεριλαμβανοντας οιοσδήποτε αντίστοιχες ερωτήσεις στο τέλος του κεφαλαίου. Κατόπιν, ζητήστε από τα μέλη να αναφέρουν τι έμαθαν.

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Απρ. 1948, 162.
2. Στο Conference Report, Απρ. 1918, 41.
3. Στο Conference Report, Απρ. 1932, 41.
4. "Some Thoughts on War, and Sorrow, and Peace," *Improvement Era*, Σεπτ. 1945, 501.
5. Belle S. Spafford, *A Woman's Reach* (1974), 96–97.
6. Στο Conference Report, Απρ. 1932, 42–44.
7. Στο Conference Report, Οκτ. 1946, 153.
8. "New Year's Greeting," *Millennial Star*, 1η Ιανουαρίου 1920, 2.
9. "At This Season," *Improvement Era*, Δεκ. 1949, 801.
10. Στο Conference Report, Οκτ. 1937, 53.
11. Στο Conference Report, Απρ. 1946, 4.
12. Στο Conference Report, Οκτ. 1915, 28.
13. Στο Conference Report, Απρ. 1942, 15.
14. Στο Conference Report, Απρ. 1943, 92.
15. Στο Conference Report, Απρ. 1942, 15.
16. Στο Conference Report, Απρ. 1941, 27.
17. Στο Conference Report, Οκτ. 1946, 8.
18. "New Year's Greeting," *Millennial Star*, 6 Ιανουαρίου 1921, 3.
19. Στο Conference Report, Οκτ. 1946, 7.
20. Στο Conference Report, Οκτ. 1945, 117–18.
21. Στο Conference Report, Οκτ. 1947, 166.
22. Στο Conference Report, Απρ. 1932, 43–45.

Κατάλογος απεικονίσεων

- Εξώφυλλο: *Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ*, υπό Lee Greene Richards, © IRI.
- Σελίδα 4: *Η επί του Όρους Ομιλία*, υπό Carl Heinrich Bloch, χρησιμοποιείται κατόπιν αδειάς του Εθνικού Ιστορικού Μουσείου του Φρεντεριξμπόργκ στο Χίλεροντ της Δανίας.
- Σελίδα 12: *Ο Χριστός θεραπεύει τον τυφλό*, υπό Del Parson, © 1983 IRI.
- Σελίδα 22: *Απεικόνιση του Χριστού*, υπό Heinrich Hofmann, κατόπιν αδειάς του C. Harrison Conroy Co., Inc.
- Σελίδα 27: *Ιδέστε τα χέρια και τα πόδια μου*, υπό Harry Anderson, © IRI.
- Σελίδα 29: *Ιδέστε τα μικρά σας*, υπό Robert T. Barrett, © 1996 IRI.
- Σελίδα 40: *Το Πρώτο Όραμα του Τζόζεφ Σμιθ*, © 1988 Greg K. Olsen, απαγορεύεται η αντιγραφή.
- Σελίδα 43: *Τζόζεφ Σμιθ*, κατόπιν αδειάς από τα αρχεία Community of Christ, Ιντιπέντενς, Μιζούρι.
- Σελίδα 53: *Η αποκατάσταση της Μελχισεδικής Ιεροσύνης*, υπό Walter Rane, © 2010 IRI.
- Σελίδα 62: Φωτογραφία κατόπιν αδειάς από τη Βιβλιοθήκη Ιστορίας και τα Αρχεία της Εκκλησίας.
- Σελίδα 67: *Ένας ενώπιον του Θεού*, υπό Joseph Brickey, © 2010 IRI.
- Σελίδα 70: Φωτογραφία © 2000 Steve Bunderson.
- Σελίδα 74: Φωτογραφία © 2006 Robert Casey.
- Σελίδα 82: *Ο Ιησούς λέει σ' αυτήν: Μαρία* υπό William Whitaker, © 1999 IRI.
- Σελίδα 139: *Αφού, λοιπόν, πορευτείτε, κάντε μαθητές όλα τα έθνη*, υπό Harry Anderson, © IRI.
- Σελίδα 169: Φωτογραφία © 2000 Steve Bunderson.
- Σελίδα 198: *Ο Ηλίας ο Θεσβίτης αντιμετωπίζει τους ιερείς του Βάαλ*, υπό Jerry Harston, © 1978 IRI.
- Σελίδα 202: *Ο Μωυσής χωρίζει την Ερυθρά Θάλασσα*, υπό Robert Barrett, © 1983 IRI.
- Σελίδα 204: *Αφιξη του Μπρίγκαμ Γιανγκ*, © 1986 VaLoy Eaton, κατόπιν αδειάς Zions Bank, απαγορεύεται η αντιγραφή.
- Σελίδα 212: *Ο Χριστός και ο πλούσιος νεαρός άρχοντας*, υπό Heinrich Hofmann, κατόπιν αδειάς από C. Harrison Conroy Co., Inc.
- Σελίδα 224: *Ο Δανιήλ αρνείται το κρέας και το κρασί του βασιλέως*, υπό Del Parson, © 1983 IRI.
- Σελίδα 248: *Λεμονάδα μία ζεστή ημέρα*, υπό Michael Malm, © 2010 IRI.
- Σελίδα 274: *Η σταύρωση*, υπό Harry Anderson, © IRI.
- Σελίδα 284: *Ειρήνη σας αφήνω*, © 2004 Walter Rane, κατόπιν αδειάς του Μουσείου Ιστορίας της Εκκλησίας.

Ευρετήριο

A

Ααρωνική Ιεροσύνη. *Βλέπε* Ιεροσύνη

Αγάπη

εντολή να, 15–17

ευκαιρίες να εκφράζουμε, 17–18

μπορεί να εμπνεύσει τους ανθρώπους να κάνουν το σωστό, 19, 165–66, 253

να έχουμε, προσεγγίζοντας τους άλλους, 17–19

στη διάδοση του ευαγγελίου, 164–66

φέρει αληθινή ευτυχία, 19–20
Βλέπε, επίσης, Καλοσύνη

A

Αγιο Πνεύμα

απαραίτητο στη διάδοση του ευαγγελίου, 170–71

μας καθοδηγεί στην ασφάλεια και την υπερίσωση, 130–31

πηγή μαρτυρίας, 30–31, 129–30, 171

A

Αιώνια ζωή

σκοπός της θνητότητας είναι η προετοιμασία για, 77–79

Ανάσταση, 26–28, 81–83

Αποθήκευση τροφίμων

έδωσε τη δυνατότητα στην

Εκκλησία να βοηθήσει ανθρώπους σε ανάγκη, 235–36

μας επιτρέπει να προετοιμασθούμε για δύσκολους καιρούς, 237–39

Αποκάλυψη

απαραίτητη σήμερα, 125–27
προσωπική, 126–27, 129–31
στον προφήτη, 124, 125–28

Αποκατάσταση

της ιεροσύνης, 51–54

του ευαγγελίου, 43–44

Αποστασία

εξουσία της ιεροσύνης χάθηκε κατά τη διάρκεια, 52

Ο Επουράνιος Πατέρας αποκατέστησε το ευαγγέλιο ανταποκρινόμενος σε, 43

στο μεσουράνημα του χρόνου, 51

B

Βάπτισι

του Ιησού Χριστού, 26

Βιβλίο του Μόρμον

μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, 28–29

Ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ μοιράζεται, με άλλους, xxv, xxxviii
Βλέπε, επίσης, Γραφές

Βίβλος

μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, 26–28

Βλέπε, επίσης, Γραφές

Γ

Γονείς

ευθύνει τών, να διδάσκουν στα παιδιά το ευαγγέλιο, 261–65

θα πρέπει να είναι στοργικοί και καλοί με τα παιδιά, 254–56, 267–68

παράδειγμα τών, 231–32, 265–67

Βλέπε, επίσης, Οικογένεια

Γραφές

διαβάστε, ως οικογένεια, 117–19
μας βοηθούν να προετοιμασ-
θούμε για το σελέστιο βασι-
λειο, 116–17
μας βοηθούν να υπερνικήσουμε
δοκιμασίες, 115–17
πιο πολύτιμες από τις φιλοσο-
φίες των ανθρώπων, 114–15

Δ

Δανιήλ

πίστη τού, 201–03
υπάκουσε στον νόμο του Κυρίου
περί υγείας κατά την εποχή
του, 223–25

Δέκατα

μέσω αυτών, μπορούμε να βοη-
θήσουμε στο έργο της Εκκλη-
σίας, 242–43

Διάβολος. *Βλέπε* Εναντίος

Διάδοση του ευαγγελίου

ανάγκη για, 136–39
ανταμοιβή για, 144–45
ενθουσιασμός και ζήλος στη,
139–42, 166–67
ευθύνη μας, 31–32, 140, 141–44,
151–52
με αγάπη και καλοσύνη, 164–66
προσθέτει στην ευτυχία και
καλοσύνη των άλλων, 163–65,
167–70
σημασία του Αγίου Πνεύματος
στη, 170–71
σημασία του παραδείγματος
στη, 153–55
τρόποι να συμμετάσχουμε στη,
155–60

Διατάξεις

απαραίτητες για τη σωτηρία,
55–56
για τους νεκρούς, 91–96

Ε

Ειρήνη

μέσω του ευαγγελίου του Ιησού
Χριστού, 287–89

Εκκλησία του Ιησού Χριστού

διευθύνεται από τον Ιησού Χρι-
στό, 64, 127–28
κατέχει ουράνια εξουσία, 54–55
πρόοδος τής, 46, 175–77, 180–84

Εναντίος

μπορούμε να ανθιστάμεθα,
218–21
προσπαθεί να μας εξαπατήσει,
215–18

Εναντίωση

δεν θα σταματήσει την πρόοδο
της Εκκλησίας, 180–83

Εντολές

η ασφάλεια προέρχεται από την
υπακοή, 290–91
μας κρατούν στο πλευρό του
Κυρίου, 213
Ο Θεός δίδει, επειδή μας αγαπά,
214–15

Εξιλέωση. *Βλέπε* Ανάσταση, Ιησούς Χριστός

Επίκριση

αναζητήστε αρετές στους
άλλους αντί να επικρίνετε,
252–53
αντίθετη με το ευαγγέλιο του
Ιησού Χριστού, 251
την ηγετών της Εκκλησίας,
68–69

Επουράνιος Πατέρας. *Βλέπε* Θεός Πατέρας

Εργασία, 239–40

Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού
απαραίτητο στον κόσμο,
136–37

- θα πρέπει να μας κάνει καλύτερους ανθρώπους, 9
 μας διδάσκει να αγαπούμε αλληλούς, 15-17
 μόνος τρόπος προς την ειρήνη, 287-89
 φέρνει ευτυχία, 32, 42-44, 83-85
- Z**
-
- Ζηλοφθονία
 προειδοποίηση για, 240-41
- Ζωή
 είναι αιώνια, 76-77
 σκοπός τής, 77-81
- H**
-
- Ηγέτες της Εκκλησίας
 ασφάλεια στο να ακολουθούμε, 66
 δεν θα πρέπει να επικρίνουμε, 68-69
 επιλέγονται από τον Κύριο, 63-65
 ο Κύριος καθοδηγεί τον λαό Του μέσω, 65-66, 127-28
Βλέπε, επίσης, Πρόεδρος της Εκκλησίας
- Ηλίας ο Θεσβίτης
 αποκατέστησε τα κλειδιά του έργου για τους νεκρούς, 89, 90
 πίστη τού, 203
- Ημέρα του Κυρίου
 παρευρισκόμενοι στην Εκκλησία την, 190
 τήρηση τής, φέρνει ευτυχία, 187-90
- Ⓜ
-
- Θάνατος
 το ευαγγέλιο μας βοηθά να καταλάβουμε, 75-77, 83-85
- Θεός Πατέρας
 δίδει εντολές, επειδή μας αγαπά, 214-15
 έχει σώμα, 42-44
 μιλά στον άνθρωπο, 125-27
 μπορούμε να γίνουμε σαν τον, 78
 όλοι οι άνδρες και οι γυναίκες είναι τέκνα τού, 14-15
- I**
-
- Ιεραποστολικό έργο. *Βλέπε* Διάδοση του ευαγγελίου
- Ιεροσύνη
 αποκατάσταση τής, 51-54
 διατάξεις τής, απαραίτητες για είσοδο στο σελέστιο βασίλειο, 56-58
 ευκαιρία για να υπηρετούμε, 49-51
 ευρισκόμενη μόνον στην αληθινή Εκκλησία του Ιησού Χριστού, 54-55
 μην αντιμετωπίζετε επιπόλαια την, 57
 νέοι άνδρες θα πρέπει να προετοιμάζονται να λάβουν την, 49
 πρέπει να απονέμεται με τον τρόπο του Κυρίου, 54-55
 φέροντες την, πρέπει να είναι άξιοι, 57-58
- Ιησούς Χριστός
 Ανάσταση τού, 26-28
 βάπτισμα τού, 26
 έδωσε την ιεροσύνη στους Αποστόλους Του, 51-52
 εμφάνιση τού, στον Τζόζεφ Σμιθ, 28-30
 εμφάνιση τού, στους Νεφίτες, 28-30

Ξει σήμερα, 25
 η μαρτυρία μας για τον, 23–33
 μαρτυρία αναφορικός προς,
 στη Βίβλο, 26–28
 μαρτυρία αναφορικός προς,
 στο Βιβλίο του Μόρμον, 28–30
 συχώρησε τους σταυρωτές Του,
 276–77
 Υιός του Θεού, 24–26

K

Καλοσύνη
 θα πρέπει να είμαστε παρά-
 δειγμα, 251
 μπορεί να μαλακώσει καρδιές,
 249, 253
 προέρχεται από το Πνεύμα του
 Κυρίου, 250–52
 στο σπίτι μας, 254–56
Βλέπε, επίσης, Αγάπη

Κλήσεις

ευθύνη των μελών να εκπληρώ-
 νουν, 177–80

Λ

Λόγος Σοφίας
 διδασκαλία των οικογενειών μας
 περί, 231–32
 είναι στοργική συμβουλή από
 τον Επουράνιο Πατέρα,
 225–27
 ευλογίες από την υπακοή,
 227–31

Λόφος Κουμώρα, xxxiii

M

Μαρτυρία
 όλοι μπορούν να λάβουν τη δική
 τους, 30–31, 129–30
 Μελχισεδική Ιεροσύνη. *Βλέπε* Ιερο-
 σύνη
 Μετάληψη

αποκαθαίρουμε την σκληρό-
 τητα από την καρδιά μας
 πριν από τη, 278–79
 καθιερώθηκε από τον Σωτήρα,
 191–93
 παίρνοντας αξίως τη, ανανεώνει
 την πνευματική μας δύναμη,
 194–95

Μητέρες

καλοσύνη και συμπόνια των,
 256
Βλέπε, επίσης, Γονείς

Μνημείο, This Is the Place (Αυτό
 είναι το μέρος), xxxviii–xl

Μωυσή

βραχίονες του, υποστηριζόμενος
 από τον Ααρών και τον Ωρ,
 67
 πίστη του, 201

N

Ναοί και έργο ναού
 αφιέρωση του Ναού Άινταχο
 Φολς στο Άινταχο, 90–91
 θυσίες των Αγίων στην οικοδό-
 μηση του Ναού στο Κίρτλαντ,
 89
 σκοποί των, να καταστήσουν
 διαθέσιμες τις διατάξεις, 91–96

Νώε

λίγοι πρόσεξαν τις προειδοποιή-
 σεις του, 65
 πίστη του, 201

O

Οικογένεια
 η προσευχή φέρνει ενότητα,
 109–10
 καλοσύνη στην, 254–56
 μελέτη των γραφών, 117–19, 268
 πιο πολύτιμη από τα εγκόσμια,
 81
Βλέπε, επίσης, Γονείς

Οικογενειακή βραδιά, 269–71
 Οικογενειακή ιστορία
 βοήθεια από τον Κύριο στην
 έρευνα, 96–99
Βλέπε, επίσης, Ναοί και έργο
 ναού
 Οικογενειακοί διδάσκαλοι
 ανάμνηση του Τζωρτζ Άλμπερτ
 Σμιθ των, 49–51

Π

Παραβολή της εορτής του γάμου,
 6–7
 Παράδειγμα
 μέσω του δικού μας, μπορούμε
 να γίνουμε θετική επιρροή,
 292–93
 στη διάδοση του ευαγγελίου,
 153–55
 των γονέων, 231–32, 265–67
 Πατέρες
 θα πρέπει να προετοιμάζουν
 τους υιούς τους να λάβουν την
 ιεροσύνη, 49
Βλέπε, επίσης, Γονείς
 Πίστη
 ένα δώρο από τον Θεό δοθέν
 στους χρηστούς, 207–08
 οδήγησε στο Πρώτο Όραμα του
 Τζόζεφ Σμιθ, 40, 41, 203–04
 παραδείγματα τής, στις γραφές,
 201–03
 των πρώτων Αγίων, 203–06
 Προγήνη ζωή, 76, 77–79
 Πρόεδρος της Εκκλησίας
 ενδυναμώνεται από την υποστή-
 ριξη των μελών, 70–71
 λαμβάνει δύναμη και σοφία από
 τον Θεό, 66–67
 ο Κύριος καθοδηγεί τον λαό Του
 μέσω, 127–28

Βλέπε, επίσης, Ηγέτες της Εκκλη-
 σίας

Προετοιμασία
 για αιώνια ζωή, 6–8, 77–79,
 116–17, 280–82
 για εκτάκτους ανάγκες, 237–39
 για ιεραποστολική υπηρετηση,
 155–56, 158
 Προσευχή
 αγόρι ζητεί από τους ιατρούς
 να προσευχηθούν για εκείνο,
 104–07
 δύναμη τής, 108–09
 μπορούμε να εμπνευσθούμε να
 μάθουμε για τι να προσευχη-
 θούμε, 107
 οικογενειακή προσευχή, 108–10
 προσεύχετε για τους ηγέτες της
 κυβερνήσεως, 109
 Πρώτο Όραμα
 έδειξε ότι οι ουρανοί δεν έχουν
 σφραγισθεί, 37–39
 έδειξε την πίστη του Τζόζεφ Σμιθ,
 38, 39, 203
 έθεσε θεμέλιο πίστεως, 39
 και επιπρόσθετη μαρτυρία ότι ο
 Ιησούς είναι ο Χριστός, 28–30
 Πρωτοπόροι, xxxii–xxxiv, xxxviii–
 xl
Σ
 Σατανάς. *Βλέπε* Εναντίος
 Σκέψεις
 είμαστε προϊόν τών, xv–xvi
 Σμιθ, Λούσυ Έμιλυ Γούντροφ (σύ-
 ζυγος)
 θάνατος τής, xxx
 λαμβάνει ευλογία από τον Ουίλ-
 φορντ Γούντροφ, xx
 Φλερτάρισμα και γάμος με τη,
 xvi–xviii
 Σμιθ, Σάρα Φαρ (μητέρα), xiv,

- 101-03
- Σμιθ, Τζόζεφ
 αποκατέστησε αιώνιες αλήθειες, 42-44
 έδωσε την ζωή του για τη μαρτυρία του, 44-46
 εκλήθη από τον Θεό παρά το νεαρό της ηλικίας του και την απειρία του, 40-42
 μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, 28-30
 πίστη τού, 40, 41, 203
 Πρώτο Όραμα τού, 28-30, 35, 37-41
- Σμιθ, Τζων (προπάππος), xiii
- Σμιθ, Τζων Χένρυ (πατέρας), xiii, 107
- Σμιθ, Τζωρτζ Α. (παππούς)
 εμπνεύσθηκε να προσευχηθεί για την ασφάλεια της οικογενείας του, 107
 ιεραποστολικοί κόποι τού, 180-81
 συμβουλεύει την οικογένειά του να παραμείνει στο πλευρό του Κυρίου, 211
 τον είδε σε ένα όνειρο ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ, xxvii-xxix
 υπόβαθρο τού, xii-xiv
- Σμιθ, Τζωρτζ Άλμπερτ
 αποστέλλει βοήθεια στη σπαραγμένη από τον πόλεμο Ευρώπη, xxxvi-xxxvii, 235-36
 αρνείται να πει καφέ, 223
 βλέπει τον παππού του σε όνειρο, xxvii-xxix
 γάμος τού, xvii-xviii
 διαδίδει το ευαγγέλιο, xxiii-xxv, xxxvii-xxxviii, 135-36, 163-64
 διδάσκει στη θυγατέρα του εντιμότητα, 259-61
- διδάχθηκε από τη μητέρα του να προσεύχεται, xiii-xiv, 101-03
 δίδει το Βιβλίο του Μόρμον ως χριστουγεννιάτικο δώρο, xxiv-xxv
 δίδει το πανωφόρι του σε έναν εργάτη στους δρόμους, 14
 ενδιαφέρον τού, για ιστορικές τοποθεσίες της Εκκλησίας, xx-xxxiv, xxxviii-xl
 επισκέπτεται τη γενέτειρα του Τζόζεφ Σμιθ, 35
 επισκέπτεται τον Ναό στο Κίρτλαντ, 89
 επισκέπτεται τον πρόεδρο του Μεξικού, xxxvii-xxxviii
 εργάζεται σε ένα εργοστάσιο ενδυμάτων σε ηλικία 13 ετών, xv-xvi
 θάνατος τού, xli, 24
 ιεραποστολή τού, στη νότιο Γιούτα, xvi-xvii
 ιεραποστολή τού, στις νότιες Ηνωμένες Πολιτείες, xvii-xx
 καλές πράξεις τού, xii, xlii-xliv, 2, 13-14, 249-50
 κλήση στην ιδιότητα του αποστόλου, xxi-xxiii
 κοινοτική υπηρετηση τού, xxv-xxvi
 μαθαίνει πώς οι κυβερνήτες κατευθύνουν το αεροσκάφος στην ομίχλη, 123-25
 οφθαλμικό τραύμα τού, xvi, xxvi
 παιδιά τού, xx-xxi
 παιδική ηλικία τού, xiii-xvi, 259
 παροτρύνει έναν άνδρα να διαβάσει τις γραφές, 113-14
 πείθει τα παιδιά του να δώσουν τα χριστουγεννιάτικα παιγνίδια τους, xxi
 προβλήματα υγείας τού, xxvii-xxx

- προσωπικό πιστεύω τού, 1-2, 163, 275-76
 σύζυγος τού, αποβιώνει, xxx
 συμβουλεύει τη Μπέλ Σπάφορντ να παραμείνουν μέλη σε μία εθνική οργάνωση, 286-87
 συμφιλιώνεται με έναν φίλο που τον έθιξε, 275
 σώθηκε από πνιγμό μέσω προσευχής, 103-04
 του επετέθη ένας όχλος, xix-xx
 υποστηρίχθηκε Πρόεδρος της Εκκλησίας, 61
 χειροτονείται διάκονος, 49
 ως Απόστολος, xxi-xxxiv
 ως πατέρας, xx-xxi, 259-61
 ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, xxxv-xli
 ως πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ιεραποστολής, xxx-xxxii, 149-51, 199-201
- Σπίτι**
 μπορεί να είναι μέρος ασφαλείας, 291-92
Βλέπε, επίσης, Οικογένεια
- Συγχωρώντας τους άλλους**
 δείχνει την εκτίμησή μας για τη συγχώρηση του Θεού, 277-78
 θα πρέπει να είναι η στάση των μελών της Εκκλησίας, 276-77
- μας βοηθά να προετοιμασθούμε για το σελέστιο βασίλειο, 280-82
- Τ**

Τελευταίες ημέρες
 σοβαρές δυσκολίες έχουν προλεχθεί για, 287-88
- Τεχνολογία**
 μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την προαγωγή του έργου του Κυρίου, 176-77
- Υ**

Υπακοή. *Βλέπε* Εντολές
- Υπηρέτηση**
 ευτυχία μέσω, 19-20
 μπορεί να ανακουφίσει τα δεινά, 224-45
 σε όσους υπέφεραν ύστερα από τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, 235
 στην εκκλησία, 177-80
- Υποστήριξη ηγετών της Εκκλησίας,** 61-71
- Φ**

Φαρ, Λόριν (παππούς), xiii
- Χ**

Χριστιανική αγάπη. *Βλέπε* Αγάπη

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

GREEK

4 02367 86133 9

36786 133